

گه لاویژی کوردستان

که لیه و دیمه به کوردی

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روشنیبری

*

خاوه‌سی شیمتیاژ: شهوکه‌ت شیخ یه‌زدین

سه‌رنووسه‌ر: به‌دران شه‌مه‌ده شه‌سیب

ناوونیشان: ده‌زگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی راپه‌رین، هه‌ولیتیر

ژماره‌ی ته‌له‌فۆن: ۲۲۳۲۰۲۱

سندووقی پۆسته ژماره: ۱

گهلاویژی کوردستان

که لیله و دیمنه به کوردی

وهرگیوانی: حاجی مهلا که ریمی زهنگه نه

پیشه کی: د. محمد نوری عارف

ناوی کتیب: گه لاویژی کوردستان یان "که لیلله و دینه به کوردی"
وهرگیترانی: حاجی مهلا کهریم حاجی سه عید زهنگه نه
سالی وهرگیتران: ۱۹۳۴ سلیمانی
پیشه کی: د. محهمه نووری عارف
بلا وکراوهی ئاراس - ژماره: ۷۰
دهر هیتانی هونه ری: به دران ئه حمه د حه بیب
به رگ: شکار عه فان نه قشبه ندی
نووسینی سه ر به رگ: خو شنووس محهمه د زاده
وینه کان: له کیشانی "سوزانه فریتز" ه و له "کلیله و دمنه" چاپی ۱۹۸۱ "دار الشروق - بیروت"
وهرگیتر او ه.
پیت لیدان: ئه میر داوود
سه ره رشتیی چاپ: ئا وره حمان مه حمود
چاپی یه که م - چاپخانه ی وه زاره تی په روه رده، هه ولیر - ۲۰۰۱
له کتیبخانه ی به رتیه به رایه تیی گشتیی روشنبیری و هونه ر له هه ولیر ژماره (۳۰۱) ی سالی
۲۰۰۱ ی دراوه تیی

پیشہ کی

د. محمد نوری عارف

رہنمائی کی ہاوینی سالی ۱۹۷۶ بہ ہوی ہاوری دیرینم خوالیخوشبوو ہونہرمہند شہمال سائب بویہکم جار ماموستا مہلا کہریم ناسی، ئەو کاتہ ہہردو کمان ماموستا بووین لہ کولجی ئادابی زانکوی سلیمانی، کاک شہمال وتی: با سہری لہ ماموستا مہلا کہریم بدہین، قسہکانی خوشہ و ماوہیہک لہ گہلیدا دادہنیشین، ریشتین بوی مالہکھی، وا ریک کہوت لہوی بوو، بہخیرہاتنی کردین و سق قوئی دانیشتین، مہلا کہریم پیاوکی ئارام و لہسہرخو بوو، قسہکانی بہتام و خوش بوون، ئەو سہردہمہ، ئەوانہی کہ ہاوتہمہنی ئەو بوون و خویندہوار بوون، لہ حوجرہی مزگہوتہکاندا خویندبوویان، لہ پال زمانی عہرہبیدا بیتجگہ لہ زمانہکھی خوین فارسیشیان دہزانی، کہ زانی من ماموستای زمان و ئەدہبی فارسیم، ہاتہ سہر باسی ئەدہبی فارسی، دیار بوو کہ ہوگری ئەو ئەدہبہ بوو، دوا و توویش و گفتوگو لہو بارہیہوہ، باسی بہرہمہ بہناوبانگہکانی ئەدہبی فارسی کرد، وہکو؛ گولستان و بوستان و دیوانی حافظ و...ہتد. ئینجا قسہ ہاتہ سہر باسی کہلیلہ و دینہ کہ ناوبانگیکی جیہانی ہہیہ، لہ پیش ئیسلام و دوا ئیسلامیش وەرگیتدراوہتہ سہر زمانہ جیاجیاکانی دنیا، بیتگومان لہ ئەدہبی فارسیشدا جیتگاہکی تایبہتی ہہیہ و ہہمووی چیرۆکی خوش و بہکہلک و پر لہ ئاموژگاریہہ. مہلا کہریم وتی: کہلیلہ و دینہم لہ فارسیہوہ وەرگیتدراوہتہ سہر زمانی کوردی و ناویشانی (گہلاویژی کوردستان)م بوی داناوہ، وہکو ئاگام لیتیہ، کراوہ بہ زور زمان و لام حہیف بوو کہ خویندہوارانی کورد لیتی بی بہش بن، دوا ئەوہ وتی: سالہہای سالہ بہ تہمای ئەوہم کہ بوم چاپ بکہن، بہلام ہہر وا ماوہتہوہ، ئینجا دہستنووسہکھی پیشان داین، ہہندیکم لی خویندہوہ، بینیم بہ کوردیہکی خوش و شیرین و رہوان سالی ۱۹۳۴ نووسیوتیتیہوہ، لہ راستیدا پەخشانی کوردی و لہو سہردہمہدا و بہو شپوہیہ نووسرابیتتہوہ بیتگومان نرخ و بہہایہکی تایبہتی ہہیہ و دہگمہن و نایابہ، کہم رۆشنبیری کورد لہو سہردہمہدا بیریان لہوہ کردۆتہوہ کتیبیکی وا بکری بہ کوردی. چہند سالیکی بہسہردا تپپہری و مہلا کہریم کوچی کرد و ئاواتہکھی نہہاتہ دی و کتیبہکھی ہہر وا مایہوہ و نہخرایہ ژیر چاپ دوا ئەوہ سال ہات و سال چوو نزیکہی چارہکہ سہدہیہک تی پہری بہسہر ئەو دیدارہی کہ کردمان لہ گہل خوالیخوشبوو مہلا کہریمدا، رۆژی لہ ناوا نہزیرہ خانی کچی خوالیخوشبووم لہ

ههولتیر بینی، بهخیرها تنم کرد و دهمزانی که ماوهی چند سالی که له هۆلهنده دهژی و ئیستا بۆ سەردان هاتۆتهوه، دواى هەندى گفتوگو وتى: کتیبیکم لەسەر شەمال نووسیوه و (گەلاویژی کوردستان) ی باوکیشم هیناوه به نیازی ئەوهی ههول بەدم، بەلکو چاپیان بکەم، دەستنووسە که به پینووسی کۆنى کوردی نووسرابوو، بەلام کاتی خۆی مامۆستا محەمەدی مەلا کەریم خستوو یه تیبیه سەر پینووسی نوێی کوردی و ئەوانهیشی له گەل خۆیدا هینابوو*، وتم ئەمه کارێکی زۆر باشه و چاپکردنی کتیبه که ئاسانتر و خیراتر دهکات، به نەزیره خانم وت: من ئامادهم داوا له سەرنووسەری دەزگای چاپ و بلاوکردنەوهی ئاراس کاک بەدران ئەحمەد بکەم بۆ چاپ کردنیان، دلنیام که خواسته که مان به جێ دههینی. دواى ئەوهی که ئەمەم به کاک بەدران وت، دەستنووسەکانی وەرگرت و به لێنی دا که دواى هەلسەنگاندن چاپیان بکات. زۆری پێ نهچوو، رۆژی چاوم پیتی کهوت، وتی: (گەلاویژی کوردستان) ی مەلا کەریم خۆیندەوه و سەرنجی راکیشام و بینیم که کارێکی زۆر باشه و به کوردیبه کی شیرینی ئەو سەردەمه نووسراوه و له بەر کۆنی پەخشانه که ی نرخێکی تاییه تی ههیه و بریاری له چاپدانیم دا و ئیستا به شێکی زۆری لێ چاپکراوه و بهم زوانه تهواو دهبی و داوات لێ دهکەم پێشه کییه کی بۆ بنووسی، منیش به لێنی ئەوهم پێ دا. دواى ئەوهی که تهواو بوو، دەستنووس و لاپەرە چاپکراوهکانی پێدام، وا لێره دا کورته یه ک دەنوسم له باره ی ئەم وەرگیڕانه کوردیبه و میژووی رابوردووی ئەم کتیبه گرنه و جێگای تاییه تی له ئەدهبیاتی جیهاندا.

له کۆتایی دەستنووسی (گەلاویژی کوردستان) دا نووسراوه: گەلاویژی کوردستان له ۱۰ تەشرینی یه که می سالی ۱۹۳۴ دەست کراوه به نووسینه وهی و له ۲۰ تەشرینی دووهمی سالی ۱۹۳۴ تهواو بووه. لهو سەردەمه وه تا ئەمڕۆ گۆرانیکی یه کجار زۆر به سەر پەخشانی کوردیدا هاتوو، که ئەم گۆرانه و بهو خیراییه و لهو ماوه یه دا، له زمانهکانی تر دا دهگمەنه و له زمانهکانی دراوسیشماندا بهو شێوه یه به دی ناکریت و گەلێ جیاوازه له گەل پەخشانی کوردیی ئەمڕۆماندا، له رووی وشه و زاراوه و لیکدانی وشه و دەرپین و دارشتنی رسته کاند، هەر له بەر ئەو جیاوازییه زۆره، به کۆن داده نریت، ئەو گۆرانه خیرایهش که له زمانه که ماندا، تا ئەمڕۆ رووی داوه، هۆی تاییه تی خۆی ههیه، نووسەر و

* نووسینه وه که ی مامۆستا محەمەدی مەلا کەریم له چوار دهفته ردا بووه. وا دیاره یه کیتک له دهفته رهکان (دهفته ری سییه م) له ناوچوه بۆیه دهزگای ئاراس داواى له کاک ئەحمەد تا قاتنه کرد که دهفته ری سییه مان بۆ بنووسیته وه، ئەویش کاره که ی بۆ ئەنجام داين و سوپاسی دهکەين.

ئەدیب و رۆشنبیره کاتمان ھەمیشە ھەولیان داوھ بە کوردی پەتی بنووسن و لە جیاتی وشە بیگانەکان وشە خۆمالتی و ڕەسەنی کوردی بە کاربھێتن، چونکە ئاشکرایە کە زمان بپرێی پستی ھەموو میللەتیکە و مەرجیکی گرنگە بۆ بوونی ئەو نەتەوویە و ھیشتنەو و پاراستن و گەشە پیدانی. ئەووی کە شایانی باسە ئەوویە کە ئەو شیوویەیی مەلا کەریم گەلاوێژی کوردستانی پێ نووسیوەتەو، کوردیی رۆشنبیرانی قوناغی ئەو سەردەمە بوو، بەبێ زۆرکردن لەخۆ، نووسەرەکی بە شیوویەکی سادە و ئاسان و ڕەوانی ئەو سەردەمە کتیبەکی لە فارسییەو، وەرگێراوھ بۆ سەر کوردی، ئەو شیوویەکی تایبەتمەندە بەو قوناغە، لە رووی لیکۆلینەو و دیراسەیی زمانی کوردی بایەختیکی تایبەتی و بە نرخی ھەبە.

پەخشانی ئەگەر بە زمانی میللەتەکانی دەوروپشتمان، وەکو؛ عەرەبی و فارسی و تورکی، لەو سەردەمەدا نووسراپیتەو، بە نوێ دانانریت و جیاوازییەکی ئەوتۆی نییە لەگەڵ شیووی نووسینی ئەمڕۆیاندا، چونکە لە کۆنەو تا ئەمڕۆ خواوێن دەسلالتن، زمانی عەرەبی ھەر لەسەرەتای ئیسلا مەو تا ئەمڕۆ نەتەو موسلمانە جیا جیاکان بەرھەمی ھەمە جوۆریان پێ نووسیوە و خزمەتیان کردووە، لەبەرئەووی کە زمانی ئاین و زانست و دەسلالت بوو. فارسی کانیس خواوێنی دەسلالتیکی پتر لە (۲۵۰۰) دوو ھزارو پینج سەد سالن، لە سەرەتاو تا دەگاتە پەیدا بوونی ئیسلا م زمانی رەسمییان ھەبوو، دوای ئیسلا میش تا ئەمڕۆ ھەر ھەیانەو پیتی دەوتری فارسی دەری یان فارسی نوێ. ھەر ھەھا تورکەکانیش خواوێنی دەسلالتیکی زیاتر لە (۵۰۰) پینج سەد سالن، زمانی رەسمی خوۆیان ھەبە، کوردیش لە دوای ئیسلا م سەدھەا سال میرنشین و دەسلالتی سەر بەخۆ و نیمچە سەر بەخۆی ھەبوو، بە دیالیکتە جیا جیاکانی زمانەکی، بەرھەمیکی زۆری بەجێ ھیشتوو، بەلام بە شیوویەکی گشتی ھەر شیعر بوو، لە زمانە بایە تایەر و دوا بەدوای ئەو، سەدھەا شاعیری بە توانامان ھەبوو، بەلام تەمەنی پەخشانی کۆنی کوردی، لە نزیکەیی دوو سەدە تێپەر ناکات، لەو ماوویەدا ئەوانەیی کە پەخشانی کوردییان نووسیوە لە پەنجەیی دەستی تێپەر ناکات، لەوانەیی بەرھەمی کانیان وەکو کتیبی لە نزیکەیی دوو سەد پەریەک دا جیگای بییتەو، لە میژووی ئەدەبە کەماندا پەخشان شان بەشانی شیعر نەپۆشتوو، چونکە دەسلالت و میرنشینە کوردییە کاتمان زمانی کوردییان وەکو زمانی رەسمی بەکار نەھیناوە، لە باتی زمانەکی خوۆمان بە زۆری زمانی فارسی و عەرەبیان بەکار ھیناوە، زمانی میللەتەکانی دراوسیمان وەکو باسمان کرد زمانی رەسمی، ھەر یەکی

له و زمانانه له سنووریککی تایبه تی و له قهله مپه وی خویندا به کارهینراون و دههینرتین، زانایان و نووسه رانیان دهسه لاتداره کانی خوین هانیان داون و پشتیان گرتوون، به لام نه و زهمینه له باره بو زمانی کوردی نه په خسابوو، زمانه که مان زمانی ره سمی نه بوو، نه و که سه ی که به کوردی بینووسیبا به ته نه ههستی نه ته وایه تی بوو که پالی پیوه نابوو، با بیینه وه سهر باسه که ی خویمان که (گه لاویژی کوردستان) ه و له سالی ۱۹۳۴م له کهریم له فارسییه وه به په خشان وهریگیپراوه ته سهر زمانی کوردی، وهرگیپر دهسه لاتتی پشتی نه گرتوو، که سه ی هانی نه داوه، به کتی پشتیوانی نه بووه، که نه و کتیبه بکات به کوردی و بو ی چاپ بکات، ته نه ههستی نه ته وایه تی بزواندوو به تی، زانیویتی که، که له بهر و بو شاییه که هه به و ویستوو به تی به پیی توانای خو ی به شیککی لی پر بکاته وه، و ه کو خو ی له پیشه کییه که یدا ده لی: «رچایه، برا خوشه ویسته کانم و ه کو ته ماشام کرد، ناموژگارییه که که به کوردی بیت نه نووسرا بووه وه، یا عه ره بی، یا فارسی، ههر که سه جو ره کتیبه کی بو زوبانه که ی نووسی بووه وه، وه (گه لاویژی کوردستان) که بیست و چوار زوبان ته رجومه کرابوو، منیش به کوردی که زوبانی نه جدادمانه، نووسیمه وه، یارمه تی له خوا وه.»

ناویشانی کتیبه که (گه لاویژی کوردستان) ه، که له فارسییه که یدا (انوار سهیلی) به نه م هاتوو ه ناویشانه که ی خستو ته قالبیککی نه ته وایه تیه وه و ناوی ناوه گه لاویژی کوردستان، (سهیل: سوهیل) وشه یه کی عه ره بییه و ناوی نه ستیره یه که له کو تایی گهرمای هاویندا ده رده که ویت، میوه له م کاته دا پی ده گات، له به ره وه ی که له (یه مهن) دا به ته و او ی ده بینریت، پیی ده لین (سوهیلی یه مانی)، نه م وشه یه له فارسی شدا به کار دیت، له زمانی کوردیدا پیی ده وتری (سیوهیل)، له په ندیککی پیشینانی کوردیدا نه م وشه به کار دهینریت، له کاتیکدا نه گهر که سه ی بو ما وده یه کی دوور و دریت یه کتی نه بینی و له پر یکدا چاوی پی بکه وی، پیی ده لی: «بووی به نه ستیره ی سیوهیل»، ناویکی تری هه به له کوردیدا که زور ناسراوه و پیی ده لین «گه لاویژ» نه ستیره یه کی گه شه و له کو تایی هاویندا کاتی که ده رده که ویت له شه ودا، له ناو خه لکدا باوه و ده لین: «گه لاویژ ده رکه وت و گهرما نه ما»، وهرگیپر پارچه هونراوه یه کی شاعیری به ناوبانگی کورد (حه مدی) کردوو به سه ره تاکه ی له ژیر ناویشانی سورة (فاتحة الكتاب) به کوردی. ههروه ها له لاپه ره (۶) ی گه لاویژی کوردستاندا به م جو ره ده لی:

«له زه مانی نه بو المظفر به هرام شاه کوری سولتان مه محمودی غازی غه زنه وی، حه کیمی

بئی ئەمثال و زویان فەصیح ابو المعالی نصرالله کویری محمد کویری حمید تەرجه‌مە‌ی کرد بە فارسی، ناوێرا «ئەنوار سەهیلی» یەووە مە‌لا کەریم کویری حاجی سە‌عید کویری مە‌لا کەریم ناوی نرا گە‌لاوێژی کوردستان».

لە راستیدا من نازانم مە‌لا کەریم لە سالی ۱۹۳۴دا چ چاپتکی کە‌لیلە و دیمە‌ی لە‌ژێر دە‌ستدا بوو و لە چ سالی‌کدا چاپ کراو، لە‌و دە‌چیت کە ئە‌مە‌ی لە پێشە‌کی ئە‌و چاپە‌دا وەرگرتبێ کە لە‌ژێر دە‌ستیدا بوو، بە‌لام ئە‌مە‌ بۆ‌چوونیکێ راست نییە و هە‌لە‌یە و راستییە‌کە‌ی بە‌م جۆرە‌یە: ابو المعالی نصرالله بن محمد لە دە‌وروبە‌ری سالی (۵۳۶ کۆ‌چی) کە‌لیلە و دیمە‌ی وەرگێراو‌تە سەر فارسی^(۱) دوا‌ی ئە‌و لە کۆ‌تایی سە‌ده‌ی نۆ‌هە‌می کۆ‌چی (حسین الواعظ الکاشفی) کە‌لیلە و دیمە‌ی (ابو المعالی نصرالله بن محمد) هێ‌نا و هە‌ندیکێ لێ لابر و هە‌ندیکێ خستە‌سەر و بە‌شێ‌و‌هە‌یە‌کی تر بە فارسی نووسییە‌و و ناوی نا (انوار سە‌هیلی) ئە‌نوار سۆ‌هە‌یلی^(۲). هە‌روە‌ها (براون) دە‌لێ: حسین کاشفی ناسراو بە (واعظ) دانە‌ری کتیبی (ئە‌نوار سۆ‌هە‌یلی) یە، کە ناسراو بە (مە‌ولانا کمال الدین حسین واعظ کاشفی) لە سالی (۹۱۰ کۆ‌چی) دا مردوو^(۳).

لە‌بەر ئە‌وە‌ی کە (ئە‌نوار سۆ‌هە‌یلی) یە‌یو‌ندی بە‌کارە‌کە‌مانە‌و هە‌یە و مە‌لا کەریم لە گە‌لاوێژی کوردستاندا ناوی بابە‌کانی نە‌نووسیو و لە‌وانە‌یە لە چاپە‌کە‌ی ئە‌و دا بە‌و جۆرە بووبیت و نایشزانین کە بنچینە‌ی وەرگێرا‌نە‌کە‌ی چ چاپت بوو، لێ‌رە‌دا کورتە‌یە‌ک لە‌بارە‌ی ئە‌نوار سۆ‌هە‌یلییە‌و دە‌نووسین و ناو‌نیشانی بابە‌کانی دە‌خە‌ینە‌ روو:

لە‌کۆ‌تایی سە‌ده‌ی نۆ‌هە‌می کۆ‌چیدا و لە سە‌رده‌می سۆ‌لتان حسین میرزا با‌ی‌قرا‌ی نە‌و‌ی تە‌یو‌وردا (حسین واعظی کاشفی) دە‌ستی کرد بە نووسینە‌و‌ی کە‌لیلە و دیمە‌کە‌ی (ابو المعالی) بە‌جۆ‌ری‌کی تر و بە‌رگیتکی تریشی کرد بە بە‌ردا، هە‌ندیکێ لێ لابر و هە‌ندی چیرۆکی تری خستە‌سەر و، هە‌روە‌ها گۆ‌ران‌کایشی کرد لە ناو‌نیشانی بابە‌کانیدا و شی‌ع‌ری فارسی خستە‌ شوین شی‌ع‌رە‌ عەرە‌بییە‌کان و هە‌ولێ گۆ‌رین و ئاسان کردنی رسته و دە‌رب‌رینە‌کانیدا و پێش‌کە‌شی (نظام الدوله امیر شیخ احمد السهیلی) کرد، کە یە‌کن بوو لە ئە‌میرە‌کانی سۆ‌لتان حسین و ناوی نا (انوار سە‌هیلی: ئە‌نوار سۆ‌هە‌یلی) و براون (رۆ‌ژ‌هە‌لاتناسی بە‌ناو‌بانگی ئینگلیزی) بە‌ باشترین وەرگێرا‌نە‌کانی کە‌لیلە و دیمە‌ی دا‌دە‌نیت، بە‌لام ئوستاد (عبدالعظیم قریب) لە‌ بارە‌ی شی‌و‌ی نووسینە‌کە‌یە‌و دە‌یخاتە‌ پلە‌یە‌کی زۆ‌ر خوارووی وەرگێرا‌نە‌کە‌ی (ابو المعالی) یە‌و و دە‌لێ: هۆ‌یە‌کە‌یشی ئە‌و‌بوو کە

ٲه و کاته سه رده می دواکه وتنی ٲه ده بی فارسی بووه و له پله ی هیناوه ته خواره وه و دیسان ده ٲی: خوازه و ٲیکچوونی بی هیزی به کارهیناوه و له شیوه ی نووسینه که یدا زور له خوکردنی پیوه دیاره، ٲه م (ٲه نواری سو هه یلی) یه وه رگی ٲدراوه ته سه ر زمانی تورکی جه غه تایبی و عوسمانی و دیسان کراوه به زمانی هیندی و ده که نی. ژماره ی باب هکانی ٲه نواری سو هه یلی چواره باب ه به م جوړه ی خواره وه که به فارسییه و له ژتیریدا به کوردی نووسراوه، که ٲه مانه ن:

باب اول: درا اجتناب نمودن قول ساعی و تمام.
بابی یه که م: له باره ی دوورکه وتنه وه له وانه ی که قسه ی خه ٲک ده گپ نه وه.
باب دوم: در سزا یافتن بدکاران و شامت عاقبت کارشان.
بابی دووه م: له باره ی سزادانی به دکاران له ٲه نجامی کاره کانیان.
باب سوم: در موافقت دوستان و فوائد معاضدهء ایشان.
بابی سییه م: له باره ی ریکه که وتن له گه ٲ دژستان و یارمه تیدانیان.
باب چهارم: در بیان ملاحظه کردن احوال دشمنان.
بابی چواره م: له باره ی ناگاداریوون له کاروباری دوژمنان.
باب پنجم: در حضرت غافل شدن و از دست دادن.
بابی پیته م: له باره ی زیانی بی ناگایی و له ده ست دان.
باب ششم: در آفت تعجیل و شتاب زدگی درکارها.
بابی شه شه م: له باره ی زیانی په له و خیرایی کردن له کاره کاندا.
باب هفتم: در حزم و تدبیر و بحیله خلاص یافتن.
بابی هه وته م: له باره ی وریایی و بیرکرده وه و به فیٲل خو رزگارکردن.
باب هشتم: در احترازکردن: از ارباب حقد و حسد و اعتماد ناکردن بر تملق ایشان.
بابی هه شته م: له باره ی خو دوورخستنه وه له کینه توژان و هه سوودان و پشت نه به ستان به زمان لووسیبیان.

باب نهم: در فضیلت عفو که ملوک را بهترین صفاتست.
بابی نوهم: له باره ی باشیی لیبوردن که بو پاشایان چاکترین سیفه ته.
باب ده م: در بیان جزاء اعمال بر طریق مکافات.
بابی ده هه م: له باره ی جه زای کرده وه کان به هو ی پاداشته وه.
باب یازده م: در حضرت افزودن طلبیدن و ازکار خود بازماندن.

بابی یانزههم: له باره‌ی زبانی زۆر داواکردن و له کاری خوڤواکه‌وتن.
باب دوازدهم: در فضیلت علم و وقار.
بابی دوازدههم: له باره‌ی پله‌ی بلندی زانست و گه‌وره‌یی.
باب سیزدهم: در بیان اجتناب نمودن ملوک از اقوال اهل غدر و خیانت.
باب سیانزههم: له باره‌ی دووره‌ی پهرتیز بوون له پاشایان و له قسه‌ی سته‌مکاران و به‌دکاران.

باب چهاردهم: در عدم التفات بانقلاب زمان و بنای کار بر قضا و قدر نهادن.
بابی چواردههم: له باره‌ی گوی نه‌دان به ده‌ور و زهمانه‌ی بی‌بار و کاردانه‌ی ده‌ستی چاره‌نووس^(۴).

وه‌رگیت‌دراوه‌کانی که‌لیله و دیمنه بۆسه‌ر زمانی فارسی:

۱- رووده‌کی (عبدالله جعفر بن محمد) شاعیری گه‌وره‌ی سه‌ده‌ی چوارده‌می کۆچی، له سالی (۹۴۰ زایینی) دا مردووه^(۵). بۆیه‌که‌مین جار که‌لیله و دیمنه که به کۆمه‌له‌ی بیدیای هیندی به‌ناویانگ بوو، (عبدالله بن مقفع) له پارسی میان‌ه‌وه وه‌رگیت‌را بووه سه‌ر عه‌ره‌بی و رووده‌کی به شیع‌ر وه‌رگیت‌را به سه‌ر فارسی^(۶).

۲- که‌لیله و دیمنه‌ی به‌هرامشاهی: ئەم کتیبه به‌ناویانگترین و رازاوه‌ترین که‌لیله و دیمنه‌ی فارسییه، که له که‌لیله و دیمنه‌کی (عبدالله بن المقفع) ه‌وه کراوه به فارسی به‌ده‌ستی (ابو المعالی نصرالله بن محمد بن عبدالحمید منشی) ئەنجام دراوه، به‌پیتی هه‌ندی سه‌رچاوه خه‌لکی شیراز یان ده‌لین خه‌لکی (غه‌زنین) بوو. به‌هرامشاهی غه‌زنه‌وی (۵۱۱-۵۲۲ کۆچی) ریزی لیت‌گرتووه و له باره‌گای ئەودا کاری کردووه. (ابو المعالی) له ده‌زگای غه‌زنه‌وی به‌کاندا مایه‌وه، له ئەنجامدا بوو به وه‌زیری خوسره و مه‌لیک (۵۵۹-۵۸۳ کۆچی). عوفی له جوامع الحکایات دا و هه‌روه‌ها لبا‌ب الالباب له‌باره‌ی پله‌و پایه‌ی ئەوه‌وه گه‌لی شتیان نووسیوه^(۷).

۳- انوار سهیلی «که‌لیله و دیمنه»: حسین کاشفی ناسراو به مه‌ولانا کمال الدین حسین واعظ کاشفی دایناوه، که له سالی (۹۱۰ کۆچی) دا مردووه. ئەمه لاسایی کردنه‌وه‌ی که‌لیله و دیمنه‌کی ابو المعالییه و به‌شپۆه‌یه‌کی تر به فارسی دایناوه^(۸).

۴- عیار دانش: ئەم که‌لیله و دیمنه‌یه (ابو الفضل بن بمارک ناسراو به علامی) له هیندستان به په‌خشانیکی جوان و په‌وان نووسیویتی، ناوبراو یه‌کتی بووه له زانا و

وهزیره کانی (اکبر همایون) ی پاشای هیند، ابو الفضل له سالی (۱۰۱۱ کۆچی) دا کوژرا (۹).

دهبێ ئهوهیش بزانی که که لیله و دیمه، ماوه به کی زۆر دوا (که لاویژی کوردستان) ی مه لاکه ریم، دوو جاری تر کراوه به کوردی. یه کهم (عومهر توفیق) له سالی ۱۹۷۰ دا ته وای کردوو و بۆ دووهم جار له سالی ۱۹۷۵ دا چاپ کراوه ته وه له چاپخانه ی کامهرانی له سلیمانی و بهرامبهر به وشه ی (باب) ی عهره بی (دهرگا) ی داناوه، که هه مووی ده کاته نۆزده دهرگا و، له عهره بییه وه کردوو یه تی به کوردی و (۲۰۵) لاپه ره به، به لام نالیت له چی چاپتیکی عهره بییه وه وه ری گێراوه.

دووهمیان که لیله و دیمه به کی تره و (دلاره) له عهره بییه وه وه ری گێراوه بۆ سه ر کوردی، سالی ۲۰۰۱ به کهم چاپی دهرچوو له کوردستان - سلیمانی، وه رگێر پیشه کییه کی بۆ نووسیوه به ریکه وتی ۲۲/۵/۲۰۰۱ و ده لی: چهند کۆپله به کی زۆر گرنگمان لێ هه لێژارد و وه رمان گێرا به سه ر زمانی کوردی شیرین، کتیبه که هه لێژارد به که له عهره بییه وه و (۱۹۹) لاپه ره به، ناوی چاپه عهره بییه که ی نه هێنراوه.

لیره دا کورته به ک له باره ی که لیله و دیمه وه ده خه ی نه روو، هه ر له سه رچاوه که یه وه که (په نجه ته نته ره) یه، ئینجا دیمه سه ر باسی (ابن المقفع) و که لیله و دیمه که ی نه وه که هه ر له کۆنه وه بنچینه به کی زۆر گرنگ بووه بۆ هه موو وه رگێردراوه ناو داره کانی جیهان. به ناو بانگترین کۆمه له چیرۆکی که له سه رده می ساسانییه کاندا له سه نسکریته وه کرابی به زمانی په هله ثی، کتیبی که لیله و دیمه یه و سه رچاوه بنه ره تیبه که ی (په نجه ته نته ره) یه و پیک هاتوو له پینج باب و ئه مرۆ له ژیر ده ستدا نییه.

له زه مانی ئه نو شیرواندا (بورزوویه ی پزیشک) ئه م کتیبه ی وه رگێرا به سه ر زمانی په هله ثی و کۆمه له داستانیکی تری له سه رچاوه ی هیندییه وه وه کو (مه با بهاراته) وه رگرت و خستیه سه ری، به لام ئه م سه رچاوه به په هله ثیه ئیستا نه ماوه و ابن المقفع له سه رده می ئیسلامدا نه وه که لیله و دیمه ی کرد به په خسانی عهره بی و دوا ی نه وه چهند شاعیری به شیعر وه ریان گێرا به سه ر زمانی عهره بی، یه کێ له وانه (ابان لاقی) یه، که له م وه رگێرانه ته نها چهند به یتیک ماوه. له وه رگێردراوه کانی که لیله و دیمه نووسینه وه یاندا گه لی بابه ت و شتی تری خراوه ته سه ر. یان هه ندی جار لیبی که م کراوه ته وه، له که لیله و دیمه که ی ابوالعالی نصرالله منشی دا باسی نه وه کراوه که (۱۰) ده بابی له هیندییه وه

هەر بە زمانی فارسی نووسراوه تهوه له ژێر ناو نیشانی (عیار دانش) که (ابو الفضل هیندی) له ساڵی (٩٩٦ کۆچی) دا نووسیویتی، به لām له (همایون نامه) تورکییه که وه له ساڵی (١٧٢٤ ز) کراوه به فه رهنسی، دیسان هەر له (ابن المقفع) ه عه ره بییه که وه له ساڵی (١٠٨٠ ز) دا کراوه به زمانی یۆنانی و هەر له م یۆنانییه وه دوو وه رگی پان هه یه: یه که م (سلافۆنی کۆن)، دووهم ئیتالی له ساڵی (١٥٨٣ ز) دا، دیسان هەر له (ابن المقفع) وه له سه ده ی (١١ ی ز) دا کراوه به سریانی نوێ و هەر له م سریانییه وه له ساڵی (١٨٨٠ ز) دا کراوه به ئینگلیزی^(١١).

که لیله و دینه که ی (ابن المقفع) هەر له سه رده می خۆیه وه و دوای خۆشی، بایه خیتیکی زۆری پێ دراوه و به درێژایی میژوو وه که ی وه رگی پان دراوه ته سه ر زمانه ده سه لاتداره کان و له ئە ده بی جیهانی شیدا شوینی تاییه تی خۆی هه یه و کاریشی تی کردوون. له به رته وه به پیتووستی ده زانم که له به ره ی نه ژاد و بنه ماله و ژیان و به ره مه کانیه وه کورته یه ک پیتشکه ش بکه م:

میژوو نووس و لیکۆ له ره کان با وه پان وایه که (ابن المقفع) له نه ژادی فارسی بووه، بنه ماله که ی له گوندی (جوور) دا ژیاوه، که ئە مرۆ ناسراوه به فیروز تاباد و ده که ویتته نزیک شیراز، و هه ندیکیش ده لێن له (خوز) ژیاوه، که (خوزستان) ه و عه ره ب پیتی ده لێ (ئه هواز) و یه که که له پارێزگاکانی خوارووی ئێران له نزیک (به سه ره) و جه شیار ی له کتیبی (الوزراء والکتاب - ص ١٠٩) و ابن الندیم له کتیبی (الفهرست - ص ١٧٨) دا، ده لێن خه لکی (جوور) ی سه ره به (شیراز) ه، ئوستاد ملک الشعراء بهار له کتیبی (سبک شناسی - ج ١، ص ١٥٣) دا، ده لێ (جوور) کراوه به عه ره بی (گور) ه^(١٢).

لیکۆ له ره ئێرانییه کان با وه پان وایه که ابن المقفع خه لکی ده ور وه ری (شیراز) ی سه ره به ناوچه ی فارسه. زۆربه ی میژوو نووسه کان ده لێن ناوی (روزبه) بووه، واته خۆش به خت، کامه ران، به ختیار. به لām ناوی باوکی (داذویه) بووه. بۆ ئە م واتایه (زییدی) ده لێ: ابو محمد عبدالله بن القفع زمان پارا و بووه و، ناوی (روزبه) یان (دازجشنس) بووه پیش ئە وه ی که ببی به ئیسلام، و دوا و ته له به ره ی ناوه که یه وه (ابن المقفع) خۆی له کتیبه که یدا الیتیمه (تاج العروس ج ٥، ص ٤٧٩ طبعه القا هرة) ناوی بردووه. ابن الندیم ده لێ: ناوی عبدالله بن القفع به فارسی (روزبه) بووه، پیش ئە وه ی ببی به ئیسلام، ابا عمرو، کاتی که بوو به ئیسلام پێیان ده وت ابو محمد المقفع ابن مبارک (الفهرست، ص ١٧٨

طبعة القاهرة). ناوی ابن المقفع و هكو ناسراوه، ههر له داىك بوونيبه وه تا ئه مړو له باوكيبه وه يو ماوه ته وه، ابن خه لله كان ده لئى: له لايه ن حجاج كورى يوسف الشقى كه والى عيراق بوو (۷۵-۹۵ كوچى) باج و خه راجى له ناوچه ي فارس كو ده كرده وه، كاتى كه له و پاره و ده سكه و تانه ي به كارده هينا بو رابواردن و خوشگوزهرانى، حجاج له مه زور تووره بوو و فرماني دا به ليدان و شكه نجه يه كى سه ختى، تا واى لئى هات كه ده ستي كو له وار بوو، ههر له وه وه ناو نرا (المقفع)، دواى ئه وه كورپه كه يشى به وه ناو نرا و ئينجا ناوبانگى به وه پيدا كرد. ههروه ها به جوړيكي تر، ده لئى باوكى (ابن المقفع)، باج و خه راجى له ناوچه ي فارس كو ده كرده وه و (خالد عبدالله القسرى) كه والى عيراق بوو له سه ر ئه م كاره دايمه زراند بوو، كاتى كه (يوسف بن عمر الشقى) بوو به والى عيراق و رقى لئى هه سته فرماني دا به ليدانى به جوړى تا ده ستي كو له بوو. (وفيات الاعيان، ج ۱، ص ۲۷۰) (۱۳).

ميژوونووسه كان له باره ي له داىك بوونى (ابن المقفع) وه بوچوونى جيا جيايان هه يه، زوربان له و باوه رده ان كه له سالى ۱۰۶ كوچى = ۷۲۴ زايينى له داىك بووه. ابن خه لله كانيش له م باوه رده ايه و له كتيبى (وفيات الاعيان، ج ۱، ص ۱۸۸) دا ده لئى: كاتى كه ابن المقفع كوژرا ته مه نى (۳۵) سال بوو، ههروه ها له شوينىكي ترى ئه و كتيببه دا ده لئى: كوشتنى له ده وروبه رى سالى (۱۴۲ كوچى) دا بووه و ئه مه به نزيكترين بيرو بوچوون داده نريت له باره ي سالى مردنيبه وه (۱۴).

ابن المقفع له داىك و باوكيكي فارسى كه له ناز و خوشيدا ده ژيان له (جوور) دا هاتوته دنباوه، باوكى به رتوه به رىكي گه وړه و خاوه ن سامان بووه، له بهر ئه وه ي له منداليدا، ژيانى به خوشى و كامه رانى بردوته سر و ئه مه يش زه مينه يه كى واى بو تاماده كرد، كه بتوانى به نارامى له ناو زانست و زانباريدا په وړه وړه بكرى، ورده وړه فيرى زمانى په هله فى بوو و شاره زايى پيدا كرد له شارستانيتى ئيرانى كوندا، به تايبه تى ده وړه ي ساسانيه كان كه به گه شه ترين سه رده مى ميژووى ئيران داده نريت. له و كاته ي كه (به سره) مه ليه ندى زانايان و نووسه ران بوو (ابن المقفع) له ويدا فيرى سه ره تاكانى زمان پاراوى و ره وانبيژى بوو، نزيكى و تيكه لاوى پيدا كرد له گه ل زانايان و شاعيراندا، فيرى عه ره بيبه كى زور باشى په تى بوو، (ابن النديم) ده لئى: (ابو الجاموس) يه كى بوو له زانا عه ره به گه وړه كانى ئه وى، ابن المقفع پاراوى و ره وانبيژى له وه وه فير بوو - الفهرست لابن

ندیم، ص ۴۵ - ئەمە کاریکی گەورە کردە سەر ابن المقفع و هەردوو پۆشنبیری بەناویانگی فارسی و عەرەبی تیدا کۆبوووە و گەیشته قوولایی و ناخی هەردوو ئەدەبی عەرەبی و فارسی. ابن المقفع نمونە بلیمەتی بوو، محمد سلام دەلیت: لە عەجەمدا لە ابن المقفع زبەرەکتەری تیدا نەبوو، هەروەها لە ئەدەبی عەرەبیدا بەرھەمی نوێی هێنایە کایەو و باشترین بەرھەمی لە پەهلەقییەو وەرگێرایە سەر عەرەبی... (ضحی الاسلام، لأحمد امین، ج ۱، ص ۲۰۷) (۱۵).

زاناو نووسەرەکانی بەسەر (ابن المقفع) یان ناسی و ناویانگی گەیشته وەزیر و میرەکان، لە بارەگای ئەواندا کاری دەکرد، بوو بە نزیکترین هاوڕیتی (عبدالحمید الکاتب) و ژیانیکی باشی بۆ سازکرد لە زمانی مەروانی دوا خەلیفەیی بەنی ئومەییە (۱۶).

دوای کەوتنی خەلافەتی بەنی ئومەییە و دامەزراندنی خەلافەت بەنی عەبباس ناویانگی ابن المقفع لە بەسەردا گەیشته هەموو کۆر و ئەنجومەنی، والی بەسەر ئەمیر عەبباسی مامی خەلیفە سلیمانی کۆری عەلی نزیک کردووە لە خۆی و کردی بە مامۆستای مندالەکانی و دوای ئەو، لای مامەکانی خەلیفە ناسراو لەوانیش نزیک بوووە، لە بارەگای ئەواندا کاری نووسینی گرتە ئەستۆی خۆی، بەلام لە پلەو پایەیی بەرز خۆی دوور دەخستەو دوای ئەو وازی لە تائینی مانەوێ هێنا و بوو بە ئیسلام و ناوێرا عبدالله (۱۷).

بەدبەختی ابن المقفع لەویدا بوو کە سولەیمان لەمیرنشینی بەسەر لایرا و سوفیانی کۆری مەعاویەیی کۆری یەزید هاتە شوینی و زۆر رقی لە ابن المقفع بوو، ئەمەیش هۆی زۆری هەبوو، دەلێن ابن المقفع گالتهی بە سوفیانی کۆری مەعاویەیی دەکرد، پرسیاری لێ دەکرد، کاتێ وەلامی دەدایەو، پیتی دەوت: راست ناکەیت و پیتی دەوت: «یا بن المغتلمة والله ما اکتفت أمک برجال أهل العراق، حتی تعدهم الی الشام - وفيات الأعیان، ج ۱، ص ۲۶۸» واتە: ئەی کۆری وا وا لیکراو... دایکت بە هەموو پیاوێکانی عیراق تیری نەخوارد، تا خۆی گەیانده خەلکی شام» دیسان ابن خلکان لە (وفیات الأعیان) دا دەلیت: سوفیانی کۆری مەعاویەیی لووتیکی گەورە هەبوو، هەر کاتێ کە ابن المقفع برۆیشتبایە بۆ لای، بەم جۆرە سەلامی لێ دەکرد: (السلام علیکما)، مەبەستی لەمەدا گالته پین کردن بوو، واتە: خۆی پیاوێ بوو، لووتیشی لە گەورەبیدا پیاوێکی تر بوو. (وفیات الأعیان لابن خلکان، ج ۱، ص ۱۸۸، طبعه بولاق). هەر لەبەر ئەو هەبوو کە سوفیان نەیتوانی زالی ببێ بەسەر ئەو کین و توورەییە کە هەیبوو بەرامبەر بە ابن المقفع و،

ویستی که تۆله‌ی لی بستی و ئاگری رق و قینی خۆی دایم کیتیته‌وه و، هەر له‌بەر ئه‌وه‌ش بوو که له مانگی ڕه‌مه‌زانی سالی (١٣٩ کۆچی) دا، ئه‌بو‌جه‌عفه‌ری مه‌نسور، کاتی که سوله‌یانی مامی له ویلایه‌تی به‌سه‌ره‌ لا‌برد و سوفیانی کوری مه‌عاویه‌ی خسته‌ شوینی، سوفیان ئه‌مه‌ی به‌ هه‌ل زانی تا تۆله‌ له ابن المقفع بکاته‌وه، ڕۆژی ابن المقفعی هینایه‌ سه‌ر ته‌نوور و فه‌رمانی دا تا ئه‌ندامه‌کانی له‌شی بپرن و له‌به‌رچاوی خۆی فریسان بده‌نه‌ ناو ته‌نووره‌که‌وه، تا دوا پارچه‌ی له‌شی (١٨).

هه‌روه‌ها ده‌گێر نه‌وه، ده‌لێن له کاتیکدا که ته‌مه‌نی (٣٦) سی و شه‌ش سال تێپه‌ری نه‌کردبوو، ئه‌بو‌سوفیان له حه‌مامدا خنکاندی، یان ده‌لێن خسته‌ییه‌ ناو بیرو و به‌رده‌بارانی کرد، هه‌روه‌ها ده‌لێن ئه‌ندامه‌کانی له‌شی پارچه‌ پارچه‌ کرد (١٩).

دیسان ده‌لێن له سالی (١٤٢ کۆچی) دا، به‌ده‌ستی سوفیانی کوری مه‌عاوییه‌ له‌به‌سه‌ره‌ به‌ تاوانی زه‌نده‌قه‌ کوژرا (٢٠).

میژوو نووسه‌کان له کوشته‌یدا بیرو و بۆچوونی جیا‌جیا‌یان هه‌یه، هه‌یه ده‌لی: سالی (١٤٥ کۆچی) کوژراوه، یه‌کیکی تر ده‌لی: (١٤٣ کۆچی)، کوژراوه، یان له به‌سه‌ره سالی (١٤٢ کۆچی) کوژراوه، (هدیه‌ العارفين، جا، ص ٤٣٨) و ابن الجوزی له کتیبی «مرآة الزمان» دا، ده‌لی: سالی ١٤٥ کۆچی کوژرا، هه‌روه‌ها (عمر بن شبة) خاوه‌نی کتیبی (أخبار البصرة) ده‌لی: له سالی ١٤٣ کۆچیدا کوژرا، (وفیات الأعیان لابن خلکان، ج ١، ص ١٨٩) (٢١).

به‌ره‌مه‌کانی (ابن المقفع):

ابن المقفع کتیبی زانستی له په‌هله‌قییه‌وه و ده‌رگێراوه بۆ سه‌ره‌به‌ی، وه‌کو: کتیبی ایساغوجی و قاطیفور یاس و باری مینیا‌س و انالوطیقای ئه‌رسته‌و. هه‌ندی لیکۆله‌ران باوه‌ریان وایه که ئه‌م وه‌رگێردراوانه هینی محه‌مه‌دی کوری عبدالله بن المقفعه، له‌وه‌رگێردراوانه‌ نوسه‌یه‌که‌ له کتیبخانه‌ی زانستگای سن ژرف - بیروت و نوسه‌یه‌کی تری له کتیبخانه‌ی مه‌شه‌هد هه‌یه، نزیکتره له راستییه‌وه ئه‌گه‌ر به‌هینی (عبدالله بن المقفع) دابنری. هه‌روه‌ها وه‌رگێرانی کتیبی ئه‌ده‌بی و میژوویی و داستانه‌ میللییه ئیترانییه‌کان و په‌ند و قسه‌ی نه‌سته‌ق و گه‌لی به‌ره‌می تری کراون به‌ زمانی عه‌ره‌بی، که به‌شی زۆریان، گه‌وره‌ترین نووسه‌ری ئیسلام (روزبه) کوری دا‌ذویه (ابن المقفع) وه‌رگێراون (٢٢).

ابن المقفع بوو به هۆی گۆرانیکی مهزن له پهخشانی عه‌ره‌بیدا، که به باشی شاره‌زای ئەدهبیاتی په‌هله‌فی و عه‌ره‌بی بوو، دهستی کرد به وه‌رگی‌رانی کتیبه به‌ناویانگه‌کان له په‌هله‌قییه‌وه بو عه‌ره‌بی وه‌کو کتیبی؛ گاهنامه، ئابین نامه، که‌لیله و دیمنه، خداینامه (سیر الملوك، سیرة ملوك الفرس)، کتیبی مه‌زده‌ک، کتیبی تاج، هه‌روه‌ها ژماره‌یه‌کی زۆر له کتیب و نامه‌کانی تر، ئەم هه‌موو به‌ره‌مانه‌ی زۆر به‌سه‌رکه‌وتویی و زرنگییه‌وه کرد به زمانی عه‌ره‌بی، به‌م هۆیه‌وه به‌خیرایی بایه‌خی پێ دراو جیگای خۆی گرت (٢٣).

سێ کتیبی به‌ناویانگی ابن المقفع له‌ژێر ناو‌نیشانی: الأدب الكبير، ناسراو به‌ الدرّة الیتمیة، والأدب الصغير، ورسالة الصحابة، له‌سه‌ر هه‌موو کتیبه‌کانه‌وه جیگای تاییه‌تی خۆیان هه‌یه، ابن المقفع ئەم سێ کتیبه‌ی راسته‌وخۆ له‌ په‌هله‌قییه‌وه وه‌رنه‌گێراوه، به‌ل‌کو خۆی دایناون و بو کتیبی یه‌که‌میان گه‌لێ که‌لکی وه‌رگرتوه له‌ سه‌رچاوه‌ په‌هله‌قییه‌کان. الأدب الصغير والأدب الكبير له‌نیوان نووسه‌رانی عه‌ره‌بدا به‌ناویانگ بوون و که‌لکیان لێ وه‌رگرتوون. (ابن قتیبة) له‌ کتیبی (عیون الأخبار) دا گه‌لێ سوودی لێ وه‌رگرتوون و جار‌ه‌ایش ناویانی بردووه و هه‌روه‌ها که‌لکی له‌ که‌لیله و دیمنه‌که‌یشی وه‌رگرتوه (٢٤).

په‌راویزه‌کان

- ١- تاریخ ادبیات ایران- تألیف دکتر ذبیح الله صفا -جلد دوم- ص ٨٨٨.
- ٢- القصة في الأدب العربي -الدكتور امين عبدالمجيد بدوي- دار المعارف- ص ٣٢٤.
- ٣- از سعدي تا جامي -تأريخ ادبي ايران- تأليف ادوارد براون انگليسي، ترجمة و حواشي علي أصغر حكمت، ص ٦٣٩. ٦٤٠.
- ٤- القصة في الأدب الفارسي، الدكتور امين عبدالمجيد بدوي، دار المعارف، ص ٣٢٤. ٣٢٦.
- ٥- گنج سخن، از رودكي تابهار - تأليف دکتر ذبیح الله صفا، تهران ص ٧١.
- ٦- تأريخ ادبیات ایران، یان ریپکا، ترجمة كيخسرو كشاورزي، چاپ اول، ١٣٧، ص ٣٣٨.
- ٧- تأريخ ادبیات ایران، تأليف دکتر ذبیح الله صفا، جلد دوم، ص ٩٤٨، ص ٩٤٩.
- ٨- از سعدي تا جامي، تأريخ ادبیات ایران، تأليف ادوارد براون انگليسي، ترجمة و حواشي، علي اصغر حكمت، ص ٦٣٩، ص ٦٤٠. بروانه هه‌ر ئەم سه‌رچاوه‌یه لاپه‌ره ٧٣٦.
- ٩- از سعدي تا جامي، تأريخ ادبیات ایران، تأليف ادوارد براون... ص ٦٨٢. ٦٨١.
- ١٠- تأريخ ادبیات ایران بيش از اسلام، دکتر احمد تفضلی، تهران، ١٣٧٧، ص ٣٠٣، ص ٣٠٤.
- ١١- که‌لیله و دمنه، ابن المقفع، دقق فیها وعلق علیها الشیخ الیاس خلیل زخریا - دار الاندلس، بیروت، ص ٣١.
- وهه‌روه‌ها بروانه: تأريخ الأدب العربي، حنا الفاخوري، بیروت-لبنان. طبعه ثامنة، ص ٤٥١.
- ١٢- عبدالله بن المقفع، تأليف محمد غفراني الخراساني، مطبعة العالم العربي، ١٩٦٥، ص ٦١.

- ۱۳- سهرچاوهی پیشوو ل ۶۳.۶۲
- ۱۴- سهرچاوهی پیشوو ل ۶۳
- ۱۵- سهرچاوهی پیشوو ل ۶۵، ۶۶
- ۱۶- سهرچاوهی پیشوو ل ۶۷
- ۱۷- سهرچاوهی پیشوو ل ۶۹.۷۱
- ۱۸- سهرچاوهی پیشوو ل ۹۷-۹۸
- ۱۹- کلیلة ودمنة- عبدالله بن المقفع، دقق فیها وعلق علیها الشیخ الیاس خلیل زخریا دار الاندلس- بیروت، ص ۱۸.
- ۲۰- تاریخ ادبیات ایران- دکتر صفا، جلد اول، ص ۱۸۶
- ۲۱- عبدالله بن المقفع، محمد غفرانی، ۱۹۶۵، ص ۱۰۲.
- ۲۲- تاریخ ادبیات ایران، تألیف دکتر ذبیح الله صفا، جلد اول، چاپ دوازدهم، ۱۳۷۱-تهران، ص ۱۰۴، ص ۱۲۱.
- ۲۳- تاریخ ادبیات در ایران، دکتر صفا، جلد اول، ص ۱۸۵
- ۲۴- تاریخ ادبیات در ایران، دکتر صفا، جلد اول، ص ۱۸۵، ص ۱۸۷.

پیناسه‌ی وه‌رگیڤ

حاجی مه‌لا که‌ریم حاجی سه‌عید زه‌نگه‌نه سالی ۱۸۹۷ له شاری سلیمانی له گه‌ره‌کی سه‌رشه‌قام هاتووه‌ته دنیا. ته‌مه‌نی سن سال بووه باوکی کۆچی دوایی کردووه. دایکی نامینه خان ره‌سول‌ئاغایان که له ده‌وله‌مه‌نده‌کانی زه‌نگه‌نه بووه، به ختیوی کردووه و ناردوویتییه قوتابخانه‌ی روشدییه‌ی تورکی که ته‌نیا قوتابخانه بووه و هه‌تا پۆلی چواره‌می سه‌ره‌تاییی خوتیندووه. به‌لام خوتیندن به هۆی بریاریکی حکوممه‌تی عوسمانی ته‌واو نه‌کردووه که قوتابی ده‌بویه به پۆشه‌نیی ره‌سمی بیته قوتابخانه «بریتییه بووه له چاکه‌ت و پانتۆل و شه‌پقه‌ی قه‌پاغدار»، ئەم بریاره‌ی جیه‌جیه‌ نه‌کردووه و وازی له خوتیندن هیناوه. دایکی ده‌یخاته قوتابخانه‌ی دینی که پیتی ده‌وترا حوجره، پاشان ده‌چیتته قوتابخانه‌ی مامۆستا «ناجیه خان» که ئافره‌تییکی موسلمان و زیره‌ک بووه، له‌وئ ده‌ستی کردووه به فیربوونی زمانی فارسی و تورکی و عه‌ره‌بی. له‌به‌ره‌وه‌ی نووسه‌ر له قوتابخانه‌ی روشدییه‌ی فیری نووسین و خوتیندن و زمانی تورکی ده‌بیته و زۆر زیره‌ک ده‌بیته، له ماوه‌ی ۶ مانگدا قورئان ته‌واو ده‌کات و نازناوی مه‌لا که‌ریی به سه‌را ده‌دری، هه‌روه‌ها له مامۆستا ناجیه خان به‌باشی فیری زمانی فارسی ده‌بیته، ئینجا ده‌س ده‌کات به خوتینده‌وه‌ی کتیبی فارسی و عه‌ره‌بی و، به هۆی قورئانی پیرۆزه‌وه فیری عه‌ره‌بییه‌کی باش ده‌بیته.

له ته‌مه‌نی ۱۸ سالییدا دایکی کۆچی دوایی ده‌کات. له و کاته‌دا ده‌چیتته یه‌کیک له مزگه‌وته‌کانی سه‌رشه‌قام و ده‌بیته به فه‌قی بۆ ئه‌وه‌ی نه‌بیته به عه‌سکه‌ری تورک. به‌لام ئەمه سه‌ری نه‌گرت و کرا به عه‌سکه‌ر و په‌وانه‌ی شاری موسول کرا، چهند مانگیک عه‌سکه‌ری ده‌کات و پاشان را ده‌کات و دیته‌وه سلیمانی. دوای ئه‌وه ئینگلیز دینه سلیمانی و میجهرسون ده‌ین به حاکمی سیاسی. ئەو کاته مه‌لا که‌ریم، مرید ده‌بی له مزگه‌وته‌ی حاجی کاک ئەحمه‌دی شیخ و هاتوچۆی گۆری کاک ئەحمه‌د ده‌کات. پاشان خۆی دناسینی به میجهرسون. میجهرسون که ده‌زانیت زۆر زیره‌که، رۆژنیک پیتی ده‌لی حکوممه‌تی عیراق کاره‌با ده‌هینی بۆ سلیمانی و ده‌توانی له‌گه‌ل ئه‌واندا کاری کاره‌با بکه‌یت.

به هۆی جوولانی سویا بۆ موسول بۆ دامرکانده‌وه‌ی راه‌په‌رینی شیخ ئەحمه‌دی بارزان، چهند جارنیک چووته‌ته موسول. بیر و هه‌ستی کوردایه‌تی له میشک و دلیدا ده‌چه‌سپیی.

سالی ۱۹۳۴، شه‌وانه‌ی دوای نوێژ کردن ده‌ستی ده‌کرد به وه‌رگیڤانی کتیبی (کليلة و دمنة). چهند مانگیک له‌به‌ر چرا ته‌رجه‌مه‌ی ده‌کردن و به‌گۆیره‌ی حیکایه‌ته‌کان وینه‌ی بۆ ده‌کیشان. دوای راکیشانی کاره‌با بۆ چهند مالتیک وه‌ک مالتی میجهرسون و شابه‌نده‌ر و شیخ مه‌حموود و شیخ قادر و حه‌مه‌ی ئه‌وره‌حمان ئاغا و عیزت به‌گ عوسمان پاشا، کاره‌بای بۆ مالتی خۆی راکیشا له گه‌ره‌کی ده‌رگه‌زین نزیک مالتی عیزه‌ت به‌گ. له سایه‌ی بوونی کاره‌باوه، به ماوه‌ی دوو سال له ته‌رجه‌مه‌ی که‌لیله و دینه بووه‌وه که تا ئیستا دانه‌که‌ی به ده‌ستنووسی خۆی و وینه‌کیشانی ئه‌و پارێزراوه.

به نه‌خۆشی دل له میژووی ۱۹۸۰/۸/۲۱ کۆچی دوایی کرد و له گردی شیخ ئه‌ولا که ناسراوه به شیخی کاسه و که‌وچک نیژرا.

سورة فاتحة الكتاب

به كوردی

(یا رسول الله) زهلیل و دلّ حهزینم، رهحمهتی
موسسته مه‌ند و بی قه‌رار و بی قه‌رینم، رهحمهتی
راحه‌تی قه‌لب و وجود و عییزه‌تی نه‌فسم نه‌ما
وه‌قتی مه‌رگه، حافیظی ئیمان و دینم، رهحمهتی
دادخواهی مه‌حشهر و پشت و په‌ناهی مؤمنان
هم نشینی ذاتی دونیا و ئافه‌رینم، رهحمهتی
با به (بسم الله الرحمن الرحيم) ده‌ست پی‌ بکه‌م
چونکه تینووی ره‌حمه‌تم، دلّ ئاگرینم، رهحمهتی
کائینات (الحمد لله) پر له نووری رووی‌ تو
ئه‌ی حه‌بیب و یاری (رب العالمین)م، رهحمهتی
ئه‌ی وجودت مه‌نبه‌عی ئه‌لطفی (الرحمن الرحيم)
(مالک)ی ئی‌عجاز و شه‌مسی (یوم الدین)م، رهحمهتی
قائیمی (ایاک نعبد) بووم به‌ ته‌بلیغاتی تو
وا (وایاک) ئه‌لیم، بو (نستعین)م، رهحمهتی
(اهدنا) بو‌ریتی (صراط المستقیم)م تو خودا
بو‌ ئیرائه‌ی ریتی (صراط الذین)م، رهحمهتی
با له (انعمت علیهم) من نه‌یم بی‌ به‌ش خودا
خۆسه‌گی کوویی (امیر المرسلین)م، رهحمهتی
غه‌یری تو‌کی من له (المغضوب علیهم) لا ئه‌دا
هه‌روه‌ک (ولا الضالین. آمین) هیچ نه‌بینم، رهحمهتی
توو خودا غافل له (حه‌مدی) قه‌ت مه‌به‌ روژی جه‌زا
رووسیاهم، ئه‌ی (شفیع المذنبین)م، رهحمهتی

رچایه، برا خۆشه‌ویسته‌کانم، وه‌کوو ته‌ماشام کرد ئامۆژگارییه‌ک که به کوردی بی‌ت نه نووسرابوه‌وه. یا
عه‌ره‌بی یا فارسی هه‌ر که‌سه جۆره کتیبی‌کی بو‌ئه‌و زوبانه‌کانی نووسیبوه‌وه، وه (که‌لاویژی کوردستان)
که به بیست و چوار زوبان ته‌رجه‌مه‌ کرابوو، منیش به کوردی که زوبانی ئه‌جدادمانه، نووسیمه‌وه.
یارمه‌تی له خوداوه. خه‌لقی شاری سلیمانی، له گه‌ره‌کی ده‌رگه‌زین.

مه‌لا کریم

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي هدانا للإيمان والاسلام. والصلاة والسلام على سيدنا ومولانا ومقتدانا محمد وعلى آله وصحبه وسلم.

له پاش حەمد و ئەنا، غەرەزی ئێمە ئەوەیە خزمەتی بۆ نەوجوانی کورد جێ بێڵین. نەسیحەتی بە زوبانی فارسی بەیان کرابوو. ئێمەیش بە کوردی بەیانی بکەین. لە عەسری پێشوودا حەکیمی بە مەعریفەت (بیدپای) ناوی پیاویکە لە مەملەکەتی هیندوستان، لە زەمانی (دابیشلیم) کتیبیکی بە زوبانی حەییواناتەوه دانا ناوی (کەلیلە و دیمنە)یە، بە چوارده نەصیحەت دروستی کرد و هەر نەصیحەتی مەعریفەتیک نیشان ئەدا بۆ ئەوانەیی تەماشای بکەن لە ئەنواعی سیاسەت و دۆستایەتی شارەزا ئەبن. ئەم کتیبە سێ فائیدەیی هەیە. بۆ عەقڵ بۆلایەت رێگە نیشان ئەدا. بۆ حکایەت ئارەزوو بکەیت لە ئەنواعی ئەدەبیات و موصەووەرات بەیان کراوە. بۆ قییمەت هەر کەلیمەیی بە یەک ئالتوون موشابیحە. وە پادشاهانی پێشوو موعامەلەیی حوکمدارییان لەسەر قانونی ئەم کتیبە کردوو. ئەوەڵ بە زوبانی هیندی نووسرابوو. لە زەمانی نەوشیروان تەرجەمە کرا بە فارسی.

پۆژی ئە مەجلیسی نەوشیروان وتیان: لە خەزینەیی دابیشلیم پادشای هیند کیتابی (پرەهمەن) تەرتیبی کردوو. کللی دەرگای عەدالەتە. ئەساسی بناغەیی میللەتە. بۆ سیاسەتی پادشاهان رەحمەتە. بە زوبانی تەبیر و حەییواناتەوه بەیان کراوە. وەقتی نەوشیروان ناوی ئەو کتیبەیی بیست، بۆ پەیدا کردنی ئەمری کرد بە ئومەرا و وزەرا. عوموم قەراریان دا یەکیکی بە فیکر رەوانەیی هیندوستان بکری بە سیاسەت ئەو کیتابە تەرجەمە بکات. لەو عەسردە حەکیمی خەلقى فارس بوو، لە عەقڵ و زیرەکیدای بی ئەمثال بوو. میقداری دینار تەسلیم بە حەکیم کرا. لەسەر ئەمری نەوشیروان حەرەکەتی کرد، بۆ هیندوستان. بە موددەبیک هەر جوۆری بوو ئەو کیتابەیی پەیدا کرد، بە زوبانی فارسی تەرجەمەیی کرد، هینتایە خزمەتی نەوشیروان.

حوکومەتی عەدالەتی نەوشیروان بە واسیطەیی ئەو کیتابەوه بوو. لە پاش نەوشیروان چەند پادشاهانی عەجەم لەسەر قانونی ئەم کتیبە حوکمدارییان ئەکرد. تا زەمانی خەلیفەیی دووهم لە عەبباسییان ئەبوو جەعفەری مەنصور کوری موحەممەد کوری عەلی کوری عەبدوڵلا کوری عەبباس خودایان لێ رازی بیست، خەبەری ئەو کیتابەیان بیست. بە

هه‌موو مه‌مله‌که‌تدا به سه‌عییکی زۆر ده‌ستیان که‌وت. ته‌رجه‌مه‌یان کرد به عه‌ره‌بی. ده‌فعه‌ییکی که له زه‌مانی ابو‌المظفر به‌ه‌رام شاه کوری سو‌لتان مه‌حموودی غازی غه‌زنه‌وی، که‌کیمی بی‌ئه‌مثال و زوبان فه‌صیح ابو‌المعالی نصرالله کوری موحه‌مه‌د کوری که‌مید ته‌رجه‌مه‌ی کرد به فارسی، ناو نرا (ئه‌نواری سهیلی)، وه (مه‌لا کریم کوری حاجی سعید کوری مه‌لا کریم) ناوی نا (که‌لاویتی کوردستان). به راستی ئه‌م کتیبه بی‌ئه‌مه‌ساله. وه بۆیه به زوبانی درنده و بالنده‌وه به‌یان کراوه. ئینسان له بی‌ئه‌ده‌بانه‌وه ته‌ربییته وهرئه‌گریته. ئه‌م کتیبه وه‌ک خه‌زینه‌ی پادشاهان له هه‌موو جو‌ر فائیده ده‌ست ئه‌خات. (أولاً) ئه‌گه‌ر ئاره‌زووی ئه‌ده‌ب ئه‌که‌یت له هه‌موو جو‌ر ئه‌ده‌بیات بۆ دونه‌یا و ئاخیره‌ت به عه‌مه‌ل بیته به‌یان کراوه. وه دووهم ئه‌گه‌ر ئاره‌زووی حیکایه‌ت ئه‌که‌یت له ئه‌نواع حیکایه‌تی غه‌ریب به‌یان کراوه. وه ئه‌گه‌ر ئاره‌زووی ته‌ماشای شکل ئه‌که‌یت بۆ ته‌ماشای کردنی تازه پی‌گه‌یشته‌وه‌کامان موسه‌وه‌وه‌ر* کراوه. به زوبانی کوردی، زوبانی

* وه‌رگه‌یر زۆر وینه‌ی بۆ ئه‌م کتیبه کیشاوه. وینه‌کان ره‌نگا‌وره‌نگی‌شان به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆر ساده‌ن به پی‌وستمان نه‌زانی بلاویان بکه‌ینه‌وه. وینه‌ی ترمان دانا که به‌هۆی به‌پیز د. مارف خه‌زنه‌داره‌وه ده‌ستمان که‌وتن. ئاراس.

ئەجدادمانە نووسراوەتەووە. رجا ئەکەم لە برا خۆشەویستەکانم ئەگەر سەھو وە یان غەلەتیک ھەبێ قەلەمی عەفو بەسەر یا بکێشن. وە ھەر چەند وەقتم موساعەدە ی نە ئەکرد، بە شەو ئەم کیتابەم نووسییەووە. ھیدایەت لە خودا تەمەننا ئەکەم. ئەم کیتابە بە چوار دە نەسیحەت نووسراوەتەووە، وە ھەر نەسیحەتە ی بەیانی موعامەلە یەک ئەکات. وە منیش یەک نەسیحەت لە کیتابەکە زیاد دامنا، بوو بە پاز دە نەسیحەت. (ان شاء الله) ھەر یەک لە جێگە ی خۆ ی بەیان ئەکرت. ئەمما لە پێش نەسیحەتەکان لازمە بەیان کردنی پەیدا بوونی کیتابەکە مەعلووم بکرت.

حیکایەت

ئەگێر نەو لە مەملەکەتی چین پادشایەک بوو ساحیب عەدالەت، دەرھەق بە ئەھالی زۆر چاک بوو. نەوشیروانی زەمانە بوو. حاتەم تەبیعەت بوو. ناوی (ھوما یون فال) بوو. وەزیری پادشاه ناوی (خجستەرای) بوو. وەزیرەکە عەقڵ و زیرەکیی بی ئەمسال بوو.

پادشاه به بئ و وزیر دهستی بۆ ئوموورات دریژ نه ئه کرد. رۆژی پادشاه ئاره زوی پراوی کرد، روی کرده و وزیر وتی: فکری پراوم ههیه. ئه سبابی پراو ریک بخره. و وزیر له سه ره ئه مری شاه میقداری له شگری ئاماده کرد. بۆ سو بخره پادشاه و وزیر له گه له شکر و ئه سباب رویان کرده سه حرا. و هقتی دهست کرا به پراو کردن باز به ئاسمانا و توله و تانجی به ئه رزدا ئه و سه حرایه بیان له نیچیر پاک کرده وه. و وزیر به ئه مری پادشاه ئه مری کرد به پراو به تال کردن. و هقتی گه رانه وه بۆ مه مله که ت گه رمیی خۆر تاوی گرتیوو. ئه و سه حرایه وه که کوره ی ئاسنگه ران جۆشی سه ندیوو. ئه سپ له رۆیشان، تهیر له فرین ئه که وتن. پادشاه وتی: ئه ی و وزیر! له م گه رمایه دا رۆیشتنمان مه سلله حه ت نییه. و وزیر وتی: ئه ی پادشاه! ئه مر ئه مری جه نابه ته. ئاره زوو ئه فه رموویت ئه و کپوه له پیتشمانه وه دیاره ساحیب دره خته، ئه چین له ژیر سیبه ری دره خته کان میقداری ئیسرا حه ت ئه که یین. و هقتی شیدده تی گه رما خه لاس بوو ئیمه یه حه ره که ت ئه که یین بۆ مه مله که ت. له سه ره قسه ی و وزیر رویان کرده کپوه که. و هقتی نزیک به کپوه که بوون ته ماشایان کرد له هه موو نوع تهیر به سه ره داره وه به خویندن خه ریکن. دره ختی سه نو به ر و عوود سه ریان بۆ ئاسمان بلند بۆ ته وه. ئاوی وه که مرواری ئه هاته خواره وه. و هقتی داخل به سه ری کپوه که بوون له ژیر سیبه ری داریکا جیگه ی پادشایان داخست. موقابیل به جیگه ی پادشاه داریک شکابوو و په رپووت بوو بوو. ناوی داره که بۆش بوو بوو، هه نگ هیلانه بیان تیا دروست کرد بوو. پادشاه چاوی به هه نگه کان کهوت، سوئالی له و وزیر کرد: ئه م جانه وه ره بال سوو کانه ناویان چیه یه و، ئه م هاتو چۆ و رۆیشتنه بیان له بهر چیه یه؟ و وزیر وتی: ئه ی شه هریار! ئه م جانه وه رانه زۆر به مه نفه عه تن وه که میک به ئازارن. له ته ره ف خودا وه ئیلهام دراون "واوحی ربک الی النحل ان اتخذی من الجبال بیوتا". مه قسه دی ئه م ئایه ته بۆ ئه م جانه وه رانه یه. ناویان هه نگه. پادشایه کیان هه یه ناوی (یه عسووب) ه. نه ختی له وان له به ده نا گه وه ره تره. عوموممی ئه و هه نگانه له ژیر حوکمی یه عسووبدان. پادشاکه بیان ئه مری کرد وه له پیسی نه نیشن. وه له گولی بۆنخۆش زه خیره ئه به ن. وه ته ختی میو بۆ پادشاه دروست کرا وه. عوموممیان له ژیر حوکمی پادشاکه دان. به ئه مری پادشاه، و وزیر و ده رگاوان و ره ئیس و چاوش و هه ریبه که به وه زیفه ی خویان خه ریکن. وه ستا و موهه ندیس شانه دروست ئه که ن کون کون هه یچیان له یه ک فه رق نه کرین. و هقتی خانو وه که ته واو کرا، به ئه مری یه عسووب دینه ده ره وه، ئه چین له گولی بۆنخۆش نه نیشن، خواردنی شیرین ئه خۆن. به مودده تیکی که م له زکیانا به شه ریبه تیکی شیرین و ساف ئه بیته وه داخلی کونی شانیه ئه که ن. ئه بیته به هه نگوین.

خودا فەرمووێه تی: «فیه شفاء للناس». ئەما وەقتی له دەرەوه ئەپرۆنەوه جیگە ی خۆیان له دەرگا دەرگاوان تەفتیشیان ئەکا. ئەگەر لەسەر ئەمری پادشاه مابوون، ئیزن ئەدرین بو ژووڕەوه. وە ئەگەر وەفا و شەرتیان شکاندبوو، دەرگاوانەکان دوو لەتی ئەکەن و فری ئەدەنە دەرەوه. وە ئەگەر دەرگاوانەکان خەبەرمان نەبوو بۆنی پیس بە لووتی پادشا دا چوو پادشاه بە نەفسی خۆی ئەو هەنگە ئەدۆزیتەوه، داخلی جیگە ی سیاسەتی ئەکات وە لەگەڵ دەرگاوانەکان ئەمر ئەکات بە کوشتنیان. وە ئەگەر واقیع بوو هەنگیگی غەریب رووی کرد بۆ لای ئەوان، مەنە ی ئەکەن بچیتە ژووڕەوه. وە ئەگەر نەگەرایەوه هەنگەکه ئەکوژن. ئەگێر نەوه جەمشید شاه تەخت و سەلتەنەت و وەزیر و دەرگاوان و ئەساسی لەسەر تەرتیبی هەنگ دانا و بە مەرتەبە ی تەواو گەیشت، ناوی چاکە ی بەجی هیشت.

(هوما یوون فال) ئەو قسانە ی له وەزیر بیست، رووی کرد بۆ لای دارەکه. وەقتی تەماشای هاتوچۆ ی کردن هەر یەکه میقداری گۆل بەقاچیانەوه دیارە و زەرەر بە یەک نادەن. پادشاه تەحەبیور ما. هوما یوون فال وتی: ئە ی وەزیر! عەجەبا ئەم جانەوەرانی زەرەر بە یەک نادەن، عوموم وەک یەک بە هاتوچۆ کردن خەریکن، ئەما خولقیان لەگەڵ بەنی ئادەم زۆری فەرقة، بەنی ئادەم دا یما خەریکی ئازاری یەکترن؟! وەزیر وتی: ئە ی پادشا ئەم جانەوەرانی لەسەر یەک تەبیعەت خەلق بوون، وە بەنی ئادەم لەسەر تەبیعەتی موختەلیفە خەلق کراون وەک رۆح و نەفس و جەسەد، خیر و شەر. بەسەر یەکا پڑاون. قیسمیکیان بۆ بەهەشت وە قسیمیکیان بۆ جەهەننەم خەلق بوون. ئەوہ ی بۆ بەهەشت خەلق کراون خەریکی نوێژ و پێگە ی شەریعەتە. ئەوہ ی بۆ جەهەننەم خەلق (کراوہ) بە ئارەزووی نەفس و شەیتان موعامەلە ئەکات. پادشاه وتی: ئە ی وەزیر! وەک تۆ بەیانی ئەکەیت سەلامەتی ئینسان لە تەنهاییدایە وە ئیسراحت لە عەزل بوونایە. وەکوو بیستوو مە رفاقەتی بەنی ئادەم ئاخری پەشیمانیی لە دوا دیت. ئەوانە عیبادەتی خودا ئارەزوو بکەن لە چۆلی وە یا لە غاری بە عیبادەت کردن خەریکن. وەزیر وتی: ئەوہ ی تۆ ئەفەر موویت حەقیقەت پێگە ی راستییە. ئەما رفاقەت باعیشی فەرەحی دلە. حوکەما فەر موویانە: لەناو مەجلیسا دانیشتن لە تەنهایی چاکترە چونکە تەنهایی نزیک ی سەفاہەتە. خودای تەعالا بەنی ئادەمی خەلق کردووە عوموم بە واسیتە ی یەکەوہ مەعیشەت پەیدا ئەکەن، مەسەلا وەک ئاسنگەر و دارتاش و پادشاه رەعییەت. ئەمانە بە یەک موحتاجن. پادشاه وتی: ئە ی وەزیر ئەوہ ی تۆ بەیانت کرد راستە، ئەما لەوہ خۆف ئەکەم لەمەو دوا بە واسیتە ی قووہت وەیا مال و دەولەت زولم پەیدا ببیت. ئەهالی بکەو نە ژیر حەبس و رەزالەتەوہ،

عوقوبه تیان به گەردنی من بیټ. وهزیر وتی: ئەوی پادشاه! بۆ دەفەعی خەیاڵاتی جەنابت، عیلمیک هەیه باعیشی ڕێگەیی عەدالەتە، وه ئاسایشی میللەتە. پادشاه وتی: ئەو عیلمە ناوی چییە؟ وهزیر وتی: چاوم پێ کەوتوو له ئینجیلدا له بابی حەوتەم (فارەقلیتا) ئەلێت: له تەئریخی میلادیی سەنەیی ۵۸۱ پیغەمبەری دێتە سەر دنیا ناوی موبارەکی ئەحمەدە، برەهمەنان یەعنی عالمان ئەلێن ناموسی ئەکبەرە. ئەو پیغەمبەرە ساحیب شەریعەتە، ساحیب میعراجە، سیراجە، وهههاجە، کلیلی دەرگای جەننەتە، ئەو وهلی ئەنبیایە، له ئاخری دنیا یە. یەعنی دوا ی ئەو پیغەمبەر نایەتە سەر دنیا. به واسیتەیی جیبرئیلی ئەمەین قورئانی بۆ دێتە خوارەوه. له سەر ئەمەری فەرموودەیی ئەو پیغەمبەرە هەرچی بکری گوناھی نییە. وه له پاش وهفاتی خولەفا له جیبی ئەو حوکم ئەفەرموون. وه پادشاهان له ڕێگەیی شەرعه وه هەرچی بکەن گوناھی نییە، وه قائیمی سەلتەنەتی پادشاهان به واسیتەیی شەرعه وه مومکین ئەبیټ، وه باقی بوونی شەرعه به واسیتەیی پادشای عەدلە وه ئەوهستی. هوما یوون فال وتی: ئەو حاکمە عەدلە له سەر شەریعەتی موحمەد موعامەله بکات، سیفەتی مەئموورانی چۆنە؟ وهزیر وتی: ئەو حاکمە لازمە له قانونی سیاسەت بزانیټ وه له ڕێگەیی شەریعەت دەرئەچیت. به حوکمی "وشاورهم فی الأمر" به تەدبیری وزەرا و عولەما و حوکەما حوکم بفرمویټ. وه ئەگەر له ڕێگەیی شەریعەت لای دا به موودەتیبکی کەم مەملەکەتی له دەست ئەچیت، تووشی عەزابی دنیا و قیامەت ئەبیټ «وجزاء سیئة سیئة مثلها». وه لازمە پادشاهان له گەل تاییفە یە کدا به تەدبیر خەریک بی، وه له تاییفە یە ک خۆی بیاریزیت، چونکە مەئمووران له سەر دوو نەوعن، نەوعیکیان زۆر به ئیخلاص بۆ بەرز بوونەوهی پادشاه و مەنفەعەتی حوکومەت، بۆ ئیسراحه تی میللەت سەعی ئەکەن. وه قیسمیکیان غەیرەز مەنفەعەتی خویان نەبیټ ئارەزووی کە ناکەن. دائیما چاوه‌روانی ریشوون. ئەگەر کەسی خزمەتبان بکەین مومکینە به قاتیلی ببریټ بۆ حوزووری حاکم دەستی عەفوی بۆ درێژ ئەکەن. لازمە بۆ زاتی موبارەکی پادشاه ئەو دوو تاییفە بناسیت، وه راست قسە و ئەهلی فیتنە فەرقل بکات تا به واسیتەیی فیتنەیی زوبانە وه بیناغەیی مەملەکەتی تیک نەچیت. وه شەرایتی پادشاهان ئەوهیه به فەرموودەیی عولەما و حوکەما و وزەرا ئوموورات ئەدا بفرمویټ، وه هەر پادشایەک له سەر قانونی شەریعەت موعامەله ی ئەدا فەرموو مەملەکەتی ئاوه‌دان ئەبیټ، وه میللەتی تورەقی ئەکات، وه ناوی عەدالەتی گوم نابیټ، هەر وهک دابیشلیمی هیندی قانونی سیاسەتی له سەر قسەیی برەهمەنی حەکیم دانا مەملەکەت و میللەتی تورەقیی

کرد، وه هه تا حالی حازر ناوی به عه‌دالته مه‌شه‌ووره. ئه‌ی پادشاه! ههر چهنه فکر ئه‌که‌م له ناوی چاک چاکتر نادۆزمه‌وه.

وه‌قتی هوما‌یوون فال ناوی دابیش‌لیم و بره‌همه‌نی بیست وه‌ک غونچه‌ی گۆل گه‌شایه‌وه. به‌رووی خۆشه‌وه‌ی رووی کرده‌ی خجسته‌ی رای، وتی: ئه‌ی وه‌زیر مودده‌تیکه‌ له‌ دووی ئه‌م قیسه‌ی ئه‌گه‌ریم. (الحمد لله) به‌زوبانی موباره‌کی جه‌نابت ئه‌ووه‌لی قیسه‌ی ئاشکرا بوو. ئومید ده‌که‌م ئه‌ووه‌ل تا ئاخیری قیسه‌ی دابیش‌لیم و بره‌همه‌نی حه‌کیم به‌یان بفرمویت. ئه‌مر کرا به‌له‌شکر، روویان کرده‌وه‌ی بۆ مه‌مله‌که‌ت. وه‌قتی داخل به‌مه‌مله‌که‌ت بوون، پادشاه له‌سه‌ر ته‌ختی سه‌لته‌نه‌ت قه‌راری گرت. ئه‌مری کرد به‌ وه‌زیر، زوبانی عاقل کلیلی ده‌رگای گه‌نج. ههرچی قسه‌ی بره‌همه‌نی حه‌کیم له‌گه‌ل دابیش‌لیم کراوه، به‌یان بفرموو.

حیکایه‌تی دابیش‌لیم... وه‌ بره‌همه‌نی حه‌کیم

وه‌زیری دل رووناک به‌زوبانی فه‌سیح عه‌رزنی پادشای کرد وتی: ئه‌گه‌ر نه‌وه‌ له‌ مه‌مله‌که‌تی هیندستان پادشایه‌ک بوو ناوی دابیش‌لیم بوو، به‌زوبانی هیندی یه‌عنی شه‌هه‌نشاه. ئه‌و پادشایه‌ ده‌هزار زنجیره‌ی فیلی حه‌ربیی دابه‌ستبوو له‌شکر و سوپاه و ئه‌ساسی حه‌رب له‌حیساب ده‌رچوو بوو، وه‌ له‌گه‌ل فه‌قیر و میللته‌ زۆر به‌شه‌فه‌قه‌ت بوو وه‌ عه‌دالته‌تی شوهرته‌ی په‌یدا کردبوو. مه‌مله‌که‌تی له‌ نیهایه‌تی ئاوه‌دانیا بوو. به‌نه‌فسی خۆی له‌گه‌ل موحاکمه‌هه‌ریک بوو. سالی دوو پۆژ موحاکمه‌هه‌ر دا. ئه‌و دوو پۆژه‌ یا دوو که‌س وه‌ یا سی که‌س موحاکمه‌هه‌ریان نه‌بوو. پۆژی له‌سه‌ر ته‌ختی پادشایی قه‌راری گرتبوو، عوله‌ما و حوکه‌ماو ئه‌شرافی مه‌مله‌که‌ت عوموم له‌مه‌جلیسی حازر بوون. ئه‌مر کرا به‌حازر بوونی ره‌ققاسان و به‌سته‌ بیژان. به‌زم ئاراسته‌ کرا. عوود و که‌مانچه، ده‌ف و نه‌ی لیدرا. ره‌ققاسان به‌ره‌قس کردن، گۆرانی بیژ به‌نه‌غمه‌ی داوودی پیر و جوانی ئه‌هینایه‌ ره‌قسه‌وه. له‌پاش ره‌قس ئه‌مر کرا به‌حازر بوونی ته‌عام. ده‌ستیان کرد به‌نان خواردن. له‌پاش نان خواردن ده‌ست شو‌را. ههر که‌سه له‌جیگه‌ی خۆی قه‌راری گرت. عوله‌ما، وه‌حوکه‌ما، وه‌ئشراف ههر یه‌که‌ به‌جۆری قسه‌یان هینایه‌ ناوه‌وه. میقداری سوئال و جواب له‌یه‌ک کرا. ئینتیهای قسه‌ ئه‌وه‌ بوو ره‌ئیی زۆربان ئه‌وه‌بوو وتیان سه‌خاوه‌ت له‌هه‌موو شتیکی جوانتره. ئه‌وه‌ل ئه‌مری خودا ئه‌مری کردوه‌ سه‌خاوه‌ته‌ (السخاء شجرة في الجنة) یه‌عنی سه‌خاوه‌ت داریکه‌ له‌به‌هه‌شتدا. وه‌قتی دابیش‌لیم گوئی له‌و قسه‌یه‌ بوو ره‌گی مه‌رحه‌مه‌تی که‌وته‌ حه‌ره‌که. ئه‌مری کرد ده‌رکی خه‌زینه‌ بکه‌نه‌وه‌ وه

غەریب و لایقەوماو بانگ بکەن. فەقیر و فوقرە و ئەهلی کەسابەت لە خەیری پادشاه بووژانەوه. موددەتی بەو جۆرە دەوامی کرد. شەوی بە ئیسراحت نووستبوو، لە خەویا تەماشای کرد پیاویکی نوورانی هاتە بەردەمی، رەسمی گەورەییی بەجی هینا، وتی: ئەی پادشا موددەتیکە دەرگای مەرحەمەتت کردووەتەوه، بە واسیتهی هەناسەیی فوقرەراوه خودا ئەتبهخشی. بۆ سوێحەینی لازمە سوار بیت بۆ تەرەفی راستی مەملەکەت حەرەکەت ئەکەیت بە مەقسەد ئەگەیت، وە خەزینەیهک بە ناوی موبارەکتەوه دانراوه لە ئەنواعی جەواهیرات، هەر نەوع ئارەزوو بفرەموویت تیا مەوجودە. دایشلیم لە خۆشیی ئەو قسەیه خەبەری بۆوه، هەلسا، بە عیبادهت کردنی خودا خەریک بوو تا رۆژ. وەقتی هەتاو هەلپات ئەمەری کرد ئولاغ زین بکەن. ئولاغی خوسووسی زین کرا، وە میقداری عولەما و حوکەما لە خزمەتیا سوار بوون روویان کرد بۆ رۆژەلاتی مەملەکەت، بە رۆیشتن و بە تەماشای خەریک بوون. لە ئەسنای تەماشای کردن لە کێوکه غاری دەرکەوت. نزیک بە غار بوون. پادشاه چاوی بە دەرویشی کەوت لە دەرکی غارەکه دانیشتبوو. وەقتی دەرویش چاوی بە پادشاه کەوت چوو بە ئیستیقبالی پادشاوه. رەسمی ئەدەبی بە جی هینا. پادشاه مەیلی رەفاقەتی کرد. دەرویش بە عەقل زانیی پادشاه ئارەزووی دابەزین ئەکات. وتی: ئەی تاجی سەری میللەت! سولەیمان بەو هەموو گەورەیییهوه مەرحەمەتی لەگەڵ مێروولە کرد. ئومید ئەکەم بە قودوومی موبارەکت دلێ بەندە رووناک بکەیتەوه، وە هەر چەند لە دەستی بەندە لە دوعا زیاتر هیچ نایەت ئومید ئەکەم سەرم بەرز بکەیتەوه، وە خەزینەیی لەباوکمەوه جی ماوه لەم غارەدا دەفن کراوه ئەمر بفرەموویت بە نەقل کردنی. قابیلی خەزینەیی جەنابته.

وەقتی پادشاه ئەو قسەیی لە دەرویش بیست خەوهکەیی بۆ دەرویش بەیان کرد. دەرویش وتی: موبارەکه مادەم لە غەیبەوه تەبلیغ کراویت حەلالی جەنابته. پادشاه ئەمەری کرد بە هەلکەنینی. میقداری هەلکەنراو دەرکەوت. سندووق بە سندووق نایانە بەر دەمی پادشاه: سندووقی دوو و سندووقی یاقوت و سندووقی ئەلماس و سندووقی قوفلی رۆمیی لێ درابوو. هەرچەندە بۆ کلایل گەران ئەو سندووقە بکەنەوه کلایل نەبوو. پادشا کەوتە مەراقەوه، وتی مومکینە ئەو سندووقە ئەشیای عەنتیکەیی تیا بیت. ئەمەری کرد بە پیپی ئاسنگەری شکاندیان. لە ناو سندووقەکه سندووقیکی بچووک دانرابوو، لە ناو سندووقەکه قوتووێهک دانرابوو. پادشا بە دەستی موبارەکی قوتووێهکی کردووه پارچە ئاوریشمی بە خەتی سوربانی نووسرابوو لە قوتووێهکه دا دانرابوو، عولەما و وزەرا و

حوکه ما ته ماشایان کرد، بۆیان مه علوم نه بوو چی نووسراوه. پادشا که و ته به حری
 مهراقه وه، فهرمووی لازمه به کۆ بدۆزنه وه له م خه ته شارهزا بیته. عهزبان کرد ئه ی
 پادشاه له مه مله که ت حه کیمی هه یه خه تی سوربانی ئه زانیته، مومکینه ئه و حه کیمه
 بیخوینیته وه. پادشا ئه مری کرد به گه راندنه وه ی له شکر بۆ مه مله که ت. وه قتی داخه له
 مه مله که ت بوون حه کیمیان لای پادشا حازر کرد. پادشا فهرمووی: زه حمه ت دانی تۆ بۆ
 ئه م خه ته یه، بیخوینه ره وه. حه کیم ته ماشای حوروفاتی ئاوریشمی کرد، وتی: ئه ی پادشا
 ئه مه وه سیه ت نامه ی هۆشه نگ شایه وه خه زینه ی بۆ جه نایه ت دانا وه. وه سیه ته که ی
 ئه مه یه: ئه ی دابیشلیم! من له غه بیه وه ته بلیغ کراوم. ئه م خه زینه بۆ تۆم دانا وه، وه
 خه زینه که نه قلی خه زینه ی خۆت ئه که یه ت، وه حوکمداریی سه لته نه ت له سه ر ئه م چواره ده
 وه سیه ته دائه نیته. وه به مالی دنیا مه غرور نه بیته، هه ر رۆژه لای به کیکه. ئه م
 وه سیه ته نامه زۆر لازمه بۆ پادشاهان. به م وه سیه ته موعامه له بکه ن حوکومه تیان
 بهرده وام ئه بیته وه بناغه ی مه مله که تیان نارووخیته وه میلله تیان ته ره قی ئه کات.
 بینا یه ک بیناغه ی مه حکه م بوو رووخاندنی زه حمه ته. به یانی وه سیه ته کان ئه مه یه:
 ئه وه ل نه سیحه ت: مه ئموور له پادشاه نزیک بوو خزمه تی لازمه. وه به قسه ی فیتنه
 مه ئموور عه زل نه که یه ت. عه زل کردنیان باعیسی ویرانی مه مله که ته.
 دووه م نه سیحه ت: مومانه عه تی دوو روو و فیتنه لازمه وه کوشتنیان حه لاله چونکه خودا
 فهرمووی به تی: «والفتنة أشد من القتل».
 سه ته م نه سیحه ت: زوبان شیرینی له گه ل ئومه را لازمه. به دلنه وایی و به ته دبیری وزه را
 هه موو کاریک به ئاسانی دروست ئه بیته.
 چواره م نه سیحه ت: به زوبان لووسی دوشمن باوه نه کردنه، وه غافل بوون له دوشمن
 باعیسی هیلاکه ته وه ویرانی مه مله که ت و میلله ته. ئه مر به کوشتنیان لازمه.
 پینجه م نه سیحه ت: ئیسراف کردن حه رامه. خه زینه وه یا گه نج ده ستت که وت بیهووده
 سه رف کریت په شیمان بی له دوو دیت. «کلو واشربوا ولا تسرفوا».
 شه شه م نه سیحه ت: بی ته دبیر کردن ده ست بۆ ئیش نه به یه ت وه عه جه له له ئیش نه که یه ت.
 له ئاخری په شیمان بوونه وه بی فائیده یه. «العجلة من الشيطان».
 حه وته م نه سیحه ت: ئه گه ر دوشمن ئه ترافیان گرتیت له گه ل یه کیکیان سولح کردن لازمه.
 به ته دبیر و ئیقتدار ئه بیته له دهستی دوشمن نه جات بوون.

هه‌شتم نه‌سیحه‌ت: ره‌فاقه‌ت له‌گه‌لّ حه‌سوود و دانیشتن له‌گه‌لیان زه‌ره‌ره. ئینسانی حه‌سوود دارێک بنیثیت به‌ری تالّ دینیت.

نۆهه‌م نه‌سیحه‌ت: ته‌بعی پادشا لازمه سه‌لیم بێ. عه‌فو کردنی زۆر بێت. له‌ ئه‌وه‌لی دنیا تا قیامه‌ت له‌ بچووک گونا‌ه بووه، له‌ گه‌وره عه‌فو کردن.

ده‌هه‌م نه‌سیحه‌ت: ئاره‌زووی پادشا له‌سه‌ر زولم نه‌بێ. هه‌ناسه‌ی مه‌زلوومان زوو ئه‌گاته حوزووری خودا. رێگه‌ی عه‌داله‌ت گوم نابیت. «ان احسنتم احسنتم لانسکم».

یازده‌هه‌م نه‌سیحه‌ت: موعامه‌له‌یه‌ک بۆ موک و میلله‌ت نه‌فعدار نه‌بیت کردنی دروست نییه. بناغه‌ی موعامه‌له به‌ ته‌دبیر کرا تی‌کچوونی نییه.

دوازده‌هه‌م نه‌سیحه‌ت: وه‌قتی دلت گری غه‌زه‌بی داگیرسا، به‌ ئاوی حیلیم بیکوژینه‌وه. وه‌حیلیم ره‌وشتی پیغه‌مبه‌رانه. «والکاظمین الغیظ والعافین عن الناس».

سیازده‌هه‌م نه‌سیحه‌ت: ئه‌هلی خائین و جاهیل و غه‌ددار لایقی ئوموورات نین، دوور بوون له‌و تائیفانه لازمه. ئه‌مین و ساحیب عه‌قل مه‌ئموور بوو، توره‌قیی پادشایه.

چوارده‌هه‌م نه‌سیحه‌ت: رازی بوون به‌ قه‌زاو قه‌ده‌ر. سه‌بر کردن له‌ ژیر به‌لا، شوکر کردن له‌سه‌ر نیعمه‌ت. ئینسانی عاقل پی به‌ستراوی ده‌رد و به‌لایه. پیاوی جاهیل خه‌ریکی سه‌یر و سه‌فایه.

ئه‌م چوارده‌هه‌سیه‌ته به‌یانم کرد هه‌ر یه‌که به‌ درژی داستانیکی هه‌یه. وه‌ ئه‌گه‌ر پادشاه ئاره‌زوو ئه‌کات تا ئاخری ئه‌م نه‌سیحه‌تانه به‌ ته‌واوی بزانیته‌ت حه‌ره‌که‌ت بۆ کتوی سه‌ره‌ندیب جیگه‌پیتی حه‌زه‌تی ئاده‌م علیه‌السلام، له‌و کتوه مه‌قسه‌دی ده‌ست ئه‌که‌ویت. خودا یارمه‌تی ئه‌دات له‌سه‌ر رێگه‌ی هیدایه‌ت. پادشاه ئه‌و قسانه‌ی له‌ حکیم بیست ئه‌مری کرد به‌ خه‌لات کردنی حه‌کیم، له‌پاشا وه‌سیه‌ت نامه‌ی هه‌لگرت، فه‌رمووی: ئه‌م خه‌زینه‌یه‌ی نیشانی من دره‌زینه‌ی ره‌حمه‌ت بوو، سیپری خودا بوو له‌ من ئاشکرا کرا. (الحمد لله)، ئه‌وه‌ی به‌ عومومی پادشاهان لازمه له‌ لای من زۆره. ئه‌مری کرد به‌ صه‌رف کردنی خه‌زینه به‌ خیری هۆشه‌نگ شاه. ئه‌و رۆژه به‌ که‌یف کردن خه‌ریک بوو له‌ خۆشیی ئه‌و وه‌سیه‌ت نامه‌یه. بۆ شه‌وی خه‌وی ئیسراحه‌تی نه‌کرد. له‌به‌ر خه‌یال کردن چوونی بۆ سه‌ره‌ندیب به‌ چ نه‌وع بێ، له‌ جیگه‌ی خۆی کێ بێ به‌ عه‌داله‌ت حوکم کات قابیلی وه‌کاله‌ت بێ؟! بۆ سوچه‌ینی له‌سه‌ر ته‌ختی پادشاهی قه‌راری گرت، رووی کرده وه‌زیران، وتی: ئیمشه‌و خه‌وی ئیسراحه‌تم نه‌کردوه له‌به‌ر چوونم بۆ سه‌راندیب. ئیوه‌ فکرتان چیه‌،

به یانی بکه‌ن. مودده‌تیکه له‌سه‌ر ته‌دبیری ئیوه‌ حوکم‌ کردوو، وه‌ هه‌ر به‌که‌ ته‌دبیریکی لایقه‌ به‌یانی به‌رموون. ئیش بی ته‌دبیر دروست نییه. وه‌زیره‌کان عه‌رزبان کرد: بو‌ئه‌م سه‌فه‌ره‌ فکر لازمه. ئیمه‌ هه‌ردوکمان ریگه‌به‌کی لایق ئه‌دۆزینه‌وه، بو‌سویحه‌ینی عه‌رزى جه‌نابتی ئه‌که‌ین. پادشا فه‌رموی موباره‌که. بو‌سویحه‌ینی هه‌ردوو وه‌زیر چونه‌ دائیره، هه‌ر به‌که‌ له‌سه‌ر جیگه‌ی خۆی دانیشته. وه‌زیری گه‌وره‌ چوو به‌رده‌می پادشا عه‌رزى کرد: ئه‌ی پادشای عالم! به‌ فکری من سه‌فه‌ر کردن مونسب نابینری. ئه‌گه‌ر چی ئه‌م سه‌فه‌ره‌ مه‌نه‌عه‌ت ده‌ست ئه‌خا، ئه‌ما نارچه‌تیی زۆره، وه‌ مه‌علومی جه‌نابته «السفر قطعة من السقر». سه‌فه‌ر کردن به‌ ده‌ست خۆته وه‌ هاتنه‌وه‌ی مه‌علوم نییه. ئیستا به‌ ئیسراحه‌ت له‌ جیگه‌ی خۆت حوکمداری ئه‌که‌یت، مونسب نییه ئیسراحه‌ت به‌ مه‌شه‌ققه‌ت ته‌بدیل بکریت. مه‌سه‌له‌حه‌ت ئه‌وه‌یه به‌ واسیته‌ی سه‌فه‌ره‌وه ئه‌وه‌ت به‌ سه‌ر نه‌یه‌ت به‌سه‌ر دوو کۆتره‌که هات. پادشا فه‌رموی چۆنه‌؟

جیکایه‌تی بازنده و نه‌وازنده

وه‌زیر وتی: ئه‌گه‌ر نه‌وه‌ دوو کۆتر له‌ دارستانی هیتلانه‌یان دروست کردبوو. ئه‌و دارستانه‌ ریگه‌ی خه‌لقی لی دوور بوو، تووشی زه‌حمه‌تی زه‌مانه‌ نه‌بوون. به‌کیتکیان (بازنده) و به‌کیتکیان (نه‌وازنده) ناو بوون. بازنده خه‌یالی سه‌فه‌ری کرد، به‌ نه‌وازنده‌ی وت: ئه‌ی رۆحی شیرینم! فکرم هه‌یه به‌ وه‌عه‌دی دوو سێ رۆژ سه‌فه‌ری بکه‌م. خودا فه‌رمویه‌تی:

«قل سیروا فی الأرض». ته‌ماشای عه‌جایب و غه‌رایبی دونیا بکه‌م. حوکه‌ما فه‌رمویانه: «السفر وسیلة الظفر». ئاشکرا مه‌علومه‌ خه‌نجه‌ر تا له‌ کالان ده‌ر نه‌چیت برین ناکات. قه‌له‌م تا سه‌ری دوو له‌ت نه‌بیت خه‌تی (جه‌وه‌ه‌ری) نانوسی. ئاسمان دايم له‌ سه‌فه‌رایه. به‌ مه‌رته‌به‌ی بلندی گه‌یشتوو. ئه‌رز له‌ جیگه‌ی خۆی ثابت بووه به‌ جیگه‌ی مار و میروو. سه‌فه‌ر نیشانه‌ی ده‌وله‌ته. خه‌زینه‌ی بی ئه‌مساله. دار ئه‌گه‌ر ئیقتیداری سه‌فه‌ر کردنی بوایه تووشی برین نه‌هات. نه‌وازنده وتی: ئه‌ی ره‌فیق تو مه‌شه‌ققه‌تی سه‌فه‌رت نه‌دیوه‌وه عه‌زه‌تی سه‌فه‌رت نه‌کیشاوه. نه‌تبیسستوو (الغربة کربة) و (الفرقة حرقه). سه‌فه‌ر داریکه به‌ری تال ئه‌دات. سه‌فه‌ر هه‌وریکه بارانی زه‌لیلی ئه‌بارینیت. ره‌فیقی چاک به‌ خه‌یالی سه‌فه‌ر نه‌که‌یت.

بازنده وتی: ئه‌گه‌رچی سه‌فه‌ر بوئی ناخۆشی لی دیت، ئه‌ما سه‌یر کردنی مه‌مله‌که‌تان و ته‌جره‌به‌ی ره‌فیقان و خویراتی زه‌مان مه‌علوم ئه‌کات. سه‌فه‌ر گۆلیکه له‌ناو درکی تیژ

دیتنه دهره وه. عه تری گول به ئاسانی دهست ناکه ویت.

نه وازنده وتی: ئەی رەفییق مەعلوومە سەفەر وەک باغی ئیرەم وایه ئەما بە تەنهایی سەفەر دروست نییه. ئەگەر دوو رەفییق بە ئارەزووی یەک سەفەر بکەن بێ ئەمسالە. وه هەتا ئیستا هەردو کمان بە خوشییی یەک ژیاوین، چون مەراقی رەفاقت و غەمی غەریبی بۆت مومکین ئەبێ. رجا ئەکەم لەسەر خەیاڵی سەفەر لاچۆ، باعیسی دووری تەرەفەین ئیختیار مەکە.

بازنده وتی: ئەی رەفییق قسە می مەراق و خەفەتی رەفاقت مەکە. ئەگەر قەدەر لە رەفاقتەتی تۆی خستم رەفییقان زۆرە، ئیتر دەفتەری مەشقەتە هەلگەرە. دلم بۆ سەفەر گری گرتوو، لازمە سەفەری بکەم. سەفەر بەردی مەکە. ئالتوون بە مەک بە ناسریت.

نه وازنده وتی: ئەی رەفییق ئیستا تەنافی مەحەبەت ئەچریت، لەگەڵ رەفییقی تازه چون بۆت ئەبەسترت. حوکه ما وتویانە: تەرکی رەفییقی موافیق کردن باعیسی تکچوونی ئیسراحتە. ئەوێ شەرت و وهفای رەفاقت بوو بە نەسیحەت عەرز م کردی. ئیختیار بە دەستی خۆتە.

قسە می هەردو وکیان لێرە دا تەواو بوو. دوعا خوازییان لە یەک کرد. بازنده لە شەققە می بایی دا، رویشت. نه وازنده لە هیلانەکە بە تەنھا مایه وه.

وهقتی بازنده رووی کرده سەحرا میقداری رینگه رویشت، لە دوور شاخیتی بەدی کرد، رووی کرده شاخەکە. لە دامینی شاخەکە باغی دیار بوو، رووی کرده ناو باغەکە، گولی تازه پشکووتبوو، میوهی بە داره وه شوپ بوو. ئەو شەوه لە ناو ئەو باغە دا بە کەیف رابوو. بۆ سویحەینی هەلگری، رووی کرده سەحرا. میقداری نیو سەعات رینگه رویشت، هه ور و تریشقه بەری ئاسمانی گرت. لە بریسکە می بەرەق و لە دەنگی رەعد شیر خۆی ئەخستە کونەوه. لە ناکاو تەرزە و باران دای بە یەکدا. دنیا وەک تۆفانی نوح کەوتە سەر ئاو. گەلا بە داره وه نەما، عوموم تەرزە وەراندی. بازنده لەو وهقتە دا جینگه نەبوو خۆی تیا بشاریتەوه. لە بن گەلای دار هەر نەوع بوو خۆی شارده وه. ئەو شەوه بە نیوه مردوویی هەتا رۆژ لە سەرما ئەلەرزا. فکری قسە می رەفییقی ئەکرده وه. زۆر پەشیمانیی حاصل کرد. وهقتی رۆژ هەلھات پەرو بایی وشک بۆه. بە فکری گەرانه وه هەلگری. لە ئەسنای فرینا واشەیهکی تیژبال بۆی هاته خواره وه. بازنده لە ترسی رۆحی

خۆی دا به ئه‌رددا، نه‌زری کرد ئه‌گهر له ده‌ست ئه‌و به‌لایه نه‌جاتی بوو تا مودده‌ی حه‌یاتی ناوی سه‌فه‌ر نه‌بات. له ناکاو بازی په‌یدا بوو ته‌ماشای کرد و اشه‌یه‌ک خه‌ریکه کۆتریک بگریت. به فکری لێ سه‌ندنی کۆتره‌که له چنگ و اشه‌که بسینیت هاته خواره‌وه. و اشه قووه‌تی بازی نه‌بوو، هه‌ردووکیان به گژیه‌کا چوون. کۆتر فرسه‌تی زانی خۆی کرد به‌بن درکیک، له چنگ هه‌ردوو به‌لا نه‌جاتی بوو. وه‌قتی شه‌وی به سه‌راهات چووه بن به‌ردیک. ئه‌و شه‌وه به برسییه‌تی رۆژی کرده‌وه. بۆ وه‌قتی هه‌تا و که‌وتن له بن به‌رده‌که هاته ده‌ره‌وه به ئه‌ترافی خۆیدا ته‌ماشای کرد نه‌ باز و نه و اشه‌ دیار نه‌بوون. هه‌لقه‌ی به‌چیتته‌وه بۆ لای ره‌فیه‌که‌ی. له ریگه ته‌ماشای کرد کۆتری نیشته‌وته‌وه، دانیکی زۆری له به‌رده‌م رۆ کراره. بازنده له تاو برسیته‌ی هار بوو، نیشته‌وه، هه‌یشتا ده‌می نه‌گه‌یشته دان به داوه‌وه بوو. به زوبانی عیتاب رووی کرده کۆتره‌که وتی: ئه‌ی ره‌فیه‌ی! من و تۆ هه‌ر دوو یه‌ک جینسین، بۆچ نه‌توت ئه‌مه داوی شه‌یتانه؟ شه‌رتی وه‌فای میوانداری ئه‌مه‌یه لای تۆ؟ کۆتره‌که وتی: ئه‌ی غه‌ریب له قه‌زاو قه‌ده‌ر خۆ لادان مومکین نییه. بازنده وتی: ئه‌ی ره‌فیه‌ی ئه‌توانیت له‌م به‌لایه نه‌جاتم بده‌یت؟ هه‌تا مردن ته‌وقی عه‌بدایه‌تی له‌م مل که‌م؟ جوابی دایه‌وه: ئه‌ی فه‌قیر ئه‌گهر هه‌له‌م بزانییایه خۆم له حه‌پس نه‌جات ئه‌دا، به‌و نه‌وعه تۆ ئه‌لێت باعیسی داوی ته‌یران نه‌ته‌بووم. عه‌جایب بۆ تۆ که‌ ماویت. حاڵی تۆ وه‌ک حاڵی به‌چکه حوشته‌که وایه، له ریگا هیلاک بوو، بانگی دایکی ئه‌کرد: نه‌ختی ورد برۆ. دایکی جوابی دایه‌وه: نابینیت هه‌وساره‌که‌م به ده‌ست غه‌یره‌وه‌یه. ئه‌گهر به ده‌ستی من نه‌بوو پشتی خۆم له ژێر بار نه‌جات ئه‌دا، تۆیش له ریگه ئیسراحه‌تت ئه‌کرد. ئینتیها بازنده ریگه‌ی نه‌جاتی لێ مه‌علووم کرا. له ترسی رۆح فره‌فه‌ و په‌له په‌لی ده‌ست پێ کرد. رۆژی ته‌واو نه‌بوو، مووی داوه‌که پچرا، له به‌لا نه‌جاتی بوو، له ترسی رۆح برسیته‌ی له‌فکر چووبه‌وه. رووی کرده سه‌حرا، میقداری ریگه رۆیشت، تووشی ئاوه‌دانیه‌ک بوو. سه‌وزایی له قه‌راغ ئاوه‌دانیه‌که چینه‌رابوو. دیواری بۆ موخافه‌زه‌ی زه‌عه‌که دروست کرابوو. بازنده له‌سه‌ر دیواره‌که نیشته‌وه. کورپکی تازه پیگه‌یشتوو چاوی به کۆتره‌که که‌وت. به خه‌یالی مه‌زه‌ی که‌باب تیری بۆ کۆتر هاویشت، دای له بالی کۆتر. کۆتر سه‌ره‌و لێژ که‌وته خواره‌وه، بیڕی له‌بن دیواره‌که کرابوو که‌وته بیڕه‌که‌وه. وه‌قتی کوره‌که چووه بن دیواره‌که ته‌ماشای کرد کۆتره‌که که‌وتته‌وه بیڕه‌که‌وه. مومکین نه‌بوو بۆی به‌چیتته ناو بیڕه‌که‌وه. جیی هه‌یشت. بازنده ئه‌و شه‌وه به برسیته‌ی له‌ناو بیڕا مایه‌وه. به زه‌لبلی و مه‌حزوونی بۆ فیراقی نه‌وازنده ئه‌گر یا. وه‌قتی رۆژ بووه‌وه هه‌ر نه‌وع بوو هاته سه‌ر بیڕه‌که.

فرسه تی زانی به ئاسمانا بلند بۆوه، نه وهستا تا داخل به حودوودی هیلانه کە ی بوو. وهقتی نه وازنده له دوور چاوی به بازنده کهوت، چوو به پیرییه وه، میقداری سه عاتی ده میان له ناو ده می یه ک نا. نه وازنده وتی: ئە ی ره فیق! بۆ چی وا زه عیف بوویت؟ بازنده وتی: دهر دیکم کی شاره به واسیته ی سه فه ره وه شه ویک به ئی سراحه ت بۆت ئە گی پمه وه. (الحمد لله) ئە م ده فعه یه به دیدارت گه ی شتمه وه. هه تا به رۆح زیندوو بم ناوی سه فه ر نه به م. بۆ ئی حتیاجی نه بیته له هیلانه نه چمه دهره وه.

وه زبیر وتی: ئە ی پادشاه ئە م مساله م بۆیه به بیان کرد تا خه یالی سه فه ر نه که تیت. پادشا وتی: ئە ی وه زبیری ناسیح. مه شه ققه تی سه فه ر زۆره، ئە م ما مه نفه عه تی سه فه ر له حیساب نایه ت. مانگ و رۆژ دایم له سه فه ر وه ستانیان نیییه. ئاو به و رووناکی و جوانیییه، مودده تی له جیگه ی خۆی مایه وه رهنگی ئە گو ریت و بۆگه ن ئە بیت. ئە گه ر به چکه بازه که له گه ل بیچووی قه له باچکه بمایه، به شه ره فی ته ربیییه تی پادشاه نه ئە گه یشت. وه زبیر وتی: چۆن بووه؟

حیکایه تی قه له باچکه و باز

دایبشلیم فه رمووی: بیستومه جووتی باز له سه ر شاخی هیلانه یان دروست کردبوو. سیمیرغ قووه تی فرینی ئە و جیگه یان نه بوو بوو. وهقتی به چکه یان هه له پینا هه ردووکیان بۆ په یدا کردنی خواردنی به چکه که فرین. درهنگیان پین چوو، نه هاتنه وه بیچووه که سه ری له هیلانه هینایه دهره وه، بۆ سه ر و خوار ته ماشای ئە کرد. له ناکاو که وته خواره وه. قه له باچکه یه ک بۆ خواردن ئە گه را، ته ماشای کرد پارچه گوشتی له سه ر شاخه که وه هاته خواره وه، وای زانی مشکه له دنووکی قه له به ره لا بووه. قه له باچکه چوو به ئاسمانا، به چکه بازه که ی گرتوه، به دلێکی خۆش بردی له به رده م بیچووه کانی داینا. وهقتی که ورد بووه ته ماشای کرد دنووک و نینۆکی پیی هه یه. بۆی مه علووم کرا له جینسی بالداره و شکارییه. ره حمی پین کرد. فکری کرد: خودا منی کردوه به باعیشی رۆحی ئە م ته یه. وا چاکه له گه ل بیچووه کانی خۆم فه رقی نه که م، به ئە ولادی خۆمی قووبول بکه م. نیه یه ت وه ک بیچووه کانی په روه ده ی کرد. بۆ خواردن له گه ل بیچووه کانی فه رقی نه بوو. وهقتی نزیک باله فره بوون، به چکه ی بازه که فکری کرد: ئە گه ر من برای ئە مانه م، بۆ چ سووره تمان وه ک یه ک نیییه؟ وه ئە گه ر من له م تایفه نیم، په روه ده م بۆچ ئە که ن؟ نه خۆم له ئە سلێ ئە مان ئە زانم و، نه خۆم به بیگانه حیساب ئە که م. به و خه یاله وه زۆر عاجز بوو.

رۆژێ قه له باچکه به به چکهی بازه که ی وت: باعیسی دلته نگیت چییه، به یانی بکه هه تا ده زمانی بۆ پهیدا بکه م. به چکه باز وتی: زۆر عاجزم. به یان کردنی مومکین نیییه. مه سه له حهت ئه وه یه ئیزنم بدهیت دوو سی رۆژ به ئه ترافی ئه م کتیه دا بگه ریم، مومکینه دلم فره حی تی که ویت. قه له باچکه به عه قل بۆی مه علوم بوو له سه ر چ فکریکه. روهی کرده باز که وتی: ئه ی رۆحی شیرینم ئه م قصه ی کردت جارێکی که مه یکه. حوکه ما وتوویانه: سه فه ر بۆنی جه هه نه م ئه دات. ئامان خۆت تووشی عه زاب نه که ییت. دوو تایفه ئیختیاری سه فه ر ئه که ن. ئه وه ل بۆ مه عیشه ت پهیدا کردن. دووهم له ترسی خه تا فیرار کردن. (الحمد لله) تو له و دوو تایفه نیت. نه ترس و نه برسبییه تی ئه زانی. سه فه ر کردنت باعیت به چییه. باز وتی: ئه وه ی به یانت کرد راسته، ئه ما هه ر چهند خه یال ئه که م ئیره به جیگه ی خۆم نازانم. ئیراده ی سه فه رم هه یه. قه له باچکه وتی: ئه وه ی من به یانی ئه که م، نه سیحه تی خیره. ئه ما قسه ی تو ده لاله ت له حیرس و ته مه ع ئه کات. ئینسانی ته مه عکار موفلیس و سه رگه ردانه. ئه ترسم ئه وه ت به سه ر بیته به سه ر پشیله ی پیریتنه که هات. باز وتی: چۆنه ئه و مه سه له؟

حیکایه تی پشیله ی پیریتن

قه له باچکه وتی: ئه گینه وه پیریتنی بوو له خانوکی تاریک به فه قیری ئیداره ی ئه کرد. له بهر ته نهایی ئولفه تی له گه ل پشیله یه ک گرتبوو. ئه و پشیله یه له عومری خۆی نه بۆنی ته عام و نه له زه تی گوشتی دیسوو. ئیداره ی ئه وه بوو حه فته ی جارێ وه یا دوو جار مشکیکی ئه گرت. هه موو خۆشی پشیله که له وه زیاتر نه بوو. ته سادوف رۆژێ بۆ ته ماشا کردن سه رکه وته سه ریان. له دوو پشیله یه ک ده رکه وت. ئه و پشیله یه، به ته که ببور، سه عاتی هه نگاو پکی ئه نا. نزیک به پشیله ی پیریتن بوو. وه قتی پشیله ی پیریتن ئه و پشیله ی به و نه وه چا و پیکه وت، به زوبانی خۆیان بانگی کرد: ئه ی ره فیق! ته شریفه له کوئیه دیت؟ ئه م شه وه ته له کوئ پهیدا کردوه؟ جوابی دایه وه: خواردنی من له سه ر سینی پادشایه. هه موو رۆژ ئه وه نده پلاو و تاسکه بابی و گوشتی سووره وه کراوه ئه خۆم وه هه تا یه ک حه فته ئیشتیه ام خواردن نابات. پشیله ی پیره زن وتی: پلاو و تاسکه بابی و گوشتی سووره وه کراو چۆنه، له زه تی چییه؟ من له عومری خۆم له مشککی خانووی پیریتن زیاتر هه یچم نه دیوه.

پشیله که جوابی دایه وه: حه یفه تو خۆت به جینسی من حیساب که ییت. تو له جینسی

جالجالۆکه و قرزال ئه کهیت. نابینیت وهک مردوو له قهبر هاتوویته دهرهوه؟ ئه گهر بۆنی پاقلاره و کولیچه بیت به لووتتا مومکینه له غه بیهوه بانگ بکریت (یحیی العظام وهي رمیم) زیندوو بیتهوه. پشیلهی پیریژن به گریان وتی: ئهی ره فیق، حهقی جینسییهت و دراوسییتیم به سهرتهوه ههیه. کهسێ موعاوه نه تی زه عیفی بکات خودا موعاوه نه تی ئه کات. هیممهت به فرموویت به لکی به واسیتهی جه نابهتوه بیووژیمهوه. پشیله که رهحمی پی کرد، وتی: شهرته ئه م ده فعه به بی تو داخل به سهر سینی نه بم. وهقتی نان خواردن خه بهرت ئه دهمی به یه کهوه ئه چین بۆ مالی پادشاه. پشیلهی پیریژن به وه عدهیه دل خوش بو. له سهر بان چوو خوارهوه لای پیریژن ئه وهل تا ئاخهر قسهی بۆ پیریژن گیاره وه. پیریژن له رووی نه سیحه ته وه وتی: ئهی فه قیر به قسهی ئه هلی دنیا مه غرور مه به. بیت له دائیره ی قه ناعهت نه که یته دهره وه. چاوی ئه هلی ته مه ع به خاکی قه بر نه بیت پر نابن. چاوی ته مه عکار به سووژنی مردن نه بی نادوو ریته وه. ئه وه نه سیحه تانه ی پیریژن ته ئسیری له پشیله نه کرد. به خه یالی گوشت خواردن رووی کرده وه بۆ لای پشیله که. وهقتی ههردوو پشیله که روویان کرد بۆ مالی پادشاه، مه شهوره (الحریص محروم) ئه وه بی به خته ئاوی مه حروومی به ئاگری خه یالیا کرابوو، سه به ب ئه وه بوو چیشتکه ری پادشا له ده ست پشیله شکاتیان کردوو، ئه مر درابوو تیرانناز له هه موو لایه که وه بۆ کوشتنی پشیله حازر بوو بوون. پشیلهی پیریژن له وه مه سه له بی خه بهر بوو، له گه ل بۆنی ته ماعی کرد وهک سه گی برسی چوو په شه وه. هیشتا ده می به گوشت نه گه یشت شریخه له که وان هات. تیری دای له سه ر سنگی، له ترسی رۆح فبراری کرد، وتی: گهر نه جاتم بی له ده ست ئه م تیره، من و مشکی خانوی دا پیره. به گریان رویشته وه بۆ خزمهت پیریژن..

قه له باچکه وتی: هینانه وهی ئه م میساله م بۆ ئه وه یه به م به شه شوکر بیت. ناشوگری له سه ر نیعمهت کوفره. باز وتی: ئه وه ی به یانت کرد عومومی نه سیحه ته و ریگه ی مه رحه مه ته، ئه م خواردن و خواردنه وه بۆ حه یوان هاتوو، وه هه ر کهس ئاره زووی مه رته به ی بلندی بکات له سارد و گه رمیی زه مان خۆف ناکات وه به جیگه ی بهر حوکم رازی نابن وه ریگه ی بهرز به ره حه تی مومکین نابن. قه له باچکه وتی: ئه م خه یاله له سه ری تو دایه مومکین نابن وه هه ر کهس ئاره زووی حوکمداری بوو به بی له شکر بۆی مومکین نابن. باز وتی: تیژی دهنوک و نینۆکم هه یه، موحتاج به له شکر نیم. مه گه ر حیکایه تی پیاوه ره شیده کهت نه بیستوو به قوو ته ی شمشیر له سه ر ته ختی سه لته نه ت دانیشته؟ قه له باچکه وتی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

باز وتی: ئەگێرنه‌وه پیاویکی فه‌قیر حال هه‌تا نانی په‌یدا ئە‌کرد لیباسی نه‌بوو. هه‌تا لیباسی په‌یدا ئە‌کرد نزی‌ک به‌ مردن ئە‌بوو. له‌ ده‌ره‌ج‌ه‌ی موحتاجیدا ئی‌داره‌ی ئە‌کرد. چه‌ند ساڵ عومری تالی رابوارد. ئینتیها خودا په‌حمی پێ کرد ئە‌ولادپکی نیرینه‌ی پێ عه‌تا فه‌رموو نیشانه‌ی روسته‌می له‌ناوچه‌وانیا شو‌عه‌ی ئە‌دا. به‌ واسیته‌ی قودوومی کورپه‌که‌وه ده‌رگای په‌حمه‌تی بۆ کرایه‌وه، رۆژ به‌ رۆژ ده‌وله‌تیان له‌ زیاد‌ی بوو. کورپه‌که‌ عومری گه‌یشه‌ هه‌شت ساڵ، نرایه‌ مه‌کته‌ب. موعه‌للیم ئە‌یوت: بلی ئە‌لف، کورپه‌که‌ ئە‌یوت: تیر. موعه‌للیم ئە‌یوت: بلی تی، کورپه‌که‌ ئە‌یوت: شمشیر. نیهایه‌ت سه‌ری زوبان و بنی زوبانی تیر و شیر بوو. وه‌قتی بلووخ بوو، باوکی وتی: ئە‌ی کورم فکرم هه‌یه‌ هه‌تا ماوم ژنت بۆ بێم چونکی نه‌فس و شه‌یتان ریگه‌ی خراپه‌ نیشان ئە‌دا. له‌ پێش ئە‌وه‌ی عیشق غه‌له‌به‌ بێت ژن هینان باعیسی خیره. به‌ واسیته‌ی ماڵ و ژنه‌وه‌ ئینسان له‌ گونا‌ه دوور ئە‌بیت. کورپه‌که‌ وتی: ژنی خۆم ئاره‌زووی بکه‌م مه‌شه‌ققه‌ت نانیمه‌ به‌ر جه‌نابت. باوکی وتی: ئە‌و ژنه‌ی ئاره‌زووی تۆی له‌سه‌ره‌، نیشانم بده‌ لیم مه‌علووم بچ کبیه. کورپه‌که‌ چوه‌ ژووره‌وه شمشیری هینایه‌ ده‌ره‌وه. وتی: باب‌ه ئە‌م شمشیره‌ له‌ گۆنه‌ی ده‌سگیران جوانتره. له‌ دانی مار تیژ تره. به‌ قوه‌تی ئە‌م شمشیره‌ کچی پادشاه داگیر ئە‌که‌م وه‌قتی به‌خت موساعه‌ده بکات. ماره‌یی کچی پادشاه شمشیره. نیهایه‌ت به‌و فکروه‌وه رۆژی رووی کرد بۆ باغی پادشاه. کچی پادشای به‌ زۆر راکیشاو به‌ مه‌قصه‌دی خۆی گه‌یشت.

باز وتی: ئە‌م می‌ساله‌م بۆیه‌ هینایه‌وه لیت مه‌علووم بچ ده‌ست له‌م خه‌یاله‌ هه‌لناگرم تا به‌ مه‌قصه‌دی خۆم ئە‌گه‌م. قه‌له‌باچکه‌ بۆی مه‌علووم کرا ئیش چیه‌. ناعیلاج ئیزنی دا. دوعا خوازیان له‌ یه‌ک کرد. باز میقداری فری. تا هیلاک بوو، له‌سه‌ر شاخ‌ن نیشه‌وه. ته‌ماشای کرد که‌ویک به‌ له‌نجه‌ولار و قاسپه‌ قاسپ نزی‌ک به‌ باز بۆوه. باز په‌لاماری دا گرتی، له‌گۆشتی سنگی تیر بوو (ولحم طیر ما یشته‌ون). ته‌سکینی به‌ دلی دا، وتی: (الحمد لله) خودا په‌حمی پێ کردم له‌ جیگه‌ی نا ئە‌سل نه‌جاتم بوو. ئە‌مه ئە‌وه‌ل سه‌فه‌ره. ئومید ده‌که‌م هه‌تا بێت روو له‌ خیر بچ. چه‌ند رۆژی به‌ گرتنی که‌و و سوپسکه‌ راییوارد. رۆژی ته‌ماشای کرد باز له‌ دامینی شاخه‌که‌وه میقداری سوار به‌راو خه‌ریک بوون. له‌ ئاسمان باز بۆ گرتنی ته‌یرو، تووله‌ و تانجی له‌ شاخه‌که‌ بالا بوویونه‌وه. پادشای ئە‌و ویلایه‌ته‌ بوو زۆر ئاره‌زووی راوی ئە‌کرد. بازی به‌ ده‌ست پادشاه بوو، قه‌سدی ته‌یریکی

کرد، بازه‌کە‌ی لای قە‌له‌باچکە‌ پێش‌ده‌ستی‌ی بازە‌ی پادشای کرد، تە‌یرە‌کە‌ی لە‌ چنک دە‌ره‌یتنا. وە‌قتی پادشاه تە‌ماشای قووە‌تی ئە‌و بازە‌ی کرد، ئارە‌زووی گرتنی کرد. ئە‌مری بە‌ ئومە‌را دا لە‌ هە‌موو لایە‌کە‌وه‌ داویان بۆ‌ باز نایە‌وه‌. عاقیبه‌ت بازە‌کە‌یان گرت، ه‌یتنا‌یان بۆ‌ خزمە‌ت پادشاه، بە‌ دە‌ستی خۆ‌ی پە‌روه‌ردە‌ی ئە‌کرد. لای پادشاه بە‌ پە‌سە‌ندی مە‌شهور بوو. بە‌ واسیته‌ی سە‌فەرە‌وه‌ لە‌ رە‌فاقه‌تی قە‌له‌باچکە‌ نە‌جاتی بوو، بە‌ رە‌فاقه‌تی پادشاه گە‌یشت. ئە‌م می‌سالە‌م بۆ‌یه‌ ه‌یتنا‌یه‌وه‌ مە‌نفە‌عه‌تی سە‌فەر لە‌ حیساب نایە‌ت. خودا فە‌رموویە‌تی: «فامشوا فی مناکیها».

دابیش‌لیم‌ رووی کرده‌ وە‌زیری بچووک، وتی: بۆ‌ مە‌سئە‌له‌ی سە‌فەر قسە‌ی تو چی‌یه‌؟ وە‌زیری بچووک رە‌سمی تە‌عظیمی بە‌ جی‌ه‌یتنا، وتی: ئە‌ی پادشاه عە‌زبە‌تی سە‌فەر وە‌ رە‌زالتی غوربە‌ت لایقی نە‌فسی پادشاه نی‌یه‌. لە‌بەر ئە‌وه‌ پادشاه سی‌بە‌ری سە‌ری می‌للە‌تە‌ و پاسە‌وانی رە‌عییە‌تە‌. ئە‌گەر پادشا نە‌بێت می‌للە‌ت بە‌ قە‌تل و قیتالی یە‌ک خە‌ریک ئە‌بن. بە‌ موددە‌تیکی کە‌م مە‌ملە‌کە‌ت بە‌ چۆ‌لی ئە‌میتیت. سە‌فەر بۆ‌ نە‌فسی پادشاه زۆ‌ر خە‌تەرە‌. پادشا وتی: ئە‌ی وە‌زیر ترس بۆ‌ژن ه‌اتووه‌، سام و ترسانن ئیشی شێ‌رانە‌. مە‌علومە‌ هە‌تا پادشاهان خۆ‌یان نە‌نیتە‌ درکستانە‌وه‌ رە‌عیە‌ت گۆ‌لی ئیسرا‌حە‌ت ناکە‌نە‌وه‌ و فە‌قی‌ران سە‌رناکە‌نە‌ سە‌ر سە‌رینی ئیسرا‌حە‌ت. ئی‌وه‌ بزانی فە‌رقی پادشاه و رە‌عیە‌ت دوو شە‌رتە‌. هە‌رچی پادشایە‌ تە‌خت و سە‌لتە‌نە‌ت و ئە‌مری پێ‌ عە‌تا کراوه‌، هە‌رچی می‌للە‌تە‌ ئیسرا‌حە‌ت و مو‌طیع و بە‌رحوکی پێ‌ دراوه‌. پادشاه و می‌للە‌ت هە‌ردوکیان تالی‌یی ئیسرا‌حە‌ت بن نە‌ حوکی پادشاه و نە‌ رە‌حە‌تی می‌للە‌ت باقی ئە‌میتیت. ئە‌گەر پادشاه ئارە‌زووی ئیسرا‌حە‌ت و خواردنی کرد می‌للە‌ت زوو مە‌حو ئە‌بیتە‌وه‌. قە‌ولی حوکه‌مایە‌: سە‌عی کردن بۆ‌ پادشاهان باعیث بە‌ تورە‌قی می‌للە‌تە‌. ئینسان فکری ئیشی کرد هە‌تا بۆ‌ی نە‌چیت دە‌ستی ناکە‌وێت. مە‌سلە‌حە‌ت ئە‌وه‌یه‌ بە‌ پێ‌ی خۆ‌م بۆ‌ رێ‌گە‌ی خێ‌ر حە‌رە‌کە‌ت بکە‌م، وە‌ک پلنگە‌کە‌ ئارە‌زووی جی‌گە‌ی خۆ‌ی کرد بە‌ سە‌عی‌تیکی زۆ‌ر دە‌ستی کە‌وت. وە‌زیرە‌کان وتیان چۆ‌ن بووه‌؟

حیکایە‌ت

دابیش‌لیم‌ فە‌رمووی: ئە‌گێ‌رنە‌وه‌ لە‌ ئە‌ترافی بە‌سره‌ جە‌زیرە‌یه‌ک بوو دل‌گیر و هە‌وا خۆ‌ش، بە‌ هە‌موو ئە‌ترافیا ئا و ئە‌رۆ‌یشت، دارستانی بۆ‌ ئاسمان بل‌ند بووبوو. لە‌خۆ‌شیی جە‌زیرە‌کە‌ ناو نرابوو (فەرە‌ح ئە‌فزا). ئە‌و جە‌زیرە‌یه‌ پلنگی ه‌یتلانە‌ی تیا دروست کردبوو، شێ‌ری توند

ته بیعهت موقابه لهی له گه لئ تهو پلنگه بو نه ته کرا. درنده قودره تی داخل بوونی تهو
 جه زیره یان نه بوو. تهو پلنگه بیچویتیکی بوو، ئاره زووی ته کرد له جیگه ی خوئی دابینیت،
 مهرگ موهله تی نه دا (اذا جاء أجلهم لا يستأخرون ساعة ولا يستقدمون). پلنگه که
 مرد. تهوما چند سال بوو درنده ئاره زووی تهو بیسه یان ته کرد. وهقتی بویان مه علوم بوو
 پلنگ مردوو به بهک ده فعه هوجوومیان کرده جه زیره که وه. بیچوه پلنگه که موقابه لهی پی
 نه ته کرا، فیراری کرد. تهو درنده شیریان به پادشای خوئیان قوبول کرد. به ئیسراحت له
 ناو جه زیره که دا رایان ته بوارد. تهوما وهقتی بیچوه پلنگه که رووی کرده سه حرا ته رکی
 وه ته نی کرد، ریگه ی که وته جه زیره بهک، له گه لئ درنده ی تهو جه زیره به ره فاقه تی گرت.
 دهردی خوئی بو درنده کان گپرایه وه، ته له بی ئیمدادی کرد، ته وانیش وتیان ئیمه قوه تی
 شه رکردمان نیبه، ئیستا جه زیره ی فهرح ته فزا به ده ست درنده وه به، پادشاهیکیان هه به
 زور به قوه ت، ته یر قودره تی فرینی نیبه به سه ر فهرح ته فزادا بفری. ئیمه چون ته توانین
 موقابه له ی شیر بکه یین، وه به رگه ی حمله ی شیر ناگرین، وه ته گه ر تو فکری وه ته ن
 ته که یت مه سلحه ت ته وه به بچیت به دلئیکی ساف خزمه تی شیر ئیختیار بکه یت. پلنگ
 له بهر ته وه (حب الوطن من الایمان) چوه بو جیگه ی خوئی. وهقتی نزیک به جه زیره بووه
 له گه لئ یه کی له خزمه تکاران به خزمه ت شیر گه یشته. شه رتی ته ده بی به جی هینا. به
 دلئیکی ساف خزمه تی شیری ته کرد. حورمه تی لای شیر روژ به روژ له زیادی بوو، مه رته به
 به مه رته به گه وه بو هه تا بوو به وه زیر. ئینتیها روژی واقیعاتی له ته ترافی جه زیره که
 رووی دا. له وه قته دا دنیا زور گه رم بوو. له گه رمیی روژ دنیا سوور بو بو وه. ته یر
 قودره تی فرینی نه بوو. له بهر گه رمی شیر که وته مه راقه وه. له وه قته دا پلنگ داخل به
 خزمه تی شیر بوو، له گه لئ ته ماشای کرد شیر عاجزه، رووی کرده شیر عه رزی کرد: جه نابت
 بهر قه رار بیته، واسیته ی دلته نگیت چیه؟ شیر قسه ی بو پلنگ کرد. پلنگ له مه سه له
 حالی بوو، وتی: ته گه ر ته مری عالیی له سه ر بی به نده ته م خزمه ته به جی دینم. شیر
 روخسه تی دا، له گه لئ میقداری درنده پلنگ رویشته. وهقتی ئیسه که ی به جی هینا، ئانه ن
 له گه لئ درنده کان گه راپه وه. یه کی له درنده کان رووی کرده پلنگ، وتی: وهقت گه رمه،
 سه عاتی سه بر بگریته هه تا فینک ته کات، تهو وه قته حه ره که ت کردن مه سلحه ته.
 ته له مدو لیللا ئیسه که به جی هینراو به مه رامی جه نابت دروست بوو، عه جه له کردن بو
 چیه؟ بچین له ژیر سیبه ری تهو دارانه ئیسراحت بکه یین و نه ختی ئاوی سارد ته خوینه وه
 بو فینکی عه سه حه ره که ت بکه یین زور مونسبه. پلنگ جوابی داپه وه: روچ فیدایی من له

پادشا مه‌علوومه . شهرتی وه‌فا نییه من ئیسراحت بکه‌م و پادشاه به مه‌راقه‌وه بتلیته‌وه . ئیسراحتی ئیمه باعیسی مه‌راق زیاد کردنی پادشایه . هه‌تا زوو به‌خزمت پادشا بگه‌ین چاکه . وه‌قتی حه‌ره‌که‌تیا‌ن کرد و داخل به‌خزمت پادشاه بوون ، قسه‌ی پلنگ یه‌که‌یه‌که‌ عه‌رزی شیر کرا . شیر ئافه‌رینی له‌ پلنگ کرد . وتی : ره‌حه‌تی ده‌ست یه‌کئی ته‌که‌وئیت ناره‌حه‌تی وه‌لی نیعه‌تی به‌لاوه‌ گران بیت . ئیستا مه‌علوومه‌ پلنگ ساحیب وه‌فایه ، لایقی پادشایی فه‌رح ته‌فزایه . له‌سه‌ر ئه‌مری شیر پلنگ کرایه‌وه‌ به‌ پادشای فه‌رح ته‌فزاو ، بیسه‌که‌ ته‌سلیم به‌ پلنگ کرایه‌وه‌ له‌ جیگه‌ی شیر به‌ حوکمرانی دانیشته‌.

دابیشلیم وتی : هیتانه‌ دبی ئه‌م میسه‌له‌م بو‌ئه‌وه‌ بوو ئیوه‌ بو‌تان مه‌علووم بیت ده‌ست که‌وتنی مه‌تله‌ب به‌بئ زه‌حمه‌ت مومکین نابئ . مه‌علوومه‌ رۆژ له‌ مه‌شریق هه‌لدیت و له‌ مه‌غریب ئاوا ته‌بیت . ته‌گه‌ر یه‌ک سه‌عات ئیسراحت بکات غولغوله‌ ته‌که‌وئیته‌ ناو مه‌خلووقه‌وه . وه‌ که‌س له‌ سه‌فه‌ر نائومی‌د نه‌بو‌وه‌ خوسوس ئه‌م سه‌فه‌ره‌ بو‌ من واسیتیه‌ی ریگه‌ی عه‌داله‌ته‌ و بو‌ ده‌سته‌که‌وتنی عیلمی‌که‌ باعیسی ئیسراحته‌ بو‌ میلله‌ت (ان ذلک من عزم‌ الأمور) . وزه‌را بو‌یان مه‌علووم کرا مومانه‌عه‌تی پادشا مومکین نابیت . موباره‌کبادییان کرد ، وه‌ له‌سه‌ر ئه‌مری وزه‌را ته‌سبایی سه‌فه‌ر دروست کرا .

پادشا که‌وته‌ به‌حری فه‌ره‌وه‌ بو‌ خوسوس یه‌کی‌کی ته‌مین له‌ جیگه‌ی پادشاه به‌ حوکمداری دائرئ . به‌ ئه‌مری پادشاه مه‌جلیس گیرا . به‌ ئیتتیفاقی ئومه‌را ، وزه‌را و میلله‌ت یه‌کی‌کیان له‌ جیگه‌ی پادشاه ته‌عین کرد . پادشاه رووی کرده‌ وه‌کیله‌که‌ فه‌رمووی : من ئیراده‌ی سه‌ره‌ندیب ته‌که‌م ، بو‌ تو‌ لازمه‌ خه‌وی ئیسراحت له‌ خو‌ت حه‌رام بکه‌یت . ریگه‌ی عه‌داله‌ت بگرته‌ پیش . حه‌قی مه‌زلوومان له‌ زالم بسینی به‌ ئه‌مری شه‌ریعه‌ت حوکم بکه‌یت و ، له‌ قانونی عه‌داله‌ت نه‌چیته‌ ده‌ره‌وه‌ ، ئاره‌زووی ره‌حه‌تی میلله‌ت بکه‌یت و ، ده‌ستی ته‌عه‌ددا درپژ نه‌که‌یت . بو‌ت مه‌علووم بی هه‌ناسه‌یه‌ک دونیا ژیر و ژوور ته‌کات . وه‌ به‌ته‌خت و سه‌لته‌نه‌ت مه‌غروور نه‌بیت . ته‌م رۆحه‌ لای به‌نی ئاده‌م ته‌مانه‌ته‌ ، به‌ وه‌عه‌دی چه‌ند رۆژی له‌ به‌ده‌ن ده‌رته‌چیت . وه‌ رجا ته‌که‌م ته‌م وه‌سیه‌تانه‌ فه‌رامۆش نه‌که‌یت . له‌ پاشا هاته‌ ده‌ره‌وه‌ ، به‌ پیش ده‌می له‌شکرا هاتوو چووی ده‌ست پی کرد و میقداری نه‌سیحه‌تی ته‌وانی کرد . دوعا خوازی له‌ میلله‌ت کرد ، له‌گه‌ل میقداری له‌شکر له‌ مه‌مله‌که‌ت چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ ، روویان کرد بو‌ ریگه‌ی سه‌ره‌ندیب . به‌حر و به‌ریان بری ، وه‌ له‌ گه‌رمی و هیلاکیی ریگه‌ گه‌یشتن . ئینتیها داخل به‌ حودوودی سه‌ره‌ندیب بوون . وه‌قتی نزیک به‌ شاری سه‌ره‌ندیب بوونه‌وه‌ ، رووی پادشا وه‌ک گولی هه‌نارسوور

هه‌لگه‌راو همدو سه‌نا‌ی خودای به‌جی هینا. وه‌قتی داخل به‌شاری سه‌ره‌ندیب بوون، دوو سی‌رۆژ بۆ ئیسراحت له‌شاره‌که‌دا به‌شاره‌که‌دا به‌گه‌ران خه‌ریک بوون، باری فه‌زله‌و ئه‌و میقداره له‌شکره له‌شاره‌که‌دا دانرا، وه‌ پادشاه و هه‌ردوو وه‌زیر و کاتب پروویان کرد بۆ سه‌ر شاخه‌که. وه‌قتی داخل به‌سه‌ر شاخ بوون به‌ته‌ماشاکردن خه‌ریک بوون. غاریکی تاریک ده‌رکه‌وت، پادشا بۆی مه‌علووم بوو جیگه‌ی حه‌کیمی ساحیب ته‌دبیره، ناوی (بیدبای بره‌مه‌ن)ه. به‌هیندی (پیل پای) ناو ئه‌برا. ئه‌و حه‌کیمه له‌عه‌قل و قسه‌کردندا بی‌ئمه‌سال بوو ده‌ستی له‌دنیا هه‌لگرتیوو، شه‌و و رۆژ به‌عیباده‌ت مه‌شغوول بوو. دابیشلیم میقداری له‌به‌ر غاره‌که‌دا ویستا. حه‌کیمی دل‌رووناک هاته‌به‌رده‌م غاره‌که، بانگی کرد: «أدخوها بسلام امنین». پادشاه به‌سووره‌تی شاهانه‌چووه ژووره‌وه، په‌سمی ته‌عزیمی به‌جی هینا، سه‌لامی له‌حکیم کرد. حه‌کیم جوابی دایه‌وه. وه‌قتی پادشا ته‌ماشای حه‌کیمی به‌هیندی کرد، له‌سووره‌تی ته‌حییور ما. به‌سووره‌ت به‌نی ئاده‌م بوو، به‌سیفه‌ت وه‌ک مه‌لائیکه‌بوو. حه‌کیم به‌عه‌قل بۆی مه‌علووم بوو پادشاه بۆ سوئال چووه. فه‌رموی: دانیشه، به‌یان به‌فه‌رموو واسیته‌ی زه‌حمه‌ت کیشانت چیه‌؟ دابیشلیم بینینی خه‌وه‌که و دۆزینه‌وه‌ی خه‌زینه‌که‌ی و وه‌سیه‌ت نامه‌ی هۆشه‌نگ شای، ئه‌وه‌ل تا ئاخ، بۆ حه‌کیم به‌یان کرد. حه‌کیم به‌زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌تی: ئافه‌رین بۆ غیره‌ت و عه‌داله‌ت. موه‌فه‌قیه‌ت بۆ ره‌حه‌تی میلیه‌ت ئه‌وه‌نده‌ریگه‌ی زه‌حمه‌ت کیشاوه. ئینشاللا ناوی چاکه‌ت گوم نابێ. له‌وه‌قتی سوئال و جواب پادشاه وه‌سیه‌ته‌کانی هۆشه‌نگ شای بۆ حه‌کیم یه‌که‌یه‌که‌ گێرایه‌وه. حه‌کیم عومومی حیفز کرد، وه‌ ئیمه‌ش سوئال و جوابی دابیشلیم و بره‌مه‌نی حه‌کیم به‌ناوی (گه‌لاویژی کوردستان)ه‌وه، به‌چوارده‌نه‌سیحه‌ت به‌یان ئه‌که‌ین و، نه‌سیحه‌تی له‌ئاخری چوارده‌نه‌سیحه‌ته‌کان به‌ناوی (ته‌وه‌ددود)ی جاریه له‌زه‌مانی خه‌لیفه‌هاروونوره‌شید، عومومی مه‌سه‌له‌ی شه‌رعییه و ئه‌ده‌بییه، به‌بانی ئه‌که‌ین. هیدایه‌ت له‌خودا ته‌مه‌ننا ئه‌که‌م.

نه‌سیحه‌تی ئه‌وه‌ل

باوه‌ر نه‌کردن به‌قسه‌ی حه‌سوود و دوو زوبان

دابیشلیم فه‌رموی: مه‌عنا‌ی وه‌سیه‌تی ئه‌وه‌ل ئه‌لێت مه‌ئموور له‌پادشا نزیک بوو حورمه‌تی لازمه‌وه‌به‌قسه‌ی فیتنه‌مه‌ئموور عه‌زل نه‌که‌یت، وه‌عه‌زل کردنیان باعیس به‌وێرانی مه‌مله‌که‌ته، وه‌په‌ریشانی میلیه‌ته. ریگه‌ی چۆنه‌؟ وه‌خوسوس که‌سی به‌روتبه

گه بيشت، وه حه سوودان ئاره زوو بکهن ئه و مه ئمووره عه زل بکريت، چۆن دلئى پادشا له و مه ئمووره وه ئه گيپرن. وه ته دبيري، پادشا هه رق به قسه ي درؤ بکات، وه به زوباني لووسي حه سوود باوه ر نه کات؟ داواي دهرمانى له حه کيمى ساحيب ته دبيري ئه که م.

حه کيم جوابي دايه وه، وتي: ئه ساسي پادشاهي له سه ر ئه م نه سيحه ته ئه ميئيت. لازمه پادشا ئه هلي فيئته له مه جليس ده رکات، وه له مه مله که ت دووري خاته وه، وه مه نعي غه بيه ت کردني ئومه را بکات. ئه گه ر پادشا به قسه ي فيئته مه ئمووري عه زل کرد، باعيسي تیکچووني سه لته نه ته. وه لازمه بؤ پادشاهان ئاگري قه هري به قسه ي فيئته هه لئه گيرسيئني (والفتنة أشد من القتل). وه ئه گه ر پتگه ي فيئته کرايه وه بؤ حوزووري پادشا، وه ک مه سه له ي شي ر و گاکه ئه بيت. دابيشليم فه رمووي: چۆن بووه؟

حیکایهت

بړه همه ن فه رمووي ئه گيپرنه وه بازرگاني بوو دائيما به سه فه ر کردن خه ریک بوو. مه مله که تاني زؤر دبوو. سارد و گه رمبي زه ماني ته جره به کردبوو. رۆژئ نه خووش که وت. ده رده که ي هه تا نزیک به مردن بوو. ئه و بازرگانه سي ئه ولادی نيئرينه ي بوو. ده ستي کرد به وه سيه ت بؤ ئه ولاده کاني، وتي: بؤتان مه علوم بي به ک دوو رۆژ عومرم ماوه. من ئه مرم و، خو تان و غيره تان. ئه ي ئه ولادم، من ته ماشا ئه که م که ستان تالب به که سا به ت نين و به مالي دنيا مه غروورن. ئه گه رچي به بي مه شه ققه ت مالتان ده ست که وتوو، به ئيسراف سه رف کردني هه رامه (کلوا واشربوا ولا تسرفوا). بؤتان مه علوم بي مالي دنيا سه رمايه به بؤ دنيا و قيامه ت. ده ولت سي خاسيه تي بؤ دنيا هه يه.

ئه ووه ل خو ش رابواردن و ئاره زوو شکاندن و موحتاج نه بوون، به مال مومکين ئه بيت. دووه م مه دح و حورمه ت و سپ پوئين، به واسيته ي ده ولته ته وه ده ست نه که ويئ. سيه هم شو رته به سه ر ساحيب ئه سلدا په يدا ئه کات و قسه ي مه قبوول ئه بي و، چه ند که سانئ به واسيته ي ده ولته تي دنيا وه ناييلى ره حمه تي خودا بوون. پياوي عاقل به بي فائيده مال سه رف ناکه ن. (نعم المال الصالح للرجل الصالح). زؤر که س هه يه به واسيته ي مالي زؤره وه به پادشاهان نزیک بوون. ئه ي ئه ولادم ئيوه بزائن حه وزتیک پر بي له ئاو و ئاوي نه يه ته سه ر، که م که م ئاوي لي به رن به مودده تي وشک ئه بي. به حرئ ئاوي نه يه ته سه ر توژئ وشکايي سه ر ديئته ده ر. ئه ي ئه ولادم، وه ک من به تيجاره ت و سه فه ر خه ریک بووم ئيوه ش وه ک من سه عي بکه ن. نه لئین باوکمان پير بووه، عه قلي نه ماوه. بؤ

پاشه پوژتان جه رگم سووتاوه. كوره گه وره بیان وتی: ئەى بابە، ئەوهى تو ئەفه رموویت بى تەوه ككولییە. بەنى ئادەم هەتا ژینى له دنیا مابى رزقى له تەرهف خوداوه بو دیت و، رزقى خودا بو ئیمهى رهوانه كرديى بو كهس ناخورت، وه رزقى به نسیب ئیمه نه بوویت دەستمان ناکه ویت. مادام وایه كه سابهت بکهین و كه سابهت نه کهین وهک یه که. مه گهر حیکایه تی دوو شازاده کهت نه بیستوه؟ شاهیدی حالمانه. یه کیکیان به بى مه شه ققهت پادشایی و خهزینه دهست کهوت، وه یه کیکیان به واسیتەى پادشاهییه وه به کوشت چوو. باوکیان پرسى: چۆن بووه؟ به یانی بکه.

حیکایهت

كوره گه وره بیان وتی: له مهمله که تی حهله ب پادشاهیەک بوو ره عیهت په روهەر، له عه دالهت و به ره حمیدا بى ئە مسال بوو. ئەو پادشاهی دوو کوری بوو. کوره کان دائیما به ئیشی خراپه و له هو و له عه ب خه ریک بوون. له دائیره ی ئینساف چوو بوونه دهره وه. پادشا عاقل و دنیا دیده بوو. خهزینه و مالى له حیساب دهر چوو بوو. له ترسى مه غرووری و بى عه قلیی کوره کانی به فکریا هات خهزینه که ی ته سلیم به دهست ئە مینداری بکات. له ئە ترافی حهله ب عابیدیک بوو دايم به تاعهت کردنی خودا خه ریک بوو. پادشاه له گهله ئەو عابیده زۆر ناشنا بوون. عابید چوو له لای پادشاه بو چاو پیکه وتن. پادشا به مه خفی خهزینه و ماله که ی ته سلیم به عابید کرد، بو پاشه رۆژی کوره کان موخافه زه ی بکات. له نیوه ی شه دا خهزینه که یان به مه خفی نه قل کرده جیگه ی عابید. وه سیه تی بو عابید کرد: هه ره وه قتی مناله کان موختاج بوون، ورده ورده ته سلیمیان بکات. بو سبحه ینی پادشاه ئە مری کرد خه نده قیان هه لکه ند، رووی کرده کوره کان: خهزینه که م له ناو ئەو خه نده قه دا شار دووه ته وه، وه ئیوه ش ئاگه ه داریی ئە حوالی خۆتان بکه ن، وه هه ره وه قتی موختاج بوون خهزینه که هه لده نه وه ورده ورده لپی سه رف بکه ن. چهنه رۆژی نه خو شییی پادشاه توولی کیشا. به ئیراده ی خودا پادشاه و عابیده که هه ردوکیان به رۆژی ئە مری خودایان کرد (انا لله وانا الیه راجعون). وه قتی له کفن و ته عزبه ی پادشاه بوونه وه، ئەما بى خه بهر بوون خهزینه که له مالى عابید دفن کراوه، وایان بو مه علوم بوو بوو له خه نده قه که دا دفن کراوه. کوره گه وره بیان له جیگه ی پادشا دانا. عومومى میللهت موتیعی ئە مری بوون. کوره بچووک به بى وه زیفه مایه وه و حورمه تی لای برا گه وره نه بوو. کوره که خه یالی کرد وتی: مادام له پادشایی و خهزینه مه حرووم بووم، وا چاکه له گۆشه یه ک به عیبادهت

خهریک بم. دنیا بی وهفایه، وهفای تا سهر بۆکس نه بوه. مهسله حهت نه وهیه بچم بۆ خزمهت عابیده که ی ره فیقی باو کم، له خزمهت نه ودا به عیبادهت مهشغوول بم، بۆ ئاخیرهت چاکه. به و فکره له شار چوو دهروهه. رووی کرد بۆ جیگه ی عابید. وهقتی داخل به جیگه ی عابید بو، بۆ مه علوم کرا عابید مردوو. کوره که له جیگه ی عابید دانیشته، به عیبادهت کردن خهریک بو. له ژیر خانووی عابیده که دا جۆگه ئاو پیک بو. ئاوه که بۆ زراعت نه رویشته. ئاوی جۆگه که وشک بو. روژی کوره که به پاک کردن وهی جۆگه که خهریک بو. له بهر موحتاجیی ئاوی فکری کرد نه گهر ئاوی نه م جۆگه وشک بیت باقی بوونم لیره بی فائیدهیه. وا چاکه جۆگه که هه لکه نم هه تا نه یگه به نمه ئاوی. دهستی کرد به جۆگه هه لکه نین هه تا نزدیک به خه زینه که بو. وهقتی گه یشته سهر خه زینه، شوکری خودای کرد. به قه ده ر ئیحتیاجی خۆی سهر فی نه کرد. نه ما کوره گه وره که یان به ته که بیور و ئیسراف به خه رج کردن خهریک بو، وه غه می ره عیهت و له شکری نه بو وه برای بچووکی به فکر نه ههات. له پاش مودده تیک دوشمنی بۆ په یدا بو. دوشمنه که به له شکری زۆر و سیلاحه وه هوجوو میان کرده سهر کوره پادشاه. کوره پادشاه له شکر و سوپای ریکخست وه به ئومیدی دهره تینانی خه زنه که داخل به قه سر بو. ههر چه ند نه رزی هه لکه ند، بۆ خه زنه که گه را هیچی دهست نه که وت. که وته به حری مه راقه وه. نا ئومیدی حاصل کرد. له تاو هوجوو می دوشمن ههر نه وع بو له شکر و سوپای هه لگرت له مه مله که ت چوو دهروه، به رامبه ر به دوشمن سه فی راکیشا. وهقتی دهست کرا به تیر هاویشتن، له ناکا و تیری له تهره ف دوشمنه وه هات دای له سه ر دلای کوره پادشاه، دهست به جی نه مری خودای کرد. ته سادوف له تهره ف له شکری کوره پادشاه تیری رویشته دای له سه ر دلای پادشای دوشمن، (نه ویش نه مری خودای کرد). ههر دوو له شکر به بی پادشاه مانه وه. هاوار که وته ههر دوو له شکره وه، نزدیک بوو ئاگری فیتنه له ههر دوو تهره ف داگیرسیت. به ته دبیری وزه را سو ل حیان کرد و قه راریان دا له نه ولادی پادشاه به کیت بکه ن به پادشاه. نه مر درا مه جلیس ته شکیل بکریته. به قه راری مه جلیس قه راریان دا کوره بچووکی پادشاه مودده تیکه ته رکی وه ته نی کردوو له خانووی عابیدیک به عیبادهت مهشغووله. میقداری نه شراف و میقداری وزه را چونه مالی عابیده که کوره که یان هینا له جیگه ی باوکی کردیان به پادشاه، وه خه زینه که یان نه قل کرده خه زنه ی پادشاه. به واسیته ی ته وه کوله وه خه زینه ی باوکی و جیگه ی باوکی دهست که وته وه. نه م مه سه له یه م بۆیه هینایه وه رزقیک به نسیب بوو بیت لازم به سه عی ناکات. پشت به ته وه ککول به ستن

له کهسابهت چاتره.

کورکه که ئەم قسهی تهواو کرد. باوکی فهرمووی: ئەوی بهیانت کرد عوموموی راسته. خودا له قورئانی کهرمیدا فهرموویه تی: (لیس للانسان الا ما سعی). نان پهیدا کردن به سهعی و به عهزیهت نه بیئت، به دانیشتن و به ته مه لئی نان پهیدا نابیئت. مه گهر قسهی پیاوه کهت نه بیستوو به چاوپیکه وتنی باز و قهله رهشکه ته رکی کهسابه تی کرد؟ کوره پرسی: چۆنه، به یانی بفهرموو.

حکایهت

باوکی وتی: ئەگێر نهوه دهرویشی به دارستانیکدا رویشت، ته ماشای کرد بازی میقداری گوشتی به چنگه وه گرتوو به ئەترافی داریکدا ئەگه رپیت. دهرویش دیقته تی کرد قهله رهشیک بی پهروبال له هیتلانه دا که وتوو. بازه که چوو سه هیتلانه که، نهخته نهخته گوشته که ئەپچرپت، ئەیخاته دم قهله رهشکه که وه. دهرویش وتی: سویحانه لالا! قهله رهشیک بی پهروبال له هیتلانه به دا که وتوو، بی خواردن نییه. رازیقی رزق خودایه، چاوی قودره تی له هه موو عالمه وه هه یه. منیش وا چاکه له گوشه به که به رهحه تی دانیشم، ئەوهنده زحمه تی خۆم نه دم. فهرمووده ی خودایه: «ان الله هو الرزاق ذو القوة المتین». رویشت له گوشه به که دانیشت، میقداری سی شهو به بی خواردن نیداره ی کرد، سکی به پشتیه وه نووسا، قووه تی هه لسانی نه ما، عیباده تی ئەو سی روژه ی فهوتا. خودای تهعالا ئیلهامی فهرموو سه پیکه مبهری ئەو عه سه ره، له حالاتی دهرویشه که ی خه به ردار کرد. فهرمووی به واسیته ی کهسابه ته وه رزق بو عه بد ئەنیرم. ته بلیغی دهرویش بکه وه ک باز بیئت مه نفه عهت به قه ل بگه به نیئت، وه ک قه ل نه بیئت مه نفه عهت له باز وه رگرت، له (الکاسب حبیب الله) بی به هره نه بیئت. حوکه ما فهرموویانه: رزق ته قسیمه، ئەما ئەسبابی بو ره وانه کراوه. له پادشاه هه تا فه قیر به کهسابهت موحتاجن. به بی کهسابهت نان بو که س پهیدا نه بو وه نابیئت. کوری ناوه راستیان دهستی کرد به قسه کردن، وتی: باب، ئیمه قووه تی ته وه ککولی کولیمان نییه، لازمه کهسابهت بکه یین. هه ره وهقت دهستمان کرد به کهسابهت موحتاج ئەبێن به مال و ژن، ته دبیری ئەو وهقته چییه، بفهرموو. باوکی جوابی دایه وه: ئەی ئەولادم، مال دهست کهوتن ئاسانه، ئاگه هداریی زحمه ته. ئەگه ره که سی بو به ساحیب مال، لازمه دوو وه زیفه بنا سیئت: ئەوه له ن موخافه زه ی مال که ی بکات له دهست دز و جهرده. پیاوی ساحیب مال دوژمنی

زۆره، وه پاره لای هه موو کهس شیرینه. دووهم لازمه له سه رمایه کهی سه رف نه کات، وه مه نفه عه تی که سابه تی هه ر چه ند بوو به ئیداره سه رفی کات. وه ئه گه ر به مه نفه عه تی ماله که ئیداره ی نه کرد و سه رمایه ی خوارد، به مودده تیکی کهم زه لیل و داماو ئه بیته، هه ره وک و توویانه به حر ئه گه ر ئاوی نه هاته سه ر، تۆزی وشکایی سه ر دینیتته ده ر. مه گه ر حیکایه تی مشکه کهت نه بیستوو به قه هر و غه مه وه خۆی کوشته؟

کوره که سوئالی کرد چۆن بووه؟

حیکایه ت

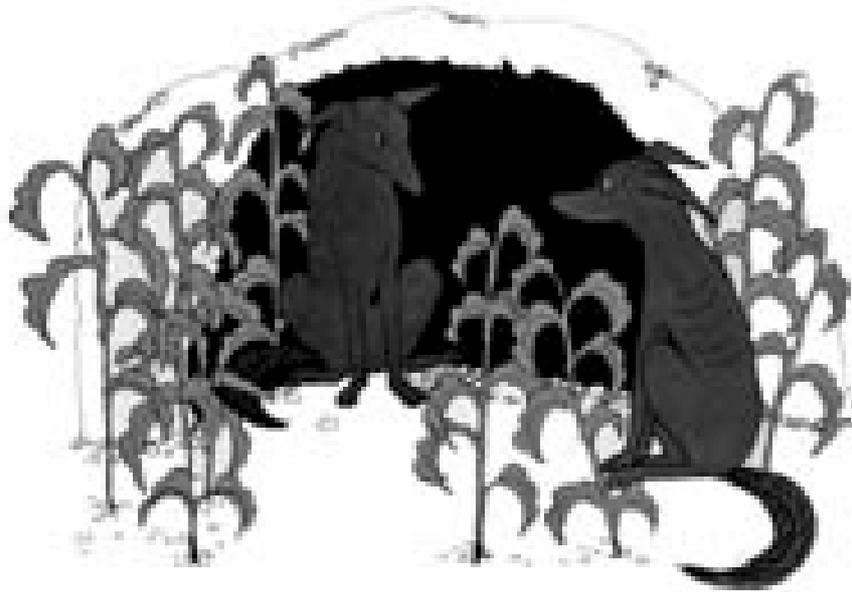
باوکی وتی: بیستوو مه فه لایحیک بوو میقداری گه نفی کردبوه ژوو ریکه وه ده رگای عه ماره کهی به قور به ست رۆژی لازماتی. ته سادوف مشکێ له ژیر عه ماره که هاته ده ره وه. گه نم ورده ورده به کونه که دا ئه چوه خواره وه (وفي السماء رزقکم). ته ئسیری له مشک کرد. مشک زۆر به و نیعمه ته که یف خۆش بوو. به مودده تیکی کهم خه یالی قاروونی و سه لته نه تی فیرعه ونبی که وته سه ر. میقداری مشکێ گه ره کی جه مع کرد، به یانی خه زینه ی بۆ کردن. عومومی مشکه کان بوون به عه بد و به پادشای خۆیان قه بوول کرد. خزمی دوور و ره فیقی کۆن کۆبوونه وه، سوئینان به سه ری ئه و ئه خوارد. به خزمه ت کردن مه شغوول بوون و به ره سمی خۆیان هه ر یه که له سه ر وه زیفه یه ک دانران. ده ستیان کرد به مه دح کردن. وتیان: قوربان، هه تا سه ری جه نابت سه لامه ت بچ گه نم له بارین کهم ناکات. هه موو رۆژیک هه ر چه ند گه نم ئه هاته خواره وه ئه یان خوارد و غه می پاشه رۆژیان نه بوو. ته سادوف له و عه سه ردا گرانی په یدا بوو، فه لایح ئاره زووی فرۆشتنی گه نمه کهی کرد. وه قتی ده رگای عه ماری کرده وه تیفکری گه نمه که زۆری کهم کردوو. زۆری مه راق خوارد. وای به مه سه له حه ت زانی گه نمه که نه قل کات. وه قتی فه لایح نه قلی گه نمه کهی کرد مشکه کان خه به ردار نه بوون. ئه م ما مشکێکی زه ره ک فه رقی به ته په ته پی قاچی فه لایح کرد، له کونه که سه رکه وته سه ری. بۆی مه علووم بوو گه نمه که نه قل کرا. چوووه خواره وه مشکه کانی خه به ردار کرد. مشکه کان هه ر یه که له کونیکه وه، وه لی نیعمه تی خۆیان جیه هیشته. ره فیقی خواردن و خزمی درۆ بوون. هه ر یه ک بۆ لایه ک ته فر و توونا بوون. مشکه هه ر چه ند به و لاو به و لای خۆیا ته ماشای کرد که سیانی نه دی. بانگی کرد: سه به بی چیه له من تۆراون؟ ره نگه سه رخۆش بووم عه زبه تم داون. نیه یه ت به کونه که دا سه رکه وت، ته ماشای کرد ئه سه ری گه نم نه ماوه. عه ماره که چۆل کراوه، وتی:

ساحیب عه‌مار بووم، هه‌ر خۆم پاشا بووم
له‌ناو ره‌فیعقان رۆسته‌می زال بووم
وه‌فا نه‌ماوه، باعیسی چییه
ره‌فیعی ئیستا نانی - نانی‌یه

ئه‌وه‌نده‌ گریا سه‌ری دا به‌ ئه‌زدا، می‌شکی که‌وته‌ خواره‌وه‌ مرد. ئه‌م می‌ساله‌م بۆیه
هه‌تایه‌وه‌ بۆتان مه‌علووم بی‌ت حورمه‌ت به‌ واسیته‌ی بوونه‌وه‌یه. کوری بچووکیان هه‌ستا
ده‌ستی باوکی ماچ کرد، وتی: باهه، ئینسان ده‌ستی کرد به‌ که‌سابه‌ت و مه‌نفه‌عه‌تی بوو،
خه‌رج کردن چۆن لایقه‌؟ باوکی وتی: ئه‌ی ئه‌ولادم دوو ریگه‌ی هه‌یه. ئه‌وه‌ل ئیسراف
حه‌رامه، به‌و نه‌وعه‌ سه‌رفی نه‌کات ته‌عه‌نی خه‌لق به‌ینیه‌سه‌ر خۆی. ئیسراف کردن
وه‌سه‌سه‌ی شه‌یتانه (ان المذربین کانوا اخوان الشیاطین). لازمه‌ ریگه‌ی شه‌ریعه‌ت
بگرته‌ پێش.

به‌قسه‌ی حوکه‌ما و ئه‌مری عوله‌ما
به‌خیل و ئیسراف به‌یه‌ک دانرا

دووه‌م شه‌رته‌ لغاوی شه‌یتان له‌ دم نه‌که‌یت، خۆت موفیسی دنیا و قیامه‌ت نه‌که‌یت.
(بشر مال البخیل بحادث أو وارث). هه‌ر سێ کوره‌که‌ ئه‌و نه‌سیحه‌ته‌یان له‌ باوکیان
بیست. هه‌ر یه‌که‌ به‌ که‌سابه‌تیک مه‌شغوول بوون. کوره‌ گه‌وره‌که‌یان ده‌ستی کرد به‌
تیجاره‌ت، به‌ سه‌فه‌ر کردن خه‌ریک بوو. دوو گای به‌ قووه‌تی بوو، شیرێ توند ته‌بیعه‌ت له‌
بۆره‌ی ئه‌و گایانه‌ فکری پادشایی نه‌ئه‌ما. فیلی ساحیب قووه‌ت موقابه‌له‌ی ئه‌و گایانه‌ی
نه‌ئه‌کرد. له‌ ده‌ره‌جه‌ی گه‌وره‌یی و قووه‌تدا بوون. جه‌سه‌دیان وه‌ک فیلی، حه‌مله‌یان وه‌ک
شیر. به‌یه‌ک رۆژ ئه‌چوون به‌غداد تا هه‌ولێر. ئه‌و دوو گایه‌ یه‌کیکیان (شه‌تره‌به‌) و
یه‌کیکیان (مه‌نده‌به‌) ناو بوون ساحیبی ئه‌و گایانه‌ به‌ نه‌فسی خۆی خزمه‌تی ئه‌کردن. زۆر
خۆشه‌ویست بوون. نیه‌ایه‌ت رۆژی سه‌فه‌ریکی هاته‌ پێش. هه‌ردوو گاکه‌ی بار کرد.
رۆیشت بۆ سه‌فه‌ر. قۆناغی ئه‌و رۆژه‌یان دوور بوو. له‌ ریگه‌ تووشی جۆگه‌ و ئاوێک بوون،
قور و زۆنگاویکیان هاته‌ پێش. گاگان هیلاک بووبوون. شه‌تره‌به‌ له‌ناو قورا چه‌قی.
میقداری خه‌ریک بوون، هه‌تایانه‌ ده‌ره‌وه‌، ئه‌ما قووه‌تی هه‌لسانی نه‌بوو. تیجاره‌که‌
مه‌جبوور بوو یه‌کیکی بۆ کرد به‌ نۆبه‌چی ئاگه‌هداری بکات، هه‌تا دوو سێ رۆژ
ئه‌بوورته‌وه‌، له‌ پاشا داخل به‌ کاروانی بکاته‌وه‌. تیجاره‌که‌ له‌گه‌ل کاروان رۆیشتن.

شه تره به و نۆه چیه که مانه وه. کابرای نۆه چی سه بری کرد تا دوو رۆژ. له ته نهایی بچ تاقهت بوو، شه تره به ی به جیه هیشته و رۆیشه ت. وه قتی داخل به کاروان بوو خه به بری مردنی شه تره به ی به تیجار دا. مه نده به له مه راقی شه تره به نه خوش کهوت و مرد، ئەما شه تره به له پالۆه دهستی کرد به گیا خواردن، میقداری قووه تی پهیدا کرد هه لسا یه سه ر خۆی. به دهم له وه ره وه رۆیشه ت، داخل به ناو سه وزاییه ک بوو. له ناو ئەو سه وزاییه دا چه ند رۆژی مایه وه. تیر گیا بوو، قووه تی ئەوه لی پهیدا کرده وه. له بهر مه غرووری و خۆ تاقیکردنه وه خه یالی بۆراندنی کرد، به قووه تیکی ته واو بۆراندی. ئەما ئەو بی شه یه شیریکی توند ته بیعه ت له ئەوه لی جوانییه وه تا ئەو وه قته له سه ر ته ختی پادشایی حوکمدار بوو، له ئەنواعی درنده له ژیر ده ستیا بوو، وه له عومری خۆی که سی له خۆی زیاتر نه ئەزانی، وه قووه تی فیل و به بر به لایه وه وجودی نه بوو. ئەما نه گای دیبوو و نه دهنگی گای بیستبوو. وه قتی بۆره ی گاهات سه رسام بوو، رۆح هاته لیوی، قووه تی هه ره که تی نه ما. له بهر ئەوه ی درنده کان فه رق نه کهن له جیه گی خۆی هه لته سا. ئەما له ژیر حوکمی ئەو شیرهدا دوو چه قه ل هه بوو، یه کیکیان (که لیله) و یه کیکیان (دیمه) ناو بوون، له ده ره جه ی زیره کی و قسه زانیدا بوون، له فکر و قانونی مه شهووری دنیا بوون، ئەما

دیمه له فکرو ته مه عدا له که لیله زیاتر بوو. به عه قَل زانېی شیر له ترسی گا قووه تی هه لسانی نییه، رووی کرده که لیله وتی: ته ماشای پادشاهت کردووه قووه تی هه لسانی نه ماوه؟

به ناو چه وانیا وا دهر که ه وتووه
له دهنگی گابوړ ناوکی که ه وتووه

که لیله جوابی دایه وه: تو حه قی ئەم سوئالت نییه. قسه کردن له پادشاهان بی ئەده بییه، نیمه نان خوړی پادشاهین، له ژیر سپه ری پادشاهدا ئیسراحت ئەکه یین. بو نیمه قسه کردن دهر حه ق به سپری پادشاه زور بی ئەده بییه. ئەو قسه ی تو کردت لایقی نیمه نییه، وه نزیک بوونمان به پادشاه مومکین نییه. وه زیفه ی پادشاهان له کوئی، بن توورک و چه م و ناو له کوئی، وه هه رکه س له ئیشیک نه زانی، دهستی بو درت بکات، ئەوه ی به سهر دی به سهر مه میونه که هات.

دیمه پرسى: چۆن بووه به یانی بفرموو.

حیکایه ت

که لیله وتی: ئەگېر نه وه مه میونى ته ماشای کرد دارتاشی له سهر دارى دانیشتووه، به مشار داره که ئەپرېته وه. دوو پوازی له داره که داوه بو ئاسانی هاتوچوئى مشاره که. ههر وهقت مشاره که ی تنگ ئەبوو پوازی ئەوه لى دهر ئەهینا له نزیک مشاره که دایته کوتا. ته سادوف دارتاش بو حجه تی ناو هه ستا رویشت. داره که به جى ما. مه میونه که که جیگه ی دارتاشی به خالی دی، چووه سهر داره که دهستی برد بو مشار، کلکی له قلیشى داره که وه چووه خواره وه. سنگی ئەوه لى دهر کیشا، دار هاته وه یه ک، مه میون بوو به ته له وه. کابرای دارتاش هاته وه. مه میونه فه قیره که دهستی کرد به گریان. دارتاش دهستی کرد به لیدان و سزا دانی وتی: مه میون و دارتاشییان گوتووه؟ ئەوه نده ی لی دا هه تا کوشتی. مه میونه که مرد. ئەم مه سئه له یه م بویه هینا یه وه ههر که س ئیشی بکات له دهره جه ی خوئى زیاتر بی په شیمانیی له دوو دیت، ئیسراحتی بو مومکین نابى. دیمه وتی: ههر که س ئاره زووی نزیکیی پادشاهی بوو بو نان خواردن نییه، به لکی له ههر جیگه یه ک بیت سکی پر ئەبیتته وه، ئەمما نزیک بوون به پادشاه باعیسی حورمه ته. که سی نزیک به پادشا بوو ئەوه لى روتبه و مه عاشی دایمییه وه مومکینی ئەبیت دوست و ره فیقی له به لا نه جات بدات، دشمنی دوچارى به لا بکات. بو ت مه علوم بیت ههر که س

به واسیتهی تمهعهوه هاتوچۆی پادشاهی کرد، له ژیر دائیرهی حیوانانایه. سهگی برسی به ئیسقانییک دلخۆش ئه بیته. پشیلهی سپله به لوقمه یهک نهفسی کویر ئه بیته. بیستوومه شیر ئه گهر که رویشکی بگریته و حیوانه کتیبیهک بهدی بکا که رویشکه که نهجات ئه دات، روو له حیوانه که ئه کات. تهلهبی جیگهی بلند بکه ههتا مومکینت ئه بیته و مانه وه مان باش نییه. لیت مه علوم بووه ئاو له نور پهیدا بووه، مودده تیک له جیگهی خۆی مایه وه بۆگهن ئه بیته، خوارده وهی بۆ کهس مومکین نییه. که لیله وتی: روتبه و مه ئموورییهت بۆ که سیکه یا ته حسیلی مه کته بی کرد بیته و دیا به ئیرس بۆی به جی مایته. ئیمه لهم دوو تایفه مه حروومین، جیگه مان بن تووترکه، لایقی روتبه و مه ئموورییهت نابین، چونکه (نان بۆ نانهوا، گوشت بۆ قهساب) دانراوه. ته رکی ئه م خه یالاتانه بکه، تۆ له کوئی، روتبهی وه زارهت له کوئی؟ ئه م قسانهت بۆنی ناخۆشی لی دیت.

دیمنه وتی: دهستمایه ی گه وره یی به ئه سل و نه سه ب نییه، ئه م ما به زیره کی و قانونه. هه ر کهس عه قلی ته وا بوو ورده ورده روتبه ی زیاد ئه کات، وه که سی عه قلی نه بوو ئه گه رچی روتبه ی وه زیری بیت ئاخری جیگه ی زه جر و زبندانه. حوکه ما وتوویانه: باری گران به زه حمهت هه لته گیریت، به ئاسان دانه نریت. مه سه لا به ردیکی گران به زه حمهت بخه یته سه ر شانت، به ئاسان به ری ئه ده یته وه. مه سه له ی مه ئموورییهت زۆر به زه حمهت ده ست ئه که ویت و به عه فلهت عه زل ئه بیته. هه روه ک حوکه ما فه رموویانه: پیای گه وره ته حه مولی وه ک فه قیر نییه، قوبوولی هه موو موعامه له یه ک ناکات، چونکه که سی گه وره بوو ئولفهت به لیباسی نایاب و خواردنی پاکه وه ئه گریت. ته رک کردن زۆر زه حمه ته، ئه م ما ئینسانی ده رویش هه ر نه وع بیت مودارای مومکین ئه بیته به شه رتیک ته مه ل نه بیته. مه گه ر مه سه له ی دوو ره فیه کهت نه بیستووه یه کتیکیان به واسیته ی زه حمه ته وه به روتبه ی پادشاهی گه یشت و، یه کتیکیان به واسیته ی ته مه لیه له بن شاخه که دا ما بۆوه؟

که لیله وتی: چۆن بووه؟

حیکایهت

دیمه وتی: ئه گیر نه وه دوو ره فیه ی بوون یه کتیکیان (سالم) و یه کتیکیان (غانم) ناو بوون، به ریگه دا ئه رویشتن. ریگه یان که وته بن شاخیک. ته ماشایان کرد حه وزی دروست کراوه، ئه ترافی حه وزه که به گول و ریحانه و لاولاو چینهراوه. ئای حه وزه که وه ک مرواری

ئەچىتتە خوارەو. ھەردوکیان بە ئیسراحت لەسەر ئەو حەوزە دانىشتن. ۋەقتى ئیسراحت تیان کرد لە ئەترافى حەوزەكە وردبونەو بەردىكى سىپى بە خەتى سەوز نووسراو: ئەى موسافىر بەخىر بىن! بە ۋاسىتەى جەنابتانەو ئەم جىگە بە رووناك بۆو. ئىمە بۆ حورمەتى ميان ھەرچى چاكە حازمان كردوو، ئەمما ئەو ۋەلەن شەرت ئەمە بە ئەو ۋەل دەفە داخڵ بەناو ئەم ئاۋە بىن، لە شەپۆل و لە غەرق نەترسن. ۋەقتى لە ئاۋ پەرىتەو شىرئ لە بەرد دروست كراو بە شان ھەلگىرئ بە يەك وچان تا سەر شاخەكە راکەيت، لە بانگ كردنى جانەوران نەترسيت. ۋەقتى درندە ھەلمەت بەدن خۆف نەكەيت. درك دامىت بگرئ نەكەويت و رانەۋەستيت. ۋەقتى داخڵ بەسەر شاخەكە بوويت، بە مەقسەد ئەگەيت، ۋەھەتا ئىنسان خۆى نەخاتە ناو بەلاۋە تووشى مەنفەعتى دنياىى ناييت، ۋە پياۋى سەفەرى رىگە نەپرئت لە مەنزلدا ئیسراحت ناكات. ئەگەر رووى ئەرز پر بىت لە ئالتوون، مسقالتىكى بە پياۋى تەمەل ناگات. غانم وتى: ئەى رەفيق موافقەتم بکە بە يەكەو داخلى ئەم تەلەسمە بىن، ياخود بە مەقسەدمان ئەگەين، ۋەيا ناومان لە دنيا گوم ئەگەين. سالم وتى: ئەى رەفيق ئەم قسە بە لە قسە ناچىت. خەتى نووسراو نەتىجەى مەعلوم نىبە. ئىنسان بەبى تەجرەبە خۆى بخاتە داۋى بەلاۋە، باعيسى جەھالەتە. ئىنسانى عاقل زەھرى بە يەقین دەرمانى بە فكر نەخواردوو. پياۋى عاقل رەحەتتى حازرى بە مەشەققەتى قەرزى نەداۋە. پياۋى بە تەمەع دايم موفلىسە. رجا دەكەم بە رەحەتى دانىشە.

غانم وتى: ئەى رەفيق، دانىشتن ۋاسىتەى تەمەلى و مال و ويرانىبە. ھەلسووراندىن باعيسى تەرەققى و تەجەللىبە. ئىنسان ھەتا عەرەقى ھىلاكەت لەناو چەوان پەيدا نەكات. نانى ئیسراحتى دەست ناكەوئت. مەعلومە ھەموو بەشەرى ئارەزووى ئیسراحت ئەكات، ئەمما نانى دەست ناكەوئت. نانى رەحەتى دەست كەس نەكەوتوو، ئىستە دەست ئىمە بکەوئت. كلىلى خەزىنەى زەمانە بەبى زەحمەت بە دەست كەس نەكەوتوو. مومكىنە ئىمە خەرىكى ئەم قسە دەبىن رەنجمان زايع ناروات.

سالم وتى: ئەم قسەى تۆ بۆن كرووزى لى دىت، ئىنسانى عاقل بى تەجرەبە خۆى ناخاتە بەحرى بى بنەو. لازمە ئىنسان دەست بۆ ئىشى درىژ بكات عەقلى خۆى بخاتە ناو تاى ترازوۋىك و بەلا بخاتە ناو ئەو تاى. ھەر لایەكیان گران بوو موعامەلەى پى بكات. ئىستا ئىمە بۆمان مەعلوم نەبوو ئەم نووسىنە راستە ۋە يا درۆبە، بەلكى بە قەشمەرى ئەم خەتە نووسرابى. بەلكى سەرچاۋەى ئەم كارىزە گۆگرد بى ئىنسان بسووتىن

و، به لکی پهرینه وهوی ئەو شیرەیی کە لە بەرد دروست کراوە هەلگرتنی بۆمان مومکین نەبێ. وەفرزەن هەلگیرا قووەت نابێ بەیەک وچان بگەینه سەر شاخەکە، وە بە لکی هەر نەوع بوو ئەمانە جێ بەجی بوو هیچیان دەست نەکەوێت. قەتعییەن من دەست بۆ ئەم ئیشە درێژ ناکەم. خۆم ناخەمە ئیشی بێ سەرو پێوێ. وە ئیختیاری خۆت بە دەست خۆتە. ئەچیت من حەققم نییە.

غانم وتی: ئەو پەفییق، من دەست لەم ئیشە هەلناگرم. شەرتیکە کردوومە. بە وەسوەسە (شیاطین الانس و الجن) خۆم تەعتیل ناکەم. بۆم مەعلووم بوو پەفاقەتی منت پێ ناکرێ، ئیقتیدارت نییە پێ بنییتە ئەم دێرکستانەوێ. ئەما رجا دەکەم بۆ تەماشای کردن لەم جێگەیه پراوەستە بە دوعا کردن مەشغوول بە و ئاگەهداری پەفییق شەرتی مەردانەیه.

سالم وتی: بۆم مەعلووم بوو دەست لەم مەقسەدە هەلناگرت، وە بەقسەیی من قانێع نابیت، وە من قووەتی ئەم تەماشای کردنەم نییە، چونکە باعیس بە دل تەنگییه. وە هەردوکیان هەر ئەشیایەکیان بوو کردیان بە دوو کەرتەوێ، دوعا خوازییان لە یەک کرد. سالم پۆشیت، وەغانم چووێ سەر کارێزەکە. وتی:

لەناو ئەم بەحەرە خۆم ئەخنکینم

گەوهەری مەرادم لەبن دەردینم

وہقتی داخل بەسەر کارێز بوو تەماشای کرد عەجەب کارێزی بوو.

لەدووور وەک کارێز تەلیسم کرابوو

لەفورات زۆرتەر بەحەری سیاه بوو

غانم بۆی مەعلووم کرا تەلیسمە، ئەما مەردانە لە ئاو پەرییەوێ، بە گورجی دەستی برد شیرەکەیی هەلگرت نایە سەرشانی، بە راکردن هەتا سەر شاخەکە نەوێستا. وەقتی داخل بە سەر شاخەکە بوو تەماشای کرد لە پشت شاخەکەوێ مەملەکەتی دياره باغ و گولزاری دل ئیحیا ئەکاتەوێ. بە تەماشای کردنی شاخەکە خەریک بوو. لە ناکاو دەنگێ لەشیرە بەردەکەوێ هات، ئەو سەحراپە هاتە لەرزە. دەنگی شیرەکە گەیشتە شارەکە. ئەهلی شارەکە عوموم هاتنە دەرەوێ، پروویان کرد بۆلای غانم. وەقتی داخل بوون بە شاخەکە هاتنە بەردەمی غانم، پەسەمی ئەدەبیان بەجی هینا، غانمیان سواری ئولاغ کرد، چوونەوێ مەملەکەت. سەرو ئەندامی غانم بە گولای و کافوور نەزافەت کراو لیباسی پادشاهییان لەبەر کرد، لەسەر تەختی سەلتەنەت قەراری گرت. غانم سوئالی ئەو تەلیسمەیی کرد،

جوابیان دایه‌وه: ئه‌ی پادشاه، حوکه‌مای به‌فکر سه‌رچاوه‌ی ئه‌و کاریزه‌یان ته‌لیسم به‌ند کردووه. هه‌ر وه‌قت که‌سێ نزیک ئه‌و سه‌رچاوه‌ بوو، نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه ئه‌بیته پادشاه‌ی ئه‌م مه‌مله‌که‌ته، وه پادشای ئه‌م مه‌مله‌که‌ته ئه‌مری خودا ئه‌کا، ئه‌وی له‌ جیگه‌ دائه‌نریت. به‌ واسیته‌ی بانگ کردنی شیره‌که‌وه‌ بۆمان مه‌علووم ئه‌بیت پادشاه بۆ مه‌مله‌که‌ت هاتووه. به‌م نه‌وعه‌ مودده‌تیگه‌ حالاتی پادشای ئه‌م مه‌مله‌که‌ته وه‌هایه. ئیستا پادشاهی مه‌مله‌که‌ت عائیدی جه‌نابته. ئیمه‌ عوموم بۆ خزمه‌ت حازرین. ئه‌و وه‌قته‌ غانم بۆی مه‌علووم کرا به‌ واسیته‌ی مه‌شه‌ققه‌ته‌وه‌ به‌روتبه‌ی پادشاهی گه‌یشته. ئه‌م مه‌سه‌ئه‌له‌م بۆیه هیتایه‌وه‌ تا بزانیته‌ ده‌ست که‌وتنی ناز و نیعمه‌ت به‌بێ مه‌شه‌ققه‌تی زه‌مانه‌ ده‌ست ناکه‌وێت. من تا له‌ شیر نزیک نه‌بم ئیسراحه‌ت ناکه‌م.

که‌لیله‌ وتی: ڕیگه‌ی ئه‌م ئیسراحه‌ته‌ چۆن په‌یدا ئه‌که‌یت؟

دیمه‌ وتی: حالی حازر فرسه‌ته، چونکی شیر خۆفناک ئه‌بینم، خۆم ئاشکرا بکه‌م. مومکینه‌ به‌ نۆشدارووی نه‌سیحه‌ت فه‌رحه‌تی بخه‌مه‌ دلێ شیره‌وه، به‌ واسیته‌ی قسه‌کردنه‌وه‌ نزیک به‌ پادشاه‌ بيم و روتبه‌یه‌ک بۆ خۆم ته‌عیین بکه‌م.

که‌لیله‌ وتی: نزیک بوونت به‌ شیر چۆن مومکین ئه‌بیت؟ وه‌ ئه‌گه‌ر مومکین بوو ڕه‌سم و ئادابی پادشاهان نازانیت.

دیمه‌ وتی: ئینسان عاقل و زیره‌ک بوو بۆ ڕه‌سم و ئه‌ده‌ب موحتاج نابیت. هه‌ر که‌س به‌ ره‌شیدی خۆی پشت ئه‌ستور بوو موحتاج به‌ نه‌سیحه‌ت ناکات، ده‌ست بۆ هه‌ر مه‌قسه‌دی درێژکات به‌سه‌هلی دیته‌ ده‌ست. وه‌ ئه‌گه‌ر ته‌ره‌قی ڕووی کرده‌ ئینسان ڕیگه‌ نیشان ئه‌دات. هه‌روه‌ک بیستوومه‌ پیاویکی کاسب ئه‌ستیره‌ی تالعی جوولایه‌وه، بوو به‌ پادشاه، ناوی سه‌لته‌نه‌تی له‌ دنیا دا بلاوبۆوه. ڕۆژی پادشاهیگه‌ کاغه‌زی بۆ نووسی: ئه‌ی دارتاش، تۆ سنه‌تی شه‌قه‌کیشان باش ئه‌زانیت. قانون و ته‌دابیری حوکومه‌تیت له‌ کێ وه‌رگرتووه؟ جوابی بۆ نووسییه‌وه: ئه‌و که‌سه‌ی پادشاهی به‌ من عه‌تا کرد، قانون و ئوموراتی ته‌علیم کردم. خودای ته‌عالا ده‌رگای ره‌حمه‌تی له‌ که‌سێ کرده‌وه‌ هه‌موو ئه‌سباییکی بۆ ئه‌نیریت.

که‌لیله‌ وتی: ناوی هه‌ر که‌س به‌ گه‌وره‌ بیریته‌ له‌ گه‌ل مه‌ئموورییه‌ت یه‌ک نییه‌. مه‌ئموورییه‌ت بۆ دوو تایفه‌ داتراوه. ئه‌وه‌لێان ئه‌وه‌یه به‌ ئیرس بۆی جێ ما‌بیت. دووه‌میان ئه‌وه‌یه ته‌حسیلی مه‌کته‌بی کردبیت. له‌م دوو تایفه‌ دووریت. ئومیدی وه‌زاره‌ت

چون نه كه یت؟ مومكینه نزیك به شیر بوویت نه جهل دامانت بگریت.

دیمه وتی: هه كهس ئاره زووی روتبه بکات لازمه له ریگهی قانون شاره زابیت، زیهن و فکری وردی بیت. منیش به نه زیه تیکی زور ریگهی نه و قانونانهم دوزیوه ته وه. بوم مه علوم کراوه هه كهس ئاره زووی نزیك بوونی پادشای کرد له سه ری واجبه پینچ ریگه بگریت. نه ووه له ن ئاگری قه هری به ئاوی حیلیم بکوژی تیتته وه. دووهم له وه سه سه ی شه یتان و ئاره زووی نه فس خو ی لادات. سیته م بوغزو فیتنه هه لگی رساندن به عاده ت نه گریت. چواره م دل ی له سه ر بناغه ی راستی دانیت. پینجه م له مو حاکه مه دا به نه رمی له سه رخو سوئال و جواب وه رگریت. هه كهس نه م ریگه یه بزانتیت، ئاره زووی نزیك بوون به پادشا بکات به مه قسه د نه گات.

كه لیله وتی: وه قتی نزیك بوویت به پادشاه له سه ر چ فکری جیگهی ره حه تی په یدا نه كه یت؟

دیمه وتی: به راستی خزمه تی نه كه م، وه فکری خو م نه خه مه سه ر ته بیعه تی، وه نه مر کردنی ئیجرا نه كه م، وه هه ر ئیشی مه نفه عه تی بو پادشا بو و باعیسی ته ره قیقی میلله ت بو، به سه عی جی به جیی نه كه م، وه هه ر وه قت موقه دده ری رووی دا بزائم زه ره ری بو پادشاه نه بیت به قسه ی شیرین و به نه رمی پادشاه خه به ردار نه كه م. هه ر وه قت نه م نه وعه مو عامه له له ته ره ف منه وه زاهیر بو حورمه ت لای پادشا په یدا نه كه م وه قسه م لای پادشا مه عقول نه بیت. به بی ته دبیری من ده ست بو هیچ ئومووراتی دریت ناکات.

كه لیله وتی: وا مه علوم نه کات قه رارت داوه و ئیمزات کردوه به خزمه ت پادشاه بگه یت. نه ما هوشیاری نه حوالی خو ت به . حوکه ما فه رموویانه : بو سی ئیش چوونه پیشه وه دروست نییه . نه ووه له ن خزمه تی پادشاه . دووهم خو اردنه وه ی زه هر . سیته م قسه ئاشکرا کردن له ژن . هه رچی داخل بیت به و سی ئیشه له قیسمی بی عه قلان حیساب نه کریت . حوکه ما پادشاهیان به شاخ ته شبیه کردوه ، نه گه رچی شاخ مه عدنه ی دورر و جه وه ره ، نه ما جیگهی پلنگ و نه ژده هایه . ره فاقه تی پادشاه وه ک به حر وایه ، یا تیا غه رق نه بیت ، وه یا به زه حمه ت نه جاتی نه بیت . ناو به حر پره له گه وه هر و یا قوت ، نه ما سه لامه تی له كه نارایه .

دیمه وتی: هه ر چیت فه رمو و عومومی ریگهی راستییه ، وه نه زانم پادشاه ناگره . هه ر كهس نزیکی بوو له سوتانن نزیکه . نه ما بازرگان ترسی زه ره ری تیجاره ت بکات ،

مه‌نغه‌ته‌تی یه‌ک به‌ ده‌ ناخوات. سی‌ ئیش‌ هه‌یه‌ده‌ست‌ ناکه‌و‌یت‌ مه‌گه‌ر به‌ عه‌قل: خزمه‌تی‌ سولت‌ان، سه‌فه‌ری‌ به‌حر، موقابه‌له‌ی‌ دوشمن. من‌ خۆم‌ به‌بی‌ عه‌قل‌ حیساب‌ ناکه‌م، بۆچ‌ له‌ نزیک‌ بوونی‌ پادشاه‌ بترسم.
که‌لیله‌ وتی:

به‌عه‌قل‌ و فه‌هم‌ ته‌واوی

بۆچ‌ ده‌سته‌ئه‌ژنۆ‌ داماوی

ئه‌گه‌رچی‌ زۆرم‌ له‌گه‌ل‌ وتی‌ و تو‌ که‌مت‌ بیست. خه‌یالی‌ وه‌زاره‌ت‌ که‌وتۆته‌ سه‌ر، موباره‌که‌ فه‌رموو، نوشت‌ بی. هه‌ردوکیان‌ له‌قسه‌ بوونه‌وه. دوعا‌ خوازیبان‌ له‌یه‌ک‌ کرد. دینه‌ رو‌یشت، داخل‌ به‌ خزمه‌تی‌ شیر‌ بوو. سه‌لامی‌ له‌شیر‌ کرد. شیر‌ سوئالی‌ کرد‌ ئه‌مه‌ خه‌لقی‌ کو‌ییه‌؟ عه‌رزبان‌ کرد: قوربان، ئه‌مه‌ کوری‌ فلان‌ خزمه‌تکاره‌ که‌ مودده‌تی‌ ده‌رگاوان‌ بوو. شیر‌ وتی: ناسیمه‌وه. له‌ پاشا‌ بانگی‌ کرده‌ پێشه‌وه. دینه‌ چوه‌ پێش‌ ده‌می‌ شیر، ره‌سمی‌ ئه‌ده‌بی‌ به‌جی‌ هینا. شیر‌ وتی: تا‌ ئیستا‌ له‌ کوی‌ بوویت؟ دینه‌ وتی: به‌ روخسه‌تی‌ باوکم‌ هاتوومه‌ خزمه‌ت‌ جه‌نابت. ئه‌گه‌ر‌ موهیممی‌ رووی‌ دا، به‌ ئه‌مری‌ که‌عه‌بی‌ حاجات‌ و قیبله‌ی‌ مرادات‌ بنده‌ به‌ فکر‌ دروستی‌ بکه‌م، بۆ‌ رووناکی‌ دلی‌ پادشاه‌ خۆم‌ نقوم‌ بکه‌م. مومکینه‌ موهیممی‌ به‌ وزه‌راو‌ ئه‌شراف‌ سه‌هل‌ ناکریت، به‌ خزمه‌تکارێکی‌ بچووک‌ جی‌ به‌جی‌ بکریت. مه‌علومه‌ ئه‌وی‌ به‌ قه‌له‌م‌تراشی‌ دروست‌ ئه‌بی‌ت‌ به‌ سه‌د‌ شمشیر‌ دروست‌ نابیت. وه‌ ئه‌گه‌ر‌ به‌ ده‌سته‌ گول‌ نابم، به‌ عه‌مه‌ل‌ سووتاندنی‌ ژیر‌ دیزه‌ دیم. وه‌قتی‌ شیر‌ ئه‌و‌ قسانه‌ی‌ له‌ دینه‌ بیست، له‌ فه‌ساحه‌تی‌ زمانی‌ ته‌حه‌ییور‌ ما. رووی‌ کرده‌ مه‌ئمووران، فه‌رمووی: ئه‌م‌ کوره‌ ده‌رگاوانه‌ زۆر‌ زیره‌ک‌ و عاقله‌، ئینسانی‌ بچووک‌ ئه‌گه‌رچی‌ هه‌یه‌ته‌تی‌ بچووکه‌، ئه‌ما‌ عه‌قلی‌ زۆره‌. مه‌سه‌لا‌ ده‌نکه‌ کیریتتی‌ به‌و‌ بچووکیه‌ داگیرسیت‌ بخریتته‌ کۆمه‌له‌ پووشی‌ عومومی‌ ئه‌سووتی. ئینسانی‌ عاقل‌ و زیره‌ک‌ به‌ هه‌یه‌ته‌ دیاره‌.

وه‌قتی‌ دینه‌ ئه‌و‌ قسانه‌ی‌ له‌شیر‌ بیست، بۆی‌ مه‌علووم‌ کرا‌ زوبان‌ لووسیتی‌ ته‌ئسیری‌ له‌ شیر‌ کردوه، وه‌ک‌ گول‌ گه‌شایه‌وه. زوبانی‌ به‌ وه‌عز‌ کرده‌وه. وتی: له‌سه‌ر‌ عومومی‌ ئومه‌را‌ و وزه‌را‌ لازمه‌ هه‌ر‌ ئیشی‌کی‌ موهیم‌ رووبدات‌ و دلی‌ پادشاه‌ نار‌ه‌حت‌ بکات، ئه‌و‌ ئومه‌را‌ و وزه‌رایه‌ ئیسراحت‌ نه‌که‌ن‌ هه‌تا‌ ئیشه‌که‌ دروست‌ ئه‌که‌ن، وه‌ هه‌ر‌ که‌س‌ به‌ عه‌قلی‌ خۆی‌ ته‌دبیری‌ بدۆزیتته‌وه‌ و عه‌رز‌ پادشاهی‌ بکات، وه‌ بۆ‌ زاتی‌ پادشاه‌ مه‌علووم‌ ئه‌بی‌ت‌ ساحیب‌ عه‌قل‌ و ته‌دبیر‌ چ‌ تایفه‌یه‌ک‌ روو‌ له‌ خیره‌، له‌ پادشاه‌ مه‌علووم‌ ئه‌بی‌ت‌ ئه‌و‌ که‌سانه‌ لایقی‌

روتبه‌ی گه‌وره و مه‌عاشی زیاد نه‌بن. مه‌سه‌لا هه‌تا گه‌نم له ژئیر خاک دهر نه‌کات، بۆ موخافه‌زه کردنی سه‌عی ناکریت. وه‌قتی سه‌وز بوو ئاو نه‌دریت، له خواردنی حه‌یوان موخافه‌زه‌ی نه‌کریت وه مه‌نغه‌تی زۆری لی نه‌بینریت. لازمه ئیمه‌یش هه‌ر که‌سه‌مان به قه‌دەر عه‌قلمان ته‌دبیر و ره‌ئی عه‌رزى پادشاهی بکه‌ین، چونکه ئیمه وه‌ک درک و خاکین، پادشاه وه‌ک رۆژ و هه‌وره. به واسیته‌ی پادشاهه‌ گۆل و لاولاو ئاو ده‌خواته‌وه.

شیر وتی: ته‌دبیر کردنی عاقلان و مه‌نغه‌تی بوونیان چۆن مه‌علووم نه‌بی؟

دیمه وتی: لازمه بۆ زاتی پادشا ته‌ماشای حه‌سه‌ب و نه‌سه‌ب نه‌کات. مه‌سه‌لا چه‌ند مه‌ئمووری بی هونه‌ر بیت، وه له جیگه‌ی باوکیان مه‌ئموور بن بۆ پادشاه مه‌نغه‌تی نییه. نه‌ما بۆ ئومووراتی پادشاه ئینسانی قانون ناس و به فکر لازمه، وه‌که‌سی ته‌حسیلی مه‌کنه‌بی نه‌کردبیت لایقی ئومووراتی پادشاهی نییه. میقداری مه‌دح و سه‌نای شیر کرد.

وه‌قتی شیر نه‌و قسه شیرینانه‌ی له دیمه بیست زۆر لای مه‌عقول بوو. له نزیک خۆی جیگه‌ی بۆ ته‌عیین کرد، بوو به وه‌زیر. بیناغه‌ی ئیشی شیر له‌سه‌ر ته‌دبیری دیمه دانه‌نرا. دیمه ورده ورده به عه‌قل و زیره‌کی لای شیر موخته‌به‌ر بوو، بوو به مه‌حره‌می سپیری پادشاه. دائیما له قسه و قانونی حوکومه‌تی خه‌ریک بوون. ئینتیها رۆژی خه‌لوه‌تیان کردبوو دوو به دوو، دیمه فرسه‌تی زانی سوئالی له شیر کرد: واسیته چیه موده‌تیکه ئاره‌زوی راوت نه‌ماوه؟ ته‌ماشای نه‌که‌م له جیگه‌ی خۆت هه‌لناسیت. مومکینه دلی جه‌نابت په‌رده‌ی عیجزی په‌یدا کردوه. نه‌گه‌ر له به‌نده مه‌علووم بیت ده‌فعی نه‌و عیجزه نه‌توانم بکه‌م. شیر فکری وابوو خه‌یالی دلی له دیمه ئاشکرا نه‌کات. له ناکاو شه‌تره‌به بۆرانی. له بۆره‌ی شه‌تره‌به خه‌یالی پادشاهی له سه‌ری شیر چوه‌ ده‌ره‌وه، به‌و دیو و به دیوی خۆیا نه‌که‌وت، نا عیلاج قسه‌ی راستی بۆ دیمه به‌یان کرد. شیر وتی: عاجزی و هه‌له‌ساندم واسیته‌ی نه‌و ده‌نگه عه‌جابه‌یه. نازانم. چ ده‌نگیکه؟ مومکینه ده‌نگی موقابیلی قوه‌تی بیت. نه‌گه‌ر مه‌سه‌له وابی، بوونی من له‌م بیسه دا چاک نییه. دیمه وتی: شاهم، غه‌یره‌ز نه‌و ده‌نگه هیچ خۆفی که‌ت نییه؟ شیر وتی: نییه. دیمه وتی: نه‌و ده‌نگه زۆر بی نه‌همبه‌ته. وجودی نه‌وه‌نده نییه مولکی به ئیریس بۆ جه‌نابت به جیماوه، له خه‌وفی نه‌و ده‌نگه ته‌رکی که‌یت پرۆیت. لازمه زاتی پادشاه وه‌ک شاخ سابت بیت. به واسیته‌ی بایه‌کی تونده‌وه نه‌م دیو و نه‌و دیو نه‌کات. شه‌رت نه‌وه نییه هه‌رچی ده‌نگ و

به‌دهنی گه‌وره بوو به قووه‌ت بڼ. ته‌ماشانا که‌یت به شه‌ری به و نه‌وعه به دارئ ئیسقانی ورد ئه‌بیټ؟ نه‌تبیستووه قولنگ به و گه‌وره‌بیبه به چنگ بازیکه‌وه ئه‌سیر ئه‌بیټ، قووه‌تی فرینی نابڼ؟ هه‌ر که‌س له‌ ده‌نگی گه‌وره خوڤ بکات به و ده‌رده ئه‌چیت توشی رتوبیبه‌که بوو بوو.

شیر سوئالی کرد: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

دینه وتی: ئه‌گپرنه‌وه رتوبیبه‌ک رڼگه‌ی که‌وته قوناغیک، بو خواردن ئه‌گه‌را. گه‌یشته بن دارئ. ته‌پلئ له‌سه‌ر داره‌که قایم کرابوو، هه‌ر وه‌قت با له‌ داره‌که ئه‌که‌وت ئه‌یدا له‌ ته‌پله‌که ده‌نگیکه‌ی گه‌وره‌ی لی ئه‌هات. رتوبی ته‌ماشای کرد له‌ بن داره‌که مریشک به‌ چینه‌کردن خه‌ریکه. رتوبی فکری کرد په‌لاماری مریشک بدات. ده‌نگ له‌ ته‌پله‌که‌وه هات. رتوبی ته‌ماشای کرد شتیکی گه‌وره له‌سه‌ر داره‌که‌یه. وای زانی به‌ قه‌ده‌ر ده‌نگی و زلیی گوشتی هه‌یه، به‌ ته‌مه‌عی خواردن به‌ داره‌که دا سه‌رکه‌وت. په‌لاماری ته‌پلئ دا درانی، وه‌قتی بو‌ی مه‌علووم کرا له‌ پارچه‌ پیستی و که‌له‌ بیژنگی زیاتر نه‌بوو دای به‌سه‌ر خو‌یا ده‌ستی کرد به‌ گریان. زۆر په‌شیمانیه‌ی حاصل کرد، وتی: حه‌یف به‌ واسیته‌ی ئه‌و ده‌نگه‌ گه‌وره‌وه مریشکیکه‌ی حه‌لالم له‌ ده‌ست ده‌رچوو، به‌و ده‌رده‌وه ئه‌وه‌نده گریا هه‌تا مرد. ئه‌م میسالم بویه هینایه‌وه له‌ جه‌نابت مه‌علووم بیټ ئینسانی نه‌ستور زۆر بی هیزه، وه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌مری جه‌نابت سادر نه‌بیټ ئه‌چم حه‌قیقه‌تی حالاتی گا ته‌فتیش ئه‌که‌م. شیر قسه‌ی دینه‌ی بی خو‌ش بوو، ئیزنی دا، رو‌یشت بو‌لای شه‌تره‌به. وه‌قتی دینه‌ی حه‌ره‌که‌تی کرد شیر په‌شیمان بووه له‌ ناردنی دینه. فکری کرد وتی: ئیشیکه‌ی زۆر خراپم کرد و نامه‌ردیم به‌سه‌ر خو‌م هینا. حوکه‌ما فه‌رموویانه: لایقی پادشاهان نییه‌ سړی خو‌ی لای ده‌ تایفه‌ ناشکرا بکات. ئه‌وه‌ل لای که‌سی بی جورم و بی‌گونه حه‌پس کرا بی و دارکاریان کرد بیټ. دووهم لای که‌سی له‌ ته‌ره‌ف پادشاهه‌ مالی تالان کرابی. سیه‌م لای که‌سی له‌ مه‌ئمووریه‌ت عه‌زل کرابیټ. چوارهم لای که‌سی به‌ فیتنه و فه‌ساد مه‌شغوول بیټ. پینجه‌م لای که‌سی جه‌زا درابئ و ره‌فیکی عه‌فو کرابی. شه‌شه‌م لای که‌سی له‌سه‌ر گونه‌ له‌ ره‌فیکی زیاد ته‌زیه‌ت درابئ. حه‌وته‌م لای که‌سی خزه‌تی زۆر بی و که‌م حورمه‌ت بی. هه‌شته‌م لای که‌سی ته‌عقیبی دوشمن بکات له‌ ته‌ره‌ف پادشاهه‌ مه‌نع کرابی. نه‌هه‌م لای که‌سی ناره‌زووی زه‌ره‌ری پادشاه بکات. ده‌هه‌م لای که‌سی له‌ ته‌ره‌ف پادشاهه‌ به‌ مه‌ئموور

قویوول نه کرابی. سر ئاشکرا کردن له گهل ئەم ده تایفه بو پادشاهان زور خه تهره. له سهه ر پادشاه لازمه هه تا دین و دیانه تی که سی ته جره به نه کات سړی خوئی بو به بیان نه کات. هه یف بی ته دبیر و بی ته جره به قسه ی سړی خویم له بیگانه ئاشکرا کرد. به بی ئیمتیحان ناردنی دینه بو لای شه تره به له عه قلی عاقلان دوور بوو، چونکه دینه زور زیره که. ئەگه ر رۆژی له ده رگای من ئازاریکی په یدا کرد، فیتنه هه لئه گیر سیئی، دوشمنی من له قیسسه خه به ردار ئەکات. له مه عنای (ان بعض الظن اثم) ده رچووم. له پاش ئەمه هه ر ده ردی تووش بم، موسته هه ققم، خویم به سهه ر خویم هیناوه. ئیشی خو کردوو ده رمانی نییه. بهو خه یالانه وه بهو دیو و بهو دیوی خو یا ئەکهوت، ئینتیزاری هاتنه وه ی دینه بوو. له دوور دینه ده رکهوت، شیر ته سکینی دلای هات، له جیگه ی خوئی قه راری گرت. وه قتی دینه داخل بوو به خزمه تی شیر، ره سمی خزمه تی به جی هینا، زوبانی به مه دح و سه نا کرده وه. وتی: ئەی پادشاه له به لای زه مان دوور بیت، خودا بهر قه رارت کات. ئەو ده نگه به گویی جه نابتا هاتوه، دهنگی گایه که به گیا خواردن خه ریکه، غه یره ز خواردن و نووستن نه بیت، فکری که ی نییه، وه غه یره تی له ملی و سکی زور دووره. شیر وتی: قوهه تی چونه؟ دینه وتی: قوهه تی بویم مه علووم نه کراوه، چونکی به زاهیر سام و هه یبه تی نییه. شیر وتی: قوهه ت به سام و هه یبه ت مه علووم ناکری. حوکه ما فه رموویانه: ره شه پای به قوهه ت زه ره به گیا ناگه یه نبیت، سپی چنار له رهگ و ریشه دینیتته ده ره وه. په هله وانان هه تا مو قابه له ی یه که نه کهن قوهه تیان له یه که مه علووم ناکریت. قوهه ت و ره شیدی به نی ئادهم رۆژی هه رب مه علووم ئەبیت. دینه وتی: ئەی پادشاه، من به عه قل بویم مه علووم بووه زور کهم غه یره ته و قوهه تی مو قابیل به گه وره بی نییه، وه ئەگه ر روخسه تی جه نابت هه یه ئەچم ئەیه ینم به خزمه ت کردن خاکی به ریپت به زوبان بلیسیته وه، ته وقی خزمه تکاری له گه ردن نه قش بکات. شیر له قسه ی دینه دلخوش بوو. ئیشاره تی کرد به هینانی. دینه رۆیشت بو لای شه تره به. ئەوهه ل ده فعه سوئالی له شه تره به کرد: له کوئوه هاتوویت، چون گه یشتوویتته ئەم بی شه یه و بی خو ف ئەسووریتته وه؟ شه تره به ئەوهه ل تا ئاخه ر قیسسه ی خوئی بو دینه به بیان کرد. وه قتی دینه له حاله تی خه به ردار بوو رووی کرده شه تره به، وتی: بویم مه علووم بی ساحیبی ئەم بی شه شیر، پادشاهی عومومی هه یواناته، وه من فروستادهم بو لای تو. ئەگه ر گونا هه ی له تو سادر بووه عه فوت ئەکات، لازمه به بی راوه ستان بچین بو خزمه ت شیر، وه ئەگه ر له گهل من نه هاتیت چیت به سهه ر هات گونا هه ی خویم به گه ردن خویم. لازمه به گورجی جوابی بو به رمه وه. شه تره به ناوی

شیری له زوبان دیمنه بیست ترس و خوفی په پیدا کرد، وتی: به راستی ته ئمینم بکهیت، له سیاسه تی شیر مه حفوزم بکهیت، له خزمهت جه نابتا دیم، به خزمهت شیر موشه پردهف بیم. دیمنه به زوبانی لووس و سویندی زور هر نهوع بوو دلّی شه تره بهی ته ئمین کرد قوسوور و خه یانهت له گه لّ شه تره به نه کات. هر دوکیان به جووته چون بو خزمهت شیر. دیمنه پیش شه تره به کهوت. خه بهری هاتنی شه تره بهی عه رزی شیر کرد. وهقتی شه تره به داخل به خزمه تی شیر بوو ره سمی خزمه تی به جیهینا. شیر به توندی له شه تره بهی پرسى: چون داخل بهم حودووده بوویت؟ به چ واسپته یه ک گه یشتوویته ئم بیشه یه؟ شه تره به حالاتی ئه ووه لّ تا ئاخر بو شیر به بیان کرد. وهقتی شیر حالاتی شه تره بهی بو مه علوم کرا، رووی تی کرد، وتی: به شه رتی لهم بیشه نه چپته دهره وه بو کهس مومکین نابی دهستی ته عه ددات بو درپژکات. خوانی نیعمه تی من بو عومومی حیوانات کرا وده ته وه. سه د هه زاری وهک تو لیبی بخوات کهم نابپته وه، هر باقییه، وه منیش قوسوورم دهره ق ره عیهت نه کردووه، وه عه داله تی من مه شه ووره له دنیا دا، وه ته ئمین به هه تا مردن ئه توانیت بژیت به ئیسراحت. وهقتی شه تره به ئه و قسانه ی له شیر بیست، وهک غونچه ی

گول گه شایه وه، وه شهرتی کرد له رووی سیدقه وه له خزمهت کردن قوسوور نه کات. شیر روتبهی به شه تره به دا. رۆژ به رۆژ روتبهی له زیادی بوو. مه حه بیه تی شه تره به له دلّی شیر دا قهراری گرت، وای لی هات بوو به وه زیر. ئینتیها، بی ته دبیری شه تره به دهست بو هیچ ئومووراتی نه ئه برا. ته دبیر کردنی شیر و شه تره به دوو به دوو له خه لوتتا ئه کرا. دینه خزمه تی لای شیر نه ما. دینه بۆ مه علووم بوو روتبهی شه تره به ته رقه قی کرد، نه فسی پیسی که وته حه ره که، به دل قه هری له شه تره به گرت، چونکه ناگری دلّی حه سوود گر بگری، ئه وه دل جگه ره ی ئه سووتینی. به و قه هره وه نه شه و و نه رۆژ ئارامی نه بوو. بو شه کوهی حالّی خۆی چوه لای که لیله. رووی کرده که لیله، وتی: ته ماشای و یجدانی شیر ئه که بیت؟ به جان و دلّ خزمه تم کرد، وه ترس و خۆفی له گا په یدا کرد بوو، به عه قلّ و زویانی شیرین سه هلم کرد. شه تره به م کرد به خزمه تکار، ورده ورده روتبهی درایه هه تا بوو به وه زیر، له جیگه ی من دانرا. ئیستا پادشاه به بی ئه مری شه تره به دهست بو هیچ ئومووراتی دریت ناکات، وه حورمه تم لای پادشاه نه ما. ته دبیر چییه؟ که لیله جوابی دایه وه، ئه و شیرعه ی وت:

ئیقارارت ئه کرد من کهم فه هم نیم
توولی نه کی شسا، به چاوی خۆم دیم

ته دبیری خۆته، ده رمانی بو که س په یدا نابیت. ئه و برینه به دهستی خۆت کردووته، بو هیچ حه کیم چار ناکریت. له تو ئه وه قه وما له عابیده که قه وما. دینه پرسی: چۆنه، به یانی بفرموو.

حیکایهت

که لیله وتی: ئه گپرنه وه پادشاه خه رقه یه کی چاکی به خشی به عابیدی. کابرایه کی دز له و موعامه له یه خه به ردار بوو، ته ماعی کرده خه رقه که، به حیله چوه لای عابید، بوو به ده رویش. مو دده تی خزمه تی عابیدی کرد هه تا وای لی هات عابید ئه مین بوونی له ده رویش په یدا کرد. شه ویک له ناوه قت خه رقه ی هه لگرت رویش. وه قتی عابیده که خه به ری بووه ته ماشای کرد نه خه رقه که و نه ده رویشه که دباره. به فکر مه علوومی کرد خه رقه که ده رویش دزیویه تی، هه لسا رووی کرده پگه بو دۆزینه وه ی خه رقه که. ته ماشای کرد جووتی گا کیوی شه ریانه. ئه وه نده شاخیان له یه ک داوه خوتین له له شیان ئه پروات. ته سادوف رتیویه ک هات دهستی کرد به خوتین خواردن. له بهر ته مه ع خه به ردار نه بوو.

گاکان له یهک وهستانه وه. ریوی کهوته مابهینی ههردوکیان. شاخی گاکان گیرایه پهراسوی ریوی، کوشتیان. ریوی زۆرزان له واسیتهی تهمهعه وه خۆی به کوشت دا. عابید ئه وهی ته ماشا کرد و ریوشت. شه و مابوو، نزیکی شاره که بووه وه. دهروازهی شاره که داخرا بوو. عابید ته ماشای ئه کرد جیگه یهک بدۆزیته وه تا رۆژ ئیداره بکات. ژنی له سه ربانه وه چاوی به عابید کهوت بۆی مه علوم کرا غه ربیه، چوو ده رگای لی کرده وه، بر دیه ماله وه. عابید چوو ژوو وه وه، به ته سبیحات مه شغوول بوو. ئه ما ژنه که گه وواد بوو، چهند ئافره تیکی لایوو، خراپه بیان ئه کرد. پاره که بیان گه وواده وه ری ئه گرت. یه کتی له و ژنانه زۆر جوان بوو، دۆستی هه بوو له ئیواره وه دۆسته کهی لای ئه و ئه نووست هه تا رۆژ. گه وواده که بیان فکری فه وتانندی دۆستی ژنه کهی کرد بوو، له بهر ئه وه نۆبه تی به کهس نه ئه دا. ئه و شه وی عابید چوو ئه وی گه وواده که قه سدی کوشتنی دۆستی ژنه جوانه کهی کرد. گه وواده که عه ره قی زۆری بۆ تی کردن. هه ردوکیان ته و او سه رخۆش بوون، خه ویان لی کهوت. گه وواده که میقداری زه هری هینا، کردیه لوله یه که وه، سه رتیکی نایه کونه لووتی دۆستی ژنه که وه ده می گرت به سه ری لوله که وه. له و وه قته دا کابرا پژی. ژه هره که چوو قورگی ژنه گه وواده که وه، له جیگه ی خۆی رۆحی ده رچوو. عابید فکری کرد وتی: چال بۆ هه ر کهس هه لکه نییت، خۆی تیی ئه که ویت. ئه و شه وه به هه زار سال له عابید ریوشت. وه قتی هه تا وکه وتن ریوشته ده ره وه، به ناو شاره که دا ئه گه را. که وشدرویه ک خۆی به مریدی عابید ئه زانی، چاوی به عابید کهوت. بۆ ته به رپوک بر دیه ماله وه. ئه مری کرد به مناله کانی حورمه تی عابید زۆر بگرن و خۆی بانگ کرابوه سه ر بانگ کرابوه سه ر زیافه ت. ژنی که وشدروو دۆستی هه بوو، زۆر ئاره زووی وه سلئی ئه کرد. ئه و رۆژه بۆی مه علوم بوو که وشدروو له سه ر زیافه ته. جوابی له دۆسته کهی گپرایه وه وه قتی مه غریب بچپته لای. ته سادوف دۆستی ژنه که گه یشته بهر ده رگا، که وشدروو هاته وه، فه رقی کرد بۆ خزمه ت ژنه کهی ئه چپت. که وشدروو چوو ماله وه، دهستی کرد به لی دانی ژنه کهی هه تا هیلاک بوو. له پاشا به ستیه وه به کۆله که وه. عابید فکری کرد رجا له که وشدروو کات ژنه که له عه زاب نه جات بدات. هه تا له فکر بووه وه که وشدروو خه وی لی کهوت. ته ماشای کرد ژنی ده لاک په یدا بوو. رووی کرده ژنی که وشدروو، وتی: خوشکی، بۆچ فلان کهست به ته ما کرد و نه هاتیت؟ دۆستایه تی ئه وه به تۆ به جیت هینا؟ ئه و دۆسته کهت له مالی ئیمه دانیشته وه ئینتیزاری دیده نی تۆ ئه کات. سویندی به ده ما هاتوه ئیمشه و نه چپته لای هاتوو چوو کردنی به ئه به دی نه مینیت. قوریانت بم ته دبیر چپیه. ژنی که وشدروو به

هيواسى بانگى كرده پيشه وه، وتى: ئيمرؤ كه ريبا وه كه شيت بووه. له خوڤه وه هاته وه، دهستى كرد به ليدانم، وه ئه مه حاله كه ئه ييبينيت به ستووميه وه به م كۆله كه وه، وه ئه گهر شهرتى خوشكايه تى به جى دينيت و وه فای دۆسته كه م ئه زانيت، من بكه ره وه، تۆ له جيگه ي خوّم ئه به ستمه وه، ههر ئيستا ئه چم دلّى دۆسته كه م ئاشت ئه كه مه وه، ديمه وه تۆ ئه چيته وه بۆ مالى خوّت، تا قيامت خوّم و دۆسته كه م مه منون ئه بين. ژنى ده لاک رازى بو، ژنى كه وشدروى كرده وه خوڤى له جيگه ي ئه و به سترايه وه. ژنى كه وشدروو رويشت بۆ لای دۆستى. ته سادوف كه وشدروو خه به رى بووه وه، هه ستا دارى هه لگرت، دهستى كرد به ليدانى ژنه كه. ژنه هاوارى لى هه ستا. كه وشدروو دهستى برد گازنى هه لگرت، لووتى ژنه كه ي برى، وتى: ديله سه گ سويندم نه خوارد هاوار بكه يت لووتت ئه بريم. ئه وه جه زات بى. سبحه ينى لووتت به ره به ديارى بۆ دۆسته كه ت. ژنه كه له ترسا بى دنگ بو. خوڤى به خوڤى ئه وت حالتيكى سه يره. به زم به كيكي كه ئه يكات، مه شه ققه ت من كي شام. وه قتي ژنى كه وشدروو هاته وه ته ماشاى كرد ژنى ده لاک لووتى برا وه، عوزر خواهيى بۆ هينايه وه له كۆله كه ي كرده وه و خوڤى به كۆله كه وه به ستمه وه. ژنى ده لاک لووتى به ده ستيه وه گرت، رويشت بۆ ماله وه. موته حه يير مابوو، ده مي پى ئه كه نى. ده مي ئه گريا. عابيد ئه و حال تانه ي چا و پي كه وت، له ئيشى خودا موته حيبير مابوو. ميقدارى نيو سه عاتى تولى كي شام. ژنى كه وشدروو دهستى كرد به دوعا. وتى: خودايه، له سيري مار و ميروو ئاگه هدارى. فه رقى تاريخى و رووناكى بۆ چاوى قودره تت نيبه. مه علومه ئه م پيا وه بوه تانم پى ئه كات، بى گونا ه لووتى بريم، خودايه تۆ سه تتار و غه فوور و ره حيمي. لووت با عيسى زينه تى ئينسانه. به كه رم و به ره حمى خوّت لووتم له جيگه ي خوڤى چاك كه يته وه. له وه قته دا ميترده كه ي خه به ر بووه وه، گوڤى له دوعا كانى ژنه كه بو، روى تى كرد، وتى: ئه ي سۆزانيى نارسه ن، نۆبه ي ئه م مه كر و حيله يه يه. دوعاى گونه هكارى روورپه شى وه ك تۆ چۆن گيرا ئه بى، وه موحتاجيى ئه هلى فساد چۆن ره وا ئه بيت؟ حوكه ما فه رمويانه:

ته له بي دوعا وه ختي له خوا كه

دل و زبانت هه ردو كيان پاكه

سبحه ينى دۆسته كه ت لووتت چاك ئه كاته وه. له پر ژنه كه بانگى كرد: ئه ي زالم هه لسه ته ماشاى قودره تى خواكه، چونكه ئه له مد و ليللا له گونا ه دوور بووم لووتم به جيگه ي خوڤه وه نوسايه وه و له ته عنه ي بيگانه نه جاتم بو. كه وشدروى دل ساف وه قتي چراى

داگیرساند ته ماشای کرد لووتی له جیگه‌ی خو‌ی ماوه، ده‌ست به‌جی به بی گونا‌هیی ژنه‌که ئی‌عترافی کرد، ده‌ست و پی‌ی ژنه‌که‌ی ماچ کرد، ته‌له‌بی گهردن نازاییی لی کرد، سویندی بو خوارد هه‌تا به رۆح زیندوو بی خه‌یالی خراپه دهره‌حق ژنه‌که‌ی نه‌کات، به قسه‌ی فیتنه باوهر نه‌کات، له ژیر ئه‌مری ژنه‌که‌ی دهره‌چییت، بو ههر شتییک موحتاج بوو به ژنه‌که‌ی بلیت داوا له خودا کات چونکه په‌رده بو دوعای ژنه‌که‌ی نییبه، زوو گیرا ئه‌بییت، ئه‌ما ژنی ده‌لاک چوو مه‌له‌وه، فکری ئی‌شی لووتی نه‌ما، له ته‌دیبری مه‌کر و حیله دا بوو ریگه‌به‌ک بدوژیتته‌وه له ده‌ست می‌رده‌که‌ی و ته‌عنه‌ی دراوس‌ی خو‌ی نه‌جات دات. ته‌سادوف یه‌کنی له دهرگای دا، وتی: فلان که‌س ناسا‌غه، وهره ده‌ستی حه‌جاماتی بگره. ده‌لاک بانگی ژنه‌که‌ی کرد: ئه‌و جان‌تایه ئه‌سبایه‌کانی تیا‌یه بده‌ری، ژنه‌که فرسه‌تی زانی، هه‌لسا گو‌یزانی دایه، وه‌ستا گو‌یزانه‌که‌ی له ده‌ست گرت. وتی: گو‌یزان به ته‌نها چی لی بکه‌م، فرپی دا، وتی: جان‌تام لازمه. ژنه‌که هاواری ده‌ست پی کرد: ئای لووتم! ئای لووتم! ژنه‌که خو‌ی به ئه‌رزا تل ئه‌دا. له هاوار هاوار دراوس‌ی‌کانی کو‌یوونه‌وه. ته‌ماشایان کرد کراسی ژنه‌که خو‌یناوییه و لووتی پراوه. روویان کرده ده‌لاک: وه‌ستا له‌سه‌ر چی لووتی ئه‌و زه‌عیفه‌ت برپوه، گونا‌هی چیبیه؟ وه‌ستا نه‌ زوبانی ئیقرار وه نه‌ زوبانی ئینکاری بوو، وه‌ک که‌رو لال وه‌ستا. فکری ئه‌کرد یاره‌بی ئه‌مه خه‌وه یا ئاشکرایه. ئه‌و مه‌سه‌له که‌وته ده‌م خزم و ئه‌قره‌بای ژنه‌که. وه‌قتی رۆژ بووه، عابید رو‌یشته دهره‌وه چوو بو دیدنه‌ی قازی، ئاشنا‌یه‌تی کو‌نیان بوو. ئه‌ما ئه‌قره‌بای ژنه‌که وه‌ستای ده‌لاکیان هه‌لگرت چون بو مه‌حکه‌مه‌ی شهرع، وتیان: قازی ئه‌فه‌ندی ته‌له‌بی حوقوقمان ئه‌که‌ین، ئه‌م ده‌لاکه به بی گونا‌ه لووتی ئه‌و ژنه‌ی برپوه، قازی سو‌ئالی له ده‌لاک کرد: له‌سه‌ر چی لووتی ئه‌و ژنه‌ت برپوه، عه‌بیدارت کردووه؟ ده‌لاک زوبانی جوابی نه‌بوو. قازی به ئه‌مری شهرع ئه‌مری کرد لووتی ده‌لاک له جیا‌تی لووتی ژنه‌که بپرن. عابید هه‌لسا وتی: قازی ئه‌فه‌ندی سه‌بر که. له مه‌عنا‌ی قسه‌ی من بفکری. دز خه‌رقه‌ی منی نه‌بردووه، گا کیتوییه‌کان ریتوییه‌کیان نه‌کوشتوو، زه‌هر ژنه‌گه‌وادی نه‌کوشت، ژنی ده‌لاک که‌وشدروو لووتی نه‌برپوه ئه‌مانه عوموم خو‌مان به‌سه‌ر خو‌مان هیناوه. قازی له ده‌لاک خو‌ش بوو، ئه‌مری کرد به عابید: لازمه حه‌قیقه‌تی ئه‌م قسانه به‌یان بفرموویت. عابید له ئه‌وه‌ل تا ئاخ‌ر ئه‌وی دیبووی بو قازی به‌یان کرد، وتی: ئه‌گه‌ر من ئاره‌زووی دهرویش گرتنم نه‌بوو، دز به خه‌رقه‌که‌م شاد نه‌بوو. ئه‌گه‌ر ریتوی ته‌مه‌عی خو‌ین خواردنی نه‌ئکرد، سکی به شاخی گا کیتوییه‌کان نه‌درا. ئه‌گه‌ر ژنه‌گه‌واده‌که قه‌س‌دی کوشتنی جوانه‌که‌ی نه‌ئکرد، زه‌هره‌که نه‌ئگه‌پراپه‌وه

قورگی بیکوژی. ئەگەر ژنی دەلاک و اسیتە ی بە یەک گە یاندنی دوو گوناھکار نە ئە بوو، لووتی بە دەست کە وشدروو نە ئە پرا. قازی ئە فەندی بۆت مە علوم بی ڕیگە ی چاکە چاکە یە، ڕیگە ی خراپە خراپییە. تۆیش ئاگە هدار بە.

کە لیلە وتی: ئەم میسالم بۆیە هیتایە وە تا لیت مە علوم بیت تە دبیری خۆتە، بۆ کەس چار ناکریت. قسە و نە سیحە تی من تە ئسیر لە تۆ ناکات. لە ئە ووە ئە وە پیم وتیت: ئە ی ڕە فیک، نزیک بوون بە پادشاھان فیتنە و بە لایە. بۆ جینسی ئیمە دروست نییە نزیک بە شیر بکە وین، چونکە جیگە ی ئیمە ناو توورکە لانی و ئیجاد بوونی شیر بە پادشاھ خەلق کراوە. زۆرم لە گە ل وتی بی فائیدە بوو. ئیستا تە دبیری تۆ لای من نە ماوە.

دینە وتی: فەرموودە کانت عوموم روو لە راستییە. مە علومە ئەم ئیشە خۆم کردومە. ئەمما ئومید دەکەم ئەم گریبە ی سەر دلم بە و اسیتە ی نوفوسی موبارە کتە وە بکریتە وە و ڕیگە یە ک بە عە ق ل و زیرە کیی خۆت بدۆزیتە وە لە مە راق نە جات بیم.

کە لیلە وتی: ئە ووە ل دە فە تۆ فکری وە زارە ت کرد، من دووربینی ئەم ئیشە م کردبوو. وە ئیستایش ئە گەر بە قسە ی من ئە کە ییت لە سەر ئەم خە یال تە لاچۆ، کونجی قە ناعە ت بگرە. وە ئە گەر هە وای وە زیری داویە لە سە رت تە دبیری لای من نییە، خۆت حاکمی نە فسی خۆتی. وام بۆ مە علوم بوو فکری تۆ بۆنی خۆینی لی دیت، قسە کردنم لە گە ل تۆ بی فائیدە یە.

دینە وتی: ئە توانم بە حیلە کارئ بکەم شە ترە بە لەم نزیکانە دوور بخە مە وە، لە وە زیری عە ز ل بکەم، ئەمما ئە ترسم پیم بلتین نا ئینسانی کرد، وە ئە گەر واز بینم لای بچووک بی حورمە ت بیم. وە مە قسە دی من فیتنە و بە خالە ت نییە، مە قسە دم جیگە ی خۆمە، چونکە حوکە ما فەرموویانە: بۆ پینج ڕیگە سە عی کردن شە رتی عە ق لە. ئە ووە ل تە لە ب کردنی ڕوتبە یە ک حورمە ت پە یدا بکات. دوو م خۆ پاراستن لە زەرە ری بە تە جەرە بە مە علوم کرابی. سیتە م موخافە زە ی ئیشی مە نفە عە تدار بیت. چوارە م خۆ دەرھینان لە ڕیگە ی هیلاکە ت. پینجە م جە لب کردنی ئە شیا یە ک دە فعی دوشمنی پی بکریت. وە لە جە نابت مە علوم بی ئارە زووی من لە جیگە ی خۆم زیاتر نییە. لە لام زۆر زە حمە تە شە ترە بە یە ک دوینی دوشمن بە شیر بوو ئە مرۆ لە جیگە ی من وە زیرە. ئیستا ئە وە بە مە سلە حە ت ئە زانم فیلئ بدۆز مە وە لە شە ترە بە ئەم بێ شە یە جی بیلتیت و ڕیگە ی فیرار بگریتە پیش. منیش لە جیگە ی خۆم بە دلئکی خۆش دانیشم و ئیسرا حە تئکی تە و او بکەم، وە لە جووتە

چۆلەكەكە كه متر نیم كه ئینتقیامی خویان له واشه سهند.

كه لیلە وتی: چۆن بووه؟

حیکایەت

دینه وتی: ئەگێرنهوه جوتوی چۆلەكە له سەر لقەدارئ هیلانەیان دروست کردبوو، واشەبەك له سەر ئەو شاخە هیلانەیی کردبوو. ئەو واشەبە وهقتی له شاخ ئەهاته خوارهوه هەرەك برووسکه تیز ئەرۆشت. زۆر دائیما خەریکی راوکردنی چۆلەكە بوو. وهقتی پەلاماری کۆمەلە چۆلەكەیی ئەدا له هەزار یەکیکی له ژیر چنگ دەرئەچوو. جووتە چۆلەكە فەقیرەکان هەر وهقت بیچوویان هەلئەهینا، نزیک بە فرین ئەبوون، واشەكە ئەچوو عومومی ئەبردن دەرخواردی بیچووکانی خۆی ئەدا. چۆلەكەکان له واسیتەیی (حب الوطن من الايمان) تەركی ئەو هیلانەیان بۆ ئەکرا. چەند سالی بەو رەزالتە دەوامیان کرد. ئینتیها سالی بیچوویان هەلئەهینا، نزیک بەو بووون بفرین، باوکه و دایکەیان زۆر بە عەجلە تەعلیمی فرینی بە بیچووکان ئەکرد. وهقتی بیچووکان زرووکه-زرووکیان ئەکرد، دایکە و باوکهکانیان ئەگریان. یەکی له بیچووکان زۆر زبەرەك بوو، بە عەقل بۆی مەعلوم بوو دایکە و باوکهیان ترسیکی هەیه. سەبەبی گریانی له دایک و باوکی پرسی. جوابیان دایهوه: ئەی ئەولادم له ئیمە مەپرسە، له فرمیسکی چاومان و له کونی جگەرمان بپرسە. بۆت مەعلوم بۆ چەند سالە ئیمە جگەرمان کون کون بووه له دەست واشە زالم. بە تەواوی حالاتی واشەیی بیان کرد. بیچووکه وتی: لازمه ئیمە ساییر بین بە قەزاو قەدەری خودا. خودا دەرد ئەداو دەرمانی بۆ ئەنیریت. له سەر ئیمە لازمه تەدبیر و ئیوهش سەعی بکەن، بەلکی دلای ئیوهو سەری ئیمە له هیلاکەت دەرچیت. بۆ دۆزینەوهی ئەم بەلایه روو بکەن بۆ سەحرا، له یەکی دەرمانی ئەم هیلاکەتە بپرسن. جووتە چۆلەكە بەو قسەیه دلایان خۆش بوو. یەکیکیان باقی مایهوه بۆ خزمەت کردنی بیچووکان و یەکیکیان فری رووی کرده سەحرا، میقداری رۆشت، له سەر دارئ نیشتهوه، فکری کرد سوئال له کت کات، دەرمانی چۆن بدۆزیتەوه؟ قەراری کرد تووشی هەر رۆح له بەرئ هات دەردی خۆی بۆ بیان کات. تەسادوف تووشی قاقنەز هات. ئەو قاقنەزه تازه له مەعدەنی ناگر هاتبوه دەرەوه. وهقتی چۆلەكە چاوی پێ کەوت عەجیب تەپریکە، شکلی غەربیه، چوو بەردەمی، بەزەلیلی رەسمی ئەدەبی بەجیهینا. قاقنەز تەماشای حالاتی چۆلەكەیی کرد، سوئالی کرد: بۆچ عاجزیت؟ ئەگەر واسیتەیی برسییه تییه، دوو سی رۆژ لیتره به، به

ئیسراحت بپوژئیره وه. وه ئه گهر دهر دیککی کهت هه یه، به یانی بکه، به قه دهر مال سەعی بکه م. چۆله که به گریان حالاتی زولمی واشە ی بۆ قاقنەز گپراپه وه. وه قتی قاقنەز نه و قسانه ی بیست، دلّی گری سەند، وتی: دلّ خۆش به ئینتیقامت ئەسینم. ئیمشە و ناگر ئەنیم به هیلانە ی واشە وه، خۆی و بیچووه کانی ئەسووتینم. چۆله که که دلّ خۆش بوو. قاقنەز وتی: هیلانە ی خۆتم نیشان بده. به بی خۆف لای چۆله که کانت ئیسراحت بکه. شه وی من دیم بۆ لای تو، وهر هیلانە ی واشە که م نیشان بده، ناگریان تی بهر ئە دەم. چۆله که به دلّیککی خۆش رووی کرده وه هیلانە که ی. وه قتی شه وی به سەراها ت، قاقنەز میقداری ئاوجنسی خۆی کۆ کرده وه، میقداری نەفت و گۆگردیان هەلگرت، روویان کرد بۆ لای چۆله که، به ئیشاره تی چۆله که هیلانە ی واشە یان دۆزیبه وه. واشە له گەلّ بیچووه کانی ئیسراحت نووستبوون. قاقنەز نەفت و کبیریتیان رژانه هیلانە ی واشە، له پر گری سەند. واشە و بیچووه کانی عوموم سووتان. چۆله که کان له هیلا که ت نه جاتیان بوو.

دیمه وتی: ئەم مەسئە له یه م بۆیه هیتایه وه ئینسانی بچووک هەر چەند قوه تی نییه، ئەمما فکری به قوه تی هه یه.

که لیلە وتی: مەعلوومە حالی حازر شه تره به وه زیره، روتبه ی له عوموم می ئومه را زیاتره، ساحیب قوه ته. شیر بی ته دبیری شه تره به دهست بۆ هبچ ئیشی درێژ ناکات. حورمه تی زۆر لای شیر پهیدا کرده وه، دهرچوونی مەحبه تی شه تره به له دلّی شیر زۆر زهحمه ته، چونکی پادشاهان روتبه یان به هەر کهس عه تا کردو رووی مەحبه تیان به هەر کهس دا، به خیانه تیککی گه وره نه بی مەئموور عه زلّ ناکا.

دیمه وتی: له وه زیاتر ته دبیری پاشا عوموم لای من بوو، وه ئیستا من مەحرووم بووم، شه تره به له جیگه ی من وه زیره. مومکینه به م نزیکانه شیر به واسیته ی شه تره به وه تووشی زه ره ر بی. حوکه ما فه رموویانه: واسیته ی مولک ویرانیی پادشاهان شه ش دهره جه یه. ئەووه لّ دوور کردنی عوله ما له خۆی. دووه م له شکری بی سیلاح بنیریته سه ر دوشمن. سیهه م قه هراوی و به قسه ی ژنان موعامه له بکات. چواره م ئەمر بکات به ویرانیی مەمله که ت. پینجه م توند ته بیعه ت و ساحیب زه جرو لیدان بی. شه شه م خولقی جه هلی بی، مەسه لا له جیگه ی سولح ئەمر کات به شه ر. له جیگه ی شه ر ئەمر کات به سولح. سولح وه یا شه ر هەر یه که له جیگه ی خۆی به کار دپت. له جیگه ی گولّ، گولّ پروینه، له جیگه ی درک، درک.

که لیلله وتی: وا ئەزانم بۆ کوشتنی شه تره به پشتینت به ستووئه نارەزوو ئەکهیت شه تره به به هیلاکهت به ریت. بۆت مه علووم بۆ ههر کهس نارەزووی ئازاری که سیکی بیت، ئاخری په شیمانیی له دوو دیت، وه ههر کهس ته ماشای خراپه بکات و عیبهره تی لێ وه ربرگرت ئەوهی به سه ر دیت به سه ر پادشا زالمه که هات:

ئاخری کهوته سه ر رتگه ی چاکه .

دینه پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

که لیلله وتی: ئەگێر نه وه له مه و پێش پادشایێک بوو زالم، دهستی تهعه ددای به سه ر ئەهلی مهمله که تدا درێژ کردبوو، ره عیهت هاتبوونه ره زاله ته وه، دهستی دو عایان بۆ ئاسمان بلند کردبوو. رۆژی پادشا چوو بۆ راو. وهقتی له راو هاته وه ئەمیری کرد به جارچی به ناو مهمله که تدا جار بدات له سه ر ئەمیری پادشا ههر کهس مالی که سی بدزی وه یا بیخوات، له جیاتی یه ک فلس یه ک دانی ده رته کیشریت، وه ههر کهس قه تل بکات ئەکوژرته وه، وه ههر کهس عه رقه بخوات قه تران ئەکرته قورگیه وه، وه ههر کهس دزی کرد دهستی ئەپرن. زولم کردن نه ما. شاره که ئەمین بوو. وای ره عیهت خسته ئیسراحه ته وه ده رگایان به شه و دانه ئەخرا، حه یواناتیان بۆ پاسه وان ئەچوه سه حراو ئەهاته وه مالی ساحیبی.. رۆژی یه کێ له مه حره مه کانی خاصه سوئالی له پادشا کرد: وه رگه راندنی زولمهت به عه دالهت و اسیتته ی چی بوو؟ پادشا جوابی دایه وه وتی: رۆژی چووم بۆ راو، ته ماشام کرد سه گن په لاماری رتویییه کی دا، قاچی شکاند. رتوی له ترسا خۆی کرد به کونی کدا. ئەوه ندهی به یین نه بوو کابرای به ردی له دهست بۆوه دای له قاچی سه گه که، قاچی شکا. ئەوه ندهی به یین نه بوو ئولاغی له قه ی دا له قاچی کابرا، قاچی کابرا شکا. میقداری رتگه رۆیشتن، قاچی ئولاغه که چوو به کونه مشکدا، قاچی شکا. وهقتی ئەمانه دی فکرم هاته وه سه رخۆم، بۆم مه علووم بوو ئاخری خراپه خراپه یه. له و اسیتته وه ته رکی زولم کرد.

که لیلله وتی: ئەم میساله م بۆیه هینایه وه له ئیشی خراپه بترسیت.

حه دیسی سه حیه: (من حفر بئرا لأخیه وقع فیه). بیه بۆ ههر که سی هه لکه نی به نسیب خۆت ئەبیت.

دینه وتی: من فکری زولم نییه. مه زلوم ئیددیعیای حوقوقی له زالم کرد گوناھی

نییه. مه زلووم فکری نازاری زالم بکاته وه به نازاری بگه یه نیت، زور پی خوشحال ئه بی. که لیلله وتی: وام بو مه علووم کراوه به ره حه تی شه تره به بو تو دوور ناکه ویته وه چونکی شه تره به قووه ت و ره فیقی له تو زیاتره و له تو گه وره تره. بچووک موقابه له ی له گه ل گه وره پی ناکری.

دینه وتی: بیناغه ی ئیش به قووه ت و گه وره بی نییه. ته دبیر و عه قل له قووه ت و گه وره بی زیاتره. ئه وه ی به ته دبیر دروست ئه بی، به قووه ت چار ناکریت. مه گه ر نه تبیس تووه قه لی به ته دبیر و حیلله ماریکی له ناو برد؟ که لیلله وتی: چۆن بووه، به یانی بفرموو.

حیکایه ت

دینه وتی: بیستوومه قه لی له کونه به ردی له سه ر شاخیک هیلانه ی دروست کردبوو، نریک به هیلانه که ی کونه ماری بوو. ئه و ماره بی ره زا بوو، به هه ناسه ی گیای سه وزی وشک ئه کرد. ئاوی ده می زه هری هیلاکه ت بوو. هه ر وه قه ت قه ل بیچووی هه لئه هینا، ماره که ئه چوو ئه یخوارد. جگه ری قه له که کون کون بوو بوو. قه ل شکاتی ئه و زولمه ی برده لای چه قه ل. به چه قه لی وت: ئه ی ره فیق په ریشان بووم به ده ست زولم کردنی ماری به د ئه تواره وه. فکرم هه یه حه قی خۆم له مار بسینم. چه قه ل وتی: به چ فکری حه قه ت له مار ئه سین؟ قووه ت به سه ر مارا مومکین نییه. قه ل وتی: فکرم ئه وه یه وه قتی مار خه وی لی که وت، ئه چم به چنگ چاوی ده ردینم. وه قتی کویر بوو ئیقتیداری نابی بیته سه ر هیلانه که م بیچوووه کانم بخوات. چه قه ل وتی: ئه و فکری تو له عه قلی عاقلان دووره. عه قلداران به و نه وعه خۆیان تووشی هیلاکه ت نه کردوه. نه بیت به ماسیگره که. بو مردنی قرزانیک خۆی به مردن دا.

قه ل پرسى: چۆن بووه، به یانی بفرموو.

حیکایه ت

چه قه ل وتی: ماسیگری بوو. له سه ر گوومه ئاوی قه راری گرتبوو. ناو گوومه که پر بوو له ماسی. رۆژ به رۆژ به قه ده ر کیفایه ت ماسی ئه گرت، ئه یخوارد. چه ند سالی به و نه وعه ئیداره ی ئه کرد. وه قتی پیر بوو قووه تی نه ما، له گرتنی ماسی سست بوو بوو. به خۆی وت. به پیری گه یشتم. له سه ر ئه م ئاوه زه خیره م نییه. وه قه ت نه ماوه. وا چاکه به حیلله میقداری

زه خیره دابنیم بۆ پاشه رۆژ. به عاجزی، به شهله شهله چووه قه راغ ئاوه که. قرژانگیک چووه پیتشده می ماسیگره سوئالی کرد: بۆچ وا عاجزیت؟ ماسیگره جوابی دایه وه: مردنم له م حاله خوشتره و له تۆمه علوممه ژیا نی من به واسیتته می ماسییه ئه م گۆمه وه یه. چه ند ساله من که م خواردن نه بووم، وه ماسییه کانیش که م نه بوونه وه. ئیمیرۆ ته ماشام کرد دوو پیایوی تۆره وان به قه راغ ئیره دا رۆیشتن، وتیان ئه م گۆمه ماسییه زۆره. یه کیتکیان وتی: فلان جۆگه ماسییه زۆره، لازمه ئیمیرۆ بچین ماسییه ئه و جۆگه یه بگرین. بۆ سبحه بنی دیننه وه. ماسییه ئیره عوموم ئه گرین. له و وه قته وه ئه و قسه یه م بیستوه، رۆح هاتوه ته سه ر ده نوکم. قرژانگ ئه و قسه ی له ماسیگره بیست. گه رایه وه خه به ری به ماسییه کان دا. ماسییه کان که وتنه مه راقه وه ته دبیریان کرد له گه ل قرژانگ بچنه خزمه ت ماسیگره چاره یان بۆ بدۆزیتته وه. عومومی ماسییه کان له گه ل قرژانگ چوون بۆ لای ماسیگره، وتیان: له زویان جه نابته وه قسه یه ک به ئیمه گه یشتوه، ده رمانی چیه؟ ته دبیریکمان بۆ بدۆزه وه. حوکه ما فه رمویانه: دوشمنی عاقل له دۆستی نه زان چاکتره. وه مه علومی جه نابتانه ژیا نی تۆ به واسیتته می ئیمه وه مومکین ئه بێ. نابێ قوبوول بکه یه ت نه جه نابت و نه ئیمه توشی هیلاکه ت بیهن. مه سله حه ت چیه به یانی بفرموو.

ماسیگره وتی: له و وه قته وه ئه و قسانه م بیستوه، هیتزی ئه ژنۆم نه ماوه. له وه زیاتر به چاک نازانم ئیوه نه قل بکه م، له م نزیکانه گۆمی شاره زام، ئاویکی رووناک، زبخی، وه ک پیروژه دیاره، له رپگه ی به نی ئاده مه وه دووره و، قوولیی گۆمه که به نه وعیکه هیچ غه وواسی ناتوانی بچیتته ناوی، وه ئه گه ر قوبوول ئه که ن عومومتان نه قلی ئه و گۆمه ئه که م. ماسییه کان عوموم قوبوولیان کرد، وتیان وه قته دره نگه. ماسیگره وتی: لازمه هه ر رۆژی میقداریکتان نه قل بکه م. ماسییه کان رازی بوون. ماسیگره رۆژی میقداری ماسییه به دهنوک ئه برد له ده وری گۆمه که ئه یخوارد. چه ند رۆژی به و فیله ماسییه ئه خوارد. ئه م ماسییه کان ئه و باقی مابوون ده خیل و ئامانی ماسیگره ئه بوون زوو نه قلیان بکات. قرژانگ فکری گۆمی تازه ی که وته سه ر. رووی کرده ماسیگره: لازمه نه قلم بکه یه ت، بۆ ره فیه که نام بێ تا قه ت بووم. ماسیگره فکری کرد دوشمنی له مه زیاتر نییه، وا لازمه ئه میش به جیگه ی ئه وان بگه یه نم. خواردنی ئه م ماسییه نه سه هله. قرژانگی هه لگرت، رووی کرد بۆ جیگه ئیسقانی ماسییه کان. وه قته قرژانگ چاوی به ئیسقانی ماسییه کان که وت بۆی مه علوم بوو قسه ی ماسیگره فیله بوو، درۆیه. قرژانگ فکری کرده وه وتی: عاقل بۆی مه علوم کرا دوشمن قه سدی ئه کات، سه عی بۆ نه جاتی

نهکات زۆر بئى غيره تيبه. وه ئىستا من بۆ نهجاتى خۆم سه عى بکه م حال له دوو نوع خالى نايى. نهوه لا نهگه نهجاتم بوو به مهردى ناو نه برىم. وه نهگه نهجاتم نه بوو ناو گوم نهگه مهروهک وتويانه: دوشمن روو به روو هات، بۆ دهفعى زه ره په له کردن لازمه تا رۆح ديتته دهه. قرزانگ ههردوو قاچى برد بۆ گهردنهى ماسيگره، توند گرتى. ماسيگره قوهتى نه مابوو له بهر پيرى، بئى هۆش بوو، کهوته خواره وه، مرد، رۆحى دهه چوو. قرزانگ له گهردنهى بووه وه، رووى کرده وه جىگه ي نهوه لى. خه بهرى حيله ي ماسيگره ي بۆ باقى ماسييه كان به بيان کرد. ته عزيبه ي مردنى ماسييه كان له فکر چوو وه له خۆشيبى مردنى ماسيگره.

چه قه ل به قه لى وت: ئەم ميساله م بۆيه هينايه وه تا بزانيت زۆر کهس بوون به مه کر و حيله ي خۆيان له ناو چوون (ولا يحيق المكر السىء الا باهله). بۆت مه علوم بئى من رىگه يه ک به تۆ نيشان نه ده م باعيسى نه جات بئى نهگه م موقته دي رى.

قه ل وتى: هه ر نه مرى له ته ره ف جه نايته وه بکرى باعيسى مه منونيبه. چه قه ل وتى: روو بکه ره ناوه دانيبه ک، لىباسى هه لخرابى، به ده نووک هه لىگره. ورده ورده بفره، له چاو ساحىب لىباسه که گوم نه بيت هه تا نهگه يته سه ر ماره که، لىباسه که بده به سه ر ماره که دا. وه قتى ساحىب لىباس چاوى به مار بکه وى نه يکوژىت، تۆ له ده ست زولمى مار نه جاتت نه بئى. قه ل به و ته دبیره رووى کرده ناوه دانيبه ک، ته ماشاى کرد ژنى به غوسل کردن خه رىکه. قه ل ده نووکى مالى به سه رکه يى ژنه که دا، بردى. ژنه که خۆى پۆشته کرده وه، شوپن قه ل کهوت هه تا نزيک به کونه مار بووه وه. قه ل سه رکه يى خسته خواره وه به سه ر ماره که دا. وه قتى ژنه که نزيک به سه رکه يى بووه وه، چاوى به مار کهوت، به ردى بۆ مار هاويشت، کوشتى. چوو سه رى پان کرده وه سه رکه يىبه که ي هه لگرت و رۆيشت.

دینه وتى: هينانه وه ي ئەم ميساله بۆ نه وه بوو تا بۆت مه علوم بئى نه وه ي به ته دبیر دروست نه بئى، به قوه ت مومکين نايى.

که ليله وتى: شه تره به قوه ت و فکرى له تۆ زياتره، هه رچه ند تۆ مه کر و حيله کۆيکه يته وه، شه تره به به يه ک ده قيقه بلاوى نه کاته وه. مومکينه تۆ له که مينى شه تره به نه جاتت نه بئى، شه تره به ئيشى تۆ ته واو نه کات. قسه ي که روپشکه که ت نه بىستوه، فکرى گرتنى رپوييه که ي کرد، خۆى تووشى به لا کرد.

دینه وتى: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

که لیلله وتی: ئەگێرنه‌وه گورگێکی برسی له سه‌حرا بۆ خواردن ئەگه‌را، تووشی که‌رویشکی هات له‌بن سیبهری ده‌وه‌نیکدا نووستبوو. گورگ پ‌رووی کرده که‌رویشک. که‌رویشک خه‌به‌ری بووه‌وه. فکری را‌کردنی بوو، گورگ بانگی کرد، وتی: خۆت هیلاک مه‌که، بێ فائیده‌یه له‌ ده‌ستم ده‌رناچیت. که‌رویشک له‌ ترسا له‌ جیگه‌ی خۆی وشک بوو. به‌ گریان‌ه‌وه وتی: ئەزانم ئەمیری حه‌یوانات برسیه‌تی بێ تا‌قه‌تی کردووه ئە‌ما به‌ زه‌عیفیکی بۆن ناخۆشی وه‌ک من تیر ناخوات، وه‌ ئە‌گه‌ر به‌ مه‌سه‌له‌ه‌تی ئە‌زانیت له‌م نزیکانه‌ کونه‌ پ‌تویییه‌ک شاره‌زام. له‌به‌ر قه‌له‌وی قوه‌تی پ‌زیشتنی نه‌ماوه. وام بۆ مه‌علوم کراوه‌ گوشتی له‌ ئاوی حه‌یات خۆشتره‌وه له‌ شه‌کر شیرینتره‌. وه‌ ئە‌گه‌ر به‌ زه‌حمه‌تی نه‌زانیت، من به‌ فیل ده‌رخواردی جه‌نابتی ئە‌ده‌م. کیفایه‌تی خواردنی تۆ ئە‌کات. وه‌ ئە‌گه‌ر نه‌دۆزرایه‌وه به‌نده ئە‌سیرم له‌ ژیر ده‌ستی جه‌نابتا هه‌ر نه‌وع ئاره‌زوو ئە‌که‌یت هه‌ددی زیادیم نییه‌. گورگ به‌ قسه‌ی که‌رویشک را‌زی بوو. پ‌روویان کرد بۆ کونی پ‌توی، ئە‌ما ئە‌وه پ‌تویییه زۆر زیره‌ک و عاقل بوو، ده‌رسی شه‌یتانی دا ئە‌دا. دنیای زۆر دیبوو، چهند هه‌زار ته‌له‌ی به‌بای کلکی ته‌قاندبوو، له‌ زیره‌کیدای بێ ئە‌مسال بوو. که‌رویشک له‌گه‌ڵ ئە‌وه پ‌تویییه‌دا له‌ قه‌دییه‌وه مونا‌زه‌عه‌یان بووبوو. به‌ فرسه‌تی زانی حه‌قی خۆی بکاته‌وه. گورکی هینایه‌ ده‌رگای کونه‌ پ‌توی. خۆی چوه‌ ژووره‌وه، سه‌لامی له‌ پ‌توی کرد به‌ په‌سمی خۆیان. پ‌توی ئیحتیرامی زۆری گرت. سوئالی له‌ که‌رویشک کرد: مومکینه‌ به‌ ئیسی ته‌شریفت هاتیی؟ که‌رویشک وتی: مودده‌تیکه‌ به‌ خزمه‌ت نه‌گه‌یشتووم و له‌ قوسووریم ببووره، وه‌ ئیستا فروستاده‌م له‌ ته‌ره‌ف عه‌زیزی میسه‌ره‌وه داخ‌ل به‌م ناحیه‌ بووه، شو‌ره‌تی س‌ال‌حیی جه‌نابتی بیستووه، ئیراده‌ی چاوپیکه‌وتنی جه‌نابتی هه‌یه، وه‌ ئە‌گه‌ر ته‌شریفت ئاره‌زووی چاوپیکه‌وتنی پادشاه ئە‌فه‌رموویت، موباره‌که‌. وه‌ ئە‌گه‌ر وه‌قت موساعه‌ده‌ ناکات، ده‌فعه‌یه‌کی که‌ به‌ خزمه‌ت ئە‌گه‌ین. حالی حازر پادشا له‌ ده‌ره‌وه وه‌ستاوه، وه‌ ئە‌مر ئە‌م‌ری جه‌نابته‌. پ‌توی له‌ قسه‌کردنی که‌رویشک بۆی مه‌علوم کرا ئیش له‌ کویییه‌. فکری کرد وا لازمه‌ زه‌ه‌ری خۆیان ده‌رخواردی خۆیان بده‌م. له‌ پاشا پ‌توی هه‌ستا، وتی: دائیما بۆ خزمه‌تی میوان سفه‌رم کردووه‌ته‌وه، وه‌ خواردن لای من ئینتیهای نایه‌ت. لازمه‌ ته‌عامی حازر بکه‌م لایقی خواردنی عه‌زیزی میسر بیت، چونکی عه‌زیز منی سه‌ره‌رز کردووه. لازمه‌ خانووه‌که‌ پاک بکه‌مه‌وه وه‌ فه‌رشی لایقانه‌ را‌بخه‌م. که‌رویشک وای بۆ مه‌علوم کرا زویان لووسی ته‌ئسیری له‌ پ‌توی کردووه. که‌رویشک وتی: قوربان، زه‌حمه‌ت لازم ناکات.

عهزیز پیاویکی بی هه وایه. ئاره زووی ته عام و جیگه ناکا ئیللا ئه وه نه بی و بو ته به پروک هاتوته خزمه ت. رتیوتی: «ازا انزل الضیف، نزل برزقه». شهرتی میوانداری لازمه. من حازرم. که رویشک چوو ده ره وه، مژده ی به گورگدا رتیوتی خه له تا. (لکل جدید لذة)، ته عریفی گوشتی رتیوتی بو گورگ کرد. گورگ بو خواردنی گوشته که ی دانی تیژ کرد، نه ما رتیوتی له وه پیش چالیکی قوولی له کونه که دا هه لکه ندبوو، بو رژیکی ته نگانه سه ری چاله که ی به پووش داپوشیبوو، له جیگه یه کی که وه کونیکی بو ده رچوونی خو ی کردبوو، رتیوتی ریگه ی نه وه لئی گوم کرد، ریگه ی خسته سه ر چاله که. له کونه که وه بانگی کرد: فه رموون، میوانی خو شه ویست! که رویشک به شه وقیتی ته واو، گورگ به ئاره زووی گوشت خواردن، چوونه کونه رتیوتیه وه، وه قتی به خو یان زانی هه ردووکیان که وتنه چاله که وه.

گورگ بو ی معلوم بوو فیلی که رویشکه، په لاماری که رویشکی دا، هه لیدری، خواردی. رتیوتی به سه لامه تی له کونه که چوو ده ره وه.

که لیله وتی: ئەم میساله م بۆیه هینایه وه بو ت معلوم بیت ئینسانی عاقل تووشی داوی به لا نابیت، وه که سی عه قلی بوو به قسه ی فیل باوه ر ناکات.

دینه وتی: چاک نه فه رموویت، نه ما بو م معلوم بووه شه تره به مه غرووره وه له فکری من بی خه به ره. نازانی من دوشمنیم ده رحه ق په یدا کردوو. حیه له دو ستایه تیدا دروست نه بی، مه گه ر حیکایه تی بیچوه شیره که وه که رویشکه که ت نه بیستوو چۆن که رویشک به عه قل وردیی خو ی شیری له ناو برد؟

که لیله پرسى: چۆن بووه؟

حیکایه ت

دینه وتی: ئەگێرنه وه له ئەترافی به غدا سه وزاییبه ک بوو بو نی به هه شتی لی نه هات. گولی ره نگاو ره نگ عه کسی چاوی نه برد. له هه موو نه وع حه یوانات و درونده و بالنده جیگه یان تیا دروست کردبوو. له نزیک نه و باغه شیریکی توند ته بیعه ت په یدا بوو. هه موو رژی میقداری حه یواناتی نه و باغه ی نه گرت نه یخوارد. حالی حه یوانه کان زۆر ته هلوکه بوو، ئیسراحه تیان نه ما بوو. نیهایه ت رژی عومومی حه یوانه کان کۆبوونه وه چوونه خزمه ت شیر، ئیزهاری خزمه تکار بیان کرد، شیریان به پادشای خو یان قوبوول کرد. قه راریان دا له ژیر نه مری شیر نه چنه ده ره وه. وتیان: نه ی پادشاه، ئیمه له ژیر حیمایه ی

جەنابتا ئەژین و تەدبیرتیکمان بە دەستەو دەیه، ئەگەر موافەقەت ئەفەر موویت. شیر وتی: بە یانی تەدبیرە کە تان بکەن. وتیان: فەرمان هەیه قورعە بکیشین، ناوی هەرکەس دەرچوو ئەو رۆژە بۆ خواردنی جەنابت حازر بکریت. ئەمری جەنابت چییە؟

شیر موافەقەتی کرد. وتیان: لازمە لە جەنابت شەرت و پەیمان وەرگیرین، وە ئیمە ئەمینی لە حالی خۆمان پەیدا بکەین. شیر بە رەسمی خۆیان شەرت و قەراریان بەست. چەند موددەتی لەسەر ئەو قەرارە دەوامیان کرد. ناوی هەر حەییوانی لە قورعە دەرئەچوو، پوختیان ئەکرد، لە بەردەمی شیر دانەنرا ئەیخوارد.

رۆژی قورعە بە ناوی کەرۆشکێک دەرچوو، بۆ خواردنی شیر حازرکرا. کەرۆشک رووی کردە رەفیقەکانی، وتی: ئەتوانن سەعاتی تەئخیرم بکەن هەتا لە دەست زولمی ئەم بێ رەحمە نەجاتان بدەم؟ وتیان: موبارەکە. کەرۆشک تەئخیر بوو تا میعادێ خواردنی شیر بەسەرچوو. شیر کوورە قەهری داگیرسا. دانی بە دانا ئەنا، کەرۆشک هیتواش هیتواش چوو بۆ خزمەتی شیر. تەماشای کرد شیر برسییەتی بێ تاقەتی کردوو، مووی بە دەنی راست بوو تەو، کلک بە ئەرزدا ئەمالی، نزیک بەو بەو بوو شەرت بشکینتی. کەرۆشک بە ملیکی کەچەو سەلامی لە شیر کرد. شیر بە توندی جوابی دا یەو، پرسی: ئەحوالی حەییوانات چۆنە؟ کەرۆشک وتی: لەسەر رەوشتی قەدیم ماون. ئیسمی بۆ ناشتای جەنابت کەرۆشکیان حازر کردبوو، من هینام بۆ خزمەت. لە رینگە تووشی بەک شیر هاتم، بە زۆر کەرۆشکە کە لە لای سەندم. هەرچەند پارامەووە تەبلیغم کرد: ئەمە بۆ خواردنی پادشای حەییوانات حازر کراو و جوودی نەزانیم، وتی: لایقی خواردنی منە. کەس ئیقتیداری نییە لە من زیاتر لایقی پادشایی بیت، ئەی پادشا! ئەو نەندە لاف و خۆهەلکیشانی کرد، من بێ تاقەت بووم، فیرارم کردو داخل بە خزمەتی جەنابت بووم.

شیری برسی دەماری قەهری کەوتە حەرەکە، رقی هەلسا، وتی: عەجەبا کەسێ هەیه موقابە لەی قووەت و پەنجە لە من بکات! ئەی کەرۆشک، ئەتوانی جینگە ئەو شیرە بە من نیشان بدەیت، ئینتیقامی تۆو حەققی خۆم بکەمەو؟ کەرۆشک وتی: قوربان، چۆن ناتوانم، چونکە ئەو نەندە قەسە بێ ئەدەبانە دەرحەق جەنابت کردوو، مومکینم بوایه کاسە سەرم ئەکرد بە ئاوخۆری ریبواری سەحرایی. ئەو دەوت و پیش شیر کەوت. شیری دل ساف بەفریبی کەرۆشک مەغرور بوو. کەرۆشک شیری برده سەر بیرئ. ناوی بیرەکە لە نیهایەتی روونیا بوو بێ شوبهە عەکسی ئینسان دبار بوو. کەرۆشک

وتی: ئەی پادشا، دوشمنی غەددار لەناو ئەم بێرەدا یە. بە تەنھا ناتوانم بچمە سەر بێرەکە. لازمە پادشا من بگرتتە باوەش، هەتا ئەو غەددارە نیشان بەدم. شیر کەرۆشکی گرتە باوەش، چوو سەر بێرەکە، چاوی بە سوورەتی خۆی کەوت، وایزانی شیرەکە ی دوشمنی کەرۆشکی بە دەمەوێ گرتوو. چاوی تاریک بوو. کەرۆشکی دانا، خۆی خستە ناو بێرەکەو، نقوم بوو، خنکا. کەرۆشک بەسەلامەتی گەرایەو لای رەفیعەکانی. خەبەری مردنی شیرێ بە حیوانەکان دا، وتی:

لوقمە یەک لە پاش زالمی بێ دین

خۆشترە لە عومری سەد سالا ژین

عووموی حیوانەکان ئافەزینیان لە کەرۆشک کرد. حەمدو سەنای خویان بە جێ هینا.

دیمە وتی: هینانەوێ ئەم میسالم بۆ ئەو بوو بۆت مەعلووم بێ ئەوێ بە عەقل دروست ئەبێ، بە قووەت مومکین نابێ.

کەلیلە وتی: هیلاک بوونی شەترەبە بەبێ زەحمەت مومکین نابێ، وە ئەگەر زەحمەت بە شیر بگات زۆر بێ ئەدەبیبە چونکی عاقلان بەرەحەتی خۆیان زەحمەتی وەلی نیعمەتیان نەداو، رجا ئەکەم لەسەر ئەم فکەرە لاچۆ، وە ئەگەر بەقسەم ناکەیت رەفاقەتمان لە یەک حەرامە.

دیمە رووی لە کەلیکە وەرگێرا لە رەفاقەت جیا بوونەو. دیمە لە وەقتی فرسەتدا نزیک بە شیر بوو. بە ملیکی کەچەو دەستەو نەزەری شیر وەستا. شیر وتی: موددەتیکە دیار نیت، قودوومت خێر بێ.

دیمە وتی: ئومید ئەکەم ئاخری خێر بێ. شیر وتی: حەوادیسات چیبە؟

دیمە وتی: ئەی شاھم، خەبەرێکم بیستوو. ئەگەر ئەمەری جەنابت هەبە بەیان بکریت. شیر وتی: مەسئەلە چیبە، بیگێرەو. دیمە وتی: لازمە بە خەلوەتی یەکە یەکە عەززی جەنابتی بکەم. شیر وتی: ئیستا فرسەتە، لەمە خەلوەتی زیاتر نابم. تەنخیر بەقسە مەدە. تەنخیر بوون ئافاتی لێ پەیدا ئەبێ. مەعلوومە گۆشت دوو رۆژ مایەو بۆن پەیدا ئەکا. هەتا گری نەهاتوو تە رینگە، قسە بەیانی بکە، بەلکی زوو عیلاج بکریت. دیمە وتی: مەعلوومی جەنابتە قسە ی حەق لەبەر تەبیعەت زۆر ناخۆشە. دەرمانی دەرد لای نەخۆش زۆر تالە. لازمە ئەو کەسە ی گوی لە قسە ئەگریت تیگە یشتنی بێ، یەکە یەکە

قسه وه رگری، بیخاته ناو دلّیه وه و قوفلی لی بدات. شیر وتی: خۆت ئەیزانی من له عوموومی پادشاهان به فکر ترم، وه عه قلم به هه موو نه وعه قسه یه ک ئەشکێ، وه خوسوس که سی له مه کته ب ده رچوو وه له قانون شاره زایه به مه موو دامنا وه. وه تۆیش لازمه هه ر هه وادیساتیکت بیستوو به یوم به بیان بکهیت. دینه وتی: به نده له رووی جه نابتا خویراتم پهیدا کردوو وه مور هه س کراوم بو هه ر نه وع خویراتی ته قدیمی جه نابتی بکه م. وه مه علومی زاتی پادشایه به نده فه ک به حه رام نه بووم. بو به رز بوونه وه ی پادشا زور سه عی ئەکه م و دلی پادشا به ردی مه حه که، وه عوموومی ئومه راو ره عیهت له جه نابت مه علوم بووه. شیر وتی: بوم مه علوم بووه خیانهت له تۆ نابینریت، وه زیره کی و عه قلی له عوموومی ئومه را ئاشکرا بووه، وه قسه ی تۆ موشابه هه ی غه ر ه ز ناکا. دینه وتی: عومری پادشا به رقه رارین لازمه ته فتیشی نه حوالی ئومه را بکات، وه ئومه رایش لازمه روچی خو ی فیدای سه ری پادشا بکات. حوکه ما فه رموویانه: سی نه وع هه یه لازمه ئاشکرا کردنی. نه وه لّ خیانهت له پادشا هه. دووم به بیان کردنی ئازار لای حه کیم. سییه م ئاشکرا کردنی فه قیری لای دۆست. هه رکه س نه مانه ئاشکرا نه کات خه یانه تی له نه فسی خو ی کردوو هه. شیر وتی: حه لّ زایه تی تۆ له مه و پیش له من مه علوم بووه، لازم به درێژه ناکات، هه وادیس چیه بیگێره وه هه تا زوو به ته دبیر چی به چی بکری.

دینه بو ی مه علوم بوو هه سانی دا له به ری پتی شیرو قسه ی ره و اجی پهیدا کرد، وتی ئە ی پادشا ه، شه تره به له گه لّ ئومه را قسه ی کردوو به یه ک، وتوو به تی: قسووت و حه مییه تی شیرم بو مه علوم کراوه. ئە گه ر قووولم نه کا به شه ریک له م بی شه یه ده ری ئە که م، وه ئیمه خو مان به سه ره سته ئیداره ئە که یین. ئە مه قابیل به وه نه وعه ی ته که ببور پهیدا کات فکری پادشا هی بکات. به عه قلّ وا ئە زانم شه یان میزی به لووتیا کردوو هه، فکری پادشایی له میتشکیا تیکه لّ بووه، ده رچوونی زور زه حمه ته.

شیر وتی: ئە ی دینه، به وه نه وعه تۆ ئە یگێرته وه له عه قلّ دووره. ئە وه مه سته له یهت له کو ی بیستوو هه؟ حه قیه تی له کو ی مه علوم کراوه؟ ئە گه ر شه تره به ئە وه فکری کردی ته دبیر چیه؟ دینه وتی: مه علومه روتیه ی شه تره به. لازمه بو پادشا هان، که سی به روتبه له پادشا نزیک بوون، زوو دووری خاته وه. ئە گه ر پادشا ئە وه نه کات ئیش له ده ست ئە چیت، وه عه قلی جه نابت له به نده زیاتره، ئە وه ی به چاک ئە زانی ئە وه بکه. توول کیشانی باش نییه. له وه ئە ترسم به ته عنه بلّین:

ئەم رۆژە چ رۆژتیکە کە عالەم شلەژاوه
هەر کەس کە بە نەوعی جگەری قیমে کراوه

حوکە ما فەرموویانە: فکری ئینسان نەوع نەوعە. ئەووەل ئینسان ھەبە دووربینی ئەکات، لە پێش ئەوێ تووشی بەلا بێت خۆی نەجات ئەدات. دوویم ئینسان ھەبە ھەتا بە چاوە نەبینیت، ناکەوێتە پەلەپەل. سێھەم ئینسان ھەبە وەقتی تووشی بەلا ھات (صم بکم) ھیچی بۆ ناکریت، وشک رانەووستی. موافیقی ئەمانە ھیکایەتی سی ماسییە کەبە لە گۆمە کەدا بەبە کەووە بوون. شیر پرسی: چۆن بوو؟

ھیکایەت

دینە وتی: بیستوومە گۆمە ئاوێ بوو لە رینگە ی بەنی ئادەمەوہ دوور بوو. سی ماسی لەناو ئەو گۆمەدا ئەسوورنەوہ. تەسادوف سالی لە بەھارا باران زۆر باری، لافاوی ئاو ھەلسا، گۆمە ئاو کەبە دێ. دوو تۆرەوان رینگە یان کەوتە سەر ئەو گۆمە، تەدبیریان کرد بۆ سوێحەینێ تۆر بێن، ئەو سی ماسییە بگرن. ماسییەکان لەو تەدبیرە خەبەردار بوون ئەووە لیان عاقل بوو تەجرەبە ی زەمانی زۆر کردبوو، لە دەست چەند بەلا یەک نەجاتی بوو بوو، شەوێ فکری رۆشتنی کرد. خۆی بە خۆی وت: عەقل و زبیرەکی وا دەرئە کەوێت نزیک بەلا بوو بەشەو نەخەوێت. ھەر ئەو شەو لە گۆمە کە رۆشت. بۆ سبەحەینێ تۆرەوانەکان چوونە سەر گۆمە کە، تۆریان خستە گۆمەوہ، دوو ماسییە کە یان گرت. یەکتیان فکری کرد: بۆچ وەک رەفیعە کەم منبیش فیرارم نەکرد؟ پەشمانییە حاصل کرد. فکری کرد، وتی: عیلاجی دەرد دەرمان پەیدا کردنە. وا چاکە بە حیلە خۆم نەجات بەدەم، ھەرچەندە وتویانە لەو وەقتی تەنگانە تەدبیر کار ناکات، ئەمما مومکینە دەفەعی بەلا بکات. ماسییە کە خۆی کرد بە مردوو کەوتە سەر ئاو، تۆرەوانەکان دەریان ھینا خستیانە قەراخ جۆگە کە. ماسی بەبەلقە بلق خۆی خستەوہ ناو ئاو کە، لە دەست تۆرەوانەکان دەرچوو، رۆشت. ماسییە کە ی ئاخریان لەناو تۆرە کەدا مایەوہ، میقداری بە ئەترافی تۆرە کەدا سوورایەوہ، دەرچوونی نەبوو، تۆرەوانەکان ھینایانە دەروہ، گرتیان و رۆشتن.

شیر لە گێرانیوہی ئەو قسانە فکری کرد شەترەبە بکوژیت. بە دینە ی وت لازمە تەدبیری لە کوشتنی شەترەبە بکەین. دینە وتی: ھەتا زوو بیکوژیت درەنگە، تەئخیر بوونی ئافات پەیدا ئەکات. پەرودە کردنی بەدئەسل رینگە ی خەتەرە. شیر وتی: زۆر مەسئەلە یەکی غەریبە، چونکی ھەتا ئیستا لە چاکە زیاتر خراپەم دەرھەق بە شەترەبە

نەبوو، وە شەترەبەیش خولقی خراپەى لى دەرنەكەوتوو، شەترەبە ئەك بە حەرام نىيە. مومكینه فیتنە ئەو قسانەى بۆ دروست كرديى. ديمنه وتى: عومومى فەرموودەكانت لایقە، مەگەر نەتبیسستوو هەر رەنجى لەگەڵ سەپلە بدریت زایعە، وە ئەگەر پىگەى بەرزبونەو بە سەپلە بەدەیت سەرچاوەى سەلتەنەت تىك ئەدات. شىر وتى: پىگەى ئىدارەكردن لەگەڵ مەئمووران چۆن دروستە؟ ديمنه وتى: لازمە بۆ نەفسى پادشاهان قەهرى زۆر لە مەئموور نەگرى مەحرورمیان بكات، بچنە ژىرحىمايەى دوشمنەو. ئەوئەندە رووى شەفەقەت نەكەنە مەئموور، روتبەو مالىيان لە حىساب دەرچیت، فكرى پادشاهىيان بكەوتتە سەر.

لەبەينى خۆف و رجا دا بن. روتبە لازمە بەوئەدەو موددە بىت، دائىما ترس و ئومىديان چاوتى بىت. لازمە بۆ پادشاه كوشتن و حەپسى و عەفو روتبەو عەزل كردنى لەگەڵ ئومەرا بىت. ئەگەر بەو نەوعە نەبى ئومەرا زوو عىسىيان ئەكەن. هەربەكە بە فكرى بەگلگىكەو ئەبن.

شىر وتى: ئەى ديمنه، وام بۆ مەعلوم بوو شەترەبە لەو نا ئەسل و سەپلانە دوورە، زۆر دلئى سافە، چونكى موودەتیکە نزىك بەخۆمە، لە قانون و سىياسەت شارەزا بوو، ساحىب وەفایە. وە هەتا ئىستا لە نىعمەتە زىاتر زەحمەتى لە من نەديو، چۆن ئەتوانى ئەو قسانە لە رووى منا بكات؟ ديمنه وتى: مىزاجى خوار بە قەتعى راست نایبیتەو. ئەهلى فەساد قەت پاک نایبیتەو، مەگەر جەنابت لە حىكايەتى كىسەل و دووپشكەكە بى خەبەرىت:

شىر پرسى: چۆن بوو؟

حىكايەت

ديمه وتى: ئەگىرنەو كىسەلى لەگەڵ دووپشكى رەفىق بوون، چەند موددەتى بەيەكەو ئىدارەيان كرد، سوتنديان بەسەرى يەك ئەخوارد. تەسادوف تەركى وەتەنيان كرد. پىگەى سەفەريان گرتە پىش. مىقدارى پىگە رۆيشتن. چەم و ئاوتىكيان هاتەپىش. دووپشك پەرىنەو لە ئاوەكە مومكین نەبوو، زۆر عاجز بوو. كىسەل وتى: ئەى رەفىق عاجزىت واسىتەى چىيە؟ دووپشك وتى: عاجزىم واسىتەى دوورى دىدارى تۆيە. لە واسىتەى ئەم ئاوەو لەيەك جوئ ئەبىنەو. تۆ ئوغر ئەكەى، زەحمەت كارپىكە. ژىنم لە پاش تۆ نەبوون مانپىكە. كىسەل وتى: ئەى رەفىق غەم مەخۆ، بە ئاسانى ئەتپەرىنمەو. پشتى

خۆم بۆ تۆ ئەكەم بە سەفینە. سنگم ئەكەم بە قەلغانی سەرت. نامەردییە پەفاقەتی
خۆشەویست تەرک کردن. حوکه ما فەرموویانە:

پەفییق پەیدا کە بە تەجرەبە بێ
رۆحت فیداکە گەر هیچت نەبێ

چۆن غیبهتی من قوبوول ئەکات لە پەفاقەتی تۆ جیا بەو. کیسەل دوویشکی نایە سەر
پشتی، چووە ناو ئاوەکەو. وەقتی گەیشته ناوەراستی ئاوەکە گوێی لە تەقە تەقی پشتی
بوو دوویشک خێرا خێرا چزووی بە پشتی کیسەلەکەدا ئەدا. کیسەل بانگی کرد: ئەی
پەفییق، ئەو تەقە تەقە چییە لەسەر پشتم دیت؟ فکرت چییە؟ دوویشک جوابی دایەو:
نووکی چزووم بە پشتی تۆ تا قی ئەکەمەو. کیسەل وتی: ئەی بێ ئینساف، خراپەم چییە؟
رۆحی خۆم بە واسیتە ی تۆو خستۆتە گێژاوی ناو ئاوەو. پشتم بۆ تۆ کردوو بە سەفینە.
بەواسیتە ی منووە لە ئاوەجات ئەبێ، وە هەردوو کمان بەیەکەو پەفییقین،
دوشمنایە تیمان نەبوو، وە حوقوقی قەدیمت لە فکر نەما. ئەگەر بە چاکە کردنم نازانیت،
پێوەدانت واسیتە ی چییە؟ بۆت مەعلووم بێ پەشیمان ئەبیتەو. سەد دەفەه چزوو بدەیت
بە پشتی منا تازار بە من ناگات. شەرتی دۆستی تۆ ئەمە یە بە جێی دینی؟.

دوویشک وتی: سنعەتی من ئەو یە. لازمە، ئایا لە سەرسنگی دوشمن، ئایا لەسەر
پشتی دۆست بێ پێوە بدم. حوکه ما فەرموویانە: هەر کەس بە ئیشی عادەت بگریت. تا
مردن تەرک بوونی مومکین نییە. وە لەسەر من لازمە دار بێ، بەرد بێ، ئاسن بێ، مس
بێ، دۆست بێ، دوشمن بێ پێوە بدم. کیسەل فکری کرد: خزمەت کردنی نەفسی پیس
ئابروو چوونەو ریگە گوم کردنە. باعیسی مردنە هەر وەک فەرموویانە:

ئالتوون لەسەر ئەرز هیچ عیبی نییە
چاکە لە گەل بەد زۆر بێ عەقڵییە
پەفییقی بەدی هیچ خیری نییە
پیسی وەک مارە، فرسەتی نییە
بە خزمەت کردن شیرینی نییە
تالی گوزالک ئەمسالی نییە

کیسەل خۆی نقوم بە ئاوە کرد، دوویشک لە پشتی بۆو، خنکا، مرد.

دینە وتی: بە گێرانەو دی ئەم حیکایەتە لە پادشاه مەعلووم بێ لە نەفسی پیسی شەترەبە

ئەمەن بوون دروست نىبىه . وه به قسه‌ى بچووكى وهك من لازمه باوهر كردن ، چونكى رۆح فیدایی من له جه نابت مه‌علووم كراوه ، وه قسه‌يه‌ك بۆنى خيىرى لىوه بىت ، ناخۆشه . مه‌سه‌لا هه‌كیم پارێز بۆ نه‌خۆش دانه‌نى ، ته‌بليغى ئەكات فلان خواردن موزپرېه ، نه‌خۆش لای زه‌حمه‌ته . به‌قسه‌ى هه‌كیم ناكا . نزىك به‌ مردن ئەبى . نه‌سىحه‌ت ئەگه‌رچى زۆرىش بى ، ده‌رمان ئەگه‌رچى تالیش بى ، ئەو كه‌سه‌ى پىتويسته لازمه لای خۆش بى . بى ئەده‌بى نىبىه له‌ خزمه‌تتا ئەبلىم كه‌مترىنى پادشاهان ئەوه‌يه له‌ ئاخىرى ئىش غافلّه و له‌ ئەحوالى ره‌عيه‌ت بى خه‌به‌ره . وه‌قتى قه‌ده‌رى له‌ پادشاه روى دا . مه‌ئمووران ئەلین پادشاه موسته‌هه‌قه . كه‌م عاقل بووه ، قابىلى ئەو به‌لايه بوو . ئىشى به‌ قووه‌تى خۆت مومكین ئەبى ، سه‌بركردنت واسىته‌ى چىبه ؟ بۆم مه‌علووم بووه . ده‌ست بۆ ئەم ئىشه درێژ نه‌كه‌يت په‌شيمان ئەبىته‌وه . ئەو وه‌قته به‌ سه‌د ته‌دبىر مومكین نابى . شىر وتى : قسه‌ى به‌رزو گران ئەكه‌يت ، له‌سه‌رى ئەده‌ب ته‌جاوزت كرد . نه‌سىحه‌ت به‌ توندى ته‌ئسىر ناكات . شه‌تره‌به فه‌رزه‌ن دوشمین بوو ، چىبه له‌ ده‌ست دى ؟ ئاخىرى خواردنى منه ، چونكى شه‌تره‌به قووه‌ت و گوشتى له‌ گىا ئىجاد بووه وه‌قووه‌ت و گوشتى من له‌ گوشتى هه‌یوانات ئىجاد بووه . دائىما قووه‌تى گوشت له‌ قووه‌تى گىا زىاتره . شه‌تره‌به وجوودى لای من به‌ قه‌د زه‌رپه‌كه نىبىه . مومكینه وه‌ك تۆ ئەلئىت ئاخىرى عومرى بى ، له‌گه‌ل پادشاهیه‌كى وه‌ك من موقابله‌ بكات . مه‌علوومه قووه‌تى من وه‌ك رووناكى رۆژ دياره ، نزىك بكه‌ويت به‌ سووتانن ئەچىت .

دیمه وتى : ئەى پادشاهى عومومى هه‌یوانات ، دلّم گرى سه‌ندووه . وه‌ك من ئەيزانم جه‌نابت بى خه‌به‌رى . وه به‌ قووه‌تى خۆت مه‌غرور مه‌به . ئەلئىت : شه‌تره‌به خواردنى منه ، له‌وه ترساوم هوجووم بكاته سه‌رت ، چونكى له‌گه‌ل چهند كه‌س ئىتتىفاقيان كردووه . به‌ زوبان لووسى چهند كه‌سىكى ته‌فره داوه .

مى‌رووله وه‌قتى كه‌ ته‌دبىر ئەكه‌ن
پىست له‌به‌ر شىرى تىژ ده‌رئه‌كه‌ن
مى‌شووله‌ى بچووك ئىتتىفاق بكه‌ن
فىلى به‌ قودره‌ت به‌ ئەرزدا ئەده‌ن

شىر وتى : قسه‌ى تۆ ته‌ئسىرى لى كردم ، بۆم مه‌علووم بوو عومومى نه‌سىحه‌ته ، ئەما بۆ من زۆر عه‌بىه ، ئەمانم به‌ شه‌تره‌به داوه ، به‌بى خىانه‌ت شه‌تره‌به بشكىنم ، چونكه شه‌تره‌به

له ناو مه ئمووران ناسراوه، له ريگه‌ي قانوني دهر نه چووه، له مه جليسي ئينتيخابا شورته‌تي په يداکردووه، له ئه مري حوکوومه‌تي عاسي نه بوه. ئه گهر به بي خيانه ت شه تره به بکوژم، له ره عيه ت مه علووم ئه بي نه شهرت نه وه فا لاي من نييه. ئه و وه قته حورمه‌تي پادشاهيم نامينيت. ره عيه ت ريگه‌ي فيراري ئه گره پيش.

دښنه وتي: فكري من ئه وديه وه قتي شه تره به بوي مه علووم کرا جه نابت دوشمني، مومکينه فيتنه و زهره ر بخته ناو ره عيه ته وه. مه سلله حه ت ئه وديه تا ئه و خوي کو ئه کاته وه خه ريکي حيله بي، جه نابت ريگه‌ي حه ياتي لي قه تع بکه يت.

شير وتي: شه تره به له به رچاوم ناشيرين بوو، ئه به دي به دلما ناچيته وه. وا لازمه جوايي بو بنيرم له حودوودي منا نه مينيت، بو کوئ ئه چيت بچيت. دښنه ترسا ئه گهر ئه و قسه يه بگاته لاي شه تره به، پاکيتي خوي لاي شير ئيسپات بکا، دښنه تووشي داوي به لا بيت. دښنه وتي: ئه ي پادشاه، ئه م فه رمووده ت له عه قل دووره. قسه له زوبان، تير له که مان ده رچوو، ناچيته وه جيگه‌ي خوي. لازمه ئيزهاري لاي خزمه تکاران نه کريت. باقي بيت له دلي خوتا، چونکي ئه ودي به زوبان ئيقرار ئه کريت، دل ناگه هداره. هر وه قته ئه م قسه يه لاي شه تره به ئاشکرا بوو ئيشي خوي دروست ئه کا. ئينساني عاقل خوي له دوشمن ئاشکرا ناکات. مه سلله حه ت ئه وديه به په نهاني دوشمني شه تره به مه علووم بکه يت. شير وتي: به فکرو به خه يال به که به که مه ئموور له ناو بردن نيشانه ي بي غيره تيبه. به دده ستي خوم ته شوئ له قاچي خوم بده م نيشانه ي بي عه قتي به خيلاف ئه مري شه ريعه ت ريگه‌ي بي دينيبه. به ئه مري شهرع سو بو تي گونا ه به شاهيد وديا به ئيقرار دروسته.

دښنه وتي: موحتاج به شاهيدو به ئيسپات ناکا. هر وه قته شه تره به هاته خزمه ت، به عه قل ورد بيته وه بو ت مه علووم ئه کري فكري چونه. مه علوومه عه قتي جه نابت به ردي مه حه که. ره وشتي عومومي مه ئمووران له جه نابت مه علووم کراوه. وه قتي شه تره به هاته خزمه ت، چاوي گيژو ويژر کرد، به راست و چه پي خويا رواني، مه علوومه بو وه قتي فرسه ت ئه گه ري. ئه و وه خته دوشمن شه تره به مه علووم ئه بي، لازم به شاهيدو ئيسپات ناکا. شير وتي: ئه گهر ئه و موعامه له له شتره به ئاشکرا بوو، بو م مه علووم ئه بيت فكري خراپه ي کردووه. جه زاي به شيدده ت ئه دمه وه. دښنه بوي مه علووم کرا ئاگري فيتنه ي خسته دلي شير وه. فكري کرد خوي بگه به نيته شه تره به، ئاگري فه ساديش له دلي ئه و به ردا. ئاره زوي ئه و بوو به روخسه تي شير بچيته لاي شه تره به رووي کرده شير وتي:

روخسه تی جه نابت هه یه بچم بۆ لای شه تره به، حالات و خه به راتی مه علوم بکه م، بیته وه مه سه له له جه نابت بگه یه نم. شیر ئیزی دا.

دینه چوه بۆ لای شه تره به. وه قتی نزیک به شتره به بووه، وهک باوک مردوو خۆی عاجز کرد، چوو به رده می شه تره به، سه لامی کرد. شه تره به جوابی سه لامی به ته عزیم دایه وه، به خیر هاتنی دینه ی کرد. وتی مو دده تیکه به خزمهت ناگه یین. باعیس به که م مه رحه مه تیبه. من خۆم به بچووکی جه نابت حساب کردوه. دینه وتی: نه گه رچی به زاهیر دوورم، نه ما دلیم دایما له حوزوورایه. مو دده تیکه له کونجی به ته نها دانیش تووم، تاقه تی دهره وه م نه ماوه. شه تره به وتی: واسیته ی ته نه اییت له بهر چییه؟ دینه وتی: که سی حوکمی خۆی به ده ست خۆی نه بیته، نه سیری نه مری پادشا بیت، رۆحی له ته هلوکه دایه. که سی ئیقتیداری قسه کردن و هه لسان و دانیشن نه توانی، مه علومه ته نه ایی سه لامه تتره. حوکه ما فه رموویانه: به ده ست ئاسن بکه یته به هه ویر، چاکتره له ده ست به سنگه وه گرتن له پیش گه وره.

شه تره به وتی: قسه له مه زیاتر به یان به ره موو، به لکی نه سیحه ته ته ئسیرمان لی بکات. دینه وتی: شه ش نه شیا بی زهره نای: ده وه له مه ندی بی زهره، تابییی دنیا بی خه فه ت، دانیشن له گه ل ژنان بی به لا، ته مه عکاری بی غیره ت بی په شیمان بوون، ره فیقیی نامه رد بی زه لیلی، خزمه تی پادشا بی به لا. هه رکه س تووشی زه حمه تی دنیا نه به ت، نانی ده ست ناکه ویت. ته مه عکار دائیما زه ردو زه عیفه. ره فیقی ژنان له به حری دهره و گوناها گومه. ره فیقی نامه رد له چه پسی زیاتر مه نفه عه تی بۆ ره فیقی نییه.

خزمه تکاری پادشا دایم مه حرووم و مو حتاجه. حوکه ما فه رموویانه: نزیک به پادشا و دانراوه، به حری هه مه نه وع تال و سوپراوه. شه تره به وتی: به قسه ی جه نابتا و مه علوم ئه کات له گه ل شیر عاجزیتان بووه. دینه وتی: نه م قسه کردنه م مه قسه د له خۆم نییه. نه ما بۆ ره فیقانم زۆر عاجزم و ئیسراحه تم نه ماوه و هه رچه ند فکری جه نابت ده که مه وه. دلیم قولپ نه دات. مه علومی جه نابته شه رت و وه فاتان به یه که وه چۆن بووه و هه تا ئیستا بۆ به رزبوونه وه ی جه نابت له دهره جه ی نیهایه ت سه عیم کردوه و قوسوورت له من نه دیوه و منیش شه رتم له گه ل جه نابتا کردوه تووشی به لات نه که م. ئیستا مه علومی جه نابته من ته نه اییم ئیختیار کردوه. ئوموورات له ده ست منا نه ماوه. نه گه ر قسه یه که بۆ تو زهره راری به رگویم بکه ویت لازمه ئیخسارت بکه م. شه تره به نه و قسانه ی له دینه

بیست، ترس و خوفی پیدا کرد، وتی: رۆحی شیرینم چیت بیستوو؟ به یانی بفرموو. دیمه وتی: له یه کیکی قسه راستم بیست، وتی: شیر فکری کردوو شه تره به زۆر قهله و بووه، بوونی لهم بیشه دا به عه مهل چی دیت؟ لازمه زیافه تی له گوشتی شه تره به بۆ عوموموی مه ئمووران بکه م. وه قتی ئه و قسه م بیست باوه رم کرد، چونکی که م عه قل و نه زانیی شیر بۆم مه علوم کراوه. هاتم شه رتی خۆم به جی هینا، ئیخبارم کردیت و ئیختیاری خۆت به ده ست خۆته. مومکینت ئه بی هتا زوو عیلاجی خۆت بکه. وه قتی شه تره به ئه و قسانه ی له دیمه بیست، شه رت و وه فای شیر هاته پیش چاوی، وتی: ئه ی دیمه هه رچه ند فکر ئه که م مومکین نییه شیر ئه و قسانه ی دهرحه ق به من کردبی، چونکی هتا ئیستا له ئوموراتی قانونی خیلافی ئه مری پادشام نه کردوو، وه زه رپه یه ک له تهره ف منه وه ئازا به دلای شیر نه گه یشتوو، وه قسه ی جه نابت لای من مه عقووله. ئه ما مومکینه فیتنه و دوو زوبان به زمانی منه وه قسه یان بۆ شیر کردبی و دلای پادشاه دهرحه ق به من ناگری قه هری داگیرسابی. بۆم مه علوم کراوه چهند که سانی له ژیر ده ستی پادشاه به فیتنه و فه سادی خه ریکن. هه موو وه قت به واسیته ی ره فیقی نئه سله وه ئینسان تووشی مسیبه تی گه وره دیت. مه سه له ی شیر وه ک مه سه له ی مراوییه که وایه.

دیمه پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه ت

شه تره به وتی: ئه گبیره وه مراوییه ک بوو سووره تی مانگی له ناو ئاوا چا و پێ که وت، وای زانی ماسییه. چهند ده فعه به و فکره خۆی نو قومی ئاوه که ئه کرد بۆ گرتنی. ئینتیها له بهر هیلاک بوون په شیمانیی حاصل کرد. له پاشا ماسی له ناو ئاوه که دا بدیایه وای ئه زانی شوعله ی مانگه. له بهر ئه و خوسووسه ته رکی ماسی گرتنی کرد، به برسپییه تی مو دده تی مایه وه، رۆحی خۆی خسته هیلاکه ته وه. هینانه وه ی ئه م میساله م بۆ ئه وه یه مومکینه به زوبانی منه وه بوه تانیان لای شیر کردبی و له من عاجز بووبی، فکری دهرحه ق من خراب کردبی. عه جه با فه رقی من له گه ل مه ئمووران زۆره و سه دا قه تی من له شیر مه علوم بووه. لازم بوو بۆ زاتی مو یاره کی به قسه ی فیتنه دلای له من خراب نه کردایه.

دیمه وتی: تیکچوونی پادشاه له بهر ئه و حیساباته نییه، به لکو ئوسوولی پادشاهان به و نه و عه یه. بۆ چهند که سی زۆر به عه قل دین، وه چهند که سی مو بته لای دهر دو فیراق

ئەكەن. شەترەبە وتى: ئەگەر پادشاھ بەيى گوناھ دوشمنايەتى لەگەل من بكات، پىگەي راستى گوم كرددووه و بەمەقسەد ناگات. وە ئەگەر بە واسىتەي گوناھى كەوہ من بكوژى، مومكىنە سەبوورىي دلى خوئى بداتەوہ. قەتەيىيەن گوناھ لە خوئم شك نابەم، مەگەر جارجائى بە واسىتەي ئومورائى پادشاوہ قسەي بە قووہتم كردبى. ئەوئش باعيسى بە بەرزبوونەوہي شىر بووہ. لەوہ زياتر بى ئەدەبىم لە حوزوور پادشا زاھىر نەبوہ. مومكىنە شىر وای خەيال كردبى شەترەبە لووتى بەرز كردووتەوہ. لايقى ئەمە نەبوو بى تەجروبه دوشمنايەتى لەگەل من پەيدا بكردايە. حوكەما جوانيان داناوہ: لەگەل نەھەنگ بچىتە ژىر بەحر، وە لە لىوى مار زەر خواردن، سەلامەتترە لە نىزىكىي پادشاھ، وەخوسووس بو مەعلوم كرابو نىزىك بوون بە پادشاھ لە زەرەر زياتر قانزاج وەرناگرم. ئەمما قسە لە نەسەب و ئەجەل ناكرى. پىشوووان پادشاھيان بە ئاگر داناوہ، ئەگەرچى شوعلە و پروناكى لايقە، ئەمما نىزىك بوونى ئىنسان ئەسووتىنى. ئەوى لە دوور ئاگر ئەبىنى، لە سووتان بى خەبەرە. ئەگەر ئەوانەي لە سىياسەتى سولتان خەبەردار بىن كە ھەزار سال خزمەت، بەبەك سەھو ئەروات، بەك دەقىقە نىزىك بە پادشا نابن. ميسالى ئەم قسە وەك قسەي بازو مرىشكەكە وايە.

دیمە پرسى: چۆن بووہ؟

حىكايەت

شەترەبە وتى: ئەگىر نەوہ پوژى باز لەگەل مرىشك دەستى كرد بە قسە كردن. وتى: ئەي مرىشك تۆ زۆر بى وەفايت. خزمەت كردنى بى وەفا حەرامە. ئەووەل چاكە لە دنىادا وەفايە. پىغەمبەر فەرموويەتى: (ان حسن العهد من الايمان). دەلىلى ئىماندارى وەفايە:

بەسەگ حەلالە نان و شوۆربايە

چونكە پاسەوانە، ساحىب وەفايە

مرىشك جوابى داىوہ: ئەي نەزان تۆ چ بى وەفايىيەكت لە من دىوہ؟ باز وتى: بى وەفايى تۆ ئەوہ بەنى ئادەم دايم خەرىكى خزمەتى تۆن، دان و ئاوت ئەدەنى، لە درندە موخافەزەت ئەكەن، كولانەيان بو دروست كردوويت، بە واسىتەي بەنى ئادەمەوہ ژيانت مومكىن ئەبى. ھەر وەقت ئارەزووى گوشت بكەن لە دەستيان فىرار ئەكەيت، بانەوبان ئەفريت. بى وەفايى لەوہ زياتر چۆن ئەبى وەلى نىعمەتى خوئ بەو دەرەجەيە زەحمەت بەدەيت؟ من تەپرىكى سەحرايىم، دوو سى پوژ لەگەل بەنى ئادەم ئولفەت بگرم، لە

دهستيان دان و ئاو بخۆم، له جياتيبى خزمه تيان ئەچم ته يريان بۆ ئەگرم. بۆ ئەوهى بانگم بکهن ئەچمه وه سه دهستيان، له دهست بهنى ئادهم به عه زمى فيرارى نه رۆيشتووم ئيللا بۆ راوکردن نه بى. مريشك وتى: قسه كردنت مه قبووله. فرينى من و هاتنه وهى تو باعيس به وهيه تو قه تعييهن چاوت پى نه كه وتوو به شيشه وه بيكهن به كه باب، من زۆرم چاو پى كه وتوو جزو هوورى مريشك له ناو تاوه دا سوور بكرتته وه. ئەگه ر تو ئاوجينسى خۆت وهك ئاوجينسى من چاو پى بکه وتايه نزيك به بهنى ئادهم نه ئه بوويت. من ئەگه ر بانه و بيان ئەفريم، تو كيو به كيو ئەفريت. ئيشى مار مارانگاز ئەيزانى. من بى وه فا نيم، تو ساحيب وه فابى.

شه تره به وتى: بۆيه ئەم ميسسالانهم هينايه وه بۆت مه علوم بى، ئەوانه ي ئاره زووى نزيكى پادشاه ئەكهن له قه هرى بى خه به رن. هه روهك وتويانه: سوئالى قه هرى پادشاه له مه ئمووره عه زل كراوه كان پيرسه. ديمه وتى: مه سه له ئەوه نييه تو فكري لى ئەكه يت. شير نه به قسه ي فيتنه و نه به قسه ي كه س فكري كوشتنى توى نه كردوو. عاده تى شاهان وايه. پياوى گه وره ساحيب قووه ت به دو شمن ئەزانن. ئاره زووى بوونى پياوى به قووه ت ناكهن. شه تره به وتى: مومكينه شير سه رو شاخى من به به لا بزانت، وه له پال ئەوه يشدا فيتنه و فه ساد دووزمانيان كرد بى. له قه ديمه وه هه ر بووه پياوى بچووك ئاره زووى باقى بوونى گه وره ي نه كردوو.

ديمه وتى: ته دبير چيه ؟ شه تره به وتى: ئەگه ر مه سه له له واسيته ي فيتنه وه بووى ئيش سه هله. وه ئەگه ر قه ده رى خودا بى ته دبير به كار نايه ت، ده رمانى په يدا نابى، چونكى ته دبير له قه ده ر ناكرى. ديمه وتى: پياوى عاقل لازمه دووربىنى ئيش بكات. هه ر كه س له مه كرى زه مانه ئەمىن بى به مه قسه د ناگا.

شه تره به وتى: ته دبىرو دووربىنى وه قتي به عه مه ل بيت قه زاو قه ده ر نه به ته رى. چارى قه زا نه به ته دبىرو نه به دووربىنى ئەكرى، ئبستا من بيكه م. فه رمويانه: (ازا جاء القدر عمى البصر).

كه هات رتيگه ت قه زاو و قه ده ر

نه چاو ئەبىنىت، گوپچكه يش ئەكا كه ر

مه گه ر تو قسه ي باغه وانه كه و بلبه كه ت نه بيستوه:

ديمه پرسى: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

شه‌تره‌به وتی: ئەگێر نه‌وه پیاویک بوو باغیکی زۆر نایابی بوو، له هه‌موو نه‌وع مبه‌وه و گولێ لایقانه‌ی تیا بوو، وه‌ک (جنه‌ت الفردوس) هه‌ر چوار وه‌قت به‌رانه‌وه‌ی گولێ نه‌بوو. یه‌ک لق گولێ نایابی تیا بوو باغه‌وانه‌که عاشقی ئەو گولێ بوو، هه‌موو رۆژ بۆ چاو پیکه‌وتنی ئەو گولێ داخڵ به‌ باغ ئەبوو. رۆژی ته‌ماشای کرد بلبلی به‌ گریان خۆی داوه به‌سه‌ر گولێ که‌دا به‌ده‌نووک پری ئەکاته‌وه. وه‌قتی باغه‌وانی دی، فری و رۆیشت. باغه‌وان به‌ عاجزی و نائومی‌دی گه‌رایه‌وه. له‌ قه‌هری بولبول ئەو شه‌وه نه‌نووست. بۆ سه‌به‌ی نه‌ی باغه‌وان داوی هه‌لگرت، له‌سه‌ر گولێ که‌ نایه‌وه. وه‌قتی بولبول داخڵ به‌سه‌ر گولێ بوو، له‌ خۆشیا بیهۆش بوو، بوو به‌داوه‌وه. باغه‌وان بلبلی گرت، له‌ قه‌هسه‌دا سه‌سی کرد. بلبلی به‌ زوبانی فه‌سه‌یح به‌ باغه‌وانی گوت: رۆحی شیری، منت بۆ سه‌سی کردوه‌وه و تاره‌زووی خۆتیم نه‌که‌یت. دا‌یما له‌سه‌ر ئەو داوه‌ی ژوور سه‌رت به‌خویندن خه‌ریکم. وه‌ ئەگه‌ر فه‌کرێکی که‌ت هه‌یه به‌بانی به‌رموو. باغه‌وان وتی: مه‌گه‌ر نازانیت چیت له‌ من کردوه‌وه؟ تاره‌زووی ئەوه‌ نه‌که‌یت به‌ مه‌راقی یاره‌وه بکه‌وتیت. منت له‌ گولێ نائومی‌د کرد. ئەوه‌ جه‌زاته. بلبلی وتی: رجا ده‌که‌م له‌ سه‌سی نه‌جاتم بده، له‌ ئاخیری خۆت به‌ترسه. هه‌روه‌ک حوکه‌ما فه‌رمووبانه: زۆر راسته.

ئه‌وه‌ه‌ل و ئاخه‌ر له‌ له‌وح نووسه‌راوه

شیری به‌ شیرین، تالی تالاه

ئه‌و قسه‌یه ته‌ئسیری کرده‌ دلی باغه‌وان، بلبلی نه‌جات دا. بلبلی زوبانی به‌ دوعا کرده‌وه، وتی: «ئه‌ی باغه‌وان، (هل جزاء الاحسان الا الاحسان)؟ لازمه‌ جه‌زای چاکه‌ت بده‌مه‌وه. له‌ژێر ئەو داوه‌ مه‌سه‌ینه‌یه‌ک هه‌یه، پره‌ له‌ ئالتوون، ده‌ری به‌ینه، بۆ لازماتی خۆت سه‌رفی که‌. باغه‌وان ژێر داوه‌که‌ی هه‌لکه‌ند، قسه‌ی بلبلی به‌ راست گه‌را. رووی کرده‌ بلبلی، وتی: زۆر عه‌جایبه‌، مه‌سه‌ینه‌یه‌ک پره‌ له‌ ئالتوون له‌ژێر تاره‌زدا ته‌بیینیت، داوی بۆ گرتنت له‌سه‌ر تاره‌ز نابیینیت! بلبلی وتی: نه‌تبیستوه‌ فه‌رمووبانه: «اذا نزل القدر، بطل الحذر». وه‌قتی به‌لا هات چاو نابیینیت، به‌ته‌دبیر عیلاج ناکرێ.

شه‌تره‌به وتی: بۆیه ئەم مه‌سه‌اله‌م بۆ هه‌ینایته‌وه تا بۆت مه‌علووم بی له‌گه‌ل قه‌زاو قه‌ده‌ر هه‌یج ناکرێ. پازیم به‌ قه‌زای خودا. هه‌رچی بۆ من مه‌علووم کرابێ رده‌ بوونه‌وه‌ی نییه‌. دینه‌ وتی: ئەه‌ی شه‌تره‌به، به‌ته‌حقیق بۆم مه‌علووم کراوه فه‌کرێ شیر له‌گه‌ل تۆ نه‌واسیته‌ی

فیتنه یه و نه خوئی له سهرو شاخی تو کردوه. من نهیناسم. زور بی رحم و زالمه و غه دداره. ریگهی وهفا و شهرت نازانی. نه جری خزمهت به تالی نه داته وه. رهوشتی وهک ماری سفره وایه، زه هری به هیچ دهرمانی عیلاج ناکری، له زاهیری ته ماشا مه که. به دل زور کهم وهفا و حیله بازه. شه تره به وتی: چهند زه مانیکه ساردو گهرمی بی زه مانهم چه شتوه. ئیستا وهقتی زولم و کوشتن، چونکی میقداریکه بی بارکیشان لهم بی شه دا ئیسراحت نه کهم، وه نه گهر نه جهل دامین گیرم نه بوایه ریگه نه نه که وته ئیره، وه من له ره فاقه تی شیرم چی؟ له نه وه له وه بزانییایه شیر خوی بو خواردنی من حازر کردوه، به هه زار که مه ند نه بووم به نه سیری. نه ما ته قدیری خوداو زوبان لووسی تو منی هینایه ئیره. ئیستا له دهست چوه جاری به ته دبیر ناکری. به نه زانیی خوم نریک نه ماگره بوم. فیتنه گری نه سه ندوه، له دوو که لی ته نگه نه فهس بوم. عاقلان و توویانه: هه رکهس به به شی خوی نارازی بوو و ته له بی زیادی کرد، میسلی که سیکه بگاته کیوی نه لماس، وهقتی چاوی به پارچه نه لماس بکه وی زیاتر نه روات به ته مه ع، وهقتی به خوی نه زانیی قاچی پارچه پارچه بووه، گهراندنه وهی مومکین نابی، نه مری، نه بیته خواردنی ته یران، وه هه تا ته مه ع زیاد بی له هیلاکهت نریکه.

دینه وتی: قسه کانت زور په سه ندو مه عقووله. هه ر نازاری بیته ریگهی ئینسان، واسیته ی ته مه عه. گهردنی به زنجیری ته مه ع به سترابن، ناخری به تیغی په شیمانی نه برپیت. زور کهس به واسیته ی ته مه عه وه تووشی مردن هاتوون، ههروهک راوچییه که له بهر ته مه عی پیستی رپوی به چنگ پلنگه وه به کوشت چوو.

شه تره به پرسیی: چون بووه؟

حیکایهت

دینه وتی: نه گیرنه وه پیاویکی راوچی ته سادوفی رپوییه کی کرد. رپوییه که مووی نایاب و لایق بوو. بو گرتنی رپوییه که رویش، هه تا کونی رپوییه که ی مه علوم کرد. له نریک کونه که چالی هه لکه ند. میقداری گوشتی خسته سه ر پووش له سه ر چاله که داینا، خوی له که ناریکه وه په نهام کرد. رپوی له کون چوه دهره وه، بونی گوشتی کرد. به خوی گوت نه گهرچی بونی خواردن به لووما دیت، نه ما بون کرووزی له دل نه دا. عاقلان دل بیان له هه رچی ترسای، دهست بو بردنییان به هه رام زانیوه. مومکینه هه یوانی مردار بوو بیته وه و داویکی له ژیرا قایم کرابی. لازمه پاریزگاریی نه و داوه بکه م، ههروهک

حوکه ما فەرموویانە: وەقتی تووشی دوو رینگە بوویت، پۆشتنی هەر رینگە یەکیان بە ئارەزووی دل بوو، ئەو رینگە یە بگرە. بەو فکەرە رێوی رووی نەکرده گوشتەکه. بەسەلامەتی پۆشت. میقداری بەینی بوو پلنگی لەسەر شاخەکهو بە پۆنی گوشتەکهو هات. پلنگ خۆی خستە چالەکهو. کابرا وایزانی رێویبەکه یە هەلسا، خۆی دا بەسەر چالەکه دا. پلنگ وایزانی مەنعی خواردنی گوشتەکه ی لێ ئەکا، پراوچییه که ی پارچه پارچه کرد. بە واسیته ی تەمەعهو پراوچی مرد، وە رێوی بە واسیته ی قەناعەتەو له بەلا بەسەلامەتی نەجاتی بوو و پۆشت.

دیمە وتی: ئەم میسسالەم لەبەر ئەو هێنایەو بووت مەعلووم بێ هەر کەس لە دەرەجە ی خۆی تەمەعی زیاد بوو تووشی هیلاکەت ئەبێ. شەترەبە وتی: من سەھوم کرد ئیختیاری خزمەتی شێرم کرد. بۆم مەعلووم نەکرابوو قەدری خزمەت نازانیت، چونکی پەفاقەتی من و شێر موشابەھە ی ئەو یە گۆزانی بۆ کەر وەیا شیعەر خۆتندنەو بەسەر ئاوەو وەک یەک وایە. حوکه ما فەرموویانە: وەفای پادشاه و بەری بیی تال وەک یەکه. دیمە وتی: لەم قسە دوورو درێژانە گەری، تەدبیر لە ئەحوالی خۆت که. شەترەبە وتی: لازم بە تەدبیر ناکا، وە ئەخلاقی شێر شارەزا بووم. بۆم مەعلووم کراو ئیشی فیتنەو فەسادە. ئەگەر لە قسە ی فیتنەو فەساد نەترسم، بەدلما نایەت لە تەرەف شێرەو زەرەر مەند بێم، ئەمما ئەترسم ئەو دەم بەسەر بێت بەسەر حوشترەکه هات.

دیمە پرسیی: چۆن بوو؟

حیکایەت

شەترەبە وتی: ئەگێرنەو قەلیکی روورەش، گورگیکی مانگر، چەقێلکی فیلاوی خزمەتکاری شێری بوون. لە بێشە یە کدا نزیک بە جادە ی عام بوون. تەسادوف حوشتری لە کاروان جی ما بوو. ورده ورده بە لەوەر داخل بە بێشە ی ئەو حیلە بازانە بوو. وەقتی نزیک بە شێر بوو، پەسەمی خزمەتی بە جێھینا، خۆی بە خزمەتکاری شێر قویوول کرد. شێر سوئالی لە حوشتر کرد: تا ئیستا لە کوێ بوویت؟ حوشتر جوابی دا یەو: لەم سەحرا یە بە دێرک خواردن خەریک بوم، ئیستا بە نیازی خزمەت داخل بە حوزووری جەنابت بووم، وە ئەمر ئەمری جەنابتە. شێر وتی: ئەگەر تاقەت ئەگرت لەو ئەمەین بە کەس ئیقتیداری ناییت دەستی زولم بۆ تۆ درێژکات. بە دلێکی خوش، بە ئیسراحت ئەتوانی لەم بێشە دا بژیت. میقداری چەند مانگی بە یەکهو وە پرایان بوارد. پۆژی شێر چوو بوو بۆ پراو، تووشی

فیل هاتبوو بوو به شه‌ریان. برینی زۆر له شیر کرابوو، به‌بێ تاقه‌تی داخل به بێشه‌که بووبوه. نه‌خۆش کهوت، ئیقتیداری راوی نه‌ما. گورگ و چه‌قه‌ل و قه‌ل به‌واسیته‌ی شیره‌وه خواردنیان ده‌ست نه‌کهوت. نه‌وانیش به‌برسی مانه‌وه. وه‌قتی شیر ته‌ماشای نه‌وانی کرد، بۆ مه‌علووم کرا برسییانه، ره‌گی چه‌مییه‌تی کهوته حه‌ره‌که. وتی: بزانی له‌م نزیکانه شتی‌ک بدۆزنه‌وه بۆتان بگرم، ده‌فعی برسیتیتان بکات. نه‌وان له‌ خزمه‌ت شیر دوورکه‌وتنه‌وه، هه‌رچه‌ند ته‌ماشایان کرد هه‌یچیان نه‌دۆزییه‌وه. هه‌رسیکیان به‌ته‌دبیرکردن خه‌ریک بوون، وتیان باقی بوونی حوشتر له‌م بێشه‌دا بۆچی چاکه‌و ئیمه‌ له‌ ره‌فاقه‌تی حوشتر ئیستیفاده‌مان ده‌ست ناکه‌وێت، وا چاکه‌ لای شیر به‌ کوشتنی بده‌ین. چه‌قه‌ل وتی: له‌سه‌ر نه‌م فکهره‌ لاجن، زۆر ناشیرینه، چونکه‌ شیر نه‌مانی داوه. بۆ ئیمه‌ جوان نییه‌ فکری خه‌یانه‌ت کردن. حوکه‌ما فه‌رموویانه: هه‌رکەس ره‌یگه‌ی غه‌در بۆ که‌سی بدۆزێته‌وه ئاخری به‌ نسیب خۆی نه‌بێت. مه‌علوومه‌ ئینسانی نه‌سل له‌ خه‌یانه‌ت دووره. قه‌ل وتی: نه‌م ئیشه‌ عابیدی من بێ، ئیوه‌ حه‌قتان به‌سه‌ره‌وه نییه‌. له‌م جیگه‌ به‌ ئیسراحه‌ت دانیشن. ئیستا نه‌چه‌ خزمه‌ت شیرو دیمه‌وه، خه‌به‌رات مه‌علووم نه‌که‌م. قه‌ل ره‌یشت بۆ خزمه‌ت شیر. سوئالی کرد چیتان دۆزیوه‌ته‌وه؟ قه‌ل وتی: قوریان، له‌تاو برسیتی نه‌قووه‌تی ره‌یشتن و نه‌حوکمی چاومان ماوه. نه‌ما فکریکمان کردووه، نه‌گه‌ر نه‌میری جه‌نابت بێ عه‌رزى بکه‌م. شیر وتی: بلێ. قه‌ل وتی: مه‌علوومه‌ حوشتر له‌ناو ئیمه‌دا غه‌ریبه‌وه له‌ ره‌فاقه‌تی مه‌نفه‌عه‌ت ده‌ست ناکه‌وێت. ده‌رحه‌ق زه‌مان، خودا ره‌زقیکه‌ بۆ ئیمه‌ی نارده‌وه. وامان به‌چاک زانیوه‌ لایقی خواردنه‌ بۆ جه‌نابت. شیر وتی: له‌وه زیاتر فکرتان نه‌کردووه، به‌چی شه‌رتی وه‌ مه‌زه‌به‌ی خواردنی لایقه‌؟ من نامانم داوه. شه‌رت شکاندن نیشانه‌ی نامه‌ردانه‌.

نیشانه‌ی مه‌ردی ساحیب وه‌فایه
له‌شه‌رت و وه‌فای نه‌بوه جه‌فایه
حه‌لالی سه‌گ بێ نان و شوڤرایه
دایم پاسه‌ه‌وان له‌به‌ر ده‌رگایه

قه‌ل وتی: من نه‌وه مه‌سه‌له‌ نه‌زانم، نه‌ما ره‌حی خۆم فیدای سه‌ری جه‌نابت ده‌که‌م. فه‌رموویانه: یه‌که نه‌فس فیدای نه‌هلێ، وه‌ نه‌هلێ فیدای قه‌بیله‌ی، وه‌ قه‌بیله‌یه‌که فیدای شارێک، وه‌ شارێک فیدای سه‌ری پادشاه بکریت، سه‌لامه‌تییه‌، چونکه‌ پادشاه نه‌ما

مهمله کهت به فیدا ده چیت.

ئه گهر بۆ سه لامه تیی سهری پادشاه، شهرت شکا عهیب نییه. وهقتی شیر ئه و قسانه ی له قه ل بیست. سهری شور کرده وه، قه ل چوه وه بۆ لای ره فیه کانه ی. وتی: له ئه وه له وه فکه ره که مان بۆ شیر به یان کرد، قوبوولی نه کرد. له ئاخریدا رازی بوو. لازمه ئیوه ش به ته دبیری من موعامه له بکه ن. ئیستا هه رسیکمان بچین بۆ لای حوشر، نه خوشیی شیر به یان بکه ین، بلتین ژبانی ئیمه به واسیته ی پادشاه مومکین ئه بی. وا چاکه خو مان فیدای سهری پادشاه بکه ین تا ناوو شورده قمان به دنیا دا بلا و بیته وه. بچینه خزمه ت شیر، به که یه که عهرزی شیر بکه ین: ئیمه هیچمان له ده ست نایه ت. ئه ما رۆحی خو مان فیدا ئه که ین. ئه و وه قته به کیکمان بلت: شیر ئیمرۆ ناشتای نه کرد وه. مه منوون ئه بم به گوشتی من ناشتایه ک بکات. ئیمه ش ئه لئین گوشتی تو قابیلی خواردنی پادشاه نییه، تا سه ره دیته سه ر حوشر، هه رسیکمان قوبوولی ئه که ین. به م ته دبیره کوشتنی حوشر مومکین ئه بی. هه رسیکیان چونه لای حوشر، ده ستیان کرد به به یانی نه خوشیی پادشاه. به زوبان لووسیتی حوشری دل سافیان خه له تان. هه رچواربان به ئیتتیفاق چونه خزمه ت شیر. له ئه وه له وه قه ل زوبانی به مه دح و سه نای شیر کرده وه. وتی: قوربان، وه ک مه علووم بووه ناساغیی جه نابت بوته باعیسی حه یاتی ئیمه. موده ده تیکه به برسیتی ما و بته وه.

مه سه له حه ت ئه وه یه من سه ر بپرین بکه ن به بوربانی بۆ خواردنی جه نابت، به لکی ئینشانه لالا قوه ت په یدا بکه یه ت. ره فیه کانه ی وتیان: خۆت چیت و گوشتت چیه؟ قابیلی خواردنی پادشاه نییه. قه ل بی دهنگ بوو. چه قه ل چوه پیشه وه، وتی: قوربان، موده ده تیکه له ژیر هیما یه ی جه نابتا ژبانمان مومکین بووه، وه ئه م گوشته ی به خو مه وه ئه بینم قابیلی خواردنی جه نابته. ره فیه کانه ی وتیان: گوشتی تو نه خوشیی پادشاه زیاد ئه کا. چه قه ل بی دهنگ بوو، گورگ چوه پیشه وه ره سمی ئه ده بی به جیه تینا، وتی: قوربان، ئاره زوو ئه که م ئه مرۆ دانی پادشاه به خواردنی گوشتی من تیژ بییت و ناو سکی پادشاه له گوشتی چه ورم تیر بییت. ره فیه کانه ی وتیان: گوشتی تو ئینسان نه خنکینتی. له زه هری هه لاهه ل کوشنده تره، قابیلی خواردنی پادشاه نییه. گورگ بی دهنگ بوو. حوشر چوه پیشه وه، ملی بۆ درتژ کرد (کل طویل احمق)، وتی: قوربان، مووده ده تیکه به ئیسراحه ت له م پیشه دا ژباوم و گوشتیکی زۆرم په یدا کرده وه. رۆحی خو م فیدای جه نابت ده که م. ئه گهر قابیلی مه ته به خی پادشاه ئه بم، باعیسی مه منوونیه. ره فیه کانه ی وتیان:

رەحمەت لە نەسبەت كەرت. ئافەرىن، حەلالزادە! وەفای حوقوق بە جێهێنا، مومكینه بەیەك لوقمە گۆشتی تۆ شیفای دەردی پادشاه بێت. بە ئیتتیفاق پەلاماری حوشتریان دا، ئیستا رۆح لە ملی دەرنەچوو، ئەزای رانی لوقمە لوقمە کرا.

شەترەبە وتی: هێتانهوهی ئەم میسسالەم لەبەر ئەوه بوو بۆت مەعلووم بێ دوشمن ئیتتیفاق بکەن تەدبیر لە کوشتنی کەسێ بکەن رۆحی بەسەلامەت دەرنەچێت. دیمە وتی: ئیستا فکرت چییە؟ شەترەبە وتی: فکرم ئەوهیه ئەگەر مەسئەلە ئەوهبێ، لازمە شەر بکەم، وە هەرکەس بۆ رێگەى نەجاتی سەعی کرد بکوژریت بەشەهید ناو ئەبریت (ومن قتل دون نفسه فهو شهيد). وە ئەگەر رۆژم تەواو نەبووبیت، بەناموس و حەمییهت ناو ئەبریم. وە ئەگەر ئەجەل هاتبێ، چاره نییه. دیمە وتی: پیاوی بە غیڕەت ئەوهوێ زەرە ناوهشییت، ئەمما ئاگەهداریی پاسەوانیی خۆی ئەکات. هەر وەقت زەرەى لە دوشمن خوارد، ئەنجا زەرەى خۆی ئاشکرا ئەکات. وە هەم لازمە لە مەکری دوشمن ئەمێن نەبوون، چونکە ئاگرێ گری بگریت، هەرچی نزیك بووبێ، ئەسووتی. خۆت ئەخلاق و قووهتی شیرت بۆ مەعلووم کراوه، وە ئاگەهداری ئەحوالی خۆت بە، لە خۆفی شیر ئەمێن نەبیت. وە هەرکەس دوشمنی بەبچووک تەماشای کردو ئەهمیهتی نەزانی، پەشیمان ئەبیتەوه، هەرودەک دەریا لە زەلیلی تەیتووی.

شەترەبە پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایەت

دیمە وتی: ئەگێرنهوه لە قەراغ بەحر نەوعە تەیری هەیه ناوی تەیتووه. جووتی لەو تەیرانە لە قەراغ بەحر هیلانەیان دروست کردبوو. وەقتی هیلکە کردنیان هات. مێکە رووی کردە نێرەکە، وتی: جێگەیهک بدۆزینەوه لە ئافات دوور بێ. نێرەکە وتی: جێگە لەمە خۆشتر و فێنکتر مومکین نابێ، لازمە لەم جێگەدا هیلکە بکەیت. مێکە وتی: ئێرە لە بەحر نزیکە، لە شەپۆل ئەترسم خۆمان و بێچوووەکامان غەرق بکات. نێرەکە وتی: فکر ناکەم وەکیلی بەحر ئەم بێ حورمەتییه بەسەر ئیمە بێنێ. وە ئەگەر زەرەر بە ئیمە بگەییی کارێکی بەسەر دینم بە حیکایەت بیکێرنهوه. مێبەکە وتی: ئەم لاف و گەزافە نالایقە. تۆ بە چ قووهتیکهوه ئیتتیقام لە وەکیلی دەریا ئەسینی؟ لەسەر ئەم فکەرە لاچۆ. بەقسەم بکە، جێگەیهک بۆ رەحەتی خۆمان بدۆزەرەوه، هەرکەس بەقسەى نەسبەت باوەر ئەکات ئەوهی بەسەر دیت بەسەر رەقەکە هات.

نېره که پرسېی: چۆن بووه؟

حېکایه ت

میته که وتی: نه گیتړنه وه گوتمه ئاوئ بوو جووتی مرای پیکه وه له سهر نه و گوتمه ئاوه نه ژبان. وه له گه ل په قه یه ک په فاقه تیان گرت. مودده تی به خوشی یه ک نه یان بوارد، ته سادوف ئاوی گوتمه که وشک بوو، مراوییه کان ئیراده ی سهره ریان کرد، چوونه لای په قه و به گریانه وه دوعا خوازبیان کرد. په قه دهستی کرد به گریان، وتی: نه ی په فیکینه حه ققی په فاقه تم به سهرتانه وه هه یه. یه ک رجام هه یه: نه وه له ن بمکوژن، نه نجا ئوغر بکن، چونکه تاقه تی دووری ئیوه م نییه. ئیستا له بهرچاوم گوم نه بوون دلتم ناگری گرتووه. مراوییه کان وتیان: ئیمه له دووری تو جهرگمان کون کون نه بی، وه مه علوومی جه نابته ژبانمان به ئاوه وه مومکین نه بی، وه ئیراده ی سهره رمان بویه کردووه. په قه وتی: نه ی په فیکان ئیوه نه زانن وشک بوونی ئا و بو من زور زه حمه ته. ژبان ی من به بی ئا و مومکین ناب، وه نه گهر حوقوقی په فاقه ت نه زانن و تووشی مهراقم ناکه ن له گه ل خوتان ته فریقم مه کن. ئیوه له رۆح شیرینترن. وه قتی رۆح نه ما جه سه د بی رۆح به عمه ل نایه ت. مراوییه کان وتیان: نه ی په فیک مهراقی تو له تهرکی وه تن ناخوشتره. وه قتی ئیمه بکه وینه ئیسراحت، فکری تو بکه ینه وه، خواردمان نه بیته زه ره مار. نه ما رۆشنتی تو له گه ل ئیمه مومکین ناب، چونکه ئیمه به ئاسمانا نه فرین و تو به نه رزدا نه رۆیت. زورمان فهرقه. په قه وتی: ته دبیری ئم سه فهره خوتان نه یزانن. رجا نه کم به مهراقه وه مه مکوژن. مراوییه کان وتیان: نه ی په فیک، ئیمه ته دبیرمان له م سه فهره کردووه و فکری په فاقه تی تو مان کردووه. شهرت نه وه یه له قسه مان دهرنه چیت. په قه وتی: زور ناشیرینه ئیوه بو مه سلحه تی من ته دبیر بکن و من قسه تان بشکینم. شهرته ههر قسه یه ک له تهره ف ئیوه وه بکرت به سه رچا و جی به جیتی بکم و هه تا به رۆح زیندو و بم، به شهرتی خزمه تکاری خزمه تتان بکم. مراوییه کان وتیان: ئیمه وه قتی تو به ئاسمانا بلند نه که ینه وه لازمه قسه نه که یه ت. مومکینه به سه ر ئاوه دانسیا بفرین. به نی ئاده م غه وغا بکن و به ردمان بو بهاویژن. شهرت نه وه یه تو سوئال له ئیمه نه که یه ت و ته ماشای خهلق نه که یه ت. سه لامه تی و مه تلّه ب حاصل بوون له بیته نگیدایه. به و قه راره رازی بوون، مراوییه کان ته خته دارپکیان هیئا، وتیان به په قه: به دهم ناوه راستی ته خته که بگروه، مراوییه کان هه ره که سه ری ته خته که یان به دهنوک گرت، به ئاسمانا به رز بوونه وه.

ته سادوف رتيگه يان كه وته سهر ئاوه دانبييي. ئه هلي دتيه كه ته ماشاي ئاسمانيان كرد
 جووتتي مرواري رهقه يه كيان هه لگرتوه، زور لايان عه جيب بوو، دهستييان كرد به
 هه للاكيشان و بهرد هاويشتن بو مرواري و رهقه كه. رهقه بانگي كرد: مه گهر چاوتان كوئير
 بووه، نابيين؟ دهم كردنه وه و كه وتنه خواره وه يه كئي بوو. مرواييه كان وتيان: «وما علي
 الرسول الا البلاغ». ره فاهه تي ئيمه له تو حرام بوو. ره فاهه تي نا ئه سل په شيمانبييه.
 عه زيه ت كيشان بو ره فاهه تي بي عه قل بي فائيده يه، چونكه قسه ته ئسير له دلي بي عه قل
 ناكات. زه حمه ت لازم نبييه. مييه كه وتي: ئه م ميساله م بوئه هينا يه وه ههر كه س به قسه ي
 نه سيحه ت باوه ر نه كات، سه عي له نه ماني خوئي نه كات. لازمه ده رمان له پيش ده ردا
 په يدا بكرئي. ني ره كه وتي: له مه عناي قسه كان حالي بووم، ئه ما مه ترسه. بو ت مه علووم
 بي ترسنوك به مه قسه د ناكات و، بو ت مه علووم بيت وه كيلى ده ربا ريعايه تي ئيمه
 نه كات، زه ره به بيچووي ئيمه ناگه يه ني، ناعيلاج مييه كه هيلكه ي كردو بيچووي
 هه له ينا. به حر شه پولي دا، بيچووي مرواييه كاني برد. مييه كه له پاش ئه و واقيعاته به
 گريانه وه رووي كرده ني ره كه، وتي زورم نه سيحه ت كردي، به قسه ت نه كردم تا جگه ر
 سووتاو بووين. ته دبيري بكه تا هه ردو و كمان به مه راقه وه نه مردووين. ني ره كه وتي: قسه ي
 بي حورمه تي مه كه، وه له سه ر قه ولي خو م ماوم و حه ققي خو م له وه كيلى ده ربا ئه سينم.
 ئه و قسه يه ي كردو روشت شكاتي نه حوالتي لاي عومومي ته يران كرد، وتي: ئه گه ر ئيوه
 مو عاوه نه تم نه كهن، مومكينه وه كيلى ده ربا ده ست دريئي بو ئيوه ش بكا ورده وده ئاو
 جينسي ئيمه له دنبا دا نه به ليت. عومومي ته يره كان به يه كه وه فرين، چونه لاي سيمرغ،
 به ياناتي نه حوالتيان بو سيمرغ گيپرايه وه، وتيان لازمه له نه حوالتي ره عيه ت بي خه به ر
 نه بي. ئه گه ر حه قمان له وه كيلى ده ربا نه سيني، شكات ئه به ينه لاي يه كيكي كه،
 به پادشاي خو مان قبوولي نه كه ين. پادشاه ئه وه يه خو يني خو ي به سه ر ملتا برژيني. سيمرغ
 وتي: چيتان لي قه و ماوه به ياني بكه ن و حه قتان بسينم. قسه ي بيچووه ته تيوه كان بو
 سيمرغ به يان كرا. سيمرغ له گه ل ته يره كان چونه سه ر وه كيلى ده ربا. نه سيم ئه و خه به ره ي
 به وه كيلى ده ربا گه باندا. وه كيلى ده ربا بو ي مه علووم بوو قوه تي سيمرغ و له شكري
 ته يراني نبييه. به عوزر هينانه وه چوه به رده مي سيمرغ و بيچووي ته يتووه كاني ته سيلم
 كرده وه. مه قسه دي ئه م ميساله بو ئه وه يه دو شمن هه رچه ند بچووك بي به به بچووك
 ته ماشاي مه كه. ئيشي به ده رزيه كي بچووك مومكين ئه بي به هه زار شمشير دروست
 نابي. ده نكه كيبريتي زور بچووكه. وه قتي داگيرسا هه رچي نزيك بي نه سووتي. حو كه ما

وتوویانه: ره فیهق و دۆست ئەگەر ههزار بێ که مه. دوشمن ئەگەر یه کۆ بێ زۆره. شه تره به وتی: ئەوهۆل من قسه ناکه م ههتا به نامهردی ناو نه بریم. وهقتی شیر فکری له من گۆرا موخافه زهی خۆم ئەکه م. دینه وتی: وهقتی نزیک به شیر بوویت، ته ماشاکه شیر چاوی سوور هه لگه راو کلکی به ئەرزدا کیشا، بۆت مه علوم ئەبێ قه سدی کوشنت ئەکا. شه تره به وتی: ئەگەر ئەو موخامه له له شیر ببینم دوشمنایه تیی مه علوم ئەکه م. دینه دوعا خوازیی له شه تره به کرد، چوه لای که لیله. که لیله سوئالی کرد: ماده ده کهت گه یشته چی؟ دینه وتی: الحمد لله به مهرانی خۆم مه سه له گرانه که به ئاسانی جی به جی کرا. که لیله و دینه به یه که وه چوون بۆ خزمه تی شیر. ته سادوف شه تره به داخل به خزمه تی شیر بوو بوو، وهقتی شیر چاوی به شه تره به کهوت به دمدمه ی دینه دهستی کرد به نه ران و کلکی ئەکیشا به ئەرزدا. شه تره به بۆ مه علوم بوو ئاگری فیتنه داگیرساوه. به خۆی وت: نزیک بوونی پادشاهان ریگه ی خۆف و هیلاکه ته. نزیکیی کونه مارو خزمه تی شیر له مردن نزیکه. لازمه نه مین بوون له مارو له شیر نه کریت. ته حریکاتی دینه له ههردوو لا ئاشکرا بوو. بوو به شه ریان و ئەو سه حرایه له نه ره ی شیر چۆل بوو.

له نه ره ی شیر و له بۆره ی مام گا
 سه یوان رایان کرد هه ر یه ک بۆ یه ک لا
 خۆیان شارده وه سه یوانی فه قیر
 بیه یان چۆل کرد له جوان و له پیر

که لیله رووی کرده دینه، وتی: ئەی بێ عه قل ئاخری ئەم فیتنه یه ئەزانی؟ دینه وتی: ئاخری فیتنه چیه؟ که لیله وتی: ئەم فیتنه یه ی تو دا تگیرساند ههوت نوع زه ره ری هه یه. ئەوهۆل بێ فائیده وه لی نیعمه تی خۆت تووشی مه شققهت کرد. دووه م شه رتی خۆت له گه ل شه تره به شکاند. سیهه م بۆ کوشتنی شه تره به سه عیت کرد. چواره م بوویه باعیه سی قه تلی بێ گوناھی. پینجه م مه جموعی سه یوانات ته فرو توونا کرد. شه شه م سوپه هسالاری سه یوانات به پادشاه به کوشته دا- جیگه ی له م مودده تا پر نابیته وه- هه وه م فیتنه یی و دوو زوبانیی خۆت ئاشکرا کرد. مودده تیکه من به نه سیحهت کردنی توو خه ریکم ته ئسیری نه بوو. پیتشونان وتوویانه: له هه موو کهس که م عه قلتر نه وه یه فیتنه ی نووستوو خه بهر کاته وه، ئیشی به قسه و سولح دروست ببی به فیتنه و دو زوبانی ریکی خات دینه وتی: نه تبیستوو و توویانه ئیشی به عه قل موکین نه بی، به شیتی کردنی لازمه؟ که لیله

وتی: له م شیتیتته چ جوانیبهکت موشاههده کردووهو، عهقل و زیرهکیت کامهیه؟ حوکهما فهرموویانه: بهعه ئیشی به عهقل و ته دبیر دروست ئه بی، بهسه دههزار لهشکر مومکین نابی. موددهتیکه مهغرووری. خود پهسندیی تۆم بۆ مهعلووم کرابوو، ئه ما سه برم کرد، فکرم کرد، بهلکی له خهوی جههالهت خه بهر بیتهوه، ههتا هات دوو زویانی و فیتنه ی ناموبارهکت درپژ بوو. حهقمه کهم عهقلی و نائهسلتیت بهیان بکه م. کهسی ئهسل بوو، مهعریفه تدار بوو، فیتنه بی و دوو زویانی نازانی. چند دفعه به واسیتته ی ره فاقه ته وه نه سیحه تم کردیت، وتم زۆر عه یبه، خه ریکی فیتنه و دوو زویانی مه به، فیتنه و دوو زویانی ئیشی شه ی تانه و به قسه ی منت نه کرد، به ئاره زوی نه فس ئه م فیتنه یه ت داگیرساند. خۆت ناوانه چی؟ دیمه وتی: ئه ی ره فیق، ئه گهر خه تا له من واقیع بووه به یانی به رموو. که لیله وتی: له وه زیاتر تاقه تم نه ماوه. خه تای تۆ ته واوبونی نیسه. چونکه زۆر مه غرووری و خۆت به عاقل حیساب ئه که یه ت. حوکه ما فهرموویانه: بۆ پادشاه له وه خراپتر نیبه وه زیری به د ئه فعال بی. ئینسانی عاقل فه رق به ئیش و قسه ئه کات. قسه یه ش چوار نه وعه: ئه وه ل شه رت ئه کات و ئه یه شکی نی، ئه وه عاده تی منافقانه. دووهم شه رت ناکا و ئه ی کات، ئه وه عاده تی پیاوان و ساحیب غیره تانه. سیه هم ئه وی وتی لازمه بی کات، ئه وه عاده تی مه عاش ده رانه. چواره م نالی ت و نایکات، ئه وه عاده تی ته مه ل و به خیلانه. ئه ی دیمه، راستی تۆ له و تاییفه یه ت. شه رت ئه که یه ت و ئه یه شکی نیه ت. من دائیما له نه سیحه تی خیرت غافل نه بووم، وه ره فاقه تی تۆم به باش زانیوه. ئیسه تا مه علووم بوو به قسه ی ناموبارهکت شیر وه فای شکاندو خه ریکی کوشتنی شه تره به یه. ئه و موعامه له یه زۆر ریگه ی خه ته ره، ئه گهر نازاری به شیر گه یه شت. وه هه رچی داخلی ئه م بیسه بی، به فه نا ده چیت، گونا هیان به ئه ستوی تۆ ئه بی.

وا له نه زعا خه لقه! گو ی بگرن له گوفتاری وه تهن

بۆم بکه ن ئه م ده فعه یه ئیوه و خودا چاری وه تهن

دیمه وتی: من وه زیریکی ناسیح بووم. له باغی پادشادا له نه مامی چاکه زیاتر نه مناشتوه، وه له مه نفه عه ت زیاتر خراپه م بۆ پادشاه نه بووه. که لیله وتی: نه سیحه ت و نه مام و مه نفه عه ت ئه وه یه وه لی نیعه مه تی خۆت توشی ده ردو فیراق کرد و شه رت شکاندن ی به دونیادا ئاشکرا کرد. حوکه ما فهرموویانه: له شه ش ئیش مه نفه عه ت ده ست ناکه ویت. ئه وه ل قه ولی بی عه مه ل. دووهم مالی خیری لی نه کری. سیه هم ره فیقی بی

تهجره به. چوارهم عیلمی بی عهمل. پینجهم خیری بی نییته. شهشهم بهدنی دهردهدار. ئەم ئەشیایانە بهیانم کرد له مهراق زیاتر نهفعی نییه. پادشاه ئەگەرچی به نفسی خۆی عادل و کهم تازار بی، ئەگەر وهزیرهکهی ئارهزووی فیستنه و دووزوبانیی کرد، میللهت دهخاته ژیر زوڵم و پهڕیشانییهوه. شکاتی فهقیران ناگاته خزمهت پادشاه. مهسه لا ئاوی زۆر شیرین و پروناک بوو ئەگەر نههنگی تیا بوو کهس نزیککی نابێ.

دینه وتی: مهقسه دی من لهم ئیشه دا له جیگه ی خۆم زیاتر نه بوه. که لیله وتی: زینه تی پادشاه به مهئموورو لهشکره وهیه. ئارهزووی نهفسی پیسی توئه وهیه عومومی مهئمووران له پادشاه دوور بن، وهزیره یان به تو دروست بکری. ئەو فکره واسیته ی به خیل و کهم عهقلیه. مهعلومه پادشاهان به واسیته ی مهئموورو لهشکره وه حورمهت پهیدا ئەکن. مهسه لا جوانی ههزار کهس عاشقی جهمالی بن له جوانی ئەو کهم نابیته وه. مهسه له ی پادشاه ههتا لهشکر و سوپای زۆر بی ئیستا کهمه. بی عهقلیه تو مهعلومه. عاقلان فهرموویانه: نیشانه ی کهم عهقلی پینجه. ئەوه ل بو مه نفه عه تی خۆی زهرردان له خهلق. دووهم به بی عیبادهت ئارهزووی به ههشت. سیتهم به بی حه یایی په لاماری ژنان. چوارهم نه خوینده وار بی موجداله بگری له گه ل عوله ما. پینجهم بی وهفایی دهرحه ق به ره فیک و مهعلومی کرد به واسیته ی ره فاقه ته وه زۆرم نه سیحه ت کردی، ته ئسیری نه سیحه ته کان له توئه وه ندهیه وهک شوعله ی رۆژ له گه ل تاریکی چه ندیان فهرقه، ته ئسیری قسه ی من له گه ل دلره شی وهک توئه وه نده ی فهرقه.

به ئاوی زهمزه موه جوگه ی کهوسهر

پاک نابیته وه پیستی ئەهلی شه ر

مهسه له ی من و تو وهک مهسه له ی تهیره که و مه میونه کان وایه، هه رچه نده تهیره که بانگی کردن: خۆتان عه زیه ت مه دهن بیهووده یه، به قسه ی تهیره که یان نه کرد، تهیره که تووشی دهردی خۆی هات.

دینه پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

که لیله وتی: ئەگه ر نه وه میقداری مه میون له شاخیک به میوه و گیای شاخه که ئەژیان، ته سادوف شه ویککی تاریک، ره شتر له دلی منافقان، ئەو شه وه لهشکری ساردی هوجوومی کرده سهر مه میونه کان، له شیده ته ی ساردی نزیک بوو خوینی به دهنیان

بیبهستی، قه‌راریان لی برا، به ئەترافی خۆبانا رایان ئەکرد. تەسادوف پارچه شووشەیی کەوتبوو، وایان زانی ناگره، مەمبۆنەکان چوون داری زۆریان هینا لەسەر پارچه شووشە کە کۆمەڵیان کرد. تەیری بەسەر داریکه‌وه نیشتبوو، بانگی کردن: ئەوه ناگر نیبیه، خۆتان عەزبەت مەدەن، تەیریکی کە بانگی تەیرەکە ی کرد: دەمی خۆت هیلاک مەکە، باوەر بەقسە ی تۆ ناکەن، نەسیحەتی ئەو کەسانە وەک شمشیر مالدین بە بەردا وایه، کەسێ له جوابی تۆ کەر بوو، خۆت هیلاک مەکە برۆ. تەیرەکە تەماشای کرد گوێ نادەنە قسە ی، له داره‌کە چووه خواره‌وه حالییان کات، مەمبۆنەکان ئەترافیان گرت، سەری تەیرەکە یان هەلکێشا. کەلیله وتی: نەسیحەتی من بۆ ناموبارەکی وەک تۆ ئەترسم ئاخری تووشی بەلایەک بێم. نەسیحەت کردنی کەم عەقلان وەک بلویر بۆ گا لێدان وایه. دینە وتی: ئە ی رەفیق، عالمان له نەسیحەت کردنی جاهیلان قوسوور ناکەن، واعیزان تەرکی وەعز خۆیندن ناکەن، ئایا تەئسیر بکات یا نەیکات. ئومید دەکەم دەرگای نەسیحەت لی دانەخەیت. کەلیله وتی: له نەسیحەت قوسوورم نەکردوو، ئەمما زۆر ترسم هەیه چونکە بناغە ی نیشت بە حیلە هەلبەستوو، له پرووخانن نزیکه، وە زەرەری بۆ خۆت بگه‌ریتەوه، ئەو وەقتە

پشتی دهست له په شیمانیا بگه زیت. نه ساسی ئیشخ به فیل دانرابی، جهزای ناخری مردنه، ههروهک شهریکه زیره که که به مه کری خوئی له ناو چوو، شهریکه غافل که به واسیته ی راستیوه به مه تلّه ب گه یشت.

دینه پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

که لیله وتی: نه گپړنه وه دوو شهریک بوون یه کتیکیان (زیرهک) و یه کتیکیان (غافل) ناو بوون. ههردوو کتیکیان به خه یالی که سابهت، ریگه ی سه فه ریان گرتنه پینش. میقداری ریگه رویشتن. کیسه یه پر بوو له درهه م دوزیبانه وه، هه لیانگرت. زیرهک ناو به غافلی وت: نه ی ره فیق، موعامه له ی بی قانزاج زوره. مه سلّه حهت نه وه یه بگه ریینه وه، به ئیسراحهت له مالی خویمان دانیشین، ورده ورده ئه م پاره یه سه رف که یین چونکی هه تا پاره زور بی مهراقی زیاتره. چاوی ته مه عکار به خوئی قه بر نه بی پر نابیتته وه.

ههردوو کتیکیان گه رانه وه. له نزیک شاره که دانیشتن. غافل وتی: لازمه ئه م پاره یه بکه یین به دوو که رته وه، هه ریه که مان به شیکه ی هه لگرین. زیرهک وتی: قابیلی ته قسیم نیسه. لازمه میقداری بو خه جی هه لگرین و باقیبه که ی له جیگه یه ک بشارینه وه هه موو روژی به قه دهر ئیحتیاجی مال سه رف کریت، به و نه وعه ده وامی زور نه بی. غافل به و قسه یه رازی بوو، میقداری پاره یان هه لگرت و باقیبه کیسه که له ژیر داریکدا شاردیانه وه، رویشتنه وه ماله وه. بو روژی دواپی زیرهک چوو کیسه که ی له ژیر داره که ده ره پنا بر دیه ماله وه. غافل له و مه سئه له یه بی خه بهر بوو. نه و میقداره هه لیانگرتیوو ته و او بوو. غافل چوو له لای زیرهک، وتی: خه رجیم نه ماوه، با بچین میقداری پاره له کیسه که ده ریپین. زیرهک وتی: مویاره که. ههردوو کتیکیان رویشتن بو بن داره که، پاره که یان نه دوزیبه وه، زیرهک به روکی غافلی گرت، وتی: پاره که تو بردووته، چونکه له من و تو زیاتر که س خه بهری شاردنه وه ی کیسه که ی نه بوه. غافل سویندی بو خوارد، باوه ری نه کرد، بوو به شه ریان، شکاتیان گه یشته مه حکه مه ی شه رعیه. قازی سوئالی له زیرهک کرد ئیسپاتی نه که بیت غافل پاره که ی بردووه؟ زیرهک جوابی دایه وه: (أبها القاضي أبقاك الله) ئیسپاتی من له و داره زیاتر نیسه ئومید نه که م بیتته زویان. دزیتی ئه م غه دداره به یان بکات. قازی ئه مری کرد بو سبحه یین بچن سوئال له داره که بکه ن. زیرهک رویشته ماله وه، به ته وای قسه ی بو باوکی کرد، وتی: بابه به فکری تو داره که م به شاهید داناوه، بو ریگه ی فیل نه و

قهسه یه به قازی وتوو. بیتو موافقه تی ته دبیری من بکه یت، تا مردن بهو پاره یه ئەژین. باوکی وتی: ته دبیره که ی چیه؟ زیره ک وتی: ناو داره که بۆشه، جیگه ی یه ک پیاو له ناو داره که دا ئەبیتته وه. مه سلله حهت ئەوه یه ئیمشه و پرۆیت له ناو داره که دا خۆت بشاریتته وه، هه تا سوپحه یی قازی دیت. وهقتی سوئالی کرد، تۆ بلیت کیسه پاره که غافل بر دوویه تی. باوکی وتی: ئە ی ئەولاد، له سه ره یالی ئەم مه کرو فیلله لاچۆ. ئەگه ره خه لئق بخه لته تینی، خالق ناخه له تینی. مه کرو فیلل له گه ل خودا ناکری. مالی دونیا ئەوه نده دهوامی نییه. دینی خۆت و دینی من زایع بکری. ته رک ی ئەم مه کره بکه. زۆر واقیع بووه مه کرو فیلل ئاخری رووی کردوو ته ساحیبی، فیلله که ی ئاشکرا بووه، ئاپرووی دنیا و قیامه تی رویشتوووه. من ئە ترسم مه کری تۆ وه ک وه ک مه کری بۆقه که بیت.

زیره ک پرسیی: چۆن بووه؟

جیکایهت

باوکی وتی: ئەگه ئه وه بۆقی کونی نزیک ی کونه ماری بوو. هه ره وهقت بۆقه که بپنجووی هه لته هینا ماره که ئەچوو ئەبخوارد. بۆقه که ره فاقه تی له گه ل قرژالیک بوو، شکایه تی ئەحوالی خۆی برده لای قرژاله که، وتی: ئە ی ره فیق ته دبیر چیه له دهست ئەم زالمه ی غه دداری بی ره حمه؟ نه موقابه له ی بۆم مومکین ئەبی و نه ئەرکی وه ته ن، چونکه جیگه که م زۆر فه ره حه و ساحیب ئاوه و گولی بۆن خۆشی له هه مو نه و ع تیا یه. وه سفی جیگه که ی به م شیعرا نه به یان کرد:

پر گول و عه نه ره وه ته ن خاکی وه کوو جامی بلوور
پر به چه شمه ی ئاوی ره وشه ن میسلی چاوی پر له نوور
خاته می په نجه ی سوله یمانی نه بیت نه مبیستوووه
کیسوی یاقووت و زومه پرده، قوبه قوبه سه وزو سوور
ده شتی فابریقه ی گول و سه وزه و ره یاحینه به هار
بادی عه تتاره که دینی قافلله ی موشکین له دوور

له پاشا بۆق به قرژالی وت له مه درسه ریگه ی نه جاتت چی خویندوووه؟ وه ته دبیری بۆ ئەحوالم بدۆزه وه. قرژال وتی: له فلان جیگه خورماسیچانی هه به زۆر به دهسته، لازمه بچیت میقداری ماسی بگری له کونی خورماسیچانه که وه یه که یه که تا کونه ماره که داینیت. وهقتی خورماسیچان هاته ده ره وه ماسیبه کان یه که به که ئەخوات هه تا ئەگاته

سەر كونه ماره كه، ماره كەش ئەخوات، تۆ له دەست زولمی نه جاتت ئەبێ. بۆقه كه به و ته دبیره ماره كهی ده رخوارد خورماسیچان دا. دوو سی رۆژی پێ چوو، خورماسیچان به خه یالی ماسی خواردن به هه موو لایه كدا ئەگه را، ته سادوف رینگه ی كه وته كونه بۆقه كه. بۆق و بیچووی عوموم خوارد. باوكی وتی ئەم حيكایه ته م بۆیه بۆ كرده تا بۆت مه علوم بێ جه زای خراپه خراپه یه، زیره ك وتی: با به، واز له م مه سه له دوورو درێژانه بینه. ئەم فكره ی من زۆر ئاسانه و ده وامی پاره كه زۆره. باوكی كوره كه له بهر خۆشه و یستی كوره كه ی له رینگه ی دین و دیانه ت ده رچوو، نزیك به رینگه ی زولم و خیانه ت بوو (انما أموالكم وأولادكم فتنة) به رۆكی گرت، رینگه ی شه ربه ته ی بۆگوم بوو. به و شه وه رۆیشت چوو نا و داره كه وه خۆی شارده وه. وه قتی رۆژ بووه وه قازی له گه ل میقداری مه ئموران و له گه ل زیره ك و غافل چونه بن داره كه. قازی سوئالی حه ق و ناحه قی زیره ك و غافل له داره كه كرد. له نا و داره كه وه بانگ كرا: ئە ی قازی، كیسه ی پاره كه غافل بردی. زیره ك راست ئەلیت: غافل درۆزنه، خیانه ت غافل كرده و یه تی. قازی له و مه سه له سه رسام ما. به عه ق ل بۆ مه علوم كرا كه سی له نا و داره كه دا خۆی شارده وه ته وه، فكری كرد لازمه به سیاسه ت ئەم مه سه له ئاشكرا بكه م، ئەمری كرد به كۆمه ل كرده ی دارو چیلكه و پووش له بن داره كه، ئاگریان تی به ردا تا گوشتی نا و داره كه بپه ریت. پیره كه نه ختی سه بری كرد، وایزانی ئەكوژیته وه. نیهایه ت ئیسقانی پیره كه تیژی ئاگری چه شت بانگی كرد: ئامان، قازی! قازی ئەمری كرد هینایانه ده ره وه، له حه قیقه تی ئەحوالی زیره ك و غافل سوئالیان كرد. پیره نیو سووتا و ئەوه ل و ئاخری قسه ی به یان كرد. راستی غافل و فیلی زیره ك له خه لقه كه مه علوم كرا.

پیره كه میقداری نیو سه عات ژیا، ئەمری خودای به جیهینا و پاره كه یان بۆ غافل سه نده وه. زیره ك باوكی به مردوی گرت به كۆله وه، رۆیشته ماله وه. مه علومه هه ر كه س چال بۆ كه سی هه لكه نی خۆی تی ئەكه وئ. غافل به دلێکی خۆشه وه رۆیشته ماله وه. زیره ك به رووی ره ش له ته عزیه دا دانیشت.

كه لیله وتی: هینانه وه ی ئەم میسالم بۆ ئەوه بوو بۆت مه علوم بێ ئاخری مه كرر روو ئەكاته وه ساحیپی. وا ئەزانم تۆیش له م ئیشه تووشی زه ره ر دپیت و په شیمانی حاسل ئەكه یه ت. كه یفی خۆته.

دینه وتی: تۆ عه ق ل به مه كر و ته دبیر به فیل نا و ئەبه یه ت. من ئەم زه حمه ته م به ته دبیر و

عەقل کردوو. کە لیلە وتی: لە کەم عەقڵی و فەسادیت هەرچەند بەیان بکەم تەواو نابیت. وەفا و چاکەت لە گەڵ وەلی نیعمەتی خۆت ئەوێه کەوا دیارە، وەرگەرانندی دیتەو رێگەت. بۆت مەعلووم بوو دوو زوبانی چەند خراپەو دوو روویی چەند عەیبە؟ دیمە وتی: قەلەم ئەگەر دوو زوبان نەبوایە حوکمی پادشاهانی ئیجرا نەئەکرد. تیغ یەک زوبانە، خواردنی لە خۆت زیا تر نییە. گۆل ئەگەر دوو روو نەبوایە شەوقی پەیدا نەئەکرد و عەلەم عاشقی بۆنی نەئەبوون. شانە چونکە دوو روو دايم لە گەڵ زولفی جوانان تیکەلە.

کە لیلە وتی: ئەی دیمە، تۆ ئەو قەلەمە نیت بۆ سەری پادشا مەحرەم بی، تۆ ئەو مارە دوو زوبانەیت برینی زوبانت زەهری هەلا هەلە، تۆ ئەو گۆلە دوو روو نیت خەلق ئارەزووی بۆت کەن، بەلکی ئەو دێرکانەیت ئازارت بە دلای خەلق گەیان دوو. مار سەد دەرهجە لە تۆ چاترە. لە زوبانیکی زەهر ئەدات، لە زوبانیکی دەرمان. تۆیش ئەگەر زوبانیتکت بۆ رەفیعانت دەرمانی بدایەو زوبانیتکت بۆ دوو شەمان زەهراوی بوایە، عەیبی نەبوو، هەر وەک ئەلین:

دەرمان و زەهرە لە سەهر زوبانە

بە کێکی دۆستە، زەهر بۆ دوو شەمانە

دیمە وتی: لە تەعەنە دانم دەست هەلگەر، مومکینە شیر و شەترەبە ئاشت ببنەو، وەک پێشوو خۆشەوێستی پەیدا بکەنەو. کە لیلە وتی: ئەم مەکرەت تازە یە، مەکری تۆ نەوع نەوع ئەی غەددار. سێ ئەشیا باقی ئەمەیتیت تا بە یەک نەگەن. ئەووەل ئاوی سەرچاوە شیرینە تا داخڵ بە بەحر ئەبێ. وەقتی داخڵ بە بەحر بوو تال ئەبێ. دوو مەخرمایەتی و رەفاقەتی هەتا فیتنە و فەساد لە بەینا نەبێ. رەفاقەت و خزمایەتی ئەوێندە خۆشە رێگەیی دوو زوبان و فیتنە نەدریت. وەقتی بەقسەیی فیتنە موعامەلە کرا لە یەک مەحرۆم ئەبن. سێهەم موعامەلە و ئال و وێر لە رێگەیی راستەو، ئەگەر بە واسیتەیی فیتنەو خواریی موعامەلەیان ئاشکرا بوو. موعامەلە و هاتوچۆیان ئەپریت. ئیستا شەترەبە لە دەست شیر نەجاتی بوو، زەحمەتە رەفاقەت و ئەمەین بوونیان لە بەک چونکە عاقلان فەرموویانە:

پەتیی بیچیری بەستنی ئەتوانی

گەری تی کەوئی سافی ناتوانی

دیمە وتی: ئەگەر دەست لە خزمەتی شیر هەلگرم، لە کونجی دانیشم، بە تەدبیری تۆ موعامەلە بکەم لە رەفاقەتم جیا نابیتەو؟ کە لیلە وتی: حاشا لە خۆت و لە رەفاقەت.

زۆر له په‌فاقه‌تی تو‌بیتزارم. عوله‌ما فه‌رموویانه: له په‌فاقه‌تی جاهیل و فاسیق دوور به. په‌فاقه‌تی جاهیل و په‌فاقه‌تی مار وه‌ک به‌که. زۆر له واقیع بووه‌ چهند که‌سانێ چهند مودده‌تی له‌گه‌ڵ مار په‌فییق بوون، وه‌قتی ناغافل ماره‌که داویه به په‌فیه‌که‌یه‌وه مردووه. په‌فاقه‌ت له‌گه‌ڵ عاقلان و سال‌حان لازمه، مه‌سه‌لا له‌ گوزه‌ری عه‌تتارخانه‌وه ئه‌رۆیت ناییلی بو‌نی خو‌ش ئه‌بی. په‌فییقی عه‌تتار به‌بو‌نت خو‌ش ئه‌بی. له جاهیل دوور به‌ پرشنگت بو‌دی. هه‌رکه‌س وه‌ک تو‌بیت وه‌فا و به‌خیل بوو په‌فاقه‌تی حه‌رامه. له جیگایه‌ک شیر روتبه‌ی وه‌زیری به‌ تو‌دا، سه‌ری تو‌ی له‌ناو جه‌معی حه‌یواناتا به‌رز کرده‌وه، له جیاتییی چاکه‌ ئه‌و موعامه‌له‌یه‌ت له‌گه‌ڵ کرد. وا دیاره. رجا ده‌که‌م هه‌تا له‌ واسیته‌ی شوومیه‌ته‌وه تووشی موقه‌دده‌ری نه‌بووم ده‌ست له‌ په‌فاقه‌تم هه‌لگره، وه‌ ئه‌گه‌ر ده‌ رۆژ رێگه‌ له‌ تو‌ دوور بم، ئیستتا که‌مه. هه‌رکه‌س په‌فاقه‌تی له‌گه‌ڵ نه‌زان کرد. ئه‌وه‌ی تووش دی تووشی باغه‌وانه‌که هات.

دیمه‌ پرسییی: چۆن بووه‌؟

جیگایه‌ت

که‌لیله‌ وتی: ئه‌گه‌ر نه‌وه‌ کابرایه‌کی باغه‌وان عومری خو‌ی له‌ باغی‌کدا سه‌رف کردبوو. ئه‌و باغه‌ له‌ ئه‌نواعی میوه‌ به‌ خه‌یالدا بی‌ تیا مه‌وجود بوو. گو‌لی هه‌مه‌ نه‌وع و سه‌وزه‌و میوه‌هاتی له‌ حیساب ده‌رچوو بوو. باغه‌وان له‌ خو‌شییی باغه‌که‌ی ته‌رکی ئاوه‌دانییی کردبوو، فکری دایک و باوک و مال و منالی نه‌بوو. چهند سالی به‌ ته‌نهایی ئیبداره‌ی کرد. رۆژی زۆر بی‌ تاقت بوو، له‌ باغه‌که‌ی چوو ده‌ره‌وه، فکری ئه‌وه‌ی کرد په‌فییقی په‌یدا بکات. ته‌سادوف ورچیکی ناشیرین به‌ ته‌نها له‌و سه‌حرایه‌دا ئه‌سوورایه‌وه. باغه‌وان میقداری سێو و قه‌یسی و میوه‌هاتی پیشان به‌ ورچ دا، به‌ ئیشاره‌ت بانگی ورچی کرد. ورچ چوو بو‌لای، هه‌ردووکیان چوونه‌ ناو باغه‌که‌وه، وایان لی‌ هات بوون به‌ په‌فییق، قسه‌کردنیان له‌گه‌ڵ یه‌ک به‌ئیشاره‌ت بوو. هه‌ردووکیان مه‌حه‌به‌تیان ده‌رحه‌ق یه‌ک په‌یدا کرد. هه‌ر وه‌قت باغه‌وان ئه‌نووست، ورچکه‌ باوه‌شینی ئه‌کرد تا خه‌به‌ر ئه‌بووه. ته‌سادوف رۆژی باغه‌وان خه‌وی لی‌ که‌وتبوو، میش هوجوومیان کردبوو سه‌ر ده‌مو چاوی باغه‌وان، ورچکه‌ له‌لایه‌که‌وه میسه‌کانی ده‌رئه‌کرد و له‌لایه‌کی که‌وه ئه‌هاتنه‌وه. نیهایه‌ت ورچ رقی هه‌لسا، رۆیشت تاشه‌به‌ردیکی دوو باتمانییی هه‌لگرت، به‌ خه‌یالی میش کوشتن له‌سه‌ر سه‌ری باغه‌وان وه‌ستا، به‌ هه‌موو قووته‌ی خو‌ی تاشه‌به‌رده‌که‌ی کیشا به‌سه‌ر سه‌ری

باغه وانه که دا. له بای بهرده که میسه کان فرین، نه ما باغه وانه که خه و مردنی یه کی بوو. به واسیته ی رهیقی که م عقله وه به و دهرده چوو. عاقلان فرموویانه: دوشمنی عاقل له رهیقی نه زان چاکتره. نه م میساله م بویه هینا یه وه که سی عه قلی نه بوو رهاقه تی حه رامه. دینه وتی: من نه ونده که م عقل نیم چاک و خراب له یه ک جیا نه که مه وه. که لیله وتی: به لی نه یزانم که عه قلی تو نه ونده نییه، نه ما دلّت وه ک قه تران رهاش بووه، له نه حوالی خوّت خه به ردار نیت. به فکر یکی نامویاره کت هه زار داوی به لا دروست نه که یت. له به ین شه تره به و شیردا فیتنه ت داگیرساندووه. ئیستا ئیددیعی دامن پاک ی و عه قلّ داری نه که یت. مه سه له ی تو له گه ل رهیق وه ک مه سه له ی بازرگانه که و مشکه سه د مه ن ئاسن خو ره که وایه.

دینه وتی: چوّن بووه؟

حیکایه ت

که لیله وتی: نه گپ نه وه بازرگان ی بوو ئیراده ی سه فه ری کرد، سه د مه ن ئاسنی له ماله وه بوو. به نه مانه ت بر دیه لای رهیقی کی داینا و خو ی رۆیشت بو سه فه ر، له پاش چند رۆژئ رهیقه که ی سه د مه ن ئاسنه که ی فرۆشت و پاره که ی خه رج کرد. وه قتی بازرگان له سه فه ر هاته وه، چوو مالی رهیقه که ی بو گواستنه وه ی ئاسنه که. رهیقه که ی وتی: نه ی رهیق، زور خه جاله تی تو بووم، چونکه له پاش رۆیشتنی جه نابت عومومی ئاسنه که م خسته ناو نه و گه نجینه وه و دهرگام له سه ر قوفل دا. له پاش مو دده تی دهرگام کرده وه ته ماشام کرد ئاسنه که نه ما وه. له گه ل ورد بو مه وه، کونه مشکی دیار بوو، عومومی ئاسنه که مشک خوارد بووی. بازرگان وتی: شتیکی غه رب نییه، چونکه مشک بو خواردنی ئاسن زور خیرایه. ده می بگاتی وانه زانی نان و حه لوابه. لوقمه یه کی چه ورو نه رمه و خوسوس دانی پی تیژ نه کا. رهیقه که ی زور دلی به قسه ی بازرگان خوش بوو، وایزانی باوهری به قسه ی کرده وه، دهستی له ئاسنه که شتووه. بازرگان مالئوابی له رهیقه که ی کرد و رۆیشت. کابرای خاین فکری کرد دلی بازرگان ناشت کاته وه. وتی: لازمه زیافه تیکی بو بکه م. جوابی بو بازرگان نارد سوچه ینی ته شریف ت بو نان خواردن له مالی ئیمه یت. سه رم به رز بکه یته وه، باعیسی وه فایه. بازرگان بو وه قتی مه غریب چوو مالی رهیقه که ی، وتی: نه ی رهیق، قوسورسم عه فو بفرموو ئیستا ئیشیکی زور عه جه له م هه یه. بو سوچه ینی قاوه لتی به خزمه ت نه گه م. بازرگان چوو دهره وه، ته ماشای

کرد کوری ره‌فیه‌ک‌ه‌ی له‌بهر دەرگا به‌یاری کردن خه‌ریک بوو. بازرگان کورپه‌ک‌ه‌ی هه‌لگرت، له‌ژیتر عه‌باک‌ه‌ی شارديه‌وه، بردی بۆ مائی خۆیان قایمی کرد. بۆ سو‌ب‌ه‌ی‌نی زوو چوو مائی ره‌فیه‌ک‌ه‌ی. ته‌ماشای کرد ره‌فیه‌ک‌ه‌و مناله‌کانی به‌گریان خه‌ریکن، زۆر حالیان خراپه. ره‌فیه‌ک‌ه‌ی به‌باوک‌ه‌رۆ پرووی کرده بازرگان، وتی: ئە‌ی ره‌فیه‌ی، قوسوورم عه‌فو‌ک‌ه‌، له‌ ئیواره‌وه کورپه‌ک‌ه‌م گوم بووه. دوو سی ده‌فعه به‌ناو شارا جارم بۆ داوه، خه‌به‌ری نییه.

وه‌کوو یه‌عقوب دهم به‌زار و په‌ریشانم

له‌گوم بوونی یووسف خه‌به‌ر نازانم

بازرگان وتی: وه‌قتی ئیواره له‌خزمه‌ت مه‌ره‌خه‌س بووم ته‌ماشام کرد مشک گره‌یه‌ک مندالێکی به‌ده‌نووک گرتبوو به‌ئاسمانا به‌رز بووبوه‌وه. ره‌فیه‌ک‌ه‌ی وتی: ئە‌مه‌ چ قسه‌یه‌که‌ تۆ ئە‌یکه‌یت؟ درۆ به‌م نه‌وعه‌ کراوه. مشک گره‌یه‌ک هه‌موو به‌ده‌نی ئە‌لی دره‌م نابێ، مندالێک ده‌خۆقه‌ گوشتی هه‌بێ چۆن ئە‌توانی بیبات. بازرگان ده‌ستی کرد به‌پیکه‌نین، وتی: ئە‌ی زالم، کاهمان درۆزنین: مشکێ سه‌د مه‌ن ئاسن بخوات و، مشک گره‌یه‌ک منالێ به‌ریت، کامیان عه‌جیبه‌؟ کابرا بۆی مه‌علووم بوو قسه‌ له‌چی ئە‌کا. پرووی کرده بازرگان، وتی: مه‌ترسه‌، مشک ئاسنه‌ک‌ه‌ی نه‌خواردوووه. بازرگان وتی: ئە‌مین به‌مشک‌گره‌ مناله‌ک‌ه‌ی نه‌بردوووه؟ ئاسنه‌که‌ له‌مشک بسپنه‌ره‌وه، منیش مناله‌که‌ له‌مشک‌گره‌که‌ ئە‌سپنه‌مه‌وه.

که‌لیله وتی: ئە‌م میساله‌م بۆیه‌ هینایه‌وه‌ که‌سێ وه‌فای له‌گه‌ل ره‌فیه‌ی نه‌بوو، خه‌یانه‌تی ده‌رحه‌ق به‌وه‌لی نیعمه‌تی خۆی کرد، ئومیدی چاک‌ه‌ی لێ نابینرێ. تۆ ئە‌م موعامه‌له‌یه‌ت له‌گه‌ل شیب‌ر کرد، به‌ته‌مای ره‌فاقه‌تی که‌س مه‌به‌. له‌ره‌فاقه‌تی غه‌ددارێکی وه‌ک ناموباره‌کت خۆپاراستن واجبه‌.

قسه‌ی که‌لیله و دیمنه‌ گه‌یشه‌ ئیره. شیب‌ر له‌کوشتنی شه‌تره‌به‌ خه‌لاص بووبوو. شه‌تره‌به‌ به‌مردووی له‌ناو خۆین و خۆلا تیکه‌ل بووبوو. بیته‌که‌ له‌حه‌یاتی شه‌تره‌به‌ خالی کرابوو. وه‌قتی ورده‌ ورده‌ غه‌زه‌بی شیب‌ر نیشته‌وه‌، که‌وته‌ به‌حری خه‌یالا‌ته‌وه‌. به‌خۆی وت: حه‌یف بۆ شه‌تره‌به‌. بۆم مه‌علووم نه‌بوو ئە‌وی به‌زوبان شه‌تره‌به‌وه‌ به‌یان کرابوو راست بوو وه‌یا درۆ. زۆر سه‌ه‌وم کرد وه‌زیری عاقلم به‌ده‌ستی خۆم له‌ناوبرد. په‌شیمان بووه‌وه، ده‌سته‌ ئە‌ژنۆ دانیش، سه‌ری خه‌جاله‌تی به‌ئهرزدا شۆر کرده‌وه. ده‌ستی کرد به‌گریان بۆ شه‌تره‌به‌. وتی: که‌س وه‌ک من نامه‌ردیی به‌سه‌ر خۆی نه‌هینا، به‌بێ گونا‌ه‌ قه‌تلی نا‌ه‌قم کرد. دیمنه‌

ته ماشای کرد شیر په شیمان بووه ته وه، که لیلای به جیته یشت، چو بو خزمهت شیر. دهسته و نه زهر راوه ستا، په سمی نه ده بی به جیته ینا، وتی: نه ی پادشاه، عاجزی و ماتیت و اسیتته ی جییه. رۆژ له مه موباره کترت ده ست نه که وتوه، دوشمنت له ناو خۆل و خوینا مردوو، و هجه نابت به سه لامه تی نه جاتت بووه. شیر جه وابی دایه وه وتی: هه رچه نده فکری عقل و ته دبیری شه تره به نه که مه وه دلم زور عاجزه. به راستی پشت و په ناهی له شکر بوو، وه نه تبعی من به و اسیتته ی شه تره به وه زور بوو بوو. دینه وتی: قوریان، مه راق خواردن بوو نه و کافری غه دداره باش نییه. (الحمد لله) قووه تت به سه ریا شکا. شوکرانه ی لازمه. دینه وتی: لازمه نه م فتح نامه یه بنوسریتته وه، بو یادگار هه لگیری، هه موو سالی له م وه قته دا بکری به جه زن. بو پادشاهان وا دروسته دلیان له مه موری عاجز بی له زیندانا هه پیسی بکه، وه نه گه ر گونا هیان بوو بوو کوشتنیان هه لاله. ئیشی حوکه ما نه وه یه: نه مووستی نه گه ر مار گهستی نه ییرن له بهر نه وه زه ره که ی بو جیگه به کی که نه روات. دوشمنی ئاره زوی کوشتنی کردی، بو له ناو چوونی دل خوش بوون لازمه. شیر له قسه ی دینه نه ختی سه بووری دلی هات.

وه له نه سیحه تی دووه مدا به یانی نه که یین دینه له جیاتی شه تره به به سیاست نه کورژیت. ئینسانی فیتته نه وعی دوو پیشکه. که م هه لئه که وئ دوو پیشک به سه لامه تی بگاته وه جیگای خوی. ئینسانی فیتته به ته مای ژیان نه بی. گه نم بچینریت گه نم نه دوورریتته وه.

نه سیحه تی دووه م

به یانی جه زای فیتته و دوو زوبان و ئاخری ئیشیان

دایبشلیم پرووی کرده بره هه من فه رموی: به و اسیتته ی زوبانی موباره کته وه بو م مه علووم کرا شیر به و اسیتته ی فیتته و دوو زوبانیی دینه وه ریگه ی راستی لی گوم بوو. ئومید نه که م به یانی ئاشکرا بوونی فیتته ی دینه به یان به رموویت، به چ سیاستی خوینی شه تره به له سه ر دینه سوووت کرا، چۆن کورژا؟ هه کیم بیدپای بره هه من فه رموی: نه ی پادشاه، به ماده ی قانون لازمه له سه رخۆ بناغه ی ئیش ده ربحری، ئینجا دهستی بو دریز بکری. به بی ته حقیق کردن ده ست له هه رچی بدری په شیمانی له دوو دیت. لازمه بو پادشاهان ئومووراتی حوکومه تیان به ته دبیری مه جلیس بکریت، وه له قسه ورد ببنه وه، وه نه هلی فیتته و خاین بخره نه ژیرداری سیاسته ته وه به نه وعی جه زا بدرین ببیتته ته نبییهی عالم. میسالی وهک مه سه له ی شیر و دینه یه.

وهقتی شیر مه کر و حیلہی دینہی بو مه علوم کرا، به نوعی جهزای دا بو عالم به عمهمل هات. وهقتی شیر له کوشتنی شه تره به بووه وه، په شیمانی حاصل کرد. دهسته نهژنو دانیشته، له مهراقا به و دیوو به و دیوی خو یا نه کهوت. هه ناسه ی هه له نه کیشا، به خو ی نهوت: نه وهی من کردم، تا ئیستا هیچ نامهردی نه یکردوه. به خیلافی ریگه ی عه داله تم کرد، وه به ناره زووی نه فسی کافر عه جه له م له م قه تلّه کرد. مودده تی به و عاجزیبه مایه وه. عاجزیبه که ی ته ئسیری کرده سهر حه یوانه کانی ناو بیسه که. عومومیان وه ک شیر په ریشان حال بوون (سر الناس علی دین ملوکهم). ورده ورده حه یوانات له شیر نزیک بوونه وه. ههر وهقت به یانی ره وشتی شه تره به نه کرا شیر دهستی نه کرد به گریان، نیه ایه ت شه وی شیر له گه ل پلنگ رووبه روو دانیشتن، عیجز و مهراقی خو ی بو پلنگ گپراه وه. پلنگ وتی: نه ی پادشاه، لازم ناکات له ئیشی رابوردوو مهراق خواردن، چونکه ئیشی که له دهست چوو، نه به قوه و نه به مهراق نایسته وه جیگه ی خو ی. پیایو ساحیب عه قل فکری ئیشی رابوردوو ناکهن، وه نه گهر بو ئیشی رابوردوو مهراق به خون له سه فاهه ت وه یا له مردن نزیک نه بن، وه ههر کهس شوین ئیشی رابوردوو بکه وی نه وه ی به سه ر دی به سه ر ریویبه که هات.

شیر پرسیی: چون بووه؟

حیکایه ت

پلنگ وتی: نه گپرنه وه ریوی زور برسی بوو. له سه حرادا بو خواردن نه گه را. ته سادوف بوئی خواردنی کرد. به بوئن کردن ریوشت، گه یشته سهر پارچه پیستی. درنده گوشتیان خواردبوو، پارچه یه ک له پیسته که ی به جیما بوو. ریوی دلّی روون بووه وه، پارچه پیسته که ی به ده مه وه گرت، ریوشت. له ریگه تووشی ناوادانی بوو. له قه راغ ناوه دانیه که میقداری مریشک به چینه کردن خه ربک بوون. منالیککی زبره ک به دیار مریشه که کانه وه بوو.

ریوی فکری خواردنی مریشکی کرد. پارچه پیسته که ی داناو بو دزینی مریشک ناماده بوو. تووشی چه قه لی بوو. چه قه ل وتی: نه ی ره فیق، فکرت چیه؟ ریوی وتی: ته ماشا ناکه یه ت (ولکم فیها ماتشته ی انفسکم) من مودده تیکه به برسیبه تی له م سه حراهه دا نه سووریمه وه. روح هاتبوه سهر لیوم. پارچه پیستی له درونده مابوه وه دۆزیمه وه. نه ما ئیستا ناره زووی خواردنی یه کی له م مریشکانه نه که م. چه قه ل وتی: هه یهاته هه بهات! من

مودده تیکه له که مینی ئەم مریشکانه دام، ئاره زوو ئەکه م یه کیکیان بدزم، له ترسی ئەو مندالە زیره که قووهم نییه، نه به شهو نه به رۆژ ریگهی فرسه ت نییه. تو پارچه پیستیکت دهست که وتوو قه ناعه تی پی بکه له ریگهی خۆته وه پرۆ، واز له م ته مه عه بینه. ریوی وتی: ئەی ره فیهق، حه یفه ئینسان تووشی گول هات له ترسی درک دهستی بو درێژ نه کات. غیره تی من قبول ناکات به پارچه پیستیکی بی له زهت نه فسی خۆم کویر بکه مه وه، وه دهست له م مریشکه قه له وانه هه ل بگرم. چه قه ل وتی: ئەی بی غیره ت ته ماعکاریت ناو ناوه غیره ت. ئاره زوو ئەکه یه ت خۆت تووشی به لا بکه یه ت. حوکه ما فه رموویانه: ده وله ت به فه قیری و قه ناعه ت دهست ئەکه وئ. ئیسراحه ت له عه جه له نه کردنه. (العجله من الشیطان) مه خه ره پیته ده می خۆت و، ریگهی (الرزق مقسوم) بگه ره. ئە ترسم له واسیته ی ته مه عه وه پارچه پیسته که ت له دهست ده رجی، وه ک که ره که بو کلک ئە گه را، هه ردوو گوئی به برین چوو. ریوی پرسیی: چۆن بووه؟ چه قه ل وتی: به شیعیری مه سنه وییه وه:

حیکایه ت

که ره ئ بوو کلکی له بن برابوو
 له قه هری دلئی فکری نه مابوو
 بو دۆزینه وه ی کلکی ئە گه را
 به ریگه و سه حه رادا دايم ئە زه را
 قه زای خودا بوو، لازمه وابی
 ده می له گه نمی فه للاحی نابی
 فه للاح که له دوور چاوی به که ره وت
 دلئی ناگری سه ند وه ک کیبریت و نه وت
 به دار و به شهق که ره ی هه لبری
 چه قوئی ده ره ینا هه ردوو گوئی بری
 که ره ی هیچ نه زان بو کلک ئە گه را
 تووشی ئە وه بوو هه ردوو گوئی بری
 هه ره کهس بو ته مه ع پیته له ری ناوه
 ئە وه ی به سه ره دی له که ره قه وماوه

ریتی له واسیتهی بی عهقلیوه رووی کرده چهقل، وتی: مهگەر تو زیرهکی و عهقلی من شارزا نه بوویت؟ تهماشا که هەر ئیستا مریشکی ئهفرینم، ئه وهفته ئهلییت (بارک الله). ئه وهی وت و پیسته کهی به جیهیشت، رووی کرده لای مریشکهکان. چهقل بۆی مهعلووم بوو نه سیحه تی تهئسیر له ریتی ناکا. رویشته وه بۆ جیهی خۆی. له وهفته دا قهله رهشکه یهک له ئاسمانه وه چاوی به پارچه پیسته که کهوت، بۆی نیشته وه، پیسته کهی به دهنوک هه لگرت. به ئاسمانا به رزبووه وه. له ولاوه ریتی نزیك به مریشک بووه وه. مناله که فهرقی کرد. ئه و داری به دهستی وه بوو هاویشتی بۆ ریتی، دای له دهستی، شکانی. ریتی له ترسی رۆح و له تاو ئازاری دهستی به شهله شهله گه رایه وه سه ر پارچه پیسته که. تهماشای کرد پیسته که نه ماوه. بۆ شکاتی حالی سه ری بۆ ئاسمان به رز کرده وه، تهماشای کرد پارچه پیسته که به دهنوک قهله ره شه وه یه، وتی:

رزقی تو بۆ توّم په یدا کـــــــرد
به فکری مریشکی دهستم شکاو کرد

ریتی دهستی کرد به گریان، ئه وهنده سه ری به ئه رزدا مالی تا رۆحی ده رچوو، به ئازاره وه مرد. ئه م میسالم بۆیه هینایه وه تا جه نابت فکرت بیته وه سه ر خۆت. مه علوومه جه نابت به دهستی خۆت یه کێ له ئه رکانی حوکومه ت له ناو بردوووه. بۆ ژبانی باقیی میلله ت فکرت نه ماوه. قسه کردنت دهرحه ق ئومه را که م بووه. شه تره به تازه زیندوو نابیته وه. وام بۆ مه علووم کراوه نزیکه هه موو ره عیه ت ریه گی فیزار بگره پیش. ئه و وهفته مه راق و غه مت دوو قات زیاد ئه بی. له پاش ئه و قسانه شیر بۆی مه علووم بوو هه رچی پلنگ به یانی کرد هه مووی نه سیحه ته، رووی کرده پلنگ، وتی: مه علومه قسه کانت زۆر به تهئسیره. ئه ما فکری ئه م گونا هه که دهرحه ق شه تره به کردوومه زۆر بی خولقی کردووم. دوور بوونم له میلله ت، قوسوورم دهرحه ق به مه ئمووران له بهر ئه وه یه. پلنگ وتی: ئه و مه سه ئه له یه به عاجزی دروست نابێ، به لکی به ته دبیر ده رمانی ئه کری. چاک وایه بۆ جه نابت ته رکی ئه م عاجزی و ماتیییه بکه یه ت، له سه ر ته ختی پادشاهی دانیشیت، ورده ورده قسه ی شه تره به ئاشکرا بکه یه ت. ئه گه ر ئه وه ی به گوپی جه نابتا گه یشتوووه راست بووی شه تره به به جه زای خۆی گه یشت. وه ئه گه ر به زوبانی شه تره به وه فیتنه یی کرابێ لازمه ساحیب غه ره ز بکه یه ت به نیشانه ی تیری به لا، ئه وی به ده ست و به ته دبیر مومکین ئه بی لازم به خه فه ت ناکا. شیر وتی: وه زبیری بیتشه به تو لایقه. ئه و توّم به وه زبیری خۆم قوبوول کرد. مودده تیکه ئاره زووی ئاشکرا کردنی ته دبیر و عه قلی توّم

ئەکرد. ئىستائىش بە ھەر نەوع مومكەين ئەبى لە رىگەى عەدالەتەوہ دلى خوتناویم بە قسەى راست پاک بکەرەوہ. پلنگ تەعەھەودى کرد بە موددەتیکى كەم مەسئەلەى شەترەبە ئەووەل و ئاخىرى ئاشکرا بکا. شىر بەو وەعدەبە دل خۆش بوو. وەقتى ئىوارە پلنگ روخسەتى لە شىر وەرگرت، رۆبىشت بۆ گەران. تەسادوف رىگەى كەوتە جىگای كەلپە و دیمە. لەو وەقتەدا بە قسەکردن خەرىك بوون، دەنگیان بەرز ئەبوەوہ. پلنگ لە پىش ئەو مەسئەلەدا دلى لە دیمە خراب کردبوو، بۆ گوى گرتنى سوئال و جوابى كەلپە و دیمە چووە پىشەوہ، خوى راگرت. كەلپە وتى: ئەى دیمە، زۆر ئىشىكى خراپت کردو فیتنەبەكى گەورەت داگىرساند. بە واسىتەى فیتنەو دوو زوبانى تۆوہ پادشاه شەرتى

شکاندو به خائین مه شهوور بوو. ناگری فیتنه و فسادت له ناو درونده و حه یواناتا بلاو بووه وه. ئەمەین به ساعەت به ساعەت جەزای ئەو فیتنە یەت ئەگەر پتەوه سەر خۆت. هەرکەس تیغی زۆلم تیژ کات سەری خۆی پێ ئەپریت. مەعلوومە ئەهلی ئەم بێشە یە به فیتنە ی تۆ بزانی عوزرت قو بوول ناکەن و دەستی رەجا و عەفو بو تۆ درێژ ناکەن، بو خنکاندنت هەموو ئیبتیفاق ئەکەن. من قسە کردم له گەل تۆ حەرەمە. حوکەما فەرموویانە: رەفیقی منافق مەکە، له گەل فیتنە و دوو زوباندا دامە نیشە، چونکە نزیک به کوورە بی پرشنگ نابێ. له رەفیقی تۆ بێزارم. رەفیقی له گەل یەکیکی وەک خۆت لایقە. دوور بوونم له تۆ رێگە ی پاکییە، چونکە رەواجی قسەم لای تۆ نییە. دیمە وتی: ئە ی رەفیق، له رەفاقە تی خۆتم مەحرۆم مەکە. سەعاتی له تۆ دوور بێ ژیانم مومکین نابێ. ئەوه ندە بو خوسووسی شە ترەبه لۆمە مەکە. ئیشیک له دەست چوو، ناو هیئانی باعیس به دل تەنگییە. قسە کردن له ئیشی رابوردو جوان نییە. قسە ی لۆمە و تەعنه کۆتاه ی بێنە. (الحمد لله) دوشمنم به جەهەننەم چوو، وەقتی جەژن و شایب مە. دنیا به ئارەزووی دلی من بوو. رجا ئەکەم نەختی قسە ی فەرەح و موشفیقانه بێنەرە ناوه وه، باعیسی ئەجرو ئیحسانە. کە لیلە وتی: له گەل ئەمە ی رێگە ی راستت گوم کردووه، ناگری فیتنە و فسادت داگیرساندووه، جەزای وەفا و ئینسانییەتت به فیتنە و دوو زوبانی ئەدا کردووه، شەرت و سویندت به یەکه وه شکاندووه، ئیستا به ئومیدی ئیسراحت و ژیان هەیت. خە یالی به تال ئەکەیت. چاوه روان به ئیمرو، سووحنە ی، به جەزای خۆت ئەگەیت، دیمە وتی: ئەوه نەبوو من فەرەق به چاک و خراپ نەکەم، دوو زوبانی و مەکر و حیلە به چاک بزانی. ئەمما ئەوه ی که من کردم باعیس به جیگە ی خۆم بوو. ئەو فیتنە و دوو زوبانی، وەک جەنابت ئەفەر موویت، حیرس و تەمە عی دنیا پێی کردم. ئیستا چاره ی ئەم ئیشە نازانم. تیا مۆتە حە ییر ماوم. فکرم هە یه تە دبیری بدۆزمه وه. وەقتی پلنگ به تەواوی بۆی مەعلووم بوو دیمە شە ترەبه ی به کوشت داوه، بو ئاشکرا کردنی چووه لای دایکی شیر، وتی: ئە ی خانم، قسە یه کی سپیری هە یه زات ناکەم بێگێرمه وه چونکە باعیسی فیتنە یه. لازمه به عەقل دروست بکری. دایکی شیر سویندی بۆ پلنگ خوارد به نەوعی زەرەری بۆ کەس نەبی به یانی بکەم. دلی پلنگ تەئمین بوو. ئەوه ل و ئاخری قیسە ی کە لیلە و دیمە ی بۆ دایکی شیر گێرایه وه. پلنگ وتی: بۆم مەعلووم بووه کە لیلە زۆر له دیمە بێزاره له واسیتە ی عاجز بوونی شیر ه وه، دایکی شیر له و قیسە یه زۆر عاجز بوو. بۆ رۆژی دوا ی جووه لای شیر، تە ماشای کرد شیر زۆر بێ تاقە ته، رووی کرده شیر، وتی: واسیتە ی

ئەم ڕەنگ زەردو عاجزىيەت چىيە؟ شىر جواىى داىهوه، وتى: ئەى داىه، ئەم زەردو
 عاجزىيە ھەمووى واسىتەى كوشتنى شەترەبەيە. ھەرچەند فەكرى عەقڵ و زانستى شەترەبە
 دەكەمەوه، مردنم لا خوشتەرە، تا قىيامەت لە فەكرم ناچىتەوه. وەقتى بە ئىشى وە يا بە
 تەدبىرى موحتاج ئەبم، ئەمبىنى شەترەبە فەكر ئەكەمەوه، لە گريان زياتر چارەم نىيە. لە
 مەئمووران عاقل و بە تەدبىر و بە وەفا لايق بەشەترەبە بوو، ئەويش نەما. داىكى شىر
 وتى: وا ديارە دلى تو بە بى گوناھى شەترەبە ئەسووتى. فەكر دەكەيتەوه لە كوشتنى بەبى
 تەجرەبە، بەبى گوناھ. پەشيمان بووتەوه، بۆت مەعلووم نەكرا لايقى كوشتن بوو، وەيا بە
 قسەى فىتنە ئەو خەتايە لەدەستت قەوما. لە قسەى عاقلان لات دا. فەرموويانە: بەپەلە
 و گەرمى ئىش كردن ئاخىر پەشيمانىيە. شىر وتى: ئەى داىه، راست ئەفەرموويت بە
 عەجەلە ئەو ئىشەم لەدەست قەوما و سەبەرم نەكرد. ئەوا ئىستا لەناو حەيواناتا ناوم بە
 خراپە بلاوبوو تەوه، بە شەرت شكاو مەشهور بووم. ئەوەندە ناوى شەترەبە دەبەم، تا
 خىانەت وەيا بى گوناھى ئاشكرا بكەم، خۆم لە لۆمەى مىللەت نەجات بەدم. ھەرچەند
 ئارەزوو دەكەم بۆم مومكەن نابى، چونكە شەترەبە خراپەى لى دەرنەكەوتبوو. بە ئاشكرا
 من زولم لى كرد، كوشتم. رىگەيەك نادۆزمەوه سەبوورى خۆمى پى بەدەمەوه. ئەگەر تو
 خەبەر رىك وەيا تەدبىرى ئەزانى، بەيان كردنى رىگەى نەجاتە بۆ من. داىكى شىر وتى:
 قسەيەكم بىستوو لەيەكئ مەئموورەو راست قسەيە، قىسسەى ئەوودل و ئاخىر شەترەبەى
 بۆگىرامەوه. ئەما سوئىك دراووم ناوى ئەو كەسە ناليم، وە مەعلوومە لە جەنابت سى
 ئاشكرا كردن زۆر عەيبەو نىشانەى بى عەقلىيە. عولەما فەرموويانە: سى ئاشكرا كردن
 گوناھە، سى داپۆشەن ئەمرى خودايە (ان الله هو ستار العيوب). لەبەر ئەمە نەبوايە دلى
 جگەر گووشەم لە غەم نەجات ئەدا. شىر وتى: ئىختىلافات لە قسەى عولەمادا زۆرە،
 قىسمىكەيان ئەمرىان كەردوو سى فىتنە داگىرسىنى ئاشكرا كردنى حەرامە. وە
 قىسمىكەيان فەرموويانە: كەسىك ئاگاي لە قەتلى بى و شاهادەتى بە راستى ئاشكرا
 نەكات نىوەى گوناھى قەتلى كە بە گەردنى ئەو كەسە ئەبى چونكە شەھادەت ئەمرى
 خودايە، ئاشكرا كردنى رىگەى شەرىعەتە. ئەما من خۆف ئەكەم مومكەنە ئەو كەسەى
 قسەى بۆ جەنابت كردبى، ئىخفالات بوون بى، ترس و خۆفى لە من پەيدا كردبى تو
 كەردوو بە واسىتە رجا لە من بكەيت زەرەرى پى نەگەبەم. وە من رجا دەكەم ھەرچىت
 بىستوو بەيانى بفرموو، وە عەھد دەكەم لە قسەو تەدبىرى تو دەرنەچم. داىكى شىر
 وتى: قسەكانت زۆر لايقە، ئەما بۆ من زۆر ناشىرىنە سى ئاشكرا بكەم چونكە سى

ئاشكراکردن دوو زهره‌ری هه‌یه، ئه‌وه‌ل ئه‌و كه‌سه س‌ری ل‌ی ئاشكرا ك‌ردب‌ی ئه‌ب‌یتته دوشمن. دووهم له‌ناو میلله‌تدا به‌ دووزوبان شو‌ره‌ت په‌یدا ئه‌كا، ئ‌یعت‌یباری لای كه‌س نام‌ی‌تی به‌مه‌حره‌می بزانی، قسه‌ی لا ئاشكرا بكهن. هه‌ر كه‌س س‌ر نه‌پۆش‌ی به‌ عاقل ناونا‌بر‌ی. مه‌گه‌ر له‌ ق‌یسه‌ی پادشاه و جله‌و داره‌كه‌ ب‌ی خه‌به‌ری؟ جله‌ودار س‌ری ئاشكرا ك‌رد، ئه‌وه‌ل خ‌وی له‌ ناوچوو. ش‌یر پ‌رسی: چ‌ون بووه‌؟

ح‌یك‌ایه‌ت

دایك‌ی ش‌یر وت‌ی: ئه‌گ‌ی‌رنه‌وه‌ پادشایه‌ك بوو، ز‌ۆر عا‌دل و میلله‌ت په‌روه‌ر بوو، شو‌عه‌ی عه‌داله‌تی عوموم‌ی مه‌مله‌كه‌تی رووناك ك‌ردبووه‌. ر‌ۆژ‌ی پادشاه چوو ب‌ۆ راو. وه‌قت‌ی خ‌یوه‌ت و باره‌گاه دانرا، هه‌ر كه‌س به‌ وه‌زب‌یه‌كه‌ خه‌ریك بوو. پادشاه رووی ك‌رده جله‌وداره‌كه‌ی فه‌رمووی: هه‌ردوو و‌لاخه‌كه‌م زین بكه‌، ف‌ك‌رم هه‌یه بزانی كامیان ز‌ۆر را ئه‌كهن. ب‌ۆ ته‌جره‌به‌ یه‌ك‌یك‌ی پادشاه سواری بوو و یه‌ك‌یك‌ی جله‌وداره‌كه‌. ئولاغیان توند ك‌رد تا له‌ له‌شكر دووركه‌وتنه‌وه‌. پادشاه رووی ك‌رده جله‌ودار، وت‌ی: غارداغمان به‌سه‌. هه‌ردوو‌ك‌یان راوه‌ستان. پادشاه فه‌رمووی: ئه‌ی جله‌ودار، مه‌قسه‌دم ئه‌وه‌بوو له‌ له‌شكر دوور بكه‌ومه‌وه‌، وه‌ت‌ۆ مه‌حره‌می س‌ری. قسه‌یه‌ك به‌یان ئه‌كه‌م لازمه‌ تا مردن كه‌س له‌ ده‌مت نه‌ب‌یسی، وه‌ له‌ كه‌س ئه‌م‌ین نه‌بووم ئه‌م س‌رهم لای ئاشكرا كه‌م. جله‌ودار وت‌ی: ئه‌ی شاه، ئه‌گه‌رچی لایقی س‌ری جه‌نابت نیم، شه‌رته‌ ب‌ونی فه‌رمووده‌ت له‌ ده‌م ده‌رنه‌چ‌ن،

مه‌گەر خۆلی قه‌بر له‌ده‌مم ببیسی. دلی پادشای ئەمین کرد. پادشاه فەرمووی بۆم مه‌علووم کرا له‌م رۆژاندا بڕاکه‌م خه‌ریکی له‌ناوبردنی من بووه، وا لازمه له‌ پێش ئه‌وه‌ی من له‌ناو به‌ریت، حه‌یاتی له‌ دنیا دا نه‌یه‌لم. جله‌ودار وتی: قوریان، وا لازمه نه‌ به‌شه‌و و نه‌ به‌ رۆژ له‌ مه‌کری ئەمین نه‌بی، خۆت موخافه‌زه‌ بکه‌یت، وه‌به‌نده ئومید ئەکه‌م له‌ناوی به‌رم. له‌سه‌ر ئەو فکهره‌ قه‌راریان دا. گه‌رانه‌وه. پادشاه ئه‌م‌ری کرد راو به‌ تال کراو گه‌رانه‌وه‌ بۆ مه‌مله‌که‌ت. وه‌قتی داخ‌ل بوونه‌وه‌ به‌ مه‌مله‌که‌ت، جله‌ودار چووه‌ لای پادشاه، ئه‌وه‌ی له‌ پادشای بیستبوو ئه‌وه‌ل و ئاخ‌ر بۆ بۆ بۆ پادشای گه‌یراه‌وه. بۆ پادشاه وه‌عه‌دی به‌جله‌ودار دا هه‌ر وه‌قت بوو به‌ حوکمدار روتبه‌ به‌ جله‌ودار عه‌تا بفرموی، وه‌ خۆی له‌ تازاری بڕاکه‌ی مه‌حفووز کرد. له‌ پاش چه‌ند موده‌ت پادشاه ئه‌م‌ری خودای کرد. به‌ ئیتتییافی وه‌زیر و مه‌ئمووران بۆ پادشاه له‌ جیگه‌ی پادشاه دانرا. ئه‌وه‌ل حوکم له‌ زویانی پادشاه چووه‌ ده‌ره‌وه‌ ئیعدام کردنی جله‌ودار بوو. وه‌قتی جله‌ودار داخ‌ل به‌ مه‌جلیس کرا رووی کرده‌ پادشا، وتی: عومری پادشاه هه‌ر باقی بیت، به‌نده گونا‌هم چیه‌؟ له‌ چاکه‌ زیاتر تازارم بۆ جه‌نابت نه‌بوه، وه‌ خصوص وه‌عه‌دی روتبه‌ت بۆ من ئیعدام کردنه. پادشاه جوابی دا به‌وه، وتی: ئە‌ی غه‌ددار، خراپترینی گونا‌ه سڤ ئاشکرا کردنه. له‌ جیگه‌یه‌ک بڕاکه‌م تۆی به‌ مه‌هره‌م زانی سڤی دلی بۆ روو ره‌شیککی وه‌ک تۆ به‌یان کرد، هاتی سڤه‌که‌ت بۆ من ئاشکرا کرد، چۆن من ئیعتیبار به‌ تۆ بکه‌م؟ ژینی تۆ بۆ من و میللەت له‌ زه‌ر خراپتره. بۆ سیاسه‌ت ئیعدام کردنت لایقه، له‌ پاش تۆ که‌س جورته‌تی سڤ ئاشکرا کردن نه‌کات. هه‌ر چه‌ند جله‌ودار پارایه‌وه، بۆ فائیده بوو، کردیان به‌ داری سیاسه‌تدا.

هینانه‌وه‌ی ئە‌م میساله‌م له‌ به‌ر ئه‌وه‌یه‌ لازمه سڤ ئاشکرا نه‌کریت. سڤ ئاشکرا کردن ئیشی بۆ عه‌قلانه. شێر وتی: ئە‌ی دایکی خۆشه‌ویستم، ئە‌و که‌سه‌ی سڤی ئە‌م مه‌سه‌له‌یه‌ی بۆ جه‌نابت ئاشکرا کرد بۆ حیکمه‌ت نییه. به‌عزێ که‌س بۆ مه‌سه‌له‌حه‌ت سڤی خۆیان بۆ خۆشه‌ویستیان ئاشکرا ئە‌که‌ن له‌ به‌ر موختاج بوونی ته‌دبیر. سڤی داپۆشرا بۆ و پێگه‌ی حه‌قی تاریک کرد بۆ، ئاشکرا کردنی خیریککی گه‌وره‌یه. ئومید ده‌که‌م ئە‌و قسه‌یه‌ له‌ من نه‌شاریته‌وه. به‌ واسیته‌ی موپاره‌کیی جه‌نابته‌وه ئە‌م غه‌م و مه‌راقه‌م له‌ دل ده‌رچیت. ئە‌گه‌ر به‌ زویان ناتوانی، به‌ نووسین، ئە‌گه‌ر به‌ نووسین مومکین نابێ، به‌ ئیشاره‌ت، به‌ هه‌ر نه‌وع لایقه به‌یانی بفرموو. دایکی شێر وتی: ئە‌گه‌ر شه‌رت ئە‌که‌یت ئە‌و فیتنه‌ی گونا‌ه‌کاره‌ به‌ جه‌زا بگه‌یه‌نی و به‌ پارانه‌وه‌و زویان لووسی ئیخفال نه‌بی، ره‌حمه‌ت ده‌رحه‌ق ئە‌و غه‌دداره‌

نه بئ، نه گهرچی عوله‌مای دین توولیان له عه‌فوکردن زۆر داوه، ئەمما به قه‌ولی ههر چوار مه‌زه‌به‌که کوشتنی ئەهلی فیتنه و فه‌ساد دروسته، خوسوس ئەو نه‌وعه فیتنه‌یه. دلی جه‌نابت بووه‌ته به حری خوین، وه له نه‌زهر میلله‌تدا به زالم دانرایت. فه‌رمووده‌ی خودایه (ولکم فی القصاص). کوشتنی دیمنه‌ه‌لاله، له‌به‌ر ئەوه که‌سی فکری ئازاری میلله‌تی بوو روو له‌مه‌مله‌که‌تی وێرانی ئەکا. مه‌علومه به‌قسه‌و دووزوبانیی دیمنه‌شه‌تره‌به کوژرا. شیر و تی: لازمه فکریکی لی بکری. دایکی شیر رویشته‌وه بو جیگه‌ی خوی. شیر له پاش فکریکی زۆر ئەمری کرد به حازر بوونی ئومه‌راو و زه‌را. هه‌موو له خزمه‌ت شیردا کوژوونه‌وه، وه له‌سه‌ر ئەمری شیر دیمنه‌ داخل به مه‌جلیس کرا.

وه‌قتی دیمنه‌ داخل به مه‌جلیس بوو، ته‌ماشای کرد ده‌رگای به‌لا کراوه‌ته‌وه، پێگه‌ی نه‌جات داخراوه. دایکی شیر داخل به مه‌جلیس بوو. دیمنه له یه‌کیتی پرسی به نه‌رمی، و تی: مه‌جلیس بوچ دانراوه، چی قه‌وماوه، شیر وا له‌به‌حری خه‌یالا ئەسوورپتته‌وه؟ دایکی شیر گوئی لی بوو، رووی کرده دیمنه، و تی: ئەم مه‌جلیسه بو نووسینی فه‌رمانی خنکاندنێ توو گیراوه. به واسیته‌ی دووزوبانی تووه، وه‌زیری زیره‌ک و عاقل وه‌ک شه‌تره‌به بی کوژرا. لازمه تو له سه‌عاتی زیاتر نه‌بی له جه‌زای خوینی شه‌تره‌به‌دا. دیمنه و تی: عاقلان چاکیان فه‌رمووه‌و پێگایه‌کی جوانیان داناوه. یه‌کی له قسه‌ی حیکمه‌تیان ئەمه‌یه: ئەوی له پاشاه دووره، په‌نگی سووره. ئەوی له پاشاه نزیکه، له‌گه‌ل به‌لا شه‌ریکه. مه‌علومه ههر که‌سی روتبه‌ی گه‌وره‌ی لای پادشاه بوو، به‌خیل و هه‌سوود ئاره‌زووی نه‌بوونی ئەکه‌ن (والمخلصون علی خطر عظیم). له‌به‌ر ئەوه‌یه ئەهلی حه‌قیقی پشتیان به دیواری ئەمانه‌ته‌وه داوه، ده‌ستیان له دنیای غه‌داری بی به‌قا هه‌لگرتوه، له چۆلتیک به عیباده‌ت کردن خه‌ریکن، پێگه‌ی خه‌لقیان له خوین به‌ستوه. ئیستایش قانونی پادشاهان پێگه‌ی پاستی خوار ناکه‌ن و به ئاره‌زووی جاهیل موعامه‌له ناکه‌ن، وه فکری پادشاهان له فکری میلله‌ته‌وه دووره. زۆر بینراوه له پادشاهان چه‌ند که‌سانی جینیویان به‌پادشاه داوه، له جیاتیی جه‌زا خه‌لات کراون، وه هه‌م بینراوه که‌سی روچی خوی فیدای پادشا کردوه، وه خیانه‌تی زه‌رپه‌یه‌ک نه‌بوه به واسیته‌ی شتیکی بی ئەهمیه‌ته‌وه به داری سیاسه‌ت کوژراوه. ئەگه‌ر منیش مردن به‌پۆکی نه‌ئه‌گرتم خزمه‌تی پادشام ئیختیار نه‌ئکرد، وه له عیباده‌ت خانه مه‌حرروم نه‌ئبووم، وه خویم نزیک به سووتانن نه‌ئکرد، وه تووشی دهر و به‌لا نه‌ئبووم. هه‌رکه‌س قه‌دری ته‌نهایی نه‌زانێ وه خزمه‌تی پادشا به واجب بزانی، ئەوه‌ی به‌سه‌ر دێ، به‌سه‌ر عابیده‌که هات.

دایکی شیر پرسیی: چۆن بووه، بیگیتهوه.

حیکایهت

دیمه وتی: بیستوومه عابیدی ته رکی دونیای کردبوو. له دووری شار له کونجی به نوێژکردن خه ریک بوو. پۆشینی په لاس، خواردنی گیا بوو. شوژه تی چاکه ی له هه موو لایه که وه بلاو بووه وه. وه قستی له هه موو شاریکه وه خه لق ته چونه زیاره تی، نووری پرووناکیان له ناوچه وانی عابید نه دی. ته سادوف نه و شاره پاشایه کی بوو له ته بیعهت سه خی و به ره حمیدا نه مسالی نه بوو. وه قستی تووشی فه قیری بهاتایه، دهستی بو به سنگه وه نه گرت، به ئاره زووی فه قیره که موعامه له ی نه کرد. له گه ل ناوی عابیده که ی بیست (نعم الامیر علی باب الفقیر) که وته دلایه وه، چوه خزمه تی عابیده که ته له بی دوعای خیری لی کرد. داوی نه سیحه تی بو پادشاهان به کار بی، کردی. عابید وتی: نه ی پادشاه، دوو پتگه هه یه. نه وه ل دنیا و ئاخیر قیامهت. لازمه قیامهت له بهرچاوت لانه دیت، یه ک زه رپه خودات له فکر نه چیته وه و زه خیره بو قیامهت بنیتریت. پادشاه وتی: زه خیره ی قیامهت چییه؟ عابید وتی: حه ق سه ندنی مه زلوومان، مولاچه زه کردنی فه قیران، ره حم بوونت ده رحه ق به میللهت. وه هه ر پادشایه ک ئاره زووی به هه شت بکا ره حم به میللهت نه کاو ئازار به که س ناگه یه نی. هه ناسه ی فه قیرانی بو نه که وپته کار، خودا نه یبه خشی. به نه سیحه تی عابید خه زینه ی دلی پادشا پر بوو، وه قسه ی گه وه ره ینی عابید دلی پادشای پرووناک کرده وه، خو ی به مریدی عابیده که قوبوول کرد. پادشاه فه رمووی: لازمه هه موو رۆژی به قودوومی موباره کت مه جلیسی ئیمه پرووناک که یته وه. به و نه وه هاتوچو کردنی عابید ده وامی بوو. رۆژی عابیدو پادشاه به یه که وه دانیشتبوون. چه ند که سه ی به هاوارکردن پروویان کرده خزمهت پادشاه. عابید بانگی کردنه پیتشه وه، یه که یه که قسه ی لی وه رگرتن. موافیقی حه ق حوکه می بو دانان، وه پادشاه حوکه که ی زۆر پی خوش بوو وه مه منوونی عابید بوو. پادشاه پرووی کرده عابید فه رمووی: رجا ده که م هه موو رۆژی یه ک سه عات له دیوانی موحا که مه لازمه حازر بی بو موحا که مه کردنی میللهت، باعیسی نه جرو ئیحسانه. عابید نه مره که ی قوبوول کرد. ئاخیری وای لی هات موحا که مه، نه مری موحا که مه و کوشتن و عه فوکردن هه مووی به زوبانی عابید قوبوول نه کرا. مه رته به به مه رته به روتبه ی عابید زبادی کرد. فکری نوێژو تاعه تی که وته سه ر ئوموورات و خواردنی چه ور و نه رم. ریازه تی گیای به خواردنی شیرینی و لایق شکان. له ززه تی

خواردن و ئيسراحت، عيبادهتى له فكري عابيد برده وه. عابيد له ئه وه له وه فكري نانئىكى بو، ئه وه وه غه مى دونيا يه كى بو، چونكه دونيا وهك ژنى عه بيار وايه چهند به غيره تئىكى توشى به لا كرده وه، چهند سوڤييه كى بو ته مه ع له ريگه ي دين لاداره. هه لقه ي (حب الدنيا رأس كل خطيئة) له گوڤى عابيد ده رچوو. وه قتي پادشاه چاوى به ئوموورات و عه داله تى عابيد كه وت، ئه مري ئيعدام و هه پسى ئه به دى ته سليم به عابيد كرد. ته سادوف رۆژى يه كى له موريدانى عابيد چاوى به عابيد كه وت عه جايب ما، چونكه له وه پيش به خزمه ت عابيد گه يشتبوو، عاده تى شاره زا بو له ئيواره وه تا رۆژ عابيد به نوڤر كردن و گريان خهريك بو. مریده كه سه برى كرد تا مه جليس چۆل بو. وه قتي عابيد به ته نها مابه وه، مرید چوه پيشه وه سلاوى كردو له خزمه ت عابيد دانيشت، وتى: ياشيخ ئه مه چ ئه حوالئىكه، به خه وه وه يان به ئاشكرايه ئه بيينم. عابيد هه كه جوايئىكى نه بوو ئيلزامى مریده كه ي پى بدات. مریده كه وتى: ياشيخ دونيا خوانئىكه زه هراوييه به خواردنى زه هر خۆت له ناو مه به. فه رموده ي خودايه: «انما الحياة الدنيا لعب ولهو». عابيد وتى: ئه ي ده روئيش، به واسيته ي روتبه وه هاتوچۆ كرده وه عيباده ت ته رك نه كرده وه. له ئه وه له وه چۆنت ديوم، له سه ر ره وشتى قه ديم لام نه داره. عيباده ت هه ر باقبييه. ده روئيش وتى: ئيستا له ئه حوالئى خۆت بى خه به رى، ئاره زوى نه فس چاوو دلئى گرتوه. وه قتي به خۆت ئه زانى له په شيمانيا پشتي ده ستت به دان ئه گه زيت. مه سه له ي تو وهك مه سه له ي كوڤره كه وايه، دارده سته كه ي و له گه ل مار بو فه رق نه ئه كرا.

عابيد پرسى: چۆن بووه؟

حيكايه ت

ده روئيش وتى: كوڤرى و چاوساغى له ريگه بوون به ره فيق. ئه روئيشتن به ريگه دا، شه ويان به سه را هات. له بهر ئيسراحت دانيشتن. وه قتي هه لسان برۆن كوڤره كه ده ستى گيڤا بو داره كه ي، ماريك كه وته به رده ستى، واى زانى داره كه يه. هه ليگرت، ده ستى لى كوتا، نه رم و ساف بوو. پى خو شحال بوو. سواري ولاغ بوو، روئيشتن تا رۆژ بووه وه. چاوساغ ته ماشاى كرد كوڤره كه له جياتى داره كه ماريكى به ده سته وه يه، بانگى كرد: ئه ي حافظ، ئه وه ماره به ده سته وه، فرپى ده. كوڤره كه واى زانى چاوساغ ته مه عى كرده وه ته داره كه ي، بوڤه وا ئه لئى فرپى دات ئه وه هه ليگري، جوايى دا يه وه: ئه ي ره فيق له وه كه سانه نيم به قسه به خه له تيم. له خوا به زيادبى داره كه م گوم بوو داريكى چاكترم ده ست كه وت. وا

ئەزانم خەریکی بە فیل لە دەستم بستی. چاوساغ دەستی کرد بە پیکەنین، وتی: وەللا ئەو دار نییە، ماریکە زەهراوییە. رجا دەکەم تا پیتوئە داوی بیکوتە بە ئەرزدا. لە واسیتە ی پەفاقەتەو پیت ئەلیم، پیاوی چاک بە، لە قسەم دەرمەچۆ. کوێرەکە وتی: ئە ی عەقل! قسە بۆ مال ئەکەیت. بەهرەیک خوا بە منی عەتا کردوو دەست تۆ ناکەو پیت، قسە ی پروبووچ مەکە. چاوساغ زۆری وت و کوێرە کەمی بیست. لەگەڵ رۆژ هەلپات، دنیا گەرم بوو، ماریکە بووژایەو، پیتی خوارو دای بە دەستی کوێرەکەو. فەورەن کوێر رۆحی دەرچوو. دەرویش وتی: ئەم میسالم بۆیە پۆت هینایەو لیت مەعلوم بی دنیا ماریکە نەقش کراو، وە هەرکەس عاشقی نەقشی بوو ئاخری بەزەهری لە ناو ئەچیت. وەقتی عابید ئەو قسانە ی لە دەرویش بیست، ترس و خۆفیک کەوتە دلێو، دەستی کرد بە گریان، فرمیسکی پەشیمانی بە دەستی حەسەرەت ئەسری. بەهەناسە هەلکیشان و دەست بە دەست دانا رۆژی کردوو. وەقتی دائیرە دانرا عابید گریانی شەوی فکر چووو. بەشەو فکری تۆیە ئەکرد، بە رۆژ فکری نە ئەما. موددەتی بەین نەبوو، ئومەراو وزەرا قەراری عەزڵ بوونی عابیدیان دا. عابید عەزڵ کرا، لە گۆشەیک دانیشت. رۆژی لە وەقتی حوکمداریا ئەمەری بە کوشتنی پیاوی کردبوو، کەسوکاری چوونە خزمەت پاشا تەلەبی حوقوقیان کرد. لە مەحکەمە ی شەرعدا ئیسپاتیان کرد خزمەکیان قاتیل نەبوو، بە ئارەزووی نەفسی عابید کوژراو. پادشاه ئەمەری فەرموو بکوژریتەو. هەرچەندە عابید لە پادشاه پاراپەو و تی حەقی خۆتەکە تەسلیم بەکەسوکاری ئەکەم، فائیدە ی نەبوو. وتیان هەرکەس بۆ زامەندی خەلق روو لە خالق وەرگێرئ جەزای جەهەنمە. عابید کوژرا، بە جەزای دنیای گەشت.

دیمە وتی: هینانەو ئەم میسالم بۆ ئەو یە منیش لەبەر خزمەتی پادشاه تەرکی نوێژ و تاعەتم کرد، هەر فکریکم بوو نامە سەر ئومووراتی حوکمداری، وە هەر رێگەیک بۆ پادشاه چاک بوو دۆزیمەو. هەر چیم بەسەر دئ دووقات موستەحەقم، خۆم بەسەر خۆم هینا. نزیک بە پادشاهان بەبی بەلاو سیاسەت نەبوو. وەقتی ئەو قسە فەسیحانە لە زوبان دیمە جاری بوو هەموو مەئمووران سەرسام بوون. شیر سەری بردە بەحری خەیاڵتەو، نەیزانی چ فکری دەرەق بە دیمە بکات. سیاگۆشی لەو مەجلیسەدا حازر بوو، تەماشای کرد، کەس نییە جوابی دیمە بدات، وەشیر عاجزە جوابی لە دیمە. سیاگۆش رووی کردە دیمە، وتی: ئەم بی ئەدەبیانە ی دەرەق بە مەئموورانی پادشاه کردت ناماقوولی بوو، و جوددی ئەووت نەبوو دەرەق مەئمووران و نزیک بوون بە پادشاهان

قسهی زیادی بکهیت، له بی عهقلیی تو دووره. مه گهر نه تیبستوووه حوكم کردنیکی پادشاه به سه میلله تدا خیری سه د سال عیبادهتی میلله تی هه یه. زور ته سادوف بووه عابیدانی سه حرانشین له واسیتهی هاتوچوو خزمهت کردنی پادشاه که شف و کهرامه تیان بو ناشکرا بووه. له جوملهی نه و قیسه سانه قیسه سی پیری دل پرووناک شاهیدی حاله.

دینه پرسی: چون بووه؟

حیکایهت

سیاگوش وتی: نه گپرنه وه له شاری فارس سواری بوو به هه ناسه ی موباره کی گوی مه قسه دی نه فران. ناوی نه و سواره پیری دل پرووناک بوو، شوهره تی کهرامه تی له روم وه نزدیک به مه غریب بوو بوو. موباره کیی نوفووسی به میسر و شامدا بلا بوو بووه وه. حیجاز و یه مهنی داگیر کردبوو. عابیدانی عیراق، پیاوچاکانی خوراسان بو زیاره تی خهریک بوون. سادیقانی تورکستان، عاشقانی هیندستان ته ریه تیان له سه ره دست وه ره گرت. روژی دهر ویشی له سه مه رقه نده وه به عه زیه تیکی زور خوئی گه یانده فارس. مه علوموه هه رکه سی پتی به درکی هیلاک کون نه بی بوون به گولی مه قسه ده وه ناکا. وه قتی دهر ویش داخل به شار بوو، خانه قای دوزیه وه. به زویان دهر وازه ی خانه قای لسته وه. له رووی نه ده به وه هه لقه ی دهر گای جوولان. مجه وری خانه قا به ده میه وه هات، سوئال و جوابیان له یه ک کرد. دهر ویش نه حوالی شیخی پرسی. مجه وری وتی: شیخ چووته خزمه تی پادشاه. سه بر که میقداری، وه قتی هاتنه وه به تی. دهر ویش که ناوی خزمه تی پادشای بیست، وتی: ناخ! عه زیه تی خوم به خو رایبی دا شیخی بو خزمه تی سوئلتان چوو بی، ناره زووی مه جلیسی پادشا بکات، ته ئسیراتی نوفووسی چون ده ست نه که وی؟ به تاله. ناره زووم کرد تا مردن خزمه تی بکه م به مه قسه د نه گه بستم. له خانه قا دوور که وته وه، رووی کرد بو ناو شاره که. دلی له شیخ خراب کردبوو، فکری خراپه ی دهر حه ق شیخ نه کرد. له نه حوالی شیخ بی خه بهر بوو. ته سادوف وه ردیانی حه پسخانه نه و شه وه حه پس نه دهستی رای کردبوو، بو حه پس که نه گه را، چاوی به دهر ویش که کهوت، وایزانی حه پس که یه گرتی، بر دیه خزمه ت پادشاه. له ریگه وه ردیانه که وتی: نه ی زالم! بو یه راتکرد له ده ست برین نه جات بی و دهستی من له جیاتی دهستی تو برن. دهر ویش زور پاراپه وه سوئندی بو وه ردیانی خوارد من له حه پس ی رام نه کردوه وه غه ربیم، له م قسه نه بی خه بهرم، فائیده ی نه بوو. گه بستم خزمه ت پادشاه. پادشاه نه مری کرد به جه للاب

دهستی بپرن. له دوور دهنګی پیری دل ړووناک هات. به پرتاو گه‌یشته پیشه‌وه. ړووی کرده وهردیان وتی: ئه‌وه دهرویشی منه، ئه‌و دزه نییبه له دهست ئیوه فیاری کردب، فکرتان خراب مه‌کهن، زور گونا‌هه. به‌قسه‌ی شیخ دهرویش له دهست برین نه‌جاتی بوو. وهردیان دهست و پیتی پیری به زوبان ئه‌لسته‌وه. عوزری زوری بو شیخ هینایه‌وه. شیخ عه‌فوی کرد. دهرویش له خزمه‌ت پیری دل ړووناک هاتنه دهره‌وه. له ریگه شیخ دهستی نایه سهر شانی دهرویش و وتی: ئه‌ی دهرویش، ئه‌گهر خزمه‌تی پادشاه ئیختیار نه‌که‌م مه‌زلوومی وهک تو له‌دهست زالم نه‌جات نادری. دل مه‌گوره. دهرویش بزوی مه‌علووم بوو ئه‌وه‌ی به‌سهری هات واسیته‌ی دل گورین بوو که دهره‌ق شیخ کردی. فکری کرده‌وه و وتی: ههرچی له‌دهست پیاو چاکان ئه‌قه‌ومئ، به بئ حکمه‌ت نییبه، وه له عه‌قلی هیچ نه‌زان دووره.

ئهو منداله به‌دهست خضر سهرپرا
 له تهره‌ف خوداوه ئه‌مر بوو کرا
 ئهو سه‌فینه‌یه که به‌دهست کونی کرد
 له زولمی پادشاه بو نه‌جات بوونی کرد
 مووسا نه‌بی بوو نه‌یزانی ته‌واو
 بوچی چاکی کورد دیواره ړووخاو

سیاگوش وتی: به‌یان کردنی ئه‌م میساله‌س بو ئه‌وه بوو له مه‌جلس مه‌علووم بئ زور پیاو چاکان بوون خزمه‌تی پاشایان ئیختیار کردووه وه له نریک بوونی پادشاه تووشی عه‌زیه‌ت نه‌بوون، وهک دیمنه ئه‌یلتت. ئه‌ی دیمنه، خوت چیت، وجودت چیه له واسیته‌ی نریکی سولتان نازارت پئ بگا؟ دیمنه وتی: ئه‌ی سیاگوش ئه‌وی به‌یانت کرد که پیاو‌چاکان خزمه‌تی پادشاهانیاں ئیختیار کردووه، زور مه‌عقوله، ئه‌ما له ریگه‌یه‌کی که‌وه بوون، به‌بئ ئه‌مر خودا دهستیان بو هیچ نه‌بردووه به ناره‌زوی نه‌فس ئیشیان نه‌کردووه. دهستیان له ئیشی دنیا هه‌لگرتووه. ړوتبه‌ی ئه‌و که‌سانه له‌گه‌ل ئیمه‌ه‌رقی ئه‌رزو ئاسمانه و لایقی قسه‌ی ئیمه‌نن. ئه‌مسالی ئیمه‌ به‌و مه‌رتبه‌به‌ چون ئه‌گا؟ بو ئیمه‌ دروست نابئ، وه‌تو ئه‌لئیت پادشاه سیبه‌ری سهری بو میلله‌ت باعیس به‌ژیان و ره‌حه‌تییه. منیش ئه‌لئیم وایه، ئه‌ما سیفه‌تی ئه‌و پادشایه له ریگه‌ی خوداوه نریکه، له کرده‌وی به‌تال دووره. نه‌به‌قسه‌ی فیتنه باوهر ئه‌کا، وه نه بئ گونا‌هه‌زا ئه‌دا، وه به‌چاوی

باتینی ئەزانن، ئەهلی خاین و راست فەرق ئەکەن، وە کەسێ ئارەزووی بەرزیی پادشاه و میلیت بکا بەچاوی مەرەمەت تەماشای ئەکەن، وە رەگ و ریشە ی ئەهلی خائین دینە دەروە.

دایکی شیر و تی: ئەوی تو بەیان کرد هەمووی راستە. بەقسە ی خۆت کوشنتت واجبە. لە هەموو ئومەرا مەعلوومە، وە حازرانی مەجلیس ئەیزانن. شەترەبە وەزیرتیکی عاقل و زبیرەک بوو، لە سەداقە تا ئەمسالی نەبوو، بە فیتنەیی و دووزوبانی ناموبارەکت لەناوچوو. وە فاشکاندن ی شیر بەناو میلیتە تدا بلا بوووە. ئاگری حەسادەتت دونیای داگیرکرد.

حازر بە ئینتیهای مەرگتە. دینە و تی: لە دل رووناکیی پادشاه مەعلوومە، وە حازرانی مەجلیس ئەزانن رەفاقەتی من لە گەل شەترەبە زۆر خۆش بوو، وە دوشمنایەتی لە بەینمانا واقع نەبوو بوو، وە ئەگەر شەترەبە غەرەزی دەرەق من بووی ئاشکرای نەکردبوو. من و شەترەبە لە رەفاقەت و خۆشەویستی زیاتر دەرەق یەک نەمانبوو، وە پوتبە ی من لە خزمەت پادشادا لە شەترەبە کەمتر نەبوو، دوشمنیم دەرەق شەترەبە چی بوو؟ ئەوەندە فەرق هەبە خەیانەتی بۆم مەعلووم کرابوو، بەنیسحەت بۆ پادشام بەیان کرد چونکە لە ریتگە ی راستییە وە خزمەتی پادشام ئەکرد، وە ئەو قسە ی بۆ پادشام بەیان کرد پادشاه بە چاوی موبارەکی بۆی مەعلووم کرا، بە عەقل و فکری خۆی ئیشی تەواو کرد، وە قسە ی راستی بەندەیش ئاشکرا بوو. زۆر کەس لە گەل شەترەبە یەک قسە و یەک تەدبیر بوون، لە خیانتەت و فکردا شەریک بوون. ئیستا ئەوە ی راستە من بەیانی ئەکەم. ئەوان لە خۆیان ئەترسن. مەعلوومە قسە ی حەق ناخۆشە. هەر وەقت ئەهلی فیتنە و خائین بۆ کوشنتی من بگەڕین، فکر ناکەم و یجدانی پادشاه جەزای چاکە و نەسیحەتەم گوم بکات، وە بە ئارەزووی دلی فیتنە و خاین بی گوناھتیکی وەک من لەناوبەریت، لە دوای من دلی موبارەکی بخاتە بەحری پەشیمانییە وە. قسە گەیشتە ئیترە، وەقت درەنگ بوو. شیر ئەمەری کرد دینە تەسلیم بە مەحکەمە ی شەرع بکری، هەر نەوعی قازی حوکمی بدات، لازمە موجازات بدری.

دینە رووی کردە شیر، و تی: کام حاکم راستتر لە عەقلی جەنابتە، وە کام قازی عالمتر لە و یجدانی جەنابتە؟ ئەلحەمدولیللا عەقل و دیانەت وەک ئاوتینە دیارە. بەیەقین ئەزانم تەماشای و یجدان و عەقلی خۆت بکەیت، زاھیرو باتین و چاکە و خراپە دەرئەکەوێت.

نهختی له نووری به حری دلت ورد بیته وه نهحوالاتی ئەم بچووکه مهعلووم ئەبی، ئەو وهفته یا ئەفهرموویت: «خذه فغله، ثم الجحیم صلوه» وه یا ئەمر ئەفهرموویت به عهفوو بهرانه تم. ئومید دهکهم له نوفووسی موبارهکت ریگهی نهجاتم بدۆزیتته وه وه قسهی راستم له حوزووری مهجلیسدا دهکره ویت.

شیر وتی: ئەی دیمه، تهفتیش کردنی ئەم ئیشه زۆر توولانییه. ئەوهنده سهعی ئەکهم ههتا وهک موو له ناو ههویر دهبریی. خۆت نهیزانی راستی و رحم تا قیامهت باقییه. ئارهزووی زولم ناکهم. لهویجدان و غیره تدا کهس موقابیل به خۆم نابینم. دیمه وتی: له واسیتهی ئەوه هیچ گوناو و خراپه له خۆم نابینم، وهخته دلّم شهق بهری. ئەگهر له م مهسهله دا گوناھیکم بوایه نزیک به جهنابت نهئبووم، بهم دلّ دهنگییه وه چاره پروانی به لا نهئبووم، بهلکی ئەفسوونیکم نهخویند خۆم به ئرزدا نهبرده خواره وه، وهیا فیرارم ئەکرد له جیگهیهکی به ئیسراحت نهژیام و نه موارد.

دایکی شیر وتی: ئەم قسه منالّ خهله تینانهت له دلی عاقل تهئسیر ناکا. به زوبان لووسی خهریکی ریگهی نهجات بدۆزیتته وه، وه له جهزای فیتنه بیت ئیسراحتی رهحه تی بکهیت. دیمه وتی: من دوشمنم زۆره و زۆر کهس رقیان له منه. ئومید دهکهم ئینشائه لالا پاکیتی من ئاشکرا بی، ناماقوولی بو دوشمنانم بمیتته وه. لازمه بو عداله تی پادشاه مهسهله ی من حه واله ی کهسیکی ئەمین بکات وه ئەو کهسه بوغزو دوشمنی له گه ل من نه بی. به راستی هه رچی بو مهعلووم کرا عه ززی قودوومی موبارهکی پادشای بکا. پادشاه به مووجیسی حه ق به جهزای بهنده ئەمر بهفهرموویت، ههتا رۆژی قیامهت به واسیته ی گوناھی بی وجودیکی وهک منه وه عه زاب نه دریی و بو کوشتنی خۆم ناترسم. ترسم ئەوه یه به خۆتی بی گوناھیکی وهک من دامینی موبارهکی پادشاه ناشیرین بی.

شیر وتی: له عدالهت و رحمی من دووره بی ئەمری شه رع بکه م. ههروهخت خیانهت و فیتنه ی تو ئیسپات کرا، به نوعی جهزات ئەدهم به تهئریخ بیگپرنه وه. دیمه وتی: من بوچ له خیانهت بترسم، وه لهویجدان و رحمی جهنابت خۆم مهحرووم بکه م. مهعلوومه عدالهت و رحمی جهنابت وهک رۆژ دنیای پرووناک کردووه. ئومید دهکهم لهویجدان و رحمی جهنابت بی بهش نه بم. خودا جهنابتی بو عدالهت دروست کردووه. ناعه دلی له جهنابت دووره. یه کئ له حازران وتی: ئەوهی دیمه بهیانی ئەکا مه قسه دی گه وره بی پادشا نییه. مه تله بی نهجات بوونی خویه تی. دیمه وتی: کامه یه له من سادقتر و عاقلتر،

خوسوس بۆ موخافه زه تى پادشاه نارەزوو بكا. ئىستا لازمه بۆ نه جاتى خۆم سه عى بكم تا مهمله كهت و حوكمدارى له پادشاه تىك نه چىت. ئومىد ده كهم به قسه ي جاهيلان فكر له پادشاه نه گۆرپىت، وه ئىشى دوور به نوفوسى موباره كى نزىك بكاته وه. سىاگۆش وتى: به مه كرو زوبان لوسىي ناموباره كت مومكىنه فكرى پادشاه بگۆرپىت. دىنه وتى: فكرى ئىوه له گه ل پادشا زۆرى فره قه. به حرى مه رحه مه تى شاهان پر له ره حمه ته. داىكى شىر وتى: ئه ي غه ددار، ئىستا ئومىدى نه جات بوونت ماوه؟ دىنه وتى: ئه گه ر كه سى چاك و خراپ فره ق نه كات جه زاي نه سىحه ت به خراپه بداته وه، ئه و وه قته من ئومىدم قه تع ئه بى، چونكه هه رچى شه رتى خزمه ت بوو وه نه سىحه تن بۆ پادشاه لازم بوو، قوسوورم نه كرد، وه له زاتى موباره كى پادشا مه علومه پىاوى گوناهاار ئىقتىدارى جواىى نبىه. كه سى خائىن بى ئىقتىدارى حوزوورى پادشاه ناتوانى. مه سه لا ئه گه ر من ئه م گوناهم كردى به جه زاي خۆم ئه گه م، وه ئه گه ر پادشاه له كوشتنى من عه له جه بكات په شىمان ئه بىته وه. هه ر كه سى له ئىشى عه جه له بكا. خانووى ئاوه دانى وىران ئه كا (العجلة من الشيطان). عه جه له بۆ شه يتانه. هه ر كه سى عه جه له بكا و سه برى نه بى ئه وه ي به سه ر دىت به سه ر ژنه بازرگانه كه هات. له بهر په له كردن فره قى دۆسته كه ي و غولا مه كه ي بۆ نه كرا.

شىر پرسى: چۆن بووه؟

حىكايه ت

دىنه وتى: له شارى كىشمىر بازرگانى بوو، ده وله ت و مالى له حىساب نه ئه هات. خزمه تكار و كاره كه رى زۆرى بوو. ژنىك وه ك مانگى چوارده، زولفى ژنه كه وه ك پىحانه بوئى ئه هات. حه لالى بازرگان بوو. پىاوىكى ره سسام دراوسىي بازرگان بوو. ئه و ره سسامه به يه ك ده قىقه ره سمى له شكرىكى ئه كىشا. له ره سسامىيا ئه مسالى نه بوو. ته سادوف ره سسام و ژنى بازرگان ده ستىان تىكه ل كرد. هه ر وه قت نارەزوى يه كىيان ئه كرد به واسىته ي ژنه ده لالىكه وه ئىشىان دروست ئه بوو به يه ك ئه گه يشتن. رۆژى ژنى بازرگان به ره سسامه كه ي وت: نارەزوو ئه كه م له سنعه تى جه نابت نىشانىك دروست بكه يت هه ر وه قت نارەزوى هاتنت كرد، به و نىشانه بۆم مه علووم بكرى. خۆم بۆن خۆش و ئاماده بكم. ره سسام وتى: عه بايه ك دروست ئه كه م لايه كى ره ش و لايه كى سپى، هه ر وه قت چاوت به عه با كه وت تو خۆت حازر كه. ئه و ته دبىره له مابه ين هه ردو كىيان قه رار درا.

له و وهفته دا غولامیکی په سسام گوتی له و ته دبیره بوو. وهقتی عه باکه ته واو بوو هه موو رۆژ به و نیشانه به خزمهت یه ک نه گه یشتن. ته سادوف رۆژی په سسام به نیش چوو بوو. غولامه که عه باکه ی له کچی په سسام وهرگرت ته ماشای بکات. غولام به به هانه یه که وه خو ی له عه باوه پیچا. رووی کرده مالی بازگان. ژنه بازگان جیگه ی حازر کرد. له بهر خوشه ویستی دژسته که ی ورد نه بووه بزانی غولامه یا په سسامه. وهقتی غولام له که یف بووه وه، رۆیشته مال وه عه باکه ی ته سلیم به کچه په سسام کرده وه. نه ونده ی پی نه چوو په سسام چوو وه عه باکه ی هه لگرت رووی کرده مال بازگان. ژنه بازگان چوو په سسامه، وتی: چی قه و ماوه؟ نه مری گوشت چۆله که ت خواردووه؟ نه مه دوو. په سسام به عه قل بۆی مه علوم کرا، وتی: بۆ نیش نه هاتووم. نه مه ناخر ته ماشا کردنه. له مالی بازگان رۆیشته دهر وه. رۆیشته مال وه. عه باکه ی سووتان. میقداری له غولامه که و کچه که ی دا، تهرکی هاتو چۆ کردنی ژنه بازگانی کرد. نه گهر ژنه که له بهر عه جه له نه بوایه فهرقی په سسام و غولامی نه کرد وه له دوری په سسام مه حرووم نه بوو وه به وه سالی غولام نه نه گه یشت.

دیمه وتی: هیئانه وه ی نه م میساله م له بهر نه وه یه بۆ پادشاه مه علوم بی نیشی عه جه له زور خراپه و بۆ کوشتنی من عه جه له نه کات، وه له هه مووتان مه علومه (کل نفس ذائقه الموت) که س له مردن نه جاتی نه بوه، وه خوسووس من له مردنی خۆم ناترسم. مه قسه دم نه وه یه رۆژی قیامت له سهر کوشتنی من پادشاه جه زا نه دریت. وه نه گهر بزانه به کوشتنی من فائیده یی ده ست پادشاه نه که ویت، نه ک رۆحی، هه زار رۆحم بی فیدای خو لی به ریپی پادشای نه که م. نه ما بۆم مه علومه نیشی پادشاه بی له شکر و بی ته دبیر دروست نابن، وه به قسه ی فیتنه و دوشمن ورده ورده ده ست بۆ کوشتنی مه ئمووران دریت بکری، وزه راو عوله ما یه که یه که ریگه ی فیرار نه گرن وه پادشاه به تنها نه مینیتته وه و تهخت و تاجی له ده ست نه چی و ده فعه یه کی له شکر و سوپای ده ست ناکه ویت. دایکی شیر ته ماشای کرد شیر گوتی له قسه ی دیمه گرتووه، نزیکه به زوبان لووسی دیمه دلای ساف بیی ده ست له جه زای شه تر به هه لگرت. رووی کرده شیر وتی: وا دیاره قسه ی دیمه به راست نه زانی و به زوبانی لووس ئیخفالی کردی و قسه ی ئیمه به درۆ دهرچوو. مه علوم بوو عه قل و زیره کی له تۆوه دووره. به عاجزی له مه جلیس هه لسا رۆیشته جیگه ی خو ی. شیر نه مری کرد دیمه زنجیر بکن بیخه نه زیندانه وه تا مو حاکه مه ی له مه حکه مه ی شه رعدا ته واو نه بی. دیمه زنجیر کرا، داخل به زیندان بوو. مه جلیس به تال کرا.

بۆ سېحەينى شېر ناردى بە شوين دايكيا. دايكى شېر چووه لاي شېر، وتى: كورم زوبان لووسى و فيتنه و فيتلى ديمنه بۆمن مه علوم كرا بوو. تەماشات كرد قسهى درۆ و دەلهسهى چۆن رېتكخست، وه رېنگهى قسه بدهيت لهم به لايه خۆى نه جات ئەدات، وه ههتا زوو ئەمر به كوشتنى بكهيت درهنگه، با عيسى رهحه تيبى دللى تو و ئيسراحه تى ميلله ته. ئيشى خېر به عهجه له نه كرى ئافاتى بۆ پهيدا ئەبيت. شېر وتى: ئەوانهى نزيك به پادشاه ئەبن دوشمانيان زۆره. مه ئمووران دهرحه ق بهك حه سادەت زۆر ئەكەن. ئەوى له پادشاه نزيكه دوشماني زۆرتره. پياوى فه قير له دوشمن ئەمینه. وه هه مو مه ئمووران ئەزانن ديمنه زۆر عاقل و زيره كه و ته دبيري لاي من په سه نده، مومكينه حه سوودان ئيتتيفاقيان كردي ديمنه به كوشت بدهن. ئاگرى به قسهى حه سوود داگيرسا تهرو وشك به يه كه وه ئەسووتينى. حه سوود چاوى چاكهى دهرحه ق خۆى نابينيت. مه گهر قسهى سى حه سووده كهت نه بيس تووه.

دايكى پرسى: چۆن بوو؟

حېكايەت

شېر وتى: ئەگېر نه وه سى كهس له رېنگه يهك بوون به ره فېق. به كېتكيان پرسى: ئېتوه له شارى خۆتان بۆ دوور كه وتوونه وه، ئەركى وه ته ننان له بهر چيسه؟ ئەوه و لايان وتى: واسيتهى سه فه رى من ئەوه به چاوم بكه وتايه به كه سى چاكهى له گه ل يه كېتكد ا بكر دايه ئاگرى حه سادەتم دائه گيرسا، تاقه تم نه گرت و تهركى وه ته نم كرد بۆ ده فعى غەم. دووه ميان وتى: مه سه لهى منيش وهك تو به، تهركى وه ته نم كرد. سېته ميان وتى: ههردووكتان ئاو دهردى من. هه رسيكيان يهك جينس بوون. رۆيشتن به رېنگه دا. ته سادوف كيسه يه كى پر له درهه م دۆزيبانه وه.

قه راريان دا كيسه كه بكه ن به سى كه رته وه، بگه رپينه وه شارى خۆيان. وه قتي به شكردنى عيرقى حه سادەتيان كه وته بزوتن. هېچيان رازى نه ئەبوون وهك بهك بهش هه لگرن. دهسته ئەژنۆ به ديار كيسه كه وه راوه ستابوون. نه كيسه كه بان له يهك بهش ئەكرد وه نه له جيگهى خۆى جيبان ئەهيشت. له و چۆله دا دوو شه و دوو رۆژ به برسېبه تى مانه وه. خه و ئيسراحه تيان به شه روشۆر رانه بوارد.

بۆ رۆژى سېته م پادشاي ئەو شاره بۆ راو رووى كرده سه حرا، تەماشاي كرد سى كهس دانيشتوون. پادشا سوئالى لى كردن: بۆچى دانيشتوون؟ هه رسيكيان به راستى قسهى

هه سوودی بیان بو پادشاه به بیان کرد، وتیان: ئیمه له بهر هه سوودی تهرکی وه ته مان کرد. له ریگه ئه م کیسه پاره مان دۆزیوه ته وه، چاوه ری ئی (حاکمیک بووین له به ییمان ته قسیم بکا) نه له مدولیللا ئیستا خودا ره حمی پی کردین حاکمیک و هک جه نابت گه یشته ئیره. پادشاه فه رموی: لازمه هه سوودی خۆتان به بیان بکن. به گویره هه سوودیتان پاره که ته قسیم ئه کم. ئه وه لیان وتی: ئه ی پادشاه، هه سوودی من ئه وه یه ئاره زوو ناکه م چاکه ده رحه ق که س بکه م وه یا ئیشی بکه م خه لق به واسیته ی منه وه دلخۆش بین. دووه میان وتی: من هه سوودیم ئه وه یه تاقه تی ته ماشا کردنی که سی ناکه م ده رحه ق که س چاکه وه یا خیرئ بکات. سیهه میان وتی: هه سوودی من ئه وه یه ئاره زوو ئه وه ناکه م که سی چاکه له گه ل خۆشم بکات تا به غه یری خۆم ته ئسیری نه بی. پادشاه ئه مووستی ته هه بیوری به دان گه ست، له هه سوودی ئه وان هه رسام ما. پادشاه فه رموی: به قسه ی خۆتان ئه م پاره یه بو ئیوه هه رامه. دروسته به گویره هه ساده تان جه زا بدرین. ئه وه ل که ستان به رووتی و قووتی به ره للا بکرئ. دووه م که ستان سه ری له به ده ن جودا بکرئ. سیهه م که ستان چوار میخه بکیشریته وه وه تران به سه ریا پرژیت هه تا رۆحی به ده ست عیزار ئیله وه داخل به جه هه ننه م بکرئ. پادشا ئه مری کرد سی پارچه مه ندیل بو فه رمانی ئه و سی که سه حازر بکرئ. بو ئه وه ل که سیان ئه م شیعه نووسرا:

ئو که سه به خاله ت به خه لق به ری

قابیلی نه فییه شاربه ده ر کرئ

فه رمان دووه م که سیان وا نووسرا:

ئو که سه به بوونی خه لق عاجزن

جه رگیان کون کون که ن به نووکی سووژن

فه رمانی سیهه م که سیان وا نووسرا:

ئو که سه مووزیر بی بو موسو لمانان

به سه ریا رژی سهه راپا قه تران

پادشا هه رسئ هه سووده که ی به جه زای خۆی گه یاند وه به جه زای خۆیان گه یشتن. شیر وتی: به م میساله دا وا ده رئه که وی ئینسانی هه سوود ئاره زوو ی زه ره ری خه لق زۆر ئه که ن و هه ز به مانی ره فیقیان ناکه ن. دایکی شیر وتی: وا ئه زانم هه سوود له نزیک تو نییه. هه موو مه ئموران به کوشتنی دینه رازی بن با عبس به ره حه تیبی دلی تو به. شیر وتی: له

مهسئه لهی دیمنه گرتی تیا ماوه تا به تهواوی ساف نهکری دهستی بو دریژ ناکه م، چونکه له کوشتنی شه تر به زور په له م کرد، وه له سه رخو بو ته حقیق کردنی نه مپرسی، وایستی په شیمان بوومه ته وه. به بی ئیسیات بوون دهست له عاقلان درا ریگه گوم کردنه. حوکه ما فرمویانه:

خه بهر دار ببیت له شه ری که سی
ته دبیر لازمه له گه ل چه ند که سی

(وشاورهم فی الأمر) چو ن فکری خو م به رمه وه؟

قسه ی شیر و دایکی لیتره دا ته واو بوو. هه ر یه که چوونه وه جیگه ی خو بان. وه قتی دیمنه زنجیر کراو خرایه زیندانه وه، که لیله ره حمی براده ری و ره فاقه تی که وته جوولانن، چووه سه ر زیندان بو چاویکه وتنی دیمنه. که چاوی به دیمنه که وت زنجیرکراوه، فرمیسک وه ک بارانی به هار به چاویا رژایه خواره وه، وتی: ئه ی برادر به م جو ره چو ن ئه توانم ته ماشات بکه م؟ له پاش تو ژیانم بو چییه؟ مردن خو شتره تو به م ئه حواله ببینم. هه ردو کمان ناو جنس بووین، ژیا مان به یه که وه ژیا ن بوو. ره فیقی وه ک تو م له دهست چوو. دیمنه به گریانه وه وتی: زیندان و ئه م زنجیره به قه ده ر یه ک ده قیقه دووری تو لام گران نییه. دووری جه نابت جگه ری سووتانم. که لیله وتی: ئه ی ره فیق، مادام ئیسی تو گه بشته ئه م ره زاله ته، تووشی ده ردی خو ت هاتیت هه رچی بلیم لومه م ناکری. له ئه وه له وه ئه م زنجیر و حه پسویه نامه پیش چاوت. به قسه ت نه کردم به خه یالی حرص و بی عه قلی ئه وه ت هینایه ریگای خو ت که وا هاته ریت. من هه ر قسه یه کم بو کردی دیاری دا. ئه گه ر له ئه وه له وه له نه سیحه ت قسوورم بکر دایه و به ئاره زووی تو مو عامه له م بکر دایه ئیمر و له خیا نه تدا شه ریکی تو ئه بووم. ئه م جو ره قسانه م پی نه ئه کرا. ئه ی بی عه قلی پی م نه وتی پیشوونان و توویانه: کاشکی پیش ئه جه ل بریت. مه قسه دیان له م جو ره زه حمه ته یه. ئه وانه ی به زیندوویه تی مردن داوا ئه که ن وه ک تو تووشی ده ردی بی ده رمان بوون. ئه وانه ی به م جو ره ده رده وه ئه گلین مردنیان سه د جار چاکتره. دیمنه وتی: ئه ی روو حی شیرینم. ئه وه ی شه رتی وه فاو نه سیحه ت بو. به زویان جه نابت بیژرا. ئه م حرس و ته مه ع ریگه ی جه نابتی لی گوم کردم و بو خو م مه علووم بوو بوو. ئاخری من په شیمانیه. نه فس و شه یتان وازیان نه هینا. وه ک نه خو ش پاریزی بو دائه نری، نه فس ده ر خو اردی ئه دا. به هیلاکه ت ئه مرئ. ئه وانه ی به ئاره زووی نه فس مو عامه له ئه که ن هه رچییان به سه ر بی

قابیلن و شکاتیان لای کهس مه عقوول نیییه. خوسوس من خۆم ئەم دەر دەم تووشی خۆم کرد. دەرمانی بۆ کهس پەیدا ناکریت. کە لیلە وتی: عاقل ئەو دەیه له ئەو دەلەوه ئاخری ئیشتی تەماشاکات. لە پێش ناستنی ئەمام، تەماشای بەری بکات. ئینجا بینیشی و خزمەتی بکا. پەشیمان بوونی نابێ. بە پەشیمان بوونەوه قسە ی ناخەز سبوت ئەبێ. دیمە وتی: ئەو ی رەفیقی ئەو کەسانە ی دشمنیان نییە مەعلومە کەم غیرەتن و هەرکەس له مەکری زەمان ئەمەین بوو مەعلومە کەم عەقلەو هەرکەس بوو بە ساحیب دەولەت و ساحیب روتبە له هەموو لایە کەوه دوشمنی بۆ پەیدا ئەبێ. کە لیلە وتی: هەر روتبە و دەولەت تیکت بوو، ئەم نەختە رەزالتەت نایەنیت. لازم بوو له ئەو دەلەوه تەماشای روتبە و مالت نەکرایە. بە واسیته ی مالتی دونیاوه نەبوویایە، دوو چاری ئەم هیلاکەتە نەئەبوویت. ئەگەر ئاگری فیتنەت دانەگیرسانایە ئیستا جگەرت بە شیشەوه نەئەبرژا. دیمە وتی: ئەزانم تۆ ی ئەم بەلایە خۆم چاندوومە و هەرکەس بیدرویتەوه تووشی بەلای ئەبیت و جەزای خۆم ئەبینم، چونکە ئەم گریه یە نەبە ئەموسستی تەدبیر ئەکریتەوه و نەبە ئاوی رووناک ئەشوریتەوه. کە لیلە وتی: ئیستا فکری نەجاتت چە تەدبیریکە. بیگیڕەوه بزاتم. دیمە وتی: وا دیارە سەفینە ی حەیاتم لەسەر ئەم بەحرە غەرق ئەبێ. رینگە ی نەجاتم لەم بەلایە نابیت هەر حیلە و مەکری بزاتم قسوور ناکەم. ئەمما یەک ترس هەیه له هەموو خراپتر. کە لیلە وتی: ترسە کەت چیبە بە یانی بکە. دیمە وتی: لەو ئەترسم بزاتم من و تۆ رەفیق بووین. بۆ مەسئەلە ی شەترەبە بێنە خزمەتت بە جەبر و یا بە لێدان قسە ی من و مەسئەلە ی شەترەبە بە تۆ دەریخەن. ئەو وەقتە رینگە نەجاتم دەست ناکەوێت. لێدان و رەزالتەم زیاد ئەکا بە دوو دەرەجە. ئەو دەل: زاتی موبارەکت له واسیطە ی منەوه تووشی رەزالت ئەبێ. دوو مە: رینگە ی نەجاتم بۆ مومکین نابێ، چونکە راستی و دل رووناکای جەنابت له هەموو کەسەوه مەعلومە. شاھید له تۆ راستتر دەست ناکەوێ. بناغە ی قسە ی جەنابت لەسەر راستی دانراوه. ئەو وەقتە چاومان بە یەک ناکەوێ تا رۆژی حەشر. کە لیلە وتی: ئەو ی بە یانت کرد راستە و لەخۆت مەعلومە تاقت و سەبری لێدانم نییە. وەئەوه ی بزاتم بە راستی بە یانی ئەکەم. لەبەر نەجات بوونی تۆ درۆ بە من ناکرێ. مادام وایە لە پێش ئەو ی سوئال لە من بکەن. ئەحوالاتی خۆت بە راستی بۆ مەجلیس بە یان بکە. بەلکی له رووی راستیەوه رینگە ی نەجات دەست کەوێ و تۆ یە له گوناھی رابردوو بکە ی زۆر لایقە، بۆ قیامەت بە کار دیت و ئەگەر نەجاتیشت نەبوو، له عەزابی دونیا زیاتر گوناخت لەسەر نامینیت. جەزای دونیا له جەزای قیامەت چاکترە. دیمە وتی: فیکری له ئەحوالی خۆم

ئەكەم جوابت لى ئەگىر مەوہ. قسەى كەلپلە و دېمە لىرەدا تەواو بوو. كەلپلە بەغەم و گریان، دوغا خوازىى لە دېمە كرد رۆيشت. لەپاش چەند رۆژى نەخۆش كەوت. تولى نەكيشا كەلپلە مرد. ئەما لەو وەقتەدا كەلپلە و دېمە سوئال و جوابيان لەيەك ئەكرد. دزى لە زىندانا حەپس بوو لە ئەو وەل و ئاخىر قسەيان گەيشت. لە دلپا ما بو وەقتى خۆى. بو سبەحەينى لەسەر ئەمرى شىر مەجلىس گىرايەوہ. داىكى شىر قسەى دېمەى هينايە ناوہوہ. وتى: زىندوويتى دېمە و كوشتنى پىساوچاكان وەك يەك ئەزانم. فەرموويانە كەسى يارمەتى زالم و يا رىگەى فاسق بدات. شەرىكە لەگەل گوناھيان. شىر ئەمرى كرد، با حازر بوونى قازى و بەحازر بوونى دېمە و بەحازر بوونى ھەموو مەئمووران قازى رووى كرده مەئمووران. وتى: پادشا بو ئاشكرا بوونى فیتنەى دېمە زور ئارەزوو ئەكات. ئەمرى كردهوہ تا مەسئەلەى دېمە تەواو نەكړى، دەست لە موحاكەمەكەى نەدرى و حوكمى دەرھەق بە دېمە ئەكړى لە رىگەى راستيەوہ بى و قسەى شك و يا بىستان قبول ناكړى. لازمە ھەركەس لە مەسئەلەى دېمە شتىك ئەزانى بە ئىسپات بوون بەيانى بكات. چونكە سى فایده دەست ئەخا. ئەو وەل: ئەوہى رىگەى راست و حەقە، موافيقى شەرىعەت بەيان كردنى زور خپرە. دووہم: بناغەى زولم تىكدان و تەرىبەى خائىنان موافىق بە ئەمرى خودايە. موناسىبى خولقى ئىنسانە. سېھەم: نەمانى فیتنە و فەساد رىگەى نەجاتە بو ھەموو عالەم ھەركەس لە مەسئەلە خەبەردارە جواب بداتەوہ. كەس نەبوو جوابى قازى بدات چونكە حازران مەسئەلەى دېمەيان بو ئىسپات نەئەكرا و ترسى ئەوہيان بوو خوین بە ناحەق پرژىت. وەختى دېمە تەماشای كرد كەس نەبوو جوابى قازى بداتەوہ دللى وەك گوللى بەھار گەشايەوہ، رووى خۆى عاجز كرد، گریانى عەمەلى دەست پى كرد. وتى: ئەى قازىيانى دىن. ئەى ئومەراى سەرزەمىن ئەگەر من خەتابار بوومايە و بەقسەى فیتنە و حەسوود لەم ئىشەدا بوومايە زوبانى قسەكردنم نە ئەبوو و بە جواب نەدانەوہى قازى زور دل خۆش ئەبووم. ئەما بى منەت بن ھەركەسىكتان شاھىدېكتان لايە، لەرووى راستيەوہ بەيان بفرمون سوتىنېكتان ئەدەم تو ئەو خودايەى رووحى ھەمووانى بەدەستە. چىتان لە من چاو پى كەوتووە بو زاتى موبارەكى پادشاھ بەيان بفرمون و ھەركەس لە كوشتنى كەسى خەبەردار بى موافيقى شەرىع شەھادەتى لازمە و ھەركەس بەشك و يا بە غەرەز من پىاو خراپ ئەكا. ئەوہى بەسەر دى بەسەر حەكىمە ھىچ نەزانەكە ھات، قازى پرسى: چۆنە بىگىرەوہ.

حیکایه‌ت

دینه وتی: ئەگێر نەوێ کابرایەکی نابووت و بێ سەرماوە و بێ ئیمتیحان دەستی کرد بە حکیمی کردن نەئەیزانی بنووسێ و نە ناوی دەرمانی بۆ ئەدۆزرایەو. بۆ ناسینی دەرمان گۆتێز و تووری بۆ فەرق نە ئەکرا. لە نەزم گرتنا دەست لەجێ چوو و لەرزوتای بۆ جیا نەئەکرایەو. لەنووسینی دەرمان ئینگلیزی و کوردیی بەبەک ئەزانی. دەرمانی بەهەر نەخۆشێ ئەدا، هەناسە ی ژبانی لێ ئەپرا. ئەو پیاوێ هیچ نەزانە، دووکانی لە شارەکەدا دانا. ئەمما حکیمیکی زۆر عاقل و قەدووم موبارەک، نفوسی وەک نفوسی عیسا، مردووی زیندوو ئەکردهو. لە ئیشی حکیمیدا ئەمسالی نەبوو. لەمۆدەتییکی کەمدا ئەو حکیمە عاقلە ناوی گوم بوو. لە کونجی بە فەقیری راپێئەبوارد. حکیمە هیچ نەزانەکە شوورەتی حکیمی بەناو شارەکەدا بلابوو. دەوری زەمان وا گەراو، چەند ساحیب عەقڵی بۆ یەک نان کوشتوو و چەند نەزانیکی بە روتبە و ئیسراحت گەشتوو و تەسادوف کچی پادشای شارەکە، بە واسیتهی منال بوونەو، ژان ئەبگرت کەوتە هیلاکەت، جوابیان بۆ پادشاه برد، یوسفی زەمان زۆر هیلاکە، پادشاه تەنھا ئەو کچی بوو لە برازای ماری کردبوو. زۆر لای خۆشەویست بوو. ئەمەری کرد هەرچی حکیم لە شارەکە هەبە بۆ عیلاجی دەردی کچەکە حازر بکری، لەسەر ئەمەری پادشاه حکیمە عاقلەکە بۆ یەک خزمەت پادشاه. پادشاه ئەمەری کرد: لازمە هەر جۆری مومکین ئەبێ عیلاجی جگەرگۆشەم بکەیت و مەسئەلە ی منال بوون بۆ حکیم بەیان کرا. کە کچەکە ژان ئەبگری، حکیم وتی: دەرمانی ژانە منال دەرمانیکە ناوی میهرانە، یەک دەنگ میهران، یەک مسقال دارچینی، یەک مسقال موشکی خالس و موقابیل بەو دەرمانانە، شەگری تیکەل بگری. دەرخواردی ئەو نەوعە نەخۆشە بدری. زوو نەجاتی ئەبێ، پادشاه وتی: میهران لەکوێ دەست ئەکەوێ؟ حکیم وتی: لە ئەجزاخانە ی پادشاه چاوم پێ کەوتوو. لەناو قوتووێکی زیوایە قفلی ئالتوونی دراو. بەکێ بنیرن بیهینێ، من حوکمی چاوم نەماو. لەو وەقتە حکیمە هیچ نەزانەکە حازر بوو، گوتی لەقسە ی حکیم بوو. پرووی کردە پادشاه وتی: ئەو دەرمانە ئیشی منە، تیکەل کردنی من ئەیزانم، پادشاه ئەمەری کرد، لەگەڵ حکیمە هیچ نەزان یەکی بچیت لە ئەجزاخانە ئەو دەرمانە بیتن. حکیم چوو دەرگای ئەجزاخانە ی کردەو، تەماشای کرد، لەو نەوعە قوتووانە زۆرە، لە حساب نەئەهات. زۆر گەرا بۆ میهران. بۆی نەدۆزرایەو. تەسادوف قوتووێکی هەلگرت. ئەو قوتووێ زەهرە ی هەلاهی تیا بوو لەو و پێش تەسلیم بە ئەجزاخانە کرابوو بۆ لازمات.

حه کیمه هیچ نه زان قوتووه که ی برد، زه ره که ی دهرهینا، له گه ل داره مشکینه و زه رنیک تی که لی کرد و میقداری شه کری تی کرد. دهر خواردی کچی پادشای دا، خواردن و مردنی یه کنی بوو. جواب بو پادشاه برا، بو خوت خوش بی سهرت سه لامه ت، یوسفی زه مان رژی کرد بو قیامه ت. هاوار و گریان له مائی پادشاه بهرز بووه وه. پادشاه نه مری کرد باقی دهرمانه که دهرخوارد به حه کیم بدری، له سهر نه مری پادشاه دهرمانه که یان دهرخوارد حه کیم دا، له جیگه ی خوی سارد بووه وه مرد. مه علوومه هه رکه س خراپه بکات تووشی جهزای خراپ دی. دیمه وتی: نه م میساله م بزیه هینایه وه بو تان مه علووم بی هه ر ئیشی له رووی نه زانیسه وه بکریت په شیمانی له دوو دیت. بو هه ر ئیشی شو به ه دار بی ده ستلیدانی ریگه ی خه تهره. یه کنی له حازران وتی: نه ی دیمه فیتنه یی و خیانه ت به چاوتا دیاره، نیشانی فیتنه و قه تل له تو تاشکرایه و مه علوومه. قازی پرسى: لازمه ئیسپاتی بکه بیت و مه سئه له ی قه تل و فیتنه ی دیمه به ته وای مه علوومی حازران بکریت. جوابی دایه وه وتی: له عیلمی حیکمه تدا خویندوومه. هه رکه س نه برۆی چاوی راستی زیاتر بوو له نه برۆی چاوی چه بی و حه ره که تی برۆی له نه برۆیه کی زیاتر بوو، لووتی به لای چه په وه خوار بوو و سه ری شو بر بوو، دلئی نامویاره کی ئاره زووی فیتنه و فه سادی نه کات. نه م نیشانانه هه مووی له رووی دیمه دیاره. دیمه وتی: له ئیشی خودای بی مه کان، عه بیب گرتن زور ناماقو لیبیه. سه هوو و غه له ت بو خوا لایق نبیه، نه گه ر نه و نیشانانه ی به یانت کرد. ده لیل به ریگه ی راسته و هه رکه س نه و نیشانه ی بو مه علوومه، فیتنه به. لازم به مه حکه مه ی شه رع ناکا. قازی داوای شاهید و ئیسپات نه کات. سووره تی خودا عه تای کرد بی به عه بد ناکری. په ناه به خوا نه گه ر من نه م ئیشه م کرد بی له بهر نه وه بوو خوا نه م نیشانانه ی له من دروست کردووه و لابر دنی به که س ناکری هه رجو ری و ابوو لایقی جه زانیم. به م قسه ی تو له به لا نه جات بووم. چونکی خوا کرده و قسه ی بی عه قلی و نه زانیی خوت له مه جلیس مه علووم کرد. وه قتی دیمه نه و جو ره جوابانه ی دایه وه. بی دهنگی بز مه جلیس حاصل بوو. که س قسه ی بو نه کرا. قازی نه مری کرد. دیمه به رنه وه زیندان و سووره تی مو حاکمه عه رزی شبر کرا. نه ما وه قتی دیمه خراپه وه زیندان. ئاشنایه کی که لیله، ناوی رووزیه بوو به لای دیمه دا رابورد. دیمه بانگی کرد، وتی: رووزیه: ده ور تیکه به خزمه ت که لیله ناگه م، به چی خه ریکه؟ که ناوی که لیله ی بیست هه ناسه ی هه لکیتشا، ده سستی کرد به گریان رووزیه دیمه له گریانی رووزیه بی تا قه ت بوو وتی: نه ی رووزیه چی رووی داوه. رووزیه وتی: ده می که که لیله نه مری خودای

کردوه. دیمه که ناوی مردنی که لیلای بیست بیتهوش بوو. له پاش هوش هاتنه وه، دهستی کرد به گریان. خوئی نه کیشا به دار و دیوارا، خوئو به ردی نه کرد به سهر خوئا، کهس تا قه تی گوئی گرتنی نه بوو. پرووزه. زویانی به نه سیححت کرده وه، وتی: ئه ی دیمه له هه موو کهس مه علوممه له دست مردن کهس نه جاتی نه بووه. فهرمووده ی خوایه (کل شیء هالک إلا وجهه). گریان بی فائیده یه. ئیمه پیش ده رچوونمان بو مومکین نابیی. لازمه یه که له دووی یه که پروین له سه بر زیاتر چاره نیییه. (إنا لله وإنا إليه راجعون). دیمه سه بووری به قسه ی پرووزه هات. وتی: ئه ی پرووزه، لؤمه ی گریانم مه که. ره فیقی وه که لیلای به ته دبیر و عاقل و ساحیب و هفا دهست ناکه وی. خه زینه ی سپری بوو. له خوا زیاتر بو هیچ کهس جاسووس ده رک نه ئه کرا. ئه گهر له ترسی قیامت بمویرایه، به گریان و لیدان خوم ئه کوشت. پرووزه وتی: که لیلای ئه مری خوی کرده وه. ره فیقی وه که لیلای له دونیادا دوی نه هاتوه. دیمه وتی: ئه گهر راست ئه کهیت وه فا ناشکینی. ئه توانی له جیگه ی که لیلای بی به ره فیق دهست بینه پیشه وه، شه رتی برایه تی بگرین. پرووزه زور به که یف خوشی چوه پیشه وه. به ره سمی خویان شه رتی ره فیقی برایه تی بیان گرت. دیمه وتی: زه حمه ت نه بی له فلان جیگه، ئه مانه تیکی من و که لیلای هه یه بیهینه ئیره، حه قت به زایع ناروا. پرووزه به نیشانه ی دیمه، رویشت ئه مانه ته که ی برده لای دیمه. دیمه کردی به دوویه ش. به شیکتی بو خوئی هه لگرت و به شی که لیلای ته سلیم به پرووزه کرد. دیمه وتی: ئه ی ره فیق، رچام ئه وویه هه همیشه له بهر ده رگای شیر دانیشیت هه ر قسه به که بیست بوم بگپریته وه. پرووزه شه رتی کرد. هه تا روژی مردنی دیمه هه ر قسه به که بکرایه بو دیمه ی ئه گپرایه وه. روژی له به یانا دایکی شیر چوه لای شیر له موحاکمه ی دیمه سوئالی کرد. شیر هه رچی له قازیان بیستبوو بو دایکی گپرایه وه. دایکی شیر دهستی کرد به په له په ل. وتی: ئه گهر قسه ی تونگ بکه م ته بیعه تت ئه گوپری و ئه گهر بیده نگ ئه بم له ریگه ی عاقلان دوور ئه که ومه وه، شیر وتی: دایه، ده رگای نه سیححت داخستن ئیشی عاقل نیییه. لازمه هه رچی له دلتایه به یان بفرموویت. قسه ی تو راست و ره وانه، خواری له قسه ی تو ته ماشا ناکری. دایکی شیر وتی: فه رق به قسه ی راست و درو ناکه یت. قانزاج و زه ره ر جیا ناکه یته وه. چونکه دیمه فرسه ت بزانی ناگری فیتنه دانه گپرسیتی. ته دبیر له دست ئه چی. شیر وتی: تو ئیمرو خوت گوم مه که. مومکینه ئیشی دیمه بپریته وه، شیر ئه مری کرد به کوپونه وه ی مه جلیس. قازیان و ئومه را هه رچی بوون هاتنه خزمه ت شیر و دیمه داخل به مه جلیس کرا. هه میسان قازی رووی کرده مه جلیس وتی: هه رکه س له گوناھی

دینه شتی ئەزانێ بەیانی بکا هه موو مه جلیس نه به چاک و نه به خراب قسه یان بۆ نه کرا موعاوینی قازی رووی کرده دینه وتی: ئەگەرچی حازران، بۆ خوسوس نه جات بوونت بیدهنگ بوون. ئەمما دلێان بۆ کوشتنی تو قهراری بهستوو.

ئاره زووی له ناو بردنت ئەکهن. تو بهم حاله ژینت به عه مه ل چي دیت. چاک وایه به گوناھی خۆت ئیقرار بکهیت و تۆیه و په شیمانی حاصل بکهیت. له دونیا و قیامهت نه جاتت ئەبی و دوو ریگهی چاک بۆ تو ئەمین. ئەوهل: خۆت له زنجیر و چه پسی خه لاس ئەبی. دووهم: خهلق له مه جلیس گرتن خه لاس ئەبن. ئەی دینه، ئیقرار کردنت زۆر مه سه له حه ته. چونکه راستی وتن بۆ قیامهت چاکه و دلێ پادشا ئەکه و پیته ئیسراحه تهوه. ئیمه زوبان فه سیحی عه قلی تو مان بۆ مه علوم کراوه. عه قل بینه ره وه سه رخۆت، مردن به ناوی چاکه له ژینی په زالهت چاتره. دینه وتی: ئەی موعاوین له دلێ خۆته وه زه ننی حازران ته ماشا مه که و حوکم به زۆر ناکرێ. له مه عنای (إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ) غافل مه به، ئەگەر ئیوه به زه نن و به شک خه ربکن خۆینی من برپێژن من قبول ناکم چونکه فه رموده ی خودایه. (ولا تَلْفُوا بِأیدیْکُمْ إلی التهلکة)، من به کوشتنی کهس رازی نه بووم، ئیستا چۆن خۆم به کوشتن ئەدهم. ئەی موعاوین واز له م قسانه پیتنه. ئەگه نه سیحه ته، نه سیحه ت واییه. ئەگه ر گالته یه له مه حکمه ی شه رع دووره، سه هوو و زه نن و گالته بۆ مه حکمه ی شه رع نه هاتوو و جه نابت له ریگهی راستییه وه داوی شه هاده ت ئەکرد. من زۆرم ئومید به جه نابت هه بوو، به ده به ختی من دلێ تو ی له من وه رگیترا، به زه ننی جه نابت من گونا هبار بووم و قه تعی نه جات بووم له خۆم کرد. مه حکمه ی شه رع قسه له شاهید و ئیسپات ئەکا و یا زه نن قبول ئەکا و هه رکهس شاهیدی به بی مه علومات بدات، ئەوه ی به سه ر دیت به سه ر بازه وانکه هات. موعاوین پرسی چۆن بووه.

حکایهت

دینه وتی: ئەگێر نه وه، مودیری له ئاوادانیه ک دانیشتبوو شه و و پۆژ خه ربکی ناندانی میوان بوو. ناو و شووره تی به ئەترافا بلاو کردبووه. ژنیکی بوو له جوانیا بی ئەمسال بوو. غولامیکی به لخی بازه وانی مودیر بوو. عاشقی ناغا ژن بوو. ئاره زووی وه سلێ ئەکرد. دا یا خه ربکی سیحر بوو، ته ئسیری نه بوو. ئاخری ریگهی فیلی دۆزییه وه، ته سادوف پۆژی دوو تووتیبی به ده ست راوچییه که وه بوو ئەیفرۆشت، غولام هه ردوو تووتیه که ی کری،

ته‌علیمی قسه‌ی کردن. به‌کیتکیانی فیتکرد ته‌یوت: ژنی ئاغا ژنم له‌گه‌ل ده‌رگاوان نوست. به‌کیتکیان ته‌یگوت: من قسه‌ ناکه‌م و هیچ نالیم. به‌ وه‌عه‌دی به‌ک حه‌فته‌ ته‌و قسانه‌ی فیری تووتیییه‌کان کرد. به‌ زوبان به‌لخی و به‌ دیاری بردی بو‌لای مودیر، مودیر عاشقی ده‌نگیان بوو. تووتیییه‌کانی دایه‌ ده‌ست ژنه‌که. زور به‌ دیققه‌ت خزمه‌تیان ته‌کردن. مودیر به‌ئاره‌زووی ده‌نگی ته‌و تووتیییه‌انه‌ دایم خه‌ریکی به‌زم و چالغی بوو. ته‌ما له‌ قسه‌یان نه‌ئه‌گه‌بشت. ته‌سادوف رۆژئی دوو میوانی به‌لخی... ریگه‌یان که‌وته‌ مائی مودیر. مودیر ته‌میری کرد نان بو‌میوان دانرا، له‌پاش نان خواردن، ته‌سبابی خوارده‌وه‌ چوو به‌رده‌میان. له‌سه‌ر ته‌میری مودیر، تووتیییه‌کان حازر کران، وه‌قتی ده‌ستیان کرد به‌ خوارده‌وه‌ و تووتیییه‌کان ته‌و دوو که‌لیمه‌ی به‌ به‌لخی ته‌علیم درابوون. ده‌ستیان پی کرد، میوانه‌کان سه‌ری خه‌جائه‌تیان شو‌رکرده‌وه. زور به‌ عاجزی دانیشتن. مودیر ته‌و حاله‌ی زور لا خراب بوو. دلخۆشی میوانه‌کانی ته‌دایه‌وه. ته‌سبابی عاجزی له‌ میوانه‌کان ته‌پرسی، میوانه‌کان راستیان بو‌ئاشکرا نه‌ئه‌کرا. نیهایه‌ت مودیر سوینگی به‌ ده‌ما هات و رجای له‌ میوانه‌کان کرد. سه‌به‌بی عاجزییان بو‌مودیر به‌یان بکه‌ن. به‌کچی له‌ میوانه‌کان وتی: ته‌ی مودیر، جه‌نابت له‌ زوبان ته‌م تووتیییه‌انه‌ حاله‌ی نابی چی ته‌لین؟ مودیر وتی: له‌ زوبانیاں حاله‌ی نابم و عاشقی ده‌نگیان بووم و ته‌گه‌ر ئیوه‌ له‌ زوبانیاں حاله‌ی ته‌بن به‌یان به‌فرموون باعیسی مه‌منوونیییه‌. میوانه‌کان وتیان. ته‌م تووتیییه‌ ته‌لین: ژنی مودیر له‌گه‌ل ده‌رگاوان نوست. ته‌وی تریان ته‌لین: من قسه‌ ناکه‌م. مودیر ته‌و قسه‌ی بیست خه‌یالی سه‌رخۆشیی نه‌ما، ده‌ستی له‌ شه‌راب گپ‌رایه‌وه. رووی کرده‌ میوانه‌کان، وتی: ته‌ی میوانی خۆشه‌ویست قسوورم عه‌فووه‌ که‌ن، له‌م حاله‌ خه‌به‌ردار نه‌بووم، ئیستا به‌ فه‌رمووده‌ی جه‌نابتان بووم مه‌علووم کرا و عاده‌تی تایفه‌ی ئیمه‌ وایه، به‌ حه‌رام ته‌زانین، نان خواردنی مائی ژنی خرابی تیابن، له‌و وه‌قته‌دا غولام له‌ پشت ده‌رگاکه‌ وه‌ستابوو، گوپی له‌و قسانه‌ بوو، وتی: منیش چه‌ند ده‌فعه‌ چاوم پی که‌وتوووه. له‌و مه‌سه‌له‌ خه‌به‌ردار هه‌م، مودیر نزیک بوو، له‌هۆش بچن، نییه‌تی کوشتنی ژنه‌که‌ی بوو، که‌سیتی نارد ژنه‌که‌ بکوژن، ژنه‌که‌ سوئالی کرد، له‌سه‌ر چیییه‌ مودیر ته‌میری به‌ کوشتنم کردوووه؟ مه‌سه‌له‌ بو‌ژن به‌یان کرا. ژنه‌که‌ جوابی بو‌مودیر ره‌وانه‌ کرد. که‌من بو‌کوشتنی خۆم باکم نییه‌، هه‌ر وه‌قت ته‌م به‌فرموویت حازرم. ته‌وه‌نده‌ فه‌رق هه‌یه، سه‌بر لازمه، که‌سیتی عاقل بی عه‌جه‌له‌ له‌بیش ناکا و خوسووسه‌ن کوشتن. ته‌گه‌ر په‌له‌ له‌ کوشتن کرا له‌ پاشا ئاشکرا بوو بی گوناھ کوژراوه، حه‌ققی قه‌تله‌که‌ تا قیامه‌ت ته‌مینی، په‌شیمان بوون به‌کار نایه‌ت. مودیر ته‌میری کرد،

ژنه که بیان هینایه لای میوانه کان و قسه‌ی توتیبیه کان بیان بو ژنه که به بیان کرا. ژنه که وتی: ئەم تەیرانە جنسی ئینسان نین. بە قسە کردنیان چۆن باوەر ئەکریت؟ مودیر وتی: ئەم تەیرانە وەک بەنی ئادەم ساحیب عەرز نین، هەرچی ئەبینن بەیانی ئەکەن و ئینکار لە قسە کردنیان ناکرێ درۆ بێ. ژنه که وتی: لازمه له ریگه‌ی شه‌عه‌وه بکوژریم، هه‌ر وه‌قت شه‌رع ئەم‌ری به‌ کوشتم کرد، حه‌لاله‌. مودیر وتی: شه‌رع ئەفه‌رمویت. به‌ چوار شاهید نه‌بی ژن زینای به‌سه‌ر ئیسپات ناکرێ. ژنه که وتی: له‌ میوانه‌ به‌لخیبیه‌کان بپرسه‌، سوئال له‌ ته‌یره‌کان بکه‌ن له‌و قسه‌یه‌ زیاتر ئەزانن یانا. ئەگه‌ر ده‌رکه‌وت له‌و دوو که‌لیمه‌ زیاتر نازانن بۆم مه‌علووم ئەبی، ئیشی غولامه‌ بازه‌وانه‌که‌یه‌، ده‌میکه‌ خه‌ریکی حه‌رامزاده‌بیه‌. من وجودم نه‌ ئەزانی، میوانه‌ به‌لخیبیه‌کان تاسی رۆژ له‌گه‌ڵ توتیبیه‌کان خه‌ریک بوون، له‌و دوو که‌لیمه‌یه‌ زیاتر نه‌پانته‌زانی، مودیر به‌و ئەحواله‌ له‌خوینی ژنه‌که‌ خۆش بوو. ناردی به‌ شوین بازه‌وانه‌که‌دا، بازه‌وان، به‌ دلێکی خۆش بازی نایه‌ سه‌ر قۆلی، هاته‌ لای مودیر، وایته‌زانی خه‌لات ئەکرێ، ژنه‌ رووی کرده‌ بازه‌وان، وتی: ئەه‌ی غه‌ددار، تو ئەزانی ئیشی خودا نه‌هیبی لی کردبێ بیکه‌م، بازه‌وان وتی: به‌لێ، بازه‌که‌ په‌لاماری چاوی دا. چاویکی بازه‌وانی ده‌ره‌ینا. ژنه که وتی: (جَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا) چاوی شاهیدی درۆزن بێ، لازمه‌ له‌بێن هه‌لکه‌نرێ. دیمه‌ وتی: ئەم میسالم بۆیه‌ هینایه‌وه‌، بۆیان مه‌علووم بێ ئیشی به‌ چا و نه‌بیرنێ، به‌ درۆ به‌یانی بکات خه‌جاله‌تی دونیا و قیامه‌ت ئەبێ. ئەوه‌و له‌ ئاخ‌ری قسه‌ی دیمه‌ له‌سه‌ر کاغه‌ز نووسرا، براهه‌ به‌رده‌م شێر دانرا، شێر خسته‌بیه‌ به‌رده‌م داکی. وه‌قتی داکی شێر له‌و ئەحواله‌ خه‌به‌ردار بوو، وتی ئەه‌ی پادشاه، ئاره‌زووی من ئەوه‌یه‌ هه‌تا زوه‌، ئەمه‌ر به‌ کوشتنی دیمه‌ بکرێ، له‌وه‌ ئەترسم به‌ زویان لووسی و به‌قسه‌ و فیتنه‌ تووشی به‌لایه‌کت بکا له‌وه‌ زیاتر بێ که‌ تووشی شه‌تره‌به‌ی کرد، شه‌تره‌به‌ وه‌زیریکی عاقل و زیره‌ک بوو له‌ واسیته‌ی دوو زویانی و فیتنه‌ی دیمه‌وه‌ ریگه‌ی نه‌جاتی بو‌ خۆی نه‌دۆزییه‌وه‌. له‌و قسانه‌ شێر دلی که‌وته‌ خۆفو مه‌راقه‌وه‌، وتی: ئەه‌ی دایه‌ به‌یان به‌فه‌رموو کێ بوو قسه‌ی دیمه‌ و شه‌تره‌به‌ی بو‌ تو به‌یان کردوه‌؟ بیگیه‌وه‌ تا له‌ کوشتنی دیمه‌ په‌شیمان نه‌مه‌وه‌، داکی وتی ئەه‌ی پادشاه، سړ ئاشکرا کردن زه‌حمه‌ته‌، ئەو که‌سه‌ی قسه‌ی لای من کردوه‌، منی به‌ ئەمین حساب کردوه‌ و شه‌رت و شه‌رووت له‌ماهه‌ینا بووه‌. ناتوانم ناوی ساحیب قسه‌ به‌یان بکه‌م، ئەمما ئەوه‌نده‌ فه‌رق هه‌یه‌ ئەچم ئیزن له‌و که‌سه‌ ئەخوازم وه‌قتی ئیزنی دام، به‌ته‌واوی قسه‌ی دیمه‌ و شه‌تره‌به‌ بو‌ تو ئەگیه‌مه‌وه‌، شێر رازی بوو، داکی شێر رۆشته‌وه‌ بو‌ جیگه‌ی خۆی که‌وته‌ مه‌راقه‌وه‌، به‌کیکی نارد به‌ دوا‌ی پلنگدا،

وهفتی پلنگ چووه لای دایکی شیر، زور به حورمهت و دلخوشی، میوانداری کرد،
 وتی: ئەی پلنگ، مه‌علوومه شیر تۆی به وه‌زیر قبول کردووه و به قسه و ته‌دبیری تۆ
 زور باوه‌ر ئەکا لازمه تۆیش قسوورت دهره‌ق به‌شیر نه‌بی و خزمه‌تی به‌ فەرز بزانیته، تا
 به‌ وه‌عه‌دی (لئن شکرتم لأزیدنکم) روتبه‌ت لای شیر رۆژ به‌ رۆژ زیاد بکا. پلنگ وتی:
 ئەی خانم، ئەو چاکه‌ی که‌شیر له‌گه‌ل منی کردووه و روتبه‌ی وه‌زیری به‌من به‌خشیه‌وه. له‌ژیر
 چاکه‌ی تا مردن دهرچونم نابێ و تا ئیستا بۆ خزمه‌تی قسوورم نه‌کردووه و له‌ ژیر ئەم‌ری
 رووم وه‌رنه‌گتپراوه و خوسوسی ئەم‌ری به‌ زوبان جه‌نابت بکری. کردنی به‌سه‌ر سه‌ر لازمه.
 دایکی شیر وتی: (وَمَا الْأَنْعَامُ إِلَّا بِالْتَّمَامِ). خۆت ئەیزانی شیر له‌ ئەوه‌له‌وه. گر تۆ
 به‌ربوونی دلێ بۆ تۆ به‌یان کردبوو و تۆیش بۆ ئاشکرا کردنی خۆینی شه‌تره‌به، وه‌عه‌ده‌ت
 فه‌رموو بوو (إِذَا وَعَدَهُ وَفَى) لازمه ئیمرو وه‌فای خۆت به‌جی بیینی. بجیته خزمه‌ت شیر،
 هه‌رچیت بیستووه و ئەیزانی بیگتپه‌ته‌وه، چونکه‌ نزیکه‌ زوبان لووسی دینه، دلێ شیر
 سارد کاته‌وه و نه‌جاتی بیی، مه‌علوومه‌ حه‌قی خۆی له‌ هه‌موو ئومه‌را ئەکاته‌وه. پلنگ
 وتی: ئەی خانم، ئاشکرا کردنی مه‌سه‌له‌ی شه‌تره‌به‌ له‌سه‌ر من بوو و هه‌تا ئیستا که‌ بی
 ده‌نگ بووم له‌به‌ر ئەوه‌ بوو زوبان لووسی و ته‌له‌بازی دینه له‌زاتی شیر مه‌علووم بکری.
 ئەگه‌ر له‌پیش جه‌نابتا قسه‌ی دینه‌م بۆ شیر بکرده‌یه، باوه‌ری نه‌ ئەکرد، چونکه‌ فیله‌ و
 فیتنه‌ی دینه‌ له‌ شیر مه‌علووم نه‌کرا بوو، فکری ئەکرد من دوشمنایه‌تیم له‌گه‌ل دینه‌ په‌یدا
 کردووه. به‌چاک ته‌ماشای نه‌ ئەکرا، ئیستاش ئیش گه‌بشته‌ ئەو راده‌یه، دینه‌ به‌ زوبانی
 لووسی خۆی نه‌جات دا و ئیمه‌ به‌ درۆزن دانریین، لازمه‌ خزمه‌تی خۆم به‌جی بیینم و
 شه‌هاده‌تی که‌ مه‌علووم کردووه، له‌ رووی مه‌جلیس بیگتپه‌مه‌وه، فه‌رموو حازرم، پلنگ
 له‌گه‌ل دایکی شیر چوونه‌ خزمه‌ت شیر، ئومه‌را هه‌موو کۆبوونه‌وه، مه‌جلیس گیرا، شیر
 رووی کرده‌ دایکی وتی: ئەمه‌ ئاخ‌ موحاکمه‌ی دینه‌یه، هه‌رکه‌س شاهیده‌وه له‌ مه‌سه‌له‌ی
 شه‌تره‌به‌ و دینه‌ خه‌به‌رده‌اره‌ به‌یانی بکا. پلنگ په‌سه‌ی خزمه‌تی به‌جی هینا چووه‌ پیتشه‌وه،
 قسه‌کردنی که‌لیله‌ و دینه‌ هه‌رچی بوو له‌ ئەوه‌ل تا ئاخ‌ بۆ مه‌جلیسی گتپه‌یه‌وه. قسه‌
 ده‌ماو ده‌م که‌وت، تا گه‌بشته‌ گوتی ئەو هه‌پسه‌ له‌ زیندان گوتی له‌ قسه‌ی که‌لیله‌ و دینه‌
 بوو، ئەویش وتی: من به‌رن بۆ خزمه‌ت شیر. شاهیدی ئەزانم. هه‌پسه‌که‌یان برد بۆ خزمه‌ت
 شیر، قازی رووی کرده‌ هه‌پس، وتی: تا ئیستا بۆچی شه‌هاده‌ت ته‌ئخیر کردبوو. جه‌وابی
 دایه‌وه، له‌به‌ر ئەوه‌ شاهیدی یه‌ک که‌س دروست نه‌بوو چاوه‌روانی یه‌کی که‌م کرد.
 وه‌فتی زانیم. منیش هاتم ئەوه‌ی زانیم به‌یانم کرد. شیر به‌ حوکمی ئەو دوو شاهیده‌

ناردی، دیمه‌یان هینا، فرمانی جه‌زای شه‌تره‌به خرایه ملی، چوار می‌خه‌یان کرد. له‌سه‌ر پشت رایان خست. زوبانیان پری، به‌دارکاری و نه‌نوعی سیاست کوشتیان و له‌چوئیک فپری‌درا. قه‌ل و دالّ خواردیان، هه‌رک‌سه‌س ئاره‌زوی فیتنه و دوو زوبانی کرد کوشتنی له‌ژیانی چاک‌تره. فه‌رمووده‌ی خوایه (فَقْطَعْ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ).

نه‌سیحه‌تی سی‌هه‌م

قانزاجی ره‌فاقه‌ت له‌گه‌ل دۆست و براده‌ران.

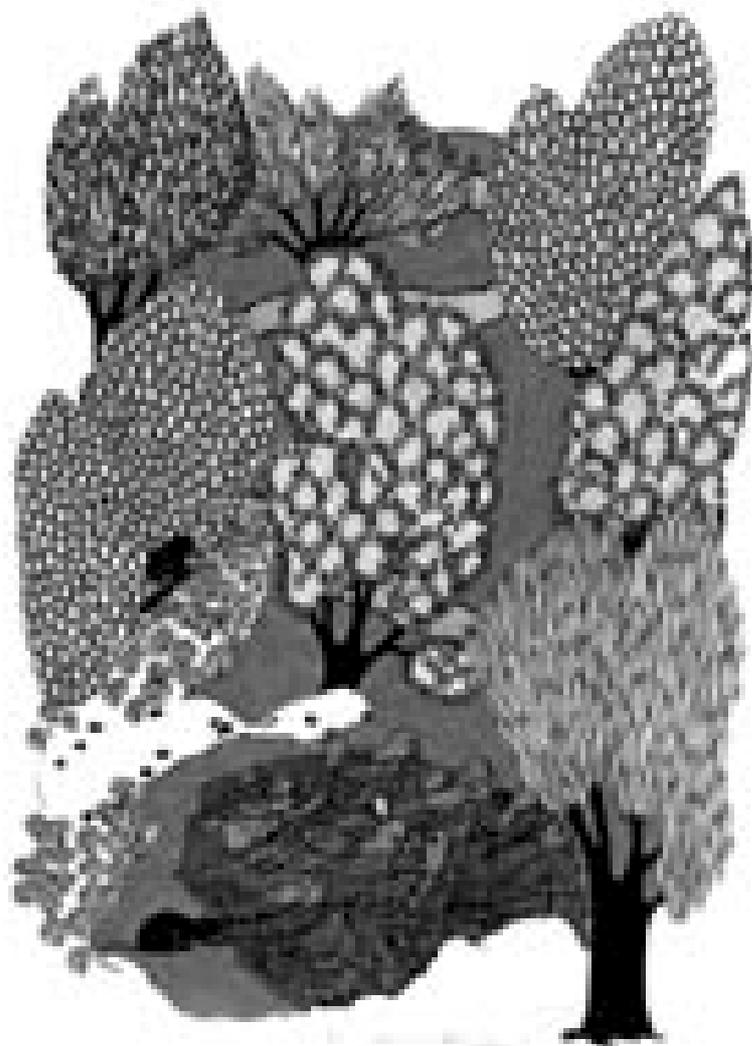
دابیشه‌لیم پرووی کرده‌ه‌کیم به‌ره‌مه‌ن، وتی: جه‌زای دوو زوبانی و فیتنه. موافیق به‌ئه‌مری خودا گیترا‌ته‌وه، ئومیتد ده‌که‌م. ریگه‌ی ره‌فیقان و دلّ ساف یه‌ک له‌پشت یه‌ک بن و له‌ئیسراحه‌ت و له‌ته‌نگانه له‌یه‌ک جیا نه‌بنه‌وه. ریگه‌تان چۆنه به‌یان به‌فه‌رموو، ه‌کیم وتی: ئه‌ی پادشاه بۆ پیاوی عاقل له‌دونیا دا له‌ره‌فیقی چاک، چاتر نیسه. قانزاجی ره‌فیق زۆر ده‌ست ئه‌که‌وئ. له‌جومله‌ی ئه‌و حیکایه‌تانه که له‌ره‌فیقییه‌ک دلّ ده‌ست که‌وتوو، حیکایه‌تی قه‌ل و مشک و کۆتر و کیسه‌ل و ئاسکه، قسه‌یه‌کی جوانه. بۆ عه‌قل‌گرتن دابشه‌لیم پرسی، چۆنه به‌یان به‌فه‌رموو؟.

حیکایه‌ت

ه‌کیم وتی: ئه‌گیترا‌نه‌وه، له‌ئه‌ترافی که‌شمیر، دارستانیکی زۆر خۆش و ئاوودار بوو. له‌واسیته‌ی ئاو و هه‌واوه له‌هه‌موو نه‌وعه‌ه‌بیوانی، پروویان تی ئه‌کرد. له‌هه‌ر چوار فه‌سل راوچی له‌و دارستانه‌دا به‌راو خه‌ریک بوون. ته‌سادوف داریکی زۆر به‌رز له‌قه‌راغ دارستانه‌که‌بوو، قه‌له‌ره‌شی به‌سه‌ر داره‌که‌وه‌هیتلانه‌ی کردبوو، پوژئی قه‌له‌ره‌شه‌که له‌هیتلانه‌که‌دا بۆ راست و بۆ چه‌پ و بۆ ژیر داره‌که‌ ته‌ماشای ئه‌کرد، چاوی که‌وت به‌پیاوی داری به‌ده‌سته‌وه، داوی به‌شانه‌وه، تووره‌که‌ی به‌کۆله‌وه، پرووی کردبوو بن داره‌که‌ی قه‌ل، قه‌ل له‌خۆی ترسا، فکری کرد، وتی: مومکینه ئه‌م کابرایه بۆ گرتنی من هاتبی، چاک وایه‌خۆم بشارمه‌وه، له‌بن‌گه‌لاو لقی داره‌که‌خۆی شارده‌وه، ته‌ماشای کرد کابرا راوچییه‌که‌داوه‌که‌ی له‌شان کرده‌وه له‌ژیر داره‌که‌دا نایه‌وه و نه‌ختی دانی له‌تووره‌که‌ده‌ره‌ینا، کردی به‌ناو داوه‌که‌دا، پویشتی خۆی شارده‌وه. ئه‌وه‌نده‌ی پی نه‌چوو کۆمه‌لی کۆتر په‌یدا بوون. گه‌وره‌ی کۆتره‌کان. ناوی موته‌وه‌وه‌قه‌بوو. زۆر زیه‌ک و ساحیب فیکر بوو، کۆتره‌کان له‌ژیر ئه‌مری موته‌وه‌وه‌قه‌ پروویان وه‌رنه‌ئه‌گیترا ئه‌ما وه‌قتی کۆتره‌کان چاویان به‌دان

کهوت، ناگری برسییه تی بیان گری سهند، فیکری خواردنی دانه که بیان کهوته سهر. موته ووهقه به عقل بۆ مه علوم بوو فیکری کۆتره کان چییه. ئەوهی ئوسوولتی گه وره بی بوو قسووری نه کرد. زوبانی به نه سیحته کرده وه، پرووی کرده کۆتره کان، وتی: ئەی فه قیرینه، ئیوه مه زانن ئەوه دانه، داو له ژیر دانه که نراوته وه، جوابیان دایه وه، وتیان: ئەی گه وره ی ئیمه، برسییه تی ره گی هاری پیوه یه و خۆت ئە یزانی، به بی زحمته نان دهست کهس نه که وتوه و هه رچی ئیراده ی خودا بی ره د بوونه وهی نییه.

کۆتره کان هه موو پروویان کرده دانه که، موته ووهقه فیکری نه چوونی کرد. ئەمما قهزا و قه ده ره د ناپیته وه. کۆتره کان دهنوویان بۆ دان برد. داوه که هاته وه یه ک، هه موویان بوون به داوه وه. موته ووهقه هاواری کرد: له قسه ی من ده رچوون ئەمه مان هاته ری. کابرای راوچی به دلکی خۆشه وه پرووی کرد بۆ لای داوه که. کۆتره کان به سستی پرواته وه بۆ ماله وه، وه قتی کۆتره کان چاویان به راوچی کهوت ده ستیان کرد به په له په ل و فره فر، هه ر یه که بۆ نه جاتی خۆی هه ولی ئەدا، موته ووهقه وتی: وا دیاره هه رکهس بۆ نه جاتی خۆی په له ئەکات له ئەحوالی یه ک ناپرسن. وا لازمه بۆ نه جاتی یه کتری هه ول بده ین، وه ک دوو ره فیه که له سه ر که شتی که وتنه به حره وه، مه له وانێ بۆ گرتنه وهی هه ردوویان خۆی خسته به حره که وه، یه کیتی گرتنه وه، وتی واز له من بیته، ره فیه که م بگره وه، په لاماری ئەوی تریانی دا، ئەویش به وه نه وعه غه می ره فیه که ی بوو، له بهر صافیی دلایان له یه ک، هه ردوویان نه جاتیان بوو، ئیوهش هه رکهستان فیکری نه جات بوون بکه ن مومکین نابێ، مه گه ر به ئیتتیفاق لازمه هه موومان به یه که وه قووه ت بکه ین. داوه که هه لکه نین به رز بینه وه، برۆین، به ته دبیری موته ووهقه، یه ک ده فعه قووه تیان کرد، داوه که بیان هه لکه ند و به رز بوونه وه، ره یشتن. کابرا که چاوی به وه حاله کهوت، سه رسام بوو، دوا ی کۆتره کان کهوت، فیکری وا بوو ئەیان گرتنه وه، قه ل وتی لازمه بزانه ئەم کۆترانه چۆن خۆیان نه جات ئەدهن، ئەویش دوا یان کهوت. موته ووهقه ئاوری دایه وه، ته ماشای کرد کابرای راوچی شوپنیان کهوتوه. وتی: ئەی ره فیه قینه پرووتان بکه ن بۆ دارستان و شیو، تا چاوی کابرا خۆمان گوم بکه ین، به ته دبیری موته ووهقه، پروویان کرده دارستان و شیو، له بهر چاوی راوچی گوم بوون، راوچی به نائومیدی گه رایه وه، قه ل شوپنیان کهوتبوو تا له وان وه عقل وه رگرت. عاقل ئەوه یه له خیره ده وه عقل وه ره گرت. ته جره به ی زه مان عقل نیشان ئەدا، وه قتی کۆتره کان له دهست راوچی نه جاتیان بوو، پروویان کرده موته ووهقه، وتیان ئەی گه وره ی ئیمه، ته دبیر چییه؟ موته ووهقه وتی: چار ئەوه یه، ره فیه قیکم له م نزیکانه

هه‌یه، ناوی زیره‌که، بچین بۆ لای ئەو، داوه‌که‌مان به دان ئەپریت، هه‌موویان روویان کرده بهر ده‌رگای مشک، که ناوی زیره‌ک بوو، موته‌وو‌ه‌قه بانگی کرد: ئەی رەفیع، ئیمیرۆ وه‌قتی وه‌فایه، زیره‌ک گویتی له‌ ده‌نگی موته‌وو‌ه‌قه بوو له‌ کون هاته‌ ده‌ره‌وه، چاوی به موته‌وو‌ه‌قه کهوت، ده‌ستی کرد به‌ گریان، وتی: ئەی رەفیع، ئەوه چه‌ ئەحوالی‌که لیت قه‌وماوه؟ زیره‌کی و عه‌قلی تۆ مه‌شه‌هور بوو له‌ دنیا دا. چۆن تووشی ئەم داوه‌ بوویت.

موتەووەقه وتی: ئەى رەفییق، قسە لە قەزا و قەدەر ناکرێ. لە ئەووەلەوه، زۆر خۆم پاراست، بە قسەیان نەکردم. بە واسیتهى ئەمانەوه منیش بە داوێوه بووم، زیرەک وتی: فەرقت بۆ نەکرا داو نراوێتهوه، خۆت و رەفییقانت نزیکى نەکەون، موتەووەقه وتی: ئەى زیرەک، ئەم قسانە مەکە، ئەوانە کە لە من عاقلتر و بە قووەتترن، قەزای خودایان بۆ رەد نەکراوێتهوه، زیرەک وتی: مەعلوومە، ئیشی خودا قسەى لى ناکرێ، ئەلحەمدولیللا بە سەلامەتى گەیشتونە ئیترە، ئاسانە نەجاتتان. ئیسراحت بە مەشەققەت دەست ئەکەوێ، زیرەک چوو پێشەوه بۆ برینی داوێکه، موتەووەقه وتی: ئەى رەفییق، لە ئەووەلەوه داوی رەفییقانم بیره، لە داوی هەموویان دەم بەرە بۆ داوی من، زیرەک بە قسەى نەکرد، لای موتەووەقه خەریکی برینی داوێکه بوو، تیکرار موتەووەقه وتی: ئەى زیرەک رجام ئەوێه، من بخەیتە ئاخى هەموویان، زیرەک وتی: مەگەر لە رووحى خۆت بێزارى. ئارەزووی مردن ئەکەیت. تیکراری قسەت کردەوه؟ موتەووەقه وتی: ئەى زیرەک، عاجز مەبە لە تیکرار کردنم، چونکە ئەم کۆترانە منیان بە گەورەى خۆیان داناوه و لەژێر ئەمرى من دەرنەچوون، ئەگەرچی ئەم دەفەیه قسەیان شکانم بووین بەداوێوه، ئەمما لە واسیتهى رەفاقەتى ئەوانەوه نەجاتم بووه و هەر پادشایەک لەبەر رەحەتى خۆى گۆی نەدايه بیستنى رەعیبەت، زوو لەناو ئەچیت. زیرەک وتی: پادشا لەناو میلله تدا وەک رووحە، میللهت جەسەدە، لەجیگەیه، رووح نەبوو، جەسەد بۆچی چاکە؟ موتەووەقه وتی: ترسم ئەوێه لە ئەووەلەوه من بکەیتەوه و چەند رەفییقیکم بەداوێکهوه مابى، تۆ هیلاک ببى، قەدەرئى روو بدات و ئەگەر من بخەیتە ئاخیرەوه، گۆی نادەیتە هیلاکى، منیش نەجاتم ئەبێ، چونکە هەموومان لە داوا شەریک بووین و لە رەحەتى، لازمە شەریک بین، زیرەک لەبەر دلێ موتەووەقه، داوی هەموو کۆترەکانى برى، لە داوی هەموویان موتەووەقه نەجاتى بوو. موتەووەقه و کۆترەکان دوعا خوازییان لە زیرەک کرد. رۆیشتنەوه جیگەى خۆیان. زیرەک چوو کونەکە، قەل بە تەنھا مایهوه، تەماشای برینی داوی کۆترەکانى کرد و لە رەفاقەتى زیرەک تەحەیبور ما، فیکری کرد: منیش لازمە لە بەلای زەمان ئەمین نەبم، بۆ رۆژێکی وا، رەفاقەت لەگەڵ ئەم مشکە بکەم. قەل چوو سەر کونە مشکەکە، بانگی کرد، زیرەک، جوابی دایهوه، کێیه؟ قەل وتی: منم، وەقتى مشک دەنگى قەلى مەعلووم کرد. کەوتە فیکرەوه، چونکە سارد و گەرمیى دونیای دیبوو. بۆ رۆژى تەنگانەى دە دوازدە رێگەى لە کونەکەوه کردبوو. مشک لەدەمى کونیکەوه، رووی کردە قەل، وتی: تۆ چیت، ئیشت چییه؟ قەل وتی: من هاتووم شەرتى رەفاقەت لەگەڵ تۆ بکەم و مەسئەلەى راوچى و

کۆترهکانی بۆ مشک گێراپهوه. وتی: بۆم مهعلووم بوو، وهفا و حقووق ئەزانی. ئومید دهکهم بهیهکهوه رهفاقهت پهیدا بکهین، وهک لهگهڵ کۆترهکان کردت. مشک وتی: ئەی قهڵ. رهفاقهت گرتنی من لهگهڵ تۆ، بهقهدهر مهشریق و مهغریب، لهگهڵ یهک دووره. ئاسنی سارد مهکوته. عهزیهتی خۆت مهده. من و تۆ نابین به رهفیق. مهعلوومه سهفینه به زهوییا ناروات و ئەسپ بهسهر بههرهوه رۆیشتنی مومکین نابێ. ههرکهس ئیشی بێ تهجره به بکات، گالته بهخۆی ئەکات. ئەوهش له من دووره. قهڵ وتی: ئەی زیرهک ئەم قسانه مهکه. دهوله مهند، فهقیر مهحرووم ناکهن. من به ئومیدی خزمهت رووم کردووته دهرگای جهنابت. شهرتی وهفاو عهقل نییه، بۆ تۆ دووره دهست بنییت به روومهوه. به ئومیدی بگه پیمهوه. ئەگه ر بکوژیت دهست له رهفاقهت ههناگرم. مشک وتی: ئەی قهڵ، دان و داو بۆ من رۆ مهکه. من ئەخلاق و سیفهتی تۆ چاک شارهزا بووم. رهفاقهتی تۆ عهزابلئه لیمه. به هیچ جوژی له تۆ ئەمێن نیم. ههرکهس لهگهڵ ئاوجنسی خۆی رهفیه و ئەگه ر کهسێ لهگهڵ غهیره جنسی رهفاقهت بگرێ، ئەوهی تووش دیت، تووشی کهوهکه هات، قهڵ پرسى چۆن بووه؟

حیکایهت

مشک وتی: ئەگێر نهوه له شاخی کهویک، دهنگی قاسپه قاسپی بهرز بوو بووهوه. بازی گویی له دهنگی بوو، مهیلی رهفاقهتی کرد. فیکری کرد وتی: ههرکهس بێ رهفیه، لهگهڵ غه م شهریکه، وا چاکه رهفاقهت لهگهڵ ئەو رووح سووکه دهنگ خوشه و به لهنجه یه بگرم. ورده ورده چوو نزیک به کهو بووهوه، که چاوی به باز کهوت خۆی خسته قلبیشی بهردی گهوره، بازچوو بهر بهردهکه بانگی کرد، تا ئیستا له ئەحوالی تۆ بێ خه بهر بووم. له بهر دهنگخوشی ئاره زووی رهفاقهت ئەکهم. ئەمێن به له مهو پاش ترس و خۆف له من مهکه و رهفاقهتمان زۆر خوش ئەبێ، کهو وتی ئەی پادشای تهیران. دهست له فهقیرێکی وهک من ههنگه مودده تیکه نهخۆشم. گوشتی من قابیلی خواردنی جهنابت نییه و من قابیلی رهفاقهتی جهنابت نیم. باز وتی ئەی کهو عهقل بینه رهوه سه ر خۆت. مهعلوومه چنگی من نوqsانیی پهیدا نه کردوو و نیچیر له دهست من دهنه چوو و دهنووکم به گوشتی تۆ تیژ نابێ، ئەمێن به فیکری خواردن ناکهم. ئاره زووی رهفاقهت ئەکهم. به واسیتهی رهفیقی منوه تووشی قانزاج ئەبێ. ئەوه له ئاوجنسی من بزانی لهگهڵ من رهفیقی. دهستی زولم بۆ تۆ درێژ ناکهن. دووه م که تۆ داخل به جیکه ی من بوویت له ناو ئاوجنسی خۆت حورمهت

په پيدا ته كه يټ و ترست له كه س نابې و له تاو جنسي خوت كاميان جوان بې بوت دېنم. به نارزوو كه يفي له گه ل بكه يټ. كه و وتي جه نابت پادشاي، پادشاي ته يراني و من ميلله تم و ته بعي پادشاه له گه ل ميلله ت وهك يهك نييه، مومكينه بې ته ده بييهك له من ده ركه وي به ته بعي جه نابت نه بې، جه رگ و ريخولم به نووكي په نجه ت بيته ده روه. چاك وايه، عه فووم بكه يټ له كوئچي دانيشم و به ده ست جه نابت هه يلاك نه بم. باز وتي: ئه ي ره فيق، مه گه ر نه تبيستوه. چاو عه يبي دوست نابيني، سه د جار دوست بې ته ده يبي بكا لاي دوست به ناشيرين ته ماشا ناكري. من ئه م قسه و قه ول و قه راره ي تو به ته مانه ت هه ل ئه گرم. شه رتي وه فاو ره فاقه ت ناشكينم، هه رچي نارزووي دلټ بې بيكه يټ، من مه منون نه بم. كه و هه رچه ند پارايه وه باز جوابي ئه دا. به دلخوشي دانه وه كه و له قليبشه به رد چوه ده روه، باز ده ستي كرد به ماچ كردني يه كتريان گره باوه ش، باز به سوټنگ دلي كه وي ته مين كرده وه، چوونه هيلانه ي بازه كه، دوو سي روژ به و نه وعه رايان بوارد، كه و ته مين يي له باز په پيدا كرد. زوياني به قسه ي زل زل كرده وه، ده ستي كرد به قاسپه قاسپ، له بهر ده نكي خوي گوتي له قسه ي باز نه گرت. باز له بهر ته وي شه رتي كرد بوو. كه وي عاجز نه ته كرد. ته سادوف چه ند روژي باز نه خوش كه وت. قووه تي فريني نه ما. فيكري خواردني كه وي كرد، بو به هانه ته گه را له سه ر كه و بدوزيته وه. كه و به عه قل بوي مه علوم بوو، باز خه ريكي به هانه يه، چاوي به مردني خوي كه وت، فيكري كرده وه به خوي وت: له قسه ي عاقلان ده رچووم، فه رمويانه هه ركه س ره فاقه تي له گه ل جنسي خوي نه گرت په شيمان ته بيته وه. كه و له ترسا يهك زه ره له خزمه ت كردني باز غافل نه نه بوو، باز برسپه تي زوري بو هينا، به هانه ي بو نه دوزرايه وه، چونكه كه و له فيكري گه بشتبوو، شه وي به خه يالي خواردني كه و ته وه ي به كه و وت: ته وه مومكين ته بې من له بهر هه تاو بسووتيم، تو له ژير سپه ر ئيسراحت بكه يټ، كه و وتي: قوربان ئيستا شه وه، هه تاو له كوئ له توي داوه؟ باز وتي بې ته ده ب، من به درو ته خه يته وه. په لاماردان و خواردني يه كي بوو. مشك وتي هينانه وه ي ته م ميساله م بو ته وه يه بوت مه علوم بې، ره فاقه تي من له گه ل تو مومكين نابې، له تو ته مين نابم، چونكه من خواردني تو م و ره فاقه ت و دانيشتمان به يه كه وه دروست نابې، قه ل وتي ئه ي زيره ك، فيكر بيته وه سه ر خوت، خواردني تو قانزاج به من ناگه يه نيټ، له ره فاقه ت زياتر له گه ل تو فيكري خراپه م نييه. له بهر ره فاقه تي تو ته ركي وه ته نم كرده وه. به ئوميدي قانزاج كردن هاتومه بهر ده رگاي جه نابت، ته وانه ي نه جيب و خانه دانن كه سيان له ده رگاي خويان ده رنه كرده وه، رجا ته كه م

له ره‌فاقه‌تم مه‌بووره و نائومی‌یدی ده‌رگای خوتم مه‌که. زیره‌ک وتی ئه‌ی قه‌ل دوشمنایه‌تییه‌ک به‌فیتنه‌ پهدا بووبیت، ناشت بوونه‌وه‌ی مومکینه و دوشمنایه‌تییه‌ک له ئه‌وه‌له‌وه‌ بووبی ریک‌خستنیان دروست نابیی، مه‌سه‌لا دوشمنی شیر و فیل تا قیامت نابریته‌وه و ریک‌که‌وتنیان مومکین نابیی. دوشمنایه‌تی من و تو، وه‌ک مشک و پیشیله‌یه، وه‌ک مهر و گورگ وایه، له‌مابه‌ین دوشمنی قه‌دیم ریک‌که‌وتن ده‌ست نه‌که‌وتووه. ئیستا ده‌ست تو بکه‌ویت. قه‌ل وتی: ئه‌ی زیره‌ک، من و تو دوشمن نه‌بووین. ئه‌گه‌رچی وه‌ک جه‌نابت ئه‌فه‌رموویت جنسی من و تو دوشمن بوون و له‌ من و تو ئاشکرا نه‌بووه، من به‌ ئومی‌یدی وه‌فا رووم کردووته‌ قاییی جه‌نابت. رجا ئه‌که‌م دل‌ت ده‌رحق به‌نده‌ خراب مه‌که، شهرتی وه‌فا به‌جی بیته. مشک وتی: ئه‌ی قه‌ل، زور ئاره‌زووی ره‌فاقه‌ت ئه‌که‌یت و لافی دوستی لی ئه‌ده‌یت. ئه‌ترسم ئه‌وه‌نده‌ی به‌ین نه‌بی. ته‌نافی مه‌حه‌به‌ت بیچرینی، چونکه‌ مه‌علومه، ئاو دوو سی رۆژ مایه‌وه، بۆن و تامی ئه‌گۆریت، ئه‌ما له‌سه‌ر زاتی ئه‌سلی لاناچیت، بکریت به‌سه‌ر ئاگرا. ئیشی خو‌ی ئه‌کاو ئاگره‌که ئه‌کوژنیته‌وه، مه‌قسه‌دم تو به‌ له‌گه‌ل من ره‌فاقه‌ت بگریت به‌ مووده‌تیکی که‌م. دوشمنایه‌تی کۆن فکر که‌یته‌وه، وه‌ک حوکه‌ما فه‌رموویانه: ئه‌وانه‌ی له‌ دوشمن ئه‌میتن مه‌علومه‌ ریک‌گه‌ی عه‌قل نازانن. ئه‌گه‌ر من تو به‌ ره‌فیع قبول بکه‌م. ئه‌وه‌م به‌سه‌ر دیت. به‌سه‌ر حوشر سواره‌که‌ هات.

قه‌ل پرسی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

زیره‌ک وتی: ئه‌گه‌ر نه‌وه‌ حوشرسواری، به‌ ریک‌گه‌دا ئه‌رۆشت، ته‌ماشای کرد، له‌ جیک‌گه‌ی کاروان، ئاگر به‌جی مابوو، با ئاگره‌که‌ی بلاو کرده‌وه. پوشی سه‌حراکه ئاگری گرت. ماری له‌ناو ئاگره‌که، ریک‌گه‌ی ده‌رچوونی نه‌بوو. نزیک بوو ئاگر بیسووتینی، چاوی به‌حوشرسواری که‌وت ده‌ستی کرد به‌ گریان، وتی: ئه‌ی حوشرسواری، بۆ خاتری خوا، له‌م ئاگره‌ نه‌جاتم بده. حوشرسواری پیاویکی به‌ ره‌حم بوو. فیکری کرد ئه‌گه‌رچی مار دوشمنی به‌نی ئاده‌مه. ئیستا داماره‌وه، خیره‌ نه‌جاتی بده‌م حوشرسواری تووره‌که‌یه‌کی پێ بووکردی به‌ نووکی داریکه‌وه. درپێی کرد بۆ لای مار. مار چووه‌ ناو تووره‌که‌که‌وه. حوشرسواری به‌و جوژه، ماره‌که‌ی له‌ناو ئاگر ده‌ره‌یتنا ده‌رکی تووره‌که‌که‌ی کرده‌وه. وتی ئه‌ی مار. ئاره‌زووی کو‌ی ئه‌که‌یت پڕۆ، ئه‌ما زه‌ره‌ر له‌ به‌نی ئاده‌م مه‌گه‌یه‌نه. زه‌ره‌ر دان زۆر خراپه‌ مار وتی: وامزانی پیاویکی عاقلی، ئه‌وه‌ قسه‌یه‌ تو ئه‌یکه‌یت، نارۆم تا به‌ خو‌ت و حوشره‌که‌ته‌وه نه‌ده‌م،

حوشرسواری وتی: من چاکه له گه ل کردی، جه زام به خراپه ئه ده یته وه. مار وتی تو چاکه ت له جیگه ی خوئی نه کرد، چونکه ئه زانی له پیوه دان زیاتر بو به نی ئاده م نه مپوه. بوچ منت نه جات دا. بو تو نازانی له گه ل دوشمن چاکه کردن. وهک خراپه له گه ل دوست واپه، له جیگه ی ئه م چاکه به ت ئه بی به خوئی و حوشره که ته وه بده م، له بهر ئه وه چونکه له ریگه ی ه دیس ده رچوویت. عوله ما فه رموویانه: له هه ر جیگه یه تووشی مار بوون، بیکوژن. تو بی ئه مری عوله مات کردوه، پیوه دان ت دروسته. حوشرسواری وتی: ئه ی مار، چاکه کردن جه زای خراپه دان وه چون دروسته؟ مار وتی: به مه زه به بی به نی ئاده م جه زای چاکه خراپه یه. له چه ریبه که وه ئه روژن منیش لازمه بیتمه ریگه ی ئیوه، حوشرسواری هه رچه ند پاراپه وه. مار قبوولی نه کرد. وتی: له ئه وه ل به خوئی بده م، یا به حوشره که وه، حوشرسواری وتی: رجا ئه که م... له سه ر ئه م فکه ره لاجو جه زای چاکه ئه وه نیبه تو ئه یزانی. مار وتی: ئوسوولی ئیوه یه، لازمه منیش بیکه م و ئه گه ر ئینکار ئه که ی ت ئه چین ئه پرسین. حوشرسواری رازی بو به یه که وه رویشتن تووشی گامیشی هاتن. مار رووی کرده گامیش وتی: جه زای چاکه چیبه؟ گامیش وتی: جه زای چاکه خراپه یه به مه زه به بی به نی ئاده م، چونکه من چنده سالی که لای به نی ئاده م بیکه م... هه موو سالی بیچوویه کم ئه بوو، له شیر و ماست و روژن، قانزاجی له من ئه کرد. وه قتی که پیروم، له خزمه ت کردنم عاجز بوون، به ره لای ئه م سه حراپه یان کردم. ئیمرو ساحتیبه که م به لاما رویشتن، زانی نه ختی گوشتم گرتوه. رویشتن قه ساییکی هینامه سه ر، فروشتمی، سبحه ینی قه سابه که ئه مبات سه رم ئه بری، گوشته که م ئه فروشن و پیسته که م ده باغ ئه که ن، جه زای چاکه به خراپه لای به نی ئاده م دروسته. مار وتی: ئه لیت چی؟ ئه وه ل به خوئی وه، یا به حوشره که وه بده م. حوشرسواری وتی: به ئه مری شه ر شاهید ئه بی دوو بی. به یه ک شاهید قسه باوه ر ناکری، مار ته ماشای کرد، داری دیاره، وتی: قبوول ئه که ی ت بچین له و داره سوئال بکه یین؟ حوشرسواری رازی بوو، روویان کرد بو لای دار، وه قتی گه یشتنه بن داره که، مار وتی: ئه ی دار، جه زای چاکه چیبه. دار وتی: جه زای چاکه خراپه یه، به مه زه به بی به نی ئاده م مه علومه من لیتره رواوم. ریپوار دین له ژیر سیبه ره که م دائه نیشن و مانگوویان ئه حه سپته وه، له پاشا سه ر هه لئه برن. ته ماشای لق و پویم ئه که یین یه کئی ئه لیت ئه و لقه بو کلکه ته ور باشه، یه کئی ئه لئی ئه و لقه ی بو دار ده ست باشه، ده ست ئه که ن به لق و پوپ برینم. جه زای سیبه ره که م به برینی لق و پویم ئه ده نه وه، جه زای چاکه به خراپه لای به نی ئاده م دروسته، مار وتی: له سه ر قسه ی خوئی دوو شاهید شاهید بیان دا، ئیستا پیم بلتی

ئەووەل بە خۆت، یا بە حوشرەکەو بە دەم. حوشرسوار وتی: رجا ئەکەم ئەگەر یەکیکی که شاهیدی دا من رازیم، بە ئارەزووی تو، تەسادوف تووشی رتیوی هاتن، رتیوی گویتی له قسه کردنیان بوو. له مهسهله گهشتبوو. مار وتی: له رتیوی بیرسه بزانه ئەلیت چی له پیش ئەوهی حوشرسوار بانگ کات. رتیوی وتی: جهزای چاکه خراپهیه، ئەی حوشرسوار، تو چاکه ی چیت له گهله ئەو ماره کردوه. وا دوو چاری خراپه بوویت، حوشرسوار ئەووەل و ئاخری قسه ی بو رتیوی گیرایه وه. رتیوی وتی: ئەی حوشرسوار تو پیاویکی راست دیاری، بوچی ئەم قسه یه به درۆ ئەگیریته وه. مار وتی: به لئ راست ئەکات. ئەو توورەکە ی منی پی دهرهینا، به شانیه دياره. رتیوی خوی توورە کرد، وتی: باوهر ناکەم، ماری به و گه وره ییه، توورەکە به به و بچووکیه، چون جیگه ی بوته وه. مار وتی: بوچ توورە ئەبیت، ئەگەر باوهر ناکهیت له جیگه یه کی دوور نیسه، توورەکە که بینه ئەچمه ناوی له بهر

باوه‌پرکردنی تو، ریتیوتی: ئەگەر بە چاوی بیسینم جیگەیی تۆ لەو توورەکەدا ئەبێتەوه. حوکمیەک دەرەقتان دانه‌نیم، بە تەئریخ بگێڕیتەوه، مار بەقسەیی ریتیوتی خەلەتا، حوشترسوار توورەکەیی لەشان کردەوه، مار چووێ ناو توورەکەکەوه، ریتیوتی: ئەی حوشترسوار دەرگای توورەکەکە بێنەرەوه یەک بزەنم، بە قسەو تەدبیری ریتیوتی دەرگای توورەکەیی هینایەوه یەک، ریتیوتی: بەری مەدە، خیرا خیرا توورەکەکە بکیشە بە زەوییا تا رووچی دەرئەچێ، حوشترسوار بە تەدبیری ریتیوتی، لە پێوەدانی ماری بەد ئەتوار نەجاتی بوو.

هینانەوهی ئەم میسالم ئەوهیە هەرکەس نەختی عەقڵی بێ، لازمە بە قسەیی دوشمن تەفرە نەخوات بە هیچ نەوعی لە دوشمن ئەمین نەبێ، قەل وتی: ئەم قسە کردنات هەمووی حیکمەت بوو و هەر گەوهەری لە دلت خستتە دەرەوه چاوی منی رووناک کردەوه، ئومێد دەکەم لە رووی راستییەوه بەمن باوەر بکەیت. ریتیوتی رەفاقەت و دۆستی لەگەڵ من بگری، حوکما فەرموویانە: رەفاقەتی عاقلان خەزەنە یەکە نابێتەوه. رەفاقەتی کەم عاقلان ناگریکە ناکوژیتەوه، رەفاقەتی عاقل عاجزبێ سەد سالی بە سەعاتی لا ئەدا، خۆشەویستی بە رەگی بەرەللا ئەباتە خوارەوه، رەفاقەتی کەم عەقڵ، خۆشیی سەد سالی بەیەک قسە نایەنێ، پیاوی عاقل زوو دۆستایەتی ئەگری، دەرنگ ئەبێ بە دوشمن، پیاوی کەم عەقڵ نەسیحەت بە دوشمنی ئەزانێ و لیت مەعلووم بێ لە دەرگای جەنابت، دوورنەکەومەوه، خواردن و خواردنەوه ناخۆم تا بە رەفاقەتم ئەمر نەفەرموویت، مشک وتی: زۆر ئارەزووی ئەوه ئەکەم لەگەڵ تۆ بێم بە رەفیق، لەم نزیکانە جیگەییەک بدۆزەرەوه هات و چۆ کردمان بۆ یەک ئاسان بێ، قەل وتی: چاک ئەفەرموویت ئەمما بە چاک نازانم چونکە نزیک ریتیوتی، دائیما ریتیوتی هاتوچۆ ئەکات. ئەترسم قەدەری روو بدات. ئەگەر بە چاک ئەزانێ جیگەیی من ئاووهه‌وایه‌کی خۆشی هەیه و رەفیقیکی خۆشەویستم دراوسییە. زۆر ساحیب وه‌فایە. ئەچین هەرسیتکمان بە خۆشی یەک پائەبوین. مشک پازی بوو، هاتە دەرەوه، بە ئوسوولی خۆیان شەرت و شرووتیان بەست، مشک وتی: ئارەزوو ئەکەم بچین بۆ جیگەیی تۆ، چونکە ئێرە جیگەیی من نییە، بە ئیسراحت ئەحوالی خۆم بۆت ئەگێرمەوه. فەرموو با برۆین، قەل بە دەنووک، کلکی مشکێ گرت. بە ئاسمانا بەرز بووه‌وه، رووی کردەوه جیگەیی خۆی. وه‌قتی کيسه‌ل خەبەردار بوو، خۆی نقروم بە ئاو کرد، قەل مشکێ دانا، بانگی کرد: ئەی وه‌فادار کيسه‌ل گوپی لە دەنگی قەل بوو، لە ئاوه‌اته دەرەوه، رووی کردە قەل، وتی موددەتیکە بەخزمەت ناگەم، لەبەر چییە. قەل بە داو بوونی

کۆتره‌کان و نه‌جات بوونیان و قسه کردنی ئه‌وه‌ل و ئاخری له‌گه‌ل زهره‌ک بۆ کیسه‌ل گیترايه‌وه، وه‌قتی کیسه‌ل ئه‌و قسانه‌ی بیست چووه خزمه‌ت زهره‌ک. په‌سمی میوانداریی به‌جی هینا، ئه‌وه‌نده حورمه‌ت و دل‌خۆشیی زهره‌کی دایه‌وه، زهره‌ک له‌شه‌رما قسه‌ی بۆ نه‌ئه‌کرا. قه‌ل چووه پێشه‌وه. رووی کرده زهره‌ک، وتی رجا ئه‌که‌م مه‌سه‌ئه‌له‌ی خۆت که وه‌عده‌ت فهرموو بیگیتره‌وه. تا کیسه‌ل عه‌قل و زهره‌کیی تو مه‌علوم بکا. زهره‌ک رووی کرده کیسه‌ل وتی ئه‌ی ره‌فییق، من ئه‌سه‌لن خه‌لقی شاری نادوت که شارێکه له هندوستان، جیگه‌ی من له خانووی عابیده‌کا بوو. عابیده‌که دایم به‌ نوێژ و عیباده‌ت خه‌ریک بوو، ده‌رویشان هه‌موو روژی خواردنیان ئه‌هینا بۆ عابید. میقداریکی ئه‌خوارد و باقی هه‌لئه‌گرت بۆ ئیواره‌ی منیش ئه‌چوم بۆ ئه‌وه‌ی عابید بزانی، تیرم ئه‌خوارد و میقداریکم ئه‌برد بۆ خزمه‌تکاره‌کانم، چونکه له‌ واسیته‌ی نانی عابیده‌وه چه‌ند خزمه‌تکاریکم راگرتبوو و عابیده‌که زۆر ئاره‌زووی له‌ناو بردنی منی ئه‌کرد، بۆی مومکین نه‌ ئه‌بوو. ته‌سادوف شه‌وی میوانیکی هات، عابید له‌گه‌ل میوانه‌که ده‌ستیان کرد به‌ قسه. میوان قسه‌ی شارانی بۆ عابید ئه‌گیترايه‌وه. له‌ وه‌قتی قسه‌ کردندا. مشک له‌ کون هاتنه‌ ده‌ره‌وه. عابید ده‌ستی به‌ ده‌ستا ئه‌کیشا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ مشکه‌کان برۆن، میوان وای زانی عابید گالته به‌قسه‌ی ئه‌کا دلێ عاجز بوو. رووی کرده عابید، وتی: ئه‌م چه‌پله‌ لێدان و گالته کردنه مونا‌سیب حالێ تو‌ی نابینم، عابید وتی: ئه‌ی میوانی خۆشه‌ویست، چه‌پله‌ لێدانم بۆ قسه‌ی جه‌نابت نییه. مه‌قسه‌دم ئه‌وه‌یه ئه‌و مشکانه دوور بکه‌ونه‌وه. له‌ ده‌ست ئه‌و مشکانه هه‌راسان بووم. نه‌ خواردنم به‌ ره‌حه‌تی ماوه و نه‌ ئه‌توانم زه‌خیره‌ دابنیم، ته‌دبیر چیه‌؟ میوان پرسی: هه‌موو مشکه‌کان وه‌ک یه‌ک خیزان؟ عابید وتی: ته‌نها یه‌ک مشکیان زۆر به‌ جه‌رگه. ترسی لێدان و کوشتن نازانی، هه‌ر وه‌قت ئه‌و مشکه هاته‌ ده‌ره‌وه، مشکه‌کانی تریش دوا به‌ دوا‌ی دین. میوان وتی: ئه‌م مه‌سه‌ئه‌له، وه‌ک مه‌سه‌ئه‌له‌ی ژنه‌ لادێیه‌که وایه، کونجیی پاک کراو و نه‌پاک کراوی به‌یه‌ک موعامه‌له‌ ئه‌کرد. عابید پرسی چۆن بووه؟ بیگیتره‌وه.

حیکایه‌ت

میوان وتی: له‌م رێگه‌وه که هاتم. له‌ دێیه‌ک شه‌و چوومه‌ مالتی به‌ میوانی، وه‌قتی نووستن جیگه‌یان بۆ راخستم، سه‌رم کرده سه‌ر سه‌رین. هیشتا خه‌وم لێ نه‌که‌وتبوو، گوتم گرتبوو پیاوه‌که به‌ ژنه‌که‌ی وت: فکرم هه‌یه سبحه‌ینی زبافه‌ت بکه‌م و چه‌ند ره‌فییکیکم

بانگ که مه سهر نان خواردن. ژنه که وتی: ئابرووی خۆت مه به. تۆ نه زه خیره و نه فلس شک نابهیت. گوشت و پیاز و برنج له کوئی دینی و نه گهر ئیقتیدارت ههیه، زه خیره ی منالّه کانت پاشه کهوت که، به رووتی و برسییه تی نه سوورپینه وه، واز له زیافهت کردن بینه، پیاه که وتی چاوی ته مه عکار، به خۆلی قه بر نه بی پر نابیتته وه، زه خیره یه که به کار بی بۆ قیامهت باشه، زه خیره ی دونیایی په شیمانایی له شوین دیت. که سی ناره زووی زه خیره ی دونیا بکات، نه وه ی تووش دیت تووشی گورگه که هات. ژنه که برسی چۆن بوو. پیاه که وتی: کارایه کی راوچی. که ئاسک قوه تی ده رچوونی له ژیر ده ستا نه نه کرد. ته سادوف رۆژی ته له ی نابوه وه. ئاسکیک بوو به ته له که به وه، کارا به دلکی خۆشه وه رووی کرده ئاسک، ئاسک له ترسی رووچی، ته له ی هه لکه ند و رای کرد. راوچی تیری بۆ خسته ناو که وانه وه. هاویشتی بۆ ئاسک، به تیر کوشتی، چوو سه ری بری، دای به کۆلیا و رووی کرده وه بۆ مال. له رینگه تووشی به رازۆ بوو، به راز برسی بوو، رینگه ی به کارا گرت. راوچی تیری بۆ به راز هاویشتی. دای له سه ر دلی، به راز له تاو نازار خۆی گه یانه سهر راوچی، سواری سنگی بوو خنکانی. راوچی و به راز هه ردوکیان روو حیان ده رچوو، میقداری چوار ده قیقه به ینی کهوت، گورگ په یدا بوو. ته ماشای کرد. ئاسکی و پیاویتک و به رازۆ، هه رسیکیان مردوون، گورگ زۆر دلخوش بوو. فکری کرد گوشته کان بشاریته وه بۆ پاشه رۆژ ورده ورده ده ست کات به خواردن، له بهر ته عه می زه خیره نه وه دل رووی کرده تیروکه وانه که دانی له چه رمی که وان گیر کرد بیخوات. ترازاندنی که وان و له سه ر دل که وتنی یه کی بوو. ده ست به جی، رووچی ده رچوو و مرد. ژنه که له ترسی قسه ی پیاه که به ئومیدی (الرزق علی الله) رووی کرده میرده که ی وتی: نه ختی کونجی و برنج بۆ زه خیره ی منالّه کان دامناوه کیفایه تی ده که س نه کا بیخۆن، بۆ سبحه یین ره فبق بانگ که بۆیان دروست نه که م. وه قتی رۆژ بووه وه. ژنه که هه لسا کونجی ده ره یینا، پاکی کرد و سپی کرد. له بهر هه تاو هه لیخست، وشک بیتته وه، میرده که ی دانا بۆ پاسه وانبی کونجیه که. ته سادوف خه وی لی کهوت. سه گ چوو ده می نایه ناو کونجیه که. ژنه که چوو به سه را، بۆی مه علوم بوو کونجی پیس بووه. به کاری خواردن نه ههات. کونجی هه لگرت، رۆیشت بۆ بازار، منیش دوا به دوا ی رۆیشتم. ژنه که چوه لای به قالی، وتی: کونجی سپی کراوم هه یه نه یگۆرمه وه به کونجی پاک نه کراو. به قال هاواری کرد وتی: بی حکمهت نییه، کونجی سپی کراو به کونجی نه پاک کراو نه گۆرپته وه، میوان وتی نه ی عابید نه م قسه یه م بۆیه بۆ کردی. بی حکمهت نییه، نه و ته نها مشکه جورته تی په یدا

کردوو، ناترسی، ئه وه هیلانهی له سه ره خه زنه کردوو، فه رموو قولنگه یه ک بینه. من کونه که ی هه لئه که نم و پاره که ی دهر دینم، بزانه قووه ت و په لاماردانی ئه میتیت. مشک وتی: وه قتی ئه و قسه یه له میوان بیست. جگه رم که وته خواره وه، چونکه جه ساره ت و حوکم له واسیته ی ئه وه وه بوو. هه زار دینار پارهم بوو، له خوشییی پاره که ترس و خوفم له که س نه بوو. هه ره وه قتی فکری پاره که م ئه کرد که یف و شه وقییکی زورم په یدا ئه کرد. عایید به قسه ی میوان قولنگه ی هینا. ده ستیان کرد به هه لکه ندنی هیلانه که م تا گه یشته سه ره دیناره کان. دهریان هینا و بردیان، منیش به موفلیسی مامه وه، حورمه ت و گه وره بییم لای مشکه کان نه ما. ئه و مشکانه ی خزمه تکار و نان خورم بوون، روویان لی وه رگیترام، وجوودیان نه ئه زانیم، لای دوشمنم ده ستیان کرد به غه بیته کردنم. مه شهووره (من اقل دیناره ذل مقداره) هه ره که س فه قیر بوو، حورمه تی نییه، حوکه ما فه رموویانه که سی بی ره فیق بوو، له هه ره جیگه یه ک بی، غه ربیه، که سی ئه ولادی نیرینه ی نه بوو، ناوی گومه، که سی مال و ده ولته تی نه بوو قسه ی مه عقوول نییه، که سی فه قیر بی، بی ره فیکه، مه علومه ره فاقه تی سپله زو دهرئه که وی، ره فیق دوو جوړه، جوړتکیان گیانی گیانی، جوړتکیان نانی نانی، ره فیقی گیانی گیانی ئه وه یه، شه ربیکی دهره و غه من، ره فیقی نانی نانی ئه وه یه، له وه قتی خواردن و پاره داریا وه ک زهرده و الهه گیزه گیزه ئه که ن و ئه گه ره خواردن شک نه به ن پیتته وه ئه دهن، له عاقلتکیان پرسی: چه ند که س ره فیقن، وتی: ئه گه ره کیسه که م پر بی، ره فیقم له حساب نایه ت و ئه گه ره کیسه که م خالی بیت، ره فیقیکم له دونیا ده ست ناکه ویت و هه تا مال و مندال گالته م پی ئه که ن، هه ره که س شووره تی تیجاره تی بلاو بووه به پاره دار زانرا، له دلئی ئینسانا خوشه ویست ئه بی و ئیشی گرانی بو سه هل ئه بی. مشک وتی: له وه وه قته دا یه کی له خزمه تکارانم. به لاما رویشت، منیش وتم: ئه ی فلان بوچی که م مه رحه مه ت بوویت. ره فاقه تی کۆنمان چیی لی هات، به روویه کی گرژه وه وتی: وا ئه زانم نزیک به شیته ی بوویت. مه گه ره نازانی ره فیق و خزمه تکاری قابیلی که سی که پاره ی بی، مردن له فه قیری چاکتره (کاد الفقر ان یكون کفرا)، له به ره ئه وه یه، ئه وانیه ی مالی دونیا یان له ده ست ئه چی، هه ره سه عاته به مردنی ئه زانن، نزیک بوون به تو بو من لایق نییه. منیش وتم: ئه ی ره فیق، ئه و قسانه له قسه ناچی، که تو ئه یکه بیت. بزانه فه قیری تاجیکه ده ست هه موو که س ناکه وی، حه دیسی شه ربیه: (الفقر کفر من کنوز الله) بوچ ئه وه نده لومه ی فه قیری ئه که یه ت، زور گونا هه، ئه ویش جوابی دایه وه وتی، هه بیهات، هه بیهات. ئه و فه قیرییه ی په سندی ئه نبییا و

ئەوليايە، لەگەڵ تۆ فەرقیان زۆرە، زیکرێکی خۆیان بە ھەموو دونیا نافرۆشن و فەقیری ئەم زەمانە، عاقل بێ عەقل ئەکات و دووچاری دەرد و گوناھ ئەبێ. رەفیقانی رووشکێنی ئەکەن و کەسێ شوورەتی چاکە ی پەیدا کردبێ، فەقیری گومی ئەکات. مەدح و سەنای دەولەمەند بە فەقیری وەرئەگەرێ، کەسێ کە فەقیر بوو ئەم ناوانە ناو ئەنریت، غیرەت و ئازایی بوو، ئەلێن لە رووح بیتازە، ناتق و قسەزان بوو. ئەلێن ھەلەوەرە، ھێواش ھەرەکە بکا، ئەلێن تەبەدیل بوو، تەبەدیل سەخی بێ، ئەلێن مەرابی کەرە، قسە ی ناشیرین قبوڵ بکا. ئەلێن ترسنۆکە، ئارەزووی تەنھایی بکا، ئەلێن شیت بوو، دەم بە پیتکەن و روو خۆش بێ، ئەلێن جامبازە، خۆی پاک و تەمیز راگرێ... ئەلێن کبیری پەیدا کردوو، جلەکانی کۆنە بێ ئەلێن رەزێلە، ئەگەر کەمخۆر بێ، ئەلێن خۆی ئەنوێنێ، زۆر خۆر بوو. ئەلێن گامیشە، ئارەزووی دانیشتن بکا. ئەلێن تەمەلە، بۆ سەفەر رۆیشت، ئەلێن بەختی وەرگەرە، نوێژکەر بێ ئەلێن درۆزنە، ھەموو ئیشیکێ فەقیر بە عەیب تەماشائە کرێ، کەسێ دەولەمەند بوو، عەیبی تەماشائە کرێ، مشک و تی: فیکرم کردوو، قسەکانی راست و دروست بوو. مردن لە موحتاجی چاترە، لازمە ئینسان نان لە گەرۆی ئەژدەھا دەرکیشێ و لە مەراق و غەمدا رووم لە مشک وەرگێرا، چوومە بەر کونەکە، چاوم لێ بوو، عابید لەگەڵ میوانەکە پارەکەیان کرد بە دوو کەرتەو، عابید پارەکە ی خۆی نایە ژوور سەری. خەوی لێ کەوت. منیش فیکرم کرد پارەکە ی بدزم، وردە وردە چوومە ژوور سەری عابید، میوانەکە بەخەبەر بوو، دارێکی بۆ ھاویشتم، دای لە قاچم شکاندی، بەشەلەشەل چوومە کونەکە. میقداری سەعاتیکێ بەین کەوت. دلەم گری گرت بۆ پارەکەم، تیکرار چوومەو ژوور سەری عابید. میوان خەوی مەرگی نەکردبوو. دارێکی کبیشا بە پشتمدا. پەراسووی شکانم. ھەر جۆرێ بوو، خۆم گەیانەو کونەکە، تا رۆژ بێخود بووم. لەتاو ئازاری خۆم پارەم لە فیکر نەما. بە فەقیری رازی بووم. بەراستی بۆم مەعلووم کرا. ھەرچی بەلای بەسەر بیت، تەمەع ئەھیبیتە رینگە. بەلندە ھەتا گەنوم نەبیین گەردەنی خۆی ناخاتە ژێر داوھو، لە واسیتە ی تەمەع نەبێ غەوواس خۆی ناخاتە ناو بەحرەو، وەقتی ئەوھم تووش ھات، دەستم لە تەمەع ھەلگرت و بە فەقیری رازی بووم، لە ژووری عابید ھاتمە دەرەو، رووم کردە سەحرا. لەرینگە تووشی کۆترێ ھاتم، بەداوھو بوو، رەفاقەتمان گرت و لەداوھو کە نەجاتم دا، زۆری چاکە لەگەڵ کردم. ھات و چۆ کردمان لەبەینا پەیداوو و شەرتی رەفاقەتمان لەقەل ئاشکرا بوو، لەگەڵ قەل بووین بە رەفیق و بەبانی رەفاقەتی جەنابتی بۆ کردم و بە خزمەت گەیشتم. ئومید ئەکەم تا مردن رەفاقەتمان تیک

نه چي. به خوښي يهک رابوټيرين. کيسه ل وټي: زور مه منون بووم. به هاتني جه نابت. دلځم پروون بووه وه و تا مردن خزمهت کردنت به سهر سهر نه کم. قسه ي تو هه موو عه قل و هرگرتنه، لازمه به فهرمووده ي جه نابت، ههر جوړي بي به کم وه يا زور قانيع بين و ههر کس به رزقي خو ي رازي نه بي، ته مه عي زياد بکا، نه وه ي به سهر دي، به سهر پشيله که هات.

قل و مشک و تيان: چون بووه؟ بيگيره وه. کيسه ل وټي مه منونم.

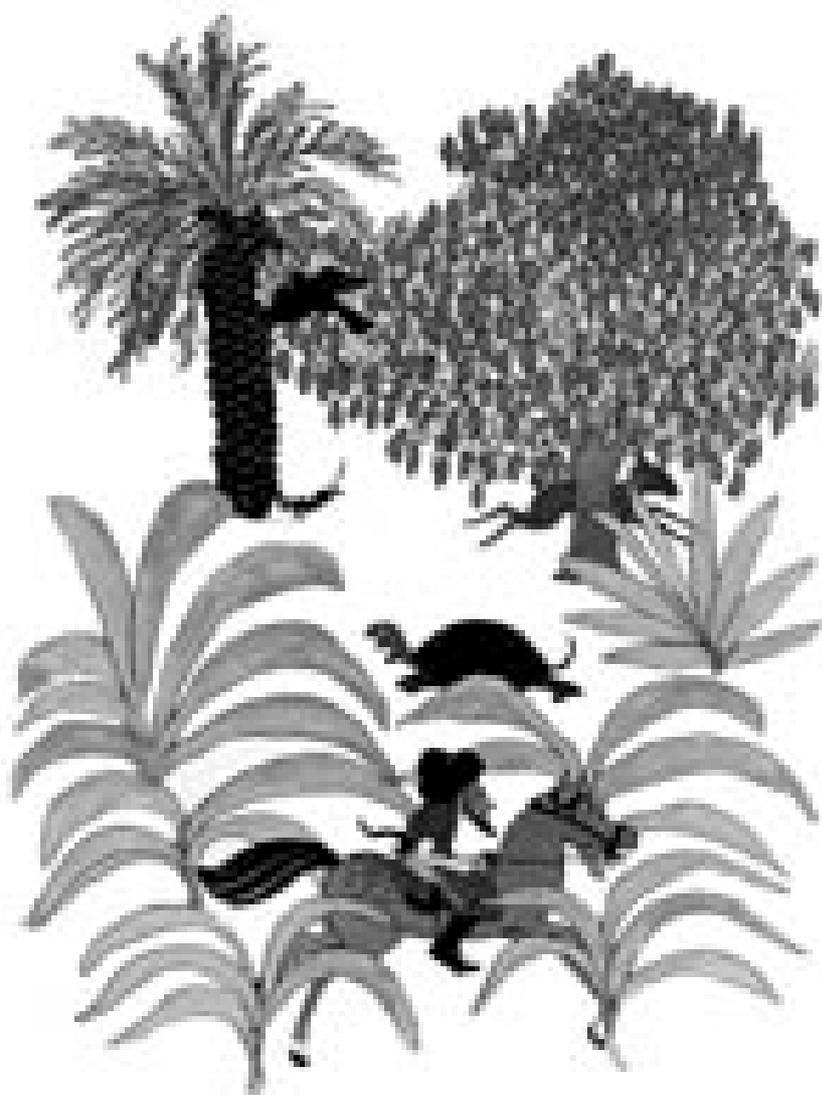
حیکایه ت

نه گيړنه وه پياوټک پشيله يه کی بوو. روژي ميقداري گوشتي بو پشيله، به مووچه بريبووه وه، چونکه سپله و بي وه فا بوو، دائيما چاوي تير نه نه بوو، روژي پرووي کرده چيگه يهک، ته ماشاي کرد، چند کوټري له هيلانه که يان به گمه گم. خه ريکن، پشيله به فيکري خواردني کوټره کان، نزيک به هيلانه بووه وه، خاوهن کوټر خه به ردار بوو، په لاماري پشيله ي دا، تونگ گرتي، خنکاني و فريتي دا. خاوهن پشيله که رابورد. ته ماشاي کرد پشيله که ي پيستي له بهر دامالا وه. به مردووي که وتووه، وټي: نه ي سپله ي ته مه عکار، نه گهر به و مووچه گوشته رازي نه بوويت، ئيستا پيستي يان دا نه ماليت، نه ميسالهم بو به هيلنايه وه، ههر جوړي بيت، له کوني به فه قيري ئيداره بکه يت و فيکري مالي رابوردو نه که يت، چونکه شهره ي ئينسان به مال نييه. به که ماله، که سي عاقل و نه حيب بي، حورمه تي لاي هه موو که س زوره. مه سه لا شير نه گهرچي زنجير بکري. له سام و هه يبه تي که م نابي سه گ نه گهرچي زنجيري نالتوون له مل کات، به وه روتبه ي زياد نابي. که سي که بي عه قل بي به درهم و دينار عه قل زياد ناکا. مه قسه دم دلي جه نابته، فکري غه ربي نه که يت و له ره فاقه تي ئيمه عاجز نه بيت. چونکه که سي عاقل بي، له ههر چيگه يهک بي غه ريب نييه، که سي که بي عه قل بي، له مالي خوښي غه ريبه. پيشوونان و توويانه شش جوړ شت هه يه. زوو نه گوټر پيت، نه ووهل: سپهري هه وره به يهک ده قيقه نامي نيت، دووم: ره فيقي به غه رزي وهک تر يشقه نه پروات. سپه م: ناره زووي ژن، به پينج ده قيقه ته سکيني نه دا. چواره م: جواني به ني نادم به مودده يهک نه گوټر پيت. پينجه م: قسه ي دروزن، شه شه م: مالي دنيا ناخري به فنا نه چي، که سي عاقل بي، به مالي دنيا مه روور نابي و به فه قيريش عاجز نابي: (لکيلا تاسوا علي ما فاتکم، ولاتفرحوا بما آتاکم) لازمه بزانيت بو مالي دنيا مهراق نه که يت، مالي دنيا ههر روژي

لای یه کچی ئەمانه ته، ته دبیر و عقل و نه سیحه ت. مالتیکه برانه وهی نییه، کیسه ل ئەو قسانه ی بۆ مشک کرد، قه ل زۆر پێ خوشحال بوو، قه ل وتی ئە ی ره فیه کینه شه رتی ره فاهه ت ئە وه یه له ته نگانه و که م ده ستیا ئا و پشته یه ک بین، هه ر وه ک دوو ره فیه که، که ده ره ق یه ک بوون، مشک پر سی چۆنه بیگی پره وه.

حیکایه ت

قه ل وتی بیستوومه، توجاری، ره فیه کی بوو، ره فیه که ی له نیوه شه ودا له ده رگای توجاری دا، توجار به ده نگ زانی ره فیه که یه تی، فیکری کرده وه، وتی مومکینه، به ئیسی زه رووری له م نا وه قته دا هاتبی. یا موحتاجه به پاره، یا موحتاجه به مه سلحه، یا موحتاجه به خزمه تچی، توجار که کیسه یه کی پر کرد له دره م و شمشیری کرده مل و به جاریه که ی وت: چرا هه لگره پیتشم که وه. رویشته ده رگای له ره فیه که ی کرده وه. ده ستی کرده ملی ره فیه که ی، وتی ئە ی ره فیه هانتت خیره، فه رموو بزانه، ئە گه ر موحتاجی به پاره، یه ک کیسه م بۆ پر کردووی له دره م. ئە گه ر دوژمن زۆریان بۆ هیناوی به شمشیره وه حازرم، ئە گه ر موحتاجی خزمه تچی بوویت، ئە وه جاریه که م به چرا وه وه ستا وه. وه قتی ره فیه که ی وه فاو خوشه ویستی توجاری بۆ مه علوم کرا، دووقاته ره فاهه ت و خوشه ویستیان زیادی کرد، شه و و روژ له یه ک جیا نه ئە بوونه وه. قه ل وتی: ئە ی ره فیه کینه، لازمه ئیمه له یه ک غافل نه بین و دائیما ئا گه ه داری خۆمان بکه یین. له و قسه کردنانه دا بوون، یه ک ئاسک په یدا بوو، قه ل فری، مشک چوه کونه وه، کیسه ل خۆی کرد به نا و ئاوا، ئاسک چوه سه ر ئا وه که. به راست و چه پی خۆیدا ئە روانی، کیسه ل له ئا و هاته ده ره وه، وتی ئە ی ئاسک بۆ چ به ئە ترافی خۆتا ته ماشا ئە که ییت وا دیاره ئە ترسیت. ئاوت پێ ناخوڕیته وه، بزانه ئە م جیه که یه جیه که ی ترس نییه، چونکه له ریه که ی راوچی دووره، ئاسک وتی: له م نزیکانه وه. به له وه ر خه ریک بووم. داوئ نرابو وه وه. نزیک بوو به دا وه که وه بیم. له بهر ئە وه ئە ترسم. راوچییه که شوپنم که ی، کیسه ل وتی: راوچی ریه که ی ناکه ویتته ئیره، ئیمه سی ره فیه کین. مودده تیکه به خوشی یه ک ئە ژیین. راوچیمان نه دیوه و ئە گه ر تۆش ئاره زووی ره فیه کی ئیمه ئە که ییت، به خوشی یه که وه رائه بوترین، ئاسک قبوولی ره فاهه تی کردن. مشک و قه ل چونه پیتشم ده می ئاسک، شه رت و ره فاهه تیان به یه که وه به ست، وتیان لازمه له م نزیکانه، دوور نه که وینه وه، ئاسک له نزیک ئە وان خانووی دروست کرد. چه ند مودده تی هه ر چواریان به یه که وه ئە ژیان، ته سادوف روژی

ئاسک ميقدارئ گوم بوو، قهل و مشک و كيسه ل چاوه پروانی ئاسک بوون نه هاته وه، مشک پرووی کرده قهل وتی: زه حمهت نه بی خه بهری ئاسک بزانه. قهل فری، ميقدارئ رویشت. ته ماشای کرد ئاسک به داوه وه بووه، قهل گه پرایه وه خه بهری به ره فیه کانی دا، كيسه ل پرووی کرده مشک وتی: به تو نه بی ئاسک نه جاتی نارئ. قهل به دهنوک مشکی هه لگرت رویشت بۆ لای ئاسک، نیشه وه، مشک چوه پیش ده می ئاسک وتی: ئهی

رَه‌فِیْقِی پَر عَه‌قَلْ، چۆن تووشی ئەم داوه بوویت؟ تۆ له ترسی داو گه‌یشتیته لای ئییمه. ئاسک وتی: ئەی رَه‌فِیْقِی. وه‌قتی قه‌ده‌ر هات ناگه‌رپتته‌وه. قه‌ده‌ری خودا چاو کوپَر ئەکا، مشک وتی راسته، قسه‌کانت. مشک به‌ده‌م داوه‌کانی پری. کیسه‌ل په‌یدا بوو. زۆر دل‌خۆشیی ئاسکی دایه‌وه، ئاسک رووی کرده کیسه‌ل وتی: رووچی شیرینم. هاتنی تۆ قانزاجی نه‌بوو، چونکه ئیستا راوچی بیت من وه‌ک بروسکه ده‌رئه‌چم، قه‌ل نه‌فریت، مشک خۆی ئەکا به‌کونا، زه‌حمه‌ت بو تۆ ئەمینیته‌وه. کیسه‌ل وتی: ئەی نووری چاوم، من چۆن ئارامم نه‌گرت، به‌ئیسراحه‌ت دانیشم و تۆ له‌ژێر داوی به‌لادا بی، ژیانئ له‌گه‌ل رَه‌فِیْقان نه‌بی، ژه‌هری ماره، دووری تۆ ئارامی لی بریم، له‌و قسه‌ کردنه‌دا بوون راوچی په‌یدا بوو، قه‌ل فری، ئاسک رایکرد، مشک چوو ه‌کونه‌وه، کیسه‌ل مایه‌وه. به‌ته‌نها. کابرای راوچی ته‌ماشای داوه‌که‌ی کرد. هه‌مووی براوه، پچراوه، فیکری کرده‌وه چی نه‌و داوه‌ی پچریوه؟ به‌ئه‌تراف داوه‌که‌دا گه‌را. چاوی به‌کیسه‌ل که‌وت. له‌به‌ر نه‌وه نائومید نه‌بی، وه‌قتی قه‌ل و مشک بۆیان مه‌علووم کرا. راوچی کیسه‌لی برد، هه‌ر یه‌که‌ به‌ته‌دبیری خه‌ریک بوون، ئاسک رووی کرده قه‌ل، وتی: ئییمه ژیاومان له‌پاش کیسه‌ل بۆچی چاکه، چوار ئیشی به‌ته‌جره‌به‌ ئاشکرا نه‌بی، جورئه‌تی پیاوی ئازا له‌ وه‌قتی شه‌ردا. ئەمبنداری له‌ وه‌قتی ته‌سلیم کردنه‌وه‌ی مالدا، خۆشه‌ویستی مال و منال له‌ وه‌قتی که‌م ده‌ستیایا، ره‌فاقه‌تی دۆستان له‌ وه‌قتی په‌ک که‌وتندا، لازمه‌ خواردن له‌ خۆمان هه‌رام بکه‌ین. تا ره‌فیه‌که‌مان نه‌جات نه‌ده‌ین، مشک وتی: فیکری من نه‌وه‌یه. بۆتان به‌یان ئەکه‌م، بزانی مه‌سله‌حه‌تداره؟ ئەی ئاسک تۆ بچیه‌ته‌ پیش ده‌می راوچی خۆت بکه‌یت به‌ نه‌خۆش، قه‌ل به‌ئه‌تراف سه‌رتا بسوورپتته‌وه، راوچی له‌به‌ر ته‌مه‌ع تووره‌که‌که‌ دانه‌نی، میقداری سه‌عاتی له‌ تووره‌که‌ دوور بکه‌ونه‌وه، من کیسه‌ل نه‌جات نه‌ده‌م. ئاسک وتی ته‌دبیره‌که‌ت زۆر لایقه، ئومیدی نه‌جات بوونی کیسه‌ل ئەکری، ئاسک رویشته، گه‌یشته‌ پیش ده‌می راوچی، خۆی لی راکبشا، قه‌ل به‌سه‌ر سه‌ری ئاسکه‌که‌وه‌ نیشته‌وه، راوچی ته‌ماشای کرد، ئاسکی که‌وتوه. قه‌ل خه‌ریکه‌ چاوی ده‌ردینی. تووره‌که‌که‌ی دانا، رای کرده سه‌ر ئاسک، ئاسک ورده‌ ورده‌ له‌پیش ده‌می راوچی دوورکه‌وته‌وه، به‌و جو‌ره میقداری سه‌عاتی رپگه، دوا‌ی ئاسک که‌وت. ئاخری هیلاک بوو، په‌شیمان بووه‌وه، گه‌راپه‌وه بو سه‌ر تووره‌که‌که‌ی، له‌گه‌ل گه‌یشت ته‌ماشای کرد، ده‌رگای تووره‌که‌که‌ی دراوه، کیسه‌ل نه‌ماوه، راوچییه‌که‌ ترس و خۆفی په‌یدا کرد، له‌ برینی داوه‌که‌وه له‌ نه‌خۆشیی ئاسکه‌که‌ و له‌ برینی تووره‌که‌که‌وه له‌ نه‌مانی ئاسکه‌که‌، که‌وته فیکره‌وه، وتی: مومکینه

ئەمە تەلیسمە، ئەگەر ئەم جارە لەم تەلیسمە نەجاتم ئەبێ. تا بە ڕووح زیندوو بێم تەرکی ڕاوجیبیەتی ئەکەم، بەو فیکر و خۆفەو، دوورکەوتەو، توورەکەکە ی پارچە پارچە کرد، داوێکە ی شکان، شەرتی کرد بە سەلامەتی بگاتە مالهۆ، تەبلیغی ڕەفیقانی بکا، نزیک ئەو تەلیسمە نەکەون، ڕاوچی بەو نەوعە ڕۆیشتەو، قەل و مشک و کیسەل لەبەر راستی و خۆشەویستییان نەجاتیان بوو و بە ئیسراحت و ڕەفاقت تا مردن. ڕایان بوارد، ئەوێهە قانزاجی ڕەفیقی دل ساف لە جیگەیک ئەو جانەوەرانه، ڕەفاقت و وەفایان دەرەق بەک کرد و بەنی ئادەم زیاتر تەماشای بکەن. (ومن یتوکل علی الله فهو حسبه).

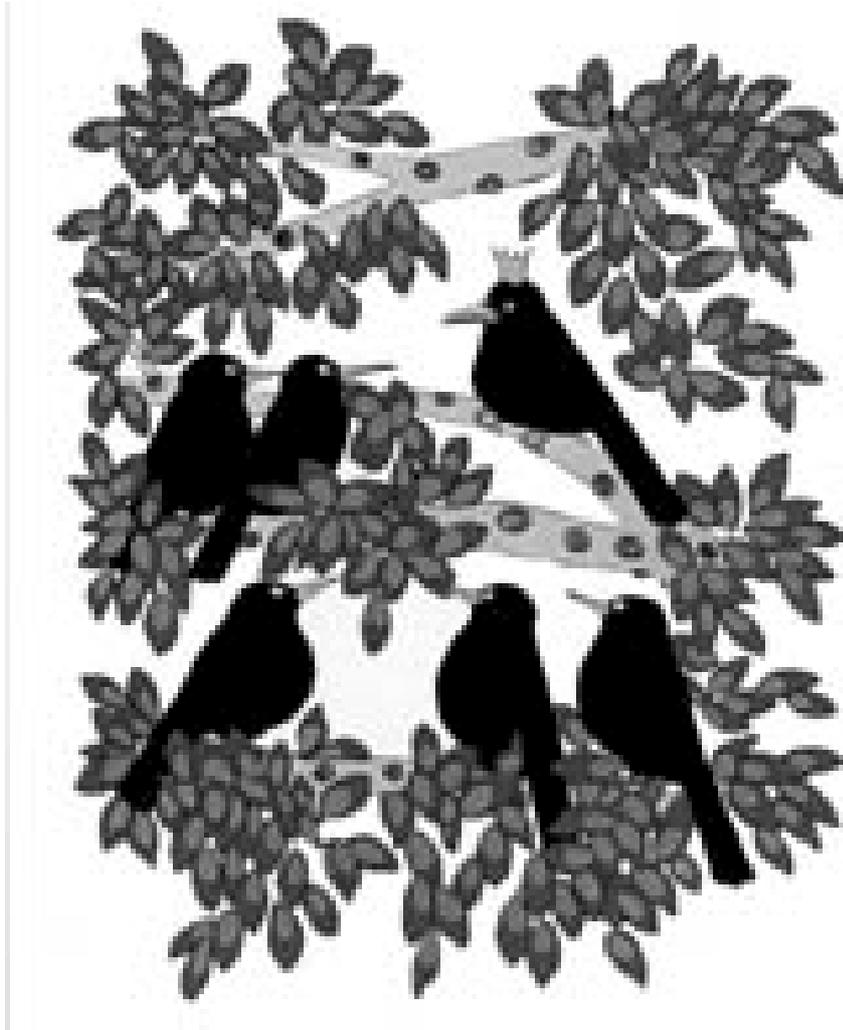
نەسیحەتی چوارەم

پاریزگاری لە دووشتن و باوەر نەکردن بە زوبانیان

دابیشلیم ڕووی کردە حکیم، فەرمووی: بەیانی ڕەفیق، کە دل ساف بوون، قانزاج کردنیان بۆم مەعلووم کرا، ئومید دەکەم، مەکری دووشتن و قسەکردنیان چۆنە بەیان بفرمویت، برههمن حکیم فەرمووی: مەعنای وەسیەتی چوارەم ئەوێهە کەسێ عەقڵی بێ، دووشتن ئەحوال ئەکا. بە پارێزەو و گریانی دووشتن باوەر نەکەن. ئەمێن بوون لە دووشتن ڕیگای ڕەفیقی دووشتن. وەک ئاو و ئاگر، ئاو و ئاگر دایم بەیەک دووشتن، چونکە دووشتن بۆ دووشت بوونی مەتلەبی هەموو جۆرە موعامەلەیک بە فیکر دروست ئەکا. وەقتی بە زوبانی لووس و پارێزەو سۆلجی کرد، ئەو وەقتە زەهری زیاتر لە ژێر زوبان حازر کردووە، خۆ پاراستن لە دووشتن لازمە، ئەگەر لە دووشتن غافل بێ، لە پاشا کاشکی و خۆزگە بەکار نایەت، هەرکەس لە دووشتن غافل بێ و بە قسە ی دووشتن تەئمین بێ. ئەوێهە بەسەر دێ بەسەر کونەبەبووەکان هات، دابیشلیم پرسی: چۆن بوو؟

حیکایەت

حەکیم وتی: لە ئەتراف شاری چین، شاخیکی زۆر بەرز بوو. دارستانی شاخەکە سەری لقیان تیکەل یەک بوو، میقداری قەلەباچکە، بەسەر ئەو دارانەو هیلانەیان دروست کردبوو. گەورەکیان ناوی پیرۆز بوو. هەموو قەلەباچکەکان لەژێر حوکمی پیرۆز ناوا بوون. چەند مەئموور و وەزیری دانا بوو میقداری کونەبەبوو لەو پێش دووشتنەیان لەگەڵ قەلەباچکە پەیدا کردبوو، پادشای کونەبەبووەکان ناوی هۆشەنگ بوو، شەویک بە ئەمری هۆشەنگ شەبەبخوونیان دا بەسەر قەلەباچکەکانا، (خزۆم فاقتلۆم حیث وجدتموهم) زۆریان لە قەلەباچکەکان کوشت، لەشکری کونەبەبوو، بە تازی و دلخۆشی

گه رانه وه جیگه ی خۆبان. پیروژ له شکری قه له باچکه کانی کۆ کرده وه. وتی: بۆتان مه علووم بوو به چنگ کونه به بووه وه، کوشتار و بریندارمان چهند لی کرا، جورته تو زاتیان چۆن کرد هیلانه ی ئیمه یان دۆزییه وه و ئه گهر ئه م جار ه بیته سه رمان، مومکینه یه کیتک به زیندوویتی نه جاتی نه بی. لازمه هه رکه سه به فیکری خۆی ته دبیری دروست بکا. ئیمه ییش به عه قل ورد ئه بینه وه، به ته دبیری موعامه له ئه که یین. پیروژ قسه ی ته واو کرد، پینج قه ل له مه ئموورانی چوونه پیشه وه له عه قل و ته دبیرا مه شهوور بوون. قه له باچکه کان،

به قسه‌ی ئه و پیتنج قه‌له‌باچکه‌یه، زوو باوه‌ریان ئه‌کرد، پیروژ رووی کرده پیتنج قه‌له‌باچکه‌که، وه‌عدی خه‌لاتی پادشاهانه‌ی پی دان. وتی: ئیمرو عه‌قل و ته‌دبیری ئیوه ته‌ماشئا ئه‌که‌م. ئه‌بیته هه‌ر که‌سه ته‌دبیری ئه‌م ئیشه ئه‌زانئ به‌یانی بکا، ئه‌وانیش زویانیان به مه‌دح و سه‌نای پیروژ کرده‌وه وتیان ئه‌وه‌ی پادشاه، هه‌زار خزمه‌تکار، عه‌قلتیکی پادشایان نییه. ئه‌وه‌ی جه‌نابت ئه‌یزانی له فیکری ئیمه دووره و قودره‌تی ئه‌وه‌مان نییه له حوزوور جه‌نابتا قسه بکه‌ین. (المأمور معذور) ئیمه موقابیل عه‌قلی خۆمان زیاتر ته‌دبیر نازانین، مومکینه لایقی حوزووری جه‌نابت نه‌بیته. پادشا رووی کرده یه‌کیکیان تۆ ته‌دبیرت چیه بزانم؟ وتی: ئه‌ی پادشا. له‌پیش ئیمه‌دا، عاقلان و به‌فیکر زۆر بوون. ریگه‌ی هه‌موو موعامه‌له‌یه‌کیان دروست کردوه. فه‌رموویانه که‌سی موقابه‌له‌ی دوشمنی بۆ نه‌کرا دوشمن زۆری بۆ هیتنا، چاک وایه ریگه‌ی فیراری بگرتته پیتش و ته‌رکی وه‌ته‌ن بکا. چونکه سه‌لامه‌تی له‌خۆ پاراستنه، خۆ نه‌جات دان له چنگ دوشمن کاری عاقلانه و... مه‌علوومه ئه‌و زالمانه قووه‌تمانی نه‌هیشته، ئه‌و باقییه که نه‌جاتی بووه ئه‌ویش برینداره و شه‌رکردنی ئیمه له‌گه‌ل کونه‌به‌بو دروست نییه. پادشاه رووی کرده دووه قه‌لیان، وتی: فیکری تۆ چیه؟ وتی: ئه‌ی پادشاه، ئه‌وه‌ی وه‌زیری ئه‌وه‌ول به‌یانی فه‌رموو، ته‌رکی وه‌ته‌ن کردن و راکردن له ده‌ست دوشمن به‌بی موقابه‌له و شه‌ر کردن، ئیشی بی غیره‌ت و بی ناموسه، و لازمه ئه‌سیابی شه‌ر په‌یدا بکه‌ین، هه‌موو به‌ دلتیکی ساف وه‌ک شیر حمله‌ به‌رینه سه‌ر دوشمن. یاخود به‌ دلخۆشی و ئاره‌زوو ئه‌گه‌رتینه‌وه و یاخود ناوی بی ناموسی له‌سه‌ر خۆمان سه‌ووت ناکه‌ین. مردنی نازایی له ژینی بی ناموسی چاکتره، ناوی پادشا به‌ موحاره‌به ئاشکرا ئه‌بی و پادشایه‌ک له‌شه‌ر کردن سه‌رکه‌وت. ئاره‌زووی هه‌ر مه‌تله‌بی بکا له‌به‌رده‌می حازر ئه‌کری، ئیستا چاک وایه چهند که‌سی بکه‌ی به‌ نۆیه‌چی، هه‌ر وه‌قت دوشمن هاته‌ پیشه‌وه، خه‌به‌ردار بکریین، وه‌ک جاری پیتشو له‌ خۆمان غافل نه‌بین، ئومید وایه به‌ ئاره‌زووی خۆمان به‌سه‌ر دوشمندا سه‌رکه‌وین. پادشاه رووی کرده سیهه‌م قه‌لیان وتی: فیکری تۆ چیه؟ جوابی دایه‌وه به‌ فیکری من جاسوس ره‌وانه بکه‌ین، خه‌به‌راتی دوشمن بزانی و له‌قسه‌و فیکریان تی بفکری ئه‌گه‌ر فیکری سولحیان کرد و یا فیکری خه‌رجیان کرد، ئه‌توانین هه‌موو سال میقداری خه‌رج کۆ بکه‌ینه‌وه بۆیان بنییرین، چونکه خۆف و ترس نامینئ و ئیمه‌یش ئه‌بووژتینه‌وه. ئیختیاری غوریته و ته‌رکی وه‌ته‌ن له‌گه‌ل مال و منال زۆر زه‌حمه‌ته، ئه‌گه‌ر سولح کرا له‌ رووی ئاشتییه‌وه حه‌قی خۆمان ده‌ست ئه‌که‌ویت، پادشا رووی کرده چواره‌م قه‌له‌باچکه‌بان،

وتی: فیکری تۆ چیبیه؟ ئەویش وتی: ئەی پادشاه، مردن و فیرار کردن خۆشتره له وه که دهخالت بهرینه لای دوشمن و ریگه‌ی قه‌دییمان گوم بکه‌ین. له ئەوه‌ل‌وه کونه‌به‌بوو چاوه‌روانی دهستی ئیمه‌ بوون و ئیستا ئیمه‌ ده‌خالت و خه‌رج قبول بکه‌ین، نه‌بوونمان چاکتره، چونکه‌ پارانه‌وه، دوشمن گه‌وره‌ ئەکات، ساڵ به‌ ساڵ خه‌رج زیاد ئەکا و هه‌تا بیت دهستی زولتمان به‌سه‌را درێژ ئەکات، بناغه‌ی قوه‌تمان له‌بن دیننه‌ ده‌روه و به‌ مردن رازیم. به‌ خه‌راج دان رازی نیم، پیروژ رووی کرده‌ وه‌زیری گه‌وره‌یان ناوی کارشناس بوو، وتی: ئەی کارشناس ته‌دبیری تۆ چیبیه؟ قسه‌ی تۆ له‌ هه‌موو ئەسله‌حه‌یه‌ک چاتره‌ له‌ سوڵح و یا له‌ شه‌ر کامیان به‌ چاک ئەزانی. کارشناس وتی: ئەی پادشاه، له‌ شه‌ر کردن زیاتر، ته‌دبیر نییه‌. که‌وابی ئەوانیش ئیستا فیکری ته‌دبیر ئەکهن، له‌ پێش ئەوه‌ی شه‌به‌بخوونیان دا به‌سه‌ر ئیمه‌دا من به‌ دل‌ فه‌رقم کردبوو. چونکه‌ دوشمن به‌ بچووک ته‌ماشاشا نه‌کراوه، لازمه‌ له‌ حیل‌ه‌ی دوشمن غافل نه‌بین و به‌م حاله‌ شه‌ر بۆ ئیمه‌ ناکرێ، لازمه‌ به‌ ته‌دبیر حه‌قی خۆمان له‌ دوشمن وه‌رگرین. ئەوه‌ی به‌ ته‌دبیر و سیاسه‌ت دروست ئەبێ. به‌سه‌د هه‌زار له‌ شکر دروست نابێ و عاده‌تی پادشاهانی پێشوو ئەوه‌ بووه‌ هه‌ر ئیشیکیان بووبێ. مه‌جلیسیان بۆ داناوه‌ و ته‌دبیری به‌چاک ته‌ماشاشا کراوه، ئیشه‌که‌ی به‌ ئاسانی دروست کردوو و ئیمه‌یش به‌ ته‌دبیر حه‌قی خۆمان له‌ دوشمن وه‌رگرین. ئەی پادشاه بزانه‌ پادشاهان له‌ واسیته‌ی ته‌دبیری وه‌زیره‌وه‌ ئیشیان بۆ سه‌هل ئەکرێ، تی بفرکه‌، به‌حر ورده‌ ورده‌ ئاوی دیتته‌ سه‌ر- ناو ئەنریت به‌حر- و به‌حری دل‌ی جه‌نابت به‌ ته‌دبیری وه‌زیر و عاقلان پر بکه‌، له‌ پاشا ده‌ست بۆ دوشمن درێژ بکه‌ ئەی پادشاه ته‌دبیر دوو نه‌وعه‌، ته‌دبیری سرپی و ته‌دبیری ئاشکرای هه‌یه‌، پادشاه وتی: ته‌دبیری سرپی و ته‌دبیری ئاشکرای چیبیه‌ به‌یان بفرموو. کارشناس وتی: ته‌دبیری سرپی ئەوه‌یه‌، که‌س نه‌زانی به‌لکو جاسوس خه‌به‌ردار بوو، ته‌دبیری ئیمه‌ی له‌ دوشمن ئاشکرا کرد و یا که‌سه‌ی لای خۆشه‌ویستیکی گێرايه‌وه‌ ده‌ماو ده‌م که‌وت، دوشمن خه‌به‌ردار ئەبێ، عاقلان زۆر سه‌عییان کردوو ته‌دبیر ئاشکرا نه‌کرێ و هه‌ر که‌س سرپی خۆی ئاشکرا کرد، ئەوه‌ی به‌سه‌ر دپت به‌سه‌ر پادشای کشمیر هات.

پیروژ پرسى، چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

کارشناس وتی: ئەگێر نه‌وه‌ له‌ شاری کشمیر، پادشاهێ بوو، به‌ حوکم و عه‌داله‌ت بێ

ئەمسال بوو و پادشاکە. ژنیکی بوو لە جوانیا رەفیقی نەبوو. پادشاه زۆری خۆش
 ئەویست. تاقتی نەئەگرت. سەعاتی لە ژنەکە دەورکەوتتەو و ژنەکە یۆ مەعلووم بوو
 لای پادشاه خۆشەویستە، ناز و تەکەببوری زۆری پەیدا کرد. تەسادوف ژنەکە عاشقی
 خزمەتکاری بوو، وەعدەو قسەکردنیان بە ئیشارەت بوو، رۆژی پادشاه و ژنەکە بەیەکەو
 دانیشتیوون. جوانەکە دەستی ژنەکە رابورد، پادشاه بانگی کرد بۆ خزمەت، ژنەکە وەک
 گۆل گەشایەو، خۆی ئارایش دا، پادشا وای زانی بۆ خاتری دلی پادشاه خۆی ئارایش
 داو و تەماشای ژنەکە ئەکرد. فەرقي کرد لەگەڵ خزمەتکارەکە بە ئیشارەتی بەک
 خەریکن، ئاگری غیرەتی پادشاه هەلگیرسا، دەستی لە خۆشەویستی ژنەکە هەلگرت،
 فیکری بوو هەردووکیان بکوژیت، کەوتە بەحری خەیاڵتەو. بەخۆی وت: سەبر کردن
 لازمە و بۆ من ناشیرینە دوو گوناھبار کوشتن. پادشاه جار جار فیکری ئەکرد ژنەکە
 بدوینتی و غیرەت مەنعی ئەکرد، ئاخری ناردی بە شوین وەزیردا، مەراقی خۆی بۆ وەزیر
 بگێریتەو، لەگەڵ وەزیر چوو خزمەتی پادشاه هەردووکیان دووبەدوو خەلوەتیان کرد.
 پادشاه وتی: ئەی وەزیر تو دونیات زۆر دیو و عەقڵت زۆر تەدبیری من چیبە؟ قسە
 ژنەکە و خزمەتکارەکە بۆ وەزیر گێرایەو، وەزیر جوابی دا، ئەو وەل دلی
 هەردووکیان دەرمانخوارد بکرتن، چونکە خیانهتیان لە جەنابت کردووە. ئەو وەل دلی
 جەنابت لە غەم نەجاتی ئەبی، دوو پەردە ناموس ئاشکرا نابێ، هەردووکیان
 قەراریان دا دەرمانخوارد بکرتن. بۆ رۆژی دوا کچی وەزیر وتی بە باوکی. ئەی بابە،
 ئیمپۆ چوومە مائی پادشاه، ژنی پادشا، قسە ناشیرین و بی حورمەتی پێ وتم. وەزیر
 وتی کچم عاجز مەبە. یا ئیمپۆ و یا سبەینتی، دەرمانخوارد ئەکرت کچەکە لە خۆشیا
 سوینگی باوکی دا، راستی قسەم پێ بلی، وەزیر ئەو لە پادشاه بیستبوو بۆ کچەکە
 گێرایەو، وتی لای کەس قسە نەکەیت، کچەکە زۆر پێ خۆشحال بوو ئەو وەندە بەین
 نەبوو. بەکێ لە خادمانی پادشاه، بۆ دلخۆشی دانەوێ کچی وەزیر چوو لای کچەکە،
 لە پاش قسەکردنیان کچی وەزیر وتی: قور بەسەری ئاخری عومریبەتی، کارەکەرکە وتی:
 کوانی لە دەست ئەو بی حەیا یە نەجاتمان بوا. کچی وەزیر وتی: ئەگەر لای کەس قسە
 ناکەیت، راستی قسەت بۆ ئەگێرمەو، کارەکەر سوینگی بۆ خوارد لای کەس قسە نەکات.
 دلی کچی وەزیر ئەمین بوو، ئەو لە باوکی بیستبوو بۆ کارەکەری گێرایەو، کارەکەر
 دەستی بە دەمو چاویا هینا، شوکرانە بژارد، دوخاوازیی لە کچەکە کرد، رۆشستەو
 چوو لای ژنی پادشاه، ئەو وەل و ئاخری قسە بۆ گێرایەو، ژنەکە میقداری ئالتوون و

نهختینهی هه لگرت و خزمه تکاره که ی بانگ کرد، له ناغافل ههردووکیان فیراریان کرد، له دهست کوشتنی پادشاه، نه جاتیان بوو، پادشاه به مه تلّه ب نه گه بشت و له قسه کردنی په شیمان بووه وه، کارشناس وتی: به گپړانه وهی ئەم قسه یه له جه نابت مه علووم بی قسه ی سرپری، ئاشکرکردنی زۆر خراپه، به کئی له وه زیره کان وتی: ئەوهی تو فکرت لی کردووه، له ریگه ی عه قل دووره، (وشاورهم فی الأمر) له فیکر خو مان...؟ له ریگه ی سیاسه ت و ته دبیری لابه دین، دوا ی ته دبیری تو بکه وین په شیمان ئەبینه وه، کارشناس وتی: مه عنای قسه ی من، به ته رک ی ته دبیر مه زانن، چونکه پادشاه لازمه ته ماشای ته دبیری هه موسو لایه کمان بکا، ته دبیری سرپری دوو قانزاجی هه یه، ئەوه ل هه ر ئیشی به سرپری ته دبیری لی بکری، ته ئخیر بوونی نابی، زوو دروست ئەبی. (استعینوا علی حوائجکم بالکتمان) دووه م. ئەگه موافیقی دلی پادشاه نه بوو. ته مه شای ناکات و به گوپی ساحیبی ناکاته وه، پیروژ وتی: ئە ی کارشناس خراپی له ته دبیر و عه قلی تو نابینری، هه رچی به چاک ئەزانیت به بیان بفرموو، کارشناس وتی: ئە ی پادشا هه رچی به چاک بزائم. له خزمه تتا به یانی ئەکه م... ئەما لازمه به خه لوه تی، پیروژ وتی: خه لوه تی چییه، چون ئەبی؟ کارشناس وتی: من و تو ههردوو کمان له جیگه یه ک به ته نها ته دبیر دهست پی ئەکه م، ئەوه ی به چاک زانرا بیگره پیش، ئەوه ی به چاک نه زانرا، زهره ر نابه خشی، چونکه لازمه بو پادشاهان سرپری خو یان لای که س ئاشکرا نه که ن و ته دبیر هه یه به دوو سی که س ئەکری، ئەما ته دبیری کونه به بوو له خو م و خو ت زیاتر نابی که س بزانی، پیروژ و کارشناس خه لوه تیان گرت. پیروژ پرس ی، دوشمنی ئیوه و کونه به بوو چی بووه. کارشناس وتی: له مه و پیش قه له باچکه یه ک قسه یه کی به کونه به بوو و تووه، له بهر ئەو قسه یه، رق و دوشمنایه تیبیان ئیمرو به سه ر ئیمه دا رژان، پیروژ وتی: چون بووه؟ کارشناس وتی: روژی چند کونه به بووی، کو ئەبنه وه و له گه ل میقداری ته بر ته دبیر ئەکه ن. به کئی بو پادشای خو یان بدوژنه وه. هه ریه که به جو ری قسه ئەکه ن و زوریان ئیتتیفاق ئەکه ن کونه به بوو بکه ن به پادشاه، له سه ر ئەوه قه رار ئەپرته وه. به ته دبیری هه موویان ئەلین که سی که داخل به مه جلیس نه بووی، به قسه ی ئەو که سه حوکی پادشای بدریت. ته سادوف قه له باچکه نزیک به مه جلیسیان ئەبی، ئەوانیش ئەلین ئەوا، ئاو جنسی خو مان هات پرس ی پی بکه ن. به قسه ی ئەو مو عامه له بکه ن. وه قتی قه له باچکه گه یشته لایان، به یانی قسه ی بو ئەکه ن، جو ابیان ئەداته وه، فیکرتان گو راره، عه قلتان نه ماوه، کونه به بووی شووم حه ددی پادشایی چییه. بازی تیچنگ. تاوسی ره نگاو ره نگ، هوما ی مو باره ک، نه ماون که س له

دو نیا دهست ناکه وی. کونه به بووی قهدهم شهر و پروگرژ و به ته که بیور نه دوزنه وه و که سی کهم عه قلیبی کرد چون نه کری به پادشاه. له سهر هم فیکره خراپه لاجن لازمه بناغهی ئیشی خوتان له سهر عه قل و ته دبیر دانین و ئیشی که به ته دبیر دروست نه کرابی، ئیسراحت و رحه تی له کوئی دهست نه که وی. ئیمه یش ته دبیری بدوزینه وه، ههروه که که رویشکه که. بو مه سله حهت خوی کرد. به قاسیدی مانگ.

تهیره کان پرسییان، چون بووه؟

حیکایهت

قه له باچکه که وتی: نه گپرنه وه، له جزیره ی نه تراف، زیرناباد، سالی باران نه باری له بهر کهم بارانی هه رچی دار و گیای جزیره که بوو، وشک بوو. نه و جزیره به میقداری فیل تیا ساکن بوو. له گه ل ناوی جزیره که وشک بوو. فیله کان شکاتیان برده لای پادشاهه یان. پادشاه که نه مری کرد له نه تراف جزیره که بگه رین. ناو بدوزنه وه، فیله کان رویشتن بو گه ران تا گه یشتنه سه رچاوه ی کاریزی. ناوی عه ینولقه مه ر بوو. فیله کان گه رانه وه خه به ریان بو پادشاه برد. به نه مری پادشاه، هه موو فیله کان چوونه سه ر کاریزه که و نه ترافی کاریزه که میقداری که رویشک تیا ساکین بوو. له وه قتی چوونی فیله کان بو سه ر کاریزه که، چهند که رویشکی له ژیر پیتی فیله وه مردبوون. له بهر نه و خوسوسه که رویشکه کانیش چوونه شکات لای پادشای خویان، وتیان نه ی پادشاه نیوه مان له ژیر دهست و پتی فیلان پان بوینه وه، حه قمان بسینه، پادشاه که وتی: ئیمه به زور ناتوانین حه قی خومان له فیل بسین و هه ر کهس ته دبیری نه زانی به یانی بکا. به لکی به ته دبیر ئیشمان دروست بی، که رویشکی له ناو که رویشکه کان چووه پیشه وه، ناوی تیژهوش بوو، وتی: نه ی پادشا، نه گه ر به چاک نه زانی من بنیره، به عه قلی خوم هم ئیشه گرانه سه هل نه کهم و به کیتی نه مینیش له گه ل ما بنیره بو دلپاکی ئیوه. پادشاه وتی: نه ی تیژهوش. زیره کی و نه مینی تو له من مه علوم کراوه. لازم به کهس ناکا له گه ل تو بیت. ناره زوو نه کهم به فیکر و زانستی خوت هم ئیشه دروست بکه یت. له فیکر و قسه و نه سیح هت قسوور نه که یت، پیشوونان فه رموویانه، که سی فرستاده بوو، لازمه زوبانی فه سیح بی و له قسه کردنا ترسی نه بی. نه سکه ندهری زولقه رنه ین، زور ده فعه ته بدیلی قیافه تی کردوه، رویشتوه بو جاسووسی نه ی تیژهوش تو وه قتی داخل به مه جلیسی فیلان بوویت، موحافه زه ی سوئال و جواب بکه یت، تیژهوش وتی: نه ی پادشاه نه گه رچی

میقداری فرستاده‌ییم کردووه. لازمه بو جه نابت ریگه‌ی نمر و قانون به من نیشان
بدهیت، پادشاه وتی: تا مومکینت نه بیت قسه‌ی هه‌ره‌شه و ناگراوی نه‌که‌یت و ناخری
قسه به نهرمی ته‌واو نه‌که‌یت، تیژه‌وش له خزمه‌ت پادشاه روخسه‌تی خواست، پرووی کرد
بو لای له‌شکری فیلان. وه‌قتی نزدیک به فیله‌کان بووه‌وه، ترسا فیکری کرد وتی: بهم

تاریکیییه برۆم، لهژیر پیتی فیلدا پان ئەبمەوه، سهبری کرد تا رۆژ، وهقتی دونهیا رووناک بووهوه، چووه سهەر بلنداوی به قایم بانگی کرد وتی: من فرستادهم له تهرهف مانگ و گویتان ئەگرن و یان نایگرن ئارهزووی خۆتانە. (وما علی الرسول إلا البلاغ) ئەوهی بهمن ته‌بلیغ کراوه منیش بۆتان ئەگێرمه‌وه و خۆتان ئەیزانن، مانگ گه‌وره‌ی رووناکیی شه‌وه، ئەگه‌ر که‌سه‌ی خیلافی ئەم‌ری بکا، خۆی به‌کوشت ئەدا، پادشای فیلان چوو به‌پیر که‌رویشکه‌وه وتی: فه‌رموو بزانه‌م ئەمرت چیییه؟ تیه‌ژه‌وش وتی: مانگ ئەفه‌رموویت به‌قوه‌ت و گه‌وره‌یی خۆتان مه‌غرور مه‌بن و ته‌که‌بیور مه‌که‌ن، گه‌یشتنه‌ بێ ئەده‌بیییه‌کی وا ته‌مه‌ع بکه‌نه‌ سه‌ر چاوه‌ کاریزی من و له‌شکر و سوپاتان هه‌یناوه‌ته‌ سه‌ر من، فکرتان چیییه؟ ته‌یر قوده‌تی نه‌بووه‌ به‌سه‌ر چاوه‌ی منا بفرۆ و جنۆکه‌ نه‌یتوانیوه‌ نزیک به‌من بیی و ئیستا له‌ رووی خه‌یره‌وه‌ فرستاده‌م بۆ لای ئیوه‌ نارد، لازمه‌ هه‌مووتان کۆچ ئەکه‌ن و دوور ئەکه‌ونه‌وه. وه‌ئیلا که‌ هاتم یه‌کیکتان به‌ زیندووویه‌تی ده‌رناکه‌م و ئەگه‌ر به‌ قسه‌ی فرستاده‌ باوه‌ر ناکه‌یت، وه‌ره‌، من له‌سه‌ر کاریزه‌که‌ وه‌ستم. پادشای فیلان له‌گه‌ڵ تیه‌ژه‌وش رویشته‌ بۆ سه‌رچاوه‌ی عه‌ینولقه‌مه‌ر و پادشاه ته‌ماشای کرد سووره‌تی مانگ له‌ناو ئاوه‌که‌ دیاره‌. تیه‌ژه‌وش وتی: ئە‌ی پادشاه نه‌ختی ئاو هه‌لگره‌، رووی خۆت بشۆره‌، سه‌جده‌ به‌ره‌، به‌لکی مانگ قه‌هرت لی نه‌گرێ. فیل خه‌رتوومی درێژ کرد. گه‌یشته‌ ئاو، حه‌ره‌که‌تی ئاو سووره‌تی مانگی تیک دا، پادشاه وتی: ئە‌ی فرستاده‌، بۆچی مانگ تیه‌کچوو؟ تیه‌ژه‌وش وتی: رقی هه‌لساوه‌، هه‌تا نه‌مردووی و نه‌سووتاوی خۆت و له‌شکرت برۆن. فیل به‌قسه‌ی فرستاده‌ ده‌ستی کرد به‌ پارانه‌وه‌، شه‌رتی کرد نزیک به‌ عه‌ینولقه‌مه‌ر نه‌که‌ون و رویشتن. تیه‌ژه‌وش ئەو قسه‌ی له‌ فیل بیست. رویشته‌وه‌ مژده‌ی بۆ پادشای خۆیان برد. ئەم میساله‌م بۆیه‌ هه‌ینایه‌وه‌، هه‌موو ئیشی به‌ عه‌قل و ته‌دبیر دروست ئەبێ و ئیوه‌ش ئەگه‌ر عه‌قلتان بوایه‌ ناوی پادشاهان له‌سه‌ر کونه‌به‌بوو دانه‌ئنا و له‌شوومی و به‌د ئەتواریی شاره‌زا ئەبوون، چونکه‌ بۆ پادشاهان فیکر و زوڵم زۆر ناشیرینه‌، له‌به‌ر ئەوه‌ گه‌وره‌ی رووی زه‌مین، وه‌ک رۆژ شوعله‌ به‌سه‌ر میله‌تدا ئەرێژن، مه‌علومه‌ رووی رۆژ به‌ یه‌ک پارچه‌ هه‌ور ئەشاررێته‌وه‌، زوڵم به‌و نه‌وعه‌ ناوی پادشاهان گوم ئەکات. پادشاه لازمه‌ ساحیب وه‌فا بێ. ئازاری بۆ میله‌ت نه‌بێ. ئەگه‌ر پادشاه ده‌ستی زوڵمی درێژ کرد و له‌ ئازار و هه‌ناسه‌ی فه‌قیر نه‌ترسا، ئەوه‌ی به‌سه‌ر دپت. به‌سه‌ر که‌و و سوێسکه‌ هات.

ته‌یره‌کان پرسییان چۆن بووه‌؟

حیکایه‌ت

قه‌له‌باچکه وتی: هیلانهم له شاخی بوو. نزیك به هیلانهم كه كه ویک هیلانهمی دروست کردبوو و به نزیك بوونی یه‌ک، زۆر پی خوشحال بووین. هه‌موو رۆژ بۆ خواردن و گه‌ران كه‌و ئه‌رۆیشت ئه‌هاته‌وه، رۆژی مودده‌یه‌کی زۆری پی چوو نه‌هاته‌وه وام زانی مردوو، ته‌ماشام کرد، سوئسکه‌یه‌ک چوو هیلانهمی كه‌وه‌که نیشته‌وه، منیش له‌به‌ر ئه‌وه بۆم مه‌علووم نه‌بوو كه‌وه‌که مردوو. وه‌با زیندوو، مه‌نعی سوئسکه‌م بۆ نه‌کرا. فکرم کرد یه‌کئ ئه‌روات، یه‌کئ دیته‌ جیی، چهند رۆژی به‌و جۆره رابوویرا، رۆژی له‌په‌ر كه‌وه‌که هاته‌وه، ته‌ماشای کرد سوئسکه‌یی له‌ جیگه‌ی نوستوو، بانگی کرد: ئه‌م جیگه‌یه‌ جیگه‌ی منه، هه‌لسه‌ پرۆ، سوئسکه‌ وتی: حالی حازر به‌ ده‌ست منه‌وه‌یه و ئه‌گه‌ر حه‌قیکت هه‌یه، ئیسپاتی بکه‌ و خاقانی بنوینه، بۆت جی دێلم. كه‌و وتی: تۆ فیکرت هه‌یه لیم داگیر بکه‌یت. بوو به‌ شه‌ریان، منیش چووم له‌یه‌ک جیام کردنه‌وه و سولحم کردن به‌ قسه‌ی من قانیع نه‌بوون، هه‌ردووکیان وتیان: لازمه‌ له‌ مه‌حکه‌مه ئیشی ئیمه‌ به‌رپه‌ته‌وه، كه‌و وتی: له‌م نزیكانه‌. پشیله‌یه‌ک مودده‌تیکه‌ ته‌رکی دونیای کردوووه به‌ نوێژ و رۆژوو خه‌ریکه‌ و ناوی عیباده‌تی به‌و دنیا‌دا بلاو بووه‌ته‌وه، له‌وه چاکتر نادۆزینه‌وه موحاکه‌مه‌مان بکا. لازمه‌ موحاکه‌مه‌ی ئیمه‌ لای ئه‌و عابیده‌ی له‌خوا ترسه‌ بی، قازی یه‌ک شه‌رع به‌راستی بکا ئه‌وه هه‌ردووکیان رازی بوون، چوون بۆ موحاکه‌مه، منیش له‌ دوا‌یانه‌وه چووم، ته‌ماشای پشیله‌ بکه‌م چۆن بووه به‌ عابید و ئیشیان چۆن ئه‌به‌رپه‌ته‌وه. له‌گه‌ل كه‌و و سوئسکه‌ نزیك بوونه‌وه، عابیده‌ درۆزنه‌ هه‌ستایه‌ سه‌رخۆی. رووی کرده‌ میحراب، ئیحرامی به‌ست، ده‌ستی کرد به‌ نوێژی دوور و درێژ، له‌پاش نوێژه‌که ده‌ستی کرد به‌ گریان و پارانه‌وه له‌خوا. كه‌و و سوئسکه‌ له‌ نوێژ کردنی عابید و له‌ گریانی عه‌مه‌له‌ن، عاقیده‌یان په‌یدا کرد و سه‌بریان کرد تا له‌ نوێژ بووه‌وه. كه‌و وتی: ئه‌ی موباره‌ک ئیمه‌ هاتووینه خزمه‌ت جه‌نابت. موحاکه‌مه‌مان له‌ رێگه‌ی راسته‌وه به‌یان به‌رموویت، عابید به‌ده‌م ته‌سبیحات و ته‌هلله‌وه وتی: قسه‌تان چیه‌؟ به‌یانی بکه‌ن. هه‌ردووکیان ئه‌وه‌ل و ئاخری قسه‌یان بۆ عابید گێرایه‌وه. عابید هه‌ناسه‌ی هه‌لکیشا وتی: ئاخ پیری، نه‌ چاووم حوكمی ماوه، نه‌ گویم له‌ قسه‌کردنه‌. لاتان زه‌حمه‌ت نه‌بی بینه‌ پشسه‌وه به‌ قایم قسه‌ بکه‌ن، چونکه‌ گویم گرانه، تیکراری قسه‌تان بکه‌نه‌وه تا له‌ رێگه‌ی راسته‌وه حوكمتان بۆ دانیم و له‌پشسه‌وه لازمه‌ نه‌سیحه‌تی خیرتان بکه‌م. بزائن به‌راستی قسه‌ی خۆتان بگێرنه‌وه و درۆ کردن خراپه، پیای درۆزن له‌ په‌حمه‌ت دووره‌ له‌ واسیته‌ی مالی دونیاوه خۆتان له‌ دنیا و قیامه‌ت

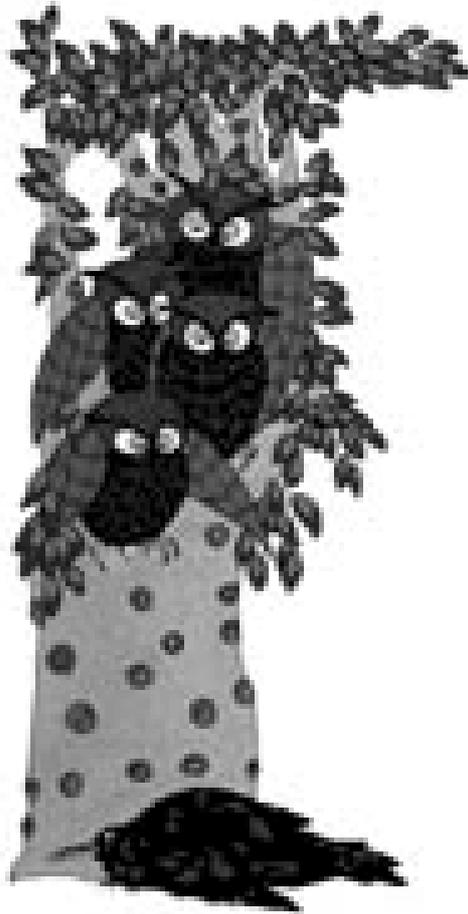
بیبه‌ش نه‌که‌ن... که‌و وتی‌ ئه‌گه‌ر که‌سه‌ی ریگه‌ی راست بگری‌ موحتاج به‌ مه‌حکه‌مه‌ نابیی و مه‌علوومه‌ جه‌نابت له‌ ریگه‌ی شه‌رعه‌وه‌ ئه‌مر ئه‌فه‌رموویت و ئیمه‌ به‌ قسه‌ی جه‌نابت قانع ئه‌بین. الحمدلله‌ خیانه‌ت له‌تۆ دووره‌. ئومید ده‌که‌م هه‌رچی حه‌قه‌ به‌یان به‌فه‌رموویت، پشیلله‌ وتی: راست ئه‌که‌یت و ئه‌یزانم ساحیب مه‌تلّه‌ب حه‌قی ده‌ست ئه‌که‌وئیت و ئه‌وه‌ی خائین و درۆزنه‌. ئاره‌زووی موحاکمه‌ ناکات و ئه‌و که‌سه‌ی زولم لیبی کراوئیی. خۆی بۆ پێشه‌وه‌ ئه‌کوئیی، ئه‌وانیش به‌و قسه‌یه‌ خه‌له‌تان چوونه‌ پێش ده‌می عابیده‌ درۆزنه‌، عابیده‌ درۆزنه‌ هه‌له‌ته‌ی دا هه‌ر یه‌که‌ی به‌ چنگی‌ گرتن ئیلفطاری رۆژووی هه‌زار ساله‌ی به‌ گوشتی که‌و و سوئیسکه‌ کرده‌وه‌. هه‌ینانه‌وه‌ی ئه‌م میساله‌م له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ ئیوه‌ش موراجه‌عه‌ت به‌ پیاوی به‌د ئه‌توار مه‌که‌ن، ئه‌وه‌ی من گه‌یلامه‌وه‌ وه‌ک یه‌ک قه‌تره‌ وایه‌ له‌ به‌حر هه‌لگه‌یری، ئامان، ده‌خیل خه‌یالی ئه‌وه‌ نه‌که‌ن کونه‌به‌بووی شووم به‌ پادشای خۆتان قبوول بکه‌ن و له‌سه‌ر ته‌ختی سه‌لته‌نه‌ت حوکمداری بکا و تاجی پادشاهی له‌سه‌ر کات. ئه‌گه‌ر نه‌فه‌سی پیسی کونه‌به‌بوو بزانیته‌. ئه‌کری به‌ پادشاه‌ په‌ری هه‌مووتان به‌ ئاگری غه‌زه‌ب ئه‌سووتین، ته‌یره‌کان به‌ قسه‌ی قه‌له‌باچکه‌که‌ روویان له‌ کونه‌به‌بووی شووم وه‌رگه‌ی، کونه‌به‌بوو ئاومید بوو، رووی کرده‌ قه‌له‌باچکه‌که‌، وتی: ئه‌ی روو ره‌شی بی شه‌رم، حه‌یات نه‌کرد. منت بی حورمه‌ت کرد. به‌جۆری دوشمنایه‌تیت کرد به‌سه‌د قه‌رن نه‌په‌یته‌وه‌، ئاگری فیه‌ته‌یه‌کت داگیرسان به‌ ئاوی هه‌موو به‌حر ناکوژیته‌وه‌، نازانم به‌ چه‌ دوشمنایه‌تیه‌ک ئه‌م قسانه‌ت ده‌رحه‌ق من کرد و بۆت مه‌علووم بی، دارێک له‌بن بپرن، یه‌ک لقی مابۆ ئه‌بیته‌وه‌ به‌دار، ئه‌مما به‌ نه‌وعی تۆ ره‌گی رووحی منت پری هه‌تا رۆژی حه‌شر چاک نابیته‌وه‌. هه‌ر وه‌ک وتوویانه‌: پڕینی شیر و تیر چاک ئه‌بیته‌وه‌، پڕینی زویان به‌راستی چاک بوونه‌وه‌ی نییه‌، تیری له‌ دل کار بکا. ده‌ره‌ینانی گرانه‌، گری ئاگری گلپه‌ بسین به‌ ئاو ئه‌کوژیته‌وه‌ و ئه‌گه‌ر به‌ زویان گر بگری ناکوژیته‌وه‌ و ئه‌م دوشمنایه‌تیه‌یه‌، بۆ ئاوجنسی هه‌ردوو کمان بوو به‌ ئیرس، ئه‌وه‌ی وت و له‌ شه‌وقه‌ی بالی داو فری. قه‌له‌باچکه‌ به‌ ته‌نها مایه‌وه‌، په‌شیمان بووه‌وه‌ فیکری کرده‌وه‌. وتی: ئه‌مه‌ قسه‌ نه‌بوو من کردم و له‌ تائیفه‌ی ته‌یران عاقلتر نه‌بووم و شوومیی کونه‌به‌بوو له‌ هه‌موو ته‌یران مه‌علوومه‌ و له‌منیان چاکتر ئه‌زانی و له‌ قسه‌ی عاقلان ده‌رچووم، فه‌رموویانه‌ ته‌دبیر له‌ قسه‌ بکری. ئینجا کردنی باشه‌ و قسه‌ زۆر کردن فیه‌ته‌ دانه‌گیرسین. قه‌له‌باچکه‌ زۆر په‌شیمان بووه‌وه‌، فری رۆشت و ئه‌ی پادشاه‌، دوشمنایه‌تی ئیمه‌ و کونه‌به‌بوو ئه‌وه‌یه‌ عه‌رزم کردی، پادشاه‌ وتی ئه‌ی کارشناس، ئه‌وه‌ی راست بوو گه‌یلامه‌وه‌ و تیگه‌یشتم و لازمه‌ چاری ئه‌م فه‌قیر و مه‌زلوومانه‌ بکریته‌،

تهدبیر چبیه، بهیان بفرموو و حهق سه ندمان له کونه به بوو چۆن مومکین ئه بی. کارشناس وتی: ئه ی پادشا، ئه وهی وزهرا وتیان، وهک فیراری و یا سولح و یا شه ر و خه رج هیچیان به ته دبیر نازانم، فیکرم هه یه به حبیه نه جاتی خو مان بدهین. زۆر که س به حبیه خو یان له ده ست به لای گه وه نه جات داوه و زۆر ته سادوف ئه کات. ئبش کردنی به زۆر مومکین نه بووه، به حبیه ریکیان خستوه، هه ر وهک دزه کان، به فیل و مه کر. مه ره که بیان له ده ست عابید وه رگرت، پادشا ه پرسی چۆن بووه.

حبکایه ت

کارشناس وتی: ئه گه ئه وه عابید بوو مه ریکی بو قوربان ی کړی، ملی مه ره که ی گرت، رو یشته وه بو جبگه ی خو ی، له ریکه تووشی، دزانی شاره که بوو دزه کان نه یان توانی به زۆر مه ره که له عابید وه رگرن. ئه ما فکریان کرد، وهک رپوی به مه کر و حبیه خه وی که رو یشکی له عابید بخه ن. ده ستیان کرد به ته دبیر و به فیل عابیدی دل ساف بخه له تین، ئه وه دل دزبان چوه پتیش ده می عابید، وتی: یا شیخ ئه و سه گه بو کو ی ئه به یته؟ دووه دزبان وتی: یا شیخ ئه و سه گه له کو ی بوو؟ سته هم دزبان وتی: مومکینه شیخ فیکری راوی کردب، به کتیکیان وتی: ئه و سه گه سه گی شوانه، به کتیکیان وتی: ئه و قسانه مه که ن، عابید ئه و سه گه ئه بات له بهر خوا نانی ئه داتی، به کتیکیان وتی: ئه گه عابیده، بوچی دهستی خو ی پیس ئه کات؟ نه به یته ئه و قومار بازانه به و جو ره و قسه و فیله، دلی عابیده که یان له مه گو ری، فیکری خراب کرد. وتی مومکینه ئه و که سه ی ئه م حه یوانه ی به من فرۆشته وه، ساحر بی و چه شم به ندی کردب و ئه م سه گه ی له من کردوه به مه ر، چاک وایه به ره لای بکه م و بگه ریمه وه سه ر ساحیب مه ره که، پارده که ی لی بسینه وه، عابیدی دل ساف مه ره که ی به ره لا کرد، گه رایه وه بو لای ساحیب مه ر و دزه کان مه ره که یان برد و سه ریان بری خو اردیان. کارشناس وتی: ئه ی پادشا، بو یه ئه م میسالم هیتایه وه، ئیمه ش لازمه به فیل حه قی خو مان له کونه به بوو وه رگرن، چونکه ناتوانین موقابه له یان بکه ین، نیوه مان به چنگ دو شمنه وه مرد و کوژرا، مه لیک پیرو ز وتی: ئه ی کارشناس، هه رچی ئه زانی به یان بفرموو، کارشناس وتی: ئه ی پادشا ه من ئه بم به فیدایی و خو م فیدای میلله تی خو م ئه که م. ته دبیر ئه وه یه جه نابت که چوویته مه جلیس، روو له من وه ربگه یی، ئه مه بکه یته، په رو بالم هه لکیشن، سه ر و چاوم خو پناوی بکه ن و له ژیر ئه و داره که هیلانه ی خو مه دامنین و جه نابت له گه ل هه موو له شکر ئیره جی بیتلن و

برۆن، بۆ دارستانی فلان جیگه و سه بر بکهن تا من ئیسی خۆم درست ئەکه م و دیمه وه بۆ
 خزمهت جه نابت پادشا له خه لوهت چوه دهره وه، رووی خۆی گرژ کرد و به عاجزی رووی
 کرده وه مه جلیس و حازرانی مه جلیس چاوه روانی ئە وه بوون بزائن کارشناس و مه لیک
 پیروژ ته دبیریان چۆن بووه، له گه ل پیروژ داخل به مه جلیس بوو، ته ماشایان کرد، رووی
 گرژ و رقابیه، که سیان قودره تی سوئال کردنیان نه بوو، پیروژ ئە مری کرد. په روو بالی
 کارشناس له بن دهریتین. سه ر و کلکی به خوتین رهنگ بکهن، فریتی دهنه بن داره که، به و
 جوړه په روو بالی کارشناس دهرهات و به ئە مری پیروژ هه موو له شکر روویان کرد بۆ ئە و
 دارستانه ی مه علوم کرابوو، هه تا ئە و ته دبیره ته و او بوو روژ تاوا بوو، ئە مالا ی له شکری
 کونه به بوو به ئە مری پادشا که ناوی هۆشه نگ بوو مه جلیس گیرا، وتیان مه علوم کرا
 جیگه ی دوشمنان و نیوه یان کوژراو بریندار بوون. ئە گه ر ئە م جار ه شه به یخوونی به سه ریانا
 بدهین، به ئاره زووی خۆمان هه قمان دهست ئە که وئ، به و فیکره وه هجوومیان کرده جیگه ی
 قه له باچکه کان ته ماشایان کرد دارستانه که چۆل بووه و به گه ران خه ریک بوون. یه کیکیان
 گوئی له دنگی کارشناس بوو ئە ینالان، چوو خه به ری برد بۆ هۆشه نگ شاه، هۆشه نگ
 له گه ل میقداری مه ئموورانی چوه لای کارشناس، وتیان خه لقی کویت و چی ئە که بیت
 له بن ئە م داره؟. جوابی دایه وه وتی: به نده ناوم کارشناسه، وه زیری مه لیک پیروژ،
 هۆشه نگ وتی: ناوی تۆم بیستوه، ئیستا بۆمان بگپه وه له شکری ئیوه رووی کرده کوئ؟
 کارشناس وتی: ئە حوالم ببینه، شاهیدی خه به رانه و من نازانم بۆ چه جیگه روویان
 کردوه، هۆشه نگ وتی: تۆ وه زیری پادشا ه بویت، ئە مین و زیره کیی تۆ مه شهوور بوو
 له به ر چه خیانه تی وایان له تۆ کردوه و من له ئە حوالی تۆ زۆر ته حه بیور ماوم. کارشناس
 وتی: ئە ی مه لیک پیروژ دلای له من خراب کردو هه سوودان یارمه تی قسه یان دا. ئە مه ی
 به سه ر من هینا، هۆشه نگ وتی: بۆچی دلای خراب کرد و گونا هت چی بوو؟ کارشناس
 وتی: له پاش شه به یخوون دانی ئیوه، پیروژ ئیمه ی گرد کرده وه بۆ ته دبیر کردن،
 هه ره که مان به جوړی ته دبیرمان کرد، ئاخیری ته دبیر من وتم: چاک وایه ئیشی سه هل
 بیت بیکه ین. وتیان: چیه؟ وتم: مه علومه ئیقتبدری شه ر کردمان نییه. له به ر ئە وه
 قوهت و حوکی له شکری هۆشه نگ شاه له ئیمه زیاتره و خوسوس پادشای هه موو
 تهیرانه و لازمه ئیمه یش به پادشای خۆمانی قبول بکه ین. ده خالهت به قودوومی
 هۆشه نگ شاه بکه ین له ژیر حیمایه ی موباره کیا ژیمان دهست ئە که وئ و هه ر جوړی
 خه راج قبول بکه ن. سال به سال پیشکه شی قودوومی شاه بکریت. مه لیک پیروژ رقی

هه لسا وتی: ئەو چە قسە یە کە من
 لە لەشکری کونە بە بوو ئە ترسین و
 قسە یە ک بی مە عنا بی، تە ئسیر لە
 دل ناکات و هەتا زیندوو بێ دەست
 لەم مە سئە لە هە لسا گرم، یا خۆم
 مە حو ئە کە مە وەو یا دە مار لە
 کونە بە بوو دەردینم، من تکرار و تم:
 ئە ی مە لیک پیرۆز، رجا ئە کە م
 لە سەر ئە م فیکرە لا چۆ و هەر کە س
 بە ئارەزووی نە فس دە ست بۆ ئیش
 درێژ کات، زوو پە شیمان
 ئە بی تە وە، مە علوو مە رە شە با زەرەر
 بە گیای خە فیف ناگە یە نئ. ئە م
 سپی چنار لە رە گو ریشە
 دە ر ئە کیشی، ئە ی مە لیک پیرۆز
 مە سلە حە ت ئە وە یە کە سی رە وانە ی
 خزمە تی هۆ شە نگ شا ه بکە ی ت،
 بزانی ت خە راج و هەر جۆرە
 تە کالیفاتێ قبوول ئە کە ن. تۆ ی ش
 قبوولی بکە ی ت و ئە گەر بێ تۆ ئیمە
 شەر بکە ی ن. ئە و میقدارە ی بە

ساغ ماوه ئەویش ئەکوژریت و لە تەدبیری من وەزیران رقیان هەلسا روویان کردە مەلیک
 پیرۆز، وتیان کارشناس خائینە، ئارەزووی بەرزبۆنەوێ دوشمن ئەکات، قەراریان دا
 پەرۆ بالیان هەلکیشام و بەم جۆرە دەردە مویتە لا بووم، ئەمما وا ئەزانم فیکری
 رێکخستنی ئەسبابی شەر ئەکەن، هۆشەنگ رووی کردە وەزیرێکی ناوی شەهاهەنگ بوو،
 وتی ئە ی شەهاهەنگ، تەماشای ئەحوالی کارشناس چۆن ئەکەیت؟ شەهاهەنگ وتی: ئە ی
 پادشاه هەتا زوو، دونیا لە پیسیی ئەو حەرەمزا دەیه خالی بکری درەنگە، چونکە
 تەماشای روو رەشیی ئەکەم، شوعلە ی ئاگری فیتنە لەژێر چاویا دیارە، کوشتنی فرسەتە،

نەمانی ئەو حەرامزادەییە واسیئەتی پەحەتیی ئیتمەییە، عاقلان فەرموویانە، ھەر کەس پەحەتیی بە زەلیلیی دوشمن کرد و بە پارانەوێ باوەرێ کرد پەشیمانیی لە ھەمووی خراپتر ئەبێ، رجا ئەکەم ئەمر بفرموو بە ئارەزووی خۆم ئازاری بەدەم، کارشناس گوێی لەو قسانە بوو، ئالانی، وتی: جگەر و دڵم بەیەکەوێ پزێو، تۆبش بیکولینەرەو، ھۆشەنگ شاھ بە زەیی پیا ھاتەو، پرووی کردە وەزیرتکی کە، وتی: تۆ فیکرت چییە؟ وەزیر وتی: من بە چاک نازانم دوشمنی زەلیل بکوژیت. پەحەم و ئینساف پتگەیی عاقلانە، چونکە پادشاھان ھەرچەند لە دوشمن بگرن، خزمەتی ئەکەن و ناوی ئەنێن-دیل- و ئاگە ھاداری ئەم دیلە بە چاک ئەزانم، چونکە گەلێ ئیش، دوشمن خۆشەویست ئەکات. ھەرودەک ژنە بازگانە کە لە ترسی دز مێردە کە لا خۆشەویست بوو.

ھۆشەنگ پرسی: چۆن بوو؟

حیکایەت

وەزیر وتی: ئەگێر ئەو بازگانێ بوو زۆر ساحیب پارە بوو. ئەمما ناشیرینی، موقابیل بە جوانیی یوسف بوو، سەرەرای ناشیرینی، پیر و پرووگرت بوو و ھەر کەس بەخەو چاوی پێ بکەوتایە نەخۆش ئەکەوت. بۆگەنێ دەمی زۆر ناخۆش بوو و ژنیکی جوانی بوو، پرووی وەک مانگی چوار دە شوعلەیی ئەداو ھەر کەس چاوی بەو حۆرییە بکەوتایە پێ ھۆش ئەبوو. ئەگەر بەیانی جوانیی ژنە کە بکری کتیبە کە تەواو ئەبێ و ژنە کە زۆر پەشید و ئازا بوو، سیحری ھارووت و مارووت لەو کاری نەئەکرد و ئارەزووی مێردە کە نەئەکرد، چونکە دێو سفەت بوو، تەسادوف شەوێ دز چوو مائی بازگان، ژنە کە بەخەبەر بوو، بازگان نوستبوو، ژنە کە لە ترسی دزە کە باوەشی کرد بە مێردە کە یا، بازگان خەبەری بوو و تەماشای کرد ژنە کە دەستی کردووتە گەردنی، لە خۆشیا وەک و رچ بۆرانی، وتی: خودایە ئەمە بە خەو و یا ئاشکرایە؟ دەستم لە گەردنی حۆری دایە، مومکینە بەختم خەبەری بوو تەو، خوابە تا سەر پێ، لە گەل تەماشای کرد، دز لە ناو مائە کەدا ئەگەر پت، بانگی کرد، ئەی قەدەم موبارەک، ھەرچەنە ئارەزوو ئەکەیت لە مائی من ببە، گەردنت ئازا پێ، چونکە واسیئەتی موبارەکی قودوومت پووح ھاتەو بەدەنما، موددەتیکە لە پرووی مەحبوبیەم پێ بەش بووم، لە ترس و خۆفی تۆ ئاشت بوو و لە گەل من و ھەرچەند ئارەزوو ئەکەیت حەقی خۆتە، من لام گران نییە، مەمنون بووم، وەزیر وتی، ھینانەوێ ئەم مێسالا لەبەر ئەو بوو، دروست بوونی گەلێ ئیش لە واسیئەتی تووش بوونی دوشمنەو

مومکین ئەبێ و ڕێگەى مەقسەد دەست ئەکەوێت، ڕەحم کردن بە حالى کارشناس ڕێگەى چاکەى، هۆشەنگ ڕووى کردە وەزیری سێهەم وتى: تۆ تەدبیرت چىیە؟ وەزیر چوو پێشەو، ڕەسمى خزمەتى بەجى هینا، وتى: ئەى پادشاه، کوشتنى کارشناس چاک نییە، چاک وایە خەلات بکریت و خزمەتى زۆر بکریت و هەتا پادشاهی و گەورەبى تۆ مەعلوم بکات، حقوقى جەنابت بزانی و ڕێگەى نەسیحەت گوم نەکات. سیاسەت وا لازمە سەعی بکەیت بۆ ژيانى، چونکە عاقلان زۆر سەعییان کردووە، تايەفەیهک لە دوشمن جیا بکەنەو، بۆ خوسوسى تەفرەقە کردنیان، ئەیانکەن بەگژ یەکا و ئیسراحت دەست خۆیان... زۆر بینراوە لە واسیتەى دوو دوشمن ئیسراحت بۆ ساحیب مەتلەب پەیدا بوو، هەر وەک عابید لە هیلاکەتیبى دز و دێو نەجاتى بوو، هۆشنگ پرسى: چۆن بوو؟

جیکایەت

لە ئەتراف بەغداد، عابیدی بوو، شەو و ڕۆژ بە عیبادهت خەریک بوو. یەکنى لە دەرویشانى، گامیشیکى بۆ عابید بەدیاری برد، لەبەر ئەو بە ماست و شیرى ئیداره بکات. دزى لەو ئەحوالە خەبەردار بوو، نزیک بە جیگەى عابید بوو، بۆ وەقتى فرسەت ئەگەر، تەسادوف دێوى خۆى بردبوو سوورەتى بەنى ئادەم، لە ڕێگە تووشى دزەکە بوو، هەردووکیان بوون بە ڕەفیق، سوئالیان لەیەک کرد. دزەکە ڕووى کردە دێو، وتى: تۆ چیت و فیکرى چیت کردووە، جوابى داىه وتى: من دێوم، فیکرم کردووە ئەو عابیدە بکوژم و چەند کەسانى لەسەر ڕێگەى ئیمە بوون، عابید لایداون. فیکرم وایە ئیمشەو نەجاتى قەتە بکەم. ئەى تۆ چیت و فیکرى چیت کردووە؟ کابرا جوابى داىه وتى: من ئیشم شەو و ڕۆژ هەر دزییە. دلێ چەند کەسانیکم بریندار کردووە و فیکرم هەیه دلێ عابید بسووتینم و گامیشەکەى بدزم، دێو وتى: هەردوو کمان یەک ڕێگەمان گرتووە و فەسادى هەردوو کمان یەکە. لەگەڵ نزیک بە جیگەى عابید بوونەو، تازە عابید لە نوێژ بوو بوو و لەسەر جیگە خەوى لى کەوتبوو، دزەکە فیکرى کرد، وتى: ئەگەر ئەو شەیتانە قەسدى کوشتنى بکات خەلق ئەزانن و من گامیشەکەم بۆ نادزى. دێو، فیکرى کرد، ئەگەر دزەکە گامیشەکە بدزى، دەرگا ئەکاتەو، عابید خەبەرى ئەبیتەو، کوشتنى بۆم مومکین نابى، دێو، ڕووى کردە دزەکە وتى: سەبر کە هەتا من لە کوشتنى عابید ئەمەو، لە پاشا تۆ گامیشەکە بەرە، دزەکە وتى: تۆ سەبر کە هەتا من گامیشەکە ئەدزم، لەو قسە کردنەدا بوون، بوو بە هەرایان، دزەکە بانگى کرد، ئەى عابید ئەم دێو هاتوو تۆ

بکوژیت، ئەویش هاواری کرد، ئەی عابید، ئەم دزه هاتووێ گامیشە کەت بدزی، عابید خەبەری بوو، بانگی دراوسێیەکانی کرد. دزو دیو لە ترسا هەر یەکە بۆ جیگە یەک رایان کرد، رووح و مائی عابید بە سەلامەتی نەجاتی بوو. لەگەڵ وەزیر لە قسە بوونەوه، وەزیری ئەووەڵ وتی: من ئەزانم ئەو قەلە روو پەشە بەد ئەتوارە، رێگە لە ئیوێ گوم ئەکات. ئاخری بە فیتنە و زوبان لووسییهتی، پەرو بالتان ئەسووتینی، چا دەکەم لە خەوی غەفلەت خەبەر ببنەوه، عەداوەتی قەدیم لە فیکر خۆتان مەبەنەوه. موووه کەرانه بە دور مەزانن. گەوهەری شاهوار و پارچە شووشە. لای ئیو، وەک یەکە، حالی ئیو وەک حالی دارتاشە کە وایە، بە مەکری ژنە سۆزانییە کە ی هەلخەلەتا، هۆشەنگ پرسی چۆن بوو؟

جیگایەت

شەبا هەنگ وتی: ئەگێر نەوه لە شاری سەرەندیب پیاویکی دارتاش بوو، زۆر کەم عەقل و هیچ نەزان بوو. ژنیکی بوو لە جوانیا بێ ئەمسال بوو، کابرای دارتاش ژنە کە ی زۆر خۆش ئەویست، سەعاتی دووری لە ژنە کە ی بۆ مومکین نە ئەبوو. قوووەتی سەفەر کردنی نەبوو لەبەر خۆشەویستی ژنە کە ی، ژنە کە بە سوورەتی ئاشکرا مەجبوری دارتاش بوو، ئەما لە ژێرەوه کە یف و بەزمی لە گەڵ بێگانە ئەکرد، کورپکی تازە پێگە یشتوو ی جوان، دراوسێی دارتاش کورە کە لە گەڵ ژنی دارتاش دەستیان تیکەل کرد، شەو و پۆژ لە کە یف و عیشرەتدا بوون. چەند کەسانی لەو مەسئەلە خەبەر دار بوون، قسە یان بۆ دارتاش کرد، دارتاش کەم غیرەت بوو، زۆر و لێدانی بەسەر ژنە کە دا نەبوو، وتی: هەتا بە چاوی خۆم نەببینم باوەر ناکەم. پۆیشتە مالهوه، وتی: ئارامی جانم، فیکرم هە یە بچم بۆ سەفەر و لە فیراقی تۆ، قوووەتی پۆیشتنم نییە، ژنە کە گریانی عەمەلی هینایە خۆی و چەند فرمیسکیکی درۆی لە چا و هینایە خوارەوه، وتی: من مەراقم سەد قات لە تۆ خراپترم. چەند پۆژ لە دووری تۆ ئەمینم، دارتاش وتی سێ پۆژم پێ ئەچیت ژنە کە هەلسا تویشوو ی رێگە ی بۆ دانا، دارتاش وتی: وا من ئەپۆم و چەند نەسیحە تیک ئەکەم لە فیکرت نەچیت، ئەووەڵ، دەرگا لە بێگانە نە کە یتهوه و موحافەزە ی ماله کەت لە دز و درۆزن بکە یت و هات و چۆی دراوسێ مە کە تا خۆم دیمەوه. ئەوهی وت و دوعا خوازیی لە ژنە کردو پۆیشت، وەقتی مە غریب ژنە کە جوابی بۆ دۆستە کە ی نارد، باغ بەرەللا بوو. پەرزین و دپک نەما. دارتاش پۆیشتوو، ئیمشەو فرسەتی کە یف و زەوقە. دۆستە کە ی

جوابی بۆ نارد، سهعات يه كى شه و ئاودىيرى باغه كه نه كه م، ژنه كه دلخوش بوو، خۆى بۆن خوش كرد، نوپنى نوستنى له سه ر كورسى راخست، له سهعات يه ك دۆسته كه ي چوو لاي. دارتاش له ريگه يه كى كه وه، داخلى ماله وه بوو، وهقتى چوو ژووره وه، ژنه كه ي له گه ل دۆسته كه ي، وه ك مار تىكئالا بوون، خهريكى ئيشى خويان بوون، دارتاش بى دهنك بوو، تا هه ر دووكيان خهويان لى كه وت، ورده ورده چوو ژير كورسييه كه وه. ئاره زوى نه كرد، تيغ له كالانا به چاو ببينيت، ژنه كه چاوى به دارتاش كه وت، بۆى مه علوم بوو نه رۆيشتوو به س ه ه ر، له به ر ته حقيقاتى ژنه كه سه ف ه رى كر دو وه به به ه انه. ژنه كه سه رى برده بن گوپى دۆسته كه ي. ده ستى گوپى. خه به رى كر دو وه، له مه سه له ي دارتاشى حالى كرد، ژنه كه وتى به دۆسته كه ي، به ده نكي به رز سوئال له من بكه، ميترده كه ت و من، كامان خوشه ويستين، دۆسته كه ي به و جو ره سوئالى كرد، ژنه كه وتى: راستى قسه نه وه يه، ژنان كه م عه قلن، به سه ه و له گه ل هه موو دراوسيه ك ئاشنا يه تى و گالته نه كهن، نه وه بۆ رابواردنه، نه ما بۆ ئيشى ژن و ميتردى، له گه ل ميتردى خويان زياتر، ئاره زوى كه س ناكهن، ژن به ده نه، ميترد رووچه، ژن چاوه، ميترد بيلبيله ي چاوه، به ده نى بى رووچ چاوى بى بيلبيله به كارى چى ديت، هه زار رووچم بى نه يكه م به قوربانى نه و خو له ميترده كه م پى پيا نه نى و نه م قسه يه جار يكي كه بكه يت خوشك و براهه تيمان له يه ك هه رام نه بيت. دارتاش كه گوپى له و قسه يه بوو په شيمان بووه وه، خوشه ويستى ژنه كه ي لا زياد بوو. فيكرى كرد وتى: خراپم كرد به قسه ي خه لق دلّم له ژنه كه م گوپى، چاك وايه خوّم ئاشكرا نه كه م و ژنه كه لاي بيگانه خه جاله ت نه كه م. بى دهنك بوو هه ناسه ي له خۆى برى له ژير كورسييه كه خه وى لى كه وت، له گه ل دونيا رووناك بووه وه، دوستى ژنه كه ورده ورده له كورسى چوو خواره وه، رۆيشت و ژنه كه خۆى كرد به نوستوو، دارتاش خه به رى بووه وه، به هيواشى چوو سه ر كورسييه كه، ژنه كه ي خه به ر كر دو وه، ژنه كه به درۆ چاوى گوئو فت، وتى: به خيتر بييته وه، ته شريف ت كه ي گه يشته ماله وه، دارتاش وتى: نه و وه قته ده ستت له ملي كا برا كر دو بوو، بوّم مه علوم كرا له خراپه دوور بوون، خوّم ئاشكرا نه كرد هه تا له كه يف كردن نه كه ون و له مه و پيش به قسه ي خه لق دلّم له تو خراپ كر دو بوو، ئاره زووم كرد به چاو ببينم، (الحمد لله) دامين پاكيتى توّم بۆ ئاشكرا بوو و گه ردنم ئازا كه، ژنه كه ده ستى كر ده ملي دارتاش، وتى: رووچه كه م، زۆر له تو رازيم و تو يش له من رازى به، فيكرت ده رحه ق من مه گوژه، دارتاش وتى: تو يه، هه تا رووچم له دونيا باقى بيت. دلى تو نه شكينم، به و جو ره دارتاش به قسه ي ژنه كه ي خه له تا.

شه‌باهه‌نگ وتی: بۆیه ئەم میسسالەم بۆ گیتپرانەوه، ئیوه‌ش بە قسە‌ی ئەو قە‌له‌ روو ڕە‌شه. وه‌ک دارتاش نه‌خه‌له‌تین. زۆر واقع بووه‌ دوشمن له‌ ڕیگه‌ی دۆستایه‌تییه‌وه، زه‌فه‌ریان بردووه‌ و ڕیگه‌ی دووریان به‌حیله‌ نزی‌ک کردووه‌ته‌وه و ئاگری فیتنه‌یان هه‌ل‌گیرسانووه، کارشناس وتی: ئە‌ی وه‌زیر هه‌له‌به‌ستنی قسه‌ و دل‌ ئازاردانی خۆتان پووج ئە‌که‌ن، ئە‌حوالی من شاهیدی قسه‌کردمه، مه‌علومه‌ که‌س به‌ئاره‌زوو خۆی به‌م جوۆره‌ خۆی تووشی ده‌ردی بی‌ ده‌رمان نه‌کردووه، که‌س بۆ ڕه‌حه‌تی بی‌گانه‌ خۆی نزی‌ک به‌ ئە‌ژدیها نه‌کردووه. مه‌علومه‌ له‌ واسیته‌ی ڕی‌ک نه‌که‌وته‌وه تووشی ئە‌م ده‌رده‌ هاتووم، شه‌باهه‌نگ وتی: به‌چاوتا دیاره، ئاره‌زوو ئە‌که‌یت به‌ زویانی شیرین، تالاو بکه‌یت به‌قورگمانا، زۆر که‌س بوون بۆ مردنی دوشمن، رووحی خۆیان فیدا کردووه، له‌به‌ر ئە‌وه‌ ناوی چاکه‌ گوم نه‌که‌ن، بوون به‌فیدائی قه‌ومه‌که‌یان، هه‌روه‌ک مه‌مبونه‌که‌، بۆ ئیسراحه‌تی قه‌ومه‌که‌ی خۆی به‌کوشت دا، هۆشه‌نگ پرسی: چۆن بووه‌؟

حیکایه‌ت

شه‌باهه‌نگ وتی: ئە‌گیتپرانه‌وه، میقداری مه‌مبون، له‌ جه‌زیره‌که‌ به‌ میوه‌ و گیا ئە‌ژیان، هه‌ردووان و سییان له‌ژێر داری، به‌که‌یف کردن خه‌ریک بوون، ته‌سادوف یه‌ک و ڕچ ڕیگه‌ی که‌وته‌ ئە‌و جه‌زیره‌ ته‌ماشای مه‌مبونه‌کانی کرد، به‌خاله‌تی پێ بردن، فی‌کری کرد، وتی: قابیله‌ ئە‌و مه‌مبونانه‌ به‌و جوۆره‌ که‌یف بکه‌ن و ئیتمه‌ ده‌نکه‌ ده‌نکه‌ گیامان ده‌ست نه‌که‌وێت. له‌پاش فی‌کر کردن، رووی کرده‌ ناو مه‌مبونه‌کان و له‌گه‌ڵ مه‌مبونه‌کان بوو به‌شه‌ری و چهند مه‌مبونێکی بریندار کرد، ئاخری هجوومیان کرده‌ سه‌ر و ڕچ، بریندار و نیوه‌ مردوویان کرد. و ڕچ به‌ برینداری و نائومی‌دی گه‌رایه‌وه، ده‌ستی کرد به‌ بۆره‌بۆر، میقداری و ڕچ کۆ بوونه‌وه، سوئالیان کرد، بۆچی بریندار بوویت، بۆمان بگیتپرانه‌وه، به‌ ده‌ست چه‌ قه‌ومێ وا بریندار کراویت، و ڕچ خه‌به‌راتی مه‌مبونه‌کانی بۆ و ڕچه‌کان گیتپرایه‌وه، وتی: باعیس بی‌ نامووسییه، بۆ ئاوجنسی من، له‌مه‌و پێش مه‌مبون جوۆره‌تیان به‌سه‌ر ئیتمه‌دا نه‌بووه، دائیمن به‌ده‌ست ئیتمه‌وه‌ زه‌لیل بوون و ئە‌گه‌ر بی‌ت و ئە‌م حقه‌ نه‌سینین. ناوی بی‌ غیره‌تی ئیتمه‌ به‌ ته‌ریخ ئە‌گیتپرانه‌وه، چاک وایه، شه‌به‌یخوون بده‌ین به‌سه‌ریانا، حقه‌ی خۆمان به‌ته‌واوی ده‌ستکه‌وێت، و ڕچه‌کان، ده‌ماری غرووریان که‌وته‌ بزوتن. زویانیان به‌لاف و گه‌زاف درێژ کرد، وتیان: دوشمنی ئیتمه‌ می‌رووله‌یه‌ و ئیتمه‌ ئە‌ژده‌یه‌این و له‌ ده‌ست ئیتمه‌ یه‌کیکیان، ده‌رناچێ، هه‌موو قه‌راریان دا، شه‌و هجووم که‌نه‌ سه‌ر مه‌مبونه‌کان، له‌گه‌ڵ

رۆژئاوا بوو. دهنگی بگره بکوژ. شاخه که تی داگیرکرد. مه میونه کان قسمیکیان چوو بوون
 بو راو و قسمیکیان، چوو بوون بو ئیش، له ته دبیری ورج خه بهردار نه بوون، وهختی
 به خویان زانی، له شگری ورج رژایه ناویانه وه، بوو به شهریان، چهند مه میون بریندار بوون،
 باقی مه میونه کان فیاریان کرد. ورچه کان ته ماشایان کرد جه زیره به کی ساحیب میوه به،
 کردیان به جیگه ی خویان و زه خیره به ک مه میونه کان دایانابوو زه وتیان کرد، ورچه
 برینداره که یان کرد به پادشای خویان، بو رۆژی دواپی، پادشای مه میونه کان له سه فه ر
 هاته وه، روهی کرد بو جه زیره که، له رتیگه تووشی چهند برینداری بوو، پرسی: بوچ بریندار
 کراون، وتیان له شگری ورج هجوومی کرده سه رمان. جه زیره که یان داگیرکرد. پادشاه
 نه موستی حه سه رته به دهم گرت. وتی: حه یف، زه خیره به ک بو ژیا نمان دانرابوو له ده ستان
 چوو. باقی مه میونه کان بو مال و منال ده ستیان کرد به گریان. یه کی له ناو مه میونه کان
 ناوی موباره ک بوو، له فیکر و سیاسه تدا بی نه مسال بوو. ته ماشای کرد پادشاه زور
 عاجزه و مه میونه کان به گریان خه ریکن. چوه پیش ده می پادشاه، زویانی به نه سیحته
 کرده وه وتی: گریان و هاوار به کار نایه ت. په شیمان بوونه وه ی له دوا دیت، چونکه دۆست
 عاجز نه کا و دوشمن دلخوش نه کات و له سه ر نه م به لایه سه بر لازمه، سه برکردن کلیلی
 ده رگای نه جاته، ئیشی گران به ته دبیر سه هل نه کری، ته دبیر له گریان چاکتره، پادشاه
 قسه ی موباره کی لا جوان بوو. وتی: ته دبیر چی به ؟ موباره ک وتی: ته دبیری به سپری
 لازمه. پادشاه و موباره ک چونه جیگه به، هه ردو وکیان به قسه کردن خه ریک بوون،
 موباره ک وتی: فیکرم کرده وه، رووحی خوم بکه م به فیدای قه وم، ژیا نی نامه ردی به کار
 نایه ت. مه علومه ئیمه هه موومان له وه ته ن ته ریک بووین و قوه تمان نی به موقابه له ی
 ورج بکه ین. به فیل نه بیت حه قمان ده ست ناکه ویت، فیکرم وایه، رووحی خوم بکه م
 به فیدای قه ومه که مان. پادشاه وتی: نه ی موباره ک که تو نه بیت ژیا نی ئیمه به کاری چی
 دیت، موباره ک وتی: نه بوونم له ژیا نم چاکتره، چونکه مال و منال سک ی به ده ست
 دوشمنه وه هه لدراره، ژیا نم له پاش خوشه ویستانم زه هری ماره، ئاره زوو نه که م حقووقی
 نیعمه تی جه نابت و خوینی خوشه ویستانم له دوشمنی غه ددار بسینم و دلی نه و که سانه ی
 که س و کاریان کوژراوه دامرته وه، وه سیه تی من نه وه به، پادشاه بو مردنی من عاجز
 نه بی. له گه ل که وتنه ئیسراحت له ناو ئومه را ناوم نه کوژیتته وه پادشاه پرسی، ته دبیره که ت
 چی به ؟ موباره ک وتی: فیکرم کرده وه. له ده شتی بی ری، له شگری ورج به هیلاکه ت به رم و
 جه نابت تا سی رۆژ له م نه ترافه سه بر بکه یه ت و من کاری خوم دروست نه که م و ئیستا که

رۆشیتیتتهوه مه جلیس ئەمه بفرموویت. پێست و گوشتم به دان بریندار بکهن و دهستم
 بشکێنن و بمبهن له ئەتراف جهزیره که فریتم دهن. به موددهی سێ رۆژ ورچهکان له ناو ئەبهم و
 جهنابت به وهتهن شاد ئەبیتتهوه، پادشا و موبارهک له ته دبیر بوونهوه، پادشاه رۆشیتتهوه
 لای مه میونهکان، ئەمری کرد، لازمه موبارهک به برینداری و نیوه رووح بهرنه نزیک
 جهزیره که و بگه رینهوه. له سه ره مری پادشاه گوشت و پێستی موبارهکیان به دان
 هه لپچری، بردیان له قهراغ جهزیره که دایانناو گه رانهوه، پادشاه و مه میونهکان، رۆژی
 رینگه جهزیره که بیان جی هیشته، موبارهک به گریان و هاوار کردن، دهنگی گه یشته لای
 ورچهکان، پادشاهی ورچهکان به دهنگی گریان هه رۆشیتتهوه، ته ماشای کرد، مه میونیکه،
 هه موو به دهنی بریندار و دهستی شکاوه، پادشاه به زه یی به حالیا هات. پرسى، بۆچی
 ئەوهت به سه ره هاتوه؟ کێ زۆلمی لێ کردوویت حه قته بسینم؟ موبارهک به عه قل بۆی
 مه علووم بوو پادشای ورچهکانه، وتی: ئەى پادشاه، من وهزیری پادشای مه میونهکانم،
 وه قته ئیوه هوجوومتان کردبووه سه ره جهزیره که مان. من له گه ل پادشاه و له شکر دا
 رۆشیتتبووینه سه فهر بۆ راوکردن، له گه ل هاتینهوه، خه به راتی ئیوه مان زانی، منیش
 له رینگه ی چاکه وه رووم کرده پادشاه وتم: لازمه بچینه خزمهت پادشای ورچان. به دلێکی
 ساف خزمهت بیان بکهین. پادشاه له قسه ی من تووره بوو و قسه ی نالایقی به ئیوه داو
 تیکرار وتم: ژیا ئمان له ژیر حیمایه تی ئەوان نه یی مومکین نابێ، پادشاه ئاگری قه هری
 داگیرسا، ئەمری کرد، بهم برینداری و دهست شکاوییه، من فری دهن، وتی: بزانهم و رچ
 حورمه تیان چیه؟ ده خالهت قبول بکهم و ره حمیان به حالێ من نه کرد، ئەوه حاله که
 ئەبیینیت، پادشای ورچهکان رقی هه لسا، وتی: ئیستا مه میونهکان روویان بۆ کوئ
 کردووه؟ موبارهک وتی: فیکری له شکر کو کردنه وه ئەکهن، شه به یخوون بدهن به سه رتانا،
 پادشای ورچهکان ترسی په یدا کرد، وتی: ئەى موبارهک، ته دبیر چیه؟ فیلێ نه کهن زه ره
 به ئیمه بگا. موبارهک وتی: ئەگه ره بهم ده رده نه ئەچووم، له شکر م کو ئە کرده وه، به کێکیان
 به ساغ ده رنه ئەچوون، پادشای ورچهکان وتی: ئەگه ره رینگه مان نیشان ئەدهیت، حه قی تو
 یهک به هه زار ئەسینم. بۆیان ئاشکرا نه یی حوکمداری و ئازایی من. موبارهک وتی: زۆر
 ئاره زوو ئەکهم و ناتوانم به یی بڕۆم، پادشاه وتی: بردنی تو سه هله، ئەمری کرد، له شکر
 کو بوونه وه، ئەسبابی شه ریان ریکخست، شه وهات شه به یخوون بدهن، له سه ره مری پادشا
 له شکر کو بوونه وه، موبارهکیان به ست به کو ئلی ورچیکدا، به ئیشاره تی موبارهک رینگه یان
 گرته پیش، زۆر خیرا ئەرۆشیتتن، له گه ل دونیا رووناک بووه وه، نیوه ی رینگه یان کردبوو،

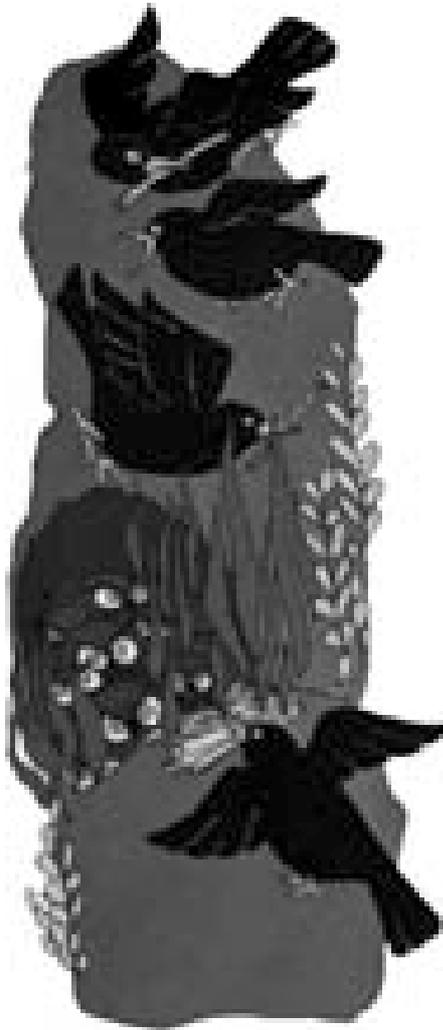
ئەو سەحرایە سموم و ھالای لاسایی جەھەننەمی ئەکردهو، بەک دەنک گیا لەو
 سەحرایەدا نەروابوو، ئاوی خواردن دەست نە ئەکەوت، موبارەک وتی: خیرا پرۆن
 ئەوەندەمان نەماو بەمەرامی دلم بگەم، لەگەڵ رۆژ ھەلھات ئەو دەشتە وەک مەنجەنیق
 داخرا، زیخ و لمی وەک ژیلەمۆی ئاگر سوور ھەلگەرا، تەیر رینگەیی بکەوتایە، وەک
 پەروانە ئەسووتا، ورچەکان دەست و پیتیان نیوہ سووتاو بوو، لەدوور نیشانەیی سموم
 دەرکەوت، پادشای ورچەکان رووی کردە موبارەک وتی: ئەوہ چیبیہ دەرکەوت. موبارەک
 وتی: ئەوہ ئاگرە لە ئیوہ بەرئەبیت، بەراستی ھەزار رووح بن، رووحیکتان بەسەلامەت
 دەرناکەیت، ئەوہ جەزای ئەوہیہ ئاگرتان لە دلی مەمیونەکان بەردا، لەو قسەکردنا بوون،
 سموم گەبشتە سەریان. موبارەک و ھەموو ورچەکان بەسەر بەکا مردن. لەپاش سێ رۆژە،
 پادشای مەمیونەکان، رۆبشتەوہ جینگەیی خۆی لە واسیتەیی تەدبیری موبارەکەوہ ھەموویان
 کەوتنە ئیسراحت و لەناو جەزیرەکە بە کەیف و شەوق ئەژیان، لە خۆشیا خەسارەتی
 کۆنیان فیکر نەما. شەباھەنگ وتی: بۆیہ ئەم میسالم ھیتایەوہ. لەزاتی پادشاہ ئاشکرا
 بی، زۆر کەس بوون رووحی خۆیان فیدای قەومەکیان کردوہ، بەفیکری من کارشناس
 وەک موبارەک دیتە بەر چاوم. چونکە لەمەو پیتش، لە موعامەلەیی ئەوان شارەزا بووم، لە
 کارشناس زیاتر لە دنیا دا زیرەک و عاقلم نەدیوہ. لەئەووەلئەوہ ئەحوالی کارشناسم تەماشای
 کرد دووربینی ئەحوالی بۆم مەعلووم کرا. ئیستا چاک وایە، لەپیتش ئەوہی تووشی بەلا
 بین بە زیندوویی. کارشناس بخەینە ژێر خۆلئەوہ. پادشا رووی وەرگیترا، وتی: ئەم فەقیرە
 بە واسیتەیی ئیئمەوہ تووشی دەرد ھاتوہ و ئیستا ئیئمە بیکوژین زۆر بی رەحمی و بی
 غیرەتیبیہ، ھۆشەنگ ئەمری کرد، کارشناسیان ھەلگرت، بردیان لە جینگەیکە دایان ناو
 شەو و رۆژ خزمەتیان کرد، ھەتا برین و شکاوی بالەکانی چاک بووہوہ. دیسان وەزیر
 وەک شەباھەنگ بی، رووی کردە ھۆشەنگ شاہ، وتی ئەی پادشاہ، من لەرینگەیی چاکەوہ،
 ھەرچی بە چاکم زانی عەرزم کردی و تەئسیری نەکرد، رجا دەکەم لەگەڵ کارشناس، وەک
 دوشمەن مودارا بکەن، بەسوورەتی قەتعی لە فیکری غافل نەبن. لەبەر چاومە، ئەو روو
 رەشە بۆ فرسەت ئەگەریت، ھۆشەنگ وتی: ئەوەندە خەوف کردن لەیەک دوشمەنی زەلیل،
 زۆر قسە کردن چاک نیبیہ، وەقتی کارشناس چاک بووہوہ، خۆی لەگەڵ کونەبەبووہکان
 ریکخست، رەفاقت و ھات و چۆی لەگەڵ مەئمووران و وەزیران پەیدا کرد، وردە وردە
 حورمەتی لای پادشاہ زیاد بوو، ئاخری بوو وەزیری ھۆشەنگ. بەبی تەدبیری کارشناس
 دەست بۆ ئوموورات درێژ نەئەکرا، رۆژی ھەموو ئومەرا و وزەرا، کۆبوو بوونەوہ، کارشناس

وتی: پادشای قهله باچکه به چۆری ئازاری منیان داوه، ئەگەر حەقی خۆم دەست نەکەوتیت ئیسراحه تم بۆ ناکری، موددەتیکە بە فیکری خۆم تەدبیر ئەکەم و هەتا من لە سوورەتی ئەوانا بێم حەق دەست ناکەوتیت، چاک وایە پادشاه ئەم بەر موویتی من بسووتین، چونکە بیستوومە کەسێ نزیك بە سووتان بوو، دوغای گیرا ئەبیت، بەلکی کە نزیك بە سووتانن بووم دوغام گیرا بێ. خوا سوورەتی کونە بە بووم بەسەرا کیشیت، ئینتیقامی خۆم لە قهله باچکه کان بسینم، شەباھەنگ وتی: ئەم قسە کردنەت، بۆنی مردارەو بووی لی دیت. هۆشەنگ وتی: ئەئێ شەباھەنگ فیکرت چیبە، جوابی دایەو ئەئێ پادشاه، ئەو مەکرێکە بە ئاوی زەمەریر ئاودراو و ئەگەر هەموو پەری پیسی بە ئاوی سەلسەبیل و شەرابەن تەهوور بشووتیت. روو پەشی زاهیری و پیسی باتینی، پاک ناییتەو و ئەگەر وجودی ناموبارەکی بە تاوس و یا سیمخ بێ، بۆ رەفاقەتی قەومەکە ئارەزوو ئەکات. هەر وەک مشکەکە بە دوغای عابید. سوورەتی ئافرەتی پێ عەتا کرا. نە بە رەفاقەتی رۆژ و نە بە رەفاقەتی هەور و نە بە رەفاقەتی شاخ رازی بوو، تا لەگەڵ ئاوجنسی خۆی ئارەزووی دەست کەوت، هۆشەنگ پرسی، چۆن بوو؟.

حیکایەت

شەباھەنگ وتی: ئەگێر نەو، عابیدی لە چۆلێکدا شەو و رۆژ خەریکی عیبادەت بوو، رۆژی قەلی بێچووە مشکێکی لە بەردەم عابید دانا و رۆیشت، عابید رەحمی پێ کرد و لە خیرقە کە یەو پێچاو خواردنی دایە، تا گەوورە بوو، عابید فیکری کرد مومکینە ئەم مشکە زەرەری بۆ بەنی ئادەم بێ، دوغای کرد مشکە کە بێ بە بەنی ئادەم. دوغای گیرابوو، تەسادوف سوورەتی کچی پێ عەتا کرا، مریدی چوو خزمەتی عابید، تەماشای کرد. منالێکی ساوا لای عابیدە کە یە، بە ئەمری عابید موربەدە کە منالە کە ی بردە لای خۆی. تا گەیشتە حەددی بولووغ، بردی و تەسلیمی بە عابید کردەو. عابید رووی تی کرد، وتی: ئیستا بلووغ بوویت. وەقتی شووت هاتوو. ئارەزووی خۆتە، کچە کە جەوابی دایەو، وتی: شوو بە یە کێ ئەکەم. کەس قوووەتی لەو زیاتر نەبێ، عابید وتی ئەو دی تو ئەلیت، رۆژە، قوووەتی لە هەموو کەس زیاترە، بۆ سبەحەینێ رۆژ هەلەت، عابید چوو لای، رۆژ، بە یانی جوانیی کچە کە ی بۆ کرد، وتی: ئارەزووی مێردی ئەکات قوووەتی لە هەموو کەس زیاتر بێ، رۆژ جەوابی عابیدە کە ی دایەو، وتی: هەور لە من بە قوووتترە، بە یە ک دەقیقە رووناکی من ئەشاریتەو. عابید چوو لای هەور، بە یانی جوانی و قسە ی

کچه که ی بۆ کرد، هه ور عه ره قی شه رمی دارژان. جه وایی دایه وه، وتی: (با) له من به قوو تتره، وه قتی با هات، من قوو تتی وه ستانم نییه. عابید چوو له ی با، به یانی جوانی و قسه ی کچه که ی کرد. جه وایی دایه وه، وتی: هه رچه ند، سپی چنار له بن دهر دینم و گویتی به نی ئاده م که ر ئه که م، ئه ما قوو تهم به سه ر شاخدا نییه، شاخ له من به قوو تتره. عابید چوو له ی شاخ، به یانی جوانی و قسه ی کچه که ی بۆ شاخ به یان کرد. شاخ جه وایی دایه وه وتی: هه رچه ند که س قوو تتی به سه ر ما نییه، ئه ما مشک قوو تتی له من زیاتره، هه موو جه رگ و ئه ترافی کون کون کردوم. عابید کچه که ی هه لگرت، رووی کرد بۆ لای مشک، به یانی قسه ی کچه که ی کرد. مشک جه وایی دایه وه، وتی: زه مانیکه ئاره زووی ژن هینان ئه که م. ئه ما مومکین نه بووه، ئیستا له سه ر فه رمووده ی جه نابت قبو لیم کرد و لازمه ژنی ئاو جنسی من بی، کچه که وتی: ئاسانه عابید دو عا بکات. ئه بم به مشک ده ست ئه که مه گه ردنی تو، عابید ته ماشای کرد هه ردووکیان ئاره زووی یه ک ئه که ن، دو عای کرد کچه که بی به مشک، نیشانه ی (وکل شیء یرجع الی أصله) ئاشکرا بوو. عابید هه ردووکیانی ته سلیم به یه ک کرد گه رایه وه، شه باهه نگ وتی: بۆیه ئه م قسانه م کرد. له زاتی پادشاه مه علومی بی ئاخری ئه و روو ره شه به ناگری فیتنه ئه مان برژینی، هۆشه نگ ته دبیر و نه سیحه تی شه باهه نگی به خراب ئه زانی، دووربینی ئه حوالی خو یانی نه کرد، ئه ما کارشناس، هه ر رۆژه حیکایه تیکی بۆ هۆشه نگ ئه کرد. وای لیته ات بوو به مه حره می سپری، له هه لسان و مو عامه له یان شاره زا بوو، رۆژی فرسه تی زانی، رۆبشته وه بۆ لای قه ومه کانی. مه لیک پیرو ز وتی: ئه ی کارشناس چاو مان روون. به خیره اتینه وه مه سه له چیه بیگیره وه. کارشناس وتی له سایه ی سه ری پادشاه وه. ئه وه ی مه تلّه بوو. ده ستم که وت خو تان حازر که ن فرسه ته. پیرو ز وتی: ته دبیر چیه، کارشناس وتی: له فلان شاخ، ئه شکه وتی هه یه. ئیوه بچن، پووش و گه لا له به ر کونه که، له گه ل چیلکه هه لپچن. له نزیک ئه شکه وته که خانووی شوانی هه یه. منیش ئه چم داریکی ئاگراوی دینم. له ناو پووشه که دایه نییم، ئه مر بفه رموو به له شکر له ئه تراف پووشه که پال به دن به یه کدا، تا پووشه که ئاگر ئه سینتی، ئه و کونه به بووی بیته دهر وه، ئه سووتی، ئه وه ی له ناو کونه که دا بی، دوو که ل ئه یکوژی، پادشاه به ته دبیری کارشناس ئه مری کرد. ئاگریان له هه موو کونه به بووه کان به ردا. له گه ل کونه به بووه کان ئاگریان تی به دردا. قه له باچکه کان، به دل خووشی گه رانه وه، مه لیک پیرو ز، له ته دبیر و فیکری کارشناس مه منوون بوو. زو بانی به مه دح و سه نای کارشناس ئه کرده وه. کارشناس دو عای خیری بۆ ژیا نی مه لیک کرد، وتی: له

واسیته‌ی نفوس‌ی پادشاهه فیکرم
دروست بوو، چونکه نه‌ووه‌ل رۆژ دروشمی
نا مویاره‌ک زولمی ئاشکرا بوو. ئەم
تەدبیره به‌فیکری منا‌هات، مەلیک
پیرۆز وتی: له‌ ره‌فاقه‌تی کونه‌به‌بووه‌کان
زۆر مایته‌وه‌ه چۆن تاقه‌ت گرت؟ چونکه
سه‌خی ته‌بع له‌گه‌ل ره‌زیل، ره‌فاقه‌تیان
زۆر زه‌حمه‌ته، کارشناس وتی:
فه‌رمووده‌که‌ت شیرینه. هیچ ناخۆشییه‌ک
وه‌ک ره‌فاقه‌تی ره‌فیقی خراب زه‌حمت
نییه. ئەمما که‌سی عاقل بێ، بۆ دروست
کاری وه‌لییون‌نعیمه‌تی و قانزاجی
قه‌ومه‌که‌ی هه‌رچه‌ند زه‌حمت بکیشی، به
روتبه‌ی نه‌زانیت. مەعلومه‌ ده‌وله‌ت
به‌بی زه‌حمت ده‌ست ناکه‌ویت و هیچ
گولتی بی درک نه‌کراوه‌ته‌وه، مەلیک
پیرۆز وتی: له‌قسه‌وه‌ تەدبیری کونه‌به‌بوو
چیت دیوه‌ بیگێره‌وه، کارشناس وتی: به
فیکر و عاقلی، وه‌ک ئەوه‌م نه‌دیوه، که
حوکمی کوشتنی ئەکردم پادشاکه‌یان بێ
ئه‌قل بوو. باوه‌ری به‌قسه‌ی ئەو زیره‌که
نه‌ئه‌کرد و قه‌ومه‌که‌یان فه‌رقیان بۆ
نه‌ئه‌کرا، من غه‌ریب بووم، به‌فیکر و

تەدبیری مه‌شه‌وور بووم، نه‌به‌ قسه‌ی شه‌باهه‌نگ باوه‌ریان ئەکرد و نه‌به‌ عه‌قلی خۆیان
ئه‌بازانی که‌ من بۆ مه‌سه‌له‌ه‌ت بووم به‌ ره‌فقیان، لازم بوو سرپری خۆیان له‌که‌س ئاشکرا
نه‌کردایه، له‌به‌ر بی عه‌قلی سرپری خۆیان له‌من ئاشکرا کرد. ئەوه‌یان تووش هات که‌سیان
به‌زیندووویی ده‌رنه‌چوون، زولم کردنیان گه‌رایه‌وه‌ سه‌ریان. مەعلومه‌ هه‌ر پادشایه‌ک
ده‌ستی زولمی درێژ کرد. نیشانه‌ی تپکچوونی حوکمدارییه‌تی، باقی بوونی پادشاهی،

به کافری له ناو ناچیت، ئەمما به زولم له ناو ئەچیت، چوار ئیشی ههیه، جهزای ئەگه پیتتهوه، ئەووهل زولم، ههركهس زالم بێ، ئاخیری خۆی له ناو ئەچیت، دووهم ههركهس داوین پیسی کرد. حورمهتی خۆی له ناو ئەبا، سیههه ههركهس زور خواردن بخوا، دائیم نهخۆش و دهردهاره، چوارهم ههركهس پادشایهك به قسهی وهزیری عاقل نهكا، زوو لهسهه تهختی پادشاهی لانهچیت. لازمه شهس تائفه، تهمهع له شهس ئەشیا نهكهن، ئەووهل پادشا تهمهع له نازاری میلیلهت، دووهم كهسی مهغروور و به تهكه بیور، تهمهع له مهدهح و سهنا، سیههه. كهسی رهوشتی خراب بێ، تهمهع له رهفییق گرتن، چوارهم كهسی بێ حهیا و بێ ئابروو تهمهع له روتبهی گهورهیی، پینجهه، كهسی بهخیل بێ، تهمهع له چاكه كردن. شهشهه، كهسی گوناهاكار بێ، تهمهع له عهفو كردن. زور دهركهوتوو، چهند كهسانی له واسیتهی تهكه بیور و غوروورییهوه تووشی بهلا بوون. ههروهك هۆشهنگ له بهر تهكه بیور و مهغرووری شه به یخوونی دا بهسهه ئیمه دا و ئاخیری زولمه كهی گهرایهوه سهه خۆیان، مهلیك پیروز وتی: ئەهی كارشناس، ئیمه له چاكهی تو ده ناچین، چونكه ئەو جوهره كه تو قبوولت كردهوه و ئەگه به قسهی وهزیره كه بیان کاریان بكردایه. تو ئەكوژای و ئیمه له تو نائومید ئەبووین. كارشناس وتی: كهسی به وهفا بزانیته، ئەگه فیکریکی کرد، ئەبێ دهست له رووحی خۆی هه لگرت و ههركهس ئارهزووی مه تله بێ بکات بۆ دوست بوونی مه تله به كهی، به خزمهتکاری بیجووکی خهريك بێ عهیب نییه. ههروهك پیره ماره كه له بهر مهسله حهت خۆی کرد به ولاغی بۆق،

پیروز پرسی: چۆن بووه؟ بیگیتهوه.

حیکایهت

کارشناس وتی: ئەگه پنهوه، ماری پیر و پهرووتی رووی تی کردبوو. قوهتی راوکردنی نه مابوو. له تاو برسیهتی عاجزبوو، گریانی بۆ زهمانی گهنجیهتی نه هات. فیکری کرد، بۆی مهعلووم کرا قوهتی ههتا بێ، روو له كهم نهکات. وای به چاک زانی، رینگهی ته دبیر بدۆزیتتهوه، ورده ورده رۆیشه سههراوهی ئاوێک، میقداریکی زور بۆق له ناو ئاوه که دا بوون. پادشایه کیان بوو. حوکمی بهسهه هه موو بۆقه کانا نه کرد، ماره که به نهخۆشی و سکه خشکی له قهراغ ئاوه که راکشا، بۆقی چوو سوئالی له ماره که کرد، وای دیاره نهخۆش کهوتوویت؟ مار جهوابی دایهوه وتی: له نهخۆشی خراپترم بهسهه هاتوو، بۆقه که وتی: چیت بهسهه هاتوو؟ مار وتی: مهعلوومه ژبانی من به بۆقه ویه و ئیمرو

کارێکم بەسەرھات، خواردنی بۆق لەمن حەرەم کرا و ئەگەر لەبرسا بمرم، ناتوانم بۆق بخۆم، بۆقەکە رۆیشتە لای پادشاکەیان قسەى مارهکەى گێراپەوه، پادشای بۆقەکان مۆتەحەبیر ما لە قسەى، رۆیشتە لای مارهکە، وتی: لەبەر چى خواردنی بۆق لە تۆ حەرەم کرا؟ مار وتی: ئەى پادشاه. برسیتی و حرس پیتی کردم، رۆژێ ئارەزووی گرتنی یەک بۆقم کرد، بۆقەکە رای کردە ژووری عابیدیکەوه، منیش شوینی کەوتم، ژووری عابید تاریک بوو، لەبەر برسیتی بۆم فەرق نەکرا. کۆری عابیدەکە لە ژوورەوه نوستیوو، ئەمۆستە پیتی کۆرەکە بەردەمم کەوت، وامزانی بۆقەکە، دانم پیا، زەهری بن دانم رژایە سەر برینەکە، کۆرەکە رووخی دەرچوو، لەگەڵ عابید خەبەری زانی، شوین من کەوت، منیش رووم کرد بۆ سەحرا، لەدەست عابید نەجاتم بوو، عابید لە دوورەوه دوغای لی کردم، وتی: لە دونیا بی حورمەت و بی میقدار بیت و ببیت بە ولاغی پادشای بۆقەکان و ئیقتیداری خواردنت نەبی لەوه زیاتر، پادشا بەسەدەقە بدات، ئەوا ئیستا منیش هاتووم، پادشا، من بە ئولاغی خۆی قەبوول کات، پادشای بۆق، بەقسەى مار رازی بوو. فیکری کرد، من سواری مار بيم، ناو و شوورەت پەیدا ئەکەم. پادشای بۆق هەرچەند سواری مار ئەبوو، تەکەببوری

به سهر ئاوجنسی خۆیدا ئەکرد. رۆژی مار وتی: عومری پادشا درێژ بێ، مه علومه ژيانم به خواردن مومکين ئەبێ، پادشاه وتی: راسته، تو به بێ خواردن قووه تی هه لگرتنی منت نابێ، منیش به بێ ئولاغ زهحمه تم زۆر ئەبێ، له بهر ژيانی مار، رۆژی دوو بۆق قه رار درا بدری به مار. چهند مودده تی به و جوړه تا مردنی، ئیداره ی کرد، له بهر مه نفه عه ت، به خزمه ت کردن پازی بوو و به زهحمه ت ته ماشای نه کرد. کارشناس وتی: هیتانه وهی ئەم میساله م بۆ ئەوه بوو، تا مه علوممی جه نابت بیت، سه بر کردنم بۆیه بۆ کرا، سووتانی دوشمن و دلخۆش بوونی قه ومه که م چاو لی بوو، سه د ئەوه نده زهحمه تم بکیشایه، به لامه وه جه ژن بوو. حوکه ما فه رمویانه، ته دبیر له قووه ت چاکتره، ئەگه ر که سی موقابیل به سه د که س قووه تی بوو، به ته دبیر مومکين ئەبێ، یه کتی بیبیستی، زۆر ئاشکرا بووه، به له شکرکی زۆر چاری دوشمن نه کراوه، به یه ک ته دبیر شار و میلله ته که گیراوه، مه لیک پیروزی وتی (الحمدلله) به ته دبیری تو، ئیمه سه رکه وتین. کارشناس وتی: ئەم ئیش و کاره، به عه قل و فیکری من، نه کرا، هه مووی به واسیته ی نوفوسی پادشاهه، به ئاسانی دروست کرا، پادشای کونه به بوو له بهر کیس و غورووری، وجودی ئیمه یان نه ئەزانی، فیکریان نه ئەکرد، ئیمه له بهر زه عیفی، حه قی خۆمان ده ست که ویت و له زاتی موباره کی مه لیک پیروزی ئاشکرا بێ، چوار ئەشیا که مه، زۆر ئەبێ، ئەوه ل پشکوویه ک ئاگر، که م دیاره و سووتانی زۆره، دووه م قه رزاری ئەگه ر دره مه پیک بێ، ساحیب قه رز، وه ک سه د دینار ته ماشای ئەکات، سیهه م نه خۆشی، ئەگه رچی ئەوه ل جار نه که ویت، هه تا بیت ده رده که ی زۆر ئەبێ. چواره م، دوشمن ئەگه رچی زه عیف و که م ده ست بێ. ئاخری حه قی خۆی ئەسینێ. ههروه ک دوو چۆله که که، حه قی خۆیان له مار وه رگرت.

مه لیک پیروزی وتی: چۆن بووه؟

حیکایه ت

کارشناس وتی: ئەگێر نه وه، دوو چۆله که له بن گوئیسوانه یه کدا هیتانه یان کردبوو، چهند زه مانێ به خۆشیی یه ک و به بوون و نه بوون، رایان ئەبوارد، وه قتی بیچوویان هه له ئینا، هه ر دوو کیان، له هیتانه چوو بوونه ده ره وه. بۆ خواردن هیتانی بیچووه کانیان، ته سادوف که مییه که، پیتی نیره که، رووی کرده وه هیتانه، ته ماشای کرد، ماری له ناو هیتانه که دا خه ریکی خواردنی بیچووه کانیه تی، چۆله که که، دهستی کرد به گریان و هات و چۆکردن، له پیش ده می هیتانه که، نیره که رووی کرده وه هیتانه که، ته ماشای کرد، مییه که به گریان و

هاوار خهريکه، بانگی کرد: ئەي ئارامی جانم، باعیسی گریانت نازانم، مێییه که وتی: گریان بۆ من چاکه، منالە غه مپه وینه کانم مار خواردی و هه چهند پارامه وه و هاوارم کرد، ماره زالمه که رهحمی پێ نه کردم و به ماره کهم وت: ئەگه چچی خۆت به گه وه ئەزانی، ئەمما له دوشمنی بچووک بترسه. مومکینه ئیمه بۆ کوشتنی تۆ هه ولّ بدهین، ماره که به قسه ی من پێکه نی، جه وایی دامه وه، وتی: ئیوه خۆتان به چی ئەزانن و هه تا ئیوهش نه خۆم دهست هه لئاگرم، ئیستا له خواردنی بیچووه کانمان بووه ته وه و بۆ خواردنی ئیمه له هیلانه که مان نوستووه، نیره که ئاگر له دلّی بهریوو، ته سادوف له وه قته دا ساحیب خانووه که خه ریکی ئاگر کردنه وه بوو، پارچه په رۆیه کی ئاگراوی، نیره که بردی کردی به بن گوئیسوانه که دا، ساحیب خانوو، له ترسی ئە وه، خانووه که ئاگر نه گری، به پاچ و خاکه ناز، چووه سه ربان، گوئیسوانه که ی هه لوه شان، ماره که سه ری برده ده ره وه، ساحیب خانووه که، سه ری ماره که ی پان کرده وه و کوشتی، ئاگری دلّی چۆله که کان کوژایه وه، مه لیک پیروژ وتی: ئەي کارشناس، ئینتیقام دهست که وتنمان، به واسیته ی فیکری موباره کته وه دهست که وت و هه ر ته دبیری به زوبان جه نابته وه کرابی، قانزاجی زۆر بووه، بۆ بناغه ی سه لته نه تی پادشاهان له وه زیری به فیکر چاکتر نییه. من هه موو وه قت، به ته دبیری جه نابت گۆی مه قسه دم دهست که وتوووه و زیره کی و عه قلّی تۆ گه یشته ده ره جه یه ک، مودده تیکی زۆر له گه لّ دوشمن ده وامت کرد و قسه یه ک به زوبان تۆدا نه رۆیشت، عه کسی ته بعی دوشمن بیست، کارشناس وتی: ئەویش له واسیته ی نفوسی جه نابته وه دهستم که وت، چونکه دلّی پادشاه له گه لّ بنده ساف بوو و ئاره زووی ئیسراحه تی مه لله تی ئە کرد. منیش له واسیته ی نفوسی پادشاه، فیکر و ته دبیرم که وته سه ر رپگه ی مه تلّه ب و هه رچیم بۆ دروست بوو ته ئیسیراتی دلّی روونی جه نابت نیشانی دام و کردم. مه لیک پیروژ وتی: له وه قته وه، تۆ رۆیشتوویت، خواردنی ره حه تی و نوستنی ئیسراحه تم نه دیوه. (الحمد لله) ئیستا ئەم ژینه به ژین ئەزانم، له گه لّ تۆ رایته بویرم. کارشناس وتی: پێشوانان فه رموویانه: نه خۆش تا چاک نه بی، له ززه تی خواردن نازانی، حه مالّ تا کوّلی گران هه لنه گری، له مانگوو حه سانه وه بچ خه به ره، عاشق هه تا به مه عشووقه نه گات، دلّی دانا مری، رپبوو داخّ به قوئاغ نه بی، ئیسراحه ت ناکا. دوشمندار هه تا مردنی دوشمنی نه بینی له ژبانی خو ی ئەمینی په یدا ناکات. مه لیک پیروژ وتی: ره وشت و فیکریان چۆن بوو؟ کارشناس وتی: فیکر و ره وشتیان له رووی کبیره وه بوو، وه ک یه ک. هه موو کهم عه قلّ بوون، عه قلّ داریان له شه باهه نگ زیاتر نه بوو، زۆر بۆ کوشتنی من ئاره زووی ئە کرد، ئەمما پادشاکه یان له گه لّ

میلله ته که فیکریان و ابو ته دبیری شه باههنگ روو له حه سوودی ئەکا و هه تا مومکینی بوو، له نه سیحه ت قسووری نه کرد. من له عومری خۆم، زیرهک و عاقلی وهک شه باههنگم نه دیوه. کونه به بووه کان. کهم عهقل بوون. به قسه ی زیرهکی و زۆر زانیی شه باههنگ، باوه پریان نه کرد ئه وه یان به سه رهات، لایق بوون، چونکه لازمه خو پاراستن له زویان لووسی دوشمن و هه رکهس عهقلی بی. به قسه ی دوشمن و گریان و پارانه وه ی باوه ر ناکا و دوشمن به بی وجود ته ماشا ناکریت و هه رکهس دوشمن به بچووک ته ماشا بکا، ئه وه ی به سه ر دیت قه له باچکه کان به سه ر کونه به بووه کان یان هینا و هه رکهس ته ماشای ئەم نه سیحه ته بکات و دووربینی ئەحوالی خۆی و له دوشمن ئەمین نه بوو. به سه لامه تی له دهست دوشمن نه جاتی ئەبی و قانزاجی ته دبیر و ره فاقه ت له م نه سیحه ته دا ئاشکرا بوو. هه موو کهس لازمه بزانی.

نه سیحه تی پینجه م

زه ره ری غافل بوون و له دهست چوونی مه تلّه ب

دابیشه لیم، رووی کرده بره همن، فه رمووی : خو پاراستن له دوشمن و باوه ر نه کردن به قسه یان ئه وه ل و ئاخو به زویان جه نابه ته وه به یان کرا، ئومیتد ده کهم به یانی زه ره ر و غافل بوون و مه تلّه ب له دهست چوون، به یان به فه رموویت، بره همن فه رمووی، له هه موو کهس ئاشکرایه، بو خوسوس ئیداره، مو حافه زه ی مال و که سا به تیان ئەکه ن و چه ند که سی، به ئاسانی مالیان دهست ئەکه وی، زوو له ناوی ئەبه ن و چه ند که سی زۆر به زه حمه ت مالیان دهست ئەکه وی، ورده ورده ئیداره ی پی ئەکه ن. لازمه که سی عهقلی بوو، مال و یا ره فیقیکی چاکی دهست کهوت، غافل نه بی و ئەگه ر غافل بوو، له دهستی ئەچن، په شیمانی و ده ردی روو له زیادی ئەکات. ههروهک کیسه ل به ئاسانی ره فاقه تی له گه ل مه میونه که گرت. له بهر بی عهقلی، له دهستی چوو، دابشه لیم پرسی: چۆن بووه؟

حیکایه ت

بره همن فه رمووی: ئەگه ر نه وه له به حری ئەخزه ر، جه زیره یهک بوو، میقداری مه میون له ناو ئەو جه زیره یه دا بوون، پادشایه کیان بوو، ناوی کاردان بوو، له فیکر و راستییا بی ئەمسال بوو، مو دده تی پادشای مه میونه کان بوو، ئاخو ری پیری، رووی تی کرد، دلّی مه ئمووران ده رحه ق کاردان خراپ بوو، له بهر پیری عه زلیان کرد، یه کئ له خزمانی پادشاه، تازه پی ئەگه یشته، له جیگه ی کاردان کرا به پادشاه، بو خوشیی پادشاه جلووسیان دانا،

هه‌موویان به رەسەمی خۆیان کردیان بە جه‌ژن، کاردان لای ناشیرین بوو، له‌ناویانا دانیشیت، تەرکی وەتەنی کرد، بەقەرراغ بەحرەکه‌دا، رۆژیشتە خوارەوه، گەیشته بن دار هه‌نجیری ئەو دار هه‌نجیره‌ی کرد بەوه‌تەن. رۆژی لەسەر دار هه‌نجیره‌که، یه‌ک هه‌نجیر له‌ده‌ست که‌وته ناو ئاو‌که‌وه، دەنگی شلپه‌ی ئاو‌که‌ه‌ی لا خۆش بوو، هه‌موو وەقت به‌و فیکره هه‌نجیرتکی ئەخوارد، هه‌نجیرتکی ئەخسته ناو ئاو‌که‌وه، ته‌سادوف کیسه‌لی بوو، گران گەیشته بن دار هه‌نجیره‌که. بۆ ئیسراحت له‌بن هه‌نجیره‌که راوه‌ستا، له‌و وەقتەدا مه‌یوون هه‌نجیری ئەخسته ناو ئاو‌که‌وه، کیسه‌ل ئەیگرته‌وه، ئەیخوارد، فیکری کرد، ئەو مه‌یوونه به‌و جو‌ره چاکه دانەوه‌ی لازمه، بانگی مه‌یوونه‌که‌ی کرد، ئەی رەفییق من غه‌ریم و چاکه‌ت له‌من نه‌دیوه. تۆ ئەم هه‌موو چاکه‌به‌ت له‌گه‌ل من کرد، تا مردن بۆم نادریته‌وه، مه‌یوون ئاره‌زووی رەفاقه‌تی کرد، به‌یانی رەفییقی چاک و یه‌ک قسه‌ی بۆ کیسه‌ل گێرایه‌وه، وتی: لازمه، رەفییق وەک تای ته‌رازوو به‌رامبه‌ر یه‌ک بن و رەفییقی بۆ هه‌موو که‌س ناکرێ، رەفاقه‌ت له‌گه‌ل سێ تابه‌فه لازمه، ئەوه‌ل، له‌گه‌ل عوله‌ما، به‌واسیته‌ی رەفاقه‌ته‌وه شرووتی دیانه‌ت و ئاداب شاره‌زا ئەبی، دووهم، له‌گه‌ل عاقل، به‌واسیته‌ی رەفییقی عاقله‌وه له‌رێگه‌ی خه‌ته‌ر نه‌جات ئەبی، سێهه‌م، له‌گه‌ل ئەوانه‌ی دوو‌زوبان نازانن و به‌بی ته‌مه‌ع رەفاقه‌ت ئەکه‌ن و له‌سێ تابه‌فه، خو پاراستن لازمه، ئەوه‌ل، ئەو که‌سانه‌ی ئاره‌زووی فیتنه و دوو‌زوبانی ئەکه‌ن. دووهم، ئەو که‌سانه‌ی وه‌عدیک ئەده‌ن به‌درۆ ده‌رده‌جیت. سێهه‌م، ئەو که‌سانه‌ی که‌ عه‌قلیان نییه، چونکه له‌ واسیته‌ی رەفییقی که‌م عه‌قله‌وه، ده‌رد و به‌لا زۆره، دوشمینی عاقل له‌ دۆستی نه‌زان چاتره... هه‌ر وەک له‌ واسیته‌ی دوشمینه عاقله‌که‌وه، پادشاه له‌ ده‌ست دۆسته که‌م عه‌قله‌که‌ی نه‌جاتی بوو. کیسه‌ل پرسی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

کاردان وتی: ئەگێر نه‌وه، له‌ شاری کشمیر، پادشایه‌ک بوو، زۆر عادل و میلله‌ت په‌روه‌ر بوو، ئەو پادشایه، مه‌یوونیکه‌ی بوو، شه‌و و رۆژ نۆبه‌چی سهری پادشا بوو، به‌شمشیره‌وه له‌ ژوور سهری ئەوه‌ستا، ته‌سادوف دزیکه‌ی عاقل، له‌ رێگه‌ی دووره‌وه داخل به‌ کشمیر بووبوو، بۆ دزی و دزیکه‌ی که‌م عه‌قل، ئەه‌لی شاره‌که‌ بوو. تووشی دزه عاقله‌که‌ بوو. هه‌ردووکیان بۆ دزی بوون به‌ رەفییق، دزه غه‌ریبه‌که‌ وتی: تۆ شاره‌که‌ ئەزانی، ئیمشه‌و پروو بکه‌ینه کوێ؟ دزه‌که‌ جه‌وابی دایه‌وه: پروو بکه‌ین بۆ تاو له‌ی پادشا، که‌رێکی هه‌یه، بیدزین

و روو بکهین بۆ مهیدانی بازار، دووکانی شووشه فرۆشی ههیه، بیسپین و کهره که بار بکهین، بگه پیننهوه، لهو ته دبیر کردنه دا بوون، ههسه سه سی پهیدا بوو. دزه عاقله که، خۆی شاردهوه. دزه کهم عهقله که به دهست ههسه سه وه گیرا، سوئالیان له دزه کرد، فیکری چیت کردوه؟ جهوابی دایه وه، وتی: فیکرم کردوه، تاوله ی پادشا بیرم، که ره که ی بدزم و له دووکانی فلان کهس، باری کهم له شووشه، روو بکهم بۆ شاریکی که، بیفرۆشم، ههسه سه ئه وه ی بیست، پیکه نی، وتی: ئافه رین لازمه له کهم عهقلی تو، چونکه، ولاغی پادشا، سه د نۆیه چیی ههیه و دهست تو ناکه ویت و ئه گه ر فیکری خه زینه ی پادشات بکر دایه سه هلتر بوو، کهم عهقلی تو، ئه م جوړه بی، لایقی زیندانی. ئه وه ی وت و قۆلبه ست کرا، بردیان بۆ زیندان. خرایه زیندانه وه، دزه عاقله که گوئی لهو قسانه بوو، فیکری کرد. ره فیقی نه زان، له دوشمنی زانست خراپتره. به قسه ی ههسه سه، رووی کرد بۆ خه زینه ی پادشا. وهختی گه یشته خانووی پادشا له خۆشیی خه زینه، میقداری نیو سه عات سه ری لوغمی کرده دهروه، له گه ل ته ماشای کرد له ئه نوعی سکه و ئالتوون و جهواهیرات رۆکراوه و ئه ترافی ژووره که به شه مع روون کراوه و پادشا له سه ر تهخت نوستوه و مه یوونی به شمشیره وه له ژوور سه ری پادشا نۆیه چییه، دزه که موته حبیر بوو، فیکری کرد عه جه با مه یوونی به و ناشیرینه، چۆن ئه مین بوون له عهقلی کراوه، بۆ نۆیه چی سه ری پادشا، لهو فیکره دا بوو، له سه قفی خانووه که وه چند میرووله یه ک که وته سه ر سنگی پادشا، پادشا به ده م خه وه وه دهستی برد بۆ سنگی، خورانی، مه یوونه که ته ماشای کرد، میرووله له سه ر سنگی پادشایه، ره گی جه هاله تی که وته هه ره که، وتی: له جیگه یه ک من به شیری تیژه وه، له ژوور سه ری پادشا نۆیه چی بم، ئیوه شه رم ناکه ن، شمشیری راست کرده وه بۆ سنگی پادشا میرووله کان بکوژی، دزه که هاواری کرد، په لاماری مه یوونه که ی دا، شمشیره که ی له دهست مه یوون سه ند، پادشا خه به ری بووه وه، ته ماشای کرد، کابرایه کی غه رب شمشیری له مه یوون سه ندووه و له به رامبه ر مه یوون وه ستاوه، پادشا وتی: تو ئیشت چییه؟ دزه که جهوابی دایه وه، من بۆ دزیی خه زینه که هاتم و دوشمنی عاقلم. ئیستا له واسیته ی حازر بوونی منه وه، له دهست دۆستی کهم عهقل رووحت به سه لامهت ده رچوو، قسه ی ئه ووه ل و ئاخری بۆ پادشا گپرایه وه، پادشا سه جده ی شوکری برد، وتی: (الحمد لله) ئه مرۆ ئیراده ی خودا هه ر جوړی بی، لازمه بی، دوشمنی عاقل له جیگه ی دۆستی کهم عهقل، روتبه ی بۆ به چی بی، پادشا ئه مری کرد. زنجیربان خسته گه ردنی مه یوون، خرایه زیندانه وه و دزه عاقله که بوو به یه ک له

مهئموورانی پادشا، لازمه رهفاقهت له گهل عاقلان و خوياراستن له كهه عهقلان، كاردان وتی: ئەي كيسهل، ئەم حيكايه تهه بو كردي، بوئ مهعلووم بي رهفاقه تي من له گهل تو دروست نابي له وه تهترسم شرووتي رهفاقهت به جي نه به نيت. چونكه پيششونان فهرموويانه رهفاقه تي نه هلي دنيا سي جوړه، يه كه ميان كه ره فيقي گياني گياني ناوه، وهك رووح و جهسهه، به يهك لزوومن، تهرك بوونيان مومكين نابي، دووه ميان، وهك دهрман وايه، وهقتي نه خووش، دهردی تووش هات، موحتاجی دهрман نه بي، سيتهه ميان وهك دهرد وايه، تهرك بوونيان له مردن نزیکه، نه وانه جاني جاني ناوه، له تهنگانه و فهرحی شهريكن. نه وانه دهرماني ناوه، خزميکه موحتاجی دهفغ نه كهن، نه وانه دهرديان ناوه له وهقتي خواردن دهستيان له گهل دهسته و دووركه وتنه وه قسه ي نالايق و خراب نه كهن، كيسهل وتی: شرووتي رهفاقهت چونه به يان به رموو، تا ئادابي به جي به ينم. كاردان وتی: ههركه سي شهه رهوشتي بوو، رهفاقه تي زور خووشه، نه ووهل، عه يبي ره فيقي ئاشكرا نه كات، دووهه، ئازايي ره فيقي يهك به ههزار به يان بكا. سيتههه، به خالهت به بووني ره فيقي نه كا، چوارهم، چاكه ي ره فيقي له فيكر نه جي، پينجههه، نه گهر خه تا و سه هو له ره فيق بييني، نه يگرته دل، شه شههه، نه گهر موحتاج بوو، داواي شتيكي كرد. ره فيقه كه ي رووي نه شكيني و ههركهس لهه شرووتانه به يان كرا دوور بوو. رهفاقه تي دروست نيبه. كيسهل وتی: ئەي ره فيق، ئوميد ده كهه تا مردنم ئەم شرووتانه له فيكري خووم نه به مه وه و به تيغ سه رم بيړي له ژير دهستتا سه ره هله نه برم، كاردان له دار چوه خواره وه، كيسهل له ئاو هاته ده ره وه دهست بووسيان له گهل يهك كرد. كاردان سه لته نه تي كوئي فيكر چوه وه. كيسهل مال و منالي فيكر نه ما مودده تي به خووشي يهك رايانوارد. له ولاوه ژني كيسهل مات و مه لوول بوو به گريانه وه، رووي كرده لاي ژنه دراوسپيه كه ي، وتی: نازانم نه و غه ريبه له كام قور و ئاوي چه قيوه و بهه جوړه هاتنه وه ي توولي كيشا، دراوسپيكه ي وتی: تو له من گه وره تر و عاقل تري. رجا نه كهه هه رچی نه زاني بيگيره وه. دراوسپيكه ي وتی: بيستوومه مي رده كهت. رهفاقه تي له گهل مه يووني گرتوه، له خوشه ويستي مه يوونه كه فيكري له لاي تو نه ماوه، ته ماشا كردي جه مالي مه يوونه كه ي له تو زياتر نه ويت، ژني كيسهل، ئاگر له جه رگی به ربوو، ئارامي نه ما، وتی: نه وه شه رتي وه فايه، نه وه له گهل مني نه كا، له جياتي رهفاقه تي من، بووه به ره فيقي سه گساري كه ئاوجنسي خو ي نيبه و گله يي زوري له به ختي خو ي كرد، دراوسپيكه ي وتی: نه وه قسانه بي فائيده يه، تو نه يكه يت، ته دبيري بدوزه ره وه، مه كرى ژنان مه شهووره، به مه كر نه بي چاري

میرده که ت ناکری، ته دبیر نه وه په، خوت بکه یت به نه خوښ له واسیته ی نه خوښی تووه مه میونه که به کوشت بده ین. ژنه کیسه له خو ی کرد به نه خوښ و به کیکی نارد به شوین میرده که یا، خه به ری بی حالی ی ژنه که ی به کیسه له دا، وه قتی خه به ر گه یشته کیسه له نیزی له مه میون خواست، مه میون وتی: نه ی ره فیق، به گورجی بگه ریسته وه، چونکه تاقه تی دووری تو م نیسه، کیسه له وتی: نه گه ر نیسه که موهم نه بویه، دووری تو م نیختیار نه نه کرد. دو عاخوازی یان له یه ک کرد. گه یشته مال وه، که سوکاری کو بونه وه، وتیان: تا نیستا به چی خه ریک بویت؟ نه وا ژنه که ت له مه راق دووری تو دل و زویانی گیراوه، قسه ی بو ناکری. کیسه له رووی کرده ژنه دراوسیته که، وتی: ده رمانی چییه؟ دراوسیته که هه ناسه ی هه لکیشا، وتی: ده رمانی ده ردی ده ست ناکه ویت. کیسه له وتی: ناوی ده رمانه که چییه، به لکی به حر و به ر بگه ریم بو ی په یدا بکه م. دراوسیته که وتی: ده رمانی نه وه ده ردی مه میونه. به خواردنی دلی مه میون نه بی دل و زویانی به ر نابی و، دلی مه میون مومکین نیسه ده ست نیمه بکه وی. له به ر نه وه ناردمان به شوینتا تا گه ردنی یه ک نازا که ن و، نومیدی ژینی نه ماوه. نه وه قسه به ناگری له کیسه له به ردا، که وته فکر و مه راقه وه. بو کوشتنی مه میونه که ی ره فیقی که وته موجه له له گه له نه فسی. نه فس قه راری دا کاردان بکوژیت. عه قل وتی: نامه رد، وه فاو شهرت شکان دن نیسی نامه ردا نه. له به ر ژنیکی مه ککاره شوروت و ره فاقه ت بشکینیت، به خراپه له ته ریخ ناو نه بریتیت. نه فسی نه بوت: مال و یران، ژن ناوه دانبی مال وه، هه ر چه ند هه ول بده یت نیستا که مه و، ره فاقه تی که سی ناوجنس نه بی به کاری چی دیت؟ ناخری عیشقی ژنه که ی بر دیه سه ر قسه ی نه فس. فکری کرد کاردان بکوژی و دل که ی ده ری نییت، ده ر خواردی ژنه که ی بدات. نه وه نده بی عه قل بو نه یزانی وه فاو شوروت شکان دن له روورده شی زیاتر نیسه، په شیمان بی له شوین دیت و، هه ر که س وه فاو شهرتی نه بی نزیک بوونی خه ته ره. کیسه له بو ی مه علوم بو به حیله نه بی ناتوانی مه میون بکوژی. وای به چاک زانی مه میون بیاته مال وه. به و فکره وه کیسه له رووی کرده لای مه میون. کاردان له گه له چاوی به کیسه له که وت باوه شی پیا کرد، ماچی کرد، وتی: نه له مدو لیللا نه م جاره به یه ک گه یشته نه وه. باوه ر ناکه م جار یکی که دووری تو نیختیار بکه م. کیسه له وتی: نه ی ره فیق، له گه له گه یشته مال وه، له به ر مال و منال نه ختی دل م فه رح بو، نه ما به خوم وت بی غیره تیبه به بی غه م من نیسراحت بکه م و، ره فیقی جانی جانیم به ده ردو مه راقه وه تووش بکه م. دل م نارامی نه گرت، هاتمه وه خزمه ت جه نابت. فکر م کرده وه چه ند که سوکاریکم بانگ که مه

سەر زىافەت، وئومىد دەكەم خانەى بەندە بە قودوومى موبارەكى جەنابت روون روون بکرتتەوهو، عەقل و تەدبىرت لە رەفلىق و ئەربام ئاشکرا بىي. ئومىد دەكەم دەست نەنىتت بە روومهوه، تەشرىفت بىتتە ماللەوه تا رەفاقەت و دۆستايەتیی ئەولادى ئەولادمان نەپرتتەوه. كاردان وتى: ئەى رەفلىق، لازم بە زىافەت ناکا. ئىمە بناغەى رەفاقەتمان تەواوه. خراپترىنى رەفلىق ئەوهبە تەكلىفى زىافەت ئەكاو لازم ناکا تۆزەحمەت بکىشى و، رەفاقەتى تۆ لە هەموو شتىك بە چاکتر ئەزانم، چونكە من پادشا بووم، تەركى وەتەن و جىگەى خۆم کردووه. زوو نەبوومايە بە رەفلىقى تۆ رەنگە لە مەراقدا بمردمايە. ئىستا لەبەر رەفاقەتى تۆ فکرى وەتەن و جىگەى خۆم ناکەم. لازم ناکا خۆت بخەیتە كەشاکەشەوه. كىسەل وتى: ئەى رەفلىق زىافەت کردنم بۆ خواردن و خواردنەوه نىيە. ئارەزوو ئەكەم لە واسىتەى موبارەكىي تۆوه تووشى بەرەكەت بىين. كاردان وتى: بۆ نوفوسى دۆستان فەرقى دوورو نىك نىيە. دۆست هەتا دوور بى مەحەبەتى زىاترە. نىك بوون مەحەبەت كەم ئەكا. كىسەل وتى: ئەى رەفلىق، شورووتى رەفاقەت قسە نەشكاندە. كاردان وتى: بە جىتەينانى قسەى رەفلىق بە شەرى مورووت فەرزەو، خوسوس زۆر ئارەزووى زىارەتى مال و منال ئەكەم و هاتنم مومكەن نابى. كىسەل وتى: ئەى رەفلىق پشتم بۆ تۆ دەكەم بە سەفینە، بە ئاسانى داخڵ بە مال ئەبىين. دەم گەرمىي كىسەل مەيوونى هەلفرىواند. كاردان رازى بوو، چوو سەر پشتى كىسەل. رۆشتنە ناو ئاوهكەوه. لەگەل گەيشتە ناوهراستى ئاو كىسەل وەستا، فکرى کردووه، بەخۆى ئەوت بە خراپ مەشهور ئەبم. بەقسەى ژنى ناقىس عەقل، رىگەى شەيتانم گرتووه. لەناو رەفلىقان لە ژن كەمتر حىساب ئەكرىم. كاردان لە راوستانى ترسى پەيدا كرد، وتى: ئەى رەفلىق، راوستانت لەبەر گرانبى منە؟ كىسەل وتى: ئەوه چ قسە بەكە. دەلىلت چىيە؟ كاردان وتى: خەبەردارم لە فکرى خۆم. تەدبىرى كەت بە دەستەوهبە. ئەگەر خەبەردارم بەكەيت مومكەنە منىش يارمەتت بەم. كىسەل وتى: قسەكانت شىرىنە. من فکرى ئەوه ئەكەم ئەمە ئەو لە دەفەبە جەنابت دىتتە مالى ئىمە. ئەمما ژنەكە نەخۆشە. فکرى ئەوهم كرد خزمەتى جەنابت بە تەواوى نەكرىت و خەجالەتى بىتتە سەرم. كاردان وتى: بەشەرتى دلت ساف بى، ئەوهى بۆ بىگانە بكرىت بەجى بىترىت بە زۆر تەماشاش ئەكرىت، چونكە عەبىي رەفلىق لە رەفلىق دەركەوتت. مىقدارىكى كە رۆشتن. تەكرار كىسەل وەستا، فکرى كرد، وتى بەخۆى: ژنان شەرت و وەفایان نەبوە. زۆر كەم عەقلىيە بە قسەى ژن خىانەت لە رەفلىقى جانى جانى بكەم. دلى مەيوون كەوتە لىدان و ترسەوه،

وتی: ئەی رەفییق، فکرت چییە، لە منی ئاشکرا کە، بەلکی بە فکر وەیا بە قووەت یارمەتیت بدم. کیسەلّ وتی: فکرم ئەوەیە کەم خزمەتی جەنابت روویدات، چونکە ژنە کەم نەخۆشە. کاردان وتی: فکری کەم خزمەتی من مەکە و بەیانی نەخۆشییە کە ی بگێرە، چونکە نەخۆش کەوتن لە نەخۆش بینین ناخۆشترە. وەهەر نەخۆشیی دەرمانییکی بۆ دانراوە، وەبزانم نەخۆشییە کە چییە، لە مابەینی مەشریق تا بە مەغرب دەرمانی بۆ پەیدا ئەکەم. کیسەلّ وتی: ئەی رەفییق، دەرمانی نەخۆشییە کە ی منی خستوووە تە بەحری مەراقەو. ئەلێن بەدلی مەمیون نەبی چاک ناییتەو. قسە ی کیسەلّ ئاگری بەردایە دلی مەمیون، چاوی تاریک بوو. خۆی بەخۆی وت من ئەووەلّ کەسم بە نەزانی تووشی دەردی بەلا هاتم، وە ئەگەر داخڵ بە جەزیرە ی کیسەلّە کان بووم رێگە ی نەجاتم دەست ناکەوێت، وەهەر ئەمریک بکەن لازمە ئیتاعە تیان بکەم. وە ئەگەر بە قسە ی کیسەلّ باوەرم نەکردایە تووشی ئەم جوۆرە بەلایانە نە ئەبووم. عەقلی هاتەو بە بەردا. وتی: ئەی رەفییق دەرمانی دەردی ژنە کەت زۆر ئاسانە و زۆر ژنانی ئییمەش تووشی ئەو جوۆرە دەردە هاتوون، دلّمان بۆ دەرھیتان خواردووین چاک بوونەو. دلّ دەرھیتانمان بە دەست خۆمانە. مع الأسف له بن هەنجیره که ئەم قسەت نەکرد ئاسانتر بوو، چونکە پیشوونان وتووین: چوار ئەشیا بە چوار تایفە لایقە. ئەووەلّ تەلّەبی پادشاه هەرچی بکرت بە جیتهینانی لەسەر میللەت لایقە. دووهم فەقیر تەلّەبی حەققوللا بکات لە تەرەف دەوڵە مەندەو عەتاکردن لایقە. سێهەم شاگرد ئارەزووی سنەتی کرد نیشانسانی لە تەرەف ئوستادەو لایقە. چوارەم بۆ رەفییقانی جانی جانی دەرمانی دەرد پەیدا کردن لایقە. وە بەیانی نەخۆشیی ژنە کە زوو بکرایە، من ئەبووم بە واسیتە ی چاک بوونەو. ئیستا دلّم لەگەلّ خۆم نەهیتانە، چونکە غەریب بووم دلّم عاجزی هەلنەگرت، دەرم هیتا لە بن دار هەنجیره کە دامناوە و بیگانەم دەست بکەوتایە تەسلیەم ئەکرد، وە خوسووس دۆستیکی وەک تۆ بەسەر سەر مەمنون ئەبووم. کیسەلّ وتی: بە جیتهیشتنی دلّت لە بەر چی بوو؟ (کیسەلّ وتی: وانیه). کاردان وتی: عادەتی مەمیون ئەوەیە ئارەزووی لای دۆست بکەن، دلّیان نابەن، لە بەر درەنگ رۆیشتنەو وەیان عاجزیان بۆ پەیدا نەبیت. کیسەلّ وتی: تەدبیر چییە؟ کاردان وتی: ئەگەر بگەر پێینەو وە لە بن دار هەنجیره کە دلّم هەلنەگرم لەگەلّ خۆم نەهیتنم، دەرخواری ژنە کەت ئەدریت، چاک ئەبیتەو، وە ئییمەش بە خۆشیی یەک رائە بوێرین. کیسەلّ بەناو ئاوە کە دا گەراییەو. لەگەلّ گەشتنە قەراغ ئاوە کە مەمیون لە پشتی کیسەلّ چوو خوارەو، سەرکەوتە دار هەنجیره کە. کیسەلّ وتی: ئەی رەفییق، وەقت درەنگە، فەرموو. کاردان پێکەنی. وتی: مەعلومی کرد

شهرتی رەفاقەتت شکاند، وەمن عومری خۆم لە پادشاییبا سەرف کردوو. ساردی و گەرمییی دونیام زۆر دیو. زەمان کەم عەقڵییکی وەک تۆی کرد بە رەفیقم. تەئسیراتی قسەکردنت لای من نییە. لەمەجلیسی عاقلان دانەنیشیت. عەقڵی تۆ تەجرەبە کرا. ئەم جارە خودا لە دەست کەم عەقڵییی تۆ نەجاتی دام. کیسەل وتی: ئەی رەفیق من بێ تەدبیری جەنابت ئیشم نەکردوو، و ئەگەر بە تیغ سەرم بیری دەست لە رەفاقەتت هەلناگرم. کاردان وتی: ئەی کەم عەقڵی هیچ نەزان من وەک ئەو نەیم رێوییە کە وتی: ئەو کەرە دل و گۆیی بۆ نەکراو. کیسەل پرسیی: چۆن بوو، بیگێرەو.

حیکایەت

کاردان وتی: ئەگێر نەو شێرێ بەلەکی تووش هاتبوو، شەو وە رۆژ بە خۆ خوراندن خەریک بوو. تووکی پروتایووە. نەخۆشیی تووش بووبوو. قوووەتی راوکردنی نەماوو. رێوییە ک خرمەتی شێرە کە ئە کرد. هەر خواردنی لە شێر بمایەو رێوییە کە ئە بخوارد. لە موددەتی نەخۆشیی شێرە کە دا خواردن دەست رێوی نەئە کەوت. برسیی بوو، چوو لە لای شێر. وتی: ئەی پادشاه، لەبەر چییە ناچیتە راو؟ شێر وتی: نازانیت نەخۆشم، قوووەتم نەماو؟ رێوی وتی: دەرمانی چییە؟ شێر وتی: لەوانە ی دەرمان ئەزانن برسیومە، ئەلێن نەخۆشیی تۆ بەلەکییە، دەرمانی دل و گۆیی کەرە. موددەتی کەم فکر کردوو. ئارەزوو ئەکەم دل و گۆیی کەری بخۆم، دەستم ناکەوێت. رێوی وتی: ئەگەر ئەمەری پادشاه هەیه قسەت بۆ بکەم. شێر وتی: روخسەت هەیه. رێوی وتی: ئەی پادشاه، لەبەر ئەو موو بە بەدەنی جەنابتەو نەماو، رۆیشتنە دەرەو هەت چاک نییە لەبەر چاو پێکەوتنی دۆست و دووشتن، وەمن ئەتوانم بە قسە ی شیرین لەم نزیکانە کەری بینم دل و گۆیی بخۆ، وە باقییە کە ی بەخیری سەلامەتیت بەمن ببەخشە. شێر وتی: ئەگەر ئەو بەکەیت مەمنوون ئەبم. لەو نزیکانە کارێزی بوو، گازرچییه ک هەموو رۆژ بارێکی جاو ئەبردە سەر کارێزە کە گازری ئەکرد، وە کەریکی بوو بەرەللا ی ئەکرد هەتا لە گازر کردن ئەبوو. رێوی پرووی کرد بۆ کارێزە کە، چوو بە لای کەرە کەووە خۆشی چۆنیی لەگەل کرد، وتی: بۆچ وا زەعیف بوویت؟ کەر وتی: دايم لە ژێر باری ئەم زالمە دام، رەحمی نییە، خواردن و تیمارم کەمە. رێوی وتی: ئەی فەقیر بۆچ خۆت نەجات نەدەیت، وە لەژێر زەحمەتی بارکێشان فیرار ناکەیت؟ کەر وتی: لەهەر جێگە یە ک بێ ئیسرا حەتم دەست ناکەوێ و ئاوجینسی من هەموو لە ژێر باردان، وەچەند دەفعە فکر کردبوو فیرار بکەم ئاخری پەشیمان بوومە تەو لەبەر ئەو ی

دهست ههركهس بکه و تمایه ئەندازهی باری نه ئەزانیم، مومکین بوو ئەوهنده باری گران بکردمایه ههتا پشتم ئەشکا. ئەوا رێگهی فیرارم ئیختیار نه کردوو. رێوی وتی: «ان أرض الله واسعة» نه تبیسستوو؟ ئەتوانی خۆت نه جات به دیت و خواردنی ئیسراحت دهست خۆت بخهیت. کهر وتی: له هههه جیگهیه که بم پشتی من له ژیر بارا ئەبیت. سهفه رکردن زهحمه تی زۆره. تاقه تی دهردی سهفه رم نییه. رێوی وتی: ههه کهس به واسیتهیه که خودا رزقی ئەدات، وه ئەگهه ئاره زوو ئەکهیت جیگهیه کهت نیشان ئەدهم وه که باغی به ههشت پازاوه ته وه. سالیکی ئەو جیگهیه به سهعاتی ئەزانی. به هاری چوار فهسل نابریته وه. چه ند رۆژی له مه و پیش که ریکی وه که تۆم بردوو، ئیستا ئەوهنده قه له و بووه نانسریته وه. ئەگهه ئاره زوو ئەکهیت تۆیش ئەبهم ببیت به ره فیقی به که یف و خوشی رابوین. کهری هیچ نه زان به زوبانی رێویی فه نیاز خه له تا، دواي رێوی کهوت، نزیک به شیر بوون. شیر له تاو برسپیه تی په لاماری که ره کهی دا، قووه تی نه بوو کهر له دهست شیر ده چوو، فیراری کرد. رێوی رووی کرده شیر وتی: بی فایده عه زیه تی خۆت بو دا. له عه جه له کردنت قازانجی چیت دهست کهوت. شیر ئەو ته عه نه دانهی زۆر پێ ناخۆش بوو، فکری کرده وه بلیم به ئاره زوو نه جاتم دا، درۆیه و، بلیم له دهستم ده چوو، به بی قووه ت و کهم دهست ناو ئەبریم. چاک وایه. به توندی جوابی بده مه وه. رووی کرده رێوی، وتی:

ئېشىنى پادشاھان بېكەن مىللەت خەبەريان نابى و، قسە وتن له كارى پادشاھان بى ئەدەبىيە. ئەودى پادشاھان بېكەن له فكرى مىللەت دوورە. ئەگەر ئەمجارە داخلى ئىرەت كرده وە راستىيى تۆم بۆ مەعلوم ئەبى. رېوى ديسان رۆيشتە وە بۆ لاي كەر، خوشى چۆنىي له گەل كەرد، وتى: بۆچى فيرارت كەرد؟ كەر وتى: فيلبازى غەددار! له لايەكە وە باغ و خواردن بە من ئەلئيت، وە له لايەكە وە فكرت هەيە دەرخواردى شىرم بەدەيت. رېوى وتى: ئەى فەقىر! عەجايىبە تۆ ماويت. ئەو سوورەتە كە تۆ بە شىرى ئەزانى ئەو تەلېسمە، حوكەماي لە مە و پېش بۆ ژيان و ئيسراحتى حەيوانات دروستيان كرده وە. ئەگەر تەلېسم بەند نەبوايە پەر ئەبوو له درندە، حەيوانات خواردنيان دەست نەئەكەوت. وە من هەر كەسم خوش وىستىي، رېگاي باغەكەم نیشان داو وە دوعاي تەلېسم بەندەكەم بەسەرا خوتندو وە، بەبى ترس داخلى بوو، وە له ئەو وەئە وە فكرم چوو دوعاكە بخوئىم. ئىستا بۆ درۆ و راستى تەشريفت بېت بزانه خيلافى رەفاقت لە گەل تۆ كراو. ديسان كەر بەقسەي رېوى خەلەتا، رووى كرده وە بېشەكەي شىر. رېوى لە پېشە وە چو وە لاي شىر، مژدەي هاتنى كەرى دايبە. رجاى كەرد شىر حەرەكەت نەكا تا كەر ئەمەن ئەبېتە وە. لە گەل كەر گەبېشە پېشە وە تەماشاي كەرد شىرەكە ناجوئيت، دلئى چاك بوو. رېوى وتى: ئەو سوورەتە تۆ ترست لېتى بوو فەرموو تەماشاي كەر رۆحى هەبە يا نېيە. كەر لە شىر فكرى جوولاندنى نەبوو. ئەمەن بوو، بۆ مەعلوم كرا تەلېسمە. دەستى كەرد بەخواردن، برسېيەتى هېلاكى كەردبوو. لە پاش تېر خواردن لە تەنېشت شىرەكە نووست. شىر فرسەتى دەست كەوت سوارى بوو سكى درى. بەرپويىبەكەي وت: نۆبەچى بە تا ئەجم غوسل ئەكەم و خۆم بشۆرم. دېمە وە دل و گوتى دەردىنم ئەبخۆم. لە گەل شىر رۆيشت رېوى دل و گوتى كەرەكەي دەرھينا خواردى. شىر هاتە وە، هەر چەند گەرا دل و گوتى كەرەكەي نەدى. بەرپويى وت: ئەو دوو ئەعزايە كە (بەقسەي) حەكېم بۆ عىلاجى دەردى من دەرمان بوو چىي لى هات؟ رېوى وتى: ئەى پادشا، ئەو كەرە دل و گوتى بۆ نەكرا بوو. ئەگەر دلئى بوايە كە جېگەي عەقلە شوئىن قسەي من نەئەكەوت. ئەگەر گوتى بۆ دروست بکرايە ئەو وەل جار نەپەي تۆي ئەبېست، بە فيل و قسەي من نەئەخەلەتا. مەعلومە دل و گوتى نەبوو. كاردان وتى: بۆبە ئەم مىسالەم گېرايە وە بۆت مەعلوم بى من دل و گوتىم بۆ كراو، بەقسەي كەم عەقلئىكى وەك تۆ جارئىكى كە زەحمەتە من باوەر بکەم. ئەم جارە خودا رەحمى پى كەردم نزيك بوو بە دەست بى عەقلئىي ئېو وە بە هېلاكەت بچم. ئاسنى سارد مەكوتە. رەفاقتەي من لە دنياو لە قيامەت لە گەل تۆ دروست نېيە. كېسەل وتى: راست ئەفەرموويت دووربى

په فاقه تی تو به جوړی عاجزی کردم زه حمه ته ژیانم - نه وهی وت و پروی کرده وه جیگه ی خوئی، به داغی مهراقه وه مرد. نه وهیه به یانی په شیمانیه له دهست چوونی (شتی) مه تلّه ب بئ و، هه ر کهس مالّ وه یا په فیهی دهست کهوت لازمه حورمه تی بزانی، له دهست خوئی دهرنه کات، وه خوسوس کهم وه فایه له گه لّ په فیهی نه کا.

نه سیجه تی شه شه م

په له کردن زهره ره. ته حه مومل کردن قازانجه

دابیشلیم پروی کرده حه کیم بره همن، فهرمووی: به یانت فهرموو که سی شتیکی دهست کهوئ به کهم عه قلّی له دهست خوئی بدات، په شیمانیه له دوو دیت و، په شیمانیه دهرمانی دهردی ناکات. به زویانی جه نابت مه علوم کرا. نومید ده کهم به یانی بفرموو که سی له ئیش کردن په له بکا زهره ری چونه و ته حه مومل قانزاجی چیه؟ بره همن فهرمووی: هه ر که سی بناغه ی ئیش له سه ر ته دبیر و سه بر و ته حه مومل دروست کات تیکچوونی بو کهس مومکین نابئ. له هه موو شتیکی چاکتر سه بر و بئ دهنگیه. هه ر کهس حیلمی نه بئ به ساحیب عه قلّ ته ماشا ناکریت. (حلم) هه لگیتیه وه به عه ره بی نه بئ به (ملح) یه عنی خوئی. ته عامی که خوئی نه بئ بئ له زه ته. که سی حیلمی نه بوو وهک خواردی بئ له زه ت وایه. نه مری خودا به وه حی بو پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هاته خواره وه: «ولو کنت فظا غلیظ القلب لائفوضوا من حولک». دیسان خودا له سیفه تی ئیبراهیم (علیه السلام) فهرموویه تی: «ان ابراهیم لأواه حلیم». مه عالوم بوو چاکترینی هه موو شتیکی حیلمه. که سی حلیم بوو لای هه موو عالم خوشه ویسته. په له کردن زور خراپه. په له کردن کاری شه ی تانه. هه ر کهس په له ی کرد نه وهی به سه ر دیت به سه ر عابیده که هات. دابیشلیم پرسه: چون بووه؟

حیکایه ت

بره همن وتی: نه گیتیه وه عابیده ی بوو له بهر ته نه یایی فکری ژن هینانی کرد. نه وه حه دیشه ی فکر کرده وه: «النکاح من سنتی، فمن رغب عن سنتی فلیس منی». رویشته لای په فیهی کی، قسه ی ژن هینانی دهست پئ کرد. په فیهی که ی وتی: فکریکی جوانت کردوه. ژن هینان زور چاکه. که سی که ژنی هینا له گوناوه دوور نه که ویتته وه. حه دیشه «تناکحوا، توالدوا». وتی: بگه ری بو ژنیکی نه سل بئ، سالح بئ، سک و زا بکات، میترد خوشه ویست بئ، له خیانه ت دوور بئ. ژنی که نه م په وستانه ی بوو پروناکی نه خاته

ماله وه. وه له سى تائيفه ژن خوږياستن لازمه. نه وه له (حه ننانه)، دووهم (مه ننانه)، سپهه م (نه ننانه). هه ننانه بيوه ژنه كه ته لاق درابى، هه وه وقت نازاريكى له ميږدى تازهى دى فكرى ميږده كوڼه كهى نه كا. مه ننانه ژنيكه ساحيب خانوو و پاره بى. نه وه جوړه ژنانه حوكميان به سهر ميږديانا نه كهن، حورمه تى ميږد نازانن. نه ننانه ژنيكه له گه له چاوى به ميږده كهى نه كه وي خوږى نه خوږش نه خات، ده ست نه كا به نكه نك. په فاقه تى نه وه جوړه ژنانه له زه هرى مار خراپتره. عابيد وتى: خوږشې ژن چونه؟ په فيقه كهى وتى: ژنى جوان قوه ت به پياو په پيدا نه كا. ژنى پير په گى پياو سست نه كا. ژن عومرى له ده هه تا بيست سال جيكهى نوميدده. له بيست هه تا سى سال نارامى دلّه و له زه تى روچه. له سى هه تا چل مال پيكه وه نه ره. له چل هه تا په نجا له ريگهى ئا پروو نه چووندايه. له په نجا عومرى زياد بوو وهك توږى ره شه يا چاو كوږكه ره، نزيك بوونيان له زهر خراپتره. هه ناسه يان له ئاگرى جهه ننه م تيرتره. قودووميان له بايه قوش شوومتره. جيماع كردنيان هينانى سيل و زيقوننه فس و كوږكه ره شه يه. عابيد وتى: په فاقه تى چ جوړه ژنى چاكه؟ په فيقه كهى وتى: ژنى كه م عومر و گه نج به تنها مه قبول نيبه. چاكترينى ژن، ژنيكه ساحيب حه يا و روو خوږش و ئيش پوخت بى و، حوسنى جوانى بو نه وه نور له سهر نووره. ژنى جوان و ساحيب حه يا رووناكيبى ماله. په فيقى روچه. فه قير نه كا به سولتان. نه خوږشې سهره مرگ دوور نه خاته وه. له پاش نه وه قسه كردنانه عابيد بو ژنى جوان نه گه را. ته سادوف ژنيكى ناودارى به نسيب بوو. نه وه ژنه له جوانى و حه يادا په فيقى نه بوو. عابيد له گه له بوو به په فيقى نه وه ژنه حه مدو سه ناي خوداى به جى هينا. ده ستى پارانه وهى بو قاپيبى خودا دريژ كرد خودا نه ولادى پى عه تا بفه رموى. دوعاى قبولول بوو. ژنه كه حاميله بوو. عابيد رووى كرده ژنه كهى، وتى: نهى نارامى جانم، نزيكه خودا نه ولادىكى نيرينه مان پى عه تا بفه رمويت، رووى وهك مانگى چوارده وا بى. ناويكى موباره كى نه نيم. عومرى خوږم له خزمه تيا سهره نه كه م. فيرى خوږندنى نه كه م. له مه كته ب ريگهى قانون و قازيبتى ته علم نه كه م. به مودده تيكى كه م نه بيت به يه كيكى ناودارو ژنيكى لايقى بو دينم. خودا نه ولاديان نه داتى و نه ولاده كان گه وره نه بن، ژن دين و زورپه تمان زور نه بى. ناومان تا قيامه ت ناكورژيته وه. ژنه كه وتى: نهى په فيق، نه م قسه كردنانه مونسب به حالى جه نابت نيبه، چونكه نه م حمله مه علوم نيبه منال بى، وه نه گه ر مناليش بى مه علوم نيبه كور بى، وه نه گه ر كوريش بى مه علوم نيبه بى. نه م قسه كردنانه ت وهك قسهى جاهيل وايه و ئاخري نه م حمله مه علوم نيبه. قسهى تو و فكرى عابيد كه دوشاو و روڼى به

رووی خوڤیا پڙاند، وهک یه که. عابید پرسیی چۆن بووه؟

حیکایهت

ژنه که وتی: ئەگێر نهوه عابیدی دراوسیی بازرگانی بوو. بازرگان له بهر دراوسییه تی مولاچهزی عابیده که ی زۆر ئە کرد. بازرگان موعامه له ی دۆشاو و پۆنی ئە کرد. پۆژی میقداریکی بو عابید ته عیین کردبوو. عابید میقداریکی ئە خوارد و میقداریکی هه لئه گرت. پۆژی ته خمینی کرد وتی ئەم کووپه یه به ده حوققه پر ئە بیت. وهقتی که پر بوو ئە یفرۆشم به ده درهه م، ده درهه مه که پینج مه ری پی ئە کریم، ئەو پینج مه ره هه ره به که دوو بهرخیان ئە بن، به سالتیک ئە بنه بیست و پینج، به ده سال ئە بنه سی هه زار. ئەو وهقته میقداریکی ئە فرۆشم و هه رچی لازماتی مال بی ئە یکریم. ژن دینم. له پاش سالتی ژنه که کورپکی ئە بیت، فیری خوتندن و عیلمی ئە که م. له پاش یه ک دوو سال مومکینه قسه م بشکینی و، هه ر وهقت قسه ی شکاندم بهو داره دارکاری ئە که م. بهو خه یالاته وه داره که ی هه لگرت، رووی کرده کووپه دۆشاوه که، وایزانی کوره که یه تی بی ئە ده بیی کردوو، داریکی کیشا به کووپه دۆشاوه که دا، له ناو تا قدا بوو، هه موو دۆشاوه که به سه رو چاوی عابیدا هاته خواره وه. ئەو هه موو خه یالاتانه ی وهک بای هیزه رویشت و، منیش بوئه ئەم قسه یه م گێراییه وه، له شوین ئە گه ر و مه گه ر نه گه ر بیت. ئە گه ر مه گه ر جووت بکری کاشکیی لی ئە بی. که سی عه قلی بوو ئەم جوړه خه یالاته ناکات. عابید به قسه ی ژنه که له خه وی غه فله ت خه به ر بووه وه، ته رکی ئەو جوړه قسانه ی کرد. وهقتی حه ملی ژنه که ته واو بوو خودا ئە ولادیکی نیڕینه ی پی عه تا کردن. عابید وهک گول گه شایه وه. شه و و پۆژ مناله که ی به جی نه ئە هیشت. ته سادف پۆژی ژنه که چوو بوو بو حه مام، بیتشکه ی لای عابید جی هیشتبوو. له پر موباشیری حاکم چوه مالتی عابید، وتی: پادشاه بانگت ئە کات. عابید وهستانی مومکین نه بوو، له گه ل موباشیر رویشت. مالتی عابید خورماسیچانیکیان بو گرتنی مشک و جانه وه ره به ره لای خانوه که کرابوو. له گه ل عابید ده رگای داخست رویشت، ماری له خانوه که دا هاته ده ره وه فکری ئە وه ی کرد کوری عابیده که بگه زی، خورماسیچان په لاماری ماره که ی دا، گرتی، پارچه پارچه ی کرد. کوری عابید له بهر موخافه زه ی خورماسیچان له ده ست مار نه جاتی بوو. وهقتی عابید رویشته وه ته ماشای کرد ده می خورماسیچانه که خوتناوییه، وای فکر کرد خوتنی کوره که یه تی به ده میه وه، له پیش ئە وه ی ته ماشای کوره که بکات، ئەو داره ی که به ده ستیه وه بوو کیشای

به پشتی خورماسیچانه که دا، خورماسیچان مرد. له گه‌ل چووه پیشه‌وه چاوی به کوره که کهوت سه‌لامه‌ته، ماریکی دووگه‌زی له ئە ترافی کوره که (دی) پارچه پارچه کراوه. بۆی مه‌علووم کرا خورماسیچان ماره‌که‌ی کوشتووه. عابید زۆر په‌شیمان بووه‌وه، فکری کرد ئە‌گه‌ر له ئە‌وو‌ه‌له‌وه ورد بوومایه‌وه توشی ئە‌م جوړه مه‌راقه نه ئە‌بووم. ته‌سادوف ژنه‌که له هم‌مام رۆیشه‌وه ته‌ماشای کرد خورماسیچان به مردوویی له‌به‌رده‌می عابید که‌وتووه، عابید بۆی ئە‌گری و ماریکی دووگه‌زیش کوژراوه. ژنه‌که سوئالی گریانی له عابید کرد. عابید مه‌سه‌له‌که‌ی بۆ گپ‌رایه‌وه. ژنه‌که وتی: له ئاخری عومرتا خودا ئە‌ولادپکی پی عه‌تا فه‌رموویت، شوکری نیعمه‌تی ئە‌وه‌یه به‌جیت هینا؟ له واسیته‌ی خورماسیچانه که‌وه کوره که له پیوه‌دانی ئە‌و ماره نه‌جاتی بوو، له جیت‌گی چاکه‌ی کوشتت. رۆژی ئاخرت جوابت چییه؟ عابید وتی: له خۆم مه‌علوومه، له واسیته‌ی عه‌جه‌له‌کردنه‌وه توشی ئە‌و گونا‌هه بووم. زۆر په‌شیمان بوومه‌ته‌وه، تۆش ئە‌وه‌نده لۆمه‌م مه‌که. ژنه‌که وتی: زۆر که‌س وه‌ک تۆ په‌له‌یان کردووه و له ئیش ورد نه‌بوونه‌وه و ئە‌مووستی هسه‌رتیان به دان گه‌ستووه. مه‌سه‌له‌ی تۆ وه‌ک مه‌سه‌له‌ی پادشاکه وایه له کوشتنی بازه‌که په‌شیمان بۆه چه‌ند سال به دهرد و غه‌مه‌وه تله‌یه‌وه. عابید پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

ژنه‌که وتی: ئە‌گپ‌ر نه‌وه پادشایه‌ک بوو زۆر ئاره‌زووی راوی ئە‌کرد. عومری خۆی به راو‌کردن رانه‌بوارد. بازیک‌ی تیژ بالی بوو بالنده له ژیر چنگی دهرنه‌ئه‌چوو، لای پادشاه زۆر خۆشه‌ویست بوو. پادشاه به نه‌فسی خۆی خزمه‌تی ئە‌کرد. رۆژی پادشاه له راو‌بوو، ئاسک‌یک‌ی به‌رچاو که‌وت، ئولاغی به شوپن ئاسک‌دا توند کرد، له له‌شکر دوور که‌وته‌وه، توونیه‌تی زۆری بۆ هینا. گه‌یشه‌ بن شاخ‌یک. ته‌ماشای کرد تنۆک تنۆک ئاو دیته خواره‌وه. پادشا جامی نایه به‌ر ئاوه‌که. وه‌قتی پر بوو هه‌لی گرت بیخواته‌وه، بازه‌که بالی کیشا به‌جامه‌که‌دا رژان‌دی. دووه‌م جار پادشا جامی نایه به‌ر ئاوه‌که. له‌گه‌ل پر بوو پادشا هه‌لی‌گرت بیخواته‌وه، دیسان بازه‌که رژان‌دی. پادشاه له‌به‌ر توونیتی خه‌یالی له‌سه‌را نه‌ما‌بوو، بازه‌که‌ی کیشا به زه‌وی کوشتی. ته‌سادوف ریکاب‌داره‌که گه‌یشه لای پادشا، بازه‌که‌ی به مردوویی چاوپ‌ی که‌وت و هیلاکیی پادشای بۆ مه‌علووم بوو، مه‌تاره‌ی ئاوی ده‌ره‌یتناو جامه‌که‌ی شوژی. پادشاه وتی: ئە‌ی ریکاب‌دار، ئاره‌زووی ئاوی ئە‌و شاخه ئە‌که‌م، هه‌ر ئیستا بچۆ له‌و ئاوه جامه‌که پر بکه بۆم بینه، ریکاب‌دار جامی برد، رووی کرد بۆ سه‌ر

ئاوہکە . تەماشای کرد کانییە بچکۆلەیک لەسەر شاخەکە یە ، ئەژدەهایەکی گەورە لەناو ئاوہکەدا مردووہ ، تەئسیراتی گەرمیی رۆژ لە ئەژدەهاکە ی داوہ ، زەھری تک تک تیکەل بە ئاوہکە ئەبیت . ریکابدار ئەو حالاتە ی چا و پیکەوت ، گەرایەوہ ، مەسئەلە ی بۆ پادشا بەیان کرد . جامی لە مەتارە پر کرد ، داہ دەست پادشاہ . پادشا ئاوہکە ی وەرگرت ، بردی بۆ دەمی ھەناسە ی ھەلکیشا . ریکابدار سوئالی کوشتنی بازەکە ی پرسیی . پادشا رژاندی ، دوو دەفە ئاوہکە ی گیتراہوہ ، وتی بە دەستی خۆم رۆح لە بەرتکی وەک بازەکە م کوشت . واسیتە ی بازەکە نەبوایە زەھرەکە م ئەخواردوہ . ریکابدار وتی : ئە ی پادشاہ ، لازم بوو ئاگری غەزەبت بە ئاوی حیلە م بکوژانایەوہ ، وەھەموو رەعیەت لازمە ژینی جەنابت لە باز بناسن . پادشا وتی : بەراستی ھەتا مردن چاکە ی بازەکە م لە فکر ناچیتەوہ . زۆر پەشیمان بوومەوہ . دەرمانی پەشیمانی ھەر مەراقە . دەستی بە دەستا ئەمائی لە پەشیمانییا . ژنەکە وتی : بۆیە ئەم میسالە م ھینایەوہ زۆر کەس وەک تۆ پەلەیان لە ئیش کردوہ و دەرمانی پەشیمانییان دەست نەکەوتوہ . ئەوانە ی پەلەپەل ئەکەن داہم مەحروومن . عابید وتی : رۆحی شیرینم ، بەم جیکایەتە سەبووری دلی منت ھینا ، برینی دلی منت دەرمان کرد . بۆم مەعلووم کرا شەریکە م لەم جوۆرە گوناھە لە دونیادا زۆرە ، ھەر وەک قیسسە ی ئەوان ئەگیتراہوہ ، مەسئەلە ی منیش لەسەر کاغەز ئەنووسن و ھەر کەس تەماشای کرد بۆی مەعلووم ئەبێ پەلەپەل ئاخری پەشیمانییەو ، ھەر کەس خۆی بە عاقل بزانی پەلەپەل لە ئیش ناکا . لازمە ھەموو کەس بەبێ تەدبیر دەست بۆ ئیش درێژ نەکەن . سەبر کردن کلیلی دەرگای مەقسەدە . بە ھیواش ئیش کردن تیکچوونی نییە .

نەسیحەتی ھەوتھەم

بە عەقل و تەدبیر نەجات بوون لە دەست دوشمن

دابیشلیم وتی : لە پەلەپەل کردن و پەشیمان بوونەوہ ی بە زوبان جەنابت بۆم مەعلووم کرا . ئومید دەکەم بەیانی وەسیحەتی ھەوتھەم ، کەسێ دوشمن ئەترافی بگری ، پتگە ی نەجاتی بە چ فکرێ دەست ئەکەوێت ؟ ئەگەر بۆ دروست بوونی ئیشی خۆی لەگەل یەکن لە دوشمنەکان ریکخست بە عەیب تەماشای ناگری ؟ بپہمەن جوابی داہوہ : وتی : ئە ی پادشا ، دۆست و دوشمن ھەتا سەر باقی نامیتن . زەمان گۆراندنی زۆرە . زەمان وەک ھەوری بەھار تەماشای ئەکریت ، وەقت ئەبێ خوۆشە . خوۆشەویستی و دوشمنی ئەھلی زەمان لەکەم ئیعتیباری ، وەک ئەم میسالانە وایە : (۱) نزیکبوون بە پادشا ، (۲) جوانیی

گه نجان، (۳) دهنگی تازه پیگه یشتوان، (۴) وهفای ژنان، (۵) قسه‌ی شیتان، (۶) سه‌خاوه‌تی سه‌رخویشان، (۷) خه‌له‌تانندی دوشمنان. ههر کهس عه‌قلی بییت نریک نابیی به‌وانه به‌یان کرا. زۆر رییک که‌وتووو چهند ره‌فییکیک جانی جانی بوون، ئاخری به‌واسیته‌ی نه‌فس و شه‌یتانه‌وه بوون به‌دوشمن. وه‌ههم رییک که‌وتووو دوو دوشمن به‌واسیته‌ی مه‌قسه‌دیکه‌وه بوون به‌ره‌فییق، دوشمنایه‌تی کۆنیان له‌فکر نه‌ماوه. ههر جووری وا بیی دوشمن و ره‌فییقی زه‌مان ده‌وامیان نییبه. لازمه تا سه‌ر نه‌له‌دوژمن بترسیت و نه‌له‌ره‌فییق ئه‌مین بیی. دووریینی ئه‌حوال له‌هه‌موو شتییک چاکتره، هه‌روه‌ک مشکه‌که به‌ته‌دبیر له‌ده‌ست پشیله‌که نه‌جاتی بوو.

دابیشلیم وتی: چۆنه؟

حیکایه‌ت

بهره‌همن وتی: ئه‌گه‌یرینه‌وه له‌ئیران شارێک هه‌یه ناوی (به‌رده‌ع)ه. ئه‌و شاره‌ باغ و دارستانی زۆره. له‌بن دارێکی به‌رز مشکێ هیلانه‌ی دروست کردبوو. له‌نریک داره‌که پشیله‌یه‌ک جیگه‌ی گرتبوو، ته‌سادوف رۆژی کابرایه‌کی راوچی له‌نریک هیلانه‌ی مشکه‌که داوی نابوه‌وه، نه‌ختی گۆشتی کرد به‌ته‌له‌وه. به‌جیی هیشته. له‌گه‌ل پشیله‌ی ته‌مه‌عکار بۆنی گۆشتی کرد ئارامی نه‌ما، چوو هه‌ر گۆشته‌که. ئیستا ده‌می له‌گۆشت نه‌دا بوو به‌ته‌له‌وه. مشک له‌ولاوه بۆ خواردن له‌هیلانه‌که چوو ده‌ره‌وه، به‌و لاو به‌و لای خویا نه‌پوانی. چاوی به‌پشیله‌که‌وت، هیزی ئه‌ژنۆی نه‌ما، له‌جیگه‌ی خۆی راوه‌ستا. به‌ته‌مای ژینی نه‌بوو. له‌گه‌ل ورد بووه‌وه، بۆ مه‌علووم کرا پشیله‌ به‌ته‌له‌وه بووه. مشک فکری بوو بگه‌رپه‌ته‌وه. ته‌ماشای کرد خورما سیچانی ریگه‌ی گرتوو، فکری هه‌یه په‌لاماری مشک بدات. مشک فکری بوو سه‌رکه‌ویته سه‌ر داره‌که، ته‌ماشای کرد قه‌له‌ره‌شی به‌سه‌ر داره‌که‌وه‌یه. مشک له‌و ناوه‌دا سه‌رسام بوو، فکری له‌سه‌را نه‌ما، چونکه ئه‌رۆیسته پیش ده‌می پشیله‌ ئه‌خورا، وه ئه‌گه‌رایه‌وه بۆ جیگه‌ی خۆی خورما سیچان ئه‌بخوارد. سه‌ر ئه‌که‌وته سه‌ر دار، قه‌له‌ره‌شه‌که ئه‌بخوارد. ده‌رگای به‌لای له‌سێ جیگه‌وه بۆ کرابوه‌وه. مشک فکری کرد وتی: که‌سێ حیل و سه‌بری نه‌بی به‌عاقڵ دانانری. که‌سێ عاقڵ بیی نه‌به‌مالی دونیا لووت به‌رز ئه‌بی و نه‌به‌زه‌حمه‌تی زه‌مان ئه‌نالێ. که‌سێ عه‌قل موعاوه‌نه‌تی بکا، تووشی زه‌حمه‌تی دونیا نابێ. هه‌موو شتییک به‌ته‌دبیر دروست ئه‌کری. دلێ عاقڵ لازمه به‌حر بیی له‌هه‌موو جوژه به‌قیمه‌تیکی تیا ده‌ست که‌ویت. فکری کرد

سولح له گهل پشيله بکه م بۆ من چاکه، چونکه به ته له وه بووه موحتاجی منه و منیش به واسیته ی پشيله وه نه جاتم نه بی. نه گهر پشيله قسه ی من به راست بزانی و به قسه م بکا، ههردو کمان به واسیته ی راستیی وه نه جاتم نه بی. له پاش نه و ته دبیره رووی کرد بۆ لای پشيله، وتی: نه ی دوشمنی تازه ره فیق، حالت چۆنه؟ پشيله به دهنگی مه جزو نه وه وتی: نابینیت گهردنم به داوی به لاوه بووه و ریگه ی نه جاتم دهست ناکه ویت، نزیکه بمرم؟ مشک وتی: کاریکم ههیه وهقت موساعده ناکات به یانی بکه م. پشيله وتی: ههرجی له دلته به یانی بکه، شارده وه ی جوان نییه. مشک وتی: قسه ی راست نه وه یه من دائیما ئاره زووی نه وه م بوو تو نه خووش و به دهردی غمه وه بتلیته وه. عاجزی تو جه ژنی من بوو. نه ما ئیستا له و به لا یه دا شهریکی تو م، چونکه ریگه ی نه جاتم وهقتی دهست نه که وئ تو نه جات بدهم، له بهر نه وه هاتومه بهر دهست قسه ی من نه شکینی. موشاهه ده ی نه وه نه که یه به فیله و نه که م. بۆ راستیی قسه ته ماشا که، له دوامه وه خورماسیچان حازره بۆ من و، به سه ره وه قه له ره شکه یه ک خو ی حازر کردوه بۆ گرتنم. ههردوکیان فکریان بوو من بگرن. ئیستا که نزیک به تو بووم، ههردوکیان ناومید بوون. نه گهر دل م پاک نه که یته وه و نه مینی له تو حاصل بکه م، منیش له دهست دوشمن نه جات نه بم و تزیش له ژیر به لا نه جاتت نه درئ و نه توانم مووی داوه که به دان بپریم. له قسه ی مشک پشيله که وته فکری دوور و درێژه وه. ئاره زووی بوو راستیی قسه ته جره به کات، غائبه ی پهیدا کرد. مشک وتی: فکری چی نه که یه؟ قسه ی من به راست بزانه. ترس و غائبه له قسه ی من مه که. نه م وهقته به فرسه ت بزانه. ههروهک من دل به وهفای تو خووش نه که م، تزیش به بوونی من دل خووش که، چونکه نه جاتی ههردو کمان به واسیته ی یه که وه مومکین نه بی. مه سه له ی من و تو وهک سه فینه و سه فینه وان وایه. سه فینه به واسیته ی سه فینه وان وه دیته قه راغ به حر. سه فینه وان به واسیته ی سه فینه وه مه عیشه ت پهیدا نه کات و په له کردنی من له بهر وهخت نه مانه. نه ترسم درهنگ ببی فرسه ت له دهست ده رجیت. پشيله وتی: قسه ی تو بۆنی راستیی لی دیت و، سولح کردن موباره که. شهرت بی خیانه ت ده رحه ق تو نه که م و هه ر نه مریک بکه یه به سه ر سه ر قوبوولی بکه م. نه مرت چیه، به یانی بفرموو. مشک وتی: شهرت نه وه یه که هاتمه پیش دهست به ئیحتیامیکی ته و او قیام بکه یه و به دهنگی بهرز خووشی چۆنی بکه یه، وه هه تا دوشمنه کانم بۆیان مه علووم ببی ئیمه ئاشنا به تبیه کی کوتمان هه یه، نه وان له من ناومید نه بن و منیش به ئیسراحه ت داوه که ی تو نه بپریم. مشک قسه ی ته و او کرد. پشيله قوبوولی کرد. مشک چوه پیش ده می پشيله،

پشیلله له بهری هه لسا، به دهنگی بهرز خووشی چۆنیی له گه ل کرد، وتی: قودوومت خیره، ههردوو چاوم و، دلم به پیتی موبارهکت روون بووهوه. خورما سیچان و قه له که دهستیان نه گه یشته مشک، به نائومییدی گه پانه وه. وهقتی مشک له دهست ههردوو دوشمنه که ی نه جاتی بوو، به برینی داوه که خه ریک بوو، ورده ورده داوه که ی نه بری، فکری نه کرد چۆن له دهست پشیلله خۆی نه جات بدات. پشیلله بۆی مه علوم کرا مشک ترسی هه یه، خه ریکه داوه که ته و او نه بریت، بانگی کرد، وتی: وا نه زانم هه یلاک بوویت، ئاره زوی برینی داوه که ته نه ماوه به مه قسه دی خۆت گه یشتیت، وه فاو شهرتت له فکر چوه وه. من نه یزانم وه فا له قوتووی هه یج عه تاریکدا دهست ناکه ویت و له خه زینه ی زه مانهدا نه ماوه. ههروهک سیمرخ و کیمیا ناویان هه یه، رهنگیان نییه. مشک وتی: بی وه فایی له من نابینی و ناوی چاکه ی من له گه ل تۆ به ته ئریخ نه گه ی نه وه. من نه زانم وه فا زنجیریکه پچراندنی زۆر زه حمه ته و، هه ر که سی وه فای نه بی له عه قل و دیانه ت دووره. هه ر که سی له قسه و وه فا دووره، له ره حمه تی خودا نائومییده. پشیلله وتی: وهک نه زانی شهرت و وه فا ریگه ی عاقلانه، بۆچی له برینی داوه که سستی نه که ی. وه هه ر که س شهرت و وه فا بشکیپنی، نه وه ی به سه ر دیت به سه ر ژنه لادیییه که هات.

مشک پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

پشیلله وتی: نه گه ی نه وه له نه ترافی ئییران پیاویکی فه للاح بوو، نه و پیاوه ساردو گه رمیی زه مانی زۆر به سه ر هاتبوو، وه ژنیکی زۆر جوان و لایقی بوو. ته سادوف نه هاتی رووی کرده کابرا، فه قیری به رۆکی گرت، ده ستمایه و جووتی فه للاحه تی نه ما. هه ر جوژی بوو پیتی ته وه ککولی له دامینی قه ناعه ته وه پیتجا. دونیای غه ددار چه ند عاقلان و خانه دانی بۆ نانی کوشتووه، وه چه ند که م عه قلانیکی له ناو ناز و نیعمه تدا خستووه. خۆلاصه کابرای فه للاح ئیقتیداری تۆو چه ندن و زه راعه تی نه ما. به بی کار و کاسبی له ماله وه دانیشت. رۆژی ژنه که ی وتی: هه تا که ی وهک ته مه له کان له جیگه ی خۆت راست نابسته وه. رابواردنی به م فه قیرییه مردن سه د قات چاکتره و، له هه موو عاله مه وه مه علوو مه. رزق خودا نه یبیریت، نه مجا به واسیته ی که سابه ته وه نان په یدا نه کریت. ئیستا چاک وایه هه ر جوژی نه بی هه ولی کاسبی بدهیت. وتوو یانه: دهستی ماندوو له سه ر سگی تیره. کابرا وتی: نه ی رۆحی شیرینم، قسه کانت هه مووی راسته و خۆت نه یزانی له م

دییەدا رەفیقم لە دەولەمەندییا نەبۆه. ئەوانەى دراوسێ بە ئیمە بوون، یەكە یەكە لە شوان و سەپانیی منەو پێگەیشتون، وە مەعلومە دەستمایەم نەماو. ئیقتیدارم نابێ فەلاحەت بکەم. لە جووتیاری و گاوانی زیاتر هیچم بۆ مومکین نابێ. منیش جووتیاری، شوان و سەپانم لا ناشیرینە و، گوشتم لە جیگەى خۆم برزیت ناوی سووک لەسەر خۆم دانانیم. وەئەگەر تۆیش ئارەزوو ئەکەیت من کاسی بکەم، لازمە خۆت بیچیتەو، برۆین تەركی وەتەن، هەر جوۆی بێ کاسی ئەکەم و نان پەیدا کردم لەسەر شان گران نابێ. ژنەكە لەبەر موحتاجی قوبوولی رێگەى غەریبیی کردو لەگەڵ مێردەكەى خۆیان کۆ کردو، روویان کرد بۆ رێگەى بەغداد. میقداری رێگە روشتن. لە ژێر سیبەرى دارێکدا دانیشتن، ماندوویان دەرچیت. پیاوێکە وتی: ئەى نووری چاوم، فکرم وایە روو بکەینە شارێ، نە ئیمە کەس بناسین و نە کەس بماناسیت. مومکینە ئەهلی ئەو شارە زۆرزان و فیلباز بن، وە خوسوس خودا ئەم جوانییەى لە رووی تۆ نەقش کردو. لەو ئەترسم بە زویانی لووس وەیا بە مالى زۆر تۆ تەفرە بدن دەست لە رەفاقەتى من هەلگى و دائیمی مەراق بخەیتە دلمەو. ژيانى من لە دواى تۆ زۆر گرانه. ژنەكە جوابی داى وەوتى: تەركى ئەو جوۆرە خەيالائە بکە، وە ئەگەر من ئارەزووی رەفاقەتى تۆم نەبواى تەركى وەتەنم نەئەکرد، وە شەرتى ئەووەل شەوى زاوا بووى ئەگەیهنە قیامەت و، دلخۆشیی مێردەكەى داى وە، بە سویند دلى تەئمین کرد. پیاوێکە سەرى کردە سەر رانى ژنەكە، خەوى پیاكەوت. تەسادوف سواری ئەسبابی شاهانەى لەبەر کردبوو، لە دوورەو بەرسکەى ئەهات. نزیک بە ژنەكە بوو. ژنەكە وایزانی یوسفى میسرە زیندوو بوو تەو، نەك بە دلێ، بە هەزار دل، عاشقى سوارەكە بوو. وەلەگەل سوارەكە چاوى بە ژنەكە كەوت وایزانی خوۆری بەهەشتە هاتۆتە سەر دونیا. هەردوکیان ئارەزووی یەکیان کرد. ئەو سوارە كۆرى پادشای ئەو ئەترافە بوو، بەواسیتەى راوکردنەو لە لەشکر دوور بوو بوو، رووی کردە ژنەكە، وتی: ئەى خوۆرى، لە کام دەرگاوه لە بەهەشت هاتوویتە دەرەو، چۆن گەیشتوویتە ئێرە؟ ژنەكە هەناسەى هەلکیشا، وتی: لە چاوى فرمیسکاوى و لە دلێ خویناویم بێرسە. ئەمە لیباسی جەژنە پۆشیومە. لە ئەووەللى عومرم تا ئیستا زەر ئەخۆمەو بە دەست ئەم پیرەمێردەو، وە لەبەر فەقیری تەركى وەتەنمان کردو، وە بۆ ئیسراحت لە ژێر ئەم سببەردەدا دانیشتوین. کۆرە پادشاه وتی: حەیفە وەك شەهباز خۆت ئەسیری قەفەس کردو. چاک نییە عومری خۆت لەگەل ئەو پیرەناشیرینە سەرف بکەیت و بە فەقیری روو بکەیتە غەریبی. وەرە لەگەل من، ئەبیت بە شازنى شارەكەم، دائیما لەناو نازو نیعمەتى

دونیادا ئیسراحت بکهیت و، شهوو رۆژ به دهنگی چالغی و عوودو کهمانچه کهیف ئەکەین، ژنەکه بهو قسانه شەرت و قسە میێدەکە لە فکر نەما. سوارەکه بۆی مەعلووم بوو ژنەکه ئارەزوو ئەکات، وتی: وەقت درەنگە، وەرە لە پشتەمەوه سوار بە با برۆین. ژنەکه سەری میێدەکە خستە زەوی، راست بۆوه لە پشت سوارەکهوه سوار بوو، دەستی مەحەببەتی لەکەمەری مەعشوقەتی توند کرد. لەو وەقتەدا کابرا خەبەری بۆوه، تەماشای کرد ژنەکهی سواری پشت کورپیکی جوان بووه، بانگی کرد: ئەی بی وەفا، خەریکی چیت؟ شەرت و وەفا لای ژن هەر وایە. ژنەکه جوابی داوەوه، وتی: دەمی خۆت هیلاک مەکە، لە مەحبوبیان حوسنی عەهد تەلەب کردن وەک بە یەک گەیشتنی سوھەیل و سورەبیا وایە. رابواردن لەگەڵ ناشیرین وەک رواندنی گۆل لە ژیلەمۆدا وایە. میێدەکە وتی: لە رینگە ئینساف چوویتە دەرەوه. سوێندەکانت شکاند. هوشیار بە خیر نایە تە رینگە، پەشیمان ئەبیتەوه. ژنەکه دەستی لە جوانەکهوه ژەند، وتی: خیرا برۆ، لە بۆرەبۆری ئەو بەرازە نەجاتم بدە، کورە پادشا ئولاغی توند کرد، رۆیشت، لە پیش چاوی فەللاح گوم بوون. فەللاح بە دلپیکی عاجزەوه کەوتە رینگە، فکری بی وەفاییی ژنەکهی ئەکرد. وتی: ئیعتیمام بەقسە ی ژن کرد، تەرکی وەتەنم کرد. ئیستا نەرۆوی وەتەن نە قووەتی رینگەم هەیهو، ئاخیری کارم چۆن ئەبی! لەولاه کورە پادشاه و ژنەکه میقداری بەقسەکردن خەریک بوون، زۆر یەکتریان لا جوان بوو. تەسادوف ژنەکه بۆ ئیشی سەر ئاو لە کورەکه دوور کەوتەوه. یەک شیر لەناکاو پەیدا بوو، نەراندی، پەلاماری ژنەکهی دا هەلبێدێ، کورەکه خۆی هاویشته سەر ئولاغی، لە ترسا ئاوری بۆ پشتی نەداوەوه، رۆیشت. میقداریکی بەین بوو، فەللاح گەیشته سەر ئاو، نەختی ئاوی خواردەوهو ئیسراحتی کرد، بۆ غەریبی و فەقیری خۆی ئەینالاند. ورد بووهوه شوین پیتی ژنەکهی ناسیبەوه، بە شوین پیتی ژنەکهدا رۆیشت. تەماشای کرد میقداری ئیسقان و مووی سەری ژنەکه کەوتوو و جینگە چنگی شیر لە زەویبەکه لەگەڵ خوین تیکەل بووه. فکری کردەوه، بۆی مەعلووم کرا بە واسیتە شەرت شکاندەوه ژنەکه بە چنگی شیر کوت کوت کراوه. بۆ مردنی ژنەکهو بۆ فەقیری و غەریبی خۆی دەستی کرد بە گریان. پشیلە وتی: تۆیش بزانه هەر کەس وەفا و شەرتی شکاند تەوقی بەلا ئەچیتە گەردنی. مشک وتی: من ئەزانم شکاندنی شەرت و وەفا لە عاقلان دوورە. خۆشەویستی و رەفاقتی تۆ ئەو وەقتە مەعلووم بوو، بەواسیتە تۆوه دوشمنەکانم رۆیشتن، وە لەسەر من لازمە داوەکە تۆ بە تەواوی بپریم، ئەمما گرێبەک لە دلما پەیدا بووه، وەهەتا گرێبەکه بە تەدبیر ساف نەکەم بە

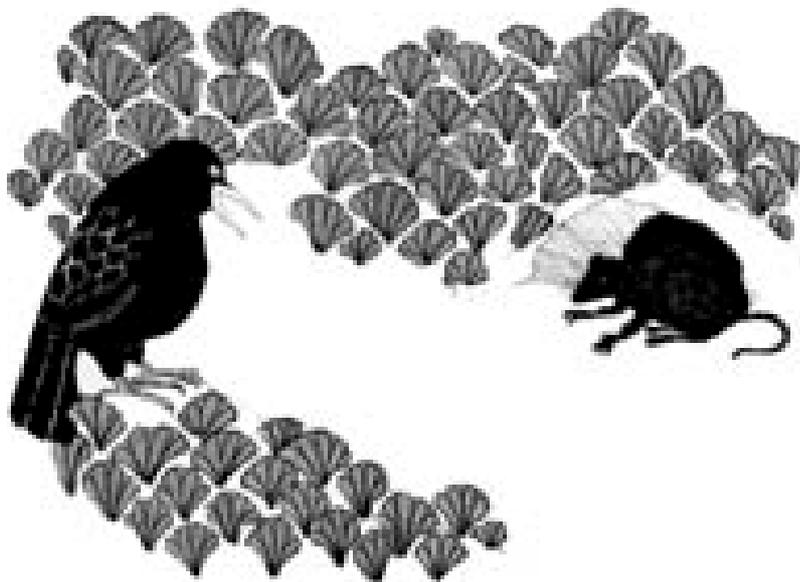
ته‌واوی داوه‌که‌ت ناپرریت. پشیله وتی: وا دیاره له‌من ئەمین نه‌بوویت و به سویند‌خواردنم دل ساف نه‌بوویت. رجا ئە‌که‌م فکری له‌مه‌و پیتش مه‌که. دوشمنایه‌تیی کۆن فکری مه‌که‌ره‌وه‌و، هه‌ردوکمان له‌ تازه‌وه ر‌ه‌فاقه‌ت و خۆشه‌ویستی‌مان په‌یدا کردووه‌و، به‌ خه‌یالی نه‌فس و شه‌یتان خه‌ت‌ره‌ په‌یدا مه‌که. ئومیدم وایه شه‌رتت نه‌شکینیی و سویند‌خواردنت به‌ درۆ ده‌رنه‌چی. مشک وتی: ئە‌و گرتیه‌ که‌ له‌ دل‌مایه‌ له‌ وه‌فا شکاندن دووره. فکرم وا نییبه داوه‌که به‌ساغی جی بی‌ل‌م و تۆ له‌ ده‌ست به‌لا نه‌جات نه‌ده‌م. پشیله وتی: فکرت چیبیه، ئاشکرای که. مشک وتی: ر‌ه‌فیقی ئە‌م زه‌مانه‌ دوو جو‌ره. جو‌رتیکیان دل سافن، قسه‌و موعامه‌له‌یان راسته. به‌بی ته‌مه‌ع هاتو‌جو‌ی ر‌ه‌فیقی ئە‌کات. جو‌رتیکیان بۆ ته‌مه‌عی دنیا و بۆ خواردن ئە‌بن به‌ ر‌ه‌فیق. وه‌قسه‌ ئاشکرا کردن له‌ ر‌ه‌فیقی جانی جانی مومکین ئە‌بی و، ئاشکرا کردنی قسه‌ له‌ ر‌ه‌فیقی نانی نانی ئاپروو‌چوونه، وه‌منیش ئە‌وه‌دل لازمه‌ پار‌تیزگاریی رۆ‌حی خۆم بکه‌م، وه‌ دووه‌م شه‌رت و وه‌فا لازمه‌ به‌جی بینم، چونکه‌ به‌واسیته‌ی تۆوه‌ له‌ چنگ دوشمن نه‌جاتم بو، وه‌ منیش تۆ له‌ ژیر به‌لا نه‌جات نه‌ده‌م. پشیله وتی: واسیته‌ی گرتی دل‌ت چیبیه، چونکه‌ تۆ له‌ نیه‌ی‌ه‌ته‌ی زیره‌کیدایت، وه‌ هه‌تا ئیستا من شاره‌زا نه‌بووم. تۆ بووی به‌ کلیلی ده‌رگای عه‌قل. مشک وتی: هه‌ر ده‌رده‌ ده‌رمانیکی بۆ دانراوه. فکرم وایه داوه‌که به‌که‌یه‌که‌ بپریم و به‌کیکی بی‌ل‌مه‌وه. ئە‌و به‌که‌ بۆ نه‌جات بوونی خۆم به‌کار دئ. پشیله بۆی مه‌علووم بوو مشک زۆرزانه، بۆی ناخه‌له‌تن. ئە‌و شه‌وه‌ به‌ حه‌پسی مایه‌وه. له‌گه‌ل رۆژ بووه‌وه‌ راوچی رووی کرده‌ ته‌له‌که. پشیله که‌وته‌ په‌ل. نزیک بوو ده‌ستی راوچی بگاته‌ پشیله. مشک داوه‌که‌ی بری، پشیله له‌ ترسا سه‌رکه‌وته‌ سه‌ر داره‌که‌و مشک رۆ‌یشته‌ کونه‌وه. راوچیبه‌که‌ ته‌ماشای کرد داوه‌که‌ کوت و پچر بووه، به‌ نائومیدی گه‌رایه‌وه. میقداریکی به‌ین بوو، مشک سه‌ری له‌ کون برده‌ ده‌ره‌وه، چاوی به‌ پشیله که‌وت، گه‌رایه‌وه. پشیله بانگی کرد: ئە‌ی ساحیب وه‌فا، خۆت گوم مه‌که. له‌به‌ر چی ئە‌ترسیت! چاکه‌ی تۆ له‌به‌ر چاومه، بوویت به‌باعیسی نه‌جات بوونم. مژده‌ به‌ ئە‌هلی خۆت بده‌ بناغه‌ی خۆشه‌ویستی‌مان دامه‌زراو، چاکه‌ی تۆ چۆن ئە‌دا بکه‌م. مشک زاتی نه‌کرد له‌ کون بچیته‌ ده‌ره‌وه. فکری کرده‌وه، وتی: چاک وایه ده‌ست له‌ ر‌ه‌فاقه‌تی هه‌موو که‌س هه‌لگرم، له‌ جیگه‌یه‌ک به‌ ته‌نها بژیم. سه‌لامه‌تی له‌ ته‌نها بیبایه. وه‌ئه‌گه‌ر ر‌ه‌فاقه‌ت بگرم له‌گه‌ل ئاو‌جنسی خۆم دروسته. پشیله بانگی کرد: تازه‌ ر‌ه‌فیق، خۆف له‌من مه‌که‌و له‌ نزیک بوونم مه‌ترسه. حوکه‌ما فه‌رموویانه: که‌سی ر‌ه‌فیقیکی به‌زه‌حمه‌ت ده‌ست که‌وت، ناشیرینه له‌ ده‌ست خۆی ده‌رکات. تۆ بوویت به‌واسیته‌ی زیندوو

بوونهوهی من، وهتا بهرۆح زیندوو بم چاکه‌ی تۆم فکر ناچی. سویندی زۆری خوارد، مشک گوئی نه‌دایه. مشک جوابی دایه‌وه: له ئیجادبووفمانه‌وه تایفه‌ی ئیمه و ئیوه به یه‌ک دوشمن بوون و تا قیامه‌ت نابن به دۆست، وه ره‌فییی من و تۆرپیک ناکه‌وی. وه‌هه‌ر کهس ره‌فاقه‌تی له‌گه‌ڵ ئاوجنسی خۆی نه‌گرت ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر دیت به‌سه‌ر بۆقه‌که هات.

پشیله پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

مشک وتی: ئه‌گه‌ر نه‌وه له که‌نار جوگه‌ ناوی مشکێ هیلانه‌ی دروست کردبوو. بۆقی دراوسێی مشک بوو. رۆژی بۆق له که‌نار جوگه‌که ده‌ستی کرد به قه‌قه‌ر. ده‌نگی له ده‌نگی باوکه‌رۆ ناخۆشتر بوو. ته‌سادوف ئه‌و رۆژه مشک خه‌ریکی به‌زم بوو، له ده‌نگی بۆق چووه ده‌ره‌وه. به چه‌پله لیدان و سه‌ر جوولاندن نزیک به بۆق بوو. چه‌پله لیدان و سه‌ر جوولاندنی مشک لای بۆق خۆشی بوو، وایزانی راسته. خۆشه‌ویستی مشک چووه دلێ بۆقه‌وه. ره‌فاقه‌تی له‌گه‌ڵ مشک په‌یدا کرد. بوون به ره‌فییی یه‌ک. موده‌ده‌تی به‌یه‌که‌وه

رەفییق بوون. رۆژئی بۆق وتی: ئەی رەفییق، ئییمە ھەردو کمان بووین بەرەفییق. وەقت ئەبێ
 دیمە لات، سەعاتی لە بەر کونە کە بانگ ئەکەم مومکینە تۆ گۆیت لێ نەبێ، وەیا تۆ لە
 کون دێیتە دەرەو من خەبەردار نەبم. تەئخیر بوو مان ئەبیتە باعیسی دل عاجزی. رجا
 ئەکەم فکری بدۆزەرەو بەیەک گەیشتمان ئاسان بێ. مشک وتی: موددەیه کە فکر
 ئەکەمەو. چاک وایە پەتێ پەیدا کەین سەریکی بیهستری بە قاچی منەو و سەریکی بە
 قاچی تۆو، ھەرەقت ئارەزووی یە کمان کرد پەتە کە راکیشین، بە خزمەت یەک ئەگەین.
 بەو تەدبیرە موددەتێ رایان بوارد. پەتە کە بەسترا بوو بە قاچی ھەردوکیانەو. تەسادوف
 رۆژئی مشک لە کون چوو بوو دەرەو بۆ خواردن ئەگەر. قەلەرەشی چاوی بەمشک کەوت،
 بۆی ھاتە خوارەو، دهنوکی دا بە مشکدا، بەرز بوو دەرەو سەریکی پەتە کە بە قاچی
 بۆقە کەو بوو. ئەویش سەرەو خوار بە نیوی ئاسمانا شۆر بوو دەرەو. خەلق چاویان بەو کارە
 کەوت، سەرسام بوون وتیان: ئاخ زەمانە، قەل راوی بۆق ئەکات. بۆق وتی: قەل راوی
 بۆقی نەکردوو، بەو اسیتە ی رەفاقەتی ناجنسەو توشی ئەم بەلایە بووم و خۆم بەسەر خۆم
 ھینا. مشک وتی: بۆیە ئەم میسالەم بۆ ھینایتەو لە گەل ئاوجنس نەبێ رەفاقەت خراپە.
 وەئەگەر منبیش بە رەفاقەتی تۆ رازی بێم لە بۆقە کە خراپترم بەسەر دیت. پشیلە وتی:
 ئەگەر فکری رەفاقەت نەبوو، ئەو ھەموو چاکە یەت بۆ لە گەل کردم و بۆ دلەت لە من سەندو،
 خەریکی بە دەرەو مەراقەو بکۆژی؟ مشک وتی: ئەو وەقتە من رەفاقەتی تۆم کرد لە بەر
 ئیحتیاجی بوو، وەکەسێ زەرەپە ک عەقلی بێ، بۆ دروست بوونی کاری دوشمن بە دۆست
 تەماشای ئەکا، وەکەسێ دەستی نەبێ بە جوولە کە ئەلێت بەریشی مەردانەت قەستەم. بۆ
 مەخافات رێک کەوتن لە گەل دوشمن بە عەیب تەماشای ناکرێ، وەئەگەر زانیی توشی
 زەرەر دیت، لە رەفاقەتی دوور کەوتتەو رەوشتی عاقلانە. وە لە ھەموو عالیە مەو
 ئاشکرایە جنسی من بە جنسی تۆ دۆشمنە و رەفییقی من و تۆ دروست نییە، وە
 ھەریە کە مان رێگە ی خۆمان بگرین و پرۆین لە قسە چاترە. قسە کردنیان دوایی ھات،
 رۆیشتن و دوعا خوازییان لە یەک کرد.

قانزاجی ئەم ھیکایە تە بۆ ئەو یە کەسێ عەقلی بوو، بۆ دروست بوونی کاری خۆی
 لە گەل دوشمن رێک بخا، بە عەیب تەماشای ناکرێ و، لازمە لە دوشمنە کەشی ئەمین نەبێ.
 مشکێکی بچوو ک بۆ نەجات بوونی خۆی لە گەل پشیلە رێک خست، وە لە دەست
 پشیلەش خۆی نەجات دا. ھەیفە بەنی ئادەم بە ھەموو عەقلەو لە دەست دوشمن رێگە ی
 نەجات نەدۆزیتەو.

نه‌سیجته‌تی هه‌شته‌م

دوور بوون له ئەهلی هه‌سوود و بوغزاوی و، باوه‌رنه‌کردن به زوبان لووسیبیان دابیشلیم رووی کرده پره‌همه‌ن، وتی: ئەحوالاتی ئەو‌کسه‌سه که دووشمن ئەترافی بگری و سولح بکات له‌گه‌ڵ یه‌کیکیان، رینگه‌ی نه‌جات بدۆزیتته‌وه و له مه‌کری ئەماین نه‌بێ، به زوبانی جه‌نابت به‌یان کرا، وه‌تیبی گه‌یشتم. ئومید ده‌که‌م به‌یانی دوور بوون له ئەهلی هه‌سوود و بوغزاوی و باوه‌رنه‌کردن به زوبان لووسیبیان به‌یان بفرمویت.

پره‌همه‌ن وتی: هه‌ر که‌سه‌ی دووشمنی که‌سیکی کردو ئازاریان به یه‌ک گه‌یاندا، به سوورته‌تی قه‌تعی ئەماین بوونیان له‌یه‌ک دروست نابێ، هه‌ر وه‌ک په‌پوه‌که به‌قه‌سه‌ی پادشاهه باوه‌ری نه‌کرد.

دابیشلیم پرسی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

پره‌همه‌ن وتی: ئەگه‌رنه‌وه پادشایه‌ک بوو ناوی ئیبنومه‌دیه‌ن بوو، زۆر عادل و میلله‌ت په‌روه‌رو ساحیب له‌شکر بوو. له‌مه‌دره‌سه‌ی هه‌موو عیلمی‌ک ده‌رچوو‌بوو. له عیلم و زیره‌کیدایا بی‌ئهمسال بوو. ئەو پادشایه په‌پوه‌یه‌کی بوو زۆری خو‌ش ئەویست، وه په‌پوه‌که زۆر جوان و ده‌نگ خو‌ش بوو، وه زوبانی قسه‌کردنی له‌گه‌ڵ پادشا په‌یدا کردبوو. ته‌سادوف په‌پوه‌که له ماله‌ی پادشا هیلکه‌ی کردو بیچوویه‌کی هه‌له‌ینا. پادشاه ئەم‌ری کرد په‌پوه‌که و بیچووه‌که به‌رنه هۆده‌ی هه‌رم و زۆر به دیققه‌ت ئەهلی هه‌رم خزمه‌تیان بکه‌ن. ته‌سادوف ئەو رۆژه‌ خودا کورپکی لایقی به پادشاهه‌تا کرد. کورپه پادشا و بیچووی په‌پوه‌که به یه‌که‌وه گه‌وره بوون. کورپه پادشا هۆگری بیچووی په‌پوه‌که بوو. په‌پوه‌که هه‌رچه‌نده ئەرۆیشت خواردنی بۆ بیچووه‌کانی ئەهینا دوو عه‌ده‌دی ئەهینا، یه‌کیکی بۆ کورپه پادشاه و یه‌کیکی بۆ بیچووه‌که‌ی. له‌گه‌ڵ ته‌ماشایان کرد جو‌ره میوه‌یه‌ک که په‌پوو ئەهینا ده‌ست پادشا نه ئەکه‌وت، له‌به‌ر ئەوه زۆر لای پادشاه خو‌شه‌ویست بوو. رۆژی په‌پوه‌که دوور که‌وتبووه بۆ میوه‌هینان، دره‌نگی پێ چوو. کورپه پادشا بیچووه په‌پوه‌که‌ی به‌سه‌ر ده‌سته‌وه بوو. رۆیشته خواره‌وه، نینۆکی قاچی ده‌ستی کورپه‌که‌ی رووشاند. کورپه‌که رقی هه‌لسا، هه‌ردوو قاچی گرت، به توندی کیشای به زه‌وییا، بیچووه په‌پوه‌که مرد. له‌گه‌ڵ په‌پوه‌که هاته‌وه بیچووه‌که‌ی به مردوویی چا و پێ که‌وت، نزیک بوو رۆحی له قه‌فه‌سه‌ی سنگی ده‌رچیت، ده‌ستی کرد به گریان. فکری کرد، وتی: بۆ من لازم بوو له بن درپکی وه یا

که نه لانی هیلکه م بگردایه، خانووی پادشا جیگه ی من نه بوو، وه حه قی خزمه تی کوره پادشام نه بوو. وه نه گهر له کونجی قه ناعه تم بگردایه تووشی ئەم دهر د و مهراقه نه نه بووم. له پاش فکریکی دوور و درپژ وتی: چاک وایه خوینی جگهر سووتایم گوم نه که م و خواردنم حه رامه، چونکه بی وه فایی له گه ل من کراو، منیش به سه فرسه ته وه نه پۆم. په لاماری کوره که ی داو ههردوو چاوی به دهنووک و نینۆک دهرکیتشا، فری به سه ر دیواری خانووه که وه نیشته وه. جوابی چاو دهرهاتنی کوره که گه یشته لای پادشاه. پادشاه به گریان رووی کرد بۆ لای کوره که. چاوی پادشاه به په پوو که وت، فکری کرد به فیل په پوه که بگری، له جیاتی چاوی کوره که ی په رو بالی بسووتیتیت. به رامبه ر به په پوه که وه ستا، وتی: ئە ی په پوو، به ده ست تۆه گونا هه قه و ماو من لام گران نییه و، رجا ئە که م دووری ئیختیار مه که، به دهر دو غه مه وه مه مکۆه. په پوو وتی: ئە ی پادشاه ئە یزانم تۆ تاجیکی به سه ر میلله ته وه و، من مو دده تیکه له ریگه ی نه زانی پیتم دانابوو، فکرم بوو له ژیر سیبهری جه نابتا بژیم، ههروهک کۆتر هیلانه له خانووی موبارکتا بینا بکه م. ئیستا خوینی بیچووه که م وهک قوریانی حاجییان له ئە یوانی حه رهمدا رژاوه، چۆن ئومیدی ته و اف به خانووی جه نابت بکه م؟ وه له جه نابت ئاشکرایه گونا هه بار به ته مای ژینی نابی و من به بی ئیختیار به لکی له ریگه ی موکافاته وه له دهستم قه و ما، مه گه ر پادشاه مه سه له ی دزه کان و دل چاکی نه بیستوه؟

پادشا پرسى: چۆن بووه؟

حیکایه ت

په پوو وتی: له شاریکی خوار به غداد دهرویشی بوو زۆر موسولمان و دل ساف بوو، به واسیته ی تاعه ته وه زۆر لای خه لق مه رغووب بوو، وایان بۆ مه علوومه ئە ولیایه. ناو نرابوو (دلزان). رۆژی دلزان به ته نها رووی کرده ریگه ی حه ج، ته سادوف تووشی میقداری دز بوو، ریگه یان پی گرت. دلزان وتی: ئە گه ر بۆ ته مه ع وا ریگه م پی نه گرن، ئە وه کیسه پاره که، برۆن و خۆتان هیلاک مه که ن و من نه توانم به پی ریگه ی به یتوللا بگرم و پۆم. ته وه ککولی زۆر بوو. دزه کان بی ره م بوون، شمشیریان دهرکیتشا بیکوژن. کابرا به ده ست دزه کانه وه سه رسام مابوو، رووی کرده ئاسمان، وتی: خودایه له تۆ زیاتر ئومیدم نییه. ته سادوف میقداری قولنگ به ئاسمانا نه رۆیشت. دلزان وتی: ئە ی قولنگینه، ئیوه به شاهید بن به ده ست ئە م غه ددارانه وه خه ربک ماوم و ئیوه ش خوینی من گوم مه که ن. بۆ

ئاشكرا كردنى كوشتمم ھەول بەدەن. دزەكان پىكەنەن، وتیان: ناوت چىبە؟ وتى: ناوم
 دلزانە. وتیان: ھەيفە وا ناو نراویت. بۆمان مەعلووم كرا لە تۆ ھىچ نەزانتر دەست
 ناکەویت. ھەتا زوو بكوژىت درەنگە. دلزان وتى: ئىو بە كوشتمنى من قانزاج ناکەن و
 قەتل كەردن خراپە. قاتیل دوورە لە رەحمەت. دلزان زۆرى قسەى پارانەو ھە گىپراپەو. بى
 فائىدە بوو، ئاخىرى كوشتمىيان. وەقتى خەبەرى كوژراوى دلزان بە ئەھلى شارەكە گەيشت
 زۆر لايان ناخۆش بوو. تەسادوف رۆژى ئەھلى شارەكە چوو بوونە سەحرا بۆ نوێژە بارانە.
 ئەوانەى دلزانىيان كوشتمىو لەوئى حازر بوون. پۆلى قولنگ بە ئاسمانا دەستىيان كەرد بە
 زىقە زىق. بەكئى لە دزەكان بە سوورەتى گالته بە رەفقىكى وت: قولنگەكان قسەى
 دلزان ئەگىرنەو. بەكئى لە ئەھلى شارەكە گوتى لئى بوو. ئەویش بە رەفقىكى وت. قسە
 دەما و دەم بلاو بوو، گەيشتە لای پادشا. ئەمر كرا دزەكان بگرن. خزانە ژىر داری
 سىياسەتەو. ئاخىرى بەيانی كوشتمنى دلزانىيان كەرد. لە جەزای كوشتمنى دلزان ھەموويان
 ئىعدام كران و لاشەيان فرى درا، بوون بە خۆراكى درندەو تەيران. پەپوو وتى: بۆئە ئەم
 قىسسەيەم بۆ جەنابى پادشا گىپراپەو تا بۆت مەعلووم بى من جورئەتى كوژ كەردنى
 شاھزادەم نەبوو، ئەمرو ئىرادەى خودا پىتى كەردم. تەبىرىكى بچوووكى وەك من ئەوھى
 لە دەست نە ئەھات، رىككەوت بوو، لە رىگەى مكافاتەو دەستم كەوت، وە ئىستائىش

عه قلم و احوکمه ئەکات به قسه ی جه نابت باوهر نه کهم و، به زوبان لووسی حه یاتی خۆم نه خه مه ژیر هیلاکه ته وه. دووری له جه نابت بۆ من چاکه.

پادشاه وتی: ئەوهی به یانت کرد هه موو راسته و تو خه تابار ناکه م، چونکه کوره که ی من بیچووی تو ی کوشتووه. تو به حوکمی جه زای موکافات موکافات سه ندووه، وه حه قی تو له سه ر من زۆره که به کویری کوره که م پازی بوویت. رجا ئە که م دووری ئیختیار مه که. تاقه تی دووری تو م نییه و ئینتیقام وه رگرتن به عه یب ئە زانم و، عه فو کردن با خوسوس ئیشی چاکانه. منیش به چاکی ئە زانم و، فکرم نییه جه زای هیچ که سیکم دابی. فکرم ئە وه یه له جیگه ی خراپه چاکه بکه م. په پوو وتی: بیستوومه که سی نازار به که سی بگه یه نیت، ساحیب نازاره که که دهستی بوو زهر به قورگی ئەو که سه دا ئە کات. نزیک بوونم به تو رپگه ی که م عه قلا نه. پادشاه وتی: ترس و خۆف مه که. مودده تیکه ئولفه تم له گه ل تو گرتووه. به رامبه ر به کوره که م خۆشه ویست بوویت و، ئە مین به زهره رم بۆ تو نابی. په پوو وتی: خۆشه ویستان، وا بیستراوه که بۆت به یان ئە که م:

(۱) دایک و باوک وهک ره فیق . (۲) برا وهک بره ی پشت. (۳) خال و مام وهک ناشنا. (۴) ژن بۆ ناو ده می و خزمه ت. (۵) کچ وهک دوشمنی خزم. (۶) کوپر بۆ رووناکیی چاو و جیگه نشین ته ماشا ئە کریت.

کهس ئاره زوو ناکات له خۆی دهست ره یشتوو تر ببینێ و ئاره زوو ئە کات کوره که ی له خۆی زیاتر ناو و شوهرت په یدا کات، ئاشکرایه من وهک کوره که ت خۆشه ویست نابم، وه ئە گه ر بلتیب به رامبه ر به ره وحی خۆم خۆشه ویستیت دیسان باوهر ناکه م. مه گه ر پادشا مه سه له ی پیره ژن و کچه که ی نه بیستووه؟

پادشاه وتی: چۆن بووه؟

جیکایه ت

په پوو وتی: ئە گه ر نه وه پیره ژنی بوو سه د و بیست سال عومری بوو، پشتی وهک قه فی گۆچان چه مابوه وه. پیره ژن کچیک ی زۆر لایقی بوو، هه ر کهس چاوی به و کچه ئە که وت تا هه فته یه ک بیته وش ئە بوو. ته سادوف ره ژنی کچه که ت ای لی هات، کولمی وهک یاقووت سوور هه لگه را. پیره ژن خۆی گه ر به دهوری سه ریا، وتی: خودایه خۆت ئە زانی له و کچه زیاتر نیمه و عومرم زۆر سه رف کردووه و کچه که م ئە وه لی عومری به تی، عومری من بخه یه سه ر عومری کچه که م. شه و و ره ژ به دوعا کردنه وه خه ربیک بوو. ره ژنی چوو بۆ ده رمان

په پيدا كړدن. گايه كې بوو له له وهږ. رږيشته وه، بڼې چيشتنې كړد. چووه ژووره وه، ديزه يه ك چيشتاوې بوو. گا سهري پيا كړد، چوو به سه ربا. له و هخته دا پيره ژن هاته وه. فكري گاي نه بوو. كه چاوي به گا كهوت، واي زاني عيزرائيله بو رږح كيشاني هاتووه. گا روو به رووي پيريزن هات، پيريزن وتي: قوربان من نه خوښ نيم، نه خوښ كچه كه مه له سهر جيگه كه وتووه، واز له من بينه، رږحي ټو بكيشه. كه وايي مه علومه هه ر كه سي رږحي خوي له هه موو كه س لا خوښه ويستره. تو من ئيخفال مه كه.

په پوو وتي: ټه ي پادشا، خوت ټه يزاني من به تنها ماومه وه. چ رږح له بهري ټه تواني جگه ر گۆشه ي به كوژراوي ببيني و خوي ئيسراحت بكات؟ وه ټه مين به به زويان لووسي ناخه ټه تيم (يا ليت بيني و بينك بعد المشرقين) ټه خويتم. پادشا وتي: ټه گه ر له ټه ووه له وه خه تا له تو بقمه و مايه ترساندن هق بوو، ټه ما خه تا له كوره كه م واقيع بووه، تو قيصاصي خوت وه رگرتووه، به رتيگه ي راستي قابيلي جهزا نيت. ويجدان و عه داله تي من رتيگه ټه دات كوره كه م له جيگه ي بيچووه كه ت بكورزيته وه، وه ئيستا تو به كوير كړدي كوره كه م ده ست هه لگرتووه، زور مه منونم. رجا ټه كه م چه ند ساله ټولفه تم له گه ل تو گرتووه، تووشې ده ردي دووريم مه كه. مه علومه خوښه ويستي تو م به كوره كه نه ويستووه، قودره تي خودا رده بوونه وي نيبه. كوره كه كوير بووه، خوښي ده نكي تو كه م نه بوه. ټوميد ده كه م له من دوور نه كه ويته وه وه ك يه عقوب به ده ردي «يا أسفا على يوسف و ابيضت عينا من الحزن» گرفتارم نه كه يت. مه سه له ي من له گه ل تو وه ك گوراني بيژه كه وايه.

په پوو پرسبي: چون بووه؟

حيكايه ت

پادشا وتي: بيستوومه پادشايه ك گوراني بيژيكي بوو، ده نكي وه ك داوود. ټاو له رږيشتن، ته يري له فرين ټه گيرايه وه. پادشا زور گوراني بيژه كه ي خوښ ټه ويست. به زمي پادشا به ده نكي گوراني بيژه كه ټه گه را. كورپك عومري دوازه ساله، بوو به شاگردي گوراني بيژه كه. به مودده تيكي كه م فيري هه موو جوړه شيعر و غه زل و مه سنه وي و مه قمامات بوو. شوړه تي كوره كه له شاره كه دا بلا بووه وه. پادشا خه به ري زاني. ټه مري كړد به حازر بووني كوره كه. له گه ل كوره كه داخل به خزمه تي پادشا بوو، رووي وه ك رږوژ ټه دره وشايه وه. ده ستې كړد به عوود ليدان و چالغي و به سته وتن. پير و گه نجې سه رخوښ ټه كړد. وه ستاي كوره كه به خاله تي پي برد، چونكه لاي پادشا روتبه ي درابوويه. ټاخري

رۆژی گۆرانی بیژه که شاگردده کهی کوشت. پادشاه خه بهری زانی کوره که کوژراوه. رقی هه لسا. ئەمەری کرد گۆرانی بیژه که بکوژنه وه. گۆرانی بیژ برابره خزمهت پادشاه، پادشاه به رقه وه وتی: ئەی غەددار، بۆ تۆ نازانی زۆر ئاره زووی عوود و چالغی و گۆرانی ئە که م و، ئاره زووی من دوو جوړه، جوړیکی به دەنگی تۆ و جوړیکی به دەنگی عوود و چالغیی کوره تازه پیگه یشتوو که رام ئە بوارد، چون زاتت کرد بوو پته و اسیتتهی نه مانئ نیوه ئاره زووم؟ لازمه ئیستا سهرت له لاشه جیا بکه نه وه تا جاریکی که کەس نه توانئ ئە و جوړه ئیشانه بکات. گۆرانی بیژه که پیگه نی، وتی: ئەی پادشاه، من خراپم کرد، نیوهی بکوژیت هه موو ئاره زووی جه نایتم فه وتاند. ئە گهر پادشاه، من بکوژیت هه موو ئاره زووی خوئی ئە فه وتینئ. چون ناوی خراپه بۆ خوئی دانه نیت! پادشاه ئە و قسهی زۆر پی خوش بوو، له گۆرانی بیژه که خوش بوو. گۆرانی بیژ ئە و شیعرا نهی بۆ خوینده وه^(۱):

سلیمانی که پایته خسته و دیاره
 به راستی جیتی نه جیب و شه هریاره
 به شه هریاره بۆ ههوز و هه یاتی
 جه بهل لوینان له چاویا دیمه کاره
 که و شایخ و به گ و ئاغا و ره ئیسی
 هه تا خوا هه ز ئە کات ساحیب و یقاره
 له گه وره تا بچووکی میلله تی کورد
 له مهیدانی هه ریفنا کارزاره
 هه مییه تیان که وه ختی دیته جه ولان
 له گوئی ناگرن سه دای توپ و ته یاره
 به هه لمهت وه ک پلنگن رۆژی ده عوا
 هه موو ته علیم چییه و چاپووک سواره
 له دونیا دا نییه رۆلهی وه کوو کورد
 له سوننی تاقی شمشیر و قه یاره

(۱) له سه ر نه غمه ی:

هه ر چه ندهم خاک به سه ردا کرد له هه جرت
 ده لیلی ماری سیا ه ئیشکچی گه نجه

به جه رگن تا خه يال كه ي بۆ شه ر و شو ر
 ئيتر رۆحيان له لا بي ئيعتباره
 ئه گهر بۆ عه قل و فام و هو ش ئه پرسی
 زه كا وه تيان وه كو و رۆژ وا دياره
 هه ميشه بۆ ته ره ققي عيلم و عيرفان
 خه ريكن دائيما به م رۆژگار
 له ئاداب و ئوسو و ئي فه رعي دونيا
 نيشانه ي گه وره ييي تيا ئاشكاره
 نه تيجه ي به رزييه زانين له دونيا
 هه مو و وه ختي نه زان هه ر شه رمه زاره
 موسو و لمان و براي دينين هه مو و مان
 له گه ل به ك ئيحتيرام زۆر سازگار

پادشاه وتی: بۆیه ئه م ميسالهم هينايه وه نيوه ي ئاره زووم به ژيانی كوره كه وه بوو، وه نيوه ي ئاره زووم به بوونی تووه يه، وه ئاره زووی كوره كه م به قه ده ری خودايی نه ما. رجا ئه كه م تویش نيوه ي ئاره زووم مه به. تاقه تي دوور يی تو م نييه. په پوو وتی: ئه ی پادشا، دل ئاوينه ی دله. چاو دل نابيني ت. ئه وه ی تو به زوبان به يانی ئه فه رمو ویت، دل ت به جو رتي كي كه ئاگري تي به ريووه. وه دلی من خه به ری داوه هه تا زوه له تو دوور بكه ومه وه، چونكه مو دده تي كه له قانوون و سياسه تي جه نابت گه يشتووم. دوور بوونم چا كه. من ئه و كه سه نيم كه كيم پيي وت: ده رمانی چاو بۆ تو له ده رمانی سك يه شه چا كت ره.

پادشاه پرسیی: چۆن بووه؟

حيكايه ت

په پوو وتی: ئه گير نه وه كا براي هك چوه لای كه كيم وتی: ژانه سك م تووش هاتووه، دوو رۆژه ئيسراحه تم لي هه لگيراوه له بهر ژانه سك. كه كيم وتی: ئه و رۆژه چيت خواردووه؟ كا برا وتی: يه ك پارچه نانه سووتاوم خواردووه. كه كيم بانگي شاگرده كه ی كرد: ده رمانی چاو ئيشه بين بيكه مه چاوی ئه م كا براي ه چاوی چاك بيته وه. كا برا وتی: ئه ی كه كيم، وه ختي گالته نييه، چاری سك م كه. من ژانه سك مه، تو ده رمانی چاو ئيشه بانگ ئه كه يت. كه كيم وتی: ده رمانی چاو ئيشه بۆ تو چا كه، چونكه حوكمی چاوت نييه،

فهرقی رهش و سپی ناکهیت. هەر وهقت چاوت پروون بووهوه له ژانه سکیش نهجاتت ئه‌بی. په‌پوو وتی: ئه‌ی پادشاه، من دونیام به‌قه‌ده‌ر خۆم دیوه، چاک و خراب له‌یه‌ک جیانه‌که‌مه‌وه له‌و که‌م عه‌قلانه‌ نیم رهش و سپی به‌یه‌ک بزانه‌م و خۆم نزی‌ک به‌مردن به‌مه‌وه. پادشاه وتی: ئه‌ی په‌پوو، ئه‌و جو‌ره کارانه له‌به‌ینی دۆستا زۆر ته‌سادوفی کردووه، به‌و جو‌ره نه‌بوون دووری یه‌ک ئیختیار بکه‌ن، وه‌خوسوس عاقلان ناگری قه‌هریان به‌ ئاوی حیلیم کوژانۆته‌وه و منیش له‌سه‌بر و حیلیدا که‌س موقابیل به‌ خۆم نابینم. رجا ده‌که‌م ترس و خۆف مه‌که‌ه. تاقه‌تی دووری تۆم نییه‌ه. په‌پوو وتی: ئه‌ی پادشاه، هەر که‌س زه‌حمه‌ت به‌ ئاسان بزانی تووشی ده‌ردی بی‌ده‌رمان ئه‌بی. به‌فکر وا ئه‌زانم برینی دل خۆش نابیته‌وه، وه‌ ئیستا به‌قه‌سه‌ی تۆ که‌رویشکه‌خه‌و له‌ خۆم به‌خه‌م، ریتگی نه‌جاتم قه‌ت ئه‌کریت. چاک وایه‌ بالیکم بکه‌م به‌ سه‌د بال و له‌ده‌ست تۆ فیرار بکه‌م، چونکه‌ بچووکیکی وه‌ک من قه‌وه‌تی دوشمنیی جه‌نابتی پی‌ناکری، وه‌ مه‌علومه‌ به‌ زویان لووسی جه‌نابت منیش باوه‌ر ناکه‌م. تۆیش زۆر ئازاری خۆت مه‌ده‌ه. مه‌سه‌له‌ی من له‌گه‌ل تۆ وه‌ک قه‌سه‌ی پادشاکه‌ وایه‌ بۆ دوشمنه‌که‌ی نووسی.

پادشاه پرسیی: چۆن بووه‌؟

حیکایه‌ت

په‌پوو وتی: ئه‌گه‌ر نه‌وه له‌ تورکستان پادشایه‌ک شو‌ره‌تی عه‌داله‌تی بلاو بووبۆوه. وه‌زیرتکی بوو له‌ پادشا عاسی بوو. میقداری دزو جه‌رده له‌ وه‌زیر کو بووبوونه‌وه، ده‌ستیان کرد به‌ خراپه‌. وه‌زیر جوابی بۆ پادشاه نووسی: ئه‌گه‌ر نه‌مکات به‌ پادشای شارێک ئیسراحه‌تی تیک ئه‌ده‌م. پادشاه کاغه‌زی بۆ نووسییه‌وه به‌ ئامۆزگاری و دل خۆشی دانه‌وه، ته‌ئسیری نه‌کرده وه‌زیره‌که‌ه. دووه‌م جار کاغه‌زی بۆ نووسی، وتی: ئه‌ی وه‌زیر، مه‌سه‌له‌ی من و تۆ وه‌ک به‌رد و شووشه‌ وایه‌، ئایا به‌رد بکیشی به‌ شووشه‌دا، ئایا شووشه‌ بکیشی به‌ به‌ردا هەر شووشه‌که‌ ئه‌شکی. رجا ئه‌که‌م خۆت به‌ شکاندن مه‌ده‌ه. په‌پوو وتی: من وه‌ک شووشه‌ وام و تۆیش وه‌ک به‌رد وایت، له‌ یه‌ک بکه‌وین من زه‌ره‌ر ئه‌که‌م، وه‌هەر چه‌ند جه‌نابت فکرت هه‌یه‌ له‌ ریتگی ئاشتی‌به‌وه‌ حه‌قی خۆت ده‌ست که‌ویت، عه‌قل ریتگی من نادات په‌رو بالم به‌ ده‌ست تۆوه‌ بسووتی. پادشاه وتی: مه‌علومه‌ من له‌مه‌و پیش زۆرم تۆ خۆش ویستوه‌ه، له‌به‌ر که‌م ئازاریک چۆن ته‌رکی خۆشه‌ویستی ئه‌کری؟ وا ئه‌زانم فکری وه‌فای قه‌دیم ناکه‌یته‌وه. وه‌فا بۆ هه‌موو رۆح له‌به‌ری بووه‌ه. تۆ بۆچ وه‌فات

له بهر چا و گوم بوو؟ په پو و تى: بناغى وه فا چوڼ نه ميني؟ دلېم خه بهرى داوه تو فكرت چييه؟ خه ريكى به زويان لووسيه تى حقى جگه ر گوشه كهت وهر گريت. نه و خورماى تو خواردت دهنكه كهى له گيرفانمايه، وه من نه بزانم بو كوټر بوونى كوره كهت بو چرووك له دلته دپته دهر وه و بونه كهى به لووتى منا هاتوه. فهرموودهى خودايه: به دهستى خوټان خوټان مه خنه هيلاكه ته وه. پيشوونان فهرموويانه: سى كار هه به له عه قل دووره. نه وه ل نه و كه سانه به قوه تى خوټان مه غروورن، نه وانه زو تووشى مردن نه بن. دووهم نه و كه سانه له نه ندازهى خوټان زياد نه خوڼ، نه وانه زو دهردى مردن نه گرن. سيه هم نه و كه سانه به قسهى دوشمن باوهر نه كهن، نه وانه زو په شيمان نه بنه وه. وه له پادشاه مه علوم بي من له مه دره سهى هه موو فيلتي دهرچوم، وه له وانه نيم قسهى چاك و خراب جيا نه كه مه وه و قسهى زويان و فكرى دلته مه علوم نه كه م. وا بزانم دلته ناره زو نه كات برينه كهى جگه رت به خوټنى من دهرمان نه كرټ. پادشاه وتى: نهى په پو مووده تيكه من دلخوشى تو نه ده مه وه و له ريگه راستى خوشه ويستى تو به بيان نه كه م و تو به جوړيكي كهى نه زانى، مه سه لهى من له گه ل تو وه ك مه سه لهى عابیده كه و گورگه كه وايه. په پو پرسى چوڼ بووه؟

حيكايه ت

پادشاه وتى: نه گيرنه وه عابيدى بوو شه وو روظ خه ريكى تاعه تى خودا بوو. ته سادوف روظى دوچارى گورگى بوو. گورگه كه بو خواردن نه گه را. عابيد رووى كرده گورگ وتى: نزيك به حيا تى كه س مه كه وه، روظى قيامه ت تووشى عه زابى خراب نه بيت. گورگ وتى: وه ختى قسه نييه، رانئ له و ديو نه و گرده نه له وه رى، به لكى بچم فرسه ت بيى مه رى بفرينم و تو به قسه من بگرى، كه فرسه ت نه ما له په شيمانى زياتر هيچ دهست ناكه وئ. عابيد وتى: من ناموزگار بى خيرت نه كه م و تو فكرت تيك نه چوه. پادشا وتى: هه ر چه ند منيش قسهى راستى بو تو نه كه م، تو ترس و خوټ هه ر باقسيه. په پو و تى: نهى پادشاه. من ناموزگار بى له گوى گرتوه. به عه قل نه زانم دهر گاي به لا بو من كراوه ته وه و، ناوټينه تى ته جره به به رامبه رم دانراوه دلېم نه زانئ دلته سووتا وه. وا چاكه ريگه رى دوور بگره پيش، رووبكه م بو جيكه يه ك دهستى كه س نه مگاتئ، چونكه مه علوم مه پادشاه له جيكه رى كوټر بوونى كوره كهى نه مكوټئ. وه ستانم ناخر بيه تى. پادشا وتى: هه موو خواردنئ لاي من دهست نه كه وئ. سه فه ر بو كه سيكه موحتاج بي. په پو و تى: هه ر كه س پينج

په وشتی بوو رووی کرد بو ههر جیگه یه ک به غه ریب و موحتاج ته ماشا ناکری. نه ووهل: له خراپه دوور بوون. دووهم: ریگه ی چاکه گرتن. سیته م: له ریگه ی ترس خو لادان. چوارهم: ره فیقی زه مانه گرتن. پینجه م: ره وشتی ره فیق زانین. ههر که س نه و ره وشتانه بزانی روو بو ههر جیگه یه ک بکا مودارا نه کات. که سی عاقل بوو مودارای له ناو که سوکاریا بو نه کرا ته رکی وه ته نی به ناشیرین ته مه شا ناکریت. پادشاه وتی: رویشنتت چند روژ دریژه نه کیشی و، که ی دیتته وه؟ په پوو وتی: به ته مای هاتنه ودم مه به. قسه ی من و تو وه ک عه ره به که و نانه واکه وایه.

پادشاه پرسیی: چو ن بووه؟

جیکایه ت

په پوو وتی: نه گپرنه وه پیاویتیکی نانه و له شاری به غداد دووکانی نانه وایی دانابوو. میقداری نان بو فرۆشتن له بهر دووکانه که هه لخرابوو. کابرایه کی میعدان چوو به رده می نانه واکه. بو نی نان چوو به سه ریا، مه عیده ی گری تی به ربوو، وتی: وه ستا، به چند تیر نام نه که یه ت؟ نانه واکه فکری کرد نه گه ر له زور خو ره که کان بی به یه ک حوققه نان تیر نه بی، وه نه گه ر خواردنی حوشتی بی به دوو حوققه، وه نه گه ر خواردنی گامیش بی به سی حوققه. حوققه ی نان به چوار فلس بوو. وه ستا وتی: به دوازه فلس ههر چند نه توانی نان بخو. عه ره ب ۲۵۰ فلسی به نانه واکه دا: وتی: ههر چند بخوم عاجز مه به. وه ستا رازی بوو. نه ووه له ن ههر نانی هه لخرابوو کردی به پاروو و خواردی، نه نجا نان به نان له ته نوور نه هاته دهره وه به ناوی شه ته که ته ری نه کرد نه یخوارد، وه ستا ته ماشای کرد تا گه یشته نیو دینار نانی خورا. رووی کرد بو سی رویع دینار. ناخری گه یشته یه ک دینار نان. نانه واکه وتی: نه ی ده عبای عه ره ب، تیر خواردنی تو چه نده، پیتم بلتی، چونکه هه ویر و ئارد نه ما. جوابی دایه وه: سه برت بی په له مه که، تا ناوی نه م شه ته بروات من نان نه خوم. یا پاره که م، وه یا تیر نان بیم. ناخری وه ستا پاره که ی دایه وه.

په پوو وتی: بو یه نه م قسانه م بو پادشاه کرد هه تا روچ له قه فه سه ی سنگدا بی، چاوی پادشا به من ناکه وئی. وه نه گه ر فکری تو بکه م خه به رت له بای شه مال نه پرسم و جه مالی باکه مالی پادشاه له ناوینه دا ته ماشا نه که م. پادشاه: دهستی کرد به گریان، فرمیسی که هه سه رتی له چاو نه سری. وتی: نه ی په پوو، به راستی بو م مه علووم کرا جارتیکی که دهستی من ناکه ویت. رجا ده که م چند قسه یه ک بو یادگار به بیان به فرموو. په پوو وتی:

ئەى پادشا، خراپترىن مالّ ئەوئەىە خىرى بۆكەس نەبى. غافلئى پادشاە ئەوئەىە لە مئللەت بى خەبەرە. خراپترىن رەفئق ئەوئەىە وەختى تەنگانە بەكار نائەت. خراپترىن ژن ئەوئەىە لەگەل مئرد دەم بەرزى ئەكا. خراپترىن ئەولاد ئەوئەىە بى ئەمرىى داىك و باوك ئەكات. وئرانترىن شار ئەوئەىە خەلقى گرانفرۆش و بى ئئناسفن. ناخۆشترىن رەفاقت ئەوئەىە ئازار بەئەك بگەئەنن. ئەو قسانەى وت و دوعا خوازىى خواست، رۆئشت. پادشا بە نائومئدى گەراپەوہ. دەستى بە دەستا ئەكئشا. وتى: زۆر خەرىك بووم و زۆر مئسالم بۆ پەپوو هئناپەوہ، بەلكى حەققى چاوى كورەكەم وەرگرتائە. دەستم نەكەوت. وە تئفكرئن لەم حئكائەتانه زۆر لازمە. كەسى عاقل بى بەقسە و مەكرى دوشمن تەفرە ناخوات، وە ئەم حئكائەتانه بۆ تازە پئىگەئشتووہكامان لە ناو دلئانا قوفل بدرئت.

نەسئحەتى نۆ

لە خەتا خۆش بوون چاكرئىن رەوشتە خوسووس، وە بۆ پادشاھان و بۆ ئەھلى دەست رۆئشتوو.

دائشئلم روى كرده حەكئم، وتى: باوەر نەكردن بە زوبان لووسىى دوشمن و خو پاراستن لە فئل و قسەئان، بە زوبانى جەنابتەوہ بەئان كرا، تئى گەئشتم. ئومئد دەكەم بەئانى خەتاكردن و خۆشبوونئان، رئگەى چۆنە نئشانم بدرئت. وە ئەگەر مەئموورئكى پادشا خەتائى كرد، خۆشبوون وەبا جەزا سەندن وەبا حەپسى كامئان لازمە. حەكئم وتى: پادشاھان، لازمە دەرگائ عەفوو و مەررحەمەتئان كراوہ بى. وە ئەگەر پادشاە لەسەر خەتابەكى كەم مەئموور بخاتە ژئئر دارى سئاسەتەوہ مەئمووران ئومئدى ئئسراحت ناكەن، وردە وردە رئگەى فئرار ئەگرنە پئش. لە پاش بلاووبونەوہى مەئمووران پادشاە تووشى دوو دەرد ئەبى. يەكئكى ئەوئەىە كارى پادشاە بە نەمانى مەئموور موعەتتەل ئەبئت. دووئ ئەوانە كە گوناه ئەكەن لە لەززەتى عەفو بى بەش ئەبن. يەكئ لە ئومەرئ پادشاە وتى: ئەگەر ببئانزائئبا خۆشئى خەتا خۆشبوون چۆنە، لە خەئانەت و خەتا زئاتر دئارى نەئەبرا. وە ئەگەر پادشاھان زوبانى عەفوو بەخشئى بەسەر مئللەتدا نەبى، لە جئگەى گوناه ئازار بدات، ئاخرى موكى بەدەستەوہ نامئئت. موقابئل بەو مەسەلانە قسەى شئر و چەقەلە. دائشئلم پرسى چۆن بووہ؟

حئكائەت

رەھمەنى حەكئم وتى: لە زەمئنى هئندستان چەقەلئى ناوى (فئررئسە)بوو، تەركى

دونیای کردبوو، گوشتی هه موو روچ له بهر یکی له خوئی حه رام کردبوو. ره فیکانی دهستیان کرد به لومه کردنی، وتیان: حه یفه تو خوژت به جنسی ئیمه حساب نه که یت، وه نه گهر نارەزوی ره وشتی ئیمه ناکه یت له ئیمه دوور که وهو ژیا نی ره زالهت به کاری چی دیت؟ وه نه فس حه پس کردن بهو ره زاله ته له ریگه ی عاقلان دووره. فیپرپسه جوابی دانه وه، وتی: هه رکه س حاکمی نه فسی خوئی تی و له زه تی دنیا پرسینه وه ی هه یه و ریازه تی خویم به قسه ی ئیوه ناشکینم، وه نارەزوی ره فاقه تم ناکه ن دو عاتان نه خوازم. وه ختی ره فیه کانی زانیان فیپرپسه فکری رویشتن نه کات، دلخوشییان دایه وه. ناخری ناوی عابیدی فیپرپسه بلاو بووه وه. لهو نزیکانه باغی بوو له بهر ناو و میوه هاتی له هه موو جوړه درونده به ک هیلانه یان تیا دروست کردبوو. وه شیریکیان کرد به پادشای خوین. زور ساحیب قوه ت بوو. ناوی شیرکه (کامجوئی) بوو، شوړه تی حوکمداریی شیر به هه موو لایه کا رویشتبوو. روژئی کامجوئی و درونده کان مه جلیسیان گرتبوو، قسه ی فیپرپسه که وته ناوه وه. زوریان ته عریفی عیباده تی فیپرپسه کرد. کامجوئی نارەزوی چاو پیکه وتنی فیپرپسه ی کرد، به کیکی نارد به شوینیا. له گه ل نه مری پادشا گه یشته لای فیپرپسه هه لسا چوه خمه ت شیر. کامجوئی به ته وای حورمه تی فیپرپسه ی گرت و له دیانه ت و عه قلی فیپرپسه گه یشت. خه لوه تی له گه ل فیپرپسه گرت. کامجوئی وتی: نه ی فیپرپسه ناوی عیباده تی تویم بیستبوو، وه ئیستایش که ناردوومه به شوین تو دا و له عه قل و دیانه ت گه یشتم بوم مه علوم کرا زور راستیت، وه نارەزوو نه که م تو بکه م به وه زیر و ئومووراتی میلله ت ته سلیم به تو بکه م فیپرپسه وتی: نه ی پادشا، ئومووراتی پادشایی لایقی نه وانه به که له مه درسه ده چون، وه نه گهر مه ئوموورئی به نه مری جه نابت دابنریت، هه ر وه خت خه تایه کی کرد، گوناھی به گه ردنی جه نابت نه بی، چونکه به نده له ئومووراتی پادشا شاره زا نیم، وه جه نابت ساحیب قوه تیت، له هه موو جوړه درنده به ک له ژیر حوکمتایه، وه هه رکه سیکیان شوړه تی قوه ت و عه قلبان هه یه، نهو بکه به وه زیر، نه توانی ئومووراتی پادشا به جی بینیت. کامجوئی وتی: له بهر چی قوبوولی وه زیری ناکه یت و، هه ر جوړی بی ده ست هه لئاگرم هه تا قوبوولی قسه ی من نه که یت. رجا نه که م قسه م مه شکینه. فیپرپسه وتی: نه ی پادشا ئومووراتی پادشاهی به دوو تائفه لایقه. نه ووه ل: که سی بی ساحیب ته مه ع و بی شهرم و زیره ک بی، چونکه به واسیته ی ته مه ع ئومووراتی پادشا به جی دینی. دووه م: که سی بی حه یاو زه عیف که س نه ویری ده ستی لیدانی بو دریز کات، نه ویش که س ناتوانی قسه ی ره د کاته وه، ئومووراتی بو جی به جی

ئەكرىت. بەندە لەو دوو تائىفە نىم و، لەپادشا مەعلووم بىن موددەتى دوو سالى تەركى خواردنى گۆشتم كردووه، لەگىا زياتر هيچى كه ناخۆم، وه ئەگەر بەقسەى جەنابت رىازەت بشكىنم، ئەوهم بەسەر دى بەسەر مېشەكان هات. كامجۆى وتى: چۆن بووه؟

حىكايەت

فەرپرسە وتى: ئەگىرنەوه پىاوئىكى فەقىر بە ناو بازارا ئەسووراپەوه. حەلواچىيەك چاوى بە فەقىر كەوت بانگى كرده سەر دووكانەكەى، جامى هەنگوینی نایە بەردەم فەقىرەكە. مېش هوجوومى كرده ناو جامەكەوه. حەلواچىيەكە باوہشینی جامەكەى كرد لەبەر ئەوہى مېشەكان لاچن. ئەو مېشەكانە لە قەراغ جامەكە نىشتبوون، رۆشتن. ئەوانەى لەناو جامەكەدا بوون كەوتنە هەنگوینەكەوه. هەرچەندىان كرد دەرچوونىان نەبوو. فەقىرەكە ورد بووہو، بېھۆش بوو، دەستى كرد بە گریان و هاوار كردن. حەلواچىيەكە وتى: هاوار مەكە لە هەموو جۆرە شىرىنىيەك حازرە، ئازارى دلى خۆت مەدە، ئارەزووى چى ئەكەيت بھيتنمە پېش دەمت. فەقىر وتى: ئەى وەستا، جامەكە وەك دونيا، هەنگوینەكە وەك نىعمەتى دونيا هاتە پېش چاوم، ئەو مېشەكانە خواردن خۆرى دونيايىيە، نىشانە بوو خودا هيتايە پېش چاوم. ئەو كەسانە بىن تەماع بوو لە قەراغ جامەكە بەكەم قەناعەت ئەكەن. ئەوانە تەماعيان زۆرە لەناو خواردنا خۆيان بە هىلاكەت ئەبەن. لازمە (الرزق مقسوم) لەفكرى خۆمان نەبەينەوه. فەرپرسە وتى: ئەى كامجۆى، بۆت مەعلووم بىن هەتا لە دونيا دوور بىم سەلامەتترم. رجا ئەكەم وەك مېشەكان لەناو شىرىنىيە دونيادا بە هىلاكەت مەدە. ئەگەر چاكەم لەگەل ئەكەيت، ئىزىنم بدە برۆم لەسەر حالاتى خۆم بژىم و رىنگەى ئاخىرەتم بە ئاسانى دەست كەوئىت. كامجۆى وتى: كەسى رىنگەى راست بگرئى و مەزلووم لە دەست زالم نەجات بدات، دلخۆشىيە فەقىران بە زوبانى خۆش بداتەوه و رىنگەى خىر بگرئى، بناغەى شۆرەت دروست ئەكاو لە دونيا و ئاخىرەت بە چاك ناو ئەبرئىت. فەرپرسە وتى: ئومووراتى پادشاھ ئەبىن لە رىنگەى قانونەوه ئوموورات بەجىيئىن، چونكە وەزىفەكەى بەبى رەحمى مومكەين ئەبىن و مەعلوومە كەسى نرىك بە حاكم بۆوه بە روتبە دوشمى زۆرى بۆ پەيدا ئەبىن و خەلقى قسەى خراپى بۆ هەلئەبەستن، ئەگەرچى لای حاكم زۆر خۆشەويستىش بىن، ئاخىر بە سەلامەتى نەجاتى نابىن، وە رجا ئەكەم هەتا ئىستا لە كوئجى قەناعەت دانىشتووم ناوونىشانم نەبوو، جەنابت ناوم بە خراپە بلاو مەكەوه و دوشمىن بۆ پەيدا مەكە، قوودەتى كەسم نىيە. كامجۆى وتى: كەمن لە تۆ رازى بووم

ههركهس به چاوی خراپه تهماشای تۆی کرد بهداری سیاسهت ئەیکوژم، وهمن کللیلی خهزینه و روتبهی وهزیری به تۆ ئەدهم. ئەو وهخته ههموو مهئمووران چاوه‌پروانی دهستی تۆ ئەکهن و کهس ناتوانی دوشمنی له‌گه‌ڵ تۆ بکات مادام خو‌شه‌ویستی من بی. فیپرپریسه وتی: ئەگەر جه‌نابت مه‌رحمه‌ت له‌گه‌ڵ من ئەکه‌یت ئیزنم بده برۆم به‌گیای سه‌حرا بژیم، له‌ زوبانی فیتنه‌ دوور بم. خواردنیکی کهم له‌ نیعمه‌تیکی به‌خۆف چاکتره. کامجۆی وتی: ترس بۆ تۆ دووره. که له‌ژێر حیمایه‌تی پادشایه‌کی وهک من بی کهس ناتوانی دوشمنی تۆ بکات، وه ئەمێن به‌ ئیزنت ناده‌م برۆیت، ئیتر قسه‌ی زۆر کردن جوان نییه. فیپرپریسه وتی: مادام ئاره‌زوی جه‌نابت له‌سه‌ر ئەوه‌یه، شهرت و موقاوه‌له‌ ئەوه‌ بۆ به‌قسه‌ی فیتنه‌ و دووزوبان به‌نده‌ ئازار نه‌ده‌یت. ئەگەر دوشمن بۆم په‌یدا بوو، به‌زوبانی منه‌وه‌ قسه‌یان کرد ته‌حقیق کردنی له‌ ته‌ره‌ف جه‌نابته‌وه‌ لازم بی. کامجۆی قسه‌ و شوروتی فیپرپریسه‌ی قوبوول کرد، کردی به‌ وه‌زیر و کللیلی خه‌زینه‌ی دایه‌ دهستی. هه‌موو وهخت بۆ ته‌دبیری ئوموورات خه‌لوه‌تبان ئەکرد. شه‌و و رۆژ له‌ یه‌ک جیا نه‌ئهبونه‌وه. مه‌ئمووران به‌خاله‌تبان پێ بردن. هه‌موویان فکریان کرد فیپرپریسه‌ له‌ناو به‌رن. وایان به‌ چاک زانی به‌ خائین ده‌ری که‌ن چونکه‌ کامجۆی ره‌حمی ده‌رحه‌ق به‌ خائین نه‌ئەکرد. رۆژی ته‌دبیریان کرد ئەو میقداره‌ گوشته‌ که‌ بۆ خواردنی پادشاه‌ دانرابوو بینێرن له‌ جیگه‌ی فیپرپریسه‌ بشاررێته‌وه. ته‌سادوف رۆژی فیپرپریسه‌ به‌ ئیسی پادشاه‌ رۆیشتبوو، مه‌ئمووران یه‌کیکیان نارد مووچه‌ گوشته‌که‌ی پادشای دزی، بردی له‌ جیگه‌ی فیپرپریسه‌ شارديه‌وه. وهختی قاوه‌لتییی شیر هات، برسپیه‌تی زۆری بۆ شیر هینا، داوای خواردنی کرد، جوابیان بۆ برد گوشته‌که‌ی جه‌نابت دزراوه. یه‌کی له‌ مه‌ئمووران وتی: بزائن ناحه‌زی پادشا کامه‌یه، مالیان باسخوون بکه‌ن. شیر له‌و قسه‌یه‌ دلێ خراپ کرد، وتی: ئیوه مومکینه بزائن ناحه‌زی من کییه. ئەویش وتی: بیستومه‌ گوشته‌که‌ی جه‌نابت فیپرپریسه‌ دزیویه‌تی و له‌جیگای خۆی شاردوو یه‌تیه‌وه. یه‌کیکی که‌ وتی: فیپرپریسه‌ ته‌رکی خواردنی گوشتی کردوو، باوه‌ر ناکه‌م بۆ ته‌دبیری وا بکات دزی له‌ پادشاه‌ بکات، به‌لکی به‌درۆ قسه‌یان کردبێ. یه‌کیکی که‌یان وتی: ئیوه ئەلێن فیپرپریسه‌ خائینه، باوه‌ر ناکه‌م ئیسی خیانه‌ت بزانی. یه‌کی له‌ فیتنه‌کان وتی: قسه‌کردن باش نییه. ئەگەر گوشته‌که‌ له‌ جیگه‌ی فیپرپریسه‌ دۆزرايه‌وه‌ لایقی داری سیاسه‌ته‌ چونکه‌ خیانه‌تی له‌ پادشاه‌ کردوو. کامجۆی وتی: ناوی خیانه‌ت و خراپیی فیپرپریسه‌ له‌بیشه‌ دا بلاوبۆته‌وه. جیگه‌ی باوه‌ر نییه‌ گوشتی له‌ خۆی هه‌رام کردبێ. فلان و فلانم شاهیده، ئەوه‌ل رۆژ که‌ چاوم به‌چاوی که‌وت وتم: به‌درۆ خۆی کردوو به‌عابید، ئاخری

فیتنه یه ک هه لئه گیرسینیی، وه ئیستایش خیانهت له وه خراپتر ئه بی که گوشتی جه نابت بدزی؟ مومکینه چهنه رۆژتیکه که دهستدریژی بو ئیمهش بکات. کامجۆی رقی هه لسا، ناردی به شوین فیپرپسه دا. فیپرپسه له و ته دبیره بی خه بهر بوو، به پرویه کی خوشه وه جووه لای شیر. کامجۆی وتی: دوینی گوشته کهت بو کوی برد؟ فیپرپسه وتی: دامه دهست چیشته کهری جه نابت بیکه ن به قاوه لتی بو تو. چیشته که ره کان ته به عه ی فیتنه کان بوون، بانگ کران. وتیان: گوشت نه دراوه ته دهست ئیمه. کامجۆی ناردی گوشته که یان له شوینی فیپرپسه دۆزیه وه. فیپرپسه بو می معلوم بوو ده رگای به لای بو کراوه ته وه. به خۆی وت: ده می که به عه قل ئه مزانی تووشی به لا دیم، ناخری پیش ده می گرتم. یه کن له ره فیکانی فیپرپسه که لافی خوشه ویستی فیپرپسه ی لی ئه دا، جووه پیش ده می کامجۆی وتی: ئه و درۆز نه ی رووره شه خیانه تیکه ی وا گه وه ی کرد هه تا زوو بکوژیت دره نگه، له بهر ئه وه جار تیکه که کهس نه توانی خیانه تی وا له پادشا بکات. شیر ئه مری کرد فیپرپسه هه پس بکری و فه رمانی خنکاندن بنوسریت. سیاگۆش جووه پیش ده می کامجۆی وتی: ئه گه ر ئه مر هه یه چهنه قسه به ک بو جه نابت به یان بکه م. شیر وتی: بیکه سیاگۆش وتی: پیشوونان فه رموویانه: هه ر پادشاه ی ریگه و سیاسه تی راست بی، ده وامی پادشاهیی زۆر ئه بی. ئیستا وا چاکه ئه مر نه که ییت فیپرپسه بکوژیت «من صبر ظفر»، وه هه ر کهس ئاره زووی بهرز بوونه وه ی پادشاه بکات خوین رشتن به چاک نازانیت، وه ئه گه رچی دلته ئاره زووی نییه فیپرپسه عه فوکات، ئه ما بو مه سلّه حهت، ههروهک پادشاه ی به عدا خوشه ویسته که ی خۆی بو مه سلّه حهت له ناو برد.

کامجۆی پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

سیاگۆش وتی: ئه گه ر نه وه له شاری چین پادشاه یه ک بوو ناوی عه دالهت و حوکمداریی بلاو بووبوه وه و کور تیکه تازه پیگه بیهستووی بوو رووی وهک رۆژ شوعله ی ئه دا. کوره پادشاه رووی کرد بو ریگه ی هه ج. ئیبنی له دایک و باوکی خواست له گه ل چهنه که سانی و چهنه گورجیه ک که وته ریگه. وه ختی داخل به پاپۆر بوو چهنه رۆژی به ناو ناوا رۆیشت. داخل حودوودی مه که ی موعه ظمه مه بوون. له پاش هه ج کردن، زیاره تی (محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم) کرد و گه رانه وه. له گه ل کاروانی خوراسان روویان کرد بو شاری به عداد. مه لیکه به عداد خه بهری کوره پادشاه ی زانی، چوو به

ئىستىقباليه وه، برديه مالى خوي، به ئوسوللى شاهانه خزمه تي كردن. بو ئيسراحت ههشت رۆژ له به عداد مانه وه. له پاش ههشت رۆژه دوعا خوازي له پادشاي به عداد كرد، كه وتنه ريگه. به رسمي دياري كچه گورجيه كي بو پادشاي به عداد دانا. وهختي پادشا له پهوانه كردنى ميوانه كان نه جاتي بو، رووي كرده ئوده ي حه رم، ته ماشاي كرد گورجيه كه به له نجه ولار وهك تاوس چه تري هه لداوه. نزىك بوو بيتهوش بكه وي، ده ماري عيشقى كه وته جوولانن، وتى:

شيعر

رۆحه كه م، به خوا له دووربي تو هه ميشه شين نه كه م
بولبول ئاسا بو گوللى رووت گريه و و نالين نه كه م
من به يادي په رچه م و رووي تو به به خوا جار به جار
ده چمه ناو باغ و ته ماشاي لاله و نه سرين نه كه م
گه ر بكه م ته شبيهى تو جانا له گه ل خورشيد و مانگ
تو هه تى كي مه حزه، ته شبيهى به پيى ته خمين نه كه م
سابيته جانا، وه كوو رهنگى خه نه ناچيته وه
جه ژنه، سو بحه ينى، به خو ينم ده ست و پي ت رهنگين نه كه م
گه ر سليمانى بي تته جه ننه ت و پر بي له حوور
په شمه لام هه ر مه يلى وه سلى ياره كه ي پي نجو ين نه كه م
چاو هروانم زولفى لادا، تابي ينم روومه تي
هينده بي عه قلم له كافر من ئوميدى دين نه كه م
هه ر له شه وقى لي كوى شه ككه ر باري نه و دلداريه
من وه كوو تووتى (كه ريم) نه مرۆ قسه ي شيرين نه كه م

ئاخري پادشاه له گه ل مه حبويه ي شه و و رۆژ خه ري ك بو. مه مله كه ت و ميلله تي له فكر نه ما. له بهر دهنگى عوود و ده ف و كه مانچه هاواري مه زلووماني گوي لي نه بوو. له خو شه ويستي و جواني گورجيه كه شه و و رۆژي بو فه رق نه ئه كرا. چه ند رۆژي به و جو ره راي بوارد. نزىك بوو شاره كه هه رايه كي تبا بقه ومي. ئومه را، وزه را زور له خوا پارانه وه، دوعايان گيرا بوو. شه ويك پادشاه خه وي بينى، له خه ويا بانگيان كرد: ئه ي پادشا، تو شواني ميلله تيت، له بهر خو شه ويسته كه ت فكري ميلله ت نه ما و خه به رت له مه زلوومان

نیبیه. مژده بی نزیکه پادشاهی له دهستت دهرجیت. له خهوفی غهفلت راست بهرهوه، برۆ به لای میلله تهوه. پادشا له ترسا خه بهری بووه وه. فکری کرد وتی له بهر مهجوبویه بهک نه وه م به سه رهات. رویشت غوسلی کرد، تویهی کرد، نه مری کرد جارتیکی که گورجیبه که داخل به خزمه تی پادشاه نه بی. نه گهرچی له دهرهجهی نیهایه تی لای خو شه ویست بوو له بهر نومووراتی پادشایی مهجیور بوو ته رکی گورجیبه که بکات. دوو سی رۆژ بوو پادشا له گورجی دوور که وته وه. گورجی به عقل زانیی کاری چییه، خوئی وهک تاوسی رهنگا و رهنگ رازنده وه، به پیش ده می پادشادا رویشت. وهختی پادشاه چاوی به گورجی که وت، تهخت و سه لته نه تی له فکر نه ما دهستی کرده وه به که یف کردن له گه ل گورجیبه که. دووهم ده فعه له غه بیبه وه بانگ کرا، ترس و خوئی پادشاه زیاد بوو، فکری کرد وتی: هه تا نه و گورجیبه باقی بی من پادشاهیم بو ناکری، بانگی دهرگاوانه که ی کرد وتی: لازمه ههر بیستا نه و گورجیبه نه بهیت، بیخه ره ناو شه تی فوراته وه چونکه به بی نه مر داخل به حو جره بووه. دهرگاوان دهستی گورجیبه که ی گرت، بر دیه دهره وه. له ریگه فکری کرد وتی: نه مه خو شه ویستی پادشایه و بیستا رقی هه لسا وه، نه مری به کوشتنی کرد وه، مومکینه سویحه بی پی شیمان بیته وه، وهختی په شیمان بووه وه داوای له من بکات، وه نه گهر نه بوو من بکوژی. چاک وایه بیبه م له ماله وه داینیم بیشارمه وه. دهرگاوان فکری خوئی مه حکم کرد. پادشاه وهختی داخل به حه ره م بوو، جیگه ی گورجیبه که ی به خالی دی، دللی گری سه ند، دهستی کرد به گریان، له نه مر کردنی په شیمان بووه وه. بانگی دهرگاوانه که ی کرد، وتی: ههر بیستا گورجیبه که م له تو نه ویت. دهرگاوان وتی: شاهم، خوئی نه مرت کرد وه، گونا ه له من نیبیه. پادشاه وتی: جه للاب بانگ که نه له گه ردنی دهرگاوان بدات. دهرگاوان دهستی کرد به پارانه وه. پادشاه وتی: نه گهر گورجیبه که نه بی، به داری سیاسه تی نه تکوژم. دهرگاوان بوئی مه علوم بوو گورجیبه که حازر نه کات نه کوژیت، رویشت گورجیبه که ی برده وه خزمه تی پادشاه. چند رۆژی به که یف کردن خه ریک بوون، له پاشا نه مری کرده وه به دهرگاوان گورجیبه که بکوژیت. دوو سی جار به و جو ره دهرگاوان که وته کیشه کیشه وه. رۆژی پادشاه فکری کرد، بوئی مه علوم بوو که س ناتوانیت خو شه ویستی پادشاه له ناو به ریت، وه هه تا گورجیبه که باقی بیت پادشاهی بو ناکری. وتی: چاک وایه به دهستی خو م له ناوی به رم. رۆژی له سه ر بانی قه سه ره وه ته ماشای شه تیان نه کرد، پرووی کرده گورجیبه که وتی: ته ماشا که نه و پاپوره چند لایقه، گورجیبه که سه ری شو ر کرده وه، پادشاه دهستی به پشتیه وه نا، که وته ناو شه ته وه، خنکا. پادشاه هاواری کرد:

گورجییه که بگرنه وه. وهختی گه یشتنه سهر گورجییه که گرتیان وه مردبوو. دهریان هیئا، کفن و دفنیان کرد. پادشاه له بهر غافل بوونی میلله ته که ی خوشه ویستی خوی به دهستی خوی له ناو برد، به لایه وه به چاک زانرا.

سیاه گۆش وتی: بویه ئه م میساله م هیئا یه وه تا له پادشاه ئاشکرا بی بۆ مه سلله حه تی میلله ت لازمه له گوناھی فیپرپریسه ببووریت و خائینی فیپرپریسه ته حقیق بکه یت. کامجۆی به قسه ی سیاه گۆش گری دلئی دامرده وه. ناردی فیپرپریسه یان برده خزمه تی. فیپرپریسه چونکه له گوناھ بی خه بهر بوو، دهستی کرد به زوبان درپژی و فیتنه کان ته عفه ی زۆریان دا. کامجۆی رقی هه لسا حوكمی کرد فیپرپریسه بکوژریت. دایکی شیر خه بهری زانی، چووه لای کامجۆی، وتی: له سه ر چی ئه مرت به کوشتنی فیپرپریسه کردووه؟ کامجۆی قیسه ی ئه ووه ل و ئاخری بۆ دایکی گپرایه وه. دایکی وتی: هه شت کار هه یه به هه شت کاره وه به ستراره "خزمه تی ژن به میترده وه. خوشه ویستی ئه ولاد به باوکه وه. فیپرپرونی شاگرد له وه ستایه وه. قووه تی پاشا به له شکره وه. شوهره تی پیاوچاکان به تاعه ته وه. ئیسراحه تی میلله ت به پادشاه. دروست بوونی کاری پادشاه به راستییه وه. دوام کردنی پادشایی به عه قل و ته دبیره وه. وه له کوشتنی فیپرپریسه دوو رپگه ی خه ته ر ده رئه که ویت. ئه ووه ل ئومه را هه ربه که بۆ جیگه یه ک رپگه ی فیراری له ترسا ئه گرنه پیتش. دووه م گوناھی کوشتنی ناحق له سه ر تۆ دانه نریت، چونکه به عه قل ئه زانم دوشمن ئه و ئیشه ی بۆ فیپرپریسه دروست کردووه، ئاشکرایه ئومه را رقیان له یه که و ئاره زووی به رزیی یه ک ناکه ن و تۆبش به قسه ی ئومه را ئومه را له ناوبه ریت به مودده تیکی که م بیشه که به چۆلی ئه مینیتته وه. کامجۆی وتی: من به قسه ی ئومه را ئه مرم به کوشتنی فیپرپریسه نه کردووه و له سه ر خیانه ت ئه مرم به کوشتنی کردووه. دایکی وتی: من ئه یزانم دلئ به قسه ی ئومه را خراب کردووه، وه له من مه علومه فیپرپریسه مودده تیکه ته رکی خواردنی گۆشتی کردووه و هه تا ئیستا رپازه تی نه شکاوه و جه نابت پوتبه ی وه زاره ت پی به خشیوه. مومکینه هه سوودان به خاله تیان پی بردپی و گۆشته که یان بردووه له جیگه ی فیپرپریسه شاره ته وه، دوشمن هه موو جوړه فیلئ دروست ئه که ن و، تۆ له مه سه له ی هه سووده که بی خه بهری بۆ تازاری دراوسییه که ی خوی به کوشت دا.

کامجۆی پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

دایکی وتی: نه‌گیږنه‌وه له شاری به‌غداد کابرایه‌کی حه‌سوود دراوسیتی عابیدی بوو. عابیده‌که شوره‌تی عیباده‌تی بلاو بوو‌بووه، له هه‌موو لایه‌که‌وه بو زیاره‌تی نه‌هاتن، دیاریی چاک چاکیان بو نه‌هینا. کابرا حه‌سووده‌که به‌خاله‌تی پی برد، درۆی زۆری بو عابیده‌که هه‌له‌به‌ست، باوه‌ریان پی نه‌ته‌کرد. ناخری مه‌جبوور بوو عه‌بدیکی کری، خزمه‌تی عه‌بده‌که‌ی کرد، رۆژی به‌عه‌بده‌که‌ی وت: نه‌زانی بوچی نه‌وه‌نده خزمه‌تت نه‌که‌م؟ کاریکم پیته، نه‌بی جی به‌جیی بکه‌یت. عه‌بده‌که‌ وتی: به‌سه‌ر سه‌ر. کاره‌که چییه؟ به‌یانی به‌رموو. حه‌سووده‌که‌ وتی: نه‌و عابیده‌ دراوسیمه. هه‌ر چه‌ند درۆ و بوه‌تانم بو هه‌له‌به‌ستوه‌ که‌س باوه‌رم پی ناکات. وا ئیستا وا به‌چاک نه‌زانم ئیمشه‌و بچین له سه‌ریانی عابیده‌که‌ من سه‌ر بپریت و ماله‌که‌م بو خۆت به‌ریت، روو بکه‌یت بو شاریکی که، به‌لکی حوکوممه‌ت له جیگه‌ی خوینی من عابید بگریت و ناوی چاکه‌ی بکوژیته‌وه. عه‌بده‌که‌ وتی: ئاغا، له‌سه‌ر نه‌و فکره‌ لاچۆ، وه‌ نه‌گه‌ر تو مردیت له پاش تو هه‌رچی له‌عابید بگریت قانزاجی بو تو نابی، وه‌ نه‌گه‌ر زۆر له‌ عابید بیزار بوویت من خه‌ریکی کوشتنی نه‌م و دلێ تو له‌ نازار نه‌جات نه‌ده‌م. حه‌سووده‌که‌ وتی: خه‌ریکه‌ په‌رده‌ی دلێم بپچرێ، چاک وایه‌ قسه‌م نه‌شکینی. هه‌له‌سه‌ برۆین، وه‌خت دره‌نگه‌. شه‌وی هه‌ردوکیان چوونه‌ سه‌ریانی عابیده‌که‌. عه‌بده‌که‌ سه‌ری ئاغای بری، گه‌رایه‌وه، چووه‌ ماله‌وه، نه‌وی به‌ وه‌زن سووک و به‌قیمه‌ت گران بوو هه‌له‌گرگرت و رووی کرد بو شاری نه‌سفه‌هان. بو سوپحه‌ینی رۆژ بووه‌وه، لاشه‌ی حه‌سووده‌که‌یان له‌ سه‌ریانی عابید دۆزیه‌وه. عابیده‌که‌یان برد بو موخاکه‌مه‌. مودده‌تی به‌ حه‌پسی مایه‌وه. ته‌سادوف توجاری له‌به‌غداوه‌ رووی کرد بو نه‌سفه‌هان. وه‌ختی گه‌یشته‌ نه‌سفه‌هان عه‌بده‌که‌ی حه‌سوود چاوی به‌ توجار که‌وت، خویشی و چۆنیان له‌یه‌ک کرد، قیسه‌ی ئاغای هاته‌ ناوه‌وه. توجار وتی: ئیستا عابید له‌سه‌ر ئاغات حه‌پس کراوه‌. عه‌بده‌که‌ وتی: به‌ زولم حه‌پسیان کردوه‌.. قیسه‌ی نه‌وه‌ل و ناخری ئاغای بو توجار گیږایه‌وه. توجاره‌که‌ دوو سی که‌سی بانگ کرد شاهیدیان له‌ده‌م عه‌بده‌که‌ وه‌رگرت. وه‌ختی گه‌رایه‌وه‌ شاهیده‌کانی برده‌ لای قازی شه‌هاده‌تیان دا و عابیده‌که‌ نه‌جاتی بوو وه‌ تف و له‌عنه‌ت بو رۆحی حه‌سووده‌که‌ په‌وانه‌ کرا.

دایکی وتی: بویه‌ نه‌م میسه‌اله‌م بو هینایته‌وه‌ تا له‌ جه‌نابت مه‌علووم بی حه‌سوود هه‌موو جوړه‌ کاری دروست نه‌کات، وه‌ ئیستا چاک وایه‌ ده‌ست له‌ کوشتنی فیږپسه‌ هه‌له‌گریت.

ئه‌گه‌ر خه‌تابار نه‌بووبی دلی جه‌نابت ئازاری نامینی، وه‌ئه‌گه‌ر خه‌تاباریش بووبی عه‌فو کردنی تو‌شوره‌ت په‌یدا ئه‌کات. کامجۆی به‌ئامۆژگارییی دایکی دلی چاک بوو، ناردی به‌شۆین فیپرپرسه‌ دا. وه‌ختی فیپرپرسه‌ گه‌یشه‌ لای کامجۆی، په‌سمی ئه‌ده‌بی به‌جیه‌ینا، وتی: ئه‌ی پادشا ئه‌و دزییه‌ له‌ من دووره‌، چونکه‌ گوشتم له‌خۆم حه‌رام کردوه‌، وه‌ جه‌نابت ته‌حقیقی بکه‌یت ئاشکرا ئه‌بی دز کییه‌؟ کامجۆی یه‌که‌ یه‌که‌ ئومه‌رای بانگ کرد، وه‌عه‌دی خه‌لاتی به‌به‌عزیکیان دا، وه‌ له‌ به‌عزیکیان توند بوو. ئاخری راستی قسه‌یان ئاشکرا کرد. مه‌علووم بوو فیپرپرسه‌ دزیی نه‌کردوه‌. دایکی شیر وتی: کورم لازمه‌ له‌مه‌و دوا به‌ په‌له‌ په‌ل ده‌ست بو‌کار درێژ نه‌که‌یت. به‌قسه‌ی حه‌سوود ئازارت بو‌که‌س نه‌بی. کامجۆی وتی: ئامۆژگاریی تو‌له‌قه‌تلی ناحه‌ق دووری کردم. فیپرپرسه‌ وتی: ئومیدی نه‌جاتم له‌ خزمه‌ت جه‌نابت به‌یان ئه‌که‌م. کامجۆی وتی: جارێکی که‌ ترس و خۆفت نه‌بی، راستی تو‌ بۆم ئاشکرا بوو. فیپرپرسه‌ وتی: له‌ ئه‌وه‌له‌وه‌ راستی منت مه‌علووم کردبوو. به‌قسه‌ی حه‌سوود تووشی به‌لا هاتم و، جارێکی که‌ تووشی بيم ریگه‌ی نه‌جاتم ده‌ست ناکه‌وێت، وه‌هه‌تا من له‌ خزمه‌ت جه‌نابت باقی بم دوشم هه‌ر باقییه‌و، دزی له‌سه‌ر من ئیسپات نه‌بووبوو ئه‌مرت به‌کوشتنم کرد. بۆم مه‌علووم کراوه‌ گوناھت بکه‌م عه‌فوکردن له‌ تو‌ نایینریت، هه‌روه‌ک پادشاکه‌ قه‌له‌می عه‌فوی به‌سه‌ر گوناھی ده‌رگاوانه‌که‌ دا کیشا. کامجۆی پرسیی: چۆن بووه‌؟

حیکایه‌ت

فیپرپرسه‌ وتی: ئه‌گه‌ر نه‌وه‌ له‌ شاری یه‌مه‌ن پادشایه‌ک بوو دنیای به‌شوعله‌ی عه‌داله‌تی روون کردبووه‌وه‌. پۆژی رقی له‌ ده‌رگاوانه‌که‌ هه‌لسا، ده‌ری کرد. ده‌رگاوان چهند سال مایه‌وه‌، فه‌قیر بوو، هه‌رچی ناو مالی بوو فرۆشتی. زۆر موحتاج بوو. ئاخری فکری کرد خۆی نیشانی پادشا بدات. پۆژی پادشا میوانیکی زۆری هاتبوو، بو‌که‌س مومکین نه‌ئبوو بچیه‌ته‌ ژووره‌وه‌. ده‌رگاوانه‌که‌ ئولاغیک و ده‌ستی ئه‌لیسه‌ی به‌ئمانه‌ت خواست، رووی کرد بو‌مالی پادشا. قاپیوانه‌کان وایانزانی پادشاه ناردوو به‌شۆینیا، مه‌نعیان نه‌کرد. ده‌رگاوانه‌که‌ چووه‌ مه‌جلس، سه‌لامی کرد و دانیشته‌. وه‌ختی پادشاه چاوی به‌ده‌رگاوان که‌وت ئاگری غه‌زه‌بی داگیرسا، فکری کرد بانگی جه‌للاب بکات له‌ گه‌ردنی بدات. ته‌کرار فکری کرد وتی: وه‌ختی دانیشتنی میوان تووره‌بوون جوان نییه‌. به‌ ئاوی حیلیم ئاگری غه‌زه‌بی کوژانده‌وه‌، ناوچه‌وانی روون بووه‌وه‌. ده‌رگاوان هه‌لسا، ده‌ستی کرد به‌

خزمت کردنی میوانه کان. له وهختی فرسه تدا سینییبه کی ئالتون وهزنی ههشتا مسقال ئالتون بوو له ژیر عه باکه یدا شار دیه وه. پادشاه چاوی لی بوو، دهنگی نه کرد. زانیی فه قیره و له بهر موحتاجی ئیختیاری دزی دهکات. میوانه کان رویشتن. ده رگاوانه کهش رویشتن. وهختی حاجت کو کرایه وه، دهنگه دهنگ له خزمتکاره کان بهرز بووه وه. پادشا وتی: ئه وه چیبه؟ وتیان: قوربان سینیه ئالتونه که دزراوه. پادشا وتی: ئه وه کهسه ی سینییبه که ی بردووه لازمی بووه، وه ئه وه کهسه چاوی لی بووه قسه ناکات، واز بیئن، بو سینییبه که مه گهرین. ده رگاوانه که سینییبه که ی فروشت، تا یهک سال خهرجی کرد بو مال و منالی. دوا ی سالی خوی گه یانده وه مالی پادشاه. پادشاه بانگی کرده پیشه وه، سه ری نایه بن گویی وتی: پاره ی سینییبه که ت ته واو کرد؟ ده رگاوان دهستی کرد به گریان، وتی: ئه ی پادشاه، موحتاجی پیی کردم. عاقلان و توویانه: خانووی دۆست برووخینه، له ده رگای دوشمن مه ده، وه له زاتی پادشاه مه علووم بی له روچی خۆم بیزار بوو بووم، بو یه به دزیوه بردم، کهس نه زانی تا ئابرووم نه چیت، وه ئومید ده کهم قه له می عه فو به سه ر گوناهما بکیشریت. پادشاه عه فوی کرد و له جیگه ی خوی به ده رگاوانی داینا به وه و مه عاشی زیاد ی بو بریبه وه.

فیرپرسه وتی: بو یه ئه م میساله م بو جه نابت هیتنا به وه، تا جه نابت منیش عه فو که ی ت نیزم بده ی ت برۆم به گیای ده رو دهشت خۆم برۆنیم.

کامجۆی وتی: ئامۆزگار بیه ک به جی بیله. فیرپرسه وتی: دلای پادشاه لازمه وه ک به حر وای بی به نهختی خۆل لیل نه بی، وه حیلمی پادشا لازمه وه ک کیتو قایم بی، به بایه کی به قووه ت نه بزویت. چاکترینی هه موو کاریک حیلیم و سه به ره. که سه ی حه لیم بی له مسیبه تی دنیا دووره. به توندی و تیژی کار دروست نابی. به زوبانی شیرین هه موو کاری ناسان نه بی.

نه سیجه تی ده هه م

جه زا وه رگرتن به ریگه ی خۆی دروسته

داییشلیم رووی کرده بره هه من، وتی: له عه فو کردنی خه تا تیگه ی شتم و ئومید ده که م به یانی جه زا وه رگرتن به ریگه ی خۆی به یان بفره رموویت. بره هه من وتی: جه زا وه رگرتن به ریگه ی خۆی وه ک حیکایه تی شیره چنگ تیژه که و کابرا تیر هاویژه که وایه.

داییشلیم پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

حه حکیم وتی: نه گپرنه‌وه له نه‌ترافی سلیمانی کیتی هه‌یه ناوی (پیره‌مه‌گروون)ه. سه‌ری کپوه‌که بو تاسمان به‌رز بووبه‌وه، ناوی له هه‌موو لایه‌که‌وه تافه‌تاف نه‌چوه خواره‌وه. داری ساحیب مپوهی له حساب نه‌هات. شیریکی مپیی له‌وه کپوه‌دا پیگه‌یشتبوو، ده‌نگی وه‌ک ره‌عد، هه‌لمه‌تی وه‌ک به‌رق واپوو. دایم خه‌ریکی خوین رژاندن بوو، په‌نجه‌ی له خوین وشک نه‌ه‌بووه. سیاگۆش له‌ژیر حوکی شیرکه‌که دا بوو، که چاوی به‌وه خوین رشتنه نه‌که‌وت فکری نه‌وه‌ی کرده‌وه که‌س یارمه‌تی زالم بدات، نه‌ویش شه‌ریکه. له‌به‌ر نه‌وه رووی کرده‌ ریگه، شیرکه‌ی جیه‌یشت، ته‌ماشای کرد مشکی خه‌ریکی ره‌گ برینی داریکه، داره‌که به‌زوبانی حال بانگی کرد وتی: نه‌ی زالم، له‌به‌ر چی خه‌ریکی ره‌گ برینی هه‌یاتم نه‌که‌یت و خه‌لقی له‌خواردنی مپوهی من بی به‌ش نه‌که‌یت؟ خراپه‌مه‌که، جه‌زای خراپه‌مه‌یه. مشک گویی نه‌دایه. ته‌سادوف ماری په‌یدا بوو، ده‌می داپچری، مشکه‌که‌ی قووت دا. ژیرکی په‌یدا بوو، ماره‌که‌ی خوارد. ته‌سادوف رپوی په‌یدا بوو، په‌لاماری ژیرکی دا، خسته‌یه سه‌رپشته‌ی، مپزی کرده سه‌ر سکی. ژیرک وایزانی باران نه‌باری. سه‌ری ده‌ره‌ینا، رپوی په‌لاماری دا، گرتی، سه‌ری هه‌لکه‌ند و درکه‌کانی دامالی خواردی. ئیستا له‌خواردن نه‌بووبه‌وه سه‌گت وه‌ک گورگی هار په‌لاماری رپوی دا و خواردی. ته‌سادوف پلنگی په‌یدا بوو، په‌لاماری سه‌گی دا، پارچه‌ پارچه‌ی کرد. به‌ینی چوار ده‌قیقه‌ی پی چوو راوچییه‌ک په‌یدا بوو تیری بو پلنگ هاویشت، دای له‌په‌راسووی راستی له‌په‌راسووی چه‌پی ده‌رچوو، پلنگ مرد. راوچییه‌که پیستی پلنگه‌که‌ی گرت‌ه‌وه. سواری په‌یدا بوو ته‌ماشای پیسته پلنگه‌که‌ی کرد، ناره‌زووی سه‌ندی کرد، بوو به‌شه‌ریان له‌گه‌ل کابرا راوچییه‌که. سوار شمشیری داهینایه‌وه دای له‌سه‌ری راوچی کردی به‌دوو که‌رته‌وه، پیسته‌که‌ی هه‌لگرت و ریشت. میقداری نیو سه‌عات نه‌ریشتبوو، قچی ئولاغه‌که‌ی چوو به‌کونه‌مشکدا، سواره‌که‌گلا، رچی ده‌رچوو. سیاگۆش نه‌وه‌جه‌جایانه‌ی چاو پیکه‌وت، گه‌راپه‌وه بو لای شیر و دو‌خاوازی له‌شیر کرد. شیر وتی: ریشتنی تو له‌به‌ر چییه؟ خواردنیکی زور له‌به‌ر من نه‌مینته‌وه به‌ره‌ته‌ی نه‌یخوت. سیاگۆش وتی: نه‌ی پادشا، قسه‌به‌ک له‌دلمایه، ناشکراکردنی بونی مردنی لی دیت، وه‌نه‌گه‌ر جه‌نابت دلّم نه‌مین نه‌که‌یت نه‌توانم ناشکرای بکه‌م. شیر دلّم نه‌مین کرد. سیاگۆش وتی: نه‌ی پادشا ته‌ماشای نه‌که‌م دایم خه‌ریکی خوین رژاندنی و، له‌ئاخر رۆژت زور نه‌ترسم. شیر وتی: زولم له‌تو نه‌کراوه و من نازارم به‌تو نه‌گه‌یانده‌وه. ریشتنی له‌به‌ر چییه؟

سیاگۆش وتی: له بهر دوو رینگه یه. ئه ووه ل ئه و كه سه ی ساحیب مروه ت بئی تاقه تی چا و پیکه وتنی زولم ناکات و، ئیقتیداری ناله ی مه زلوومی نییه. دووهم له وه ئه ترسم جه زای خراپه ی تو له تو تپه ر بکات، پرشنگی من بسووتینی و، هه رکه س نریک به کووره بوو پرشنگی بو دیت. شیر وتی: تو بونی خراپه ت له کوئی کردووه؟ رینگه ی کاری چاکه چون ئه زانی؟ سیاگۆش وتی: ئه ی پادشاه، ئاشکرایه هه رکه س چاک بکا چاک دیته رینگه ی و هه رکه س خراپ بکات خراپ دیته رینگه ی. دونیا له جینگه ی خو ی وه ک شاخ و کیتو وایه، هه ر ده نگی بیت ده نگ ئه داته وه و، ئیمپرۆ من شتیکی غه ربیم دیوه. مه سه له ی له ئه ووه ل تا ئاخو بو شیر گپرایه وه. به ئامۆژگاری وتی: ئه ی پادشاه، مشک ره گی داره که ی بری، بوو به خو راکي مار. مار نازاری به مشک گه یاند، بوو به خو راکي ژیرک. ژیرک ماره که ی خو ارد، بوو به خو راکي ریبوی فیلزان. ریبوی ژیرکی خو ارد، به ده ست سه گه وه پارچه پارچه کرا. سه گ ریبوی خو ارد، به چنگ پلنگه وه سکی هه لدرای. پلنگ سه گه که ی کوشت، به تیری راوچی کوژرا. راوچی پیستی پلنگی دامالی، به شمشیری سو ار دوو له ت کرا. سو ار قه تللی ناحه قی کرد ئولاغه که ی گلا ئه ستۆی شکا. هه موویان له بهر زولم کردن به جه زای خو یان گه یشتن. له خراپه دوور بوون رینگه ی سه لامه تیه. شیر له بهر مه غرووری قسه ی سیاگۆشی به هیچ زانی. له جینگه ی ئه و هه موو ئامۆژگارییه ده ستی زولمی زیاتر دریت کرد. سیاگۆش بو ی مه علوم بوو ئامۆژگاری ته ئسیر ناکات، شیره که ی جیه پیتشت. شیر رقی هه لسا، شوین سیاگۆش که وت. سیاگۆش له ترسا خو ی شارده وه. شیر له سیاگۆش ره ت بوو ته ماشای کرد دوو بیچووه ئاسک به گیا خو اردن خه ریکن، دایکیان به دیاره وه وه ستاوه. شیر فکری خو اردنی بیچووه ئاسکه کانی کرد، دایکی ئاسکه کان هاواری کرد: ئه ی پادشا، ده ست له خو اردنی بیچووه کانم هه لگره، تویش بیچووت هه یه. جگه رم به ئاگری زولم مه سووتینه. ده رزی بکه به خو تا، ئه نجا سووژن بکه به خه لقا. شیر هه ردوو بیچووه ئاسکه که ی خو ارد. وه شیره که دوو بیچووی بوو. ته سادوف راوچییه ک رینگه ی که وته ئه وئ، هه ردوو بیچووه شیره که ی کوشت و پیستی دامالی بردی. ئاسک به گریان رویشت، تووشی سیاگۆش بوو، به یانی خو اردنی بیچووه کانی بو سیاگۆش گپرایه وه. سیاگۆش وتی: نریکه به جه زای خو ی بگات. وه ختی که شیر رویشته وه ته ماشای کرد هه ردوو بیچووه که ی کوژراوه و پیستیان له بهر دامالاوه، به نه رنه ر ئه و کیتوه ی هینایه له رزه. چه قه لئ دراوسپی بوو چوو به ته عزیه وه، وتی: گریان و هاوار بو ئه که یه؟ شیر وتی: وه ره بزانه چییه، ئه و وه خته گریانم بپرسه. چه قه ل وتی:

سهبر لازمه. هه چى داخل به دونيا بيى مردنى بو دانراوه. نهختى بيى دهنگ به سى نامۆژگارى ههيه بوى بگيرمهوه: هه ر ئه ووه لى ئاخريكى ههيه، هه ر تهنگانه يه ك فه ره حيهه كى له شوينه و، هه ر رۆح له به رى مردنى ههيه. لازمه سهبر بكه يت، گريان و هاوار چارت ناكات. شير و تى: نازانم له كوئى ئه و به لايه بو بيچوو هه كانم هاتوو؟ چه قه ل و تى: خوئى ئه و به لايه ت به سه ر خوئى هيناوه. قسسهى تو وه ك قيسسه ي دار فرۆشه زالمه كه وايه، ئاگر له داره كانى به ريو بوو، ئه يوت: ئه و ئاگره چۆن له داره كه به ريووه؟ شير پرسىي چۆن بووه

حيكايه ت

چه قه ل و تى: ئه گيرنه وه كا براهه كى دار فرۆش بوو دارى له فه قيران ئه كرى و نيوه ي پاره كه ي نه ئه دا و له زستانا ئه يفروشت به قازانجى كى زۆر له به ر زو لى كردنى فه قيران كه و تبه ونه هاوار. رۆژى بارى دارى له فه قيرى كرى، چوايه كى پاره كه ي نه دا. فه قيره كه رووى كرده ئاسمان، هه ناسه ي هه لكىشا، هه ناسه كه ي لوول بوو، ده رگاي ئاسمانى كرده وه. پياوچا كى به لايانا رابوورد، و تى: زالم، له هه ناسه ي فه قيران بترسه. به يه ك هه ناسه دونيا يه ك خراب ئه كه ن. زالمه كه و تى: برۆ به لاي خوئته وه. شىخ رووى كرده جىگه ي خوئى. ته سادوف ئه و شه وه ئاگر له مالى زالمه كه به ريوو، هه رچى دار و مالى بوو سووتا. بو رۆژه وه بوون شىخه كه به لاي خانووى زالمه كه دا رۆيشت، گوئى لى بوو زالمه كه به ره فيقىكى و تى: نازانم ئه و ئاگره چۆن به ريوته وه؟ شىخ جوابى دا يه وه، و تى: ئه وه دوو كه لى دلى فه قيران بوو ئاگرى له عومرى نا مويا ره كت به ردا. زالمه كه سه رى خه جاله تى به زه وييا شو ر كرده وه، بوئى مه علوم كرا له به ر زو لى به جه زاي خوئى گه يشت. كه و ته غه م و مه راقه وه هه تا مرد.

چه قه ل و تى: بو يه ئه م ميساله م بو تو هينا يته وه، تو يش جگه رى چه ند رۆح له به رى كت سووتا ندوو و جه زاي خوئى وه رگرت. وه ك جگه ر سووتا وه كان سه برى ان كرده وه تو يش سه بركه. شير و تى: به م نامۆژگارى بيانه سه بوورى دلم هات. وه ئىستا چارم چيهه؟ چه قه ل و تى: عومرت چه نده؟ شير و تى: عومرم چل ساله. چه قه ل و تى: ئه وه چل ساله به چى ژيا وىت؟ شير و تى: به گوشتى حه يوانات و به نى نادم. چه قه ل و تى: ئه وانه ي تو گوشتت خواردوون هه موو دا يه ك و باوكيان بووه و به نازارى تو وه تلاونه ته وه. ئه گه ر ئه ووه ل رۆژ ده ستى زو لىم دريژ نه كرده يه ئىستا تووشى جگه ر سووتانن نه ئه بو وىت و، هه تا ئاره زو وى

نازار بوونت بی ئیسراحت ناکهیت. تهرکی نازار گه یاندن بکهیت رۆح به سه لامهت ده رئه کهیت. شیر تویهی کرد هه تا به رۆح زیندوو بی له گیا و میوه زیاتر نه خوات. له سه ر ئه و فکره مودده تی مایه وه. وهختی چه قه ل ته ماشای کرد ئه وهی خواردنی سالیکی چه قه ل بی، به یه ک رۆژ ئه یخوارد، ته کرار چووه لای شیر، وتی: ئه ی پادشا، به چی خهریکیت؟ شیر وتی: به گیا خواردن خهریکم و نازارم بۆ کهس نییه. چه قه ل وتی: نازاری ئیستات له جارن زیاتره. شیر وتی: له بهرچی؟ نه په نجه به پیستی کهس خوتناوی ئه کهم و، نه ده م به گۆشتی کهس چه ور ئه کهم. چه قه ل وتی: تۆ ده ستت له خواردنی خۆت هه لگرتووه، ده مت بۆ خواردنی هه موو حه یوانات درێژ کردووه، چونکه گیا و میوه ی ئه م کیتوه کیفایه تی ده رۆژی تۆ ناکات. ئه وانیه ی به خواردنی ئه م کیتوه ئه ژین به مودده ی حه فته یه کی که هه موو ئه مرن، گوناهیان به گه ردنی تۆ ئه بی. مومکینه جه زای له دنیا بده یته وه، هه روه ک به رازه که میوه ی مه میونه که ی زه وت کرد له دنیا دا به جه زای خۆی گه یشت، له داره که که وته خواره وه، مرد. شیر پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

چه قه ل وتی: ئه گیتړه وه مه میوونتی له هه نجیروستانی به ته نها موداری ئه کرد. رۆژی مه میوون فکری کرد مه علومه ژیان به خواردن مومکین ئه بی، وه مه علومه ئه م باغه له هه نجیر زیاتر میوه ی تری نییه. چاک وایه میقداریکی بۆ زستان هه لگرم. رۆژ به رۆژ میقداری هه نجیری ئه خوارد وه میقداریکی بۆ زستان وشک ئه کرده وه. رۆژی به رازی له ده ست راوچی رایکردبوو، رینگه ی که وته ئه و باغه ته ماشای کرد میوه به هیچ داریکه وه نه ماوه، پرووی کرده دار هه نجیره که. مه میوون له ترسا به سه ر داره که وه وشک بوو. به راز وتی: ئه ی مه میوون، میوان رائه گری؟ مه میوون جوابی دایه وه وتی: غاییبانه گه یشتیت. ئه گه ر له پیشه وه خه بهرت ئه نارد خواردنم بۆ حازر ئه کردیت. به راز وتی: ئیستا چی حازره بیه یته، برسییه تی هیلاکی کردووم. مه میوون لقیکی هه نجیره که ی راوه شاندا، هه ر هه نجیری ئه که ویته خواره وه ئه یخوارد. به راز وتی: ساحیب مال تیرم که. مه میوون لقیکی که ی بۆ راوه شاندا، ئه ویشی خوارد. ته کرار وتی: تیرم که. مه میوون وتی: ئه ی میوان، ئه وه ی تۆ خواردت کیفایه تی یه ک مانگی من بوو. تۆ به من تیر ناکریت. به راز رقی هه لسا وتی: ئه م باغه مودده تیکه به ده ست تۆ وه یه، له مه ودوا لازمه بۆ من بی. مه میوون وتی: زه وت کردنی مال جوان نییه. واز له ته مه ع بیته، رینگه ی خۆت بگره، برۆ، نازارت نه بی. به راز

زیاتر رقی هه‌لسا، وتی: ئیستا له داره‌که نه‌تخه‌مه خواره‌وه، فیری نه‌ده‌بت نه‌که‌م. به‌راز به داره‌که دا‌سه‌رکه‌وت، گه‌یشته سه‌ر لقیکی، داره‌که شکا. به‌راز سه‌ر و خوار که‌وته خواره‌وه، رۆچی ده‌رچوو.

چه‌قله‌ وتی: ئەم میسالم بۆ هینایتنه‌وه، له تۆ مه‌علووم بی میوه‌ی ئەم کیوه کیفایه‌تی تۆ ناکات، وه ئیستا ناوی عابیدی تۆ- راسته وه‌یا درۆیه- بلا‌وبۆته‌وه. چاک وایه قسه‌ی دۆست و دوشمن له‌سه‌ر خۆت بار نه‌که‌یت. شیر ئەو قسه‌ی له چه‌قله‌ بیست، ته‌رکی میوه خواردنی کرد، به گیای ته‌رو وشک مودارای کرد. وه‌هه‌رکه‌س تینگه‌یشتنی بیت له‌م حیکایه‌تانه ورد بیتنه‌وه، عه‌قل وه‌رئه‌گریت و ژبانی ئیسراحه‌تی ده‌ست نه‌که‌وتیت.

نه‌سیحه‌تی یازده‌هه‌م

له ئەندازه زیاد ته‌له‌ب کردن په‌شیمانی له شوین دی دابیشلیم وتی: له جه‌زا وه‌رگرتن به رینگه‌ی خۆی به زوبانی جه‌نابت به‌یان کرا، تینگه‌یشتنم. ئومید ده‌که‌م له ئەندازه زیاد ته‌له‌ب کردن په‌شیمانی له شوین بیت، چۆنه؟ بره‌همه‌ن وتی: رۆژی نه‌زله‌ که خودا مه‌خلووقی دروست کرد رزقی بۆ دانا. زیاد و که‌می به ده‌ست که‌س نییه، هه‌مووی به ئیراده‌ی خوداوه براوه‌ته‌وه، وه هه‌رکه‌س به واسیته‌یه‌ک خودا رزقی بۆ نه‌نیریت، وه‌هه‌رکه‌س له ئەندازه‌ی خۆی زیاد ته‌له‌ب کرد، به ده‌رد و مه‌راقه‌وه مرد، هه‌ر وه‌ک کابرای فه‌ره‌نگستانیه‌که ته‌له‌بی فیر بوونی زوبانی عیبری له عابیده‌که کرد.

دابیشلیم پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

بره‌همه‌ن وتی: له زه‌مینی قونوج عابیدی بوو زۆر له خواترس و ساحیب خیرات بوو، ناوی عیباده‌تی به هه‌موو ئەترافا بلا‌و بووبۆوه، له هه‌موو لایه‌که‌وه دیاری بۆ ته‌هات. شه‌و و رۆژ به خزمه‌ت کردنی میوان خه‌ریک بوو. رۆژی میوانیکی هات، له پاش نان خواردن له میوانی پرسیی: خه‌لقی کام شاری؟ میوان وتی: نه‌گه‌ر تاقه‌تی گوی گرتنت هه‌یه، قیسه‌سه‌ی من دوور و درێژه. عابید وتی: بیگی‌په‌وه، بزانه‌م. میوان وتی: من خه‌لکی شاری فه‌ره‌نگم، کاری من نانه‌وایی بوو، وه له‌گه‌ل فه‌للاحیک موعامه‌له‌مان بوو. فه‌للاح گه‌می بۆ نه‌ناردم، منیش به حه‌فته‌ پارهم نه‌دایی. رۆژی فه‌للاحه‌که زیافه‌تی بۆ کردم، بانگی کردم ناو باغی‌که‌وه. له‌نان خواردن بووینه‌وه، ده‌ستمان کرد به قسه‌کردن. سوئالی

له من کرد، وتی: موعامه له و قانزاجت چۆنه؟ من جوابم دایه وه: دهستمایه ی دووکان بیست حۆقه گه مئه. قانزاجی ئه وه یه رۆژ به رۆژ بۆ مال و منال خه رج ئه کریت. فه للاحه که وتی: زیادیی ئه وه نده نییه خانوئیکی پین دروست بکه ییت؟ من وتم: به هه زار کی شمه کی شم خه رچی ده ردینیی. منیش وتم: مایه و قانزاجی تۆ چۆنه؟ جوابی دامه وه وتی: مایه ی من که مه و قانزاجی زۆره. یه که به ده گه نم زیاد ی ئه بی. منیش وتم: یه که به ده قانزاج زۆر زه حمه ته. فه للاح وتی: له وه زیاتر قانزاج ده ست ئه که ویت. یه که ده نک خه شخاش پروئینی له گه ل سه وز ئه بی میقدهاری بیست چل ده رئه کات، هه ر چلئیکی خاشخاشی ئه گریت، هه ر خاشخاشی ده هه زار ده نک زیاتره. ئه ی وه ستا، «ع» که خوا بیدات له کیمیا چاکتره. حوکه ما «ز»، «ر» به ئالتوون ناو ئه بهن، «ع» به سه رچاوه ی ئالتوون ناو ئه بهن. منیش که ئه و قسانه م له فه للاح بیست، فکری زه راعه ت کردم که وته سه ر و ده رگای دووکانم داخست، خه ریکی ئه سیاب زه راعه ت کرین بووم دراوسپیه کم خه بهری زانی ده رگای دووکانم داخستوه، فکری که م هه یه، بانگی کردم، ده ستی کرد به ئامۆژگاریم. وتی: ئه ی وه ستا، ده ست له کاری خۆت هه لمه گره و زیاد له ئه ندازه داوا مه که. که سه ئی قانیه بی پادشای وه خت و زه مانه. که سه ئی ته مه عکار بی موفلیس و سه رگه ردانه. منیش وتم: سوئی، نانه وایی قانزاجی نییه، فکرم هه یه فه للاحه ت بکه م به لکی قانزاجی زیادم ده ست که ویت، خانوئیک دروست بکه م. سوئی وتی: مودده تیکه ژینی تۆ له سه ر نانه وایی ده وامی کردوه. مومکینه ئه و فکری تۆ کردوه ته قسووه تت به سه ریا نه شکیی، ئه وه ت به سه ر بی به سه ر قولنگه که هات. وتم: چۆن بووه؟

حیکایه ت

سوئی وتی: ئه گپرنه وه کابرایه کی گازر هه مسو رۆژ له قه راغ جوگه ئاوئ جاوی گازر ئه کرد. ته ماشای ئه کرد یه که قولنگ رۆژی چهند سه عاتئ له نزیک کابرای گازر ئه نیشته وه، ئه گه را په پووله و کرم و میشی ئه خوارد به سه ر سه وزایی و گوئه وه. ته سادوف سوئسکه یه که بۆ ئا و خواردن نیشته وه، واشه بۆی هاته خواره وه، په لاماری دا، خواردی. قولنگ ئه وه ی چا و پین که وت ته رکی خواردنی خۆی کرد، لاسایی واشه ی کرده وه. کوئری نیشته وه، قولنگ فکری بوو بیگریت. نزیک به کوئر بوو، قاچی له قور چه قی. هه رچه ند قووه تی کرد نه جاتی بی نه جاتی نه بوو. کابرای گازر که چوو گرتی. رۆیشته وه بۆ ماله وه، له رینگه تووشی په فیقیکی بوو، وتی: ئه و تهیره چییه؟ گازر وتی: ئه وه قولنگه لاسایی

واشهی کردهوه، لهقور چهقی، منیش گرتوومه. سهری ئهپریم. سوئی وتی: ههر کهسێ له ئەندازهی خوێ زیادی داواکرد پهشیمان ئەبیتتهوه. میوانهکهم وتی: قسهی عابیدهکهم به گهمه زانی. ئهوی له دووکانهکهم بوو فرۆشتم و ئهسبابی فهلاحهتم ریکخست و میقداری تووم داچهند. له پاش یهک حهفته خووم و منالم موحتاج بووین به نانی، چونکه رۆژ به رۆژ به دووکانهکه ئەژیام. فکرم کرد ههتا سالتی بهم جووره ژیانمان نابێ، کاشکی بهقسهی سوئییهکهم بکردایه. چاک وایه دووکانهکهم بکهمهوه، چوممه لای ئاشنایهک چهند درههمیکم قهرز کرد، میقداری گهنم و ئهسبابم کری، دووکانم دانایهوه، شاگردیکم بهسهر دهغیلهوه دانا. جارجار سهری دهغلهکهم ئەدا. بهو جووره چوار مانگ دهوامم کرد. شاگردکه دهستی کرد به دزی لیم و مایهی دووکانهکهم فهوتا و ئافات بو دهغلهکه پهیداوو، ئهویش نهما. ژیانم پیتی تال بوو، چوممهوه لای سوئییهکه، بهیانی ئهحوالاتی خووم بو کرد. سوئی وتی: مهسهلهی تو وهک کابرا ریش ماش و برنجکه وایه که دوو ژنی بوو. منیش وتم: چۆنه؟

حیکایهت

سوئی وتی: ئەگێرنهوه کابرایهک بوو ریشی ماش و برنج بوو، دوو ژنی بوو، یهکیکی گهنج و یهکیکی پیر. کابرا ههر شهوی لای یهکیکیان نهنووست. رۆژی لای ژنه پیرهکه خهوی لێ کهوتبوو. ژنهکه تهماشای کرد نیوهی ریشی رهشه، فکری کرد وا چاکه ههر ههموو موویهکی رهش بێ ههلی کهنم بهلکی ههویکه تهلاقی به زۆر بسینێ و عومری لهگهڵ من رابویریت. بهو فکره ههر موویهکی رهش بوو ههلی کهند. بو سبحهینێ نۆیهی مالتی ژنه گهنجهکه بوو. کابرا چوو ئهوی، خهوی لێ کهوت. ژنه گهنجهکه تهماشای کرد مووی رهش به ریشی میتردهکهیهوه نهماوه. فکری کرد: وا چاکه مووه سپیهکان ههلهکنم بیتی به کورپی چوارده سال، بهعهیبی بزانی بچیتته لای ژنه پیرهکهی و عومری لهگهڵ من رابویریت. بهو فکره ههموو مووهکانی ههلهکند. کابرا بهبێ ریش مایهوه. ریشی به دهست ژنهوه بێ بو ههلهکنین چاکه. سوئی وتی: ئهی وهستا، تویش نیوهی مایهکهت شاگرد دزی و نیوهی مایهکهت دهغل بوو فهوتا. وه له ئهوهلهوه ئامۆژگاریم کردیت به قسهت نهکردم، وه بزانه ههرکهس له ئەندازهی خوێ زیاد داوا بکات پهشیمانیی له شوین دیت. میوان وتی: لهتاو قهرزدار تهرکی وهتهنم کرد، ههر شهوی له شارێ به سوال کردن ئەژیام. لهپاش موددهتی بیستم منالهکانم لهبرسا مردن و ناومال، قهرزدار له جیاتی قهرز

فرۆشتوویه تی و شار به شار ئه گهریم تا داخل به خزمه تی تو بووم. عابید وتی: قسه کانت خوش بوو، وه ئیستا ئه گهر تاقت ئه گهرت به یه که وه رائه بوترین، وه نازاری سه فهر و فه قیری مه کیشه. عابیده که به نی ئیسرائیلی بوو، له گه له قهومی خویا به زوبانی عیبیری قسه ی ئه کرد. رۆژی میوان وتی: رجا ئه که م فیری زوبانی عیبیریم بکه، به لکی له دیانه ت چاکتر شاره زایم. عابید وتی: من به زهمه تی نازانم و بو تو زور زهمه ته چونکه حورو فاتی عیبیری و فه رنگسزی زوریان ته فاوته، مومکینه تو فیتر نه بی و منیش عیباده تم بغه وتی. میوان وتی: هه رکه س ئاره زووی کارئ بکات گرانی به ئاسان ئه زانی. بیستومه هه ر زهمه تیک بو دیانه ت بکیشرت خیری زوره، هه روه ک ماسیگره که به فیتر بوونی توزه عیلمی ده وه له مه ند بوو، وه به نیعمه تی پادشاه گه یشت.

عابید پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه ت

میوان وتی: ئه گه ئه وه فه قیری بوو مودارای به ماسی گرتن و ته یر گرتن ئه کرد. رۆژی داوی بو ته یر نابوه وه له جیگه به ک خوی شارده وه. له پر دوو مه لا به موحاده له کردن په یدا بوون. کابرا چوو به لای مه لاکانه وه، وتی: رجا ئه که م دوور بکه ونه وه چونکه داوم بو ته یران ناوه ته وه. مه لاکان وتیان: ئه گه ر ئیمه ئه که یت به شه ربک و هه ریه که ته یرتیکمان ئه ده یتیه به بی دهنگی دوور ئه که وینه وه. کابرا وتی: پیاوی چاک بن ته مه ع مه که نه من. فه قیر و ساحیب عه یالم. ئیوه برۆن به لای کاری خۆتانه وه. مه لاکان وتیان: تو هه موو رۆژی ئه مه کارته، وه ئه گه ر ئیمرۆ یه کی ته یرتیکمان بده یتیه دونیا خراب ئه بی؟ ئیمه ش به دیاری بیبه یین بو موعه للیم. کابرا وتی: چۆن مومکین ئه بی رزقی ئیمرۆم له گه له ئیوه بکه م به سی به ش، ئیوه دوو به شی به رن بو موعه للیم. نه ئه م زه وییه مولکی موعه للیمه و، نه من نانخۆری موعه للیم. خودا قووبول ناکات. ته مه عتان له رزقی من نه بی. مه لاکان وتیان. ئه گه ر قووبول ناکه یت ئیمه یش هه ر ته یری هات ده ری ئه که ین. ناچار کابرا قووبولتی قسه ی مه لاکانی کرد. مه لاکان دوورکه وتنه وه. ته سادوف سی ته یر بوو به داوه که وه. مه لاکان په یدا بوون، داوای حه قی خۆیان کرد. کابرا دهستی کرد به پارانه وه، ئه وانیش وتیان شه رت کردن وه فای لازمه. به زور دوو ته یریان وه رگرت. کابرا وتی: وه ک ئیوه بوون به شه ربکم، لازمه منیش ببه به شه ربکتان، قسه و موحاده له تان چی بوو بامنیش بزانی. مه لاکان وتیان: ئیمه هه ردو کمان موحاده له مان له سه ر سی قسه بوو بو

ته قسیماتی میرات له (مذکر) و له (ائشی) و له (خنشی). کابرا وتی: (مذکر) و (مؤنث) یه عنی (نیر) و (می). (خنشی) چییه؟ مه لاکان وتیان: (خنشی) نه نیره نه می یه. کابرا «نه نیره نه می یه» کردی به ویردی زوبان. رووی کرده وه مال، چوو تهیره که ی فرۆشت. ههر جۆری بوو نه و شه وه رایانبارد. بو سووچه یینی رۆژ بوو وه. تۆری هه لگرت، رۆیشت بو ماسی گرتن. وهختی تۆری خسته ناو ئاوه وه، یه ک ماسییه رهنگا ورهنگ به تۆره که وه بوو. وهختی کابرا چاوی به ماسییه که کهوت زور جوان بوو، فکری کرد به زیندوو یه تی بییاته خزمهت پادشاه، پاره که ی ئه وهنده ئه بی شه و رۆژی ئیداره ی پی بکات. به و فکره ماسییه که ی خسته ناو زهرفیکی ئاوه وه به زیندوو یه تی بردی بو خزمهت پادشاه. وه پادشاه قه سرتیکی دروست کردبوو له ناو قه سره که دا حه وزیان دروست کردبوو، له هه موو جۆره ماسییه کیان بو حه وزه که هینابوو. پادشاه هه موو رۆژی بو ته ماشا کردنی ماسییه کان ئه چوو. ته سادوف ئه و وهخته که ماسی فرۆش گه یشته خزمهت پادشاه، پاشاه له ته ماشا کردنی ماسییه کانا بوو. ماسی فرۆش چوو به پیش ده می پادشا، ره سمی ئه ده بی به جیهینا، ماسییه که ی دانا. وهختی پادشا چاوی به ماسی کهوت زور پی خوشحال بوو، ئه مری کرد هه زار دینار بدهن به ماسی فرۆش. وه زیر چوو به پیش ده می پادشاه، زوبانی ئامۆزگاریی کرده وه وتی: ئه ی پادشاه، ماسی فرۆش زۆره، وه ماسی له به حه ته واو نابی، وه هه رکه س یه ک ماسی بئینیه خزمهت و ئه مر بکه ی هه زار دیناری بدریتتی، به چه ند رۆژی دینار و دره هم له خه زینه ته واو ئه بی. پادشاه وتی: ئه مر چۆن ره د ئه بیته وه؟ وه زیر وتی: من به یه ک قسه ئه مری جه نابت به جی دینم و دلای راو چییه که ش خوش ئه که م. جه نابت سوئال بکه، بفه رموو: ئه ی راوچی، ماسییه که نیره وه یا مییه؟ ئه گه ر وتی: نیره من ئه لیم: به چۆ مییه که ی بیته و هه زار دیناره که وه رگه. وه ئه گه ر وتی: مییه، من ئه لیم: نیره که ی بیته و هه زار دیناره که وه رگه، وه مه علوممه ئه ویش بۆی مومکین نابی و هه رچه ند وه رگری زۆر دلخۆش ئه بیته و یه ک دره هم به زۆر ئه زانی. پادشاه رووی کرده ماسی فرۆش وتی: کابرا ماسییه که نیره یا مییه؟ کابرا بۆی مه علوم بوو بوو پادشا و وه زیره که ته دبیری چۆنیان کردبوو، جوابی دابه وه، وتی: شاهم، ئه و ماسییه خونسایه، یه عنی نه نیره نه مییه. پادشا قسه که ی لا جوان بوو، دهستی کرد به پیکه نین، ئه مری کرد یه ک هه زار دینار حه قی ماسیه که و، یه ک هه زار دینار حه قی قسه که ی بده نی. ماسی فرۆش له خوشیا دوو هه زار دیناری وه رگرت، بوو به یه کج له خوشه ویستانی پادشاه. میوان وتی: ئه ی عابید، بۆه ئه م میساله م بو هینایته وه تا له تۆیش ئاشکرا بی راو چییه که به دوو تهیره که به مه لاکانی دا

فیری دوو که لیمه‌ی نیر و می بوو دوو هه زار دیناری له پادشاه وهرگرت، رجا ئە کهم جه نابت منیش فیری قسه‌ی عیبری بکه. عابید وتی: تو ئاره‌زووی فیربوون ئە کهیت. منیش قوسوور ناکه‌م. عابید مودده‌تیکی زۆر له گه‌ل کابرای میوان خه‌ریک بوو، زوبانی عیبری فیر نه‌بوو. پوژئی عابید به میوانه‌که‌ی وت: زوبانی فه‌ره‌نگی و زوبانی عیبری زۆریان به‌ینه و هه‌تا مردن فیر نابیی. رجا ئە کهم له‌سه‌ر ئەو خه‌یاله‌ لاچۆ، زوبانی ئەجدادت مه‌گۆره. میوانه‌که‌ وتی: له‌سه‌ر په‌وشتی ئەجدادم نارۆم چونکه‌ زۆر کهم عه‌قل بوون. وتوویانه: «إنا وجدنا آباءنا علی أمة» و من له‌سه‌ر ئەو په‌وشتم که خودا فه‌رموویه‌تی: «یهدی الله بنوره من یشاء». عابید وتی: ئەوه‌ی ریگه‌ی چاکه‌ بوو من به‌جیم هینا، وه ئەیزانم ئاخری زۆر په‌شیمان ئەبیته‌وه. نه‌فیری زوبانی عیبری ئەبیته‌ی، و نه‌زوبانه‌که‌ی خۆت فکر نه‌میته‌یت. هه‌روه‌ک قه‌ل ئاره‌زووی فیر بوونی له‌نجه‌ی که‌وی کرد، رویشتی خۆی فکر چۆوه.

میوان پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

عابید وتی: ئەگه‌ر نه‌وه پوژئی قه‌لی به ئاسمانه‌وه چاوی به که‌وی که‌وت به له‌نجه‌ولار به زه‌وییا ئەپوات. قه‌ل نیشته‌وه، بوو به خزمه‌تکاری که‌و، شه‌و و پوژ له که‌و جیا نه‌به‌وه. مودده‌تی به ره‌فقیبی که‌و مودارای کرد و ئاره‌زووی له‌نجه‌ولاری که‌وی کرد. پوژئی که‌وه‌که‌ وتی: ئەی رووره‌شی ناشیرین، ته‌ماشای ئەکه‌م لاسایی من ئەکه‌یته‌وه. قه‌ل وتی: ئەی له‌نجه‌ شیرین، ئاره‌زووی فیربوونی له‌نجه‌ی تو ئەکه‌م. که‌و ده‌ستی کرد به قاه‌قاه، وتی: رووره‌ش، خودا به رووره‌شی تو خه‌لق کردوه و هه‌ردوو پیت پینه‌ند کراوه، وه خودا منی له‌سه‌ر رویشتی له‌نجه‌ولار فیر کردوه، وه تو زه‌حمه‌تی خۆت مه‌ده، فیری له‌نجه‌ی من نابیی. قه‌ل وتی: ریگه‌ی گرتوومه‌ به قسه‌ی تو ته‌رکی ناکه‌م و تا له‌نجه‌ی تو فیر نه‌بم له تو دوور ناکه‌ومه‌وه. مودده‌تی قه‌ل له‌دوای که‌وه‌که‌وه‌ رویشت، فیری له‌نجه‌ی که‌و نه‌بوو، وه هه‌لقون هه‌لقونه‌که‌ی خۆشی فکر چۆوه‌وه. عابید وتی: بۆبه ئەم میساله‌م بۆ هینایته‌وه هه‌تا تویش زه‌حمه‌تی خۆت نه‌ده‌یت. فیری زوبانی عیبری نابیی. عاقلان وتوویانه: نه‌زان ئەوه‌یه ئاره‌زووی کارێ ئەکا لایقی ئەحوالی نه‌بێ. بۆم مه‌علووم بوو تو جاهیلی. دووکانی نانه‌واییت به‌جیه‌یت، چووبته‌ سه‌ر فه‌لاحه‌ت، ئەویشت بۆ هه‌له‌سوورا له‌تاو فه‌قیری ته‌رکی وه‌ته‌نت کرد، گه‌یشتوووته ئیره، ئاره‌زووی فیربوونی

زوبانی عیبری ئەکهیت. موددهتی عابید نامۆژگاری کرد. ئاخری زوبانی عیبری فیتر نه بوو، زوبانهکهی خۆشی فکر چوووه. ههر جوۆری زیاد له ئەندازه ته له ب کریت په شیمانی له شوین دیت. کهسی عاقل بی ته ماشای له خو به رهو ژوورتر ناکات و ئازاری دلّی خوئی نادات.

نه سیجهتی دوازه

گه ورهییی حیلیم و سه بر کردن بو پادشاهان

دابیشلیم وتی: له ئەندازه زیاد داوا کردن و په شیمان بوونه وهی به زوبانی جه نابت به بیان کرا، تیگه یستم. ئومید ده کهم به یانی گه ورهییی حیلیم و سه بر کردن بو پادشاهان به ریگهی راستی به بیان به فرموویت. برهه من وتی: ئەهی پادشاه، له هه موو قانونی چاکتر حیلیمه. رهوشتی بو پادشاهان به کار بی، حیلیمه. خودا ئیلهامی نارد هه سهر محمد (صلی الله علیه وسلم) فرمووی: «ولو كنت فظا غليظ القلب لانفضوا من حولك». كهوا بوو ئاسانیی دونیا و قیامهت به حیلیم مومکین نه بی. وه له هه دیشایه «من سعادة المرء حسن الخلق» و «كاد الحليم ان يكون نبياً». سنی رهوشت بو پادشاهان پتوبسته: حیلیم و، سه خاوهت و، شه جاعهت. وه حیلیم له هه موو کارئ چاکتره. شه جاعهت وهختی خوئی هه یه. سه خاوهت جیگهی خوئی هه یه. حیلیم هه موو وهخت پتوبسته چونکه پادشاه و میللهت موحتاج به حیلیم نه بن. پیاویکی عاقل وتی: بهک تال موو له ما بهینی من و هه موو عالمدا بی، ئاره زووی پچراندنی بهکن ناپچریت، چونکه حیلیم وایه سهری مووه که نهرم بگرن من رایته کیشم و، نه وان رایانکیشا من به نهرمی بو بان دانه نیم، وه ژبانم له گه ل هه موو جوۆره بهنی ئادهمی دروست نه بی، وه قانزاجی حیلیم بو پادشاهان زور پتوبسته چونکه موحا که مهی کوشتن و دزی و شه ر و شو ر نه بریتته پتیب ده می پادشاه. لازمه پادشاه سه بر و حیلیمی زور بی. نه گه ر پادشاه حیلیم نه بی مومکینه به قه هری دونیا بهک ژیر و ژوور بکات. وهختی پادشاه به ناوی سه خاوهت خوئی دونیا بشوات، به ناگری شه جاعهت خهرمانی خه تاکار بسووتیت و ریگهی حیلیم له خوئی گوم بکات، به بهک نه عره روچ له بهدنی هه زار کهس ده رته کات، ناوی سه خاوهت و شه جاعهت گوم نه بی. سه خاوهت و شه جاعهت به حیلیم دروست نه بیت. حیلیم رهوشتی پتیه مبه رانه. قه هر و غه زه ب ریگهی نه فس و شه ی تانه. له پیاوچاکیکیان پرسیی: رهوشتی چاکه چییه؟ رهوشتی خراپه چییه؟ جوابی دایه وه: سه رچاوهی رهوشتی چاکه حیلیمه. سه رچاوهی رهوشتی خراپه قه هر و

غزه به. وهله ذاتی پادشاه ئاشکرا بی ئوموراتی حوکومه تی به وهزیری عاقله وه درست ئه بی. ههروهخت پادشا رقی هه لسا و ئاگری غه زه بی داگیرسا، وهزیر به ته دبیر کردن به ئاوی حیلیم ئاگره که بکوژتینیتته وه، ههروهک پادشای هیند رقی له میللهت هه لسا به ته دبیری وهزیره که دلی چاک بووه وه.

دابیشلیم پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

بهرههمن وتی: ئه گینه وه له هیندستان پادشاهیک بوو ئاوی سالار بوو، خه زینه و مالی له حیساب نه ته هات. ئه و پادشایه دوو کوپری زۆر جوان و لایقی بوو، یه کیتیکی (سوههیلی یه مه نی) و یه کیتیکی (ماه خوته نی) ناو بوون. دایکی کوپه کان (ئیران دوخت) ناو بوو، جوانیی وهک رۆژ شوعله ی ئه دا. وهزیری پادشاه ئاوی (به لار) بوو، به هیندی یه عنی موبارهک. زۆر به فکر و ته دبیر بوو. به یهک ته دبیر ده رگای هه زار گرانی ئه کرده وه. کاتبی پادشاه ئاوی (که مال) بوو، به نووکی قه لهم خه ریته ی شار و له شکری ئه کیشا. پادشاه بۆ سوار بوونی خۆی دوو فیلی گه وهی هه بوو، له رۆژی شه ردا به خورتووم بناغه ی قه لعه یان ده رئه هینا. پروویان بۆ هه ر سه فیتیکی دوژمن بکرده یه یه کتیکیان به زیندویتی ده رنه ئه کرد. دوو حوشتی بوختی بۆ سوار بوونی پادشاه له ته ویله دا خزمهت ئه کران. سی رۆژ پینگه ی به رۆژی ئه یانبری، وه ئه سپیتیکی تیژه وی بوو، ئاوزه نگیی لی توند بکرایه وهک برووسکه ده رئه چوو. وه شمشیریکی بوو مشتووی به یاقووت و زمرووت نه قش کرابوو، وه کالانی شمشیره که به ئه لماس و پیروزه وه نووسرابوو. پادشا زۆر ئه وانه ی خۆش ئه ویست، وهک (سوههیلی یه مه نی) و (ماه خوته نی) و (ئیران دوخت) و (به لار) و (که مال) و (دوو فیله که) و (دوو حوشره بوختیه که) و (ئه سپه که) و (شمشیره که). له بهر ئه و ئه سبابانه فه خری به سه ر هه موو پادشاهانا ئه کرد. له داخلێ مولکی خۆیدا میقداری به رمه کی په یدابووون له دینی موسولمانی ئینکاریان ئه کرد، وه زۆر که سیان بردبوه سه ر مه زه به ی به رمه کی. پادشا (به لار) ی وهزیری ناره بۆ نامۆژگارییان، وجوودی وهزیر و قسه ی پادشایان نه زانی. ئه مر کرا به کوشتن و تالانیان. میقداری دوازه هه زار کهس کوژرا، وه چوار سه د که سیان ده رچوون و مالیان تالان کرا. ئه و چوار سه د که سه زۆرزان و فیلتزان بوون، به درۆ ده خاله تیان کرد و موسلمان بوون. ته سادوف شه ویتک پادشا له خه ویا جهوت دهنگی گه وهی به گویتدا چوو، له ترسا خه بهری بووه وه. دیسان خه وی پیاکهوت، چاوی به

دوو ماسیی سوور کهوت. ماسییه کان له سهر کلک وهستان، مهرحه بایان له پادشاه کرد. دیسان خه بهری بووه وه، کهوته فکری دوور و دریژه وه، خه وی پیاکهوت، چاوی کهوت به دوو مراوی پهنگا و رهنگ له گه ل قازی له پشتیه وه هه لفرین، چوونه پیش ده می دو عاخوازییان له پادشا کرد. ماریکی سهوز گهردنی خالی زرد و سپیی پیوه بوو، ئالا له قاچی پادشاوه. له ترسا خه بهری بووه وه. دیسان خه وی پیاکهوت، له خه وی سهرایای له خوینا سوور بوو. خه بهری بووه وه، دیسان خه وی پیاکهوت، له خه وی سواری ئیستر بوو بوو. رووی کرد بو مه شرق. له دوو خزمه تکار زیاتر کهس له پشتیه وه نه بوو. خه بهری بووه وه. دیسان خه وی پیاکهوت. له خه وی ئاگری له سهرسه ری کرابوه وه، دونیای رووناک کرد بوو. له ترسی ئاگره که خه بهری بووه وه. دیسان خه وی پیاکهوت، له خه وی بیهوش بوو. ته بری له سهر سه ری پادشا نیشته وه، دهنوکی به سه ری ئه کیشا. به دهم هاوار کردنه وه خه بهری بووه وه. خزمه تکار به هاواری پادشاوه چوون. پادشا وتی: هیچ نییه، خزمه تکارانی ئیزن دا. پادشا وهک ماره نگاز به ودیو به ودیوی خویا ئه کهوت، فکری گوررا، وتی: ئه م خه وه عه جائبانه بوچ عاقلی بگیرمه وه؟ وهختی رۆژ بووه وه میقداریکی له بهرمه کییه کان بانگ کرد. له پاشه رۆژی ترسی نه بوو، یه که یه که خه وه کانی بو بهرمه کییه کان گیرایه وه. بهرمه کییه کان ته ماشای رووی پادشایان کرد گرز بووه وه، زانییان پادشا له خه وه کانی ترسی په یدا کردوه، وتیان: ئه ی پادشا، تا ئیستا کهس خه وی وای نه بینیه، لازمه ئیمه فکری بو بکهین و ته ماشای ته عبیر بکهین. پادشاه قویوئی کرد. چوونه دهره وه، له ژووری کومه لیان به ست. به ته دبیر کردن خه ریک بوون، وتیان له فکرمان نه چوته وه ئه و زالمه دوازه هه زار کهسی له ئیمه کوشتوه و مال و ده ولته مانی به تالان بردوه. ئیمرو ئه توانین به ده ست و زویان خوینی خومان وهرگرین و ئیمه جوابی پادشا بدهینه وه و بلین مه عنای خه وه کانت هه وت خه ته ری گه وره ی ئه بی و ده رمانی به هه وت له خاسانی خوت ئه کریت. لازمه سه هه یلی یه مه نی و ماهی خوته نی و ئیران دوخت و به لاری وه زیر و که مالی کاتب و دوو فیله که و دوو حوشتره بوختیه که و ئه سپه به حریه که به شمشیره که سه ریرن و خوینه که یان بکریته ته شته وه و پادشاه له ناو ته شته که دا دانیشت و ئیمه ئه فسوون به سه ر پادشاه ئه خوینین له خه ته ره کان دوور ئه بیت. به و ته دبیره پادشاه به ته نها ئه مینیته وه و ئیمه حوقوقی خومان به ته واوی ده ست ئه که ویت. به و فکره چوونه خزمه ت پادشا، وتیان: ئه ی پادشاه، ئیمه ته ماشای خه ونامه مان کرد و بومان مه علوم کرا به خه وی جه نابتا و دهرئه که ویت له م نزیکانه دا

تووشی هیلاکهت بیی، وهئهگهر جهنابت ئارهزوو ئهکهیت ئیمه دهزمانی ئهدهوزینهوه دهفعی هیلاکهتی جهنابت بکات. پادشاه له ترسی قسهکردنیان ترسی پهیداکرد، کهوته فکری دوور و درپژهوه. لهپاشا سهری بهرز کردهوه، وتی: لازمه تهعبیری خهوهکان یهکهیه که بهیان بکهن تا له من ئاشکرا بیی. وتیان: ئهی پادشاه، حهوت دهنگه که حهوت بهلایه بو جهنابت هاتوته خوارهوه، دوو ماسییه سوورهکان ههردوو کوری پادشایه و، ماره که له قاچت ئالا ئیران دوخته. دوو مراوییه رهنگا و رهنگه که دوو فیلی جهنابته. قازه که ئهسپه کهیه. ئیستره خیراکه شمشیره کهیه، دوو پیاهه که حوشتره بوختییه کانه، ئاگره که بهلاری وهزیره، تهیره که دهنوکی بهسهرتا کیشا که مالی کاتبه. ئیمه وامان بو مه علوم کراوه ئهوانهی بهیان کرا هه موویان به شمشیره که سه ربپریت و هه ریه که میقداری خویان بگیری بکرته ناو ته شته وه، پادشاه میقداری دوو سهعات له ناویا دانیشیت، له پاشا به ئاوی به حر به دهنی بشورریت و بهرۆنی زهیت چهور بکریت و شمشیره که بشکیت، له گه ل لاشه ی ئهوانهی بهیان کرا دهفن بکریت، پادشا له و بهلایانه نه جاتی ئه بییت. تهعبیری خهوه که ئه وهیه بهیان کرا. وهختی پادشاه ئه و قسانه ی بیست، وتی: ئهی دو شمنانی دۆست روو، ئهی بهنی ئادهمی شه پتان خو، مردن له ته دبیری ئیوه چاکتره، چونکه سوهه یلی یه مهنی و ماهی خوته نی رووناکیی چاوی منه و، ئیران دوخت خۆشه ویستی منه، بهلاری وهزیر و که مالی کاتب کللی ده رگای سه لته نه تی منه. فیل و حوشتر و ئه سپ و شمشیر بناغه ی سه لته نه تی منه و زینه تی دونیایه، وه ئه گهر من به قسه ی ئیوه بکه م، خۆشه ویستانم له ناو بهرم، له دوا ی ئه وان ژبانم بوچی چاکه؟ ئیوه حیکایه تی هه زه تی سوله یمان و هه یواناته کان به گویتانا نه هاتوه؟

بهرمه کییه کان وتیان: چۆن بووه؟

حیکایهت

پادشاه وتی: ئه گهر نه وه سوله یمان پیغه مبه ر (علیه السلام) پادشا بوو به سه ر به نی ئاده م و جینن و هه یوانات و درنده و تهیره وه، وه ته مه ننای له خودا کرد «رب هب لی ملکا لاینبغی لأحد من بعدی» یه عنی خودایه عه تا بفه رموو به من پادشاه بییه ک بو که س له دوا ی من مومکین نه بییت. رۆیشتنی سوله یمان به سه ر پشتی باوه بوو، به رۆژی یه ک مانگ رتگه ئه رۆیشتن. رۆژی مه جلیس له هه موو جوړه رۆح له بهر ئی به سترابوو، مه لائیکه تی به پیاله یه ک ئاوی هه یاته وه داخل به مه جلیس بوو، پیاله ئاوه که ی له پیش

دهمی سوله‌یمان دانا، وتی: ئەوه ئاوی حەیاتە، خودا بۆ تۆی پەوانە فەرمووه، ئارەزوو بە دەست خۆتە، ئەیخۆیتەوه یا نایخۆیتەوه، وه لەشەرەتەتی (کل نفس ذائقة الموت) کەس دەرنەچوه. سوله‌یمان کەوتە فەرەوه، بە دلّ وتی: عومری درێژ هەتا سەر بۆ کەس مومکین نەبوه، وه بۆ من لازمە ژیان ئیختیار بکەم، وه بە عیبادهت کردن بچمە حوزووری خودا. تەکرار فکری کرد: تەدبیر بۆ ئەم مەسئەلە لازمە، وه هەرچی لە ژێر حوکمی منا بن تەدبیریان پێ بکەم، بۆ ژیان و مردن پەنایەتی هەرلایەکیان زۆر بوو ئەوه چاکە. سوله‌یمان بۆ خواردنەوهی ئاوی حەیات پرسی هەر پۆح لەبەرئیککی کرد جوابی خواردنەوهیان ئەدا. سوله‌یمان فەرمووی هەموومیللەت حازرە؟ وتیان: بزن مژ حازر نییە. سوله‌یمان ئەسپێ نارد بە شوێن بزغژەدا، بزغژە نەچوو. سەگی نارد بە شوێن یا، بزن مژ لەگەڵ سەگ چوو خزمەت سوله‌یمان، پەسەمی ئەدەبی بەجێ هێنا. سوله‌یمان فەرمووی: موشاوەرەم بە تۆ هەبە، وه لەپێش قسەیی موشاوەرە گرتی دلّی بکەرەوه. بزن مژ دەستی پارانەوهی درێژ کرد، وتی: بەندە و جوووم نییە گری جەنابت بکەمەوه، بەقەدەر ئیقتیدارم جوابم هەبە، ئەمرت چیبە، ئاشکرای بفرموو. سوله‌یمان فەرمووی: بەشەرەفتترینی هەموو حیواناتی ئەسپە، لەبەرچی بەقسەیی ئەسپ نەهاتیت؟ وهپیس ترینی هەموو حیواناتی سەگە، بەقسەیی سەگ هاتیت؟ بزن مژ وتی: چاک ئەفەرموویت بەشەرەفتترینی هەموو حیوانی ئەسپە، ئەمما لەمبەرغوزاری وهفادا نەلەوهراوه، لەسەرچاوهی ساحیب ناسینا ئاوی نەخواردووتەوه، چونکە ئەسپ و ژن و شمشیر وهفایان بۆ کەس نەبوه، وه هەرچەند سەگ پیس و گلاوه مەعلومە لوقمەیی وهفای خواردووه. بەرەسەمی حەق بەجێهێنان بەشەو پاسەوانە، خەوی لەخۆی حەرام کردووه، مەشهوره لوقمە نانی کەس فەرماؤش ناکات. من بەقسەیی پێ وهفا ئەمەری جەنابت قوبوول نەکردو، بەقسەیی بە وهفا بە خزمەت گەیشتم. سوله‌یمان قسەیی بزن مژ پێ خۆش بوو، وه مەسئەلەیی ئاوی حەیات بەیان کرا. بزن مژ وتی: ئەی خۆشەویستی خودا، ئاوی حەیات تۆ بەتەنها ئەیخۆیتەوه، وهیا لەگەڵ ئەولاد و خۆشەویستانت ئەخۆیتەوه؟ سوله‌یمان وتی: تەنها بۆ من ئەمر کراوه، بۆ ئەولاد و خۆشەویستانت دروست نییە. بزن مژ وتی: ئەی خۆشەویستی خودا، ئەوه چ ژیانیکە تۆ زیندوو بیت و ئەولاد و خۆشەویستانت یەکەیه کە بە مردوی لەپێش دەمت هەلگیریت، لەژێر خاک دفن کریت؟ باوەر ناکەم ئەو ژیانە لەزەتی بیت. ژیانیکە بە مەراق پێ نەبوونی چاکە. سوله‌یمان زۆر قسەیی بزن مژ لا خۆش بوو، تەرکی خواردنەوهی ئاوی حەیات کرد لەبەر دوور بوونی خۆشەویستانتی، هەر وهک شاعیر ئەلپیت:

وا له نه زعا ، خه لقه گوی بگرن له گوفتاری وهتهن
 بۆم بکهن ئەم دهفعه یه ئیوهو خودا چاری وهتهن
 ئەی ته بیب ئینکاری عیلم و فهننی تو خو ناکری
 هه به یه ک دەم بۆچی ناکه ی مه نعی تازاری وهتهن
 ره بی مووسایی بنیری جه ننه تی بۆ وهک ئیره م
 دۆزه خی فیره وه نه ئیستا سه حنی گولزاری وهتهن
 کوانی فاروقی نه ژادی ئیرسی خوی بینیتته جی
 تا له چنگ بوو جه هلی ده رکا دین و دیناری وهتهن
 خوینی ئەولادی سوله یان و غویاری پاکی جه د
 ئەو قوور و ئاوه ی کرایه سه رفی دیواری وهتهن

پادشا وتی: بۆیه ئەم میسالم بۆتان هینایه وه تا بزانی ژیانی من به وانه وه مومکین
 ئەبی که ئیوه ئاره زووی نه بوونیان ئەکه ن. چۆن ئەتوانم ده ست بۆ نه مانی خو شه ویستانم
 درێژ بکه م. ئیوه ئەگه ر ئەتوانم مه عنای خه وه کانم به جوړیکی که لیک بده نه وه.
 به رمه کییه کان وتیان: عومری پادشا به رقه رار بی، ئاشکرایه قسه ی راست ناخو شه.
 ئامۆژگاری بی خیانه ت له به ر دل گرانه. ئیمه زۆر لامان عه جائیه جه نابت ژیانی غه یری
 له ژیانی خو ت زیاتر ئەوی. ئامۆژگاری خیر به ئاسان ته ماشا مه که. مه علومه
 به واسیته ی زه حمه تیوه ئیسراحت ده ست ئەکه ویت، وه پادشا هان به خوینی جگه ر ریگه ی
 ژیان و ئیستیقلال ئەدۆزنه وه، وه ئیستا ته رکی ژیان و ده ست له رو ح شتن له عه قلی
 عه قلدار دووره، وه تا جه نابت باقی بیت ئەولاد و ژن و ژینت که م نابی. وه ختی پادشا
 بۆی مه علوم بوو قسه ی ئەوه ل و ئاخریان هه ر به که، زۆر به عاجزی له باره گاه و مه جلس
 هه لسا، رووی کرد بۆ ئۆده ی هه رم، که وته به حری مه رقه وه، فکری ئەکرد چۆن دوو کوپم
 هه یه له نووری چاو شیرینتره، ئەتوانم بییانکوژم و، ئیران دوخت سه رچاوه ی ژیا مه و،
 به لاری وه زیر کللی ده رگای عه قلمه، ئەوانه له ناو به رم. بهو فکرا نه دوو روژ له هه رم
 نه چوو ه ده ره وه. به لاری وه زیر به عه قل بۆی مه علوم بوو پادشا تووشی مه راق و به لا
 بووه، رووی کرد بۆ ئۆده ی هه رم. وه ختی داخل به هه رم بوو چوو ه پێش ده می ئیران
 دوخت ره سمی ئەده بی به جیه ینا، وتی: ئیستا له تو ئاشکرا بی من که وه زیری پادشا م
 هه موو ته دبیر و سپرکی له ژیر ده ستی منا بووه مه حره می سپرکی له من زیاتر نه بووه،

دوو رۆژه له حهرهه نه هاتوو ته ده ره وه، مومكينه كارى پرووى دابى، چونكه دوو رۆژ له مه پيش له گهه بهرمه كيبه كان به قسه كردن خهريك بوو، بۆم مه علوم نه بوو ته دببیر و قسه بیان چى بووه، وهمن قووه تى سوئالم نه بووه، ئیستا تۆ له واسیته ی ره فاقه ته وه حوكمت به سه ر پادشا دا جار جار مومكین ئه بى. سوئال له پادشا بکه قسه ی خۆى بۆ تۆ ته واو به بیان ئەكات، له پيش ئه وهى دوشمن زه فه ر به پادشا ببه ن ئیمه ده رمانى ده رديان بدۆزینه وه. ئیران دوخت وتى: ئه ی وه زیر، ئیستا شه رم ئە كه م بچمه خزمه ت پادشا ه سوئالى قیسه سه بکه م، چونكه كه مى عاجزى له به ينمانا روویدا وه. وه زیر وتى: «العتاب هديه الأحياب»، لۆمه ی دۆست ديارى دۆسته. ئیستا وهختى عاجزى تۆ و پادشا نييه. لازمه زۆر سه عى بکه يت خه ته رى پادشا ده فع كريت، چونكه هيچ مه ئموورى قووه تى داخل بوونى حه ره مى نييه، وه له تۆ زياتر كه س قووه تى سوئال كردنى له گهه پادشا نييه. زۆر جار له پادشاهم بيستوه فه رمويه تى: هه رچه ند دلم عاجز بى و ئازارى به دلم بگات، به چاو پيکه وتنى ئیران دوخت عیجز و ئازاره كه چاك ئه بى، وه رجا ئە كه م منه تيكي گه وره بخه يته سه ر شانى مه ئمووران و خه ته رى دلى پادشا ه ئاشكرا بکه يت. ئیران دوخت هه لسا چوه خزمه ت پادشا، ره سمى ئه ده بى به جيته نا، له ته نيشه ت پادشا وه دانيشه ت، وتى: دوو رۆژه زۆر تيکچوويت و، خه ريكى چ فکرتيکيت؟ به يانى به ره موو. وه ئە گه ر شتيک روویدا وه له ناو مه ئمووران به ته دببیر دروست ئه بى. پادشا فه رموى: سوئال له شتيک زه حمه ت به ئيوه بدات، ناشيرينه. ئیران دوخت وتى: كارى سه لامه تيبى جه نابه تى تبا ده ست كه وي ت زه حمه ت بۆ ئیمه مه تلّه ب نييه. سه لامه تيبى دونيا سه لامه تيبى سه رى پادشا يه، وه ئە گه ر قه ده رى پرووى دا وه، سه بر لازمه. ته دببیر له مه راق كردن چا كتره، چونكه عاجزى دل زه عيف ئەكات. وهختى دل زه عيف بوو، ريگه ی عه قل گوم ئەكات. ئاشكرا يه عه قل موحتاجى ته دببیره. «وشاورهم في الأمر». پادشا وتى: له م شه وانه دا چه ند خه ويكي عه جائيبم ديوه، مه عنای خه وه كانم له به رمه كيبه كان پرسيوه، به جزى مه عنایان بۆ به يان كر دووم بۆ كه ژى به يان بکه ن پارچه پارچه ئه بى، وه ئە گه ر بۆ رۆژ به يان بکريت رووناكيبى تاريک ئه بى. رجا ئە كه م سوئال له عاجزى من مه كه، نه من قووه تى گيترانه وه م هه يه نه تۆ تاقه تى بيستنت ئه بى. ئیران دوخت زۆرى رجا كرد خه ونه كانى به يان بکات. پادشا مه جبوور بوو وتى: به رمه كيبه كان مه عنای خه وه كانيان وا ليدا وه ته وه هه ردوو كوره كه م و تۆ و به لارى وه زيرى دل رووناك و كه مالى كاتيبى نوفووس پاك و فيلى له شکر شكين و حوشتره بوختيبه كان له گهه ئه سپه كه به شمشيرى گه وه ره نيگار سه ر بپر، زه ره رى خه وه كه

ده‌ف‌ع‌ ئه‌ب‌ي‌ت. له‌ گ‌ي‌رانه‌وه‌ی مه‌ع‌نای خه‌وه‌که‌ نز‌ي‌ک بوو ئ‌ي‌ران دوخت له‌ه‌وش ب‌ح‌ي‌ت، وه‌ له‌به‌ر عه‌ق‌ل‌داری و ز‌ي‌ره‌کی خ‌ۆ‌ی ت‌ي‌ک نه‌دا. وت‌ی: ئه‌ی پادشا، هه‌زار که‌سه‌ی وه‌ک من و منال و وه‌ز‌ي‌ر به‌ ف‌ي‌دای سه‌ری جه‌نابت ب‌ی. هه‌تا سه‌ری جه‌نابت باقی ب‌ي‌ت ژن و منال و ئه‌سه‌باب که‌م ناب‌ی. ر‌ۆ‌ح‌ی ب‌ۆ‌ تو‌ نه‌ب‌ي‌ت به‌کاری چی د‌ي‌ت. ئه‌ما لازمه‌ به‌قه‌سه‌ی ئه‌و غه‌د‌د‌ارانه‌ باوه‌ر نه‌که‌یت. مه‌علوومه‌ دوشمنی ک‌ۆ‌ن به‌ د‌ۆ‌ستی تازه‌ ناب‌ي‌ت. ئه‌و مه‌ع‌نایه‌ی ئه‌و مه‌لع‌وونانه‌ و توویانه‌ ته‌د‌ب‌یره‌ دروستیان کردووه‌ چونکه‌ کوشتنی ب‌ی گونا‌ه‌ په‌ش‌یمان‌ی ز‌ۆ‌ر. ئه‌وی له‌ ده‌ست چ‌وو ده‌ست ناکه‌وت‌ه‌وه‌. ئه‌وی مرد ز‌ي‌ندوو ناب‌ي‌ته‌وه‌، وه‌ له‌جه‌نابت مه‌علوومه‌ به‌رمه‌کییه‌کان ک‌ۆ‌نه‌ دوشمن، ف‌ک‌ریان وا کردووه‌ تو‌ به‌ ته‌نها ب‌م‌ي‌ن‌ي‌ته‌وه‌و، له‌ جه‌نابت مه‌علوومه‌ ته‌نها به‌ ئاسان ده‌ست ئه‌که‌وت‌ی. هه‌تا مومک‌ين‌ ئه‌ب‌ی له‌ ف‌ي‌ل و مه‌ک‌ری دوشمن ئه‌م‌ين‌ مه‌به‌. د‌ي‌سان له‌ جه‌نابت مه‌علوومه‌ پ‌ي‌ستی سه‌گ و به‌راز ده‌باغ‌ی نایه‌ت، وه‌ له‌ جه‌نابت مه‌علووم ب‌ی عه‌ق‌ل ته‌ش‌ب‌يه‌ به‌ت‌ي‌غ ک‌راوه‌ و هه‌موو که‌سه‌ی پ‌ی ئه‌کوژر‌ي‌ت، وه‌ ح‌ي‌لم سه‌د‌ده‌ ب‌ۆ‌ نه‌فس و هه‌واو، لازمه‌ جه‌نابت خه‌وه‌کان له‌ (کار‌ي‌د‌وون‌)ی حه‌ک‌يم پ‌ي‌رس‌ي‌ت، ز‌ۆ‌ر عاب‌ي‌د‌ي‌کی به‌ تاعه‌ته‌، ج‌ي‌گه‌ی له‌ که‌ژ‌ی سه‌وزه‌، له‌غار‌ي‌ک شه‌و و ر‌ۆ‌ژ به‌ ع‌ي‌باد‌ه‌ت خه‌ریکه‌، قسه‌ی ز‌ۆ‌ر راسته‌ و له‌ مه‌ع‌نای خه‌و ز‌ۆ‌ر شاره‌زایه‌. هه‌ر وه‌خت کار‌ي‌د‌وون مه‌ع‌نای خه‌وه‌کان‌ی به‌یان کرد، دوشمن‌ی به‌رمه‌کییه‌کان ئاشک‌را ئه‌ب‌ی. پادشا ئام‌ۆ‌ژگاری ئ‌ي‌ران دوختی به‌ جوان زانی. ئه‌م‌ری کرد ئولاغ ز‌ي‌ن ک‌را، سوار بوو، رووی کرد ب‌ۆ‌ که‌ژ‌ی سه‌وز. وه‌خت‌ی گه‌یشته‌ پ‌ي‌ش ده‌می غاره‌که‌، چ‌وه‌ لای عاب‌ي‌د سه‌لام‌ی کرد. کار‌ي‌د‌وون جواب‌ی سه‌لام‌ی دایه‌وه‌، به‌ رووی خ‌ۆ‌شه‌وه‌ به‌خ‌ي‌رهاتنی کرد، وت‌ی: شاهم، مومک‌ينه‌ به‌کاری ته‌ش‌ريف‌ت هاتووه‌. ئه‌گه‌ر ئه‌مرت ب‌ک‌ردایه‌ به‌ خ‌زمه‌ت ئه‌گه‌یشتم. فه‌رموو ئه‌مرت چ‌ي‌يه‌؟ پادشا خه‌وه‌کان‌ی یه‌که‌ یه‌که‌ به‌یان کرد و، مه‌ع‌نای به‌رمه‌کییه‌کان‌ی گ‌ي‌رايه‌وه‌. کار‌ي‌د‌وون ئه‌مووستی به‌ ده‌ما برد. وت‌ی: ئه‌ی پادشا، ز‌ۆ‌ر سه‌هو بوویت قسه‌ی دل‌ی خ‌ۆ‌ت ب‌ۆ‌ دوشمن ئاشک‌را کردووه‌. مه‌ع‌نای ئه‌و خه‌وانه‌ ب‌ۆ‌ ئه‌و کاف‌رانه‌ دروست نییه‌، وه‌ لازمه‌ جه‌نابت به‌و خه‌وانه‌ ز‌ۆ‌ر شوک‌رانه‌ ب‌که‌یت. به‌ خه‌وه‌کان‌تا وا د‌ب‌اره‌ ز‌ۆ‌ر به‌ ئاره‌زوو تا مردن له‌سه‌ر ته‌خت‌ی سه‌لته‌نه‌ت پادشا ئه‌ب‌ي‌ت. مه‌ع‌نای خه‌وه‌کان‌ت ئه‌وه‌یه‌ به‌یان ئه‌ک‌ر‌ي‌ت. ئه‌وه‌ل ئه‌و دوو ماس‌ي‌يه‌که‌ له‌سه‌ر کلک وه‌ستان ع‌ي‌باره‌ته‌ له‌ ره‌وانه‌ک‌راو‌ي‌ک له‌ ته‌ره‌ف سه‌ره‌ند‌ي‌ب، دوو ف‌ي‌لی گه‌وره‌ و چ‌وار سه‌د ره‌تل یاقووت‌ی رومانی به‌ هه‌د‌ي‌يه‌ د‌ي‌ت ب‌ۆ‌ جه‌نابت. دووهم دوو مراوی و قازه‌که‌ ع‌ي‌باره‌ته‌ له‌ دوو ئه‌سپ و ئ‌ي‌ست‌ر‌ی له‌ ته‌ره‌ف پادشای د‌ي‌ه‌لی به‌ د‌یاری د‌ي‌ت ب‌ۆ‌ جه‌نابت. س‌ي‌يه‌م ئه‌و ماره‌ له‌ قاچ‌ت ئالا ع‌ي‌باره‌ته‌ له‌ شمش‌ي‌ر‌ی مشتووی یه‌ک ر‌ي‌ز

یاقووت و یهک ریز پیرۆزه و یهک گه وهه‌ری بۆ دروست کراوه له تهرهف جزیره‌وه به دیاری دیت بۆ خزمهت جه‌نابت. چواره‌م خۆینه‌که به سه‌رتا رژا عیباره‌ته له خه‌رقه‌یه‌ک ئه‌رغه‌وانی به جه‌واهیرات نه‌قش کراوه له تهرهف پادشای خه‌زنه‌وه به دیاری بۆ جه‌نابت دیت. پینجه‌م ئه‌و ئیستره که سواری بوویت عیباره‌ته له فیلیکی سپی له تهرهف پادشای بیجانگه‌روه به دیاری بۆ جه‌نابت دیت. شه‌شه‌م ئه‌و ئاگره له سه‌رت کرابوه‌وه عیباره‌ته له تاجی بریسکه‌ی دوو رۆژ ریگه ئه‌روات، له تهرهف پادشای سیلانیه‌وه به دیاری دیت. هه‌وته‌هه‌م ئه‌و ته‌یره که دهنوکی به سه‌رتا کیشا عیباره‌ته له نه‌خته عاجزی له گه‌ل خۆشه‌ویستت تا سی رۆژ. کاریدوون وتی: مه‌عنای خه‌وه‌کانت ئه‌وه‌یه. ئه‌ی پادشاه لازمه بۆ جه‌نابت سپری خۆت لای هه‌موو کهس ئاشکرا نه‌که‌یت و، له سفله‌وه کهم غیره‌ت دوور به. بی ته‌جره‌به کهس به چاک مه‌زانه. پادشاه وه‌ختی ئه‌و مژده‌ی له عابید بیست وه‌ک گۆل گه‌شایه‌وه. دوعا خوازیی کرد، سواریو گه‌رایه‌وه بۆ جیگه‌ی خۆی. هه‌وت رۆژ دوا به دوا یه‌ک دیارییه‌کان وه‌ک عابید به‌یانی کردبوو یه‌که‌یه‌که گه‌یشت. له پاش دیارییه‌کان پادشا کوره‌کانی و ئییران دوخت و به‌لاری وه‌زیر و که‌مالی کاتب هه‌موو بانگ کردن، وتی: سه‌هویکی خرایم کرد خه‌وه‌کانم بۆ دوشمن گه‌رایه‌وه. ئه‌گه‌ر لوتفی خودا نه‌ئهبوو و، ئامۆژگاریی ئییران دوخت ئاگری دل‌می نه‌کوژاندایه‌وه، به ته‌دبیری به‌رمه‌کییه‌کان خۆم و ته‌تباعم به هیلاک ئه‌چووین و، هه‌رکه‌س ئامۆژگاریی خۆشه‌ویستی به چاک زانی له‌فیتنه‌ی دونیا دووره‌وه، فکر و ایه‌ دیارییه‌کان به سه‌ر ئیبه‌دا ته‌قسیم بکه‌م. وه‌زیر وتی: خزمه‌تکار سوپه‌ری سه‌ری پادشایه، وه هه‌رکه‌س حوقوق بزانی رۆح و مائی فیدای گه‌وره‌ی ئه‌کات. ئه‌ما ئییران دوخت مه‌له‌که‌ی پادشایه، تاجی موره‌سه‌سی وه‌یا خه‌رقه‌ی ئه‌رغه‌وانی یه‌کیکیان بۆ ته‌به‌رپوک هه‌لگرتیت قابیله چونکه منه‌تی زۆره به سه‌ر ئیبه‌وه. پادشاه ئه‌م‌ری کرد تاج و خه‌رقه‌که به‌رنه ئۆده‌ی هه‌رم، وه له‌گه‌ل وه‌زیر رۆیشتن بۆ هه‌رم. پادشا گورجییه‌کی بوو له جوانی یا بی ئه‌مسال بوو، زۆری خۆش ئه‌ویست. پادشا و به‌لار هه‌ردوکیان چوونه ئۆده‌ی هه‌رم. ئییران دوخت و گورجییه‌که به‌یه‌که‌وه دانشتیوون، تاج و خه‌رقه‌که له‌به‌ر ده‌میانا بوو. پادشا ئه‌م‌ری کرد به ژنه‌کان هه‌ریه‌که یه‌کیکی هه‌لگرن. ئییران دوخت ته‌ماشای وه‌زیری کرد: ئایا کامیان هه‌لگرتیت؟ وه‌زیر به چاو ئیشاره‌تی کرد خه‌رقه‌که هه‌لگرتیت. له‌وه‌خته دا پادشا چاوی له چاو داگرتنی وه‌زیر بوو. ئییران دوخت له‌به‌ر ئه‌وه پادشا به ئیشاره‌ته‌که نه‌گات تاجه‌که‌ی هه‌لگرت. وه‌زیر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پادشا به ئیشاره‌ته‌که نه‌زانی چاوی خۆی خوار کرد. هه‌تا چل سال وه‌زیر بوو، هه‌ر چه‌ند داخ‌ل ئه‌بوو

به خزمهت پادشاه بهو جوړه چاوی خوار نه‌کرد. نه‌گهر عقل ریښه‌ی نیشان به هردو وکیان نه‌دا به قه‌هری پادشاه له‌ناو نه‌چوون. وه‌ختی ئیران دوخت تاجه‌که‌ی هل‌گرت و گورجیبه‌که‌که‌ناوی (به‌زم نه‌فرۆز) بوو خه‌رقه‌که‌ی هل‌گرت، هه‌ریه‌که‌که‌رانه‌وه‌جیگه‌ی خو‌یان. وه‌زیر دوعا خوازی له‌پادشا کرد، رو‌یشت. وه‌پادشا هه‌ر شه‌وی لای ژنیکی نه‌نووست. شه‌ویک پادشا رووی کرد بو‌ئوده‌ی ئیران دوخت. له‌وه‌خته‌دا ئیران دوخت سینییی برنج و خواردنی به‌ده‌سته‌وه‌بوو. پادشا له‌به‌ر ئوده‌که‌به‌قسه‌کردن له‌گه‌ل ئیران دوخت خه‌ریک بوو، مه‌یلی برنج خواردنی کرد و ماچ کردنی ئیران دوخت بوو به‌پی‌خو‌ر. ته‌سادوف به‌زم نه‌فرۆز به‌لایانا رابوورد. پادشا چاوی به‌له‌نجه‌ونازی به‌زم نه‌فرۆز که‌وت، مه‌یلی وه‌سلی کرد. رووی کرده‌به‌زم نه‌فرۆز وتی: مه‌رحه‌با‌ئی خو‌ری جه‌ننه‌ت لیقا. نه‌و تاجه‌ی ئیران دوخت هل‌گرت قابیلی تو‌بوو. ئیران دوخت ناگری عیشتی داگیرسا، به‌بی ئیختیار سینییبه‌که‌ی به‌سه‌ر پادشادا رژاند، ده‌موچاوی پادشا چیشتاوی بوو، وه‌ته‌عبیری خه‌وه‌که‌ی ناشرکا بوو که‌له‌گه‌ل خو‌شه‌ویستی دوو سی روژ عاجز نه‌بی. له‌وه‌خته‌دا ناگری قه‌هری پادشا داگیرسا، نه‌مری کرد به‌لاری وه‌زیری بانگ کرا. رووی کرده‌وه‌زیر: هه‌ر ئیستا ئیران دوخت نه‌به‌یت سه‌ری له‌به‌ده‌ن جیا نه‌که‌یته‌وه‌تا جاریکی که‌که‌س نه‌و جوړه‌بی نه‌ده‌بییانه‌نه‌کات. وه‌زیر ئیران دوختی هل‌گرت، له‌هه‌رم برده‌ده‌ره‌وه. فکری کرد: ئیستا ئیران دوخت خو‌شه‌ویستی پادشایه و من بیکوژم مه‌علوومه‌پادشا په‌شیمان نه‌بیته‌وه و له‌جیگه‌ی ئیران دوخت من نه‌کوژیتته‌وه. چاک وایه‌په‌له‌نه‌که‌م، چونکه‌ئیران دوخت له‌عقل‌دا بی نه‌مساله. هه‌ر وه‌خت پادشا به‌مودده‌ی سی روژ په‌شیمان بووه‌وه، نه‌بیته‌ته‌دبیریکی جوان. وه‌نه‌گهر په‌شیمان نه‌بووه‌وه، کوشتنی سه‌هله. به‌و فکری ئیران دوختی برده‌مال‌وه‌شاردیه‌وه، نه‌مری کرد به‌خزمه‌تی به‌دزیبه‌وه‌بکری. وه‌زیر رو‌یشته‌وه‌خزمه‌ت پادشا، ته‌مه‌نای بو‌کرد: شاهم، ئیران دوخت سه‌رپرا و لاشه‌که‌ی دفن کرا. پادشا قه‌هر و غه‌زه‌بی نیشته‌بووه‌وه، له‌گه‌ل نه‌و قسه‌ی له‌وه‌زیر بیست وه‌ک مار پیچی خوارد و گرژ بوو، به‌عبی زانی په‌شیمانی به‌یان بکات، هه‌ناسه‌ی هل‌کیشا، وتی: حه‌یف به‌به‌ک بی نه‌ده‌بی عقل و ناموژگاریی ئیران دوختم فکر نه‌ما و په‌له‌م له‌کوشتنی کرد. وه‌زیر وتی: نه‌ی پادشاه، تیر له‌که‌وان، قسه‌له‌زوبان که‌ده‌رچوو هاتنه‌وه‌ی مو‌مکین نابی. غه‌م و مه‌راق لازم ناکات چونکه‌مه‌راق خواردنی جه‌نابت بو‌دوست ناخو‌شه، وه‌بو دشمن به‌جه‌ژن ته‌ماشاشه‌کرتیت. وه‌نه‌م مه‌سه‌له‌ناشرکا نه‌که‌یت، چونکه‌نه‌لین پادشاه نه‌میریکی کرد و نانه‌ن په‌شیمان بووه‌وه، وه‌لازم بوو جه‌نابت سه‌برت بکردایه‌وه‌ناگری

غزهبت به ئاوی حیلیم بکوژانایهوه، ههروهک پادشای (ذو الرقاع) بهسێ وههقه ئاگری
غزهبی ئهکوژایهوه. پادشا پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

وهزیر وتی: ئهگێرئنهوه له شاری یهمن پادشایهک بوو، زۆر حوکمدار و عادل بوو. ئهوه
پادشایه پرووی کرد بۆ سهحرا بۆ راوکردن. ئولاغی به دواى نیچیرا توند کرد. تهسادوف
کابرایهکی درک فرۆش له موحتاجییا پیستی حهوانه کیتیبهکی کردبوو به خهرقه،
له بهربابوو. ئهوه رۆژه دونیا سارد بوو. له درک ههلهکهندن بووبهوه، له پهرووو خۆی دابوو
به سه بهردیتکا خهوی لێ کهوتبوو. پادشا که چاوی پێی کهوت و ایزانی حهوانه کیتیبه،
تیری بۆ هاویشت، دای له کابرا، بریندار بوو. وهختی پادشا گهیشته سهری تهماشای کرد
پیاویکی فهقیره له ناو خوتنا گوم بووه. پادشا له پهلهکردن و تێ نهفکرین پهشیمان
بووهوه، دلخۆشیی کابراکهی دایهوه، ههزار دیناری پێ بهخشی بۆ حهکیم و دهرمان،
گهردهنی خۆی بێ ئازاکرد. پادشا جلههوی ئولاغی گێپرایهوه، پرووی کردهوه
داروسسهلتهنهت. عابیدی له ئهترافی یهمن به پیاوچاک مهشهوور بوو. پادشا پرووی کرد
بۆ لای عابید. وهختی گهیشته لای عابید خۆشی چۆنیان لهیهک کرد. میقداری بهیهکهوه
دانیشتن. پادشاه وتی: هاتووم چهند ئامۆژگاریبهکم بکهیت بۆ دونیا و ئاخیرهت بهکار
بێ. عابید وتی: ئهی پادشا، ئامۆژگاریبێ که بهکار بێ حیلمه. له وهختی رق ههلسان و
غزهب گرتن سهبر و حیلیم بهکار دیت. پادشا وتی: ئهزانم رق خواردنهوه له ههسوو
رهوشتی چاکتره. حیلیم حوکمی بهسه نهفسدا زۆره. عابید وتی: سێ وههقه بۆ تو
ئه نووسم و تۆیش تهسلیمی ئه مینداری بکه. ههروهخت زانیان ئاگری غزهبت داگیرساوه
یهکهیهکه وههقهکان نیشان به تۆ بدن، نهفست قوههتی بهسه حیلما نامینیت. پادشاه
بهو قسهیه دلی کرایهوه. عابید کاغهزهکانی بۆ نووسی. ئهوههله کاغهز نووسرابوو: له
جیگهی ئیقتیدار جلههوی ئیختیار به دهستی نهفس مهده ئهتخاته بهحری هیلاکهتهوه.
دووه نووسرابوو: له وهختی رق ههلسان له گهله خزمهتکاران بهرحم به، تا رۆژی ئاخیرهت
له بهر پهحمی خۆت پهحم به تۆ بکریت. سیههه نووسرابوو: له حوکم کردن له پێگه
ئینساف و راستهوه موعامهله بکه تا بناغهی ژیانته به بهلاییک نهچن. کاغهزهکانی
وهرگرت، دوعا خوازیی له عابید کرد، پرووی کردهوه دار و سهلتهنهت. ههروهخت رقی
ههلهسا بهو سێ کاغهزه ئاگری غزهبی ئهکوژایهوه. له بهر ئهوه ناونرا مهلیک (ذو

الرقاع). مهلیک ذو الرقاع جاریه کی بوو له دهره جهی حوسن و جه مالا بوو. دلئی پادشا داایا مهیلی جاریه کی نه کرد. ژنی پادشا له و مهسه له یه زور تیکچوو، نارده زوی کوشتنی پادشا و جاریه کی کرد. دهردی دلئی بو مهششاته یه ک به بیان کرد. (مهششاته به وانه نه لئین خالی ژنان نه کوتن) مهششاته وتی: نهی خانم، پادشا نارده زوی ماچ کردنی چ جیگه یه کی نه کات؟ خانم وتی: پادشا نارده زوی ماچ کردنی چالی چه ناگه ی نه کات. له گه ل پادشا دهم به چالی چه ناگه ی جاریه که وه نه نی نه میژیت، وانه زانی ناوی حه یاته هه تا خه وی لی نه که ویت چه ناگه ی نه میژیت. مهششاته وتی: خانم، دلته تازار مه ده، دهردیان دهرمان نه کم. میقداری زه هری هه لاهه ل و له گه ل نیل که ناوی گیایه که. چالی چه ناگه ی جاریه که نه کوتم. هه روه خت پادشا دهم بنیت به چه ناگه یه وه روحی دهر نه چیت. مهششاته میقداری زه هری و نیلی تیکه ل کرد، به نه فسوون خویندنی هارووت و مارووت رووی کرد بو لای جاریه که، چه شم به ندی له جاریه کرد، خه وی لی که وت. مهششاته به دهرزی چاله که ی کوتا و دهرمانه که ی تی رژاند. ته سادوف غولامی کی سپرپی پادشا له و مهسه له خه به ردار بوو، فکری بوو پادشا له و مهسه له خه به ردار بکات، مومکین نه بوو. ته سادوف پادشا چوو له لای جاریه که، له ریگه وه خه وی پیبا که وت، چونکه سه رخوش بوو. غولامه که حقی نیعمه تی به جیهینا، چوو ژوور سه ری جاریه که، به لکی دهسته سپر دهرمانه که ی له چه ناگه ی جاریه که پاک نه کرده وه. له و وه خته پادشا هاته وه هوش خوی، چاوی لیوه بوو غولام دهست بو چه ناگه ی جاریه که درپژ نه کات، ناگری قه هری داگیرسا. دهستی برد شمشیری هه لگرت، به قه سدی کوشتن په لاماری غولامه که ی دا. غولام فیراری کرد، پادشا شوینی که وت، نه میندار له ریگه تووشی پادشا بوو، زانیی ناگری قه هری داگیرسا وه، یه ک وه ره قه ی نیشان دا فائیده ی نه بوو. دوهم کاغه زی نیشان دا فائیده ی نه بوو. سیهه م وه ره قه ی نیشان دا، پادشابه ناوی حیلیم ناگری غه زه بی کوژایه وه. به زوبانی شیرین بانگی غولامه که ی کرد وتی: چون زانت کرد دهستت بو چه ناگه ی مه حبووه ی من درپژ کرد؟ غولام نه ووه ل و ناخری قیسسه ی خانم و مهششاته که ی بو پادشا به بیان کرد. پادشا بانگی خانمی کرد، خانم له قسه ی غولام ئینکاری کرد، وتی: درو نه کات. چند جار به چا و دیومه ئیشی خراپه ی له گه ل جاریه که ت کردوه، وه ئیستا پادشا به چاوی خوشی چاوی پی که وت و جه زای خائین و دروژن کوشتنه. غولام ته ماشای کرد پادشا فکری خه ریکه بگوریت. غولام وتی: نهی پادشا بو دروی من ناشکرایه. دهرمانه که لای مهششاته ماوه. نه مر بفرموو به حازر بوونی. پادشاه نه مری کرد

مه‌ششاته‌که حازر کرا و باقیی ده‌رمانه‌که ده‌رخواردی مه‌ششاته درا، ئانه‌ن رۆحی ده‌رچوو. پادشا ئه‌مری کرد به‌حه‌پس کردنی خانم و خه‌لاتی غولامه‌که‌ی کرد. پادشای (ذو الرقاع) سه‌بر و حیلمی به‌واسیته‌ی کاغه‌زه‌کانی عابیده‌وه ده‌ست که‌وت. وه‌زیر وتی: بۆیه‌ ئه‌م می‌ساله‌م بۆ جه‌نابت هینایه‌وه تا بۆت مه‌علووم بی له‌سه‌بر و حیلیم چاکتر له‌ دونیا دا ده‌ست ناکه‌ویت. پادشا وتی: ئه‌وه‌ی ئامۆژگاری عاقلان بوو تو گیترا ته‌وه، عه‌جه‌ب بۆ دلێ تو که‌ قوبوولت کرد، بی ئه‌مسالیکی وه‌ک ئیران دوختت کوشت. وه‌زیر وتی: گونا له‌من نه‌بوه، وه‌ ئه‌مری جه‌نابت به‌جی هینراوه. ئیستایش لازم ناکات ئه‌وه‌نده بۆ ژنی خۆی عاجز بکات، بۆ ره‌فاقه‌تی باقیی دۆستانی ده‌ست درێژ نه‌کات. پادشاه به‌ته‌واوی بۆی مه‌علووم بوو ئیران دوخت کوژراوه، دیسان هه‌ناسه‌ی هه‌لکیشا، وتی: داغی ئیران دوخت چاک نابیته‌وه. وه‌زیر جوابی دایه‌وه: سێ کار ئه‌سیری ده‌رد و به‌لایه، ئه‌وه‌هل ره‌نج دان له‌گه‌ل ئینسانی به‌د. دووه‌م له‌ وه‌ختی ده‌ست رۆیشتندا چاکه‌ نه‌کردن. سیه‌مه‌م په‌له‌په‌ل کردن له‌ کار، وه‌ دیسان سێ کار هه‌یه‌ په‌شیمانیه‌ی له‌ شوین دیت: به‌ لیباسی سپیه‌وه شیشه‌گه‌ری و، به‌ جله‌وه‌ گازی کردن له‌ ناو ئاودا و، بازرگانی ژنی جوانی بی روو بۆ سه‌فه‌ر بکات، دره‌نگ بیته‌وه. وه‌ له‌ زاتی پادشا ئاشکرا بی من له‌ کوشتنی ئیران دوخت په‌له‌م نه‌کرد و ئه‌مری پادشاه به‌جیه‌تیاوه. پادشا وتی: چاری ده‌ردی من بکه‌ له‌ دووری ئیران دوخت ئارام نه‌ماوه. وه‌زیر وتی: چاری ده‌ردی تو به‌ من ناکریت، وه‌ هه‌رکه‌س په‌له‌ی کرد و تی نه‌فکری، ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر دیت به‌سه‌ر کوتره‌که‌ هات.

پادشا پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

وه‌زیر وتی: ئه‌گه‌ر نه‌وه‌ دوو کوتر جووتیان گرتبوو، وه‌ میقداری دانیان له‌ هاوینا بۆ زستان کو کردبووه. دانه‌که‌ که‌میک شوێ ته‌ری بوو، وه‌ختی دنیا گه‌رم بوو، دانه‌که‌ وشک بووه‌وه. میقداره‌که‌ که‌می کرد. وه‌ختی کوتره‌ نیره‌که‌ رۆیشه‌وه ته‌ماشای کرد دانه‌که‌ که‌م بووه‌ته‌وه، وایزانی ژنه‌که‌ی خواردوو به‌تی. وتی: ره‌فیق، شه‌رم ناکه‌یت خیانته‌ له‌من ئه‌که‌یت؟ زه‌خیره‌به‌ک بۆ زستان دانرابوو له‌ ئیستاوه ده‌ستت کردوو به‌ خواردنی، وه‌ ئیستا خواردن له‌ هه‌موو شوینی ده‌ست ئه‌که‌ویت. زستان که‌ به‌فر باری، دان له‌ کوئی ده‌ست خۆمان بخه‌ین؟ مییه‌که‌ هه‌رچه‌ند سویندی خوارد، نیره‌که‌ باوه‌ری نه‌کرد، ده‌ستی کرد به‌لیدانی. ئه‌وه‌نده‌ ده‌نوکی پیا کیشا هه‌تا مییه‌که‌ رۆحی ده‌رچوو. وه‌ختی گه‌یشه‌ زستان

ته ماشای کرد دانه که زیاد بووه، بۆی مه علووم بوو ژنه که ی خیانته تی نه کردووه. دهستی کرد به گریان. زۆر په شیمان بووه وه بۆ مردنی. وه زیر وتی: که سی عاقل بی په له ناکات و سه بر کردن ده رگای کراوه یه. پادشا وتی: که من رقم هه لسا و په له م کرد، تو بۆج له کوشتنی ئیران دوخت په له ت کرد و جگه ری منت سووتاند؟ وه زیر وتی: سی تائیفه دو چاری مه راق ته بن. نه وه له ته و که سه ی رۆژی مو حاره به له خۆی غافلّه. دووهم نه و که سه واریس نیبه مالی مردوو به هه رام داگیر نه کات و نه یخوات. سیهه م نه و که سه که پیر بووه و ژنی گهنج نه خوازی، هه موو رۆژ ژنه که مه رگی له خدا ته له ب نه کات. پادشا وتی: گوناھی کوشتنی ئیران دوخت به تو نه ناسریت. وه زیر وتی: گوناھی له سه ر من نیبه چونکه تو نه مرمت به من کردووه. من به ته نها بی گوناهم نه کوشتوووه و ئیتاعه تی نه مری جه نابتم کردووه. پادشا وتی: بۆ ئیران دوخت جگه رم کون کون بووه. وه زیر وتی: بۆ پینج تائیفه جگه ر کون بوون لایقه: یه کئی خو لقی سه خی بی و ره وشت و جه مالّ جوان بی. دووهم عاقل و زیره ک و یه ک دل بی. سیهه م له هه موو ریگه ی نامۆژگاری شاره زا بی، له دوور و نزیک خو شه ویست بی. چواره م له ته نگانه و فه ره حی رۆحی له گه ل رۆح بی. پینجه م قودووم مباره ک و نوفووس پاک بی، وه ئیران دوخت داخلّی نه م پینج ره وشته بوو، هه ر جوړی مه راق بخو یت مه نعت ناکه م. پادشاه وتی: نه ی به لار قسه زۆر گران نه که یت، له نه ده ب چوو یته ده ره وه. فکرم وایه تو له خو م دوور بخه مه وه. وه زیر وتی: له دوو تائیفه دووری لازمه، نه وه له که سی وه فای نه بی چاک و خراب به یه ک بزانی، چاکه ی دنیا نه گه یه نیته ناخیره ت. دووهم که سی زا هیر و باتین و گه مه و راست فه رق نه کات. پادشا وتی: وا دیاره له به ر چاوت سامم نه ماوه به و جوړه قسانه تا که نه یکه یت. وه زیر وتی: سام و ترس بۆ سی تائیفه نیبه: نه وه له که سی شه و و رۆژ له نان خو اردن و نووستن جیا بوونه وه ی مومکین نه بی و قسه ی له هه و له عه ب له به ینبانا رابوورد بی. دووهم که سی دهستی بۆ مالی ناغای درێژ کرد بی، سه روه ت و مالی به رامبه ر سه روه ت و مالی ناغای بی و مومکینه له ناغای خۆی به گه وره تر ته ماشا بکات. سیهه م خزمه تکاری بی ته جره به به نه میندار دانرابی و له سپری ناغای شاره زا بی: نه و جوړه که سانه هه موو وه خت بی باک قسه له گه ل ناغایان نه که ن. پادشا وتی: من تو م ته جره به. وه زیر وتی: هه شت تایفه به هه شت جیگه نه بیته ته جره به ناکریت: پیاوی ره شید له وه ختی شه ردا، فه للاح له وه ختی زه راعه ت کردندا، گه وره له وه ختی غه زه ب داگیرساندا، بازرگان له وه ختی حیساندا، ره فیق له وه ختی مو حتا جیدا، وه جا خزاده له وه ختی لیقه وماندا، عابید له وه ختی

عیبادهت کردندا، مه لاله وهختی قسه کردن و وه عز داندنا. پادشا هه سوئالیکی له وه زیر نه کرد، جوابی ناخوشی نه بیست و سه بر و حیلمی له سهه جوابی وه زیر زور بوو. ناخری به لار زوبانی به مه دح و سه نای پادشا کرده وه، وتی: عوزر قویوئه، من به گوناھی خوم ئیعتراف نه کهم چونکه بی نه مری جه نایتم نه کرده وه. له سهه نه مری جه نایت ئانه ئیران دوختم نه کوشتوه و ئیستایش نه مری جه نایته. عه فوی نه کهیت وه یا نه مری به کوشتنی نه کهیت. پادشا له خویشیا سوجهی شوکری برد، همد و سه نای خوی به جیهینا. وتی: نهی وه زیر من له فکر و عه قلی تو شارهزا بووم، له وه عه جائیب ماوم مودده تیکه هه رچهند قسه نه کهیت و ده رنه کهوت ئیران دوخت کوشتوه، چونکه جوابه کانت ناخوش بوو. وه زیر وتی: نهی پادشا، بویه جوابم ناخوش بوو ناره زوم کرد بوم مه علوم بیی له کوشتنی ئیران دوخت په شیمان بوو بیه وه یا نه؟ هه وهخت بوم مه علوم بیوایه کوشتنی ئاسان بوو. ئیستا نه له مدولیللا سه لامه ته، نه مری نه فهرمویت بیهینمه خزمه تت. پادشا وتی: نهی وه زیر برؤ دلی بیته ره وه جیگه ی خوی. من سه لامه تیبی نهوم مه تله به. وه زیر رویشت ئیران دوختی برده خزمه ت پادشا. ئیران دوخت رسمی نه ده بی به جیهینا. پادشا وتی: نهی ئیران دوخت، نهو ژیا نه له به لار بناسه. به واسیته ی ته دبیر و زیره کی به لار نه جاتت بوو. وه زیر وتی: هه موو له سایه ی جه نایته وه ده ست که وتوه. به نده وجودم چیه ژیا نی مه له که له من بناسریت؟ پادشا وتی: له مه ودوا ته سه روفاتی شاره که عائیدی تو به، وه هه رچی چاک و خراب بی حوکی به زوبانی تو لازمه. نه مری تو موافیقی نه مری منه. وه زیر جوابی دایه وه: ژیا نم له واسیته ی نوفوسی جه نایته وه مومکین نه بی، وه هه تا ژیا نم بی شوکری نیعمه تت نه کهم، وه ئیحتیاجی به نده به ک رچایه: له عه جه له کردن حیلم لازمه. هه روهخت ئاگری غه زه بت داگیرسا به ناوی حیلم بیکوژینه وه، وه بو هه موو ئومووراتی ته دبیر لازمه. پادشا وتی: له مه ودوا بی ته دبیری تو ده ست بو ئوموورات درئ ناکم. له قسه کردن بوونه وه. وه زیر دوعا خوازی کرد. پادشا خه لاتی لایقانه ی به وه زیر عه تا کرد. نهو شه وه خه وی ئیسراحه تی له گه ل ئیران دوخت کرد. بو رؤژ بوونه وه رووی کرده داروسسه لته نه ت، نه مری به حازر بوونی هه موو ئومه را کرد. مه جلیس گیرا، به رمه کییه کانی حازر کرد. بهو جو ره که خه وی دیبوو له ناو مه جلیسدا گپرایه وه، وه مه عنایکه شی که به رمه کییه کان و تیویان به بیان کرا، وه کاریدوونی حه کیم داخل به مه جلیس بوو. پادشا جه زای به رمه کییه کانی له کاریدوون ته لب کرد. کاریدوون نه مری کرد نیوه بان بکریت به داری سیاسه تدا، وه له سهه ریگه له ری گوزه را بو عیبره ت ته ماشا

بکرین و، نیوهیان دەست و پێ بیهستریت و لەژێر پیتی فیلان رۆحیان دەرچیت. جەزای خائین هەر جوۆی خراپ بێ ئەو ئەو ئەو لازمە. بەو جوۆرە هەموویان کوژران. پادشا و ئیتران دوخت و کوڕەکان و ئەساسی تا سەر بەخۆشی رایانبوارد. فائیدەئامۆژگاری ئەو یە هەرکەس تەماشای ئەم حیکایەتە بکات بۆی ئاشکرا ئەبێ گەورەیی حیلەم چۆنە. حەلیم دايم سەلامەتە.

نەسیحەتی سیازدەهەم

تەجرەبەکردن و ناسینی چاک و خراپ

دايشليم رووی کرده برههمن، وتی: له گه وره یی حیلیم و سه بر تیگه یستم. رجا ئەکەم بە تەواوی خۆپاراستن لەقسەئە خائین و کەسێ غەددار بێ، چۆنە، نیشانم بدریت. برههمن وتی: بۆ پادشا لازمە هەموو ئومەرا هەر یەکە بە وەزیفەئە خۆی ئیمتیحان بکات. رەوشت و دیانەتی ئومەرا تەحقیقی لازمە، وەهەتا رەوشت و راستیی ئومەرا لە پادشا ئاشکرا ئەبێ قابیلی ئوموورات نییە، چونکە بناغەئە دوام لەسەر راستی بەندە. نا ئەسل خائین هاتو چۆی پادشا بکات، حوکمداریی پادشا بە موددەتیکە کەم نامینیت. خزمەتچیی پادشا لازمە سێ رەوشتی بێ. ئەووەل قسەئە راست و ئەمین بیت. کەسێ کە راست بوو خۆشەویستی خودایە و لایقی سپیری پادشایە. دووهم کەسێ بێ جەسوور و ساحیب ئیقتیداریی، بۆ تەمەع درۆ لە زوبانی جاری ئەبێ. سێهەم خانەدان و ئەسک بێ. کەسێ ئەهلی خانەدان بێ ئارەزووی خراپە ناکات و حەقی وەلی نیعمەتی تا مردن گوم ناکات. بۆ پادشا لازمە لە قووەت و پارە زۆری کەس تێ ئەفکری. پادشا لازمە تەبیب بێ، تەماشای هەرکەس بکات و قسەئە وەرگرت، لە دەردەکەئە بزانی، وەک تەبیب پارێز و دەرمانی بۆ بکات بە میعاد، وە بزانی هەر کەسە قابیلی ئومووراتیکە، وەتەجرەبەئە بکات قابیلی سپیری پادشا کتیە. خزمەتچیی خاسەئە پادشا ئەبێ خانەدان و قسەئە راست و ئەمین بێ، غەرەزی لە میللەت ئەبێ. وە خزمەتچیی پادشا ئەگەر خائین بوو مومکینە بێ گوناو دوچاری عەزاب بکات و ناوی خراپەئە پادشا بلاو ئەبیتەو، هەر وەک پادشا کە بەقسەئە زەرنگەر خۆی خراپ کرد.

دايشليم پرسیی: چۆن بوو؟

حیکایەت

برههمن وتی: ئەگەر ئەو لە شاری حەلەب پادشاهی بوو وە چەند پادشاهانی بەر

حوکمی بوون. ئەو پادشایه کچیکی بوو له جوانییا بی ئەمسال بوو، وهلای پادشاه زۆر خوشهویست بوو. رۆژی پادشاه کراسیکی بۆ کچه که به دروست کردن دا، بۆ وهستایه کی نه ققاش که زهرنگه ر بی نه قشی ئالتوون له سه ر کراسه که دروست کات ته گه ران. له شاری هه له ب زهرنگه ری بوو له زوبان لووسی و عه یاریدا بی ئەمسال بوو. شۆره تی گه یشته خزمه ت پادشاه. له هه مسوو جو ره جه واهیراته تره حه بیور ما. پادشا وتی: فکر م وایه کراسی بۆ کچه که م دروست بکه م له دونیا دا بی ئەمسال بی. زهرنگه ر وتی: هه رچی زانستیم بی له نه قشی کراسه که دا سه رفی ته که م و، به زوبان لووسی دهستی کرد به مه دح کردنی پادشاه. پادشاه وتی: لازمه هه مسوو رۆژی یه ک ده فعه چاوم پیته بکه ویت. ورده ورده زهرنگه ر بوو به مه حره می ئۆده ی هه رم. وهزیری پادشا زیره ک و ساحیب فکر بوو، به و مه سه له ی زانی، فکری کرد: پادشاه چۆن ریگه ی بیگانه ی داوه بۆ هه رم و، به چ فیلتی دلای پادشا ته مین بووه؟ وهزیر رۆیشته خزمه ت پادشا، وتی: شاهم چه ند قسه بی هه یه ته مر ته فه رموویت به یانی بکه م. پادشا وتی: مه ئزوونی. وهزیر وتی: قابیل نییه بۆ بیگانه هاتوچۆی هه رم بکات، وه ئیستا بۆم مه علوم بووه وهستا هاتوچۆی هه رم ته کات. لازم بوو حه قیقه تی ته حوالی زهرنگه ر بزانه یه، ته و وهخته بۆ هه رم برۆیشتایه، به نو قسان ته ماشا نه ته کرا، وه فکر م وایه پیاویکی هه رامزاده یه، به ناوچه وانیا زۆر خائین و به ده ته تواره. پادشا وتی: به زوبان و به قسه کردندا پیاویکی خانه دانه. شه رع زا هیر بینه. وهزیر وتی: له مه کته بی حی که مه ت ئالتوون به مه ک ته ناسریت. زۆر که س بوون به ئاشکرا پیاوی چاک بوون و له ژیره وه خودا نه ناس و بی دین بوون. پادشاه وتی: ته گه رچی له ته وه وه له وه ته ربیبه تی نه بووی، ئومید ده که م به واسیته ی هاتوچۆ کردنی ئیمه وه ته ربیبه ت وه رگرت. وهزیر وتی: ته ی پادشاه، خه نه جهری له ته وه وه له وه جه وه هری نه بووی، به مشتومال جه وه هه ر په یدا ناکات. ته ربیبه تی نا ته سل وه ک گویتز هاویشتن بۆ سه ر گو مه زه. که سی له ته وه وه له وه که م ته ربیبه ت بی ئاخری ته ربیبه ت وه رناگری. دووری نا ته سل به فرسه ت بزانه، وه هه رکه سی ته ربیبه تی نا ته سل بکات ته وه ی به سه ر دیت به سه ر کوره پادشاکه و که وشدروو هات.

پادشا پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایه ت

وهزیر وتی: ته گیتر نه وه له شاری فارس پادشایه کی رووخۆش و میلله ت په روه ر بوو.

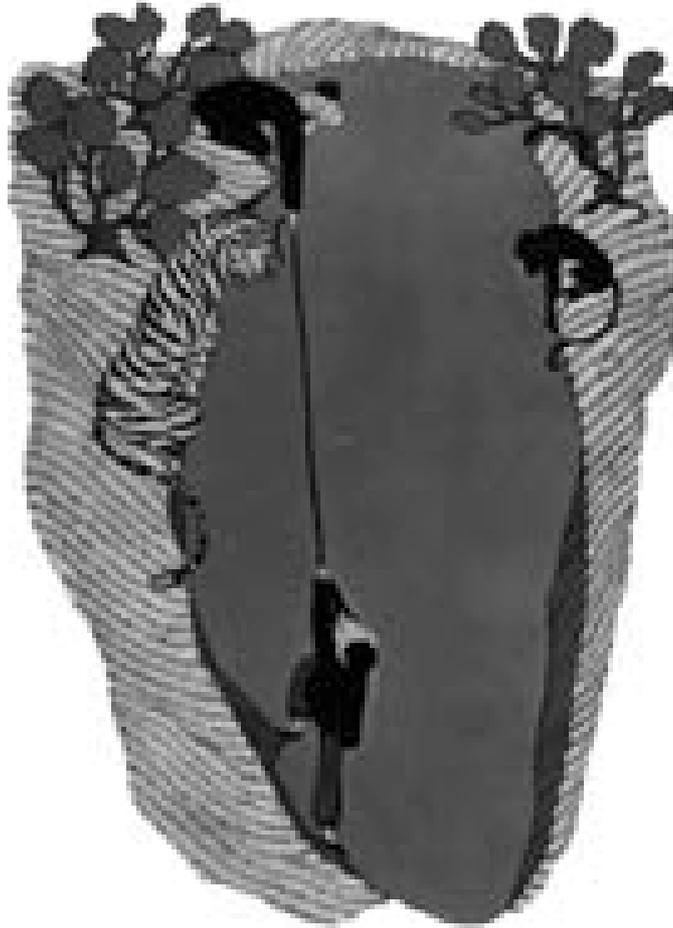
پادشا کورپکی بوو زۆر عاقل و جوان بوو. کورپکه سهرشانی میقداری له په دهستی خالی رهشی پیوه بوو. پادشا زۆر عاجز بوو له بهر خاله کهی کورپکه ی. ئه مری کرد حوکه ما و مونه جیمان کۆبوونه وه، سوئالی ئه و خاله ی کرد. وتیان: ئه ی پادشا، ئیمه له کتیبی حیکمه تدا چاومان پین که وتوو هه رکه س ئه و جوړه نیشانه ی به سهر شان وه بوو توژه ئازارپکی دپته ریگه، وه له ئاخریدا ئه بیته ئیقلم گیر، دونیا ئه گرپته ژیر دهست. پادشا به و مژده په زۆر خو شحال بوو، وه به دیققت خزمه تی کورپکه ی ئه کرد. ته سادوف کابرایه کی که وشدروو دراوسپی پادشا بوو، له حه رامزاده بی و ناپاکیدا ره فیقی نه بوو. پادشا له بهر ئه جری دراوسپی ته کردی به خزمه تجیبی کورپکه ی. چه ند وهخت به و جوړه له گه ل کورپکه هاتوچۆی مالی پادشای کرد. مودده تی نانی ئیسراحه تی خوارد. وهختی عومری کورپکه گه یشته چوارده سال، وه زیر وتی: ئه ی پادشا، به چاکی نازانم ریگه ی وهلی عه هد بدری هاتوچۆی که وشدروو بکات. له وه ئه ترسم ره وشتی پیسی که وشدروو بگریت. پادشا وتی: ئیستا مناله. وهختی گه وره بوو ریگه نه دانی ئاسانه، چونکه هوگری که وشدروو بووه، ئیستا ریگه ی نه دریت عاجز ئه بی. وه زیر قسه ی نه کرد. پادشا که وشدروو بانگ کرد وتی: وهستا، هه تا مومکین ئه بی خزمه تی کورپکه ئه که ییت و خه لاتت روو له زیادی ئه بی. که وشدروو دهستی نایه سهر چاوی وتی: قوربان، به نده وجودم نه بوه. ئیستا له سایه ی وهلی عه هده وه ناوم په یدا کردوه. ئومید ده که م خزمه تم به جوړی پین به ته ئریخ بگریته وه. پادشا له قسه ی که وشدروو ئومیدی په یدا کرد. رووی خو شی به که وشدروو دا، بوو به ئه مینداری پادشاه. ته سادوف سه فه ری که وته بهر پادشاه. که وشدروو بانگ کرد، وتی: من ئه رۆم بو سه فه ر، وه ئه مانه تی توو وهلی عه هد. بو ئاگاداریی کورپکه ئامۆزگاریی که وشدروو کرد. پادشا رویشت بو سه فه ر. له ئه ترافی شاره که باغپکی زۆر خو ش بوو. کورپه پادشا ئاره زوی سه یرانی کرا. رویشته ماله وه، ئه لبیسه ی تازه ی به قیمه تی له بهر کردو تاجی جه واهپراتی له سه رکرد. له گه ل که وشدروو و میقداری خزمه تکار رووی کرد بو ناو باغه که. که وشدروو چاوی به تاج و ئه لبیسه ی کورپکه که وت، نه فسی پیسی که وته جوولان. فکری کرد فرسه ته، پادشا له شار نییه، دایکی کورپکه له من ئه مینه. چاک وایه تاج و لیباسی کورپکه بهرم، بیفرۆشم، پشتا وپشتم بیخوات که م نابیته وه. به و فکره پیسه کاری خو ی دروست کرد. میقداری ده رمانی بیهۆشی تیکه ل خواردن کرد، ده رخواردی کورپکه و خزمه تکاره کانی دا بیهۆش بوون. که وشدروو غولامپکی بوو خه بهرداری کرد و کورپه پادشای خسته ناو سندووقه وه، ده رگای مه حکه م

کرد، بهستی بهسه ر ئولاغیکی خیرادا، خوی سواری ئولاغ بوو، وه غولامه‌که‌ی سواری ئولاغی بوو، قامچییان راکیشا. شهو و رۆژی ریگی‌ه‌ه‌فته‌یه‌ک رۆیشتن. له‌ولاه باغه‌وان ته‌ماشای کرد خزمه‌تکار هه‌مووی بیه‌وشه، میقداری سرکه و رۆن دای به لووتیان، هاتنه‌وه هۆش خویان. ته‌ماشایان کرد شه‌زاده‌وه که‌وشدروو نه‌بوون دیار، خه‌به‌ریان برد بۆ ژنی پادشا. ژنی پادشا سواری بوو کرد باغ، هه‌رچه‌ند گه‌ران خه‌به‌ری کوره پادشایان نه‌زانی و، قاسیدیان بۆ ته‌تراف ره‌وانه‌کرد، که‌س خه‌به‌ری بۆ مه‌علوم نه‌کرا. دایکی شهو و رۆژ به‌گریان و هاوار خه‌ریک بوو. خه‌به‌ر بۆ پادشا ره‌وانه کرا، پادشا له‌سه‌فه‌ر هاته‌وه، جگه‌ری کون کون بوو. شهو و رۆژ به‌گریان و هاوار خه‌ریک بوو. موده‌تی ده‌سال خه‌به‌ری کوره‌که نه‌بوو. ئه‌مما که‌وشدروو له‌گه‌ل وه‌لی عه‌هد و غولام گه‌یشته‌ه‌لب. ئه‌سیاب و تاجه‌که‌ی له‌شاهزاده‌کرده‌وه برده‌ بازار فرۆشتی به‌بازرگان.

کابرای بازرگان پی‌او‌یکی عاقل و دنیا دیده بوو. فکری کرد: ئه‌گه‌ر پادشا خه‌به‌ری ئه‌م عه‌به‌ بزانی به‌ زۆر لیم ئه‌سینی. چاک وایه به‌ ره‌سمی دیاری بیبه‌م بۆ پادشای فارس، مومکینه دوو قیমে‌تی عه‌به‌که‌م بداتی. بازرگان شاهزاده‌ی هه‌لگرت، رووی کرد بۆ شاری فارس. وه‌ختی شاهزاده‌ داخل به‌ مائی باوکی بووه، قه‌ده‌ری زه‌مان و بیه‌وشی له‌فکری نه‌مابوو مائی باوکیه‌تی و، باوکیشی نه‌یناسییه‌وه. پادشا مه‌منونی بازرگان بوو و دوو قیمه‌تی به‌ بازرگان عه‌تا کرد. پادشا ئه‌م‌ری کرد ته‌سلیمی غولامی خاسه‌ بکریت. کوره‌که‌ چونکه‌ خانه‌دان و ئه‌سل بوو ره‌وشتی غولامانه‌ی نه‌بوو، وه‌ ره‌حمی باوکی که‌وته جوولان، هه‌موو رۆژی گه‌وه‌ریکی خه‌لات ئه‌کرا. کوره‌که‌ گه‌وه‌ره‌که‌ی ته‌سلیم به‌ خه‌زینه‌وان ئه‌کرد. رۆژی خه‌زینه‌وان وتی: تو ئه‌م هه‌موو چاکه‌یه له‌گه‌ل من ئه‌که‌یت، چاک وایه ئه‌جرت بده‌مه‌وه. ئامۆژگاریه‌کت ئه‌که‌م له‌قسه‌م ده‌رمه‌چۆ. ئه‌مووستیله‌یه‌ک له‌ ئه‌مووستی پادشایه هه‌رکه‌س بیکاته ده‌ستی ئه‌بیته شه‌ه‌نشا. ئه‌گه‌ر بیته ئه‌مووستیله‌که‌ له‌ پادشا ب‌دزیت من نقیمه‌که‌ی ده‌ردینم و ئه‌یکه‌م به‌ ئه‌مووستیله‌ بیکه‌ره ده‌ستت ئه‌بیته به‌ پادشا، وه‌ تۆیش شه‌رت له‌گه‌ل من بکه‌یت که‌ بوویت به‌ پادشا من بکه‌یت به‌ وه‌زیر. کوره‌که‌ قوبوولی کرد. ته‌سادوف شه‌وی نۆیه‌چی سهری پادشا بوو، ده‌ستی بۆ ئه‌مووستیله‌که‌ درێژ کرد، پادشا خه‌به‌ری بووه، وتی: چۆن جورته‌ت کرد ده‌ست بۆ ئه‌مووستیله‌ی من درێژ ئه‌که‌یت؟ کوره‌که‌ جوابی بۆ نه‌درایه‌وه. پادشا ئاگری قه‌هری داگیرسا، بانگی کرد: جه‌لاب.. جه‌لاب به‌شمشیره‌وه حازر بوو. پادشا ئه‌م‌ری کرد:

له‌بەر چاوم سه‌ری ئه‌و بی ئه‌ده‌به له به‌ده‌ن جوردا بکه‌ره‌وه. جه‌للاب ته‌شتی هینایه به‌ر گه‌ردنی شاهزاده، کراسه‌که‌ی له‌بەر شاهزاده دامالی، سه‌ری خسته ناو ته‌شته‌که‌وه، خاله ره‌شه‌که‌ی سه‌رشانی ده‌رکه‌وت. وه‌ختی پادشا چاوی به‌خاله ره‌شه‌که‌که‌وت هاواری کردو بیته‌وش بوو. جه‌للاب وه‌ستا تا پادشا هاته‌وه هۆش خۆی. پادشا راست بووه‌وه شاهزاده‌ی گرت‌ه باوه‌ش، ئه‌ولاو ئه‌ولای ماچ کرد، وتی: نووری چاوم، که‌وشدرووی نائه‌سل منی به‌ ده‌ردی تووه مویته‌لا کرد. شاهزاده وتی: باب‌ه، خه‌زینه‌داری خائین منی به‌ دزی خه‌جاله‌ت کرد. پادشا وتی: نووری چاوم له ره‌فاقه‌تی نائه‌سلان دوور به. هه‌تا له دونیا ژیان‌ت مومکین ئه‌بی ره‌قیقی نائه‌سل و فیتنه مه‌که. پادشا ئه‌مری کرد لییاسی پادشاهانه‌یان له‌بەر شاهزاده هه‌لک‌کیشا و خه‌زینه‌داریان به‌داری سیاسه‌ت کوشت. وه‌زیر وتی: ئه‌ی پادشا، بۆیه ئه‌م میسالم بۆ جه‌نابت هینایه‌وه له جه‌نابت ئاشکرا بی زه‌رنگه‌ر له‌و که‌سانه نییه لایقی هاتوچۆ کردنی حه‌ره‌م بی. پادشا وتی: بیستوومه له‌پیشوونان وتوویانه هه‌رکه‌س ئیمه خو‌شمان ویست سه‌ری له هه‌موو که‌س بلندتر ئه‌بی. لوتفی ئیمه به‌سه‌رشۆرستانا رابویریت وه‌ک باغی به‌هه‌شت ئه‌رازیته‌وه. قه‌هری ئیمه به‌سه‌ر به‌رده ئه‌ستیدا رابووریت وه‌ک میو و رۆن نه‌رم ئه‌بی. وه‌زیر بۆی مه‌علوم کرا پادشا به‌قسه‌ی ناکات، درپژه‌ی به‌قسه نه‌دا. چه‌ند رۆژی به‌و جوړه خه‌ریکی نه‌قشکردنی کراسی بوو، ته‌که‌بسور لووتی به‌رز بووه‌وه ده‌ستی زولمی بۆ مالی خه‌لق درپژ کرد. ته‌سادوف موحتاج بوون بۆ گه‌وه‌ه‌ری له‌سه‌ر یه‌خه‌ی کراسه‌که دانری. نه له خه‌زینه‌ی پادشا و نه له دووکانی جه‌واهیر فرۆش ده‌س ئه‌که‌وت. کابرای زه‌رنگه‌ر خه‌به‌ری زانی کچه بازرگانی هه‌موو جوړه جه‌واهیرات و به‌ردی به‌قیمه‌تی هه‌یه. زه‌رنگه‌ر جوابی نارد بۆ کچه بازرگانه‌که میقداری جه‌واهیراتی بۆ بنیتری. کچه‌که وتبووی جه‌واهیراتم نییه. زه‌رنگه‌ر خه‌به‌ری به‌کچی پادشا دا کچه بازرگان دوور جه‌واهیراتی نایابی هه‌یه ئه‌مر بفرموو بیهین یا به‌هیمه‌ت یا به‌قیمه‌ت، ئه‌وه‌ی قابیلی کراسه‌که‌ی بی لیتی ئه‌سین. کچی پادشا ناردی کچه بازرگان و جه‌واهیراته‌کانیان حازر کرد، هه‌رچه‌ند گه‌ران بۆ گه‌وه‌ه‌ری قابیلی کراسه‌که بی نه‌بوو. کچه‌که سویندی خوارد له‌وه زیاتر نیمه. زه‌رنگه‌ر وتی: به‌ چاوی خۆم دیومه، درۆ ته‌کات. ئه‌مر بفرموو به لیدان لیتی بستین. نیهایه‌ت ئه‌وه‌نده دارکارییان کرد کچه‌که له‌ژیر دارا رۆحی ده‌رچوو. خه‌به‌ر و هاوار گه‌بسته لای وه‌زیر. وه‌زیر مه‌سه‌له‌ی له‌سه‌ر کاغه‌ز نووسی بردییه پیش ده‌می پادشا داینا. پادشا له‌و مه‌سه‌له‌به زۆر عاجز بوو، ناردی بازرگانیان هینا و خوینی کچه‌که‌ی ته‌سلیم کرد و دلخۆشیی بازرگانی دابه‌وه و کچه‌که‌ی خۆی له‌بەر

چاو ناشیرین بوو، ئەمری کرد جارێکی که نهیه ته پێش چاوم. زهرنگهر له ترسی پادشاه فیراری کرد. مودده تێکی پێ چوو دایکی کچه که رووی کرد بو سهیران، جیگه یهک بوو ناوی (چوارباغ) بوو، ژنی پادشا و کچه که رویشتن بو چوارباغ. ته سادوف زهرنگهر خه بهری زانی کچی پادشا رووی کردوه بو چوارباغ، خۆی گه یانده کچه که. کچه که وتی: ئەوی پێسی گلاو، نزیکم مه که وه. له پێسی تۆوه له خۆشه ویستی باو کم دوورکه و تمه وه. زهرنگهر رووی کرده چۆل، رویشت، شهوی به سه راهات. چالێ بو گرتنی حه یوانات هه لکه نرابوو، زهرنگهر که وته ناوی. میقداری حه یوانات که وتیو نه چاله که وه، له بهر تازاری خۆیان ناگه هداری زهرنگهر نه بوون، هه تا رۆژ هه موویان له ناو چاله که دا مانه وه. ته سادوف رۆژ هه له تابوو سه یاحیک ریگه ی که وته سه ر ئەو چاله، ته ماشای کرد به نی تاده می و میقداری حه یوانات له ناو ئەو چاله دا حه پس کراون، فکری کرد بو ئەجری قیامهت نه جاتیان بدات. گوریسی خسته ناو چاله که وه، ئەوه ل مه میون سه رکه وت. دووه م به بر سه رکه وت. سه یه م مار سه رکه وت. دو عایان بو سه یاح که وت، وتیان به م په له په له ئەجری تۆمان بو نادریته وه. مه میون وتی: جیگه ی من به و شاخه وه یه که پشت شار که وتوه هه ر وه خت ته شریفان هات، ئەوی ئیقتیدارم بی قوسوور ناکه م. به بر وتی جیگه ی من له چوارباغه. هه ر وه خت ته شریفان هات، ئەوی ئیقتیدارم بی قوسوور ناکه م. مار وتی: جیگه ی من له ناو شارایه له بن گوئسووانه ی مالێک که مالی پادشایه، هه ر وه خت ته شریف هات، ئەوی بزانه قابیله پێشکه شی جه نابتی ئەکه م. مار وتی: ئیستا بو چاکه نامۆژگاریت ئەکه م له قسه م ده رمه چۆ، ئەو کابرایه که له ناو چاله که دایه، نه جاتی مه ده. وه من ره فاقه تم کردوه میقداری هه شت سه عات، بۆم مه علووم بووه زۆر نا هسل و ره وش خراپه، جه زای چاکه به خراپ ئەداته وه. ئەگه ر نه جاتی بده بیت په شیمانیه له شوین دیت. حه یوانه کان دو عاخوازیان له سه یاح کرد، هه ریه که چو نه وه جیگه ی خۆیان. سه یاح به قسه ی مار قانیع نه بوو، گوریسی داهیشه ناو چاله که وه زهرنگه ری نه جات دا. زهرنگه ر وتی: ئەوی سه یاح ئەگه ر ته شریفت زه حمهت بکیشی بو مالی ئیمه هه تا مردن له خزمهتت قوسوور ناکه م. ئەما ئیستا ریگه م له به ره. دوو رۆژی که ئەگه ریتمه وه. ئومید ئەکه م به خزمهتت بگه م. دو عا خوازیان له یهک کرد. هه ریه که روویان کرده ریگه یهک. له ولاره چه ند ئومه رایه ک رجایان له پادشا کرد له گه ل کچه که ی ئاشت بیته وه، بی فائیده بوو. ته سادوف کابرای سه یاح چه ند شاری گه را، میقداری سه سه د دره می په یدا کرد، گه رایه وه بو شاری حه له ب. له ترسی پیاو خراپ شه و به ریگه دا ئەرویشت. له ریگه

تووشی میقداری دز بوو. دزهکان سه یاحیان رووت کردهوه، دهست و قاچیان بهست، لهو سه حرایه دا جییان هیشت. وهختی رۆژ بووهوه دهستی کرد به هاوار کردن. مه میوونه که بو خواردن نه گهرا، دهنگی سه یاحی ناسی، رۆیشت به هاواریهوه، وتی: نهی ساحیب وهفا بوچ دهست و پیست بهستراوه؟ سه یاح به یانی نه حوالی خۆی بو کرد. مه میوون وتی: خهفته مه خو، من نه شیاکانت بو نه دۆز مه وه. وهره له گه ل من. مه میوون سه یاحی برد، خانویکی له پووش و دار دروست کردبوو، سه یاحی دانا و خۆی رۆیشت. ته سادوف دو چاری دزهکان بوو، له سهر کاریزی خهویان لی که وتبوو. مه میوون له نه وه له وه نه شیای دزهکانی کو

کرده‌وه، کیسه پاره‌ک‌ه‌ی دۆزبیه‌وه، ده‌ریه‌یتنا، بردی له جیگه‌یه‌ک شاردیبه‌وه. به دوو سی جار هه‌رچی ئەسبایی بوو له دزه‌کانی دزی، شاردیبه‌وه. مه‌میون بوو ته‌ماشایان کردن چوو هه‌ر داری. وه‌ختی دزه‌کان خه‌به‌ر بوونه‌وه، وه‌ک گورگی هه‌ر به‌ئه‌ترافی خۆیان بوو ته‌شیاکان ئەگه‌ران، ته‌ماشایان کرد شوین قاچی به‌نی ئاده‌م دیار نه‌بوو. وتیان: مومکینه ئیره جیگه‌ی شه‌یاتین بی، وه‌ستامان له‌م جیگه‌دا چاک نییه. دزه‌کان رویشتن. مه‌میون رویشت سه‌یاحی برده‌ سه‌ر ته‌شیاکان، ئەوی ئەشیای خۆی بوو هه‌لیگرت. رووی کرد بوو حه‌له‌ب. له‌نزیك شار دوچاری به‌بر بوو. سه‌یاح له‌ترسا وه‌ستا. به‌بر بانگی کرد: ساحیب وه‌فا، فه‌رموو چاکه‌ت بده‌مه‌وه. سه‌یاح راوه‌ستا. به‌بر وتی: سه‌بر که هه‌ر ئیستا به‌خزمه‌ت ئەگه‌م، رووی کرد بوو چوارباغ. ته‌سادوف کچه‌ک‌ه‌ی پادشا کراسه‌ک‌ه‌ی له‌به‌ر کردبوو به‌ناو باغه‌ک‌ه‌دا ئەگه‌را. به‌بر هه‌لمه‌تی دایه، کچه‌ک‌ه‌ی خنکاند و کراسه‌ک‌ه‌ی دامالی، بردی له‌پیش ده‌می سه‌یاح داینا. سه‌یاح له‌ ته‌ماشاکردنی جه‌واهیراتی کراسه‌ک‌ه‌ ته‌حه‌ییور ما، فکری کرد: ئەم کراسه‌ به‌رمه‌ لای ئەمبنداری ورده‌ورده‌ بیفرۆشیت و سه‌رفی ژبانی بکه‌م. به‌و فکری رووی کرده‌ شار، ریگه‌ی که‌وته‌ مالی زه‌رنگه‌ر. له‌ولاشه‌وه خه‌به‌ری کوژراویی کچه‌ک‌ه‌ گه‌یشه‌ ده‌م پادشا. ئەمری کرد بوو گه‌راندنی قاتیلی کچه‌ک‌ه‌، وه‌ زه‌رنگه‌ر خه‌به‌ری کوژراویی کچه‌ پادشای بیست. وه‌ختی سه‌یاح داخ‌ل به‌ مالی زه‌رنگه‌ر بوو به‌خیره‌هاتنی سه‌یاح کرا. به‌یه‌که‌وه‌ دانیشتن زه‌رنگه‌ر وتی: ساحیب وه‌فا، له‌و وه‌خته‌وه‌ به‌خزمه‌ت جه‌نابت گه‌یشه‌تووم تا ئیستا ئەوه‌نده‌م ده‌ست نه‌که‌وتوو هه‌ر پێشکه‌شی جه‌نابت بکرت. سه‌یاح وتی: خودا ئەوه‌نده‌ی نارده‌وه‌ هه‌ردوکه‌مان تا مردن بیخۆین نابریته‌وه‌. کۆله‌ک‌ه‌ی کرده‌وه‌. وه‌ختی زه‌رنگه‌ر چاوی به‌ کراس که‌وت له‌ خۆشیا حه‌یاتی تازه‌ بووه‌وه‌، وتی: ره‌فیع، قیمه‌تی ئەو کراسه‌ ته‌واو نابێ. تو به‌ سه‌لامه‌تی لیتره‌ دانیشه‌. ئیستا قیمه‌تی مه‌علوم ئەکه‌م، دیمه‌وه‌. زه‌رنگه‌ر دلێ خۆش بوو. وتی: فرسه‌ته‌، پادشا له‌من عاجز بوو، وه‌ ئیستا کراسه‌ک‌ه‌ی بوو ئەبه‌م، دلێ له‌گه‌ل من ناشت ئەبیتته‌وه‌. زه‌رنگه‌ر چوو خزمه‌ت پادشا، وتی: شاهم، قاتیلی مه‌له‌ک‌ه‌ی مه‌رحوم لای من گیراوه‌ و کراسه‌ک‌ه‌م هه‌یناوه‌ته‌ خزمه‌ت. ئەمر به‌رموو قاتیلکه‌ بیتن به‌ داری سیاسه‌ت بکوژیت. پادشا ناردی سه‌یاحیان له‌ مالی زه‌رنگه‌ر برده‌ ده‌روه‌ و داخ‌ل به‌ خزمه‌ت پادشا کرا. وه‌ختی سه‌یاح گه‌یشه‌ته‌ خزمه‌ت پادشا، رووی کرده‌ زه‌رنگه‌ر، وتی: قیمه‌تی کراسه‌ک‌ه‌ت مه‌علوم کرد و ئەجرت دامه‌وه‌؟ پادشا وایزانی گوناهاکاره‌، ئەمری کرد بوو سیاسه‌ت به‌ ئەترافی شارا بیگێرن و له‌ زبندان حه‌پس کری تا ته‌عزیه‌ی کچه‌ک‌ه‌ی ته‌واو ئەبێ بیکه‌ن به‌ دارا، تیره‌

باران کرئ. لهسه ر ئه مری پادشا سه یاحیان به ئه ترافی شارا گئیرا. ته سادوف مار چاوی پی کوهت سه یاح به دهست جه للابانه وه چه پسه. مار دوا ی کوهت تا داخل به زیندان کرا. وهختی سه یاح خرابیه زیندانه وه، مار چووه لای وتی: ره فئیق، ئه ووه ل رۆژ نامۆژگاریم نه کردی: چاکه له گه ل نئه سل مه که، به قسه ت نه کردم؟ سه یاح وتی: سه د قات له مه زیاتر سیاسه تم پی بکریت قابیلم چونکه قسه ی نامۆژگاریم شکاندووه و ئیستا چاره م نییه. مار وتی: حه قی چاکه ت لای من هه یه، لازمه بیده مه وه. دوینی داومه به دایکی پادشا وه، هه موو حه کیمان عیلاجیان بۆ ناکرئ، دهرمانی به و چله گیایه ئه کرئ ئه واه نامه پیته ده مت. دوعا خوازی کرد رۆیشت، به زوبانی حال له سه ربانی پادشا بانگی کرد: دهرمانی دایکی پادشا لای سه یاحی بی گونا هه که له زیندان چه پس کراوه. له وهخته دا پادشا له ژوو ر سه ری دایکی دانیشتبوو، ئه مری کرد بزانه چیه، به چن سه یاح له زیندان دهریته سه یاح برایه خزمه ت پادشا، چله گیاکه و میقداری شیر دهرخوارد دایکی پادشا درا، چاک بووه وه. سه یاح قسه ی ئه ووه ل و ئاخری بۆ پادشا به بیان کرد. وهختی رۆژ بووه وه زهرنگه ر له بن سیداره که دا وه ستابوو چاوه رپی خنکاندنن سه یاحی ئه کرد. له ته ره ف پادشا وه ئه مر کرا زهرنگه ر له جئگه ی سه یاح به دارا بکریت. جه للاب زهرنگه ری گرت، کردیان به داری سیاسه تدا و تیره باران کرا، دنیا له ژبانی به دئه تواری خالی کرا و لاشه ی فری درا. زهرنگه ر له سه ر فه ساد و خرابی به جه زای خۆی گه یشت، کچی پادشا له سه ر زولمی خراپ به چنگ به بره وه کوژرا. وه ئه گه ر پادشا ساحیب حیل نه بووه به ته دبیری چاک کاری دروست نه بووه. بۆ هه موو کهس لازمه ریگه ی نئه سل و فئینه نه دات و قسه ی خۆی بۆ هه موو کهس به بیان نه کات.

ئه سیجه تی چوارده هه م

پازی بوون به قه زاوقه دهر و سه برکردن له ژئیر به لادا

دابیشلیم وتی: له مه عنای وه سیه تی سیازده هه م گه یشتم. ئومید ده که م به یانی وه سیه تی چوارده هه م، ئاخیر فه رمووده ی جه نابه ته، به درئیی به بیان به فه رموویت. زۆر ته سادوفی کردووه چه ند عاقلان بۆ نانئ موحتاج بوون و چه ند که م عاقلان له ناز و نیعمه تدا غه رق بوون. مه علومه سیپری ئه و ئیشه له خودا زیاتر بۆ کهس دهرک نه کراوه. بره هه من فه رمووی: ئه سبابی ژبان رۆژی ئه زه ل ته قدیر کراوه، هه رکهس به واسیته ی سنعه تیکه وه نان پهیدا ئه کات و، هه رکهس به واسیته ی ته مه عیکه وه تووشی به لا ئه بیته

و، ههركهس به واسیتهی نهخۆشییهكهوه تووشی مردن ئهبی. ئهگهر قهدهر نازل بوو نهقوهت نهدهولته نهعهقل هیچیان بهكار نایهت. ههروهك كوره پادشا له دهروازهی شاری نهستووری نووسی، ههتا ئیستا بو یادگار ماوه.

دابیشلیم پرسیی: چۆن بووه؟

حیکایهت

برههمه وتی: ئهگهر نهوه له رۆم پادشایهکی گهوره بوو. ئهو پادشایه دوو كوری بوو، زۆر ساحیب عهقل و مهعریفهت بوون. وهختی پادشا ئهمری خودای كرد كوره گهوره له جیگهی دانیشت. كوره بچووکی له بهر ئهوهی مهحرووم مایهوه، تهركی وهتهنی كرد. له رینگه تووشی جوانی بوو زۆر به ئهدهب و ساحیب جهمال بوو. شاهزاده فكري كرد له گهڵ ئهو جوانه مهراقی غهریبی به باد بدات. ههردوکیان بوون به رهفیق. رۆیشتن، رینگهیان كهوته شارێك. كوره بازرگانی زۆر عهقلدار و زبرهك بوو، بوو به رهفیقیان. ههرسیکیان كهوته رینگه، چونه دێیهك. كوره فهلاحی ئارهزووی رهفاقه تیانی بوو، له گهڵ ئهویش بوون به رهفیق. هه چواریان رۆیشتن به رینگه دا تا داخل به شاری نهستوور بوون. قهاریان دا تا مودهی یهك ههفته نهچنه دهروه. له تهترافی شارهكه جیگهیهکیان دۆزیوه كردیان به مهسكهنی خویان بو نووستن. تهسادوف هیچیان پارهیان نهبوو سهرفی كهن. یهكێکیان وتی: ئهی رهفیقینه ئیمه خهرجیمان نییه سهرفی بکهین. لازمه بو خهرجی پهله پهله بکهین تا له برسا نه مردووین. شاهزاده وتی: تهقسیماتی رزق به دهست خودایه. ئهوهی به نسیب بووبی بۆمان ئه نیری. لازم به پهله ناکات. كوره جوانهكه وتی: كهسێ كه حوسن و جهمالی جوانی بی روو بو هه جیگهیهك بکات دهست نانین به روویهوه. كوره بازرگان وتی: سهرمایه ی ژیان كه سابه ته. كهسێ كاسب بوو موحتاجی نایه ته رینگه ی. فهلاح وتی: سهرچاوه ی ئالتوون زهراعه ته. كهسێ فهلاح بی موحتاجی نایه ته رینگه ی. یهكێکیان وتی: لهم قسانه هیچ دهست ناکه ویت، چاك وایه هه ره به كه به کاریك خه ربك بین. وتیان: شاهزاده گه وره یه، هه رچی ئه مر بفرمو ویت كردنی چا كه. شاهزاده وتی: من له سه ر قسه ی ئه ووه لم، وه ئیوه ئه فهرموون به جوانی وه یا به بازرگانی وه یا فهلاحی نان په یدا ئه بیته. ئینكار ناکه م. ئه گه ر قه زای خودا هات په رده به سه ر جوانییا و، زه ره به سه ر بازرگانییا و، فه وتانن به سه ر فه لاحه تدا ئه دان. لازمه ئیمه به قه زای خودا رازی بین، هه ره وه ك كابرا فه للاحه كه به قه زا رازی بوو مه تله بی ده ست كه وت.

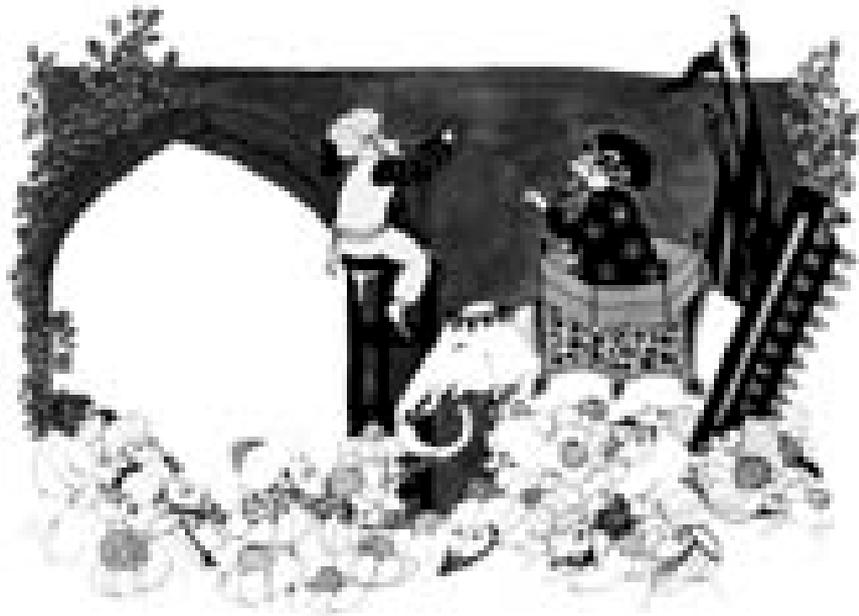
ره‌فیه‌کانی پرسییان: چۆن بووه؟

حیکایه‌ت

شاهزاده وتی: ئەگێرنه‌وه له شاری ئەنده‌لوس کابرایه‌کی فه‌للاح بوو، دیواخان و موسافیرخانه‌ی بۆ میوان کردبووه، شوهره‌تی ناندانی بلاو بووبوه‌وه. فه‌لاحه‌تی پروو له‌ته‌ره‌قی بوو. پارهی نه‌قدی گه‌یشه‌ سیسه‌د دینار ئالتوون. رۆژی سه‌رحیسابی پاره‌که‌ی ئەکرد، له‌ناکاو ره‌فیه‌کی بانگی کرد. فه‌للاح پاره‌که‌ی خسته‌ ناو گۆزه‌وه. له‌گه‌ڵ ره‌فیه‌که‌ی رۆیشه‌ت. ته‌سادوف ژنه‌که‌ی گۆزه‌که‌ی هه‌لگرت رۆیشه‌ت ئاو بینیت. له‌ رێگه‌ تووشی شوانی بوو، وتی: ئەه‌ی شوان، ئەو گۆزه‌یه‌ به‌ره‌ پری که‌ له‌ ئاو بۆم بینه‌ره‌وه. شوانه‌که‌ گۆزه‌که‌ی وه‌رگرت، رۆیشه‌ت. له‌ رێگه‌ گۆزه‌که‌ی لار کرده‌وه، کیسه‌ پاره‌یه‌ک که‌وته‌ خواره‌وه. شوان کیسه‌که‌ی هه‌لگرت. له‌ خووشییا گۆزه‌که‌ی فکر نه‌ما، وتی: چاک وایه‌ پروو بکه‌مه‌ وه‌ته‌نی خۆم به‌ ئیسراحه‌ت ئەو پاره‌یه‌ بخۆم، به‌و فکره‌ رۆیشه‌ت، کورپکی بوو هه‌لگرت، پروویان کرده‌ رێگه‌. دیسان فکری کرد مومکینه‌ له‌ رێگه‌ دوچاری پیاو خراب بيم پاره‌که‌م به‌ زۆر لێ بستین. چاک وایه‌ بچم گایه‌ک بکرم و پاره‌که‌ به‌هاو‌یتزمه‌ قورگیه‌وه. هه‌ر وه‌خت گه‌یشه‌تمه‌ ماله‌وه‌ گاکه‌ سه‌رئه‌برم پاره‌که‌ ده‌ردینم. رۆیشه‌ت گایه‌کی سه‌ند به‌ دوازه‌ دره‌م، پاره‌که‌ی به‌ زۆر ناخیه‌ قورگیه‌وه. پروویان کرده‌ رێگه‌، فکری چوو نان بکریه‌ت. بۆ نان کرپن گه‌رایه‌وه، کورپه‌که‌ی به‌ دیار گاکه‌وه‌ جیه‌یه‌تیه‌ت. ته‌سادوف فه‌للاح چاوی به‌ گا که‌وت، فکری کرد بۆ قوربانی چاکه‌ و موعامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ کورپه‌ شوان کرد. به‌ شازده‌ دره‌م گای کرپ بردیه‌ ماله‌وه‌. فه‌للاح فکری بوو پاره‌که‌ له‌ گۆزه‌که‌ ده‌رکات، له‌ جیه‌یه‌کی که‌ قایمی کات، ته‌ماشای کرد گۆزه‌ نه‌بوو، له‌ ژنه‌که‌ی پرسى: گۆزه‌که‌ له‌ کوئیه‌؟ ژنه‌که‌ مه‌سه‌له‌ی بۆ فه‌للاح گێرایه‌وه. فه‌للاح هه‌ناسه‌ی هه‌لکیتشا و شوکرانه‌ی خودای به‌جیه‌ینا، پازی بوو به‌ قه‌زای خودا، رۆیشه‌ت گاکه‌ی دا به‌ زه‌وییا، کردی به‌ قوربانی، گوشتی گای پارچه‌ پارچه‌ کرد گه‌یشه‌ته‌ گه‌رده‌ملى، پاره‌که‌ی دۆزییه‌وه، له‌ خوین پاکى کرده‌وه، ژماردی سیازده‌ دره‌می که‌م بوو. شه‌رتی کرد جارپکی که‌ له‌خوی دوور نه‌خاته‌وه. ژنه‌که‌ی وتی: عه‌یبه‌ به‌و جووره‌ مالّ خویش و یست. له‌ فکرت چوه‌وه‌ له‌قورگی گا هیناته‌ ده‌ره‌وه. بۆت مه‌علووم بێ هه‌تا مالّی تۆ بێ بۆ که‌س ناخوریه‌ت. فه‌للاح وتی: مه‌علوومه‌ هه‌رکه‌س موخافه‌زه‌ی مالّ نه‌کات و پارهی خویش نه‌وێت به‌ ساحیب پاره‌ نابێ. ژنه‌که‌ بێ ده‌نگ بوو، فه‌للاح پاره‌که‌ی به‌سته‌ پشته‌ی. رۆژی فه‌للاح غوسلی کرد و

پاره‌کە‌ی جی ما، رۆ‌یشت. له دوا‌ی ئەو شوانی‌ک گە‌یشتە سەر ئەو کار‌تیزە حە‌یوانە‌کان ئاو بدات، تە‌ماشای کرد ک‌ی‌سە پارە‌یە‌ک کە‌وتوو، هە‌لی‌گرت، حە‌مد و سە‌نای خودای بە‌جی‌هینا، فک‌ری کرد چاک وایە دە‌ست بۆ ئەو پارە‌یە در‌تێژ نە‌کە‌م و بۆ رۆ‌ژ‌ت‌یک‌ی ل‌ی‌قە‌ومان بە‌کار د‌یت، بە‌ شوانی‌ی خۆ‌م خە‌ریک ب‌م. لە‌ولا‌وه فە‌ل‌لاح کە‌ زانی‌ی پارە‌کە‌ی نە‌ماوه، رای کرده سەر کار‌تیزە‌کە، می‌قداری گە‌را، پارە‌ی نە‌دۆ‌زیه‌وه. بە‌ نائۆ‌می‌دی رۆ‌وی کرده‌وه م‌ال‌ه‌وه قسە‌ی بۆ ژ‌نە‌کە‌ی کرد. ژ‌نە‌کە‌ وتی: قسە‌ له قە‌زاوقە‌دەر ناک‌ری. فە‌ل‌لاح ر‌ازی بوو بە‌ قە‌زای خودا، شوکرانە‌ی زۆ‌ری کرد، وتی: هە‌تا بە‌ رۆ‌ح زین‌دووم م‌ال‌ پ‌اشە‌کە‌وت نە‌کە‌م. م‌ال‌ی بە‌م جۆ‌رە‌ س‌اح‌ی‌ب م‌ه‌راق ب‌ی خوار‌دنی له هە‌موو ش‌ت‌ت‌یک چاک‌تره. تە‌سادوف رۆ‌ژ‌ی ک‌اب‌رای شوان دو‌چاری می‌قداری سوار بوو، له تر‌سا پارە‌کە‌ی فر‌ی د‌ایه‌ ناو بی‌ره‌وه، شو‌ت‌ن حە‌یوانە‌کانی کە‌وت، رۆ‌یشت. له‌دوا‌ی شوان ک‌اب‌رای فە‌ل‌لاح گە‌یشتە ئە‌و‌ی، می‌زەرە‌کە‌ی کە‌وته ناو بی‌ره‌وه. فە‌ل‌لاح چو‌وه ناو بی‌ره‌کە‌وه، پارە‌کە‌ی دۆ‌زیه‌وه، رۆ‌یشتە م‌ال‌ه‌وه، خە‌به‌ری بە‌ ژ‌نە‌کە‌ی دا. دە‌ستی کرد بە‌ سە‌رف کردن. می‌قداری دو‌وسە‌د د‌یناری سە‌رف کرد. ک‌اب‌رای شوان بۆ س‌ب‌حە‌ینی چو‌وه سەر بی‌ره‌کە، هە‌رچە‌ند گە‌را پارە‌کە‌ی نە‌دۆ‌زیه‌وه. وە‌ک تە‌ع‌ز‌ی‌دار د‌ایم ع‌اج‌ز بوو. رۆ‌ژ‌ی بۆ نان خوار‌دن ر‌ی‌گە‌ی کە‌وته م‌ال‌ی فە‌ل‌لاح. له‌پ‌اش نان خوار‌دن فە‌ل‌لاح سو‌تالی کرد: بۆ‌چ ئە‌وه‌ندە ع‌اج‌زیت؟ ک‌اب‌رای شوان وتی: می‌قداری س‌ی‌سە‌د د‌ینارم بوو، رۆ‌ژ‌ی له‌تر‌سی پ‌یاو خراب خ‌ست‌مه بی‌ره‌وه. بۆ س‌ب‌حە‌ینی چووم پارە‌کە‌ نە‌ما‌بوو. فە‌ل‌لاح قسە‌ی بۆ ژ‌نە‌کە‌ی کرد، وتی: ئە‌و س‌ی‌سە‌د د‌ینارە‌ کە‌ من دۆ‌زیه‌وه بە‌ ئ‌یمە‌ حە‌رام بوو، م‌الی ئە‌و شوانە‌ بوو ئ‌یمە‌ خە‌رج‌مان کرد. هە‌رچی ما‌وه بی‌ه‌ینە‌ تە‌س‌ل‌یم بە‌ دە‌ستی س‌اح‌ی‌بی ب‌کە‌بنە‌وه. ژ‌نە‌کە‌ پارە‌کە‌ی برد بە‌ رە‌سمی هە‌دی‌یه‌ تە‌س‌ل‌یمی ک‌اب‌رای شوانی کرد، شوان ژ‌م‌اردی سە‌د د‌ینارە، شوکرانە‌ی خودای بە‌جی‌هینا، فک‌ری کرد چاک وایە دار‌دە‌ستە‌کە‌م کون ب‌کە‌م و پارە‌کە‌ ب‌خە‌مه‌ ناوی. بە‌و فک‌رە‌ دار‌دە‌ستە‌کە‌ی کون کرد و پارە‌کە‌ی خ‌ستە‌ ناو. تە‌سادوف شوانە‌کە‌ له قە‌راغ جۆ‌گە‌ ئ‌او‌ی خە‌وی پ‌یا کە‌وت‌بوو، گۆ‌چانە‌کە‌ی کە‌وته جۆ‌گە‌ ئ‌او‌ه‌کە‌وه. ئە‌و جۆ‌گە‌ ئ‌او‌ه‌ بە‌ بە‌ر دەر‌گای فە‌ل‌لاح‌دا ئە‌رۆ‌یشت، فە‌ل‌لاح گۆ‌چانە‌کە‌ی گ‌رت‌ه‌وه، شکان‌دی بی‌کە‌نە‌وه بە‌ ئ‌اگر، ز‌رە‌ی پارە‌ هات، ژ‌م‌اردی سە‌د د‌ینارە، د‌ی‌سان دە‌ستی کرد بە‌ سە‌رف کردن له راهی خودا دا. رۆ‌ژ‌ت‌یک‌ی کە‌ شوان ر‌ی‌گە‌ی کە‌وته م‌الی فە‌ل‌لاح، ق‌ی‌سە‌ی دار‌دە‌ستە‌کە‌ی بۆ فە‌ل‌لاح گ‌ی‌را‌یه‌وه. فە‌ل‌لاح وتی: ئە‌وه‌ل جار ئە‌و س‌ی‌سە‌د د‌ینارە‌ت چۆ‌ن دە‌ست کە‌وت؟ شوان وتی: له‌فلان ج‌ی‌گە‌ دۆ‌زیه‌وه‌وه له‌فلان ب‌یرا ق‌ای‌م کرد. فە‌ل‌لاح وتی: ئە‌ی شوان، ئە‌و س‌ی‌سە‌د د‌ینارە‌ م‌الی من بوو، تۆ دۆ‌زیت‌ه‌وه‌وه من له‌ بی‌ره‌کە‌ د‌ه‌رم ه‌ینا،

وهختی تۆ هاتیت قسهت کرد سهد دیناری مابوو، به مائی من بوو به تۆ نه خورا. شاهزاده وتی: هیئانه وهی ئه و میساله م بو ئه وه بوو تا بزانی ئه وهی به نسیب بووی ره زقاق ئه ینیریت، وه ئیمه له دائیره ی ته وه ککول نه چینه دهره وه. ئه و رۆژه به و قسانه رایانبوارد. بو سبحه ینت کوره جوانه که وتی: خواردنی ئیمپروتان له سه ر من. هه لسا رووی کرد بو شار. وهختی داخل به شار بوو، به ناو شارا ئه گه را، ژتیک چاوی به کور کهوت، عاشقی بوو، کاره کهری نارد بانگیان کرد، ژنه که وتی: وا دیاره غه ربیی. من عاشقی تۆ بووم. هه موو رۆژ وه ره سه عاتی به زم بگرین، ده دره م خه رجی وه رگه. کوره که قوبوولی کرد، ده دره می وه رگرت، رۆیشت خواردن و ئه سبابی کری. له شار رۆیشته دهره وه. له دهره وه ی نووسی: حه قی جوانی رۆژی ده دره مه. ئه و شه و به خواردنی کوره جوانه که رایانبوارد. بو سبحه ینت کوره فه للاح وتی: خواردنی ئیمپروتان له سه ر من. رۆیشت، رووی کرد بو شار. له رتگه پرسیی: ئه وهی به قیسه ت بی چیه؟ وتیان: دار پاره ی چاک ئه کات. رۆیشت کۆلی داری کرد، بردی ناو شار، فرۆشتی به شه ش دره م، وه هه تا ئیواره جۆمائی کرد به شه ش دره م. خواردن و ئه سبابی کری، له شار چوه دهره وه. له دهره وه ی شماره که ی نووسی: حه قی فه للاحه ت رۆژی دوازه دره مه. ئه و شه وه به خواردنی کوره فه للاح رایانبوارد. بو سبحه ینت کوره بازرگان وتی: خواردنی ئیمپروتان له سه ر من رۆیشت رووی کرده شار، ته ماشای کرد پاپۆرئ ئه سبابی بازرگانی هاتوو مه زات ئه کرت. کوره بازرگان مو عامه له ی کرد هه مووی کری و فرۆشتیه وه به سه د دینار قازانج. خواردن و ئه سبابی کری، له شار چوه دهره وه له دهره وه ی نووسی: قانزاجی بازرگانی رۆژی سه د دیناره. رۆیشته وه لای ره فیه کانی. ئه و شه وه به خواردنی کوره بازرگان رایانبوارد بو سبحه ینت روویان کرده شاهزاده: ئیمپروئیه ی تۆیه، بزانی رتگه ی ته وه ککول چۆنه؟ شاهزاده رتگه ی شاری گرت. ته سادوف ئه و رۆژه پادشای شاره که مردبوو، هاوار و گریان که وتبه ناو شار. شاهزاده رووی کرد بو مائی پادشاه، به عاجزی له که نارتکه وه راوه ستا. دهرگاوان ته ماشای کرد: غه ربیه به عاجزی وه ستاوه، وایزانی جاسوسه. دهرگاوان شاهزاده ی گرت، بردی له زیندان حه پسی کرد. شاهزاده ئه و شه وه به حه پسی مایه وه. ره فیه کانی ته ماشایان کرد شاهزاده نه بوو، فکریان کرد وتیان: مومکینه شاهزاده هیچی ده ست نه که وتب، رووی نه هاتوو بیته وه. کاشکی نۆیه مان نه خسته یه سه ر، چونکه له قسه ی ته وه ککول زیاتر هیچی که ی نه ئه زانی. له ولاره له ناشتنی جه نازه ی پادشا بوونه وه، مه جلیس گیرا بو ئه وه یه کت له جتگه ی پادشا دانریت. دهرگاوان وتی: به هیواشی قسه

بکهن چونکه ئیمپرۆ جاسوسیگم گرتووه، وتیان بچۆ بزانی جاسوسی کیتی بهیینه. وهختی دهراوان شاهزادهی داخل به مهجلیس کرد. وزهرا و ئومهرا به عهقل زانییان جاسوس نییه، سوئالیان کرد: تو غه ربیی، له چ شارێکه وه هاتوویت؟ شاهزاده له ئه وهه ل تا ئاخیر قسهی بو مهجلیس بهیان کرد. هه موویان بویان مه علوم بو شاهزادهیه و، چهند کهسانی ناسییانه وه کورپی پادشای رومه، به ئیتتیفاقی هه موو ئومهرا له جیگه ی پادشای نهستور دانرا و، موپاره کهبادییان کرد. عادهتی ئه و شاره وابوو هه ر پادشایهک که له سه ر تهخت دا بنرایه سواری فیلی سپی ئه کرا به ئه ترافی شاره که دا ئه یانگێپرا. به و ته رتیبه شاهزاده سواری فیل کرا و ئومهرا و وزهرا ئه ترافیان گرت، به ئه ترافی شاره که دا گێپرا. وهختی گه یشته دهروازهی شار دهستخه تی ره فیه کانی ناسییه وه. ئه مری کرد بنوسن: جوانی و فه لاحت و تیجارهت وهختی به کار دیت له قهزا و قهدهری خودا دوور بیت، وه که سی ئه وهه ل رۆژ له زیندان هه پس کرابی دووم رۆژ له سه ر تهختی پادشا حوکمدار بی بو عیبهت کافیه. گه راپه وه جیگه ی خۆی له سه ر تهخت دانیشت. ئه مری کرد ره فیه کانی حازر کران. رووی کرده کوره جوانه وتی: هه رچهند دهوری ره فاقهت گرانه و مه علوم بوو حوسن و جه مالی تو هه ر رۆژه ژنیک گرفتار ئه کات و هه موو رۆژ مو حاکه مه ی تو به من

ناکری، چاک وایه روو بکه‌یته وه‌ته‌نی خۆت، له‌م شاره‌ نه‌میینیت. شاهزاده‌ ئه‌مری کرد میقداری پاره‌یان دایه و ره‌وانه‌ی وه‌ته‌نی کرده‌وه. رووی کرده‌ فه‌للاح وتی: تۆم کرد به‌ سه‌رکاری هه‌موو زراعه‌تی مولکی خاسه‌ی حوکومه‌تی. رووی کرده‌ کورپه‌ بازرگان، وتی: بۆم مه‌علووم بووه‌ ساحیب فکریت، تۆم کرد به‌ وه‌زیر. به‌و جوړه‌ شاهزاده‌ له‌سه‌ر ته‌ختی سه‌لته‌نه‌ت دانیشته و حوکمداریی شاری نه‌ستووری کرد. روژئی ئه‌مری کرد مه‌جلیس گیرا، رووی کرده‌ مه‌ئمووران، وتی: فه‌رمووده‌ی خودایه «تعز من تشاء و تذلل من تشاء». عه‌قل به‌ گه‌وره‌یی و بچووک‌کی نییه. ئیوه‌ بزائن من ته‌رکی وه‌ته‌نم کرد و له‌گه‌ل شه‌ش که‌س بووم به‌ ره‌فیق. هه‌رکه‌سه‌ به‌ جوړئی قسه‌ی مه‌عیشه‌تیان کرد. من وتم: لازمه‌ ئینسان ریگه‌ی ته‌وه‌ککول بگریته وه‌ به‌ قه‌زاوقه‌ده‌ری خودا رازی بی. ئیوه‌ قسه‌تان چیبه‌ به‌یانی به‌رموون، چونکه‌ من له‌ ته‌وه‌ککول زیاتر هیچی که‌ نازانم. یه‌کنی له‌ جیگه‌ی خۆی هه‌لسا، رووی کرده‌ پادشاه وتی: شاهم ئه‌وی جه‌نابت ئه‌فه‌رموویت گه‌وه‌رپکه‌ به‌ ئه‌لماس دروست کراوه و خودا ژیا‌نی ئیمه‌ی تازه‌ کرده‌وه جه‌نابتی بۆ ئیمه‌ ره‌وانه‌ فه‌رمووه و ئیمه‌ قودوومی موباره‌کت به‌ شوعله‌ی روژ ته‌ماشاشا ئه‌که‌ین. پیاو‌یکی پیر هه‌لسا وتی: ئه‌ی پادشاه به‌نده له‌ مه‌سه‌له‌ی قه‌زاوقه‌ده‌ر رابوردوویه‌ک ئه‌زانم. ئه‌گه‌ر ئه‌مر ئه‌فه‌رموویت به‌یان بگریته. پادشاه وتی: بیگی‌په‌وه، بزائم چۆنه‌؟

جیگایه‌ت

پیره‌که‌ وتی: من خزمه‌تچی پیاو‌یکی گه‌وره‌ بووم. له‌گه‌ل زانیم دونیا تا سه‌ر بۆ که‌س باقی نابێ، فکرم کرد ده‌ست له‌ دونیا هه‌لگرم و له‌ کونجی به‌ عیباده‌ت خه‌ریک بم. به‌و فکروه‌ه‌ دو‌عا خوازیم له‌ ئاغام کرد، رووم کرد بۆ بازار، ته‌ماشام کرد دوو تووتی به‌ ده‌ست کابرایه‌که‌وه‌یه‌ ئه‌یفرو‌شیت. تووتیییه‌کان به‌ زوبانی خۆیان بۆ چه‌پسی خۆیان ئه‌گریان. منیش دلم بۆیان سووتا، وتم چاک وایه‌ بۆ جه‌زای ئاخیره‌ت هه‌ردوکیان له‌ چه‌پسی نه‌جات بده‌م. مو‌عامه‌له‌م کرد داوای دوو دره‌میان ئه‌کرد وه‌منیش له‌ دونیا دا له‌ دوو دره‌م زیاتر نه‌مبوو. نه‌فس ریگه‌ی نه‌ئه‌دا. عه‌قل وتی: بۆ کاری خیر ته‌ئخیر بوون ئافات په‌یدا ئه‌کات. مه‌جبوور بووم دوو تووتیییه‌که‌ به‌ دوو دره‌م سه‌ندم. رویشتم له‌ ئه‌ترافی شار تووتیییه‌کانم به‌ره‌للا کرد. هه‌ردوکیان چوونه‌ سه‌ر دیواری، بانگیان کردم: وه‌ک چاکه‌ت له‌گه‌ل ئیمه‌ کرد، ئیمه‌یش لازمه‌ چاکه‌ی تۆ بده‌ینه‌وه. ئه‌و دیواره‌ هه‌لکه‌نه‌ قوتوویه‌ک پره‌ له‌جه‌وه‌هر بیبه‌ بۆ ئیحتیاجی خۆت سه‌رفی که‌. منیش له‌قسه‌ی تووتیییه‌کان سه‌رسام بووم.

وتم: مه‌عنای چیبیه قوتوویه‌ک له‌ژئیر دیوار له ئیوه دیاره، ئەمما چاوتان به داو ناکه‌وێت خۆتان دوو چاری چه‌پس ئە‌که‌ن؟ تووتیبیه‌کان وتیان چه‌زاوقه‌ده‌ر که نازل بوو چاو کوێر ئە‌بێ و گوێچکه‌ گران ئە‌کات، وه‌ قسه‌ی تووتیبیه‌کان موافیقی فه‌رمووده‌ی پادشایه. منیش جووم دیواره‌که‌م هه‌لکه‌ند و قوتوووه‌که‌ پڕ بوو له‌ جه‌وه‌هر ده‌رمه‌یتنا وه‌ ئیستاش حازره له‌ ترسا نه‌مفرۆشتیه، وه‌ قابیلی خه‌زینه‌ی پادشایه، ئە‌مر ئە‌فه‌رموویت بچم بیه‌تیم ته‌قدیمی خه‌زینه‌دار بکری‌ت. پادشا فه‌رمووی هه‌لآلی خۆته، هه‌قی خه‌زینه‌ی پادشای نییه. هه‌موو حازران مويا‌ره‌ک‌باد و ئافه‌رینیان له‌ زیره‌کیی پادشا کرد، یه‌که‌یه‌که‌ هه‌مد و سه‌نای خودایان به‌جیه‌یتنا و، شه‌هزاده تا مودده‌ی ژبانی له‌ ڕێگه‌ی راستیبیه‌وه‌ هوکمدار بوو به‌سه‌ر شاره‌که‌دا.

وه‌ختی بڕه‌هه‌من چوارده‌ ئامۆژگارییه‌که‌ی بۆ دابیشلیم گێرایه‌وه، دابیشلیم رووی کرده بڕه‌هه‌من فه‌رمووی: ئە‌ی هه‌کیمی دڵ ڕووناک، هه‌ر مه‌قسه‌دیکم بوو له‌ واسیته‌ی نوفووسی جه‌نابته‌وه‌ ده‌ست که‌وت، وه‌ ئومید ده‌که‌م دیاری یه‌ک بۆ یادگار بۆ جه‌نابت به‌جی بێلم قوبوولی بفه‌رموویت. بڕه‌هه‌من وتی: ئە‌ی پادشا، من ده‌ستم له‌ دنیا هه‌لگرتوو و ئاره‌زووی نه‌فسم نه‌ماوه و چاوم له‌ ته‌مه‌عی دنیا نییه، وه‌ ئە‌گه‌ر جه‌نابت مه‌رحه‌مه‌ت له‌ گه‌ل من ئە‌که‌یت له‌ دو‌عای خیر غافل‌مه‌که «دعاء الامام العادل لایرد». وه‌ رجا ئە‌که‌م ئە‌م ئامۆژگارییانه له‌سه‌ر کاغه‌ز بنوسنه‌وه، وه‌ له‌سه‌ر قانوونی ئە‌م کیتابه‌ هوکمداری بکه. پادشا قوبوولی کرد و دو‌عا خوازییان له‌یه‌ک کرد. دابیشلیم داخل به‌ ته‌ختی سه‌لتنه‌ت بووه‌وه، ئە‌مری کرد به‌ نووسینه‌وه‌ی. وه‌ختی که‌ نوسرایه‌وه له‌ خه‌زینه‌ی پادشا دانرا. (خچسته‌رای) که‌ وه‌زیری هوما‌یوون فال بوو ئە‌وه‌ل تا ئاخ‌ر قیسه‌ی بۆ هوما‌یوون فال گێرایه‌وه. پادشا ڕۆ‌حی زیندوو بووه‌وه و ئە‌مری کرد به‌ خه‌لات کردنی خچسته‌رای. وه‌زیر وتی: ئە‌ی پادشا، ئە‌وه‌ی به‌نده‌ گێرامه‌وه لازمه‌ بنوسریته‌وه، چونکه‌ قیسه‌ی ئامۆژگاری وه‌ک ڕۆژ شو‌عه‌له‌ ئە‌دات. ڕۆژ به‌ پارچه‌ هه‌ورێ ڕووناکیی نامینیت، وه‌ ئە‌گه‌ر جه‌نابت ئە‌م ئامۆژگارییانه نه‌نوسیته‌وه، به‌ مودده‌تییکی که‌م ناوی نامینیت. ئە‌مر کرا به‌ نووسینه‌وه‌ی، ناو‌نرا (که‌لیله‌ و دیمه‌)، وه‌ له‌زه‌مانی سو‌لتان حوسه‌ین کورێ ئە‌میری ساحیب‌قران کورێ ته‌یمووری گورگانی ته‌رجه‌مه‌ کرا به‌ فارسی، به‌ زوبانی مه‌لا حوسه‌ینی کاشیفیبیه‌وه، ناو‌نرا (ئه‌نواری سو‌هه‌یلی) له‌ سه‌نه‌ی ٩١٠ی هه‌جریدا.

دیسان له‌ سالی ١٩٣٤ له‌ زه‌مانی مه‌لیکولعیراق فه‌یسه‌لوئه‌وه‌ل کورێ مه‌لیک حوسه‌ین شه‌ریفی مه‌که‌کی موعه‌زه‌مه (زاد شرفها) ته‌رجه‌مه‌ کرا به‌ کوردی، به‌ زوبانی

مه‌لا كه‌ريم كورې حاجي سه‌عيد كورې مه‌لا كه‌ريم، وه ناو نرا (گه‌لاوئېژي كوردستان)، له‌سه‌نه‌ي ۱۳۵۱، ۲۸ي (ذوالحجّة) رۆژي جومعه. رجا ئه‌كه‌م له‌ برا خوشه‌ويسته‌كانم سه‌هو وه‌يا غه‌له‌تي كه‌ ئه‌بين، قه‌له‌مي عه‌فوي به‌سه‌را بكيشن. ان الله هو ستار العيوب. عبدالكريم.

نامۆزگاري پازده‌هم

زانيني ره‌وشي چاكه، وه‌ حه‌رام و حه‌لال

ئه‌گيږنه‌وه له‌ شاري به‌غداد كا‌برايه‌كي بازركان زۆر زه‌نگين بوو، ئه‌مما ئه‌ولادي نپرينه‌ي نه‌بوو. له‌ خوسوسى ئه‌ولاد نه‌بوونه‌وه زۆر عاجز بوو، فكري كرد وتي: بمر نام كوير ئه‌بيته‌وه. به‌و خه‌يالاته‌ ده‌ستي پارانه‌وه و گرياني بۆ قايي خودا دريژ كرد. به‌ نوئژ كردن شه‌وي رۆژ ئه‌كرده‌وه. به‌ رۆژ به‌ رۆژوو بوو. دائيما خه‌ريكي زياره‌ت كردني پياوچاكان بوو. نه‌ذري كرد له‌سه‌ر خۆي مه‌ولوودي پيغه‌مبه‌ر (صلي الله عليه وسلم) و كراسي هه‌تيوان و ده‌ستگيري فقيران. ئينتيها خوداي ته‌عالا مه‌قسه‌دي حاسل كرد، وه‌ختي ژنه‌كه‌ي حامله‌ بوو. ئينتيهاي حه‌ملي هات، كورتيكي ناوچه‌وان نورانيان بوو. رۆژي حه‌وته‌ي ته‌واو بوو، بانگيان به‌ گوئدا دا، ناويان نا (ابو الحسن) و ته‌سليم به‌ داين كرا. وه‌ختي عومري گه‌يشته‌ شه‌ش سال ته‌عليمي خويندنيان كرد. به‌موده‌تي چهند سال له‌ خويندني قورئاني مه‌جيد و له‌ ئادابي شه‌رع و له‌ عيلمى حيساب و له‌ تير ئه‌ندازي و سواري كردن، ره‌فيقي ده‌ست نه‌ئه‌كه‌وت. رۆژي ئه‌بوله‌سه‌ن له‌ خزمه‌ت باوكي دانيشتيوو، باوكي رووي كرده‌ ئه‌بوله‌سه‌ن وتي: ئه‌ي رووناكي چاوم من دوو سي رۆژ عومرم له‌ دنيا دا ماوه، غه‌يره‌ز ليقي خودا زياتر تاره‌زووي كه‌م نيبه‌، وه‌ چهند نامۆزگاريه‌كت ئه‌كه‌م له‌ فكري خۆتي مه‌به‌ره‌وه. ئه‌ي كورم ئه‌وه‌نده‌ مالي دونيام بۆ په‌يدا كرده‌ويت له‌ رينگه‌ي راسته‌وه‌ سه‌رفي كه‌يت هه‌تا ئه‌ولادي ئه‌ولادت نابريته‌وه، وه‌ عه‌مه‌لي چاكه‌ بكه‌. به‌ تاره‌زووي نه‌فس و شه‌يتان موعامه‌له‌ مه‌كه، وه‌ به‌ئيسراف مال سه‌رف مه‌كه و ره‌فاقه‌تي نئه‌سل و دووروو مه‌كه. به‌ ته‌كه‌ببور به‌ رينگه‌دا مه‌رۆ، وه‌ هه‌تا سوئال نه‌كه‌ن له‌ مه‌جليسا قسه‌ مه‌كه و حورمه‌تي هه‌موو براي ديني به‌فه‌خر بزانه‌ و، تازارت بۆ دراوسى نه‌بچ و، له‌ غه‌يبه‌ت و له‌ فيتنه‌ دوور به‌. ته‌سادوف چهند رۆژتيكي به‌ين كه‌وت بازركان نه‌خۆش كه‌وت و ئه‌مري خوداي به‌جى هينا. ئه‌بوله‌سه‌ن كفن و دفني باوكي كرد و هه‌تا سي رۆژ ته‌عزيه‌ي بۆ گرت. له‌ پاش ته‌عزيه‌ ره‌فيق و دراوسى روويان كرده‌ ئه‌بوله‌سه‌ن، وتيان:

كهسئ ئەولادىكى وەك تۆى لى بەجى مابى نەمردووه. ناوى بە زىندووى باقى ماوه. تهعزىيه گرتن بۆژن هاتووه. بۆ پىيا و ناشىرىنه. ئىنتىها كورەكه يان برده حەمام، لىياسى تهعزىيه يان له بهر داكه ند، لىياسى جوانيان له بهر كرد. ئەبولحەسەن وەسىيە تى باوكى فەرامۆش كرد، بە مالى دونيا مەغرور بوو، وايزانى فەقىرى نايە ته رىگەى، دەستى كرد بە خەرج كردنى پارەو بە بەخشىنى. ئاخىرى مالى نەما له جارىيەك زياتر. ئەو جارىيە له جوانى و خوتىدن رەفيقى دەست نەئەكەوت. وەختى ئەبولحەسەن فەقىر بوو، له موحتاجىيا واى لى هات تا سى رۆژ نانيان دەست نەكەوت بىخۆن. جارىيەكه رووى كرده ئاغاي، وتى: من بهرە خزمەت هاروونوپرەشىد، بمفرۆشه بە دە هەزار دىنار ئالتوونى سوور. ئەگەر وتى: بەو قىمەتە گرانه، تۆ بلى: ئەى خەلىفە قىمەتە ئەم جارىيە ته واو نابى. وە له عىلم و فەن ئەزانىت، ئىمتىحانى بكە. ئەگەر قابىل بوو موبارەكە. ئەما هەزار جۆرە ته كلىف بكا لهو قىمەتە كه متر رازى نەبىت. له پاشا ئەبولحەسەن جارىيەكهى برد و چوو خزمەتە خەلىفە. ئەو ئەى بەيان كرا عەرزى خەلىفە كرا. خەلىفە له جارىيەكهى پرسى: ناوت چىيە؟ جارىيەكه جوابى داىه وه ناوم (تەوهددود)ە. خەلىفە وتى: له عىلم چى ئەزانىت؟ جوابى داىه وه: ئەى خەلىفە، عىلمى نەحو، سەرف، فىقە، تەفسىر، لوغەت، مۆسىقا، عىلمى ستارە، حىساب، جەمەع، تەرح، زەرب، تەقسىم، وە قورتان بە حەوت قىرائەت، وە عەدەدى سوورە، حىزب، روبەع، عەشەرە، سوجدە، ناسىخ و مەنسوخ و سەبەبى نازل بوونى، وە ئەحادىسى شەرىف له موسنەد و مورسەل و مووہسەق، وە له عولومى رىازى و هەندەسە، فەلسەفە، حىكمەت، وە مەنتىق و مەعانى و بەيان شارەزام. شىعر خۆبندەوه، تار لىدان، بەستە و تن، رەقس كردن، عوموم ئەزانم. ئەگەر خۆم ئارايشت بەدەم رەقس بكەم ژن و پىيا، پىر و جوان وەك بەك سەرخۆش ئەكەم. له هەموو فەن و سنعەت ئەوئەندە شارەزام غەيرەز خودا نەبىت، بۆ كەس حىساب ناكريت. وەختى خەلىفە ئەو قسە فەسبىحانەى له تەوهددود بىست، له فەساحەت و بەلاغەتى تەعەججوب ما، رووى كرده ئەبولحەسەن، فەرمووى: من عاليمان و حەكىمان و شاعيران و قارى يان و موندەجيمان و فەلاسىفە حازر ئەكەم، هەر وەقت له ئىمتىحان دەرچوو، ئەو قىمەتە بەتۆعەتە ئەكەم، وە ئەگەر دەر نەچوو بۆ من بەكار نايەت، قابىلى خۆتە. له پاشا خەلىفە كاغەزى بۆ عامىلى بەسره نووسى كه ئىبراهيم كورى سەبىيار له بەلاغەت و شىعر و ئەدەب بى ئەمسال بوو رەوانەى بەغدادى بكات. بە موددەتى چەند رۆژى ئەوى مەتلەب بوو له بەغداد له خزمەتى خەلىفە حازر بوون. كەسيان سەبەبى تەلەب كردنى

خه لیفهیان بۆ مه‌علووم نه‌کرا بوو. له‌پاشا خه‌لیفه ئه‌میری کرد به‌ حازربوونیان و به‌حازربوونی ته‌وه‌ددود و مه‌جلیس گیرا. وه‌ختی ته‌وه‌ددود به‌بی حیجاب داخل به‌ مه‌جلیس بوو رووی وه‌ک رۆژ شوعلهی ئه‌دا. حازران له‌ ته‌ماشاکردنی سه‌رسام بوون. به‌ ئه‌میری خه‌لیفه کورسیی ئالتوونیان بۆ هێنا. دانیشت، ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن، وتی: ئه‌ی خه‌لیفه ئه‌مر به‌رموو به‌حازران به‌که‌به‌که‌ سوئال بکه‌ن و جوابیان وه‌رگرن. خه‌لیفه رووی کرده‌ حازران، فه‌رمووی: ئاره‌زوو ئه‌که‌م له‌گه‌ڵ ئه‌م جاریه‌ سوئال و جواب بکه‌ن. حازران عه‌زبان کرد: ئه‌مر ئه‌میری جه‌نابته. ته‌وه‌ددود سه‌ری به‌رز کرده‌وه، وتی: کامتان له‌ عیلمی ش‌هرع و دیانه‌ت ئه‌زانن؟ یه‌که‌کیان هه‌لسا، وتی: من. ته‌وه‌ددود وتی: هه‌رچی ئاره‌زوو ئه‌که‌یت سوئال به‌رموو. مه‌لا وتی: تو قورئانت خویندووه، له‌ ناسیخ و مه‌نسوخ ورد بوویته‌وه؟ ته‌وه‌ددود وتی: به‌لێ. مه‌لا وتی: خودای تو کێیه؟ پیغه‌مه‌ر و ئیمامی تو کێیه؟ قبیله و براده‌رانی تو کامه‌یه؟ ته‌وه‌ددود وتی: ئه‌وه‌ی عه‌لمی خه‌لق کردووه خودای منه و، (محمد المصطفی) صلی الله علیه وسلم پیغه‌مه‌ری منه. که‌عه‌بی موعه‌ظه‌مه‌ قبیله‌ی منه. موسو‌لمانان برای دینی منه. خه‌لیفه و حازران له‌ فه‌ساحه‌تی ته‌وه‌ددود سه‌رسام مان. مه‌لا وتی: خودا چۆن ئه‌ناسی؟ ته‌وه‌ددود وتی: به‌عه‌قل. مه‌لا وتی: عه‌قل چیه؟ ته‌وه‌ددود وتی: عه‌قل دوو عه‌قله. یه‌که‌کیان عه‌قلی مه‌وه‌ووب، یه‌که‌کیان عه‌قلی مه‌کسووب. عه‌قلی مه‌وه‌ووب ئه‌وه‌یه‌ خودای ته‌عالا به‌عه‌بدی خۆی عه‌تا ئه‌فه‌رمویت. به‌وه‌عه‌قله‌ ریگه‌ی راست ئه‌دۆزینه‌وه. عه‌قلی مه‌کسووب ئه‌وه‌یه‌ ئینسان به‌ مه‌عریفه‌تی خۆی که‌سه‌بی ئه‌کات. مه‌لا وتی: ئافه‌رین، راسته. ئه‌ما عه‌قل جیگه‌ی کوێیه؟ ته‌وه‌ددود وتی: عه‌قل له‌ناو دلا خودا خه‌لقی کردووه، شوعلهی بۆ می‌شکی سه‌ر به‌رز ئه‌بیته‌وه، له‌وێ ئه‌وه‌ستی. مه‌لا وتی: خه‌به‌رم بده‌ری پیغه‌مه‌ر صلی الله علیه وسلم چۆن ئه‌ناسی؟ ته‌وه‌ددود وتی: به‌قورئان و به‌ده‌لیلی موع‌جیزات ئه‌یناسم. مه‌لا وتی: له‌فه‌رز و سوننه‌ت خه‌به‌رم بده‌ری. ته‌وه‌ددود وتی: فه‌رز پینجه (١) ئیقرار کردن به‌ته‌نهایی خودا و ته‌سدیق کردن محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم. (٢) پینج فه‌رزه‌ی نوێژ. (٣) زه‌کات دان. (٤) رۆژووی مانگی رهمه‌زان. (٥) حه‌جی به‌یتولحه‌رام. ئه‌ما سوننه‌ت که‌به‌وه و هه‌تا ئاخ‌ر ئه‌بی چواره: رووناکیی رۆژه و تارکیی شه‌وه‌هه‌له‌هاتنی مانگ و رۆژه بۆ ئه‌وه‌ی وه‌ختی پی بزائیت. ئه‌ما مردن مه‌علووم نییه. مه‌لا وتی: خه‌به‌رم بده‌ری له‌ پیش نوێژ چه‌ند شت له‌سه‌ر تو فه‌رز کراوه؟ ته‌وه‌ددود وتی: ته‌هاره‌ت، داپۆشینی عه‌وره‌ت، لیباسی پیس له‌خۆ دوور خستن، روو له‌قیبله‌کردن، نییه‌ت دابه‌ستن،

(الله اکبر) وتن له سهر من فهرزه. مهلا وتی: خه بهرم بدهری چۆن بۆ مزگهوت ئه چیت؟ تهوه دود وتی: به نییه تی عیبادهت. مهلا وتی: چۆن ئه چیته دهرهوه؟ تهوه دود وتی: به نییه تی خزمهت. مهلا وتی: خه بهرم بدهری ئه وه لای دابه ستنی نویت چۆنه و، ته حلیل و ته حریمی چۆنه؟ تهوه دود وتی: ئه وه لای دابه ستنی نویت ده ستنویره و غوسله و، ته حریمی نویت (الله اکبر) ه، ته حلیلی سه لام دانه وه یه. مهلا وتی: ئه وه ی نویت ناکات لایقی چییه؟ تهوه دود وتی: له حه دیسی سه حیح ریوایهت کراوه. هه رکه سه بۆ عوزری شه رعی به عه مدنه تهرکی نویت بکا، له موسولمانی بۆ به هره یه. مهلا وتی: فائیده ی نویت چییه؟ تهوه دود وتی: نویت سه به بی گه یاندنی ره حمه تی خودایه به عه بدی. نویت کردن ده خه سلته تی هه یه: (۱) دل رووناک ئه کات و رووی ئینسان نورانی ئه کات. ره حمه تی خودا زیاد ئه کات. رقی شه یتان هه لئه ستینی. به لا دوور ئه خاته وه. عه بد به خودا نزیک ئه کاته وه له شه ری دوشمن مه حفوز ئه بیته. غه زه بی خودا دوور ئه خاته وه. ئینسان له کاری خراب لئه دا. نویت واجبه. کۆله که ی دینی ئیسلامییه ته. مهلا وتی: کللی نویت چییه؟ تهوه دود وتی: کللی نویت ده ست نویره. مهلا وتی: کللی ده ست نویت چییه؟ تهوه دود وتی: ناو بردنی ناوی خودایه. مهلا وتی: کللی ناو بردنی خودا چییه؟ تهوه دود وتی: یه قبینه. مهلا وتی: کللی یه قبن چییه؟ تهوه دود وتی: ته وه ککوله. مهلا وتی: کللی ته وه ککول چییه؟ تهوه دود وتی: ئومید بوونه. مهلا وتی: کللی ئومید چییه؟ تهوه دود وتی: ئیتاعهت کردنه. مهلا وتی: کللی ئیتاعهت چییه؟ تهوه دود وتی: ئیعتیراف کردنه به ته نهایی خودا. مهلا وتی: واجباتی ده ست نویت چهنده؟ تهوه دود وتی: واجباتی ده ست نویت به مه زه به بی ئیمامی شافعی شه شه: (۱) نییهت (۲) ده موچاوشن هه تا بنا گوئ (۳) هه ردوو ده ست شتن هه تا ئه نیشک (۴) مه سه ک کردنی لایه کی مووی سه ر (۵) شتنی هه ردوو پیی تا قوله پیی (۶) یه ک له دوای یه ک شتن شه رته. مهلا وتی: سوننه تی ده ست نویت چۆنه؟ تهوه دود وتی: سوننه تی ده ست نویت ده جو ره: (۱) بسم الله وتن. (۲) ده ست شتن. (۳) ئاو له دهم وهردان. (۴) ئاو له لووت وهردان. (۵) ته ر کردنی هه ردوو گوئ زاهیر و باتینی. (۶) ئاو داخل کردن به ناو ریشی پر. (۷) ده ست هینان به به ینی ئه موسسته کانیا. (۸) لای راست شتن له پیش لای چه په. (۹) هه ر ئه عزایه ک سی ده فعه شتن. (۱۰) یه ک له دوای یه ک شتن. مهلا وتی: فه رز و سوننه تی غوسل چۆنه؟ تهوه دود وتی: فه رزی غوسل نییهت هینانه و به دهن ته رکردنه به عوموم. وه سوننه تی غوسل ئه وه لای ده ستنویر شتنه و ده ستی ته ر هینانه به

به‌ده‌ناو گه‌یاندنی ئاوه به ناو مووه‌کان. مه‌لا وتی: خه‌به‌رم بده‌ری له‌فه‌رز و سوننه‌تی ته‌یه‌موم. ته‌وه‌ددود وتی: فه‌رزی ته‌یه‌موم چواره: (۱) نیبیه‌ت هیئانه. (۲) خاکه. (۳) یه‌ک ده‌ست کییشان به‌خاکدا بو‌ده‌مو چاو هیئان. (۴) یه‌ک ده‌ست کییشان به‌هه‌ردوو ده‌ستی. وه‌ سوننه‌تی ته‌یه‌موم هیئانی ناوی خودایه‌و، پیش خستنی ده‌ستی راست له‌ده‌ستی چه‌پی. مه‌لا وتی: شه‌رایتی نوێژ و ئه‌رکانی و سوننه‌تی چۆنه، به‌یانی بکه. ته‌وه‌ددود وتی: شه‌رایتی نوێژ پینجه: (۱) پاک بوونی به‌ده‌ن. (۲) داپوشینی عه‌وره‌ت. (۳) روو له‌قیبله‌کردن. (۴) له‌جیگه‌ی پاک راوه‌ستان. (۵) به‌جی هیئانی وه‌قت. هه‌ر نوێژه‌و وه‌ختی خۆی کردنی لازمه. ئه‌رکانی نوێژ ئه‌وه‌ل نیبیه‌ته و (الله اکبر) ه. به‌پیوه‌ه‌ستانه‌ ئه‌گه‌ر ئیقتیداری بوو. خوتیندی سووره‌ی فاتحه‌یه. روکووعه و قه‌رار گرتنه له‌رکووعدا. راست بوونه‌وه‌یه له‌گه‌ل قه‌رار گرتندا. سه‌جده‌ی ئه‌وه‌له‌ له‌گه‌ل قه‌رار گرتن. سه‌ر به‌رز کردنه‌وه‌یه بو‌دانیشتن له‌به‌ینی هه‌ردوو سه‌جده‌دا. سه‌جده‌ی دوومه‌ له‌گه‌ل قه‌رار گرتن. دانیشتنه‌ وه‌ختی (التحیات). شه‌هادت هیئانه به‌ته‌نهایی خودا و ره‌وانه‌ کراویی محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم، وه‌ سه‌له‌وات دان له‌محمد صلی الله علیه وسلم، وه‌ سه‌لام دانه‌وه له‌پاش التحیات و سه‌له‌وات به‌نیبیه‌تی ته‌واو بوونی نوێژ. ئه‌ما بانگدان و قامه‌ت کردن و ده‌ست بل‌ند کردنه‌وه له‌ وه‌ختی (الله اکبر) دا و، ئامین وتن له‌پاش (الحمد) و، سووره‌یی له‌قورئان خوتیندن و الله اکبر له‌هه‌لسان و دانیشتندا، وه‌ سمع الله به‌بل‌ند وتن و، فاتحه‌ بل‌ند خوتیندن له‌مه‌وقیعی جه‌هر و، هی‌واش خوتیندن له‌مه‌وقیعی ئیخفات و، سه‌لام دانه‌وه به‌بل‌ندی، هه‌ر یه‌که له‌جیگه‌ی خۆی لازمه. مه‌لا وتی: ئافه‌رین، راسته. مه‌لا وتی: له‌چهند زه‌کات واجبه؟ ته‌وه‌ددود وتی: ئالتوون گه‌یشته بیست مسقال نیو مسقال زه‌کات واجبه. له‌و میقداره زیاد بوو به‌و جوژه‌ه‌ حساب ئه‌کریت، وه‌ زه‌کاتی حه‌یوان له‌پینج حوشر مه‌ریک زه‌کاته. له‌بیست و پینج حوشر یه‌ک حوشر زه‌کاته. مه‌ر و بز له‌چل عه‌ده‌ده‌ یه‌ک عه‌ده‌ده‌ زه‌کاته. مه‌لا وتی: شوووت و فه‌رزی رۆژوو چۆنه؟ به‌یانی بکه. ته‌وه‌ددود وتی: نیبیه‌ته و خۆپاراستنه له‌خواردن و خواردنه‌وه و، جماع نه‌کردنه و رشانه‌وه‌یه به‌عه‌مده‌ن. رۆژوو واجب ئه‌بیته به‌چاو پیکه‌وتنی مانگ له‌مانگی رهمه‌زاند، وه‌یا به‌شه‌هادته‌تی دو که‌س که راست بێ. فه‌رزی رۆژوو ئه‌وه‌یه به‌شه‌و نیبیه‌ت بێنیت، وه‌ سوننه‌ته‌ زوو ئیفتار بکاته‌وه‌و دره‌نگ پارشیو بکات، وه‌ ته‌رک کردنی قسه‌ی خراپه، وه‌قورئان خوتیندن. ئه‌ما به‌رۆن خۆچه‌ور کردن و، چاو رشتن و، تۆز به‌قورگا چوون و، ئاوی دهم قسووتدانه‌وه و جاری بوونی

شهوهوت به ئىحتىلام و، تهماشا كردنى ژنى بىگانه و، خوین بهردان و جهجامهت گرتن زهره به رۆژوو ئهگهيه نييت. مهلا وتى: له نوپى ههردوو جهژن ئه ئىيت چى؟ تهوهددود وتى: نوپى جهژن دوو ركاته. بانگ و قامهتى نبیه. له ركاتى ئهوههه جهوت جار (الله اكبر) وتنه به غهبرى (الله اكبر)ى نبیهت. له ركاتى دووهمدا پینج جار (الله اكبر) وتنه به غهبرى (الله اكبر)ى ههلسانهوه، وه خویندنى (التحيات) و شههادهت به مهزههه بى شافیهى. مهلا وتى: نوپى وهتر چیه؟ تهوهددود وتى: كهستى نوپى وهتر بهك ركاته، زۆترى يازده ركاته. مهلا وتى: ئىعتىكاف چیه؟ تهوهددود وتى: سونهته، شهرت و نبیهتى ئهوه بى له مزگهوت نهچیتته دهروه مهگه بۆ ئىحتىاجى كارى خو، وه نزيك نه بوونه به ژنان، به رۆژوو بى قسهى لههوه لهعب نهكات. مهلا وتى: خه بهرم بدهرى چهچ و اجب ئه نييت؟ تهوهددود وتى: بهجوار جور: (١) بهبولووغى. (٢) به عهقل تهواوى. (٣) به ئىسلامى. (٤) به ئىقتىدار بوون. وه لهموددهتى عومرى بهك جار. مهلا وتى: فهزى چهچ چنده؟ تهوهددود وتى: ئىحرام، وهستان له عهرهفات، وهتهواف، وه سهعى كردن، وه سهرتاشين. فهزى عهمره تهواف و سهعى. مهلا وتى: سونهتى چهچ كامهيه؟ تهوهددود وتى: (لبىك) وتن، له موزدهليفه، مينا نووسان، وه شهيتان رهجم كردن. مهلا وتى: فهزى ئىحرام كامهيه؟ تهوهددود وتى: ئىحرام دروومانوى نهپوشينه، عهتر به خۆيا نهكردنه، سهرنهتاشينه، نينوگ نهكردنه، شمشير دهرنههيتانه، جىماع نهكردنه. مهلا وتى: راسته. مهلا وتى: غهزا چۆنه؟ تهوهددود وتى: هاتنه دهرهوى كوففاره بۆ سهه ئىسلام له وهختى بوونى خهليفه ئىسلامدا و حازر كردنى ئهسليحهيه و، ئىقتىدار بوونى وهستانه له وهختى ههريدا. وه سونهتى غهزا دلخوشى دانوهى ئىسلامه و غيرهت نانه بهريانه بۆ سهه قهومى كوففار وهك خوداى تهعالا فهرمويهتى: «يا أيها النبي حرض المؤمنين على القتال». مهلا وتى: ئافهين، راسته. مهلا وتى: خه بهرم بدهرى له ئهشياهك به ئهشيا فرۆشتنى دروست نبیه. تهوهددود وتى: له هدهشى پينغه مبهردا (صلى الله عليه وسلم) بۆم مهعلووم كراوه فرۆشتنى خورما به روتهب دروست نبیه و، ههنجيرى تهپ به وشك دروست نبیه و، گوشتى وشك بهگوشتى تازه دروست نبیه و، كهره به رۆن دروست نبیه، نههيبى لى كراوه.

وهختى مهلا ئهوه قسه فهسيحانهى له تهوهددود بيست، بۆى مهعلووم كرا له دهرهجهى عهقل و فامايه. فكرى كرد: بهلكى به حيله فايق بم. له پاشا مهلا وتى: ئهى تهوهددود مهعناى دهستنويز چیه؟ تهوهددود وتى: نويز به لوغت نهزافهته له چلكنى. مهلا وتى:

مه‌عنای نویتژ چیبیه؟ ته‌وه‌ددود وتی: نویتژ به لوغعت دو‌عا کردنه. مه‌لا وتی: مه‌عنای غوسل له‌لوغعت‌دا چیبیه؟ ته‌وه‌ددود وتی: غوسل به لوغعت خو‌پاک کردنه‌وه‌یه. مه‌لا وتی: مه‌عنای رۆژوو له‌لوغعت‌دا چیبیه؟ ته‌وه‌ددود وتی: رۆژوو به لوغعت خو‌پاراستنه له خواردن و خواردنه‌وه. مه‌لا وتی: مه‌عنای زه‌کات له لوغعت‌دا چیبیه؟ ته‌وه‌ددود وتی: زه‌کات به لوغعت زیادیی مالّه و پاک کردنه‌وه‌یه. مه‌لا وتی: مه‌عنای حج له لوغعت‌دا چیبیه؟ ته‌وه‌ددود وتی: حج به لوغعت قه‌سد کردنه. مه‌لا وتی: جیهاد له لوغعت‌دا چیبیه؟ ته‌وه‌ددود وتی: جیهاد به‌لوغعت وه‌فایه. وه‌ختی سوئالی مه‌لا ته‌واو بوو، مه‌لا هه‌لسایه سه‌ر پیتی، وتی: ئە‌ی خه‌لیفه به شاهید به ئە‌م جاریه له‌من و له تو‌عالمتره. ئە‌نجاه ته‌وه‌ددود وتی: ئە‌ی مه‌لا نو‌یهی سوئالی منه وه‌ جوابی تو‌یه. مه‌لا وتی: فه‌رموو. ته‌وه‌ددود وتی: سیه‌امی دین چه‌نده؟ مه‌لا وتی: سیه‌امی دین ده‌یه: (١) شه‌هادت. (٢) نویتژ. (٣) زه‌کات. (٤) رۆژوو. (٥) حج. (٦) غه‌زا. (٧) ئە‌مر به چاکه. (٨) نه‌هی له خراپه. (٩) ئولفه‌ت و مو‌عاشه‌ره‌ت. (١٠) ته‌له‌بی عیلم. ته‌وه‌ددود وتی: ئوسوولی ئیسلام چیبیه؟ مه‌لا وتی: ئوسوولی ئیسلام چواره: (١) شه‌رت. (٢) راستی. (٣) ئە‌ماین بوون. (٤) وه‌فا و عه‌هد. ته‌وه‌ددود وتی: یه‌ک سوئالم ماوه، ئە‌گه‌ر جوابی به‌یان نه‌کیت، لیباسه‌کانت داکه‌نه به رووتی پرۆره‌ده‌روه. مه‌لا قوبوولی کرد. ته‌وه‌ددود وتی: فورووعی ئیسلام کامه‌یه؟ مه‌لا سه‌ری به به‌رۆکیا شو‌ر کرده‌وه، تا سه‌عاتی جوابی نه‌بوو. ته‌وه‌ددود وتی: لیباسه‌کانت دامالّه هه‌تا فورووعی ئیسلام بو‌ تو‌ به‌یان بکه‌م. خه‌لیفه فه‌رمووی: ئە‌ی ته‌وه‌ددود، تو‌ به‌یانی بکه‌، من لیباسه‌کانی دانه‌مالم. ته‌وه‌ددود وتی: فورووعی ئیسلام بیست و دووه: (١) باوه‌ر کردن به قورئان. (٢) ئیقتی‌داکردن به مو‌حه‌مدی (صلی الله علیه وسلم) ئاخ‌ر زه‌مان. (٣) ئازار لایردن له‌سه‌ر مو‌سلمان. (٤) خو‌پاراستن له‌حه‌رام. (٥) نه‌جاتدانی مه‌زلووم له‌ده‌ست زالم. (٦) تو‌یه کردن له‌گونه‌ه. (٧) مه‌سه‌له‌ی دین فی‌ر بوون. (٨) ره‌فیقی دو‌ست به ره‌فیق گرتن. (٩) به مو‌وجیبی قورئان مو‌عامه‌له‌کردن. (١٠) به پی‌غه‌مه‌ر باوه‌ر کردن. (١١) بو‌غه‌زا حازر بوون. (١٢) دل‌سافی و عه‌فوکردنی خه‌تا له وه‌ختی ده‌ست رو‌یشتن. (١٣) سه‌بر کردن له‌سه‌ر مسیبه‌ت. (١٤) شو‌کر کردن له‌سه‌ر نیعمه‌ت. (١٥) ناسینی خودا به ته‌نه‌ایی. (١٦) ناسینی حو‌کمی پی‌غه‌مه‌ر. (١٧) شکاندنی ئاره‌زووی نه‌فس. (١٨) خو‌لادان له‌ریگه‌ی شه‌یتان. (١٩) به ئیخلاس ته‌سلیم بوون به ئە‌مر و ئیرا‌ده‌ی خودای ته‌عالا. وه‌ختی خه‌لیفه ئە‌و قسه‌ فه‌سیحانه‌ی له ته‌وه‌ددود بیست، ئە‌مری کرد به رووت بوونه‌وه‌ی مه‌لا و

به خه جالّه تی رۆیشته دهره وه.

ئه نجا دووهم مه لا چوو پيشه وه، روى کرده تهو ددود وتى: سيححت ته سلیم بوونی چیه؟ تهو ددود وتى: قه دهر مه علوممه، جینس مه علوممه، ئه جهل مه علوممه. مه لا وتى: خواردن فهرز و سوننه تی چیه؟ تهو ددود وتى: فهرزى خواردن ئیعتیراف کردنه به وهی خودای تهعالا رزق ئه داو شوکرانه کردن له سه ر نیعمهت. مه لا وتى: شوکرانه چۆنه؟ تهو ددود وتى: شوکرانه مه عنای ئه وهیه خودا هه رزقی ئه نیریت بو لازمات سه رف کریت. وه سوننه تی خواردن ئه وهیه ئه وه ل بیسمیلا وتن و شتنی هه ر دوو دهستی، دانیشتن له سه ر رانی چه پ، به سی ئه مووست خواردن، خواردنی شتیک به خواردن نزیک بی. مه لا وتى: ئادابی خواردن چۆنه؟ تهو ددود وتى: تیکه ی بچووک گرتن، ته ماشا نه کردن به ره فیقی هاو نشین. مه لا وتى: له عه قایدی دل و زیددی خه به رم بده ری. تهو ددود وتى: عه قایدی دل سیانه و زیددی سیانه: (۱) ئیعتیقادی ئیمان و زیددی ئه و دووری له کوفر. (۲) ئیعتیقادی سوننهت و زیددی ئه و دووری له بیدعهت. (۳) ئیعتیقادی تاعهت و زیددی ئه و دووری له گونا. مه لا وتى: خه به رم بده ری له سی شت مانیهی سی شته. تهو ددود وتى: له سه فیانی سه وریه وه رپوایهت کراوه: سی شت مانیهی سی شت ئه بی: (۱) به سووک زانینی سالتحان قیامهت له دهست ئه چی. (۲) به سووک زانینی پادشاهان زیندویتی له دهست ئه چی. (۳) به سووک زانینی مال و ده ولت حورمهت له دهست ئه چی. مه لا وتى: دهرگای ئاسمانه کان بو من به یانی بکه. تهو ددود وتى: خودا فه رموویه تی: «و فتحت السماء فکانت ابوابا». پیغه مبه ر صلی الله تعالی علیه وسلم فه رموویه تی: ژماره ی دهرگای ئاسمانه کان بو که س مه علومم نه کراوه ئیلا بو ئه وه نه بی که خه لقی کردوه. هه ر به نی ئاده مه ی دوو دهرگای له ئاسمان هه یه. یه کیکی رزقی بو دیته خواره وه، یه کیکی عه مه لی پیا به ره و ژوو ئه که نه وه. رزقی ئه و عه بده قه تع نا کریت هه تا رۆحی نه به ن بو ئاسمان. مه لا وتى: به یانی که قه لب چیه؟ تهو ددود وتى: قه لب هه یه سه لامهت، قه لب هه یه شه قاوهت. قه لب هه یه (مونیب) یه عنی له خراپه دووره. قه لب هه یه (نه ذیر) یه عنی ترساو. قه لبی سه لامهت دلّی ئیمانداره. قه لبی شه قاوهت دلّی کوففاره. قه لبی مونیب دلّی پیا وچا کانه. قه لبی نه ذیر دلّی پیغه مبه رانه علیهم السلام. وه هه م ئه لّین دلّ سی جو ره. دلّیک سابیت بی ئه وه دلّی ئیسلامه. دلّیک نه خو شه ئه وه دلّی منافقه. دلّیک موعه لله ق ئه وه دلّی کوففاره. وه سی جو ری که دلّ هه یه. دلّی پر له نووری ئیمان و، دلّی له تاوی خه فهت بریندار و، دلّی

ئەترسى له زهليل و عاجزى. مهلا وتى: ئافه رين راسته. تهوه دود وتى: ئەى خه ليفه مهلا سوئالى نه ما. من دوو سوئال له مهلا ئەكهم. ئەگه ر جوابى نه دايه وه لىباسه كانى داكه نى به رووتى بچيته دهره وه. مهلا وتى: هه رچى ئاره زوو ئەكه يت سوئال بكه جوابت بده مه وه. تهوه دود وتى: ئيمان چييه؟ مهلا وتى: ئيقرار كرده به زوبان و باوه ر كردن به دل و عه مهل كرده به فه رموده ي پيغه مبه رى ئاخه ر زمان. ئينسانى ئيمانى ته واو نابى هه تا پيئىج ره وشتى نه بى: (١) ته وه ككول به خودا. (٢) سپاردنى هه موو كارى به خودا. (٣) ته تسليم بوون به حوكمى خودا. (٤) پيئى خوئش بوونى قه زا و قه دهرى خودا. (٥) هه ر ئيشيئىك بكه يت بو خودا بى. ئەو وه خته ئيمانى ته واوه. تهوه دود وتى: له واجبترينى فه رزه كان و، له فه رزى پيئى هه موو فه رزيكه و، له فه رزى هه موو فه رزه كان به و فه رزه موحتاجن و، له فه رزى به ئەترافى هه موو فه رزه كانا هاتوه - خه به رم بده رى. مهلا بى دهنگ بوو، جوابى بو نه درايه وه. خه ليفه رووى كرده تهوه دود، فه رمووى جوابى سوئاله كه ت به بيان بكه، مهلا به رووتى ئەكه ينه دهره وه. تهوه دود وتى: واجبترينى هه موو فه رزى ناسينى خودايه. وه فه رزى پيئى هه موو فه رزيكه (أشهد أن لا اله الا الله وأشهد أن محمد رسول الله) به. وه فه رزيك هه موو فه رزه كان به و موحتاجن ده ستنوئيه. وه فه رزى به ئەترافى فه رزه كانا هاتوه غوسلى جه نابه ته. وه ختى تهوه دود قسه ي ته واو كرد، مهلا هه لسايه سه ر پيئى رووى كرده خه ليفه، وتى: تو به شاهيد به ئەم جاريه له من عالمتره. لىباسه كانى داكه ند ته تسليمى تهوه دودى كرد، به شه رمه وه چوه دهره وه.

ئەمجا سيئهم كه سىيان به رامبه ر به تهوه دود دانيشت، (قه رپراء) بوو، به عنى قورئان خوئىن، وتى: ئەى تهوه دود قورئانت خوئندوه؟ له ناسيخ و مه نسوخ ورد بوويته وه؟ وه له مه ككى و له مه دهنى شاره زاييت؟ تهوه دود وتى: به لئى، زور شاره زام. قه رپراء وتى: خه به رم بده رى له سووره يى قورئان، وه له ئاياتى، وه له حوروفاتى، وه له پيغه مبه رانى ناويان له قورئانا به بيان كراوه، وه له بالنده يئى كه ناويان له قورئانا هه يه، وه له ناسيخ و مه نسووخى، وه له ئاياتى له مه ككه و له مه دينه نازل بووه. تهوه دود وتى: قورئان سى جوزء و سه د و چوارده سووره يه حه فتاي له مه ككه و چل و چواري له مه دينه نازل بووه، شه ش هه زار و شه ش سه د و شه ست و شه ش ئايه ته. يه ك هه زارى وه عده، يه ك هه زارى وه عييده به عنى هه ره شه، يه ك هه زارى ئەمره، يه ك هه زارى نه هيه. يه ك هه زارى بو خسووسى موحه مده (صلى الله عليه وسلم). يه ك هه زارى قسه ي پيشووه. پيئىجسه دى به حسى حلال و حه رامه. سه دى ناوى ته سبيحى خودايه. شه ست و شه شى مه نسووخه. وه

حورووفاتی سی میلیۆن و بیست و سی ههزار و شهش سهد و هفتاو یهک حهرفه. قورئان خوین به هه حهرفیتهکی ده خیری بوئه نووسریت، وه سهجدهی قورئان چواردهیه، نهو پیغه مبهرا نه که ناویان له قورئانا بهیان کراوه بیست و پینج پیغه مبهره: ئادهم، نوح، ئیبراهیم، ئیسماعیل، ئیسحاق، یه عقووب، یوسف، وه ئیلیه سهع، یوونس، لووت، سالح، هوود، شوعه یب، داوود، زولکفیل، ئیدریس، ئیلیاس، یه حیا، زه که ربییا، نه بیووب، مووسا، عوزهیر، هاروون، عیسا، موحه مه مد (صلوات الله علیهم أجمعین). وه بالنده یی که ناویان بهیان کراوه نۆیه: می ششووله، ههنگ، می ش، میرووله، په پوو سلیمانکه، قه ل، کولله، تهیره نه بابیله، شه مشه مه کویره. قه پرا وتی: ئافهرین راسته. نهی ته وه دود، له قورئانا کام سووره گه وره یه و، کام ئایهت گه وره یه؟ ته وه دود وتی: گه وره ترینی سووره ی قورئان سووره ی (به قه ره) یه، گه وره ترینی ئایه تی قورئان (آیه الکرسی) یه. (آیه الکرسی) په نجا که لیمه یه، هه که لیمه ی په نجا جوړ به ره که تی هه یه. قه پرا وتی: کام ئایهت نۆ ئایهت بهیان نه کات؟ ته وه دود وتی: «ان في خلق السماوات والأرض واختلاف الليل والنهار والفلك التي في البحر» هه تا ئاخری ئایهت. قه پرا وتی: کام ئایهت عه ده؟ ته وه دود وتی: «ان الله يأمر بالعدل والاحسان وإيتاء ذي القربى وينهي عن الفحشاء والمنكر والبغى». قه پرا وتی: کام ئایهت ئایه تی ته مه عه؟ ته وه دود وتی: «أيطمع كل أمرئ منهم أن يدخل جنة نعيم». قه پرا وتی: کام ئایهت ئایه تی ئومیده؟ ته وه دود وتی: «قل يا عبادي الذين أسرفوا على انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله، ان الله يغفر الذنوب جميعاً. انه هو الغفور الرحيم». قه پرا وتی: به چی قیراتهت قورئان نه خوینی؟ ته وه دود وتی: به قیراته تی نه هلئ به هه شت. قه پرا وتی: کام ئایه ته کافران راستیان وتوه؟ ته وه دود وتی: «وقالت اليهود ليست النصراري على شيء، وقالت النصراري ليست اليهود على شيء». هه ردوولایان راستیان وتوه. قه پرا وتی: کام ئایهت خودا بوخوی به یانی فه رموه؟ ته وه دود وتی: «وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون». قه پرا وتی: کام ئایه ته خودا له قه ولی مه لایکه فه رمویه تی؟ ته وه دود وتی: «ونحن نسبح بحمدك ونقدس لك». قه پرا وتی: له (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) خه به رم به ری. ته وه دود وتی: واجبه. خودای ته عالا ئه مرئ فه رموه نه وه لئ خویندن به (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم). ده لیلی ئایه ته: «فاستعذ بالله من الشيطان الرجيم». قه ولی سه حیح نه وه یه له قورئان بهیان کراوه، له حه دیسدا بهیان کراوه هه ره وه خت موحه مه مد (صلی الله علیه وسلم) دهستی نه کرد به خویندن، نه وه لئ نه یفه رموو:

«أعوذ بالله من الشيطان الرجيم. بسم الله الرحمن الرحيم». قه‌پرا وتی: (بسم الله) به ئایهت دانراوه؟ ته‌وه‌ددود وتی: به‌ئخ به ئایهت دانراوه، له سووره‌ی نه‌ملدا به ئایهت ئه‌ژمبیردی، وه له‌ناو عوله‌مادا ئیختیلاف زۆره بو خوسووسی (بسم الله). قه‌پرا وتی: مه‌عنای (بسم الله) چۆنه! ته‌وه‌ددود وتی: گه‌وره‌یی و به‌ره‌که‌تی (بسم الله) ته‌واو نابێ. (بسم الله) له‌هه‌ر شتی‌ک بخوینریت به‌ره‌که‌تی زۆر ئه‌بێ و، به‌سه‌ر هه‌ر نه‌خۆش‌یکدا بخوینرێ چاک ئه‌بێته‌وه. وه‌ختی خودای ته‌عالا عه‌رشى ئافه‌ریده کرد له‌رزانی گه‌وره به‌ عه‌رش که‌وت، «بسم الله الرحمن الرحيم» له‌ عه‌رش نووسرا، له‌ له‌رزه‌ که‌وت. وه‌ختی بو موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) (بسم الله الرحمن الرحيم) نازل بوو، فه‌رمووی: له‌ سێ شت ئه‌مین بووم. ئه‌وه‌ل به‌ زه‌وییا چوونه‌ خواره‌وه. دووهم له‌ مه‌سخ بوون. سێهه‌م له‌ غه‌رق بوون. گه‌وره‌یی و مه‌عنای (بسم الله) درێژه‌ی زۆره تا قیامه‌ت ته‌واو بوونی نییه. قه‌پرا وتی: ئایا خودای ته‌عالا قورئانی به‌یه‌ک جار نازل کرد، وه‌یا به‌ جیا‌جیا؟ ته‌وه‌ددود وتی: جویرائیلی ئه‌مین له‌ خزمه‌ت ره‌ببول‌عالمین به‌ بیست و سێ ساڵ به‌ جیا جیا قورئانی نازل کردووه سه‌ر موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم). قه‌پرا وتی: خه‌به‌رم بده‌رێ له‌ ئه‌وه‌ل سووره‌یی بو موحه‌مه‌د (صلی الله علیه وسلم) نازل بوو. ته‌وه‌ددود وتی: به‌قه‌ولی ئیبنو عه‌بباس، ئه‌وه‌ل سووره‌یی که‌ نازل بوو سووره‌ی عه‌له‌ق بوو، به‌قه‌ولی جابری کو‌ری عه‌بدو‌للا سووره‌ی موده‌سه‌سییر (مدثر) بوو. قه‌پرا وتی: له‌ ئاخ‌ر سووره‌ خه‌به‌رم بده‌رێ. ته‌وه‌ددود وتی:

ئایه‌تی ره‌ببا بوو، وه‌ ره‌بوایه‌ت کراوه «اذا جاء...» بوو. قه‌پرا وتی: له‌و قورپرایانه‌نی قورئان خوینراوه خه‌به‌رم بده‌رێ. ته‌وه‌ددود وتی: چوار که‌س بوون: (١) ئوبه‌ی بنی که‌عب. (٢) مه‌عاز بنی جه‌به‌ل. (٣) سالم عه‌بدو‌للا. (٤) عه‌بدو‌للا بنی مه‌سه‌عوود. قه‌پرا وتی: مه‌عنای «وما ذبح علی‌ النصب» چییه؟ ته‌وه‌ددود وتی: ئه‌وانه‌ بتی‌که‌ هه‌لیانواسیوه کوففار عیباده‌تی ئه‌که‌ن. قه‌پرا وتی: مه‌عنای چییه خودا فه‌رموویه‌تی: «یا ایها الذین آمنوا لاتحرموا طیبات ما أحل الله لکم»؟ ته‌وه‌ددود وتی: شیخ ره‌حمه‌تی خودای لی بیت فه‌رموویه‌تی: ره‌بوایه‌ت کراوه له‌ عه‌لی کو‌ری ئه‌بوو تالیب وه‌ عوسمانی کو‌ری مه‌زعوون و له‌گه‌ل میقداری، وتیان: ئیمه‌ ته‌رکی دونیا ئه‌که‌ین و له‌ ژنان دوور ئه‌که‌وینه‌وه، ته‌نهایی ئیختیار ئه‌که‌ین. ئه‌و وه‌خته‌ ئه‌و ئایه‌ته‌ نازل بوو. قه‌پرا وتی: «واتخذ الله ابراهیم خلیلاً» مه‌عنای چییه؟ ته‌وه‌ددود وتی: خه‌لیل یه‌عنی فه‌قییر و موحتاج وه‌یا مه‌عنای خۆشه‌ویستی قه‌تعی. قه‌پرا بو‌ی مه‌علووم بوو له‌ جوابدانه‌وه هیلاک نابێ،

هه‌ئسایه سهر پیتیان، وتی: ئەی خەلیفه، تۆ به شاهید به تەو دەدود له خۆتندن و له تەفسیر له من شارەزاترە. تەو دەدود وتی: ئەی قەرپرا نۆیه سوئالی منه و جوابی تۆیه. ئەگر جوابم نەدەیتەوه بەرووتی بۆ دەرەوه خۆت دانێ. خەلیفه وتی: جوابت نەداتەوه رووت کردنەوهی لەسەر من. تەو دەدود وتی: ئەی قەرپرا کام ئایەتە بیست و سی کافی تیایه، وە کام ئایەتە شازدەمی تیایه، وە کام ئایەتە ئایەت سەد و چل عینە (یەعنی چاو) وە کام حیزب ناوی (الله)ی تیا نووسراوه؟ قەرپرا جوابی بۆ نەدرا یەوه. خەلیفه وتی: تەو دەدود مەعنای بەیان بکه، رووت کردنەوهی قەرپرا ئاسانە. تەو دەدود وتی: ئەی خەلیفه، ئەو ئایەتە بیست و سی کافی تیایه له سوورە (بەقەرە) دایه، ئایەتی دینە. ئەو ئایەتە شازدەمی تیایه له سوورە (قیل یا نوح اهبط) تا ئاخری. ئەو ئایەتە سەد و چل عینە له سوورە (ئەعراف) دایه «واختار موسی قومه سبعین رجلا»، وە حیزبی ناوی (الله)ی تیا نییه سوورە (قەمەر) و (الرحمن) و (اذا وقعت الواقعة) یه. ئاخری قەرپرا بەرووتی به شەرمەوه رۆیشتە دەرەوه.

چوارەم کەسیان چوو پێشەوه حکیم بوو، وتی: له عیلمی دیانەت نەجاتت بوو، نۆیه عیلمی بەدەنه. حکیم وتی: ئینسان چۆنه و چەند ئیسقانی له بەدەندا یه، وە چەند رەگ و دەماری ههیه و، سەری رەگەکان به کۆتۆیه؟ تەو دەدود وتی: بەبەنی ئادەم بهوه ئەلین چونکه گەنم رەنگه. ئادەم یەعنی رووی ئەرز. حەزرەتی ئادەم له رووی ئەرز خەلق بووه، سنگی له خاکی کەعبه، سەری له خاکی مەشریق، پای له خاکی مەغرب. بۆ سەری بەنی ئادەم حەوت کون ئافەریده بوو: دوو چاو، دوو گوێ، دوو کونە لووت، یەک دەم. چاو بۆ تەماشاکردن، گوێ بۆ بیستن، لووت بۆ هەناسه و بۆن کردن، دەم بۆ خواردن و ئەوهی له دلا بی به زوبان وتن. خودای تەعالا ئادەمی له چوار عونسور خەلق کردووه: لەئاو، لە ئاگر، لە خاک، لە با، سەفرا تەبیعەت، ئاگری، گەرم و وشکه. سەودا تەبیعەت، خاک، سەردو و وشکه. بەلغەم تەبیعەت، ئاو، سارد و تەپه. خۆین تەبیعەت، باد، گەرم و تەپه. بەنی ئادەم سیسەد و شەست رەگ و دوو سەد و چل ئیسقانی ههیه و سی رۆحی ههیه. رۆحی حیوانی، رۆحی نەفسانی، رۆحی تەبیعی. خودای تەعالا ئەوانە ی هەریه که بۆ حوکمی تەرتیب کردووه. خودای تەعالا دل و سیوجگەر و سپل و رەگ و پرخۆله و گورچیلە و میتشک و ئیسقانی له مانە بۆ خەلق کردووه. وە بیست و پینج حەواس... بیستن و، چاو پیکهوتن و، بۆن کردن و، تام چیشتن و، لەمس کردن یەعنی سارد و گەرم زانین... لەم جۆرانە بەنی ئادەم دروست کراوه. دل له تەرەفی چەپهوه کەوتووه. مەعیدە له

به‌رده‌می دلدا خه‌لق بووه. جگهر لای دلوه هه‌لواسراوه. حه‌کیم وتی: سه‌ری ئینسان
 چند پارچه‌یه؟ ته‌وه‌ددود وتی: سی پارچه‌یه تیکه‌ل به پینج حه‌واس: باتنی و، حوسنی
 موشته‌ره‌ک و، خه‌یالی موته‌سه‌رپرفه و، واهیمه و، حیفزکردن کراوه. حه‌کیم وتی: له
 گه‌وره‌بی ئیسقانه‌کان خه‌به‌رم بده‌ری. ته‌وه‌ددود وتی: موره‌ککه‌ب له دووسه‌د و چل
 ئیسقانه، وه به سی به‌ش به‌ش کراوه: سه‌ره، به‌ده‌نه، ته‌نیشه. وه سه‌ره له‌یازده ئیسقانه،
 شه‌ویلگه‌ی خواروو ته‌بیت به‌کله‌ و، به‌روو. وه که‌لله ته‌رتیب کراوه له هه‌شت ئیسقان.
 چوار ئیسقانی گوتی‌جکه‌ی پیوه‌نسه‌ب کراوه، وه ده‌م و چاو به‌ش کراوه به شه‌ویلگه‌ی
 خواروو و سه‌روو، وه دووه‌م یازده ئیسقانه. شه‌ویلگه‌ی سه‌روو و خواروو دوو ئیسقانه
 سی و دوو دانی پیوه‌نسه‌ب کراوه. به‌ده‌نی به‌نی ئاده‌م سی به‌شه: پشت، سنگ و
 ته‌نیشه. سنگ بیست و چوار ئیسقانه، هه‌ر لای دوازده ئیسقانه. پشت بیست و چوار
 ئیسقانه. ته‌نیشه دوو قیسمه. قیسمی‌کی سه‌روو دوو شان نووساوه به قورگه‌وه، وه
 قیسمی‌کی عیبارته‌به قول و، قیسمی‌کی عیبارته‌به له ئانیشک و قیسمی‌کی عیبارته‌به
 له په‌نجه و، هه‌ر په‌نجه‌ی عیبارته‌به له چوار ئیسقان و په‌نجه‌کان پینج په‌نجه‌یه‌و، هه‌ر
 په‌نجه‌ی سی ئیسقانه. وه‌لای خواروو ته‌وه‌دل رانه، یه‌ک ئیسقانه. دووه‌م پوزه سی
 ئیسقانه. سیه‌م قاچه، ته‌ویش وه‌ک په‌نجه‌ی ده‌سته که به‌یامان کرد. حه‌کیم وتی: به‌یانی
 ره‌گه‌کان چونه؟ ته‌وه‌ددود وتی: عوروو و به‌ینه که ته‌سلی ره‌گه‌کان له و جیابونه‌وه.
 ته‌لین سی سه‌د و شه‌ست ره‌گ له به‌ده‌نا مه‌وجووده. زویان بو‌قسه، دوو چاو بو‌بینین،
 دوو کونه لووت بو‌بون کردن و نه‌ف‌س کیشان. دوو گوی بو‌ده‌نگ بیستن. دوو ده‌ست له
 جیگه‌ی بال بو‌نیش کردن خه‌لق کراوه. ره‌حم له‌دلا خه‌لق بووه. پیکه‌نین له توحال
 (توحال: طحال، سپل) دروست کراوه. مه‌عبده له جیگه‌ی خه‌زینه‌یه و، قه‌لب کۆله‌که‌ی
 به‌ده‌نه. ته‌گهر قه‌لب خراپ بو، هه‌موو به‌ده‌ن خراپ ته‌بی. حه‌کیم وتی: له نیشان و
 ده‌لیلی به‌ده‌ن خه‌به‌رم بده‌ری. ته‌وه‌ددود وتی: ته‌گهر حه‌کیم زانست بی ته‌ماشای پرووی
 هه‌رکس بکات نه‌خوشییه‌که‌ی ته‌زانی. حه‌کیم نه‌زمی ده‌ست نه‌خوش بگری، له‌گه‌رمی و
 ساردی، وشکی و ته‌ری نه‌خوش گه‌بشت، ده‌رمانی بو‌ده‌دزیتته‌وه. ته‌گهر نه‌خوش نازاری
 ئاشکرای بو وه‌ک زه‌ردییی چاو، مه‌علومه به‌ره‌قانییه‌تی. وه نیشانه‌ی نه‌خوشی بیاتنی
 شه‌شه (۱) له ته‌فعاله. (۲) له ئیستیفراغ. (۳) له ژانه‌وه. (۴) له جیگه‌وه. (۵) له
 ئاوساوییه‌وه. (۶) له ته‌عراز. حه‌کیم وتی: کام خواردن ته‌زیه‌ت ته‌دات؟ ته‌وه‌ددود وتی:
 زیاده‌خوری و، به‌یانیان زوو نان خواردن و ئیواران پینش بانگ نان خواردن و، زور جیماع

کردن. لازمه ئینسان سکی بکات به سی: به شیکی بو خواردن و، به شیکی بو خواردنه و، به شیکی بو هه ناسه دان، چونکه ریخۆله هه ژده بسته. به هیواش رویشتن سه لامه ته. فهرمووی خودایه: «ولاتمش فی الأرض مرحاً». هه کیم وتی: نیشانهی سه فرا چۆنه؟ ته وهدود وتی: زهردیی کولم، تالیی دهم، نه بز خیرا لیدان. ساحیب سه فرا نه خوڤشه، وهک له زوتا و، سه رسام و، به رهقان و قورووچی نه معا، زیادیی تینویتی. هه کیم وتی: نیشانهی سه ودا چۆنه؟ ته وهدود وتی: وه سه نیشانهی سه ودا یه. هه کیم وتی: دهرمان خواردن چ وهخت باشه؟ ته وهدود وتی: دار گه لا بکات، میوه دهنک بکات. وه سه لامه تی نه وه یه له پاش نان خواردن یهک سه عات درهنگ ئاو بخوریتته وه. وه هه رکس ئاره زوو نه کات تووشی نه خوڤشی نه بی، هه تا زور برسی نه بی نان نه خوات، وه میقداری برسییه تی مایی دهست هه لگری. پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: مه عیده خانووی نه خوڤشییه. نه سللی نه خوڤشی خواردنیکه له سه ر تیر خواردن بخوریت. هه کیم وتی: له مه سه له ی هه مام نه لیبیت چی؟ ته وهدود وتی: بو هه مام چون له سه ر تیری چاک نییه. پیغه مبه ر فهرموویه تی: هه مام جیگه ی چاکه. به دهن پاک نه کاته وه و جه هه نهم فکر نه خاته وه. وه چونی هه مامیک چاکه ئاو شیرین بی و پاک بی و بوخاری نه بی. هه کیم وتی: ته عام کامیان چاکه؟ ته وهدود وتی: نه و ته عامه ی ژنان دروستی نه کن. له هه موو ته عامی چاکتر ئاو و گوڤته. پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: زور چاکه (ثرید نسب ثرید) به عنی ئاو و گوڤت به نیسه بت ژنانه وه وهک عائبشه وایه. هه کیم وتی: خوڤش کامیان چاکه؟ ته وهدود وتی: چاکترینی خوڤش نان و گوڤته. هه کیم وتی: چاکترینی گوڤت کامیه؟ ته وهدود وتی: چاکترینی گوڤت گوڤتی شه که. هه کیم وتی: چاکترینی میوه کامیه؟ ته وهدود وتی: چاکترینی میوه نه وه یه تازه پیگه بشتوو بی. هه کیم وتی: ئاو خواردن چ وهخت باشه؟ ته وهدود وتی: به سی وچان ئاو خواردنه وه سه لامه ته و، به یهک جار زه رده ری زوره، له پاش هه مام هاتنه دهره وه و جیماع کردن، ئاو خواردنه وه زور زه رده و، له گه ل نان خواردن ئاو خواردنه وه چاک نییه. هه کیم وتی: له خواردنی شه راب نه لیبیت چی؟ ته وهدود وتی: نه وی له قورئان نازل بووه بو تو کافیه «انما الخمر والمیسر والآنصاب والالزام رجس من عمل الشیطان فاجتنبه». شه راب دایکی هه موو فه ساد و خراپه یه که، باعیسی قه تل و زینا و شه ر و شوڤه. نه وی شه راب خوڤه له مردن نزیکه و عه قلی شپزه یه. نه وانه شه راب نه خوڤن له سه رخو خاصیه تی نه وه یه قووه ت به مه عیده په یدا نه کات و غه م دوور نه خاته وه، سه خاوه ت نه جوو لیبیت و

به عزه عیله تئێ ئه پهرینهی. دهروون له بیسی دوور ئه خاتهوه، مانیعی پیری ئه بی، جوانی دینی. ئه گهر خودای تهعالا حهرامی نه کردایه له هه موو ده رمانی چاکتر بوو. حه کیم وتی: له خوین گرتن ئه لیبیت چی؟ ته وه دود وتی: خوین گرتن بو که سی چاکه خوینی بیس بی وه زیادیی خوینی زهره ری بی. هه رکه س ئاره زووی خوین گرتنی بوو، رۆژی حه قده ی مانگ خوین بگری، هه ور و باران نه بی. عه جامات گرتن عه قل و فام زیاد ئه کات. هه رکه س خوین بگری لازمه تا یه ک رۆژ ترشی و سویری نه خوات. رۆژی سی شه موان وه یا شیده تی گهرما خوین گرتن زۆر خراپه. چاکترین رۆژ که خوین بگری رۆژی به هاره. حه کیم وتی: له جیماع کردن خه به رم بده ری. ته وه دود سه ری به شه رمه وه داخست، وتی: ئه ی خه لیفه له جوابی عاجز نه بووم، ئه ما شه رم ئه که م جوابی بده مه وه. خه لیفه وتی: جواب دانه وه ی لازمه. ته وه دود وتی: قانزاجی جیماع زۆره، چونکه به دهن پر له سه ودایه. جیماع ئاگری عیشق ئه کوژینیتته وه و مه حه بیه ت رائه کیشی، شه وق به دل په یدا ئه کات، وه حشه ت دوور ئه خاته وه، غه م و خه فته لانه دا. جیماع کردنی زۆر له پایز و هاویندا زهره ری زۆره، وه جیماع کردن له گه ل ژنی پیر وه یا نه خۆش له زهره کوشنده تره. جیماع کردن له گه ل ژنی گهنج و سه وزه و جوان که تازه مه مکی کردبی وه خوسوس له نه جیب زاده کان بی، ئه و جوړانه قوه ت به پیاو زیاد ئه کات. میردی ژنی جوان پیر بوونی نییه. چاکترینی جیماع شه و پاش نان خواردن، پیش نووسن، به رۆژ پاش قاوه لتی. حه کیم وتی: مه نی له کوئی دپته ده ره وه؟ ته وه دود وتی: پیاو ره گیککی هه یه هه موو ره گه کان ئاوی لی وه رنه گرن، ئا و له سی سه د و شه ست ره گ کو ئه کاته وه ئه یخاته به یزه ی چه په وه، ئه و وه خته ئه بی به خوینیککی سوور. له پاشا له بهر گه رمیی میزاج ئه بیته ئاویکی خه ست و سه بی، بوئی وه ک بوئی گوپکه ی خورما یه. حه کیم وتی: خه به رم بده ری کام بالداره مه نی و حه یزی هه یه؟ ته وه دود وتی: شه مشه مه کویره یه. ته وه دود وتی: ئه ی خه لیفه، حه کیم له سوئال ماندوو بوو، وه من یه ک سوئال ئه که م جوابی بو نادریتته وه. خه لیفه وتی: نه توانی، به رووتی ئه چیتته ده ره وه. ته وه دود وتی: ئه وه چیه شتیکه وه ک زه وی گرد و موده وه ره هاتوته وه، زۆر وه خت له بهر چاو گومه، بی قه در و بی ئه همیه ته، دائیما حه پسه، راکردنی نییه، زه نجیر کراوه، ده ردی نییه، دائیم برینداره به تیغی شیر، شه ری نه کردوه، حامیله یه ئه ولادی له سک دا نییه، چه ما وه ته وه، پالی به هیچه وه نه داوه، بی ئاله تی پیاوه تی جیماع ئه کات، بی قوه ت زۆران ئه گری، به شه و له جووتی خوی جیا ئه بیته وه، به رۆژ باوه شی پیا ئه کات؟ حه کیم ره نگی زه رد بوو، تا سه عاتی قسه ی بو

نه کرا. تهوه ددود وتی: لیباسه کانت داکه نه، جوابی وەرگره. حکیم وتی: ئە ی خه لیفه تو به شاهید به تهوه ددود له من زۆرزان تره. حکیم رووت بۆوه، به خه جاله تی رویشته دهرهوه. خه لیفه وتی: مه عنای مه ته له که ت چیه؟ تهوه ددود وتی: ئەوه کراسه.

ئه نجا پینجهه م کهسیان رویشته پیتشه وه. تهوه ددود وتی: هه چچی ئاره زوو ئە کهیت سوئالی بکه. مونه ججیم وتی: له تولوعووع و غورووب خه بهرم بدهری. تهوه ددود وتی: روژ له سه رچاوه یه ک دیته دهره وه و ئە چیته سه رچاوه یه که وه. ئەو جیگه ی لپی دیته دهره وه ناوی مه شریقه. ئەو جیگه ی پیا ئە چیته خواره وه ناوی مه غریبه. هه ردوو سه د و هه شتا جوزئه. خودا فه رموویه تی: «فلا أقسم برب المشارق والمغارب». مونه ججیم وتی: شه و چون دیت، روژ چون ئە بیتشه وه؟ تهوه ددود وتی: فه رمووده ی خودایه: «یولج اللیل فی النهار، ویولج النهار فی اللیل». مونه ججیم وتی: له مه نازیلی مانگ خه بهرم بدهری. تهوه ددود وتی: بیست و هه شت مه نزله (شرطین، بطین، ثریا، دیران، هقعه، هنعه، ذراع، نثره، طرفه، جهته، زیره، صرفه، عوا، سمک، عفر، زبانا، اکلیل، قلب، شوکه، نعایم، بلده، سعد، ملح، سعد ذابح، سعد السعود، ذو السعد الاجنبیه، فرع موحز، رشاد)، وه نیشان زۆر هه یه غه یره ز خودا نه بی بۆ که س مه علوم نه کراوه، وه ته قسیمی مه نزله کان دوا زده یه، له هه ر برجی دوو مه نزل و سولس ئە میتیت، هه روه ک (شرطین) و (بطین) و (ثلث) و (ثریا) و (حمل). دوو سولس (ثریا)، دیران دوو سولس (هقعه) و (مقام)، (ثوره). به و جوړه یه هه موو مه نزله کان. مونه ججیم وتی: له ئە ستیره ی سه بیار وه له میزاجیان خه بهرم بدهری، وه له برجی سه عد و نه حس و خانه ی شه رف و هو بووت خه بهرم بدهری. تهوه ددود وتی: ئە ستیره ی سه بیار هه وه ته: قه مه ره، عه تاریده، زوهره یه، شه مسه، میپر یخه، موشته ریبه، زوحه له. ئە ما شه مس گه رم، وشک، نزیک به نه حس، له نه زه سه عدا یه. له هه ر برجی سیی روژ ئە وه ستی. ئە ما قه مه ر سه عد و سارده، له هه ر برجی بیست و پینج روژ ئە وه ستی، وه میپر یخ نه حسه، له هه ر برجی ده مانگ ئە وه ستی، وه موشته ری سه عده، له هه ر برجی یه ک سال ئە وه ستی. زوحه ل سه رد و وشک و نه حسه، له هه ر برجی سی مانگ ئە وه ستی. روژ ئە سه ده و شه رفی ئەو له حه مه ل و هو بووتی ئەو له ده لویه، وه خانه ی مانگ سه ره تان و شه رفی ئەو له سه ور و هو بووتی ئەو له عه قه رب، دوو بالی ئەو له جه دی، وه زوحه ل خانه ی جه دی و ده لو شه رفی ئەو، وه میزان و هو بووتی ئەو له حه مه ل و بالی ئەو له سه ره تان و هو بووتی ئەو له جه دی و بالی ئەو له جه وزا و ئە سه ده و، زوهره خانه ی سه ور و شه رفی ئەو له حووت و هو بووتی ئەو له میزان و بالی له

عه قه رب و زوجه لدایه و خانە ی عه تارید و جهوزا و سونبوله و ، شهرفی ئەو و هوبووتی ئەو له حووت و بالی له سه و رایه ، وه خانە ی میپرپیخ حەمەل و عه قه رب و ، شهرفی ئەو له جهدی و هوبووتی ئەو له سه ره تان و بالی له میزانایه . وه خستی مونه ججیم ناوی ئەستیره کانی بۆ به یان کرا زانیی ته وه دود هه موو جو ره جوابیکی بۆ ئەدریتته وه ، ئاره زووی کرد له ریگهی حیلە وه سوئال له ته وه دود بکات . مونه ججیم وتی : ئە ی ته وه دود ، ئەم مانگه باران ئەباریت . ته وه دود سه ری داخست ، بی دهنگ بوو . خه لیفه وتی : وا دیاره ته وه دود جوابی بۆ نادریته وه . ته وه دود وتی : ئە ی خه لیفه له جوابی عاجز نه بووم . ئەمما به روخسه تی خه لیفه شمشیری داوا ئەکەم له گەردنی ئەم فه رمه سو نه بدهم . خه لیفه و حازران پیئکه نین . ته وه دود وتی : ئە ی مونه ججیم پیئج ئەشیا هه یه له خودا زیاتر بۆ کهس مه علوم نه کراوه . ئەنجا ئەم ئایه ته ی خوینده وه : «ان الله عنده علم الساعة ، وینزل الغیث ، وبعلم ما فی الارحام ، وما تدری نفس ماذا تکسب غداً ، وما تدری نفس بأی أرض تموت . ان الله علیم خبیر» . مونه ججیم وتی : ئافه رین ئە ی ته وه دود ، له ئیمتیحان زیاتر مه قسه دیکی کهم نه بوو . ته وه دود وتی : هه ر رۆژی ئەستیره یه ک هه یه ، ئەو ئەستیره یه ساحیبی ئەو رۆژه یه ، ئەگه ر ئەو ساله ئەوه ل رۆژی شه نه بوو ، ده لاله ت ئەکات له قاتی ، به نی ئاده م زۆر ئەمرن ، ئەهالیی میسر و شام له زولمی پادشاه هه راسان ئەبن ، هه ردوو زۆر ئەبی ، به ره که ته ی زه راعه ت کهم ئەبی . ساحیبی ئەو رۆژه زوجه لی ناوه . سه ری سال یه کشه نه بوو ده لاله ت ئەکات له زولمی پادشاه و حاکمان . پیاوان زۆر ئەمری و مه شه قه ت زۆر ئەکیشن . کهم بارانی ئەبی . به ری دانه ویله ئەبی . نیسک و ته ری ئەفه وتیت . شه ر و شو ر له ناو پادشاهانا په یدا کهم ئەبی . ناوی ساحیبی ئەو رۆژه ئافتابه . سه ری سال دوو شه نه بوو ده لاله ت ئەکات له چاکه ی به ختی حاکمان ، له زۆری به ری میوه و دار زۆر بوون . نیسک و که تان کهم ئەبی ، تاعوون په یدا ئەبی . چواریی ئەمری . ته ری و هه نگوین و پیو هه رزان ئەبی . ساحیبی ئەو رۆژه ناوی قه مه ره . سه ری سال سی شه نه بوو ده لاله ت ئەکا له مردنی گه و ره زادان و خوین رشتن ، قاتی و گرانی و کهم بارانی ، وه ماسی کهم ئەبی . نیسک و هه نگوین و جو هه رزان ئەبی . موچاره به له ناو حوکومه ته کانا په یدا ئەبی . گویدریژ زۆر ئەمری . ساحیبی ئەو رۆژه ناوی میپرپیخه . سه ری سال چوار شه مه بوو ده لاله ت ئەکات پیاوان به زه حمه ت ئیداره ئەکەن . له ناو میلله تدا دو شمنایه تی په یدا ئەبی ، میقداری باران کهم ئەباری . میقداری زه راعه ت ئەفه وتی . منال و چواریی زۆر ئەبی . مردن له ناو به حردا په یدا ئەبی . گه نم گران ئەبی و

سائیردی دهغل ههزان ئه بئ. رهعد و بهرق زۆر ئه بئ. ههنگوین و خورما و کهتان و پهنبۆ زۆر ئه بئ. ساحیبی ئه و رۆژه ناوی عهتاریده. سهری سال پینج شهنبه بئ دهلالهت ئەکات وهزیران عادل ئەبن، قازی و مه لایان و ئەهلی دین ئیداره یان چاک ئه بئ. میوه، دهنکی بهردار، دار و گیا زۆر ئه بئ. ههنگوین و تهپری و پهنبۆ و کتان ههزان ئه بئ. ساحیبی ئه و رۆژه ناوی موشته ریبه. سهری سال جومعه بوو دهلالهت ئەکات له درۆ و بوهتان. له پایزا چاک ئه بئ. ههزانی ئه که ویتته شارانه وه، فهساد له به حرده ئاشکرا ئه بئ و له بهر دا زۆر ئه بئ. تۆوی کهتان و گهنم و ههنگوین گران ئه بیت. تهپری و کالهک ئه فه و تیت. ساحیبی ئه و رۆژه ناوی زوهره یه. هه موو ئه م مه سئه له یه خودا ئه یزانی، راجیعه به قودره تی خودا. ئه ی مونه ججیم یه ک سوئال له تۆ ئه که م، جواب نه ده یته وه حازر به به رووتی ئه چیتته ده ره وه. مونه ججیم وتی: سوئاله که ت چییه؟ ته وه ددود وتی: جیگه ی زوحه ل له کوئییه؟ مونه ججیم وتی: له ئاسمانی حه و ته م. ته وه ددود وتی: جیگه ی موشته ری له کوئییه؟ مونه ججیم وتی: له ئاسمانی شه شه م. ته وه ددود وتی: جیگه ی میپر یخ له کوئییه؟ مونه ججیم وتی: له ئاسمانی پینجه م. ته وه ددود وتی: جگه ی رۆژ له کوئییه؟ مونه ججیم وتی: له ئاسمانی چواره م. ته وه ددود وتی: جیگه ی عه تارید له کوئییه؟ مونه ججیم وتی: له ئاسمانی دووه م. ته وه ددود وتی: جیگه ی مانگ له کوئییه؟ مونه ججیم وتی: له ئاسمانی یه که م. ته وه ددود وتی: ئه ستیره کان له سه ر چه ند قیسمه؟ مونه ججیم جوابی بۆ نه درایه وه. خه لیفه ئه مری کرد به رووت بوونه وه ی مونه ججیم. ته وه ددود وتی: ئه ی خه لیفه، ئه ستیره کان له سه ر سی قیسمه، قیسمیکیان به ئاسمانی یه که مه وه دونیا رۆشن ئه کاته وه، قیسمیکیان بۆ به حر روون کردنه وه به هه واوه وه ستاوه و قیسمیکیان بۆ شه یاتین دوور خستنه وه وه ک ده لیلی ئایه ته «ولقد زینا السماء الدنيا بمصابیح وجعلناها رجوماً للشیاطین». مونه ججیم وتی: یه ک دوو سوئال ماوه ئه گهر جواب بده یته وه به زانستی تۆ شه هاده ت ئه ده م و رووت بوونه وه به عار نازانم، لیباسه کانم ته سلیم ئه که م. ته وه ددود وتی: سوئاله کانت چییه؟ مونه ججیم وتی: ئه وه چییه چوار ئه شیا به یه که وه ن و به یه ک دو شمن؟ ته وه ددود وتی: ئه و چوار ئه شیا یه گهر ما و تهپری و روتوبه ت و وشکییه. خودا له گهرمی ئاگری خهلق کردوه، ته بیعه تی ئه و گهرم و وشکه. له تهپری ئاوی خهلق کردوه، ته بیعه تی ئه و سارد و تهپره. له روتوبه ت هه وای خهلق کردوه، ته بیعه تی ئه و گهرم و تهپره. له وشکی خاکی خهلق کردوه، ته بیعه تی ئه و سارد و وشکه. خودای ته عالا دوازه برجی خهلق کردوه: حه مه ل، شه ور، جه وزا، سه ره تان، ئه سه د،

سونبوله، میزان، عه‌ق‌ره‌ب، قه‌وس، جه‌دی، ده‌لو، حووت. ئەو برجانە لەسەر چوار تەبیعیەتن، سی برج لەوان ناریبیە، سی برج خاکیبیە، سی برج بادیبیە، سی برج ئاویبە. حەمەل، قه‌وس، ئەسەد ئاگریبە. ئەور، سونبوله، جه‌دی خاکیبیە. جه‌وزا، میزان، ده‌لو بادیبیە. سەرەتان، عه‌ق‌ره‌ب، حووت ئاویبە. مونه‌ججیم وتی: دهر مه‌عنای چیبیە؟ تەو‌ددود وتی: دهر ناوی ئەوقاتی شەو و رۆژە. موحەمەد (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموویەتی: جنیو بە دهر مه‌دەن، بە راستی دهر ناوی خودایە، وە جنیو بە ئەوقات نەدەن «فان الساعة آتیة لا ریب فیها»، وە جنیو بە زەوی نەدەن «منها خلقناکم و فیها نعیدکم و منها نخرجکم تارة اخرى» مونه‌ججیم وتی: لە پینج رۆح لەبەر خەبەرم بدەری خواردن و خواردنەو‌ه‌یان بوو، لە سک نەزاون. تەو‌ددود وتی: ئادەم، شەمعوون، حوشتی سالح پیغەمبەر، فیدیە ئیسماعیل، پەرنده‌یی لە غارا ئەبووبە کر چاوی پی کەوت. مونه‌ججیم وتی: لەو پینجە ئەچنە بەهەشتەو نە لە ئادەمن، نە جینن، نە مەلائیکەن خەبەرم بدەری. تەو‌ددود وتی: گورگی یەعقوب، سەگی ئەسحابی کەهف، کەری عوزەیر، حوشتی سالح پیغەمبەر، دۆلدۆلی موحەمەد (صلی اللہ علیہ وسلم). مونه‌ججیم وتی: ئەو کێ بوو نوێژی ئەکرد نە لە زەوی نە لە ئاسمان؟ تەو‌ددود وتی: سولەیمان پیغەمبەر بوو لەسەر تەخت نوێژی ئەکرد، تەختە کە ی بەسەر پشتی باوہ بوو. مونه‌ججیم وتی: خەبەرم بدەری لەو کەسە نوێژی سویحی کرد تەماشای کارەکەری کرد، بەو حەرام بوو. نیوەرۆ بەو حەلال بوو. وەختی عەسر بەو حەرام بوو. وەختی مەغریب بەو حەلال بوو. وەختی عیشا بەو حەرام بوو. بۆ سویحەینێ بەو حەلال بوو تەو‌ددود وتی: ئەو پیاویک نوێژی سویحی کرد، چاوی بە جار یەک کەوت بەو حەرام بوو. نیوەرۆ کرپی، بەو حەلال بوو. عەسر ئازادی کرد، بەو حەرام بوو. وەختی مەغریب ماری کردوہ، بەو حەلال بوو. وەختی عیشا تەلاقی دا، بەو حەرام بوو. بۆ سبەینێ ماری کرد، بەو حەلال بوو. مونه‌ججیم وتی: ئەو کێ بوو شەو و رۆژ لە ساحیبی جیا نەبووہ؟ تەو‌ددود وتی: یونس لەسکی ماسیبا شەو و رۆژ جیا نەبووہ. مونه‌ججیم وتی: خەبەرم بدەری لە زەویبەک یەک جار خۆری لی داوہ، وە لە داوینی ئەووەل جار بە زەویبا راکیشراوہ، وە لە شتی نەفسی هەیه رۆحی نیبە. تەو‌ددود وتی: ئەو زەویبە یەک جار خۆری لی دا ئەو بەحرە بوو بە عەسای موسا شەق بوو، لە داوی موسا هاتەوہ یەک. ئەو دامینە ئەووەل جار بە زەویبا راکیشرا، دامینی هاجەرە خاتوون بوو لە شەرمی سارە خاتوون بە زەویبا راکیشرا. ئەو شتە نەفسی هەیه رۆحی نیبە «والصبح اذا تنفس». مونه‌ججیم قسە ی تەواو بوو.

لیباسه کانی داکه ند، به شهرمه وه رژیشته دهره وه.

ئه نجا شه شههم کهسیان رژیشته پیشه وه، ناوی (نیزامی) بوو، پروبه پرووی ته وه ددود دانیشته، وتی: من به وانه مهزانه. ته وه ددود وتی: بوم ناشکرا بوو له وان که متری، چونکه خوت هه لئه کیشی. هه تا زوه بنیره دهستی لیباسی کهت بو بینن. نیزامی وتی: کاریتکت به سهر دینم به عیبرهت له دونیا بگتیریتته وه. ته وه ددود وتی: ئومید ده کهم دهر پیکهت له قاچ دامالم، دهستیکت به پیش و دهستیکت به پاش بگریت، بجیتته دهره وه. نیزامی وتی: خه بهرم بدهری له و پینجه له پیش هه موو شتیکدا خهلق کراوه. ته وه ددود وتی: (۱) خاک. (۲) ئاو. (۳) با. (۴) پرووناکی. (۵) تاریکی. نیزامی وتی: چیه خودا به دهستی قودرهتی خوی خهلقی کرد؟ ته وه ددود وتی: عهرش، داری تووبا و به ههشت. وه سائیره ی ته شیا و مهخلووقات خودا فهرمووی: ببه، بوون. نیزامی وتی: خه بهرم بدهری ئه وه چی بوو ئه وه ل دار بوو، ئاخری ئه بوو به رۆح له بهر؟ ته وه ددود وتی: عهسای مووسا بوو ههر وهخت ئاره زووی ئه کرد به ئه مری خودا ئه بوو به ئه ژدهها و پاسه وان، وه یا مووسا عهساکه ی به زوییا ئه چهقان، ئه پروا میوه ی ئه گرت مووسا ئه یخوارد و، له ژیر سیتبهری ئیسراحه تی ئه کرد. وه ئه گهر مووسا له رژیشتن ماندوو ئه بوو، سواری عهساکه ئه بوو وهک ولاغ ئه رژیشت. وه ئه گهر مووسا ئه خهوت عهساکه وهک شوان ئاگاداری حه یوانه کان ئه بوو. نیزامی وتی: خه بهرم بدهری له و ژنه له پییاو خهلق بوو، وه له و پییاو له ژن خهلق بوو. ته وه ددود وتی: حهوا له ئادهم و عیسا له مریم خهلق بوون. نیزامی وتی: له بهستراو و له کراوه خه بهرم بدهری. ته وه ددود وتی: بهستراو فهرزه، کراوه سوننه ته. نیزامی وتی: مووسا له حوزووری خودا چهند که لیمه قسه ی کرد؟ ته وه ددود وتی: له پیغه مبه ره وه ربوایهت کراوه خودای ته عالا له گه ل مووسا ههزار و پینج سه د که لیمه ی ته که للوم کرد. نیزامی وتی: خه بهرم بدهری ئه و چوارده یه چیه قسه یان له گه ل خودا کرد؟ ته وه ددود وتی: حهوت ئاسمان، حهوت ته به قه ی زهوی «أتینا طائعین». نیزامی وتی: ئادهم چون خهلق بوو؟ ته وه ددود وتی: ئادهم خهلق بوو له گل و، گل له کهف و، کهف له به حر و، به حر له تاریکی و، تاریکی له نور و، نور له ماهی و، ماهی له بهردی سهخت و، بهرد له یاقوت و، یاقوت له ئاو و، ئاو له قودرهتی ئه وه وه «انما امره اذا اراد شیئاً ان یقول له کن فیکون». نیزامی وتی: خه بهرم بدهری سیرات چونه؟ ته وه ددود وتی: سیرات سی هزار سال رتگه یه، هزار سهرو ژوور، هزار راست، هزار سهرو خوار. بو گوناهار له شمشیتر تیژتر، له موو باریکتره. نیزامی وتی: موحه مه د (صلی الله علیه

وسلم) چەند شەفاعەت ئەکا؟ تەوہدود و تى: سى شەفاعەت ئەكات. نيزامى و تى: ئەو كەسە ئەو دەل جار ئيمانى بە موحەمەد هيتا كى بوو؟ تەوہدود و تى: ئەبووبەكرى سىددىق بوو. نيزامى و تى: عەلى پيش ئەبووبەكر ئيمانى هيتا يان پاش ئەبووبەكر؟ تەوہدود و تى: عەلى لە منالاييەوہ خودا هيدايە تى دا، قەتعييەن بتى نەپەرستوہ. نيزامى و تى: عەلى و عەبباس كاميان گەورە ترن؟ تەوہدود رەنگيكي هيتا و برد سوور ھەلگەرا، و تى: تۆقسە لە دوو گەورە بۆچ ئەكەيت ھەردو كيان وەك يەك خۆشەويست و حورمەتدارن؟ خەليفە راست بووہوہ، و تى: ئافەرين تەوہدود بۆ زيرەكيت؟ نيزامى و تى: لە ھەنگوين شيرينتر لە شمشير پرندەتر، لە زەر كوشندەتر چيبە، وە لەزەتى وەخت و، خۆشيبى سى رۆژە و، خۆشترين وەخت و، خۆشيبەك ھەفتە و، ھەقى خودا بە تالى نەكات و، زيندانى دل و، خۆشيبى دل و، مەكرى نەفس و، مردنى زيندوويە تى و، دەردى بى دەرمان و، عەيبى لا بردنى نەبى، چيبە؟ وە رۆح لە بەرى لە ئاوەدانىيا نيبە، لە ويرانە جيگە ئەكات، دوشمنى بەنى ئادەمە، لە ھەوت رۆح لە بەر خەلق بوو، كامەيە؟ تەوہدود و تى: كراسەكەت دامالە، مەعنای بەيان بەكەم. خەليفە و تى: تۆ بەيانى بەكە داكەندنى كراسەكەى لە سەر من. تەوہدود و تى: لە ھەنگوين شيرينتر ئەولادە. لە شمشير پرندەتر زوبانە. لە زەر كوشندەتر نەفسى نەفس پيسانە، وە لەزەتى وەخت جيماع كردنى ژنانە. وە خۆشيبى سى رۆژە دارو و گرتنى ژنانە، وە خۆشترين وەخت رۆژى بەيع و شيرايە، وە خۆشيبى يەك ھەفتە زاوا و بووكيبە تيبە، وە ھەقى خودا بە تالى نەكات مردنە، وە زيندانى دل كورى ناسالھە، وە خۆشيبى دل ژنيكە لە ئيتاعەى مېردايە. مەكرى نەفس مەملووكيبى نافرمانە. مردنى زيندوويە تى فەقيريبە. دەردى بى دەرمان سەوداى عيشقە. وە عەيبى لا بردنى نيبە كچى بەد ئەتوارە. وە رۆح لە بەرى لە ئاوەدانى نيبە لە چۆل ئەنیشيت دوشمنى بەنى ئادەمە. لە ھەوت رۆح لە بەر ئيجاد بووہ كوللەيە، سەرى وەك سەرى ئەسپ، مىلى وەك مىلى گا، بالى وەك بالى كەرگەس، پىي وەك پىي حوشتەر، كلكى وەك كلكى مار، سكى وەك سكى دوو پيشك وايە. شاخى وەك شاخى ئاسك ئەنوئى. خەليفە جوابەكانى زۆر پى خۆش بوو، ئەمرى كرد بە داكەندنى كراسەكەى نيزامى و تى: ئەى تەوہدود دەريپكەم دامەكەنە، كيتابى بە شيعر لە وەسفت دروست ئەكەم. تەوہدود و تى: لازمە بە پرووتى بچيتە دەرەوہ ئەگەرچى كيتابى لەزەم دروست بەكەيت، منيش حاشيەى بۆ دروست ئەكەم، بە تەخميس لە عەيب و خۆ ھەلگيشانت. خەليفە ناردى كراسيكيان بۆ ئيبراھيمي نيزامى هيتا و كراسەكەى بۆ

تهوهدود داکه‌ند، وتی: مویاره‌کت نه‌بی.

حه‌و‌ته‌م که‌سیان وه‌ستای شه‌تره‌نجی بوو چووه پی‌شه‌وه، ده‌ستیان کرد به یاری کردن. ههر موهره‌یی وه‌ستای شه‌تره‌نج فری‌یی ئە‌دا ته‌وه‌ددود به‌تالی ئە‌کرد، هه‌تا شه‌ترنجی مات بوو. وتی: بۆیه به هی‌واش یاری ئە‌که‌م ته‌ماع ئە‌نیمه به‌رت. راوه‌سته، ئیستا یاریت پیشان ئە‌ده‌م. دووباره ده‌ستیان کرد به یاری هه‌تا وه‌ستا بی‌هۆش بوو. ته‌وه‌ددود پی‌که‌نی، وتی: ئە‌ی وه‌ستا، من فهرزین و ره‌خ و مه‌یمه‌نه و ئە‌سپ یه‌ک جار هه‌ل‌ئه‌گرم، وه ئە‌گه‌ر تو له منت برده‌وه کراسه‌که‌م دائه‌که‌نم، وه ئە‌گه‌ر من برده‌وه کراسه‌که‌ت داکه‌نه. وه‌ستا رازی بوو. ته‌وه‌ددود ده‌ستی کرد به موهره هاویشتن. فهرزینی کرد. به‌یده‌قی ره‌خی به به‌یده‌قی ئە‌سپ گه‌یاند. وه‌له پینجه‌م و شه‌شم بوو به شاه. له پاشا ده‌ستیان کرد به نه‌ردین. به‌ینی زۆر نه‌بوو وه‌ستا دۆراندی. وه‌ستا هه‌ستایه سه‌رپیتی، وتی: ئە‌ی خه‌لیفه، به‌نیعمه‌تی تو قه‌سه‌م جووری ئە‌م به‌لایه نییه، وه هه‌تا به رۆح زیندوو بم له به‌غدادا یاری نه‌که‌م.

ئه‌نجا خه‌لیفه رووی کرده ته‌وه‌ددود وتی: ئاله‌تی ته‌ره‌ب ماوه. ته‌وه‌ددود وتی: ئە‌مر به‌رموو به حازر کردنی. وه‌ختی عوودی گرت به ده‌سته‌وه‌وه، به ده‌نگی‌کی خۆش ده‌ستی کرد به شیعر خویندنه‌وه‌وه عوود لیدان. ئاو له رۆیشتن، ته‌یر له فرین رانه‌وه‌ستا. به‌ده‌نگی‌کی نه‌رم و هه‌زینه‌وه ده‌ستی کرد به شیعر خویندنه‌وه هه‌تا حازران بی‌هۆش بوون. له پاشا ته‌وه‌ددود هه‌ستا ده‌ستی خه‌لیفه‌ی ماچ کرد و خه‌لیفه ئە‌مری کرد ده هه‌زار ئالتوونی سوور بدن به ئە‌بولحه‌سه‌ن. ته‌سلیمیان کرد. وه رووی کرده ته‌وه‌ددود وتی: هه‌رچی ئاره‌زوو ئە‌که‌یت به‌یانی بکه پیت عه‌تا بکه‌م. ته‌وه‌ددود وتی: «وما الاحسان الا بالتمام». وه ئە‌گه‌ر مه‌رحمه‌ت ئە‌فه‌رموویت بمه‌خشه‌ره‌وه به ئە‌بولحه‌سه‌ن. خه‌لیفه قویوولی کرد و میقداری ئالتوونی نایابی له‌گه‌ل میقداری ئە‌لیسه و له‌وازیماقی مالی پی به‌خشی و دایه‌وه به ئە‌بولحه‌سه‌ن. شه‌فه‌قه‌ت و مه‌رحمه‌تی ئیبنو عه‌باسی ئە‌وه بوو ده هه‌زار دینار و خه‌لاتی‌کی زۆر و جاریه‌کی به ئاره‌زوو به‌خشییه‌وه به ئە‌بولحه‌سه‌ن.

«ته‌وه‌لی نووسینه‌وه ده‌ست پی کرا ۱۰ی ته‌شرینی ته‌وه‌لی س‌نه ۱۹۳۴»

«ته‌واو بوونی گه‌لاویژ ۲۰ی ته‌شرینی ثانی س‌نه ۱۹۳۴»

سه د ناموژگاریی لوقمانی جه کیم

- ۱- ئه ی رۆحی باوکت، خودای تهنهنا بناسه.
- ۲- ههر وهعز و ناموژگار بییهک ئه لیبیت، ئه ووهل خۆت بییهک.
- ۳- قسه به ئه ندازه ی خۆت وهرگره.
- ۴- حورمه تی پیاوان بزانه.
- ۵- حورمه تی هه موو کهس بناسه.
- ۶- ئاگات له سپی خۆت بئ.
- ۷- ره فیهقت له وهختی سه غله تی تا قی که ره وه.
- ۸- دۆست به قانزاج و زهره ر ته جره به بکه.
- ۹- له کهم عه قل و نه زان دوور به.
- ۱۰- ره فیهقی زیرهک و عاقل بگره.
- ۱۱- له کاری خیر عه جه له بکه.
- ۱۲- ئیعتیما د به ژنان مه که.
- ۱۳- ته دبیر به پیاوی سالح و عه قلدار بکه.
- ۱۴- قسه به ده لیل بکه.
- ۱۵- گه نجی به تالان بزانه.
- ۱۶- له وهختی گه نجی کاری هه ردوو دنیا بکه.
- ۱۷- ره فیهقی دۆستت به خۆشه ویست بزانه.
- ۱۸- له گه ل دۆست و دشمن روو خۆش به.
- ۱۹- خزمه تی دایک و باوکت به تالان بزانه.
- ۲۰- وهستات له باوکت به چاکتر بزانه.
- ۲۱- خه رجی به ئه ندازه ی قانزاج بکه.
- ۲۲- له هه موو کاریکا ئه وسه ت به.
- ۲۳- پیاوه تی و چاکه به ره وش بگره.
- ۲۴- خزمه تی میوان به واجب بزانه.
- ۲۵- ئه چیه هه ر مانی ئاگات له چاو و زوبانت بئ.
- ۲۶- جل و به دهن پاک بی.
- ۲۷- له گه ل جه ماعه ت ره فیهق به.
- ۲۸- ئه ولادت فیهری عیلم و ئه دهب بکه.
- ۲۹- ئه گه ر مومکینت بوو فیهری تیر ئه ندازی و سواریی بکه.
- ۳۰- که وش و گو ره وی ئه ووه ل پیتی راست له پئ که، ئاخری پیتی چه پ داکه نه.

- ۳۱- له گهڙ همومو کهس کار به قهدهر ٿو بکه.
- ۳۲- به شهو قسه ٺه کهیت به هیواشی و نهرم بیکه. به رڙڙ قسه ٺه کهیت به همومو لایه کا پروانه.
- ۳۳- کهم خواردن، کهم نووستن، کهم وتن به عادهت بگره.
- ۳۴- ههرچی به خۆت لایق نه بی به خه لقی لایق مه بینه.
- ۳۵- کار به زانستی و به ته دبیر بکه.
- ۳۶- له گهڙ ٺن و منال قسه ی سرپی ٺا شکر مه که.
- ۳۷- چاوت له مالی کهس نه بی.
- ۳۸- چاوت له وه فای نا ٺه سلان نه بی.
- ۳۹- بی خۆف مه چو بۆ کار.
- ۴۰- نا کردوو به کردوو مه ژمیره.
- ۴۱- کاری ٺیمرڙ مه خه ره سبچه نی.
- ۴۲- له گهڙ له خۆت گه وره تر ده سبازی مه که.
- ۴۳- له گهڙ گه وره قسه دریڙ مه که ره وه.
- ۴۴- خه لقی به سه ر خوتا زوردار مه که.
- ۴۵- ٺه وی موحتاجته نا ٺه میدی مه که.
- ۴۶- فکری شه ری رابوردوو مه که ره وه.
- ۴۷- خیری خه لقی تی که له به خیری خۆت مه که.
- ۴۸- مالیت به دۆست و دوشمن مه نوینه.
- ۴۹- خزما یه تی له خزم مه بیره.
- ۵۰- کهس ٺه که چاک بوو غه بیه تی مه که.
- ۵۱- به خۆت مه نازه.
- ۵۲- جه ماعه تی که وهستا تۆش موافه قه تیان بکه.
- ۵۳- ٺه مووست به ٺه مووستا مه ماله.
- ۵۴- له بهر چاوی خه لقی دان مه ٺانه.
- ۵۵- چلم و تف به قایم و دهنگی به رز فری مه ده.
- ۵۶- له باویشکا دهست به ده مه وه بگره.
- ۵۷- له بهر چاوی خه لقی خۆ هه لکیشان و فیستنه یی مه که.
- ۵۸- ٺه مووست به لوتتا مه که.
- ۵۹- قسه ی راست و درۆ تی که له مه که.
- ۶۰- له بهر چاوی خه لقی کهس ته ریق مه که ره وه.
- ۶۱- ٺیشارهت به چاو و ٺه برۆ مه ده.

- ۶۲- قسهی بیژراو تهرار مه‌که‌ره‌وه.
- ۶۳- له‌قسه‌یه‌ک پی‌که‌نین بی‌نی خۆت بی‌رتزه.
- ۶۴- مه‌دح و سه‌نای خۆت و خزمت لای که‌س مه‌لنی.
- ۶۵- وه‌ک ژنان خۆت ئارایش‌ت مه‌که.
- ۶۶- هه‌رگیز به‌ ئومیدی ئه‌ولاد مه‌به.
- ۶۷- ئاگاهداری زوبانت به.
- ۶۸- له‌ وه‌ختی قسه‌کردنا ده‌ست مه‌جوولینه.
- ۶۹- حورمه‌تی هه‌موو که‌س بزانه.
- ۷۰- له‌گه‌لی ئه‌توار خراپان ره‌فییق مه‌به.
- ۷۱- ناوی مردوو به‌ خراپ مه‌به.
- ۷۲- هه‌تا ئه‌توانی شه‌ر و هه‌را دامه‌گیرسینه.
- ۷۳- قوه‌تی خۆت مه‌نوینه.
- ۷۴- که‌سی ته‌جره‌به‌ کرابی به‌ چاک، تو به‌ خراپی مه‌زانه.
- ۷۵- نانی خۆت له‌سه‌ر سفه‌ری که‌س مه‌خۆ.
- ۷۶- له‌کار کردنا په‌له‌ مه‌که.
- ۷۷- بۆ دونیا خۆت عه‌زیه‌ت مه‌ده.
- ۷۸- هه‌رکه‌س ناسیاوته ئه‌وه‌ بناسه.
- ۷۹- له‌ وه‌ختی غه‌زه‌یدا قسه‌ی فامیده‌ بکه.
- ۸۰- به‌ فه‌قیانه‌ لووت مه‌سه‌ره.
- ۸۱- له‌وه‌ختی هه‌له‌هاتنی رۆژ مه‌نوو.
- ۸۲- له‌ رینگه‌ پیش له‌ خۆگه‌وره‌تر مه‌که‌وه.
- ۸۳- مه‌چۆره‌ ناو قسه‌ی خه‌لقه‌وه.
- ۸۴- سه‌ر مه‌خه‌ره‌ سه‌ر ئه‌ژنۆ.
- ۸۵- ته‌ماشای راست و چه‌پ مه‌که، بۆ به‌رده‌می خۆت بروانه.
- ۸۶- ئه‌گه‌ر ئه‌توانی به‌ رووتی سواری ئولاغ مه‌به.
- ۸۷- له‌به‌رده‌می میوان له‌ که‌س تووره‌ مه‌به.
- ۸۸- ئیش به‌ میوان مه‌سه‌په‌ره.
- ۸۹- له‌گه‌ل شی‌ت و سه‌رخۆش قسه‌ مه‌که.
- ۹۰- له‌گه‌ل عاقلان و پادشاهان له‌سه‌ری کووچه‌ دامه‌نیشه.
- ۹۱- بۆ قانزاج و زه‌ره‌ر ئابرووی خۆت مه‌به.
- ۹۲- لووت به‌رز و ساحیب کیبر مه‌به.

- ۹۳- رقی خەلقى مەخەرە دلەوہ.
- ۹۴- لە شەر و فیتنە پارێزگاری بکە.
- ۹۵- بێ کێرد و ئەمووستیلە، بێ پارە مەبە.
- ۹۶- ئاگات لە خۆت بێ سووک نەبی.
- ۹۷- خۆت قورس پەرگەر.
- ۹۸- بە راستی روو بکەرە خوا.
- ۹۹- بە ئارەزووی ئەفس مەرۆ.
- ۱۰۰- لەگەڵ خەلق بە ئینساف بە. خزمەتی گەوران بکە. شەفەقەت لەگەڵ وردان بکە. فەقیران بێ بەش مەکە. لەگەڵ دۆست و رەفیقان بە ئامۆزگاری بە و، حوکم بەسەر دوشمنان بکە. لەگەڵ جاھیلان مەدوئ. لەگەڵ عالمان لە پێگەیی دیانەت خەریک بە. تەمەح مەکەرە مالتی کەس. مالت هاتە بەر دەستت، دەستی پێتوہ مەنئ. بێئزراوہ لێیان پرسی: بلووغ بوون مەعنای چییە؟ فەرمووی: مەعنای ئەوہیە شەھوہت لە پیاو بێتە دەرەوہ و، پیاو لەمنەت نان بچیتە دەرەوہ.

تەواو بوو

بەبەلابەپین

چەند چیرۆکیکم لەم کتیبە خۆبندنەوه. بە راستی مۆتەرجم، مەلا کەریم، شایانی سوپاس و ستایشە. بەلام، داخی بەجەرگم، ئەبێ ئەم کتیبە، بۆ چاپکردن، جاریکی تر بەشێوەی نووسینی زمانی کوردی پوونووس بکریتهوه. هەندێ لە وشە و گوتاری بگۆزرین. مۆری وینەکانی دروست بکریت. ئەمەش کۆشش و پارە زۆری ئەوێت. کۆستم کەوێ! لە بازگان و پارە زۆرەکانی کوردا هاندەرێکی وەها نییە ئەم ئیشە چاکە بکات، هەتا وەرگێڕ بتوانی جاریکی تر ئەم تەقەلایە بدات. پەنا بەخوا.

بەغدا: ۱۹۵۰/۱/۲۷ - محەمەد عەلی کوردی

حەقیقەت لە خۆبندنەوهی ئەم وەرگێڕاوه لە زمانی فارسییەوه، ئازایەتی و کۆشش بە خەرج کراوه. وەبۆ ئەو کەسانە مۆشترە بن بە خۆبندنەوهی ئیستیفادەبەکی فەوقەلعادە وەرئەگیریت. زۆر سوپاسی خاوەنی وەرگێڕ ئەکەین ئەم خزمەتە بۆ بەجێ هێنانەوه. بەلام نووسانییەت ماوه بۆ جیهەتی ئەم کتیبە. ئەو کەسانە ساحتیب هیممەتن هەول بەدەن بۆ تەبەع کردنی.

مەلا حەسن زاده عوبەیدوللا عەبدولعەزیزی مەلا عەلی سەححاف

تەحسینی مۆتەرجمی ئەم کتیبە ئەکەم بۆ حیسسیاتی. لاکین ئەگەر هیممەت بکا بۆ تەبەع کردنی، خزمەتێکی گەورەتر و بەقیمەتتر کوردێک ئەبێ، وە ئەو وەقتە هەموو کەس ئیستیفادە لێ ئەکا.

کوردێک: ۱۹۳۵/۱۰/۲۲

زۆر تەقدیری مۆتەرجمی ئەم کتیبە ئەکەم، وە تەبەع کردنی ئەبیتە سەبەبی خزمەتێکی زۆر گەورە، وەئەیزەن کتیبەکەش قیمەت و شەرەفیکی زۆر پەیدا ئەکا.

۲۲ ی حوزەیرانی ۱۹۳۵: تەلەبەبەیک

لازمە لەسەر کوردەکانمان زۆر مەمنوونی خاوەن گەلاوێژ بن بۆ فکری کە کردوویەتی وە حورووفاتی کە رێکی خستوو. لای من هەتا ئیستا کەس قیسسە وای نەنووسیوه وای رێک نەخستوو.

۱۹۳۴/۱۲/۱۵ گولانی: شیخ سەلام

سەرتاپا تەماشای ئەم تەرجەمەکراوەی که پڕه له حیکمەت و عیلم و مەعریفەت و پڕه له جەوهەر و زانستی و تەشبییه و کینایه و ئیستیعارەم کرد. تەقدیری مۆتەرجیمەکهی دەکەم. ئیرادەم کردبوو ئەم خزمەتە و ئەم هونەرە من بیکەم، (مع التأسف) من نائیل نەبووم. بەلام بەم کردەوه که له برائیتی کوردی خۆ و لا تیبیهوه کرا، عادهتا وهکوو خۆم کردبیتم وای دەزانم، چونکه به گەلی زویان تەرجەمە کراوه. زویانی کوردیش که و ته پێزی ئەوان. که و ابوو سەبەبی ئیفتیخاره، ئەی کاکه مه لا که ریم سه عید مه شکوره. هه موو کهس بهم کرده وه یهت مه سرووره. بۆ تەبعی تەمەننای تەفیقت دەکەم. هه تا ماوم تەقدیر و تەحسین و بۆ تەبع و چاپی ئەم ئەسەرە پڕگه وه هره تەشجیعت دەکەم. له ئیوه وه هیممەت، له خوداوه تەوفیقتان نیاز دەکەم.

سەعید سیدقی کابان: ۱۹۳۶/۴/۵

ئەو وەل تا ئاخر سەحیفە ی ئەم گەلاویژە پووناکەم خۆیندەوه. زۆر زۆر تەقدیری ساحیبی ئەم گەلاویژە ئەکەم بۆ خۆی و فکر و تاقتەتی که ئەم کیتابە ی تەرجەمە کردوو، موحەققەق هەرچی ئیخلاسیکی جوان لەم کیتابە دا. بەخۆی له زاتیا مه وجوده. بۆیه ئەمەندە به تاقت و تەئسیر ئەم که لیمانە ی رەبت و تەرجەمە کردوو، هه موو به شه رێک له ساحیبی گەلاویژ، ئەوی ئەم نووسراوه ی مۆتالەعه کردبۆ. فەوقەلەعاده مه منوونه. ئومیدم وه هایه تەشویقات بکات چەند شەخسێک بۆ خزمەتی عالەم ئەم کیتابە تەبع بکری، وه خۆم حازرم به موعاوه نەت له گەل ساحیبی گەلاویژ دا.

ق.ع: ۱۹۳۸/۱۱/۲۰

ئەم کتیبەم خۆیندەوه. به راستی پیتیوسته خاوهنی سوپاس بکری که له زویانی فارسییه وه گۆریویه تی به زویانی کوردی. وه هیوام هه یه خۆیندەواره کائمان په یروه یی بکەن که زۆر شتی وه ها بخه نه ناوه وه. خۆیندەواره کائمان که زویانی بیگانه نازانن که تیی بگەن. وه ئیمەش هه موو ئاماده بین بۆ یاریده دان، وه په زدانیش یاریده ی ئیمە ئەدات.

هه له بجه ن.م.عه للاف

بۆ خاوهنی تەرجەمە ی ئەم کتیبە پێشکەشه.

برا شیرینه کەم، زۆر رجات لی ئەکەم بۆ خاتری خزمەتە کهت به هه وا نه روات، بۆ تەبعی هه ول بده. ئەگەر له سه ر نه فه قه ی خۆیش ت مومکین نابیت، بیده به خاوهن مه تبه عه یه ک له چاپی بدا با ئەم ناوه تەئربخیهت له حه یاتدا بۆ مینیتته وه وه له پاش مردنیش ناوت وه کوو سائیری پیاوه به قیمه تەکانی کورد نه کوژیتته وه. ئیتر رجا ی چاپدانی ئەکەم.

کوردیک

خاوه‌نی گه‌لاویتی کورستان

ئه‌لین به‌هه‌شته و جیی عه‌یش و نۆشه
ئه‌و شته خوۆشه که دلّی پی خوۆشه

ئه‌وه‌نده‌ی عه‌سکه‌ریک که له برینیکی کوشنده نه‌جاتی بیی و، ئه‌وه‌نده‌ی پیاویکی تینوو له ده‌شتیکی چۆل کاریزی ئاو بدزیتته‌وه وه‌ک چاوی قرژانگ رووناک بی و، ئه‌وه‌نده‌ی برسپیه‌ک که سکی تیر بی و، ئه‌وه‌نده‌ی مه‌لایه‌ک که له‌هه‌موو عیلمیک نه‌بیتته‌وه شه‌هاده‌ی عالمیی ئه‌ده‌نی و، ئه‌وه‌نده‌ی موخته‌ریعیک که ئیختراعی ئه‌کا بۆ ره‌حه‌تی به‌شه‌ر و، ئه‌وه‌نده‌ی قوتابیه‌ک که وه‌زیفه‌ی خوۆی به‌جی دینی و مامۆستای مه‌منون ئه‌کات، ئه‌وانه‌ چهند مه‌سرور ئه‌بن دوو ئه‌وه‌نده‌ مه‌سرور بووم که چاوم به‌م کتیبه‌ کهوت و خویندمه‌وه. گه‌لی شوکرانه‌ی خوام بژارد که‌وا شوکر پیاوی وا هه‌لکه‌وتوو له‌قه‌ومه‌که‌ماندا بۆ خزمه‌تی ولاتی خوۆی هه‌ول ئه‌دات و نه‌سیحه‌ت نامه‌یه‌کی وا جوان دروست ئه‌کات بۆ لا‌انمان که عیبه‌تی لی‌ وه‌رگری و به‌ گویره‌ی ئه‌م په‌ندانه‌ بجوولیتته‌وه وه‌ هه‌ر که‌س به‌ گویره‌ی ئه‌م په‌ندانه‌ بجوولیتته‌وه سه‌ر ئه‌که‌وی له‌ گشت ئیشیا، وه‌ دائیما بی لیکدانه‌وه هیچ ناکات چونکه‌ ئه‌م عیبه‌رتانه‌ی له‌ به‌رچاوه و دوورینی ئه‌کات له‌ ئیشیا. وه‌ ئه‌م کتیبه‌ وه‌ک گه‌وه‌ری وایه‌ له‌بن به‌حرده‌ بی و خاوه‌نی ئه‌م کتیبه‌ گه‌یشتووته‌ بن به‌حر و گه‌وه‌ره‌که‌ی گرتوو به‌ ده‌سته‌وه. ئومید ئه‌که‌م گه‌وه‌ره‌که‌ بگه‌یه‌نیتته‌ سه‌ر ئه‌رز، یه‌عنی ئه‌م کتیبه‌ زۆر زوو ته‌بعی بفرموی، به‌لکو ته‌ئسیر بکاته‌ هه‌موو کورده‌کان و گه‌لی کتیب ته‌لیف و ته‌رحه‌مه‌ بکه‌ن تا‌کو له‌بن بار ده‌رچین بین به‌ سه‌ردار. ناوی باشی میله‌ته‌که‌مان بکه‌ویتته‌ ناو میله‌ته‌ باشه‌کان و پێشکه‌وتوو‌ه‌که‌مانه‌وه. ئه‌نجا یه‌ک رجام هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که زۆر هه‌ول بده‌یت بۆ چاپ کردنی و بلا‌کردنی، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م په‌ندانه‌ هه‌موو که‌س بی‌زانیته‌ و ئیستیفا‌ده‌ی عومومی لی‌ بکرت بۆ وریا بوونه‌وه.

ئیتیر زۆرم نووسی و بۆ مه‌دح کردنی هیشتا دوو که‌لیمه‌م نووسیوه. ئه‌نجا ده‌خیل، سه‌ده‌ ده‌خیل هه‌ول بده‌ بۆ ته‌بع کردنی. هه‌تا خه‌یراکه‌ی، دره‌نگه‌.

١٩٣٥/١٠/٥ : ن.ا.س.

هه‌ریزی یاخوا خاوه‌ندی. ئه‌م کتیبه‌ خوۆشه‌ویسته‌م به‌ ته‌واوی خوینده‌وه. زۆر سوپاسی حیسیاتی خاوه‌نده‌که‌ی ئه‌که‌م و هه‌ی ئه‌و که‌سه‌یش که لیم وه‌رگرتوو. من به‌ خه‌یاڵما نه‌ئه‌هات که ئه‌م کتیبه‌ له‌ زه‌رفی چل رۆژ دا بکری به‌ کوردی له‌ فارسییه‌وه. یاخوا ساحیه‌که‌ی خوا ته‌وفیقی بدا له‌سه‌ر خیر و بیه‌تلی بۆمان که دائیما ئه‌م نه‌وعه‌ خزمه‌تانه‌ بکات بۆ دوا رۆژمان یادگاریکی گه‌وره‌یه‌ پی نازانین. هیوام وایه‌ که خوا مووه‌فقه‌قی بکات بۆ ته‌بع کردنی. وه‌ رجا ئه‌که‌م له‌و که‌سانه‌ی ئه‌م کتیبه‌ ئه‌خویننه‌وه

له برادره كوردەكان كه ياريدەى بدهن خۆشيم حازرم بۆ خزمەت به هه موو نه وع.
خوا هيدا به تمان بدات له سه ر خيبر له گه ل ساحتبه كه ي.

١٩٤٥/٩/٢٠ هه له بجه : م.ت.ره شيد، له خه سته خانه

خاوهنى سپياره ي (گه لا ويژى كوردستان)!

بى گومان وه رگيتر اندنى ئەم سپياره يه ت هونه رمه ندى نيشان ئەدات، وه پيويستى سوپاس و شانازيه .
به راستى بۆ ئەمرۆى خوينده واران و نويسه رانى كورد ته رجهمه له ته تليف كردن زۆر زۆر باشتره . ئوميد
ئەكەين كه هه رچى ئەتوانى په يره ويت بكات له م چه شنه كارانه دا. وه له خودامان داوايه كه خوا ريگه ي
چاپ كردنيه بۆ سووك و ئاسان بكات.

١٩٤٥/٩/٢٢ : ع.١ موعه لليميكي عه بابە يلن

ئەم كتيبه م خوينده وه. ته شه ككوري حيسسيياتى موته رجيمي خاوهنى ئەم كتيبه ئەكه م.

كوردتيك

براي هاو خوينه كان!

به راستى خاوهن ئەم كتيبه شايانى سوپاس و غيره ته بۆ ته شجيعى برۆين. وه به زدان يارمه تيمان
بدات بيكه ين به ده رسي گشتى له قوتابخانه كورده كان بخويترت، پره له مه عناى جوان. هه ر بۆى
خاوهنى ئەم كتيبه .

قوتابى: ت.ع - هه له بجه

ئەم كتيبه م به ديقه ت خوينده وه. حه قيقه تن شايسته ي ستايشه . له و وه قته ي كه موته رجيم خه ريكي
ئەم نووسينه بووه حيسسييات و غه مخواري ئەم نه وعه ئيشانه كه م بووه. (جداً) ته قديري جيدديه ت و
تيگه يشتنى موته رجيم ئەكړئ.

١٩٥١/٨/٢٤: ئەحمده ته قى

چهنه چيرۆكيكي ئەم گه لا ويژه م خوينده وه، به خويندنه وه ي سوودتيكي فه وقه لعاده م لى وه رگرت و زۆر
مه سروور بووم. به راستى موته رجيم زۆر شايانى سوپاسه، وه ته قدير ئەكرت بۆ تا قه تي كه ئەم كيتابه ي
ته رجهمه كردوه له فارسويه وه بۆ كوردى. ئيتير هه ر بۆى.

١٩٥٦/٥/١: به رزنجى

بۆ خاوهنى تهرحه مەى ئەم كتيبه پيشكه شه!
زۆر به ئيهتيمام مواته عهى ئەم كتيبه م كرد. وه سوپاس بۆ موه رجيم ماموستا مه لا كه ريم مه لا
سه عيد.

براده ريكه : ۱۹۶۳/۱۲/۱۱

رینووسی یه کگرتووی کوردی

داوا له نووسه رانی به پرتیز ده که یه، ئه وانه ی به ره ه مه کانیان له پرتیگه ی ده زگای ئاراس-ه وه بلاو ده که نه وه، پتیره وی له م رینووسه ی خواره وه بکه ن که رینووسی په سند کراوی کۆزی زانیاریی کوردستانه:

یه که م: گیروگرتی پیتی (و).

نیشانه ی (و) له زمانی کوردیدا به شپوه ی خواره وه ده نووسری:

۱- پیتی (و) ی کورت، واته (و) ی بزوینی کورت (و: u)

بۆ نمونه: **کورد. کورت. کوشت.**

۲- پیتی (وو) ی درتیز، واته (وو) ی بزوینی درتیز (وو: ü)

بۆ نمونه: **سوور. چوو. دوو.**

۳- پیتی (و) ی کۆنسۆنانت (نه بزویین). واته (و: w)

بۆ نمونه: **ئاوایی. وه ره. هاوار.**

۴- پیتی (ۆ) ی کراوه. واته (ۆ: o)

بۆ نمونه: **دۆل. گۆز. نۆ.**

هوه م: گیروگرتی پیتی (و) ی سه ره تای وشه.

هه ره وشه یه که به پیتی (و) ده ست پین بکات به یه که (و) ده نووسریت.

بۆ نمونه: **وریا. ولات. وشه. ورد.**

سپیه م: گیروگرتی پیتی (ی):

نیشانه ی (ی) له زمانی کوردیدا به شپوه ی خواره وه یه:

۱- پیتی (ی) ی بزویین. واته (ی: î)

بۆ نمونه: **زه وی - Zewî**

۲- پیتی (ی) ی کۆنسۆنانت. واته (ی: y)

بۆ نمونه: **یار - yar**

• **سه رنج ۱:** پستیکی (ی) ی بزوینی فره کورت هه یه که له نووسینی کوردی به ئه لفوویی لاتینیدا نیشانه ی (i) ی بۆ دانراوه وه که له وشه کانی: من - Min ، کن - Kin ، ژن - jin . ئه م نیشانه یه له نووسینی کوردی به ئه لفوویی عه ره بیدا نییه .

• **سه رنج ۲:** نیشانه کانی (ی) ی بزویین و (ی) ی کۆنسۆنانت واته (î) و (y) له پیتی عه ره بیدا هه ردووکیان هه مان نیشانه ی (ی) یان هه یه به لام له راستیدا له یه کتر جیاوازن و له کاتی به دوا ی یه کتر هاتنیاندا ده بی هه ردووکیان بنووسریین .
وه که: **نییه . چیه . دیارییه که . زه ییه که .**

• **سه رنج ۳:** له کاتی هاتنی سۆ پیتی (ی) به دوا ی یه کتردا وه که له وشه کانی (**ئاواییه که مان...**) (**کۆتاییه که ی...**) (**وه ستاییه که ی...**) (**کۆتایی به کاره که هینا**) ده بی به سه ره یه که وه بنووسریین ، واته سۆ (ی) به شپوه ی (یی) به دوا ی یه کتردا دین .

هواره م: گیروگرتی پیتی (ر) ی گران، واته (ر) ی نیشانه دار. ئه م پیتته له هه ره کۆتیه کی وشه دا هات ده بی به نیشانه که یه وه بنووسریت. واته له سه ره تا و ناوه راست و کۆتای وشه دا هه ره (ر) ی گرانی

نیشانەدارە.

وێک: **رۆژ. بریار. کەر.**

پێنجەم: گێروگرتنی پیتی (و)ی بەیەکەووەبەساتن (عطف):

پیتی (و)ی بەیەکەووەبەساتن، بە شێوەیەکی جیاوازی لە وشەیی پێش خۆی و پاش خۆیەوه دەنوسریت و مامەڵەیەکی سەرەخۆی لەگەڵدا دەکریت.

بۆ نمونە: **من و تو. ئارەزوو و وریا.**

• **سەرئێخ:** لە هەندیک وشەیی لیکدراودا پیتی (و)ی بەیەکەووە بۆ بەشێک لە هەردوو وشە لیکدراوەکە و بە هەموویان وشەییەکی سەرەخۆیان دروست کردووە.

وێک: **کاروبار. دەنگریاس. ئەلفریت. هاتوچۆ.**

لەم باراندا مامەڵەی سەرەخۆ لەگەڵ پیتی (و)ی بەیەکەووە بەستندا ناکریت و وشەکە هەمووی بەسەرەکەووە دەنوسریت وێک لە نمونەکاندا پێشمانمان دا.

شەشەم: وشەیی ناسادە چ ناو بێ یان زاراوە دەبێ بەسەرەکەووە وێک یەک وشە دەنوسریت. وێک:

ناو: **چەمچەمال. بێکەس. دلشاد. زوورگەزراو. بێخاڵ. ئالپاریز. میانداو. کانیکەووە. سپیگرە.**

زاراوە: **رێنوس. رێپێوان. دەسبەجێ. جێبەجێ. نیشتمانپەرورە. دەستنوس. دەسبازی. ولاتپاریز. نازادپارێز. دووشەمە. سێشەمە. پێنجشەمە. یەکسەر. راستەوخۆ. یەکشەووە. (مانگی یەکشەووە).**

هەوتەم: پیتی (ت) لە کۆتای کار (فرمان)دا دەشێ بنوسریت و دەشێ نەشونوسریت.

وێک: **دیت و دەروات (یان) دێ و دەروا.**

هەشتەم: نەیسبەت لە زمانی کوردیدا زۆریەکی جار بەهۆی پیتی (ی) لە کۆتای ناودا دەکریت.

وێک: **پێنجوینی. هەولێری. دەزکی. شێخانی.**

هەرۆهە ئێم نمونانەیی خوارەووە:

ئەحمەدئاوا: ئەحمەد ئاوا.

یارمەجە: یارمەجە.

تووزخورماتوو: تووزخورماتوو.

شنۆ: شنۆ.

ناکرێ: ناکرێ (یان) ناکرەیی.

لادێ: لادێ.

• **سەرئێخ:** ئەو ناوانەیی خۆیان بە پیتی (ی) تەواو دەبن پێویست ناکات (ی)ی نەیسبەتێان بەخێرێتە پال. وێک:

سلیمانی: کامەران سلیمانی.

کانیماسی: حاجی حوسێن کانیماسی.

ئامێدی: نازاد ئامێدی.

نۆیەم: هەر وشەییەکی بیانی چ هاتبێتە ناو زمانی کوردییەوه، یان هەر ناو و وشەییەکی تر که لە نووسینی کوردیدا دێتە پێشەوه، دەبێ بەرپێنوسی کوردی بنوسریت.

وێک: **قەلەم. ئەکبەر. قاهرە. ئۆتۆمۆبیل. دۆستوئێفسکی.**

هەییەم: ئامرازی (تر، ترین) که بۆ بەراورد بەکار دێن دەبێ بەوشەکانی پێش خۆیانەوه بلکێنرێن. وێک:

جوان: جوانتر - جوانترین.

خاو: خاوتر - خاوترین.

• **سهرنج:** ئەم نامرازەى (تر) جىاوازه له وشەى (تر) كه بهواتەى (دى، دىكه) دتت. ئەمەى دواىى دەبىن به جىاوازه له وشەى پىش خۆى دەنوسرەت.

وەك: **مالتىكى تر، چىى ترم ناوى.**

بازەدەبەم: جىناوى نىشانەى وەك: ئەم. ئەو. ئەف.

ئەم جىناوانە ئەگەر ئاوەلكارى (كات - يان - شوپن) يان بەدوادا هات پىيانەوه دەلكىتن و دەبن به بەك وشەى سەر بەخۆ.

وەك: **ئەمشەو. ئەمرۆ. ئەفسال. ئەمجارە. ئەمبەر و ئەوبەر. ئەقرۆ.**

هوازەدەبەم: نىشانەكانى نەناسراوى وەك (...بەك، ...تەك، ...دەك) به شىوہى خوارەوه دەچنە سەر وشەكانى پىش خۆيان:

۱- ئەگەر وشەكان به پىتە بزۆتەكانى (ا، ي، ه، ئ) تەواو بووين ئەوا نىشانەى (...بەك) يان دەخرىتە پال. وەك:

چيا: چيا بەك.

زەوى: زەوى بەك.

وتنە: وتنە بەك.

دئى: دئى بەك.

۲- ئەگەر وشەكان به پىتە بزۆتەى (وو) يان هەر پىتەكى دەنگدار (نەبزۆتەى: كۆنسۆنانت) تەواو بووين ئەوا نىشانەى (تەك - لە كرمانجىى خواروو) و نىشانەى (دەك) يان لە كرمانجىى سەرودا دەچىتە سەر.

خانوو: خانوو تەك، خانوو بەك.

گوند: گوند تەك (كرمانجىى خواروو)، گوند بەك (كرمانجىى سەرودا).

ژن: ژن تەك (كرمانجىى خواروو)، ژن بەك (كرمانجىى سەرودا).

سبزەدەبەم: گىروگرفتى پاشگرەكانى (دا. را. وه. هوه)

ئەم پاشگرانە به وشەكانى پىش خۆيانەوه دەلكىترىن. وەك:

دا: **لە دلدا** (هەر برىنچ كه لەدلدا هەبە سارىژى كەن). (خەمىك لەدلدا بە).

را: **لە ئامىدپرا** (لە وىرا بە پىن هاتووين). (لە خۆرا دللى گۆراوه).

وه: لە چوارچراوه (لە وىوه هاتووين).

هوه: بە مالهوه (بە مالهوه رۆشستين).

(جارتكى تر نووسىمەوه). (خانوو كەم كرپىهوه).

• **سهرنج:** پاشگرى (دا) جىا بە له وشەى (دا) كه فرمانە و چاوكەهەى (دان)ە.

وەك: **تيرتكى لە دللى دا. تيرتكى لە دللى داوم.** ئەم (دا) بەى فرمان بە جيا دەنوسرەت.

هوازەدەبەم: گىروگرفتى پىشگرەكانى (هەل. دا. را. وەر. دەر)

۱- ئەم پىشگرانە كاتى دەچنە سەر چاوك يان فرمان يان هەر حالەتتىكى تر پىيانەوه دەلكىتن به مەرجى جىناوى لكاو نەكەوتىتە نىران پىشگر و وشەكەى دواى خۆى. وەك:

* چاوك:

هەل: هەلكردن. هەلگرتن. هەلكورمان. هەلكىشان.

دا: دابران. داخستن. دارمان. داگردن.

را: راگرتن. راكىشان. راپەرىن.

وەر: وەرگرتن. وەرسووران.

دەر: دەرکردن. دەرھىتان.

* فرمان:

هەل: هەلگره. هەلمەخە. هەلکشین.

دا: دانج. دامهبره.

پا: پاکیشه. رامهپهپینه.

وه: وهرگره. وهرسورپینه.

ده: دهپینه. دهرخه.

* حالهتی تر. وهک:

هەلکشاو. هەلنەکشا. دانراو. پاپهپیو. رانهپیو. وهرگرتوو. وهرگرتە. دهرخراو. دهراو.

۲- ئەگەر جیناوی لکاو کهوته نینوان پیشگر و فرمانهکهی دواي خۆی ئەوا بهجیا دنوسرین و جیناوهکه به پیشگرهوه دهلکینری.

هەل: هەلم گرن. هەلیان کەن. هەلمان کیشن. هەلمان مهواسن.

دا: دامان نهنايه. دایان خەن. دای بره.

پا: پایان دهگرین. رام کیشه. رام پهپینه. راشیان پهپین.

وه: وهمان گرتایه. وهی نهگری. وهریان سوورپینهوه.

ده: دهریان پهپاندین. دهی خه.

پازههیه: گیروگرتی وشه ی لیکدراو.

ئەگەر وشه ی دووهم له دۆخی فرماندا بوو، بهجیا دنوسرین:

رێک دهکەوین. پیکیان هیناپنهوه. پیک نههاتین. یهکیان نهگرتوو. دهستان نهکەوت.

بهلام ئەگەر وشه ی دووهم له دۆخی چاوگ یان حالهتی تردا بوو ئەوا ههردوو وشهکهوه به یهکهوه دهلکینری.

وهک: رێککهوتن. پیکهاتن. یهکگرتن. دهسختن. یهکگرتوو. دهسکهوتوو. پیکهاته.

شازههیه: نامرازی (ش) تهئکید کهوته ههه شوینیکی وشهوه دهپ به بهشیک له وشهکه و نابج به هۆی له تیبونی وشهکه.

وهک: بشتهوی ناتدهم. نهسخۆی. گوتی دیم... نهشها. نهشمانگرتن. بشمانیهن.
